NORSK LOVTIDEND

2NEN AVDELING

Samling av lover, resolusjoner m. m.

Utgitt etter offentlig tiltak.

1947

Utgiver:
Statsråd-sekretær *Leif Østern.*

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI
OSLO

NORSK LOVTIDEND

2DEN AVDELING

Samling av love, resolusjoner m. m.

Utgitt etter offentlig tillatelse.

1947

Utgiver:
Statsråd-sekretær Leif Østern.

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI
OSLO

4484
A
(68)

REGISTRE

TIL

NORSK LOVTIDEND, 2NEN AVDELING

FOR

1947

REGISTRE

TIL

NORSK LOVTIDEND, 2DEN AVDELING

FOR

1947

OVERSIKT

OVER

DET SYSTEMATISKE REGISTERS INNHOLD

A. Statsforfatningsrett.

Side

1. Forfatningsbestemmelser ..... R 12
2. Landets grenser ..... R 12
3. Statsborgerrett ..... R 12
4. Symboler ..... R 12
5. Kongen og kongehuset ..... R 12
6. Stortinget ..... R 12
7. Ordener og hederstegn ..... R 12

B. Forvaltningsrett.

I. Forvaltningens alminnelige organisasjon.

1. Sentraladministrasjonen ..... R 12
2. Øvrigheten ..... R 14
3. Lensmenn ..... R 14
4. Kommunalinndelingen. Jurisdiksjons- og navnforandringer for distrikter ..... R 14
5. Kommunal stemmerett og valgbarhet ..... R 15
6. Kommunestyret. Fylkesstyret ..... R 15
7. Kommunale forhold i alminnelighet ..... R 15
8. Statstjenernes rettstilling i alminnelighet ..... R 15
9. Embetsgårder ..... R 16
10. Skyss- og kostgodtgjørelses beregning ..... R 17
11. Pensjonsvesen ..... R 17

II. Spesielle forvaltningsgrener.

1. Utenriksvesen:
   a. Diplomati og konsulatvesen ..... R 17
   b. Utenlandske anliggender ..... R 17
2. Religionsvesen:
   a. Religion. Gudstjeneste m. v. ..... R 18
   b. Kirker. Kirkegårder ..... R 18
   c. Geistlighet ..... R 18
   d. Dissentere ..... R 18
3. Undervisningsvesen:
   a. Folkeskolen ..... R 19
   b. Abnorme og forsømte barn ..... R 19
   c. Fagskoler, fylkeskoler, folkehøgskoler m. v. ..... R 19
   d. Høgre almenskoler ..... R 19
   e. Universitetet, høgskoler m. v. ..... R 19

Side

4. Biblioteker, museer, vitenskap og kunst. Naturfredning. Kringkasting. Film ..... R 20
5. Arkivvesen ..... R 20
6. Folkemengdens bevegelse. Passvesen. Statistikk ..... R 20
7. Retts- og politivesen:
   a. Kunngjøringer ..... R 20
   b. Rettsvesenets administrasjon ..... R 20
   c. Politivesen i alminnelighet ..... R 21
   d. Politivedtekter ..... R 21
   e. Lotteri ..... R 22
   f. Sivilt luftvern ..... R 22
8. Fattigvesen ..... R 22
9. Sunnhetsvesen:
   a. Medisinalvesen i alminnelighet ..... R 22
   b. Helseforskrifter m. v. ..... R 22
   c. Læger. Tannlæger ..... R 23
   d. Jordmødre ..... R 23
   e. Apotekvesen ..... R 23
10. Veterinærvesen ..... R 23
11. Bygnings- og brannvesen ..... R 24
12. Ildsfarlige innretninger og gjenstander ..... R 29
13. Kart- og oppmålingsvesen ..... R 30
14. Næringsvesen:
   a. Jordbruk ..... R 30
   b. Husdyr. Reinsdyrdrift ..... R 31
   c. Skogvesen. Almenninger ..... R 33
   d. Utskifting ..... R 34
   e. Jakt og fangst ..... R 34
   f. Fiskeri ..... R 35
   g. Bergverk. Fabrikker ..... R 37
   h. Håndverk ..... R 38
   i. Handel ..... R 39
   j. Brennevin, vin, øl m. v., bevertninger, herberger m. v. .. R 43
   k. Krisetiltak. Offentlig næringsdrift ..... R 44
15. Sjøfartsforhold:
   a. Sjøfart ..... R 45
   b. Skipsregistrering, se under C. nr. 19 ..... R 46
   c. Skipsmåling ..... R 46
   d. Skipsfører. Skipsmannskap m. v. ..... R 46
   e. Losvesen ..... R 47
   f. Havne- og fyrvesen. Redningsvesen ..... R 47
16. Kommunikasjonsvesen:
   a. Vegvesen. Motorvognkjøring ..... R 47
   b. Skyssvesen ..... R 48
   c. Jernbaner ..... R 48
   d. Vassdrags- og elektrisitetsvesen ..... R 48
   e. Postverket ..... R 48
   f. Telegraf og telefon ..... R 49
   g. Luftfart ..... R 49
17. Omsetnings- og kredittvesen:
   a. Bank- og pengevesen ..... R 49
   b. Mål, vekt og vraking ..... R 50
18. Forsikringsvesen ..... R 50
19. Konsesjon ..... R 51

Side

20. Sosiale anliggender. Jfr. nr. 18, Forsikringsvesen ..... R 52
21. Svalbard, Jan Mayen og norske biland ..... R 53
22. Forsvarsvesen:
    a. Militærvesen i alminnelighet ..... R 53
    b. Hæren ..... R 53
    c. Flåten ..... R 53
    d. Luftforsvaret ..... R 53
23. Finansvesen:
    a. Statens eiendommer og rettigheter. Statsgjelden ..... R 54
    b. Stiftelser. Legater m. v. ..... R 54
    c. Offentlige fond ..... R 56
    d. Sportelvesen ..... R 57
    e. Skattevesen ..... R 57
    f. Matrikuleringsvesen ..... R 58
    g. Stempelavgift ..... R 58
    h. Arveavgift ..... R 58
    i. Brennevins-, etylleter- og ølavgift, se under nr. 14 j ..... R 59
    j. Avgifter av utskjenking og salg av brennevin, vin, øl m. v., se under nr. 14 j ..... R 59
    k. Konsulatavgift, se under nr. 1 a ..... R 59
    l. Særlige avgifter ..... R 59
    m. Tollvesen ..... R 60
    n. Regnskaps- og oppebørselsvesen ..... R 60
    o. Statsregnskapet og Riksrevisjonen ..... R 60

C. Privatrett.

1. Eiendomsrett og bruksrett ..... R 60
2. Hittegods og vrakgods ..... R 61
3. Pant ..... R 61
4. Grunnbyrder ..... R 61
5. Kontraktsforhold ..... R 61
6. Jordleie. Husleie ..... R 61
7. Gjeldsforpliktelser ..... R 61
8. Forløfte ..... R 62
9. Tjenesteforhold ..... R 62
10. Skadeserstatning ..... R 62
11. Sjørett, se under B II nr. 15 a ..... R 63
12. Personnavn ..... R 63
13. Ektefeller ..... R 63
14. Foreldre og barn ..... R 63
15. Umyndige og verjer ..... R 63
16. Arv ..... R 63
17. Odelsrett og åsetesrett ..... R 63
18. Forsvunne og fraværende personer ..... R 63
19. Tinglysing. Registrering ..... R 64
20. Industriell rettsbeskyttelse ..... R 64
21. Forfatterrett, kunstnerrett og fotografiers beskyttelse ..... R 64

D. Strafferett og straffullbyrdelse.

1. Strafferett ..... R 64
2. Fengselsvesen og straffullbyrdelse ..... R 64

E. Prosess.

Side

1. Forliksvesen ..... R 65
2. Sivilprosess ..... R 65
3. Straffeprosess ..... R 65
4. Tvangsfullbyrdelse ..... R 65
5. Skifte- og arvebehandling, konkurs og akkordforhandling. Administrasjon ..... R 65
6. Sakførere og advokater ..... R 66
7. Translatører ..... R 66
8. Ting ..... R 66

Kronologisk fortegnelse over lover ..... R 66
Kronologisk fortegnelse over provisoriske anordninger ..... R 70
Rettelser ..... R 70

ALFABETISK REGISTER

(Med henvisninger til det systematiske.)

	Side
Abnorme barn	R 19
Administrasjon	R 65
Advokater	R 66
Akkordforhandling	R 65
Almenninger	R 33
Almenskoler, se Høgre almenskoler.	
Apotekvesen	R 23
Arkivvesen	R 20
Arv	R 63
Arveavgift	R 58
Arvebehandling	R 65
Avgifter av utskjenking og salg av brennevin, vin, øl m. v.	R 59
Avgifter, særlige	R 59
Bankvesen	R 49
Barn, se Foreldre og barn.	
Bergverk	R 37
Bevertninger	R 43
Biblioteker	R 20
Biland, norske	R 53
Bilkjøring, se Motorvognkjøring.	
Blending, se Sivilt luftvern.	
Brannvesen	R 24
Brennevin	R 43
Brennevinsavgift	R 59
Bruksrett	R 60
Bygningsvesen	R 24
Diplomati	R 17
Dissentere	R 18
Dyrlæger, se Veterinærvesen.	
Eiendommer, statens	R 54
Eiendomsrett	R 60
Ektefeller	R 63
Elektrisitetsvesen	R 48
Embetsgårder	R 16
Etylleteravgift	R 59
Fabrikker	R 37
Fagskoler	R 19
Fangst	R 34
Fattigvesen	R 22
Fengselsvesen	R 64
Film	R 20
Finansvesen	R 54
Fiskeri	R 35
Flagg, se Symboler.	
Flyvevesen, se Luftfart.	
Flåten	R 53
Folkehøgskoler	R 19
Folkemengdens bevegelse	R 20
Folkeskolen	R 19
Fond, offentlige	R 56
Foreldre og barn	R 63
Forfatningsbestemmelser	R 12
Forfatterrett	R 64
Forliksvesen	R 65
Forløfte	R 62
Forsikringsvesen	R 50
Forsorgsvesen, se Fattigvesen.	
Forsvarsvesen	R 53
Forsvunne personer	R 63
Forsømte barn	R 19
Forvaltningsrett	R 12
Fotografiers beskyttelse	R 64
Fraværende personer	R 63
Fylkeskoler	R 19
Fylkestyret	R 15
Fyrvesen	R 47
Geistlighet	R 18
Gjeldsforpliktelser	R 61
Grenser, landets	R 12
Grunnbyrder	R 61
Grunnloven, se Forfatningsbestemmelser	
Gudstjeneste	R 18
Handel	R 39
Havnevesen	R 47
Hederstegn	R 12
Helseforskrifter	R 22
Helsevesen, se Sunnhetsvesen.	

	Side
Herberger	R 43
Hittegods	R 61
Hoteller, se Bevertninger.	
Husdyr	R 31
Husleie	R 61
Hæren	R 53
Høgre almenskoler	R 19
Høgskoler	R 19
Håndverk	R 38
Ildsfarlige innretninger og gjenstander	R 29
Industri, se Fabrikker.	
Industriell rettsbeskyttelse	R 64
Jakt	R 34
Jan Mayen	R 53
Jernbaner	R 48
Jordbruk	R 30
Jordleie	R 61
Jordmødre	R 23
Jurisdiksjonsforandringer	R 14
Justervesen, se Mål og vekt.	
Kartvesen	R 30
Kinematografer, se Politivedtekter.	
Kirkegårder	R 18
Kirker	R 18
Kommunale forhold	R 15
Kommunalinndelingen	R 14
Kommunal stemmerett og valgbarhet	R 15
Kommunestyret	R 15
Kommunikasjonsvesen	R 47
Kongen, kongehuset	R 12
Konkurs	R 65
Konsesjon	R 51
Konsulatavgift	R 59
Konsulatvesen	R 17
Kontraktsforhold	R 61
Kostgodtgjørelse	R 17
Kredittvesen	R 49
Kringkasting	R 20
Krisetiltak	R 44
Kunngjøringer	R 20
Kunst	R 20
Kunstnerrett	R 64
Legater	R 54
Lensmenn	R 14
Losvesen	R 47
Lotteri	R 22
Luftfart	R 49
Luftforsvaret	R 53
Luftvern, sivilt	R 22
Læger	R 23
Marinen, se Flåten.	
Matrikuleringsvesen	R 58
Medisinalvesen	R 22
Militærvesen	R 53
Motorvognkjøring	R 47
Museer	R 20
Mål og vekt	R 50
Naturfredning	R 20
Navnforandringer for distrikter	R 14
Næringsdrift, offentlig	R 44
Næringsvesen	R 30
Odelsrett	R 63
Offentlig næringsdrift	R 44
Offentlige fond	R 56
Omsetningsvesen	R 49
Oppebørselsvesen	R 60
Oppmålingsvesen	R 30
Ordener	R 12
Pant	R 61
Passvesen	R 20
Pengevesen	R 49
Pensjonsvesen	R 17
Personnavn	R 63
Politivedtekter	R 21
Politivesen	R 21
Postverket	R 48
Prisregulering, se Krisetiltak.	
Privatrett	R 60
Prosess	R 65
Rasjonering, se Krisetiltak.	
Redningsvesen	R 47
Registrering	R 64
Regnskapsvesen	R 60
Reinsdyrdrift	R 31
Religionsvesen	R 18
Rettsvesenets administrasjon	R 20
Riksrevisjonen	R 60
Sakførere	R 66
Samferdsel, se Kommunikasjonsvesen.	

	Side
Sentraladministrasjonen	R 12
Sivilprosess	R 65
Sivilt luftvern	R 22
Sjøfartsforhold	R 45
Sjørett	R 63
Skadeserstatning	R 62
Skattevesen	R 57
Skiftebehandling	R 65
Skipsfører	R 46
Skipsmannskap	R 46
Skipsregistrering	R 46
Skipsmåling	R 46
Skogvesen	R 33
Skolevesen, se Undervisningsvesen.	
Skylddeling, se Matrikuleringsvesen.	
Skyss- og kostgodtgjørelse	R 17
Skyssvesen	R 48
Sosiale anliggender	R 52
Sportelvesen	R 57
Statens eiendommer og rettigheter	R 54
Statistikk	R 20
Statsborgerrett	R 12
Statsforfatningsrett	R 12
Statsgjelden	R 54
Statsregnskapet	R 60
Statstjenernes rettstilling	R 15
Stemmerett, kommunal	R 15
Stempelavgift	R 58
Stiftelser	R 54
Stortinget	R 12
Strafferett	R 64
Straffeprosess	R 65
Straffullbyrdelse	R 64
Sunnhetsvesen	R 22
Svalbard	R 53
Symboler	R 12
Særlige avgifter	R 59
Tannlæger	R 23
Telefon	R 49
Telegraf	R 49
Ting	R 66
Tinglysing	R 64
Tjenesteforhold	R 62
Tollvesen	R 60
Translatører	R 66
Tvangsfullbyrdelse	R 65
Umyndige	R 63
Undervisningsvesen	R 19
Uniformvesen, se symboler.	
Universitetet	R 19
Utenriksvesen	R 17
Utenlandske anliggender	R 17
Utskifting	R 34
Valgbarhet, kommunal	R 15
Vassdragsvesen	R 48
Vegvesen	R 47
Vekt	R 50
Verjer	R 63
Veterinærvesen	R 23
Vin	R 43
Vitenskap	R 20
Vrakgods	R 61
Vraking	R 50
Øl	R 43
Ølavgift	R 59
Øvrigheten	R 14
Åsetesrett	R 63

SYSTEMATISK REGISTER.

A. STATSFORFATNINGSRETT.

1947 — Side

1. Forfatningsbestemmelser.

Juni 30. Lov nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga 386

Aug. 8. Res. om føresegner i lov om okkupasjonslovgjevinga som framleis gjeld 557

2. Landets grenser.

3. Statsborgerrett.

Febr. 21. Midlert. lov nr. 3 om tillegg til lov om suspensjon av statsbogerlig stemmerett 56

4. Symboler.

Mars 14. Midlert. lov nr. 2 om adgang for skip som er befraktet eller leiet av Staten til å føre norsk flagg 77

5. Kongen og kongehuset.

6. Stortinget.

Mai 9. Lov nr. 2 om endr. i lov om godtgj. til stortingsmenn .. 195

7. Ordener og hederstegn.

B. FORVALTNINGSRETT.

I. Forvaltningens alminnelige organisasjon.

1. Sentraladministrasjonen.

Janr. 10. Res. om opphevelse av bemynd. for Kirkedepartementet til midlert. å gi reglement for de høyere almenskoler og for lærerskolene 3

» 10. » om bemynd. for Sosialdepartementet til å treffe en del avgjørelser etter lov om fattigvesenet 3

» 17. » om do. for Forsyningsdepartementet til å utøve visse myndigheter etter lov om innførsleforbod 7

1947				Side
Janr.	17.	Res.	om bemynd. for Forsyningsdepartementet til å utøve visse myndigheter etter lov om utførsleforbod	7
»	24.	»	om do. for Handelsdepartementet til å foreta visse beføyelser etter lov om rettar i norsk selskap overførde under okkupasjonen	12
Febr.	14.	»	om do. for Sosialdepartementet til å treffe en del avgjørelser etter lov om forsikringselskaper	24
»	14.	»	om do. for Handelsdepartementet m. v. til å forlenge fristen for framsettelse av hjemreisekrav	24
»	14.	»	om do. for Handelsdepartementet til å fravike bestem. om godtgj. for befordring av sjømenn	25
»	14.	»	om do. for Finansdepartementet m. v. til å kreve avstått husrom til statsinstitusjoner m. v.	25
»	21.	»	om do. for Justisdepartementet til i visse tilfelle å ettergi erstatninger i straffesaker m. v.	61
»	21.	»	om do. for Finansdepartementet til å utøve myndighet etter lov om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring m. v.	61
Mars	7.	»	om do. for Sosialdepartementet til å utøve myndighet — etter lov om drift av apotek — til å meddele tillatelser til å opprette håndkjøpsutsalg	74
»	21.	»	om do. for Finansdepartementet til å utøve myndighet etter lov om skattlegging av sjøfolk	92
April	18.	»	om brigde i res. om målbruk i statstenesta	143
»	25.	»	om generalkonsulatet i San-Francisco m. v.	177
Mai	2.	»	om bemynd. for Justisdepartementet til å ta visse avgjerder etter lov om småbruk og boliglån	188
»	9.	»	om sentraltrekkontor for sjømenn	198
»	9.	»	om ansettelser ved Veterinærinstituttet	200
»	23.	»	om bemynd. for Sosialdepartementet til å stadfeste visse alm. helseforskr. etter sunnhetsloven	213
Juni	6.	»	om do. for Justisdepartementet og Finansdepartementet til å utøve en viss myndighet etter lov om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret	233
»	13.	»	om at saker vedr. luftprivatretten skal høre under Samferdselsdepartementet	265
»	13.	»	om et råd for Fiskeridirektoratets kjemisk-tekniske Forskningsinstitutt	267
»	14.	»	Stortingsvedtak om at husstellkonsulentens lønn innordnes i lønnsregulativet	268
»	19.	»	om bemynd. for Kirkedepartementet etter lov om naturfredning i mindre saker	286
»	27.	»	om do. for Sosialdepartementet til å gi medisinske studenter av 3. avd. midlert. tillatelse til å utøve legevirksomhet	348
»	30.	»	om do. for Finansdepartementet etter lov om tilleggsavgift på arv til formuende arvinger	372
»	30.	»	om do. for Finansdepartementet etter mellombels lov om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd	386
Juli	4.	»	om do. for Rikstrygdeverket til å tilstå ytelser til sjømenn, industriarbeiderer og fiskarar som har bopel utenfor riket	483
»	4.	»	om Luftfartsdirektoratet	492

1947				Side
Juli	25.	Res.	om bemynd. for Landbruksdepartementet etter mellombels lov om tillegg til lov om jakt og fangst	548
Aug.	8.	»	om do. for Landbruksdepartementet til å fastsette avgift til staten for tillatelser til omsetn. eller bruk av tømmer og trelast	559
»	22.	»	om midlert. organisasjon av Sivilforsvaret	579
»	22.	»	om opphevelse av res. om Landbruksdepartementets ansettelse av fylkesdyrleger og politidyrleger m. v.	581
Sept.	12.	»	om instruks for bransjeråd	594
»	12.	»	om behandlingen av saker vedr. forvaltning av sprit til teknisk og vitenskapelig bruk	595
Oktbr.	3.	»	om bemynd. for Utenriksdepartementet til å gi samtykke til at norsk borger går i fremmed makts tjeneste	601
»	10.	»	om do. for Samferdselsdepartementet til å ansette samferdselskonsulenter m. v.	614
»	30.	»	om do. for Handelsdepartementet etter konsesjonsloven om fordeling av avgifter til kommuner m. v.	647
»	30.	»	om Norges geografiske oppmåling og Norges Sjøkartverks overførsel til Samferdselsdepartementet	648
Novbr.	7.	»	om bemynd. for Sosialdepartementet til å gi visse tannleger tillatelse til å utøve tannlegevirksomhet	656
»	7.	»	om do. for Landbruksdepartementet til å fastsette avgiftene for bruk av off. slaktehus m. v.	656
»	28.	»	om do. for Statens fysiske kontroll-laboratorium til å forby salg og bruk av lett antennelig røntgenfilm m. v.	673
Desbr.	5.	»	om Handelsdepartementet og om Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet	689
»	5.	»	om «Understøttelsesfondet for de i krigen blesserte og falnes etterlatte»	699
»	12.	»	om bemynd. for Handelsdepartementet etter mellombels lov om innførsleforbod m. v.	736

2. Øvrigheten.

3. Lensmenn.

4. Kommunalinndelingen. Jurisdiksjons- og navnforandringer for distrikter.

Janr.	7.	Skr.	om gjenopprettelse av Farsund jordmorstilling	2
»	13.	»	om Elgå reinbeitedistrikt	3
»	17.	Res.	om overføring av eiendommene Legå og Skygningsmyr fra Sokndal til Eigersund	4
»	17.	»	om do. av Dahlsløkka fra Ullensaker til Nannestad	4
»	17.	»	om henleggelse av kjøpstaden Stavern til valgkretsen Larvik m. v.	11
April	18.	»	om Austerheim og Fedje herreder	144
»	18.	»	om Trondheim og Strinda politidistrikt	144
Mai	2.	»	om overføring av Tueteigen i Gaular til Bygstad sokn	187
»	2.	»	om inndelingsgrensen mellom Kvikne i Hedmark og Rennebu, Sokndal og Budal i Sør-Trøndelag	187
Juli	4.	Lov	nr. 3 om utvidelse av grensene for kjøpstaden Flekkefjord	468
»	11.	»	nr. 8 om sammenslutning av Aker og Oslo kommuner	517

1947				Side
Juli	11.	Lov	nr. 9 om utvidelse av kjøpstaden Hamars grenser	521
»	25.	Res.	om overføring av skogstykket Løverød fra Andebu til Skjee sokn i Stokke	547
»	25.	»	om grensa millom soknene Opheim og Vinje i Vossestrand	547
Sept.	4.	Skr.	om at Brumunddal bygnings- og brannkommune i Furnes og Veldresiden bygningsdistrikt i Ringsaker slåes sammen til en bygnings- og brannkommune	588
Oktbr.	9.	»	om Skoger jordmordistrikt	606
»	17.	Res.	om Kopervik losoldermannskap	622
»	27.	Skr.	om Askvold jordmordistrikt	627
»	30.	Res.	om Farsund by og landsokn som eget prestegjeld	647
Novbr.	7.	»	om nedleggelse av Aker sorenskriverembete m. v.	655
Desbr.	5.	»	om Lørenskog sokn som eget prestegjeld	687
»	5.	»	om brigde av namnet på heradet, prestegjeldet, kyrkjesoknet og lensmannsdistriktet til Austre-Moland	687
»	12.	Lov	nr. 3 om deling av Oslo bispedømme	711
»	12.	»	nr. 18 om grense for Oslo havndistrikt	728
»	19.	Res.	om overføring av Laksevåg sokn i politimessig henseende fra Hordaland til Bergen politidistrikt	753
»	19.	»	om lokalportoområdene i Oslo og Aker	753

5. Kommunal stemmerett og valgbarhet.

Janr.	17.	Res.	om henleggelse av kjøpstaden Stavern til valgkretsen Larvik m. v.	11
»	31.	»	om kommunevalget 1947	17
Febr.	21.	Midlert. lov	nr. 3 om tillegg til lov om suspensjon av statsborgerlig stemmerett	56
Juni	13.	Lov	nr. 4 om endr. i lov om kommunevalg og om særskilte bestem. for det 2. kommunevalg etter frigjøringen	261
Juli	4.	»	nr. 6 om særskilte bestem. for de valg som etter kommunevalgene 1947 foretas på formenn, ordfører i landkommunene og medlem av fylkesutvalg	475

6. Kommunestyret. Fylkesstyret.

Mai	23.	Lov	nr. 5 om adgang for kommunene til å ligne ut tilleggskatt på større inntekter for 1947—48	211
»	23.	»	nr. 6 om førebils tillegg til reglane i landsskattelovi om utlikning av fylkesskatten på heradi	212
Juni	27.	»	nr. 9 om tiltak til fremme av sysselsetting	299
Juli	4.	»	nr. 4 om endr. i lov om kommunestyre i byene	470
»	4.	»	nr. 5 om do. på landet	472

7. Kommunale forhold i alminnelighet.

April	18.	Res.	om brigde i res. om målbruk i statstenesta	143

8. Statstjenernes rettstilling i alminnelighet.

Janr.	17.	Res.	om anerkjennelse som forhandlingsberettiget av Norsk Sykepleierskeforbunds statstjenestemannsgruppe	7
»	31.	»	om å reise sak om avskjed etter lov um utreinsking i off. teneste	17

Febr. 28. Lov nr. 1 om beregning av pensjon til tjenestemenn som fratrer tjenesten i tiden 1 juli 1946 og til det nye lønnsregulativ trer i kraft ... 64
Mars 7. Res. om når landpostbud skal regnes for off. tjenestemenn 74
» 28. Stortingsvedtak om lønnstillegg til fengselstjenestemenn .. 132
April 11. Rundskr. om anvisning av lønn til embetsmenn ... 138
» 18. Res. om brigde i res. om målbruk i statstenesta ... 143
Mai 3. Rundskr. om lønn under sykdom til midlert. tjenestemenn .. 190
» 9. Lov nr. 2 om endr. i lov om godtgj. til stortingsmenn .. 195
» 9. Res. om ansettelser ved Veterinærinstituttet ... 200
» 16. Lov nr. 3 um brigde i lov um utreinsking i off. teneste.. 205
» 23. Res. om midlert. statstjenestemenns lønn ... 214
» 30. » om anerkjennelse som forhandlingsberettiget av Bankinspektørenes Forening ... 220
Juni 6. » om do. av Marinens Vernepliktige Underoffiserers Forening ... 252
» 12. Stortingsvedtak om at lønnsvilkårene for statens tjenestemenn m. v. I, 1, 4 og 5 og II blir gjort gjeldende for lærere i folke-, framhalds- og ungdomsskolen ... 255
» 13. Res. om anerkjennelse som forhandlingsberettiget av Norges Ingeniør- og Teknikerorganisasjons Statstjenestemannsgruppe ... 266
» 14. Stortingsvedtak om at husstellkonsulentens lønn inordnes i lønnsregulativet ... 268
» 14. Rundskr. om avlønning av midlert. tjenestemenn, vikarer og lign. ... 268
» 20. Stortingsvedtak om lønnsregulativ for lærarar i framhaldsskulen ... 287
» 27. Lov nr. 1 om mellombels tillegg til føresegnene om fastsetjing av tenestetid for lærarar i folke-, framhalds- og ungdomsskulen ... 294
Juli 4. Res. om reglem. for ansettelser m. v. i «Patentstyret» 483
» 4 » om do. i Statens Havnevesen ... 488
» 9. Stortingsvedtak om innlemming av nye stillinger i Statens Pensjonskasse m. v. ... 493
» 10. Rundskr. om Finnmarkstillegg ... 502
» 11. Res. om reglem. for statslønte lensmannsbetjenter ... 524
» 11. » om poståpnere som off. tjenestemenn m. v. ... 532
» 11. » om instruks for de off. tjenestemenn som plikter å hjelpe de sjømilitære myndigheter i oppsynet langs kysten ... 537
» 11. Rundskr. om avlønning av midlert. tjenestemenn m. v. 541
Sept. 26. Res. om regler om syketrygdpremie for norske tjenestemenn m. v. i utlandet ... 600
Oktbr. 10. » om bemynd. for Samferdselsdepartementet til å ansette samferdselskonsulenter m. v. ... 614
» 24. » om anerkjennelse som forhandlingsberettiget av Sjøforsvarets Intendanturoffiserers forening ... 627
» 30. » om do. av Kommunalbankens Funksjonærforening .. 648
Novbr. 21. » om do. av Statsbankfunksjonærenes Landsforbund .. 672
» 28. » om reglem. for tjenestemenn i Telegrafverket ... 673

9. Embetsgårder.

10. Skyss- og kostgodtgjørelses beregning.

Janr. 23. Skr. om kostgodtgj. til kontrollørene ved brennevintilvirkningen m. v. ... 12
Mai 2. Stortingsvedtak om endr. i regulativet for off. tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse ... 186
» 30. Res. om endr. av regulativ for off. tjenestemenns skyss- og kostgodtgj. for reiser innen riket ... 219
Juni 6. » om forlengelse av regler om skyss- og kostgodtgj. for tilbakereise til Norge fra utlandet ... 252
Novbr. 18. Skr. om kostgodtgj. til sosialsekretær i fengselsvesenet .. 669
» 28. Res. om regler for skyss- og kostgodtgj. for tilbakereise til Norge fra statens kontorer i utlandet ... 673

11. Pensjonsvesen.

Febr. 28. Lov nr. 1 om beregning av pensjon til tjenestemenn som fratrer tjenesten i tiden 1 juli 1946 og til det nye lønnsregulativ trer i kraft ... 64
Juli 9. Stortingsvedtak om innlemming av nye stillinger i Statens Pensjonskasse m. v. ... 493

II. Spesielle forvaltningsgrener.

1. Utenriksvesen.

a. Diplomati og konsulatvesen.

Febr. 21. Res. om flytting av konsulatet i Elisabeth Ville til Leopold Ville m. v. ... 61
Mai 9. » om generalkonsulatet i Leith — Edinburg ... 197
Juni 27. » om alm. instruks for spesialutsendinger i diplomatiske stillinger ved utenrikske stasjoner ... 345
Sept. 5. » om omdannelse av konsulatet i Alger til generalkonsulat ... 589
Oktbr. 3. » om bemynd. for Utenriksdepartementet til å gi samtykke til at norsk borger går i fremmed makts tjeneste ... 601
» 3. » om nedleggelse av generalkonsulatet i Reykjavik .. 601
Desbr. 12. » om omdannelse av visekonsulatet i Dieppe til konsulat 735

b. Utenlandske anliggender.

1938
April 29. Handels- og Sjøfartstraktat mellom Norge og Colombia .. 782
1947
Janr. 7. Skr. om at Danmark har godkjent De Forente Nasjoners pakt, vedtektene for den mellomfolkelige domstol 1
Febr. 11. Avtale om utveksling av postpakker mellom Norge og Sambandet av Sosialistiske Rådsrepublikker ... 785
» 11. » om opprettelse av telegraf- telefonsamband mellom Norge og Sambandet av Sosialistiske Rådsrepublikker 785
Mars 19. Skr. om at Frankrike har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedr. Internasjonal overenskomst om undertrykkelse av handelen med myndige kvinner ... 786

Side

Mars 19. Skr. om at Guatemala har deponert sin erklæring om godkjennelse av De Forente Nasjoners pakt, vedtektene for den mellomfolkelige domstol 786
» 21. Res. om godkj. av overenskomster om post-, telegraf- og telefonforbindelsen mellom Norge og Sovjetsamveldet m. v. 92
April 11. » om forlengelse av en frist i avtalen mellom Norge og Danmark om dobbelt beskatning 137
Mai 9. » om bemynd. for Norges Røde Kors til å gi utførselslisenser for gavepakker til Tyskland 203
Juni 19. Lov nr. 5 om immunitet og privilegier for internasjonale organisasjoner m. v. 283
Sept. 5. Res. om forlengelse av fristene for patenter og patentkrav for personer i Kanada 589
» 12. » om do. for patenter og mønstre for personer m. v. i U. S. A. 593
» 18. Bestem. om avståelse av utenlandske fordringer og verdipapirer 787
Oktbr. 24. Res. om forlengelse av prioritetsfristene for registrerte varemerker for personer m. v. i U. S. A. 626
Novbr. 14. » om do. for patenter for personer m. v. i Danmark .. 667
Desbr. 5. » om do. for patent-, varemerke- og mønsterkrav for personer m. v. i Bulgaria, Finnland, Italia, Romania og Ungarn 687

2. Religionsvesen.

a. Religion. Gudstjeneste m. v.

April 26. Lov nr. 1 om 1 og 17 mai som høgtidsdager 177
» 26. Føresegner om lønn 1 og 17 mai 179
Oktbr. 6. Skr. om dåp på et tysk fødehjem 605

b. Kirker. Kirkegårder.

c. Geistlighet.

Janr. 9 Skr. om husleiegodtgj. til prester som styrer ledige embeter 2
» 9. » om tillegg til prester som styrer ledige embeter i Finnmark 2
Mars 7. Res. om Østre Aker og Grorud prestegjeld 73
Oktbr. 6. Skr. om dåp på et tysk fødehjem 605
» 30. Res. om Farsund by og landsokn som eget prestegjeld .. 647
» Kapiteltakster for året 1947 649
Desbr. 5. Res. om Lørenskog sokn som eget prestegjeld 687
» 12. Lov nr. 3 om deling av Oslo bispedømme 711

d. Dissentere.

Febr. 1. Rundskr. om melding av fødsler m. v. fra dissentermenighetene til folkeregistrene 20
» 8. Skr. om vigselformular for Veggli pinsemenighet 23
April 1 » om do. for Filadelfiamenigheten i Drammen 133
» 10. » om do. for Betesta menighet, Slemmestad 135

1947 Side
Mai 7. Skr. om vigselformular for Modum pinsemenighet 192
» 8. » om do. for menigheten i «Evangeliehuset», Hønefoss 192
» 9. » om do. for menigheten «Betel», Rjukan 203

3. Undervisningsvesen.

a. Folkeskolen.

Mai 23. Lov nr. 1 om brigde i lov om folkeskulen på landet 209
» 23. » nr. 2 om do. i lov om folkeskolen i byene 210
Juni 12. Stortingsvedtak om at lønnsvilkårene for statens tjenestemenn m. v. I, 1, 4 og 5 og II blir gjort gjeldende for lærere i folke-, framhalds- og ungdomsskolen 255
» 27. Lov nr. 1 om mellombels tillegg til føresegnene om fastsetjing av tenestetid for lærarar i folke-, framhalds- og ungdomsskulen 294
Juli 4. » nr. 1 om brigde i lov um folkeskulen på landet 462
» 4. » nr. 2 om do. om folkeskolen i kjøpstedene 465

b. Abnorme og forsømte barn.

Aug. 8. Res. om føresegner i lov om okkupasjonslovgjevinga som framleis gjeld 557

c. Fagskoler, fylkeskoler, folkehøgskoler m. v.

Janr. 10. Res. om opphevelse av bemynd. for Kirkedepartementet til midlert. å gi reglement for de høyere almenskoler og for lærerskolene 3
April 11. » om norske sjømenns maskinisteksamen ved svensk skole 137
Juni 12. Stortingsvedtak om at lønnsvilkårene for statens tjenestemenn m. v. I, 1, 4 og 5 og II blir gjort gjeldende for lærere i folke-, framhalds- og ungdomsskolen 255
» 12. Føresegner om tilskott av arbeidsløshetstrygden til yrkesopplæring 257
» 19. Res. om at lov om framhaldsskular skal gjelda frå 1 juli 1947 286
» 20. Stortingsvedtak om lønnsregulativ for lærarar i framhaldsskulen 287
» 27. Lov nr. 1 om mellombels tillegg til føresegnene om fastsetjing av tenestetid for lærarar i folke-, framhalds- og ungdomsskulen 294
Oktbr. 17. Res. om henleggelse av svenneprøver i Aker til Oslo byfogdembete II avd. 622

d. Høgre almenskoler.

Janr. 10. Res. om opphevelse av bemynd. for Kirkedepartementet til midlert. å gi reglement for de høyere almenskoler og for lærerskolene 3
April 18. » om endr. i reglem. for realskoleeksamen 143
Oktbr. 17. Lov nr. 1 om endr. i lov om høgre almenskoler 616

e. Universitetet, høgskoler m. v.

Janr. 17. Res. om endr. av § 3 i Reglement for økonomisk embetseksamen 4

1947				Side
Febr.	28.	Res.	om reglem. for magisterprøven ved Universitetet	69
Mars	28.	»	om do. for Det pedagogiske seminar og pedagogisk eksamen	97
Mai	9.	»	om tillegg til reglem. for Universitetets forberedende prøver	197
»	9.	»	om endr. i reglem. for Norges Veterinærhøgskole	201
Juni	6.	Lov	nr. 2 om Statens lånekasse for studerende ungdom..	225
»	27.	Res.	om bemynd. for Sosialdepartementet til å gi medisinske studenter av 3. avd. midlert. tillatelse til å utøve legevirksomhet	348
»	30.	Lov	nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgivninga	386
Aug.	15.	Res.	om endr. i § 3, 2 i reglem. for magisterprøven ved Universitetet	571
Oktbr.	10.	»	om ikrafttreden av lov om Statens lånekasse for studerende ungdom	614
»	24.	»	om endr. i reglem. for Norges Veterinærhøgskole ..	626
Novbr.	7.	»	om reglem. for aktuarembetseksamen ved Universitetet	652
Desbr.	12.	Lov	nr. 5 om endr. i lov om Norges Tannlegehøgskole ..	715

4. Biblioteker, museer, vitenskap og kunst. Naturfredning. Kringkasting. Film.

Mars	20.	Skr.	om endr. i § 3 i vedtekten om off. forestillinger for Oslo	80
Mai	16.	Res.	om forskr. om innenlandsk salg m. v. av radiomateriell	206
Juni	19.	»	om bemynd. for Kirkedepartementet etter lov om naturfredning i mindre saker	286
Novbr.	28.	»	om do. for Statens fysiske kontroll-laboratorium til å forby salg og bruk av lett antennelig røntgenfilm m. v.	673
Desbr.	12.	Lov	nr. 2 om endr. i midlert. lov om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v.	710
»	12.	»	nr. 12 om folke- og skuleboksamlingar	718

5. Arkivvesen.

6. Folkemengdens bevegelse. Passvesen. Statistikk.

7. Retts- og politivesen.

a. Kunngjøringer.

Janr.	10.	Res.	om unnlatelse av kunngj. i Norsk Lysingsblad av embeter m. v. i Postverket og Telegrafverket	3
Mai	23.	Lov	nr. 3 om endr. i lova om udgivelse af en Lovtidende og bekendtgjørelse af Love m. v.	210
Desbr.	5.	Res.	om Norsk Lysingsblad	687
»	11.	Forskr.	for do.	708

b. Rettsvesenets administrasjon.

April	25.	Res.	om tilkallelse av meddommere i lagmannsretten	177
Mai	2.	Lov	nr. 1 um prisereglar og prisedomstolar	181

1947				Side
Juni	19.		Mellombels lov nr. 8 om tillegg til lovene om Høgsteretten	286
Aug.	8.	Res.	om overføring av landssviksaker fra statsadvokaten i Rogaland til statsadvokaten i Aust- og Vest-Agder	558
»	15.	»	om do. fra statsadvokaten i Vestfold til statsadvokaten i Telemark	571
Novbr.	7.	»	om nedleggelse av Aker sorenskr.embete m. v.	655
»	7.	»	om overføring av landssviksaker fra statsadvokaten i Nord-Trøndelag til statsadvokaten i Sør-Trøndelag	655
Desbr.	12.	»	om do. fra statsadvokaten i Opland til statsadvokaten i Hedmark	735
»	12.	»	om do. fra statsadvokaten i Nordland til statsadvokaten i Troms og Finnmark	735
			c. Politivesen i alminnelighet.	
April	18.	Res.	om Trondheim og Strinda politidistrikt	144
Juni	6.	»	om endr. av res. om organisering av et utrykningspoliti	239
Aug.	8.	»	om overføring av landssviksaker fra statsadvokaten i Rogaland til statsadvokaten i Aust- og Vest-Agder	558
»	15.	»	om do. fra statsadvokaten i Vestfold til statsadvokaten i Telemark	571
»	22.	»	om opphevelse av res. om ansettelse av fylkesdyrleger og politidyrleger m. v. av Landbruksdepartementet	581
Desbr.	19.	»	om overføring av Laksevåg sogn i politimessig henseende fra Hordaland til Bergen politidistrikt	753
			d. Politivedtekter.	
Febr.	17.	Skr.	om opphevelse av § 49, punkt 1 og 2 b i politivedtekten for Drammen	27
Mars	4.	»	om endr. av § 10, 2. ledd i politivedtekten for Gjerpen	72
»	7.	»	om tilføyelse til § 15 i politivedtekten for Oslo	74
»	12.	»	om vedtekt for handel m. v. med brukte eller kasserte ting i Ålesund	75
»	20.	»	om endr. i § 3 i vedtekten om off. forestillinger for Oslo	80
»	26.	»	om do. i § 26 i politivedtekten for Bergen	95
»	26.	»	om do. for Børsa	95
»	28.	»	om vedtekt om salg fra portrom m. v. i Arendal	132
Mai	2.	»	om brigde i § 4, 2 i politivedtekta for Grane	189
»	23.	»	om endr. av § 30, 1. ledd og § 32, 1. punkt i politivedtekten for Tønsberg	214
Juni	10.	»	om do. av § 30, 2 i politivedtekten for Sandefjord	254
Juli	3.	»	om forbud mot tobakksalg til barn i Vestnes	460
»	4.	»	om endr. av § 9 i politivedtekten for Florø	492
»	16.	»	om brigde i politivedtekta for Hattfjelldal	543
»	24.	»	om endr. av § 29 i politivedtekten for Skien	545
»	24.	»	om do. for Kristiansand	545
Aug.	28.	»	om politivedtekt for Lavik	582
Oktbr.	7.	»	om do. for Evanger	605
»	9.	»	om tillegg til § 26 i politivedtekten for Vadsø	606
»	17.	»	om do. til politivedtekten for Lødingen	623
»	18.	»	om brigde i politivedtekti for Nærøy	623
»	20.	»	om endr. av § 10, 4 i politivedtekten for Ytterøy	623

e. Lotteri.

Janr. 17. Res. om Norsk Tipping A/S 5
Mai 23. Lov nr. 4 om endr. av lov om veddemål ved totalisator .. 210
Juni 6. Res. om statens andel av omsetn. ved veddemål med totalisator 251
Desbr. 19. » om bevilling for Det Norske Travselskap til veddemål ved totalisator 753
» 19. » om do. for Norsk Jockeyklubb til veddemål ved totalisator 753

f. Sivilt luftvern.

Febr. 21. Midlert. lov nr. 4 om tillegg til luftvernlovgivningen .. 56
Juni 30. Lov nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga 386
Aug. 22. Res. om midlert. organisasjon av Sivilforsvaret 579

8. Fattigvesen.

Janr. 10. Res. om bemynd. for Sosialdepartementet til å treffe en del avgjørelser etter lov om fattigvesenet 3

9. Sunnhetsvesen.

a. Medisinalvesen i alminnelighet.

Oktbr. 30. Res. om forskr. om åtgjerder mot innførsel av kolera .. 648
» 30. Kunngj. om vaksinasjon mot kolera 648
» 30. Bestem. om do. for besetningen på skip til egyptisk havn .. 648
Novbr. 21. Res. om særlig farlige bedrifter og arbeider m. v. 670
Desbr. 5. Midlert. lov nr. 9 om salg av medisintran fra produsent 686
» 12. Lov nr. 4 om åtgjerder mot kjønnssykdommer 711
» 12. » nr. 14 om endr. i lov ang. særegne foranstaltn. mot tuberkuløse sykdommer 722
» 12. » nr. 15 om røntgenundersøkelse ved skjermbilledfotografering 723
» 12. » nr. 16 om tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose 724

b. Helseforskrifter m. v.

Janr. 17. Res. om endr. i helseforskr. for Kristiansand 7
» 17. » om renhold m. m. i dame- og herrefrisersalonger i Haugesund 7
» 24. » om endr. av § 17, 3—6 ledd i helseforskr. for Sarpsborg 12
Mars 28. » om at Finnmark fylke og en del herreder av Troms fylke skal anses som krigsrammet etter tuberkuloseloven 100
April 18. » om helseforskr. for Råde 144
» 18. » om endr. av helseforskr. for Kragerø 144
Mai 9. » om do. for Laksevåg 198
» 23. » om bemynd. for Sosialdepartementet til å stadfeste visse alm. helseforskr. etter sunnhetsloven 213
Juni 20. Skr. om endr. av helseforskr. for Måsøy 288

1947				Side
Aug.	8.	Res.	om føresegner i lov om okkupasjonslevgjevinga som framleis gjeld	557
»	12.	Skr.	om helseforskr. for Horten	570
Oktbr.	18.	»	om do. for Florø	623
Novbr.	10.	»	om endr. av § 9 i helseforskr. for Holmestrand	657

c. Leger. Tannleger.

April	18.	Midlert. lov	om sivil tjenesteplikt for leger m. v.	141
Juni	25.	Rundskr.	om lege- og tannlegehjelp om natten m. v.	292
»	27.	Res.	om bemynd. for Sosialdepartementet til å gi medisinske studenter av 3. avd. midlert. tillatelse til å utøve legevirksomhet	348
Novbr.	7.	»	om do. for Sosialdepartementet til å gi visse tannleger tillatelse til å utøve tannlegevirksomhet	656
Desbr.	12.	Lov	nr. 5 om endr. i lov om Norges Tannlegehøgskole	715

d. Jordmødre.

Janr.	7.	Skr.	om gjenopprettelse av Farsund jordmorstilling	2
Oktbr.	9.	»	om Skoger jordmordistrikt	606
»	27.	»	om Asvold do.	627

e. Apotekvesen.

Febr.	15.	Skr.	om midlert. tilføyelse til plakat om handel med gifter og apotekervarer m. v.	785
Mars	7.	Res.	om bemynd. for Sosialdepartementet til å utøve myndighet etter lov om drift av apotek for så vidt angår meddelelse av tillatelser til å opprette håndkjøpssalg	74
Juni	13.	Lov	nr. 1 om brigde i lov om drift av apotek	258
»	27.	Kunngj.	om avgift av apotekenes omsetning	314
Aug.	25.	Rundskr.	om papaverin og dets salter	582
»	25.	»	om do.	786
»	28.	Skr.	om endr. i plakat om handel med gifter, apotekvarer m. v.	582
Sept.	12.	Res.	om forskr. for utlevering m. v. av arsenikk til husdyrvask	591

10. Veterinærvesen.

Mai	9.	Res.	om at biff av ferskt hvalkjøtt skal være gjenstand for undersøkelse og godkj. av den off. kjøttkontroll m. v.	198
»	9.	»	om ansettelser ved Veterinærinstituttet	200
»	9.	»	om endr. i reglem. for Norges Veterinærhøgskole	201
Aug.	8.	»	om føresegner i lov om okkupasjonslovgjevinga som framleis gjeld	557
»	8.	»	om avgifter for bruk av Sandnes slaktehus m. v.	559
»	22.	»	om opphevelse av res. om Landbruksdepartementets ansettelse av fylkesdyrleger og politidyrleger m. v.	581
Oktbr.	24.	»	om endr. i reglem. for Norges Veterinærhøgskole	626
Novbr.	7.	»	om bemynd. for Landbruksdepartementet til å fastsette avgiftene for bruk av off. slaktehus m. v.	656
»	25.	Skr.	om avgifter for bruk av Trondheim off. slaktehus	673
Desbr.	1.	»	om do. for bruk av Egersund off. slaktehus	679

Side

II. Bygnings- og brannvesen.

Janr.	4.	Skr.	om anvendelse av bygningsloven i Folldal	1
»	6.	»	om utvidelse av byggebeltet omkring Levanger by i Frol	1
»	15.	»	om betalingsregulativ for bygningsanmeldelser etc. for Brønnøysund	4
»	17.	Res.	om endr. i vedtekter for Norges Brannkasse	7
»	17.	Skr.	om regulering av St. Mariegate i Sarpsborg m. v.	11
»	17.	»	om vedtekt til bygningslovens § 12 for Vestby	11
»	17.	»	om regulering av Vågåmo i Vågå m. v.	11
»	20.	»	om midlert. vedtekt til bygningslovens § 57 m. v. for Namsos	11
»	23.	»	om mellombels vedtekt til § 112 i bygningslova for Hetland	12
»	23.	»	om endr. i § 2 i vedtekt for åpen bebyggelse i Bergen	12
»	23.	»	om do. i §§ 2 og 26 i bygningsvedtektene for Drammen	12
»	23.	»	om utviing av grensene for bygningsstrøket i Ulstein	12
»	28.	»	om endr. i vedtekt til bygningslovens § 93 for Kristiansand	16
»	31.	»	om tvungen avståing av grunn for prov. byggverk	19
Febr.	4.	»	om regulering av Ankenesstrand i Ankenes	21
»	7.	»	om do. av strøket Dreggen—Bradbenken, Bergen	23
»	11.	»	om vedtekt til bygningslovens § 124, 2 og 3 for Horten	24
»	11.	»	om anvendelse av bygningsloven for et område av Sør-Audnedal	24
»	11	»	om do. av bygningsloven og brannloven for et område i Malm	24
»	13.	»	om midlert. vedtekt til bygningslovens § 57 for Østre Halsen	24
»	15.	»	om anvendelse av bygningsloven i Enebakk	27
»	18	»	om do. for et område av Sola	27
»	19.	»	om endr. av feieregulativet for Borgund, Møre og Romsdal	28
»	24.	»	om regulering m. v. av områder på Tjørsvåg, Søyland og Lilleheia i Nes, Vest-Agder	62
»	24.	»	om do. av strøket Leviksbakken—Mosbekk plass i Egersund	62
»	25.	»	om do. av Haldenjordet, Langesund	62
»	25.	»	om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Mandal	62
»	25.	»	om do. til § 144 i bygningslova for Varhaug bygningsstrok	63
»	25.	»	om regulering m. v. av strøket mellom øvre og nedre Stokkaveg, Stavanger	63
»	25.	»	om vedtekt til bygningslovens § 63 for Laksevåg	63
»	27.	»	om opphevelse av tilleggsvedtekt til vedtekt til bygningslovens § 93 for Kongsberg	64
»	27.	»	om regulering m. v. av strøket Stokkavegen — m. v. — Misjonsvegen, Stavanger	64
»	28.	Lov	nr. 2 om endr. i lov om bygningsvesenet	65
»	28.	Skr.	om tilleggsbestem. til brannlovens § 15 for Nedre Eiker	72
»	28.	»	om endr. i vedtekt til bygningslovens § 13 for Høyland	72

1947				Side
Febr.	28.	Skr.	om endr. av § 4 i vedtekter til regulering av en del av Hemnesberget	72
Mars	5.	»	om do. av § 16 i regulativet for betaling av oppmålingsforretninger m. v. for Ski	73
»	6.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven for et område omkring Tretten st. og Stav i Øyer	73
»	10.	»	om vedtekt til bygningslovens § 104 for Strinda	74
»	12.	»	om do. til bygningslovens § 89, 3 for Haugesund	75
»	12.	»	om at bygningslova skal gjelda for et område av Olderskogmoen i Vefsn	75
»	15.	»	om regulering m. v. av Skrova bygningskommune	80
»	21.	»	om vedtekt til bygningslovens § 89 for Aker	95
»	22.	»	om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok av Rosendal-bygda i Kvinnherad	95
»	24.	»	om endr. av feieregulativet for Fredrikstad	95
»	27.	»	om regulering av strøket Grogaten m. fl. gater i Skien	95
»	27.	»	om vedtekt til bygningslovens § 83 punkt 6 for Bodø	95
»	31.	»	om utvidelse av Norderhov byggebelte	133
April	1.	»	om at bygningslova skal gjelda for heile Åsane	133
»	2.	»	om regulering av et område på Vesterntangen, Hønefoss, m. v.	133
»	2.	»	om anvendelse av brannloven i Medfjordvær i Berg i Troms	133
»	9.	»	om vedtekt til bygningslovens § 48 for en del av Høyland	135
»	14.	»	om do. til bygningslovens § 13 for Bergen	140
»	15.	»	om regulering av Lysakermoen og Gårder i Brandbu	141
»	16.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven for en del av Indre Arna i Haus	141
»	16.	»	om utvidelse av grensene for Fauske bygnings- og branndistrikt	141
»	16.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven for deler av Bosekopp m. fl. steder i Alta	141
»	17.	»	om regulering av Breidablikk—Smestadområdet i Sandar	141
»	18.	»	om anvendelse av bygningsloven for et område ved Slitu i Eidsberg	158
»	21.	»	om endr. i bygningsvedtektenes §§ 12, 13, 17 og 124 for Trondheim	159
»	22.	Rundskr.	om gebyrfrihet ved tinglysing av pantobl. for byggelån i Husbanken	160
»	23.	Skr.	om vedtekt til bygningslovens § 89 for Arendal	161
»	23.	»	om at byggebeltet vest for Florø og sør om Storevatnet i Kinn skal utvidas	161
»	24.	»	om regulering av kvartalet sør-øst for Jens Langsgt., Fredrikstad	161
»	24.	»	om do. av kvartalet Sigerstadvegen—Jens Langsgt. og Bruberggt., Fredrikstad	161
»	24.	»	om do. av kvartalet sør for vegkryss Jens Langsgt. —Bruberggt., Fredrikstad	161
»	24.	»	om regulering av et område nordøst for Lundheimvegen og sørøst for Narnte i Fredrikstad	161
»	24.	»	om do. av kvartalet sørøst for vegkrysset Jens Langsgt.—Sigerstadvegen i Fredrikstad	161

				Side
April	24.	Skr.	om regulering av Rosnæsområdet, Jeløy, Moss	161
»	24.	»	om vedtekter for Brandbu bygningsdistrikt	161
»	24.	»	om reguleringsvedtekter for Hunnsjordet og Kulturbeitet i Vardal	162
»	24.	»	om regulering av Solbergløkka i Drammen	162
»	24.	»	om do. av en del av Prestegardsjordet i Egersund	162
»	24.	»	om do. av Bukta, Alta	162
»	24.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven i Gryllefjord i Torsken	162
»	24.	»	om vedtekt til bygningslovens § 92, 2 for Vardø	162
»	25.	»	om at bygningslova skal gjelde for et område av Skei og Grimsmo i Surnadal	177
»	28.	»	om regulering av Østre bydel V, Oslo	181
»	30.	»	om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Vadsø	181
Mai	2.	»	om endr. av feieregulativ for Lande—Greåker brann- og bygningskommune i Tune	189
»	2.	»	om do. for Oppegård	189
»	2.	»	om feieregulativ for deler av Hoff i Vestfold	189
»	2.	»	om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok ved Etnesjøen	190
»	2.	»	om do. i Øksendalsøra	190
»	2.	»	om endr. i §§ 2 og 3 i reguleringsvedtekter for Sortland bygningskommune	190
»	2.	»	om anvendelse av brannloven for fiskeværet Nyksund i Langnes	190
»	5.	»	om vedtekt til bygningslovens § 48 for Stavanger	191
»	5.	»	om bygningsvedtekter for Sandtorg bygningsdistrikt i Troms	191
»	6.	»	om endr. av feieregulativet for Kråkerøy brann- og bygningskommune i Østfold	191
»	6.	»	om do. for Mysen	191
»	6.	»	om regulering av Thomineborgparken i Lier	191
»	6.	»	om do. av Vestre Nøsted i Lier	191
»	6.	»	om endr. av feieregulativet for Haugesund	191
»	6.	»	om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok av nedre Eidfjord	191
»	13.	»	om regulering av Fjeldstien og Falch Yttersgates forlengelse i Sarpsborg	203
»	13.	»	om forskr. for brannvernet i Sykkylven	203
»	14.	»	om anvendelse av brannloven innen visse grenser av Sola	204
»	20.	»	om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Tromsø	208
»	21.	»	om endr. i bygningsvedtektene for Bergen	209
»	24.	»	om do. i reguleringsplanen for Mo	216
»	30.	»	om tillegg til vedtekt til § 58 i bygningslova for Madla	220
Juni	4.	»	om regulering av Alvim i Sarpsborg	221
»	4.	»	om vedtekter til bygningsloven §§ 48, 57, 97, 2, 98 og 144 for Fagernes bygningskommune i Opland	221
»	6.	Lov	nr. 6 om endr. i lov om Norges Brannkasse	234
»	9.	Skr.	om anvendelse av bygningsloven for et område av Berg i Østfold	254
»	9.	»	om do. for områda Birkelo og Reed i Breim	254
»	10.	»	om endr. i vedtekt til bygningslovens § 46, 3 og § 48, 3, 2. punkt, for Oslo	254

1947				Side
Juni	10.	Skr.	om feieregulativ m. v. for Ådal	254
»	10.	»	om vedtekt til bygningslovens § 48 for visse strøk i Høyland	254
»	10.	»	om anvendelse av bygningsloven for et område av Randaberg	254
»	10.	»	om regulering av et område vest for kirken i Kopervik	254
»	10.	»	om vedtekter til bygningslova for Dale bygningsstrok i Fjaler	254
»	10.	»	om vedtekt til bygningslovens § 48 for Røros	255
»	10.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven for strøk av Løkken og Grefstadområdet i Meldal	255
»	12.	»	om delvis anvendelse av brannloven for hele Lunner	258
»	13.	»	om opphevelse m. v. av Nesbakk—Randborg bygningskommune i Jevnaker	268
»	17.	»	om regulering av kvartalet mellom Solheimsgt. og Fjøsangerveien i Bergen	279
»	23.	»	om at bygningslova og brannlova skal gjelda for et område av Lårdal	289
»	23.	»	om anvendelse av brannloven for Ålvik i Kvam	289
»	23	»	om at bygningslova og brannlova skal gjelda for et område i Hellesylt i Synnylven	289
»	25.	»	om anvendelse av brannloven for Enebakk	292
»	25.	»	om do. av bygningsloven for et område i Tananger i Sola	292
»	26.	»	om utvidelse av grensene for Spydeberg bygningsdistrikt	294
»	28.	»	om anvendelse av bygningsloven i hele Fet	368
Juli	1.	»	om endr. i vedtekt til bygningslovens § 59, 2 for Oslo	459
»	1.	»	om at bygningslova skal gjelda for ein del av gardane Bakke m. fl. i Fjaler	459
»	1.	»	om endr. av feieregulativet for Sandnessjøen	460
»	1.	»	om bygningsvedtekter for Bodin	460
»	1.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven for et område av Gravdal i Buksnes	460
»	2.	»	om regulering av Øvre Voll i Bærum	460
»	2.	»	om do. avÅnnerud i Asker	460
»	2.	»	om vedtekter for kvartalet Vanaheim m. v. i Ski	460
»	2.	»	om vedtekt til § 13 i bygningslova for Haus	460
»	2.	»	om do. til bygningslovens § 3 for Namsos	460
»	3.	»	om regulering av Hvalstad i Asker	462
»	3.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven for et område omkring Koppang jernbanestasjon i Storelvdal	462
»	3.	»	om regulering av Levanger gårds utmark i Levanger	462
»	10.	»	om at Verdalsøra brannkommune vert utvida	503
»	12.	»	om vedtekt til bygningslovens § 57 for Åkra	543
»	17.	»	om regulering av Østre bydel II, Oslo	544
»	19.	»	om vedtekt til bygningslovens § 63 for Steinkjer	544
»	19.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven for et område av Hen	544
»	19.	»	om vedtekt til bygningslovens § 57 a for Hammerfest	545
»	19.	»	om do. til bygningslovens § 37 for Hammerfest	545
»	23.	»	om anvendelse av bygningsloven for et område ved Gyland st. i Gyland	545

				Side
Aug.	2.	Skr.	om regler for brannvernets ordning i Botne m. v.	556
»	6.	»	om vedtekt til bygningslovens § 57 a for Ålesund	557
»	7.	»	om feieregulativ for Otta	557
»	7.	»	om at bygningslova skal gjelda for eit område av Vartdal	557
»	7.	»	om vedtekt til bygningslovens § 28, 2 for Hammerfest	557
»	8.	»	om do. til bygningslovens § 57 a for Vadsø	564
»	14.	»	om anvendelse av bygningsloven innenfor et område av Bjørnevatn i Sør-Varanger	571
»	16.	»	om vedtekt til bygningslovens § 8 for Hammerfest	575
»	21.	»	om regulering m. v. for Berlevåg	578
»	22.	»	om at Lom bygnings- og brannstrok overgår til egen bygnings- og brannkomune	581
»	22.	»	om regulering m. v. av Søndre Uenes i Flekkefjord	581
»	22.	»	om utvidelse av grensene for Sola bygningsdistrikt	582
»	22.	»	om vedtekt til bygningslovens § 144 for Åkra	582
»	22.	»	om feieregulativ for Florø	582
»	22.	»	om regulering av deler av Egge m. v.	582
»	27.	»	om do. av en del av Elmholt i Aker m. v.	582
Sept.	4	»	om do. av Sæbø i Hjørundfjord m. v.	588
»	4.	»	om do. av industriområde nord for Meråkerbanen i Trondheim m. v.	588
»	4.	»	om do. av Mehamn i Gamvik m. v.	588
»	8.	»	om tilleggsbestem. til brannlovens § 15, 1 for Rena bygningskommune	590
»	10.	»	om regulering av strøket Store Starefoss i Bergen m. v.	590
»	13.	»	om vedtekt til bygningslovens § 137 for Røros	595
»	13.	»	om regulering av Rognan i Saltdal m. v.	595
»	15.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven for et område av Lunde	596
»	18.	»	om tilleggsbestem. til brannloven for Åkra	597
»	18.	»	om regulering av Måløy bygningskommune m. v.	597
»	18.	»	om bygningsvedtekter for Årdal	597
»	20.	Res.	om vedtekter til bygningsloven for Ullensaker	598
»	23.	Skr.	om regulering av en del av Eiksmarka i Bærum m. v.	598
»	23.	»	om tilleggsbestem. til brannloven m. v. for Enebakk	598
»	23.	»	om regulering av Borgeskogen i Gjerpen m. v.	598
»	23.	»	om vedtekt til bygningslovens § 28, 2 for Namsos	599
»	25.	»	om regulering av deler av Norderhov byggebelte i Norderhov m. v.	599
»	26.	»	om do. av Lillestrøm m. v.	600
Oktbr.	9.	»	om anvendelse av bygningsloven i Tufjord og Gjesvær i Måsøy	606
»	11.	»	om endr. av feieregulativet for Laksevåg	615
»	15.	»	om regulering av en del av Øvre Bjerkås gård i Asker m. v.	616
»	15.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven for et strøk av Balangen	616
»	17.	»	om do. i Gran	623
»	17.	»	om do. av brannloven i Sola og Tananger bygningsdistrikter i Rogaland	623
»	17.	»	om do. av bygningsloven for Trofors i Grane	623
»	17.	»	om do. av bygningsloven og brannloven for Nordvågen i Kjelvik	623

1947				Side
Oktbr.	22.	Skr.	om anvendelse av brannloven i Lund	624
»	22.	»	om utvidelse av grensene for Ålgård brann- og bygningskommune i Rogaland	624
»	22.	»	om regulering av en del eiendommer ved Ekebakken i Bergen m. v.	624
»	24.	»	om endr. i regulativ for oppmålingsarbeid m. v. i Stranda bygningsdistrikt i Møre og Romsdal	627
»	27.	»	om regulering av Dalene i Kristiansand m. v.	628
»	27.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven for et område av Båtsfjord i Vardø	628
Novbr.	6.	»	om regulering av et område nord for Ulefossvegen ved Skien	652
»	6.	»	om byggjevedtekter for eit strok av Hjelmeland	652
»	7.	»	om regulativ for oppmålingsarbeid m. v. i Nærbø bygningskommune i Rogaland	656
»	10.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven i Nord-Aurdal	657
»	10.	»	om do. av brannloven for Vigeland og Buhølen i Sør-Audnedal	657
»	10.	»	om vedtekter til bygningslovens §§ 115 og 129 og ny § 10 for Haugesund	657
»	11.	»	om regulering av eiendommen «Fagerlia» i Trondheim Bymark m. v.	657
»	12.	»	om endr. i vedtekt til bygningslovens § 13 for Raufoss	658
»	15.	»	om do. av feieregulativet for Askim	669
»	18.	»	om do. for Aker	669
»	29.	»	om Fannrem som egen bygnings- og brannkommune	676
»	29.	»	om regulering av en del av Sørumsand m. v.	677
»	29.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven for et område av Verran	677
Desbr.	1.	Brannforskr. m. v. for lufthavner		677
»	3.	Skr.	om regulering av Sollerud i Aker m. v.	679
»	3.	»	om anvendelse av bygningsloven og brannloven i hele Stor-Sula m. v. i Nord-Frøya	680
»	3.	»	om endr. i vedtekter til bygningslovens §§ 57 og 144 for Stokmarknes bygningskommune	680
»	5.	»	om vedtekt til bygningslovens § 59 for Oslo	700
»	5.	»	om endr. i do. til bygningslovens § 63, 2 for Gråtenmoen og Tollnes bygningsdistrikt i Solum	700
»	11.	»	om do. i vedtekt til bygningslovens § 57 for Nesodden	709
»	12.	»	om do. til bygningslovens § 144 for Nesodden	746
»	12.	»	om vedtekt til bygningslovens § 63, 1 for Gjøvik	746
»	16.	»	om regulering av strøket Solandsbakken m. v. i Stavanger	751
»	16.	»	om do. av området Randabergveien m. v. i Stavanger	751
»	16.	»	om reguleringsplan for Kirkenes m v.	751
»	17.	»	om regulering av en del av Stranden, Gyldenpris, i Bergen m. v.	751
»	20.	»	om bygningsvedtekter for Kirkenes	771

12. Ildsfarlige innretninger og gjenstander.

13. Kart- og oppmålingsvesen.

Mars 5. Skr. om endr. i § 16 i regulativet for betaling av oppmålingsforretn. m. v. for Ski ... 73
Juni 25. » om do. i betalingsregulativ for oppmålingsforretn. i Holmestrand ... 292
Oktbr. 27. » om do. i Mo ... 628
» 30. Res. om Norges geografiske oppmåling og Norges Sjøkartverks overføring til Samferdselsdepartementet ... 648
Novbr. 7. Skr. om regulativ for oppmålingsarbeid m. v. for Nærbø bygningskommune i Rogaland ... 656

14. Næringsvesen.

a. Jordbruk.

Janr. 14. Skr. om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Grane ... 3
» 31. » om do. i Verran ... 19
Febr. 14. Res. om avgift på omsetn. av mjølk ... 25
» 14. Skr. om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Tinn ... 27
Mars 14. Res. om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene i Skåtøy ... 80
» 28. » om føresegner om avgift på grønsaker og frukt ... 103
April 14. Skr. om Ertegallemyggen ... 139
» 18. Res. om forskr. for handel med kraftfôr og kunstgjødsel.. 145
» 18. Skr. om bruk av piggtråd til gjerde i Vestre Gausdal ... 157
» 25. Res. om anvendelse av jordloven i sin helhet i Moss ... 177
Juni 19. » om forskr. om utjevningsavgift på konsummjølk ... 286
» 2. Lov nr. 5 om endr. i lov om ordning av visse jordspørsmål 297
» 27. Kunngj. om avgift av jord som brukes til dyrking av tobakk ... 318
» 27. Res. om forbud mot å innføre levende planter med rot samt røtter m. v. fra land hvor kolloradobiller forekommer ... 348
» 2. » om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Øyestad ... 349
» 27. » om do. for Åmli ... 349
Juli 4. » om do. av jordkonsesjonsgrensen for Nøtterøy ... 488
» 4. » om do. av jord- og skogkonsesjonsgrensene for Våle 488
» 11. » om do. for Hurum ... 532
» 11. » om do. for Nedre Eiker ... 532
» 11. » om anvendelse av skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven i Moss m. v. ... 532
» 11. » om nedsettelse av jord-, skog- og fjellkonsesjonsgrensene for Kinsarvik ... 532
» 25. » om do. av jordkonsesjonsgrensen for Tromsøysund .. 548
» 25. » om omsetningsavgiften av jordbruksvarer ... 548
» 25. » om ikrafttreden av stortingsvedtak om nedsettelse av midlert. omsetningsavgift av jordbruksvarer m. v. .. 548
» 30. Skr. om bruk av piggtråd til gjerde i Ålen ... 556
Aug. 8. Res. om føresegner i lov om okkupasjonslovgjevinga som framleis gjeld ... 557
» 22. » om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Hvaler ... 580

1947				Side
Aug.	22.	Res.	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Randesund	580
Sept.	5.	»	om do. for Landvik	589
»	5.	»	om do. for Tiller	589
»	24.	»	om bruk av piggtråd til gjerde i Eresfjord og Vistdal	599
»	26.	»	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Onsøy	600
Oktbr.	3.	»	om do. for Nannestad	601
»	7.	Skr.	om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Vestby	606
»	7.	»	om do. i Fjaler	606
»	10.	Res.	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Røyken	614
»	24.	»	om do. for Fjære	626
»	30.	Lov	om Noregs Småbruk- og Bustadbank	628
Novbr.	14.	Res.	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Tromøy	667
Desbr.	12.	Lov	nr. 20 om at §§ 1, 2, 3 og 5 i føresegner om konserveringsverksemder for frukt, bær og grønsaker skal halda fram å gjelde	730
»	16.	Bestem.	om endr. i forskr. om omsetn. og bruk av norsk korn og erter	749
»	19.	Res.	om at lov om Noregs Småbruk- og Bustadbank tar til å gjelde	753
»	19.	»	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Vinger	753

b. Husdyr. Reinsdyrdrift.

Janr.	9.	Skr.	om bandtvang for hund i Kornstad	3
»	13.	»	om Elgå reinbeitedistrikt	3
»	29.	»	om bandtvang for hund i Stjørna	16
»	30.	»	om do. i Bodin	17
Febr.	4.	»	om do. i Sandvollan	21
»	10.	»	om do. i Blaker	24
»	17.	»	om do. i Gjøvdal	27
Mars	5.	»	om do. i Kistrand	72
»	18.	»	om do. i Andebu	80
»	29.	»	om do. i Skjervøy	132
April	18.	»	om do. i Namdalseid	158
»	23.	»	om do. i Tingvoll	160
»	24.	»	om do. i Nordreisa	161
»	27.	»	om do. i Eidanger	181
Mai	9.	Res.	om pelsdyrgårder i Tromsøysund	200
»	14.	Skr.	om bandtvang for hund i Nittedal	203
»	14.	»	om do. i Nannestad	204
»	28.	»	om do. i Stamnes	217
»	31.	»	om do. i Grane	220
Juni	2.	»	om do. i Sørfold	221
»	19	Lov	nr. 1 om tillegg til lov om smittsomme sykdommer på bier	280
»	23.	Skr.	om bandtvang for hund i Heddal	289
»	26.	»	om do. i Hjartdal	294

1947				Side
Juni	30.	Lov	nr. 6 om forandr. av lov om foranstaltn. mot smittsomme husdyrsykdommer	372
»	30.	»	nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga	386
Juli	4.	Res.	om forskr. om forbud mot å behandle planter med plantesykdomsmidler farlige for bier m. v.	486
»	4.	»	om sams sauesanking i Hafslo	488
»	10.	Skr.	om bandtvang for hund i Ytterøy	503
»	17.	»	om do. i Hillesøy	544
»	22.	»	om do. i Kristiansund	545
»	24.	»	om do. i Hurdal	545
»	24.	»	om do. i Alta	545
»	25.	»	om do. i Leka	555
»	31.	»	om do. i Dyrøy	556
Aug.	4	»	om do. i Velfjord	556
»	5.	»	om do. i Fyrresdal	556
»	8.	Res.	om sams sauesanking i Øvergård m. v. i Øksnes	559
»	8.	»	om do. i Øksfjorden i Lødingen	559
»	21.	Skr.	om bandtvang for hund i Sunndal	578
»	22.	»	om do. i Sande	581
»	22.	»	om do. i Meløy	581
»	28.	»	om forbud mot å slippe graværlam på beite i sambeitestrekning i Tana	583
Sept.	2.	Bestem.	om omsetn. av hest, storfe, gris, sau og geit og slakt av disse dyr	583
»	3.	Skr.	om at det skal vera forbode å sleppe gravær på beite i sambeitestrekning i Hattfjelldal	588
»	3.	»	om bandtvang for hund i Nore	588
»	12.	Res.	om forskr. for utlevering m. v. av arsenikk til husdyrvask	591
»	18.	Skr.	om forbud mot å slippe gravær i sambeitestrekning i Tinn	591
»	24.	»	om bandtvang for hund i Feiring	599
»	25.	»	om do. i Torpa	599
»	25.	»	om do. i Flatanger	599
Oktbr.	6.	»	om do. i Kvenangen	605
»	13.	»	om do. i Evje	615
»	14.	»	om innskrenkning i adgangen til å slippe graokser på sambeite i Ullensaker	615
»	23.	»	om bandtvang for hund i Øyer	624
»	23.	»	om do. i Lom	625
»	23.	»	om do. i Skånland	625
»	24.	Res.	om føresegner om avgift på omsetnaden av pelsdyrskinn	626
Novbr.	1.	Skr.	om bandtvang for hund i Sauherad	651
»	1.	»	om do. i Åmli	652
»	3.	»	om do. i Dypvåg	652
»	5.	»	om do. i Hamre	652
»	12.	»	om do. i Vegårdshei	658
»	17.	»	om do. i Fjære	669
»	17.	»	om do. i Ullsfjord	669
»	26.	»	om do. i Østre Moland	673
Desbr.	2.	»	om do. i Landvik	679

1947				Side
Desbr	4.	Skr.	om innskrenking i adgangen til å slippe graokser på sambeite i Jevnaker	680
»	4.	»	om do. i Lunner	680
»	4.	»	om do. i Gran	680
»	4.	»	om do. i Brandbu	680
»	4.	»	om do. i Søndre Land	680
»	13.	»	om bandtvang for hund i Søndeled	746
»	18.	»	om do. i Gjerstad	752
»	18.	»	om do. i Borge i Nordland	752
»	24.	Bestem.	om omsetn. av tamrein og slakt av tamrein	779

c. Skogvesen. Almenninger.

Janr.	8.	Skr.	om behandling av vedtektsendr. i en fløtningsforening	2
»	10.	Res.	om forhøyelse av grensen ved salg av parseller fra statens skoger m. v.	3
Febr.	1.	Bruksregler	for Vestre Slidre statsalmenning	21
»	19.	Kunngj.	om honved til fisk- og sildekasser	27
»	24.	Jaktregler	for Stange bygdealmenning	62
»	26.	Bestem.	om omsetn. og bruk av trelast	63
Mars	14.	Res.	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene i Skåtøy	80
April	8.	Bruksregler	for Dovreskog almenning	133
»	9.	»	for Folldal statsalmenning	135
»	11.	Res.	om anvendelse av skogvernloven i Moss	137
»	21.	Bestem.	om omsetn. og bruk av trelast	158
»	22.	Skr.	om endr. av § 2 i kunngj. om honved til fisk- og sildekasser	160
»	26.	Stortingsvedtak	om skogsarbeid som militær teneste	179
Mai	2.	Lov	nr. 2 om endr. i lov om skogvern	183
»	2.	Res.	om landvernepliktiges beordring til arbeid i skogen	188
»	8.	Bestem.	om endr. i bestem. om omsetn. av ved	192
Juni	26.	»	om omsetn. og bruk av importert fast brensel m. v.	293
»	27.	Res.	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Øyestad	349
»	27.	»	om do. for Åmli	349
»	30.	Lov	nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga	386
Juli	4.	Res.	om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensen for Hof i Vestfold	488
»	4.	»	om do. av jord- og skogkonsesjonsgrensene for Våle	488
»	9.	Bestem.	om omsetn. av tyrirøtter	501
»	11.	Lov	nr. 5 um brigde i lov um annamming av skurdlast	510
»	11.	Midlert. lov	nr. 7 om avgift til staten for tillatelser til omsetn. eller bruk av tømmer og trelast	517
»	11.	Res.	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Hurum	532
»	11.	»	om do. for Nedre Eiker	532
»	11.	»	om anvendelse av skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven i Moss m. v.	532
»	11.	»	om nedsettelse av jord-, skog- og fjellkonsesjonsgrensene for Kinsarvik	532
Aug.	8.	»	om bemynd. for Landbruksdepartementet til å fastsette avgift til staten for tillatelser til omsetn. eller bruk av tømmer og trelast	559

1947				Side
Aug.	8.	Bestem.	om omsetn. m. v. av tømmer	561
»	15.	Res.	om bestem. for produksjonsavgift og prisutgjevningsfond i treforedlingsindustrien	572
»	15.	»	om do. om Investeringsfond for skogbruket	573
»	22.	»	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Hvaler	580
»	22.	»	om do. for Randesund	580
»	22.	»	om regler om tiltak til fremme av skoghogsten sesongen 1947—48	580
Sept.	5.	»	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene i Landvik	589
»	5.	»	om do. i Tiller	589
»	15.	Bestem.	om endr. i og tillegg til bestem. om omsetn. m. v. av tømmer	595
»	26.	Res.	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Onsøy	600
Oktbr.	3.	»	om do. for Nannestad	601
»	10.	»	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Røyken	614
»	10.	»	om endr. av §§ 2 og 10 i res. om Investeringsfond for skogbruket	614
»	24.	»	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Fjære	626
Novbr.	7.	»	om endr. av res. om tiltak til fremme av skogshogsten	656
»	14.	»	om anvendelse av lov om skogvern i Oslo	667
»	14.	»	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Tromøy	667
»	14.	»	om do. av skogkonsesjonsgrensen for Geitastrand	667
»	29.	Bruksregler	for Nordre Koloen statsalmenning	676
Desbr.	12.	Lov	nr. 19 om sams skogshusvær	728
»	19.	Res.	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Vinger	753

d. Utskifting.

April	26.	Midlert. lov	nr. 2 om utskifting i krigsramte områder i Finnmark og Nord-Troms	178
Mai	16.	Res.	om utflytningsomkostninger etter utskiftingsloven	208

e. Jakt og fangst.

Janr.	24.	Res.	om forbud av fangst m. v. på Newfoundlandfeltet	16
»	25.	Skr.	om å nytta veronal til fangst av rovdyr i Hægeland	16
Febr.	6.	»	om brigde i jaktfyresegnene for Vest-Agder	23
»	14.	Res.	om forbud mot å fange m. v. sel eller klappmyss	26
»	24.	Jaktregler	for Stange bygdealmenning	62
April	30.	Skr.	om jakttiden for ender i Vest-Agder	181
Mai	13.	»	om bruk av veronal til fangst av rev i Norderhov og Flesberg	203
»	20.	»	om å nytta gift til fangst av rovdyr i Hordaland fylke	208
»	21.	»	om do. til fangst av rovdyr i Kinn	209
Juni	4.	»	om do. til fangst av rovdyr i Ålen og Heim	221
»	24.	»	om forbud mot fangst av bever m. v. i Vigmostad	289
»	26.	»	om at hjort skal vera freda heile året til utgangen av 1949 i Hordaland fylke	294

1947				Side
Juni	26.	Skr.	om hjortejakt på visse hjortevald i Hordaland fylke i 1947—49	294
»	27.	Lov	nr. 4 om endr. i lov om fangst av hval	296
»	27.	Res.	om avgifter av hvalolje	348
»	30.	Mellombels lov	nr. 9 om tillegg til lov om jakt og fangst	374
Juli	4.	Lov	nr. 7 om endr. av midlert. lov om fredning av saltvannsfisk	476
»	4.	Skr.	om bruk av gift til fangst av rovdyr i Harran og Inderøy	492
»	9.	»	om vildreinjakt	502
»	10.	»	om freding av hjortekolle i Sandstad, Filland, Kvenvær og Hitra	503
»	10.	»	om bruk av gift til fangst av rovdyr i Flatanger	503
»	11.	»	om fredingsføresegner for Hordaland	542
»	12.	Rundskr.	ang. trafikken fra og til fangstfeltet på havet	542
»	12.	Skr.	om bruk av gift til fangst av rovdyr i Tysfjord	543
»	12.	»	om freding av hare på Hadseløy i Hadsel	543
»	23.	»	om bruk av veronal til fangst av rovdyr i Nes, Eidsvoll og Hurdal	545
»	25.	Res.	om bemynd. for Landbruksdepartementet etter mellombels lov om tillegg til lov om jakt og fangst	548
»	26.	Skr.	om jakttider for Østfold	555
»	26.	»	om do. for Buskerud	556
»	26.	»	om do. for Aust-Agder	556
»	26.	»	om do. for Vest-Agder	556
»	26.	»	om do. for Hordaland	556
Aug.	15.	Res.	om endr. i reglem. for fangst av bardehval og spermhval m. v.	571
Sept.	3.	Meddelelse	om bestem. om jakt på rådyr i Østfold m. fl. fylker	588
»	17.	Skr.	om freding av elg i 1947 i en del herreder i Vest-Agder	597
Oktbr.	3.	»	om snarefangst av ryper i Bakke	605
»	7.	»	om bruk av veronal og stryknin i Fjotland og veronal i Øyslebø og Åseral til fangst av rovdyr	606
Desbr.	5.	Res.	om bestem. om reketrålens bruk og dimensjoner	688

f. Fiskeri.

Janr.	17.	Res.	om forbud mot fiske av laks i Lakselva m. v. i Balsfjord og Ullsfjord	7
»	22.	Skr.	om at Lofotoppsynet settes	12
»	24.	Res.	om Sørlandsfiskernes Samslag S/L	12
»	24.	»	om Rogaland Fiskesalgslag	13
»	24.	»	om Hordaland Fiskesalslag S/L	14
»	24.	»	om Sogn og Fjordane Fiskesalslag	15
Febr.	3.	Skr.	om at oppsynet under vårtorskefisket i Møre og Romsdal settes	21
»	7.	Res.	om Norges Levendefisklag S/L	23
»	7.	Skr.	om do.	23
»	14.	Res.	om Hordaland Fiskesalslag S/L	26
»	14.	»	om forbud mot fiske med snurrevad	26
»	19.	Kunngj.	om honved til fisk- og sildekasser	27
»	21.	Res.	om forbud mot fiske med snurrevad i Trondhjemsfjorden m. v.	61

1947				Side
Febr.	21.	Res.	om Norges Råfiskelag	61
»	27.	Skr.	om opphør av alm. regulering av omsetn. av fisk og fiskeprodukter	64
»	27.	»	om fiskeregler for Lesja	95
»	28.	Res.	om endr. i forskr. for behandling m. v. av fersk og frossen fisk, fiskefilet og rogn (Ferskfiskforskr.)	71
»	28.	»	om forbud mot bruk av kastenot i Bindal	104
»	28.	»	om do. i Søgneelva	104
April	11.	»	om Islandssildfiskernes Forening	138
»	11.	»	om Skagerakfisk S/L	138
»	12.	Fiskeregler for Glommas hovedløp		139
»	12.	»	for Nannestad	139
»	12.	Skr.	om opphevelse av oppsynet under vårtorskefisket i Møre og Romsdal	139
»	18.	»	om Norges Makrellag S/L	158
»	22.	»	om endr. av § 2 i kunngj. om honved til fisk- og sildekasser	160
Mai	9.	Lov	nr. 1 om erstatn. for tap og avsavn av fiskefartøyer m. v. som har vert rekvirert i medhold av prov. anordn.	193
»	22.	Skr.	om tillegg til forskr. for fiskefartøyers innredning m. v.	209
»	23.	Res.	om tillegg til § 2 i forskr. om lastning m. v. av fiskefartøyer	213
Juni	13.	»	om bemynd. for Fiskeridirektøren til å dispensere fra § 2 i lov om fredning av saltvannsfisk	266
»	13.	»	om bestem. for omsetn. av taugverk til fiskefartøyer og fiskeredskaper	266
»	13.	»	om et råd for Fiskeridirektoratets kjemisk-tekniske Forskningsinstitutt	267
»	19.	»	om forbud mot bruk av fiskereidskap nær kilenot, laksevarp m. v. ved utløpet av Oselva i Os	287
»	27.	Midlert. lov	nr. 8 om konsesjon for ervervelse av eiendomsrett til fiskefartøyer	299
»	30.	Lov	nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga	386
Juli	1.	Midlert. vrakerinstruks for trålfanget Nordsjøsild		458
»	3.	Skr.	om endr. i instruks for kontroll og vraking av saltet sild	461
»	4.	Lov	nr. 7 om endr. av midlert. lov om fredning av saltvannsfisk	476
»	11.	»	nr. 10 om midlert. endr. av lov om fiske med bunnslepenot (trål)	523
»	15.	Skr.	om Norges Makrellag S/L	543
»	16.	Fiskeregler for Sørli		543
Aug.	8.	Res.	om føresegner i okkupasjonslevgjevinga som framleis gjeld	557
Sept.	5.	»	om bestem. om merking av garnblåser og andre vak under drivgarnfiske	589
»	5.	»	om regler for notfiske etter sei i Nordland	589
»	9.	Fiskereglar for Båbu statsskog i Sparbu		590
»	9.	»	for Røyrvik	590
»	9.	»	for Grane	590
Oktbr.	1.	»	for Heidal	600
»	3.	Lov	om endr. i midlert. lov om omsetn. av råfisk	601

1947				Side
Oktbr.	3.	Res.	om Skagerakfisk S/L	601
»	3.	»	om Sogn og Fjordane Fiskesalslag	602
»	3.	»	om Hordaland Fiskesalslag S/L	603
»	3.	»	om Rogaland Fiskesalgslag	604
»	3.	»	om endr. i forskr. for behandling m. v. av fersk og frossen fisk m. v.	605
»	3.	»	om forbud mot garnfiske på Uerklakker i Torsken	605
»	20.	Fiskeregler for Etnedal		623
»	30.	Res.	om Fjordfisk S/L	647
Novbr.	4.	Skr.	om do.	652
»	14.	Res.	om fredning av makrellyngel	668
Desbr.	5.	Lov	nr. 4 om endr. av lov om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell	684
»	5.	Midlert. lov	nr. 8 om produksjon, transport og omsetn. av agn	686
»	5.	Res.	om tillatelse til å nytte trål til fangst av sild utenfor sjøgrensen	687
»	5.	»	om bestem. om reketrålens bruk og dimensjoner	688
»	12.	»	om ikrafttreden av lov om endr. av midlert. lov om fredning av saltvannsfisk	736
»	12.	»	om bestem. for vintersildfisket 1947—48	736
»	19.	Prov. anordn.	om regulering av produksjon og utførsel av fisk og fiskevarer m. v.	752
»	19.	Res.	om Noregs Sildesalslag	767
»	20.	Bestem.	om dispensasjon fra forbudet mot å fiske med snurpenot om natten under vintersildfiskeriene	770
»	22.	»	om forbud mot snurpenotfiske på særlige viktige kastevåger m. v. hvor det er sildeinnsig under vintersildfiskeriene 1947—48	771

g. Bergverk. Fabrikker.

Janr.	15.	Skr.	om opphør av § 2 i forordn. om framstilling m. v. av celluloselakkprodukter	4
»	24.	Res.	om Sørlandsfiskernes Samsalg S/L	12
»	24.	»	om Rogaland Fiskesalgslag	13
»	24.	»	om Hordaland Fiskesalslag S/L	14
»	24.	»	om Sogn og Fjordane Fiskesalslag	15
Febr.	14.	»	om Hordaland Fiskesalslag S/L	26
»	19.	Kunngj.	om honved til fisk- og sildekasser	27
»	21.	Res.	om Norges Råfiskelag	61
»	27.	Skr.	om opphør av alm. regulering av omsetn. av fisk og fiskeprodukter	64
Mars	21.	»	om opphør av forskr. om omsetn. av beredte husdyr- og viltskinn m. v.	95
April	11.	Res.	om Islandssildfiskernes forening	138
»	11.	»	om Skagerakfisk S/L	138
»	18.	Skr.	om Norges Makrellag S/L	158
»	22.	»	om endr. av § 2 i kunngj. om honved til fisk- og sildekasser	160
Mai	30.	»	om opphevelse av forordn. om framstilling m. v. av celluloselakkprodukter	220
Juni	6.	Lov	nr. 1 om bransjeråd	223
»	13.	Res.	om ikrafttreden av lov om bransjeråd	264
»	16.	Bestem.	om produksjon, omsetn. og rasjonering av ost	276

1947				Side
Juni	19.	Lov	nr. 7 om endr. i lov om regulering av tilvirkning og omsetn. av potetmjøl	285
»	27.	»	nr. 10 om ulykkestrygd for arbeidere ved norske bedrifter på Svalbard	313
»	27.	Bestem.	om produksjon og omsetn. av tekstilvarer	362
»	30.	Lov	nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga	386
Juli	11.	»	nr. 5 um brigde i lov um annamming av skurdlast	510
»	15.	Skr.	om Norges Makrellag S/L	543
»	25.	Kunngj.	om avgift av olivinstein	545
Aug.	8.	Res.	om føresegner i lov om okkupasjonslovgjevinga som framleis gjeld	557
»	15.	»	om bestem. for produksjonsavgift og prisutjevningsfond i treforedlingsindustrien	572
»	25.	Rundskr.	om papaverin og dets salter	786
Sept.	12.	Res.	om instruks for bransjeråd	594
Oktbr.	3.	»	om Skagerakfisk S/L	601
»	3.	»	om Sogn og Fjordane Fiskesalslag	602
»	3.	»	om Hordaland Fiskesalslag S/L	603
»	3.	»	om Rogalands Fiskesalgslag	604
»	3.	»	om endr. i forskr. for behandling m. v. av fersk og frossen fisk m. v.	605
»	17.	Lov	nr. 2 om godkjenning av bilverksteder	619
»	30.	Res.	om Fjordfisk S/L	647
Novbr.	21.	»	om særlig farlige bedrifter og arbeider m. v.	670
Desbr.	5.	Lov	nr. 4 om endr. i lov om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell	684
»	5.	Midlert. lov	nr. 8 om produksjon, transport og omsetn. og agn	686
»	5.	»	nr. 9 om salg av medisintran fra produsent	686
»	12.	Lov	nr. 11 om forlenget gyldighet av og endr. i midlert. lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild	718
»	12.	»	nr. 20 om at §§ 1, 2, 3 og 5 i føresegner om konserveringsverksemder for frukt, bær og grønnsaker skal halda fram å gjelde	730
»	12.	»	nr. 24 om forlenget gyldighet av midlert. lov om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin	735
»	19.	Prov. anordn.	om regulering av produksjon og utførsel av fisk og fiskevarer m. v.	752
»	19.	Res.	om Noregs Sildesalslag	767
»	19.	Skr.	om omsetn. av hele og halve tønner	770
»	22.	Bestem.	om tekstilfabrikkers leiearbeid for private forbrukere	778

h. Håndverk.

April	11.	Res.	om anvendelse av håndverksloven i Nesodden	137
Mai	30.	»	om do. i Sandar	219
Juni	6.	Lov	nr. 1 om bransjeråd	223
»	13.	Res.	om ikrafttreden av lov om bransjeråd	264
»	27.	»	om regulering av skjønnhetspleieyrket under håndverksloven	348
Juli	2.	Skr.	om godtgj. til Norges Pelsdyralslag for rensning m. m. av uberedte skinn av rev og mink	460
Sept.	5.	Res.	om anvendelse av håndverksloven i Lillestrøm	589

1947				Side
Oktbr.	17.	Res.	om henleggelse av svenneprøven i Aker til Oslo byfogdembete II avd.	622
Novbr.	19.	Skr.	om lukningsvedtekt for barber- og friserforretninger i Kragerø	669
»	28.	Res.	om anvendelse av håndverksloven i Asker	673
Desbr.	12.	»	om do. i Østre Toten	735
»	12.	»	om do. i Jevnaker	736

i. Handel.

1938				
April	29.		Handels- og Sjøfartstraktat mellom Norge og Colombia	782
1947				
Janr.	15.	Skr.	om opphør av § 2 i forordn. om framstilling m. v. av celluloselakkprodukter	4
»	17.	Res.	om bemynd. for Forsyningsdepartementet til å utøve visse myndigheter etter lov om innførsleforbod	7
»	17.	»	om do. for Forsyningsdepartementet til å utøve visse myndigheter etter lov om utførsleforbod	7
»	24.	»	om Sørlandsfiskernes Samsalg S/L	12
»	24.	»	om Rogaland Fiskesalgslag	13
»	24.	»	om Hordaland Fiskesalslag S/L	14
»	24.	»	om Sogn og Fjordane Fiskesalslag	15
»	25.	Skr.	om endr. i §§ 4 og 10 i vedtekten for torghandelen i Trondheim	16
Febr.	7.	Res.	om Norges Levendefisklag S/L	23
»	7.	Skr.	om do.	23
»	14.	Res.	om avgift på omsetn. av mjølk	25
»	14.	»	om Hordaland Fiskesalslag S/L	26
»	15.	Skr.	om torghandel på Raufoss	27
»	15.	»	om midlert. tilføyelse til plakat om handel med gifter og apotekervarer m. v.	785
»	21.		Midlert. lov nr. 5 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring	60
»	21.	Res.	om Norges Råfiskelag	61
»	24.	Skr.	om opphevelse av bestem. om kork	62
»	26.		Bestem. om omsetn. og bruk av trelast	63
»	27.	Skr.	om opphør av alm. regulering av omsetn. av fisk og fiskeprodukter	64
Mars	10.	»	om vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Leinstrand	74
»	12.	»	om vedtekt for handel m. v. av brukte og kasserte ting i Ålesund	75
»	19.	»	om at Frankrike har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedr. Internasjonal overenskomst om undertrykkelse av handelen med myndige kvinner	786
»	21.	Res.	om endr. av bestem. om beregning m. v. av omsetningsavgift	92
»	21.		Bestem. om omsetn. og bruk av huder og skinn	92
»	21.	Skr.	om opphør av forskr. om omsetn. av beredte husdyr- og viltskinn m. v.	95
»	25.	»	om endr. i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Folldal	95
»	28.	»	om vedtekt om salg fra portrom m. v. i Arendal	132
April	11.	Res.	om gebyrer for ervervstillatelser etter lov og forordn. om tillegg til konsesjonslovgivningen	136

				Side
April	11.	Res.	om Islandssildfiskernes forening	138
»	11.	»	om Skagerakfisk S/L	138
»	18.	»	om forskr. for handel med kraftfôr og kunstgjødsel	145
»	18.	Skr.	om Norges Makrellag S/L	158
»	21.	Bestem.	om omsetn. og bruk av trelast	158
Mai	8.	»	om endr. i bestem. om omsetn. av ved	192
»	9.	Res.	om at biff av ferskt hvalkjøtt skal være gjenstand for undersøkelse og godkj. av den off. kjøttkontroll m. v.	198
»	9.	»	om bemynd. for Norges Røde Kors til å gi utførselslisenser for gavepakker til Tyskland	203
»	16.	Lov	nr. 2 om endr. i lov om omsetningsavgift	204
»	16.	Res.	om forskr. om innenlandsk salg m. v. av radiomateriell	206
»	24.	Bestem.	om rasjonering og omsetn. av mel og brød, erter, bønner og grynvarer	214
»	30.	Lov	nr. 1 om endr. i lov om omsetn.avgift av sjokolade- og sukkervarer	217
»	30.	Res.	om ikrafttreden av lov om omsetn. av pelsdyrskinn m. v.	219
»	30.	Skr.	om opphevelse av forordn. om framstilling m. v. av celluloselakkprodukter	220
Juni	5.	Bestem.	om rasjonering og omsetn. av sukker, sirup og glykose	221
»	6.	Lov	nr. 1 om bransjeråd	223
»	6.	Res.	om endr. av § 5 i res. om føresegner om epler og pærer, plommer og kirsebær	251
»	7.	Bestem.	om omsetn. og bruk av visse kjemiske produkter	252
»	13.	Lov	nr. 2 om endr. i lov om handelsnæring	258
»	13.	Res.	om ikrafttreden av lov om bransjeråd	264
»	13.	»	om bestem. for omsetn. av taugverk til fiskefartøyer og fiskeredskaper	266
»	14.	Skr.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Brekken	269
»	16.	Bestem.	om produksjon, omsetn. og rasjonering av ost	276
»	19.	Lov	nr. 7 om endr. i lov om regulering av tilvirkning og omsetn. av potetmjøl	285
»	19.	Res.	om forskr. om utjevningsavgift på konsummjølk	286
»	25.	Bestem.	om omsetn. og bruk av tynnplater og metallbelagte plater av jern og stål, blikk m. v.	290
»	25.	»	om do. av metaller og elektr. ledningsmateriell	290
»	26.	»	om do. av importert fast brensel m. v.	293
»	27.	Kunngj.	om midlert. omsetn.avgift	342
»	27.	Res.	om forbud mot å innføre levende planter med rot samt røtter m. v. fra land hvor kolloradobiller forekommer	348
»	27.	»	om opphevelse av res. om bemynd. for Norges Røde Kors til å gi utførselslisenser for gavepakker til Tyskland	357
»	27.	Bestem.	om produksjon og omsetn. av tekstilvarer	362
»	27.	»	om omsetn. av norsk ull	364
»	28.	»	om plikt til å gi opplysninger og å foreta vareopptelling og føre varelagerbøker m. v.	367
»	30.	Mellombels lov	nr. 12 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd	378
»	30.	Res.	om bemynd. for Finansdepartementet etter mellombels lov om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd	386

1947				Side
Juni	30.	Lov	nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga	386
»	30.	Kunngj.	om omsetnadavgift på kolsyrehaldige alkoholfrie drikkevarer m. v.	406
»	30.	»	om do. på sjokolade- og sukkervarer	408
»	30.	»	om do. på visse varer	409
Juli	2.	Skr.	om endr. i lukningsvedtekt for utsalgssteder i Løten	460
»	9.	Bestem.	om omsetn. av tyrirøtter	501
»	11.	Midlert. lov	nr. 7 om avgift til staten for tillatelser til omsetn. eller bruk av tømmer og trelast	517
»	11.	Skr.	om vedtekt om salg fra portrom m. v. i Kragerø	542
»	15.	»	om Norges Makrellag S/L	543
»	17.	Bestem.	om lisensfrie sendinger til utlandet	544
»	25.	Res.	om omsetn.avgiften av jordbruksvarer	548
»	25.	»	om ikrafttreden av stortingsvedtak om nedsettelse av midlert. omsetn.avgift av jordbruksvarer m. v.	548
Aug.	8.	»	om føresegner i lov om okkupasjonslovgjevinga som framleis gjeld	557
»	8.	»	om bemynd. for Landbruksdepartementet til å fastsette avgift til staten for tillatelser til omsetn. eller bruk av tømmer og trelast	559
»	8.	Bestem.	om omsetn. m. v. av tømmer	561
»	9.	»	om omsetn. og bruk av melk og melkekonserver	565
»	11.	Skr.	om vedtekt for salg fra off. steder og fra portrom m. v. i Stavanger	570
»	13.	»	om do. for torghandel og salg fra portrom m. v. i Måløy	571
»	14.	»	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Kongsvinger	571
»	15.	Res.	om bestem. for produksjonsavgift og prisutjevningsfond i treforedlingsindustrien	572
»	15.	»	om do. om Investeringsfond for skogbruket	573
»	19.	Bestem	om omsetn. av høy fra trøndelagsfylkene til andre distrikter	576
»	20.	»	om rasjonering og omsetn. av kraftfôr	576
»	25.	Rundskr.	om papaverin og dets salter	582
»	25.	Skr.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Meløy	582
»	27.	»	om do. i Drangedal	582
»	28.	»	om endr. av plakat om handel med gifter, apotekvarer m. v.	582
»	29.	»	om stengjevedtekt for utsalgsstader i Vågå	583
Sept.	2.	Bestem.	om omsetn. av hest, storfe, gris, sau, geit og slakt av disse dyr	583
»	2.	Skr.	om endr. i lukningsvedtekt for Hemnes	588
»	6.	»	om do. for Engerdal	590
»	9.	»	om do. for Fet	590
»	10.	»	om lukningsvedtekt for Ringsaker	590
»	10.	»	om endr. i do. for Holla	590
»	12.	Res.	om forskr. for utlevering m. v. av arsenikk til husdyrvask	591
»	12.	»	om instruks for bransjeråd	594
»	12.	Skr.	om lukningsvedtekt for Nord-Aurdal	595
»	13.	»	om endr. i do. for Kragerø	595
»	13.	»	om do. for Måsøy	595

Sept. 15. Bestem. om endr. i og tillegg til bestem. om omsetn. m. v. av tømmer ... 595
» 15. Skr. om endr. i lukningsvedtekt for utsalgssteder i Egersund 596
» 16. » om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Vemundvik .. 597
» 23. » om do. i Sør-Aurdal ... 598
» 23. » om brigde i stengjingsvedtekta for utsalsstader i Øystre Slidre ... 598
» 23. » om do. i Haram ... 598
» 23. » om do. i Bjugn ... 598
» 24. » om do. i Trysil ... 599
» 24. » om do. i Stavanger ... 599
» 24. » om do. i Selje ... 599
» 24. » om do. i Stranda ... 599
» 25. » om do. i Gran ... 599
Oktbr. 2. » om do. i Rindal ... 601
» 3. Lov om endr. i midlert. lov om omsetn. av råfisk ... 601
» 3. Res. om Skagerakfisk S/L ... 601
» 3. » om Sogn og Fjordane Fiskesalslag ... 602
» 3. » om Hordaland Fiskesalslag S/L ... 603
» 3. » om Rogaland Fiskesalgslag ... 604
» 17. Skr. om endr. i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Nesodden ... 623
» 23. » om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Otterøy ... 624
» 24. Res. om føresegner om avgift på omsetnaden av pelsdyrskinn ... 626
» 30. » om Fjordfisk S/L ... 647
» 30. » om opphevelse av res. om innførsel av koks og sinders 647
» 30. » om forskr. om åtgjerder mot innførsel av kolera .. 648
Novbr. 4. Skr. om Fjordfisk S/L ... 652
» 8. » om stengjingsvedtekt for utsalsstader i Hornnes 656
» 10. Bestem. om endr. av forskr. om regulering av omsetn. av papir ... 656
» 14. Skr. om lukn.vedtekt for utsalgssteder i Våler i Hedmark 668
» 19. » om do. i Sel ... 669
» 21. Res. om føresegner om avgift på omsetn. av flesk og kjøtt av storfe, kalv og sau ... 672
» 21. » om opphevelse av res. om innførsel av salt ... 672
» 22. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Nore ... 672
» 27. » om do. i Hjørundfjord ... 673
» 27. » om do. i Mosvik ... 673
» 28. Res. om bemynd. for Statens fysiske kontrollaboratorium til å forby salg og bruk av lett antennelig røntgenfilm m. v. ... 673
Desbr. 5. Lov nr. 4 om endr. av lov om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell ... 684
» 5. Midlert. lov nr. 8 om produksjon, transport og omsetn. av agn ... 686
» 5. » nr. 9 om salg av medisintran fra produsent ... 686
» 6. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bø i Nordland 700
» 6. » om do. i Trondenes ... 700
» 10. » om brigde i do. i Lårdal i Telemark ... 708
» 12. Lov nr. 7 om korleis loven om prisar og anna skal haldast oppe ... 716
» 12. » nr. 10 om brigde i mellombels lov om utførsleforbod 717

1947 Side

Desbr. 12. Lov nr. 11 om forlenget gyldighet av og endr. i midlert. lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild 718
» 12. » nr. 17 om endr. i lov om innførsel og omsetn. av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl ... 727
» 12. Res. om bemynd. for Handelsdepartementet etter mellombels lov om innførsleforbod m. v. ... 736
» 15. Bestem. om rasjonering av såpe ... 746
» 16. » om endr. i forskr. om omsetn. og bruk av norsk korn og erter ... 749
» 16. » om visse sjødyroljer ... 749
» 16. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Rakkestad .. 751
» 18. » om stengjingsvedtekt for utsalsstader i Bø i Telemark 752
» 19. Prov. anordn. om regulering av produksjon og utførsel av fisk og fiskevarer m. v. ... 752
» 19. Res. om prisbestem. for faste eiendommer ... 753
» 19. » om Noregs Sildesalslag ... 767
» 19. Bestem. om behandling av rasjoneringslegitimasjoner og rasjonerte varer ... 768
» 19. Skr. om omsetn. av hele og halve tønner ... 770
» 22. Bestem. om fett og olje til spisebruk ... 774
» 24. » om omsetn. av tamrein og slakt av tamrein ... 779
» 24. Skr. om stengjingsvedtekt for utsalsstader i Sand ... 780
» 30. Res. om bestem. om hvilke lønnskostnader som kan legges til grunn for fastsettelse av priser for varer m. v. ... 780

j. Brennevin, vin, øl m. v., bevertninger, herberger m. v.

Mai 9. Res. om salg av brennevin m. v. i Tromsø ... 198
» 28. Skr. om bevillingstvang for herberge- og beverternæringen i Søndre Høland ... 216
» 28. » om do. i Kolbu ... 216
» 28. » om do. i Fluberg ... 216
» 28. » om do. i Stokken ... 217
» 28. » om do. i Leikanger ... 217
» 28. » om do. i Leksvik ... 217
» 30. Lov nr. 2 om endr. i lov om tilvirking, omdestillasjon og beskatning av brennevin, m. v. ... 218
» 30. Skr. om bevillingstvang for herberge- og beverternæringen i Rissa ... 220
Juni 4. » om do. i Værøy ... 221
» 14. » om ikrafttreden av res. om salg av brennevin m. v. i Tromsø ... 269
» 27. Kunngj. om avgift på brennevin (sprit) og reseptblanketter ... 315
» 27. » om omsetn.avgift på brennevin ... 317
» 27. » om avgift av brennevintilvirkingen og av mais, durra eller rug som brukes til tilvirking av brennevin, av etylletertilvirkingen og av øltilvirkingen ... 319
» 27. » om krisetilleggsavgift på drikkebrennevin og vin .. 320
» 27. » om avgift på skjenking på bevertningssteder av brennevin, vin, øl m. v. ... 336
» 30. » om krisetilleggsavgift på øl ... 408
Juli 5. Skr. om tillegg til avgiftssatsene m. v. for brennevin 492
» 12. » om bevillingstvang for herberge- og beverternæringen m. v. i Fana ... 543

1947				Side
Juli	15.	Skr.	om bevillingstvang for herberge- og beverternæringen m. v. i Hurdal	543
»	31.	»	om do. i Malm	556
Sept.	12.	Res.	om behandling av saker vedr. forvaltningen av sprit til teknisk og vitenskapelig bruk	595
»	13.	Skr.	om bevillingstvang for herberge- og beverternæringen i Sigdal	595
Oktbr.	11.	»	om lukningsvedtekt for bevertningssteder i Drangedal	615
»	17.	Res.	om forskr. om kontroll med salg av alkoholholdige essenser	619
»	22.	Skr.	om bevillingstvang for herberge- og beverternæringen i Bodø	624
»	23.	»	om do. i Målselv	624
»	25.	»	om do. i Gamvik	627
Novbr.	27.	»	om do. i Mykland	673
Desbr.	12.	Lov	nr. 8 om endr. i lov om edruelighetsnemnder og behandling av drikkfeldige	717
»	12.	»	nr. 17 om endr. i lov om innførsel og omsetn. av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl	727
»	12.	»	nr. 24 om forlenget gyldighet av midlert. lov om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin	735
»	17.	Skr.	om lukningsvedtekt for bevertningssteder i Arendal	751

k. Krisetiltak. Offentlig næringsdrift.

1945				
Juni	11.	Rundskr.	om nye bestem. om valutakontroll m. v.	782
»	26.	»	om do.	782
Novbr.	17.	»	om do.	785
1947				
Janr.	15.	Skr.	om opphør av § 2 i forordn. om framstilling m. v. av celluloselakkprodukter	4
»	17.	Res.	om bemynd. for Forsyningsdepartementet til å utøve visse myndigheter etter lov om innførsleforbod	7
»	17.	»	om do. for Forsyningsdepartementet til å utøve visse myndigheter etter lov om utførsleforbod	7
Febr.	24.	Skr.	om opphevelse av bestem. om kork	62
Mars	21.	Bestem.	om omsetn. og bruk av huder og skinn	92
»	21.	Skr.	om opphør av forskr. om omsetn. av beredte husdyr- og viltskinn m. v.	95
April	8.	Bestem.	om erstatn. av tapte rasjoneringslegitimasjoner	133
Mai	24.	»	om rasjonering og omsetn. av mel og brød, erter, bønner og grynvarer	214
Juni	5.	»	om do. av sukker, sirup og glykose	221
»	7.	»	om omsetn. og bruk av visse kjemiske produkter	252
»	13.	Res.	om rasjonering av bensin, overdragelse av motorkjøretøyer og om kjøretillatelser	264
»	16.	Bestem.	om produksjon, omsetn. og rasjonering av ost	276
»	19.	Lov	nr. 7 om endr. i lov om regulering av tilvirkning og omsetn. av potetmjøl	285
»	25.	Bestem.	om omsetn. og bruk av tynnplater og metallbelagte plater av jern og stål, blikk m. v.	290
»	25.	»	om do. av metaller og elektr. ledningsmateriell	290
»	27.	Kunngj.	om krisetilleggsavgift på drikkebrennevin og vin	320

1947			Side
Juni	27.	Bestem. om rasjonering av bestrykningsmidler	366
»	28.	» om plikt til å gi opplysninger og å foreta vareopptelling og føre varelagerbøker m. v.	367
»	30.	Mellombels lov nr. 12 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd	378
»	30.	Res. om bemynd. for Finansdepartementet etter mellombels lov om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd	386
»	30.	Kunngj. om krisetilleggsavgift på tobakkvarer	408
»	30.	» om do. på øl	408
Aug.	15.	Res. om bestem. for produksjonsavgift og prisutjevningsfond i treforedlingsindustrien	572
»	19.	Bestem. om omsetn. av høy fra trøndelagsfylkene til andre distrikter	576
»	20.	» om rasjonering og omsetn. av kraftfôr	576
Oktbr.	10.	Midlert. lov nr. 3 om forbud mot lønnsauke	612
»	17.	Res. om forskr. om kontroll med lønns- og arbeidsvilkår	620
»	24.	» om endr. i res. om rasjonering av bensin m. v.	627
»	30.	» om opphevelse av res. om innførsel av koks og sinders	647
Novbr.	10.	Bestem. om endr. av forskr. om regulering av omsetn. av papir	656
Desbr.	12	Lov nr. 7 om korleis lovene om prisar og anna skal haldast oppe	716
»	12.	» nr. 9 om fortsatt gyldighet for bestem. om rasjonering av elektr. energi	717
»	15.	Bestem. om rasjonering av såpe	746
»	16.	» om visse sjødyroljer	749
»	19.	Prov. anordn. om regulering av produksjon og utførsel av fisk og fiskevarer m. v.	752
»	19.	Res. om prisbestem. for faste eiendommer	753
»	19.	Bestem. om behandling av rasjoneringslegitimasjoner og rasjonerte varer	768
»	22.	» om fett og olje til spisebruk	774
»	22.	» om tekstilfabrikkers leiearbeid for private forbrukere	778
»	24.	» om omsetn. av tamrein og slakt av tamrein	779
»	30.	Res. om bestem. om hvilke lønnskostnader som kan legges til grunn for fastsettelse av priser for varer m. v.	780

15. Sjøfartsforhold.

a. Sjøfart.

1938			
April	29.	Handels- og Sjøfartstraktat mellom Norge og Colombia	782
1947			
Janr.	3.	Res. om opphør av poolordningen	1
Febr.	14.	» om opphevelse av regler til forebyggelse av sammenstøt mellom fartøyer m. v.	25
Mars	14.	Lov nr. 1 om tillegg til sjødyktighetslovens § 85	77
»	14.	Midlert. lov nr. 2 om adgang for skip som er befraktet eller leiet av Staten til å føre norsk flagg	77
»	28.	Res. om forskr. om arbeidsløshetstrygd for sjømenn i uteriks fart	100
»	28.	» om trekk i hyren for syketrygdede sjømenn	103

1947				Side
Mai	2.	Lov	nr. 1 um prisereglar og prisedomstolar	181
»	9.	»	nr. 1 om erstatn. for tap og avsavn av fiskefartøyer m. v. som har vært rekvirert i medhold av prov. anordn.	193
»	22.	Skr.	om tillegg til forskr. for fiskefartøyers innredning m. v.	209
»	23.	Res.	om tillegg til § 2 i forskr. om lastning m. v. av fiskefartøyer	213
Juni	13.	»	om bestem. for omsetn. av taugverk til fiskefartøyer og fiskeredskaper	266
»	27.	Lov	nr. 7 om tillegg til lov om betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skibe	298
»	27.	Midlert. lov	nr. 8 om konsesjon for ervervelse av eiendomsrett til fiskefartøyer	299
»	30.	Lov	nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga	386
Juli	11.	»	nr. 4 om mønstring av sjømenn m. v.	507
»	12.	Rundskr.	ang. trafikken fra og til fangstfeltene på havet	542
»	15.	Skr.	om innskrenket fart forbi Rødtangen i Drammensfjorden	543
Aug.	8.	Res.	om syketrygdpremien for sjømenn i utenriksfart	558
»	30.	Skr.	om tillegg til forskr. for anordn. på og under skipsdekk	583
Oktbr.	10.	Res.	om forlengelse av frist etter lov om betinget fritaking for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skip	614
Novbr.	29.	Rundskr.	om tinglysing av pantebrev i mindre fartøyer under bygging	676
Desbr.	5.	Midlert. lov	nr. 6 om endr. i lov om maskinister på dampfartøyer av handelsmarinen	685
»	5.	»	nr. 7 om do. i lov om maskinister på motorfartøyer av handelsmarinen	686
»	12.	Lov	nr. 2 om endr. i midlert. lov om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v.	710
»	12.	Res.	om at lov om samferdsla tek til å gjelda	737
»	12.	»	om regler for samferdselsrådets og samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet	737

b. Skipsregistrering.

Se under C nr. 19.

c. Skipsmåling.

d. Skipsfører. Skipsmannskap m. v.

Janr.	3.	Res.	om opphør av poolordningen	1
Febr.	14.	»	om bemynd. for Handelsdepartementet til å fravike bestem. om godtgj. for befordring av sjømenn	25
Mars	14.	Lov	nr. 1 om tillegg til sjødyktighetslovens § 85	77
»	14.	Res.	om Velferdsfondet for sjøfolk m. v.	77
»	21	Lov	nr. 2 om skattlegging av sjøfolk	86
»	21.	Res.	om bemynd. for Finansdepartementet til å utøve myndighet etter lov om skattlegging av sjøfolk	92
»	28.	»	om forskr. om arbeidsløshetstrygd for sjømenn i utenriksfart	100

1947 Side
Mars 28. Res. om trekk i hyren for syketrygdede sjømenn 103
April 11. » om endr. i premiesatser av de trygdedes arbeidsfortjeneste etter fartøyets reg. tonn brutto 136
» 11. » om norske sjømenns maskinisteksamen ved svensk skole 137
» 18. » om endr. av § 2 i forskr. om arbeidsløshetstrygd for sjømenn i utenriksfart 145
Mai 9. » om sentraltrekkontor for sjømenn 198
Juni 13. Kunngj. om sjømannsskatt 262
» 13. Res. om ikrafttreden av lov om skattlegging av sjøfolk .. 265
» 16. Regler om beregning og trekk av sjømannsskatt 269
Juli 4. Res. om bemynd. for Rikstrygdeverket til å tilstå ytelser til sjømenn, industriarbeidere og fiskarar som har bopel utenfor riket 483
» 11. Lov nr. 4 om mønstring av sjømenn m. v. 507
» 11. » nr. 6 om samferdsla 510
» 11. Res. om avgift etter lov om Velferdsfond m. v. for sjøfolk 531
Aug. 8. » om syketrygdpremien for sjømenn i utenriksfart 558
Novbr. 21. » om sjømannskontorer i Oslo, m. fl. byer 671
Desbr. 5. Midlert. lov nr. 6 om endr. i lov om maskinister på dampfartøyer av handelsmarinen 685
» 5. » nr. 7 om do. i lov om maskinister på motorfartøyer av handelsmarinen 686

e. Losvesen.

Janr. 31. Res. om forskr. om manntall og premie m. v. til ulykkestrygd for kystloser i løsfart 17
Juni 30. Lov nr. 5 om midlert. forhøyelse av losbetalingen 372
Oktbr. 17. Res. om Kopervik losoldermannskap 622

f. Havne- og fyrvesen. Redningsvesen.

Juli 4. Res. om reglem. for ansettelse m. v. i Statens Havnevesen 488
Desbr. 12. Lov nr. 18 om grense for Oslo havnedistrikt 728

16. Kommunikasjonsvesen.

a. Vegvesen. Motorvognkjøring.

Janr. 21. Skr. om føresegner for vegen Tyin hotell—Øvre Årdal (Veesletta) 12
Febr. 28. » om øvingskjøring med motorvogn innen Stavanger byområde 72
Mars 28. Vegloven (kodifisert) 104
Juni 13. Res. om rasjonering av bensin, overdragelse av motorkjøretøyer og om kjøretillatelser 264
» 27. Lov nr. 6 om avståing av grunn til bygninger og andre innretninger som står i sammenheng med drift av bilruter 298
» 27. Kunngj. om skatt av motorvogner 335
» 30. Lov nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga 386
Juli 4. Kunngj. om vegavgifter m. v. 481
» 11. Lov nr. 6 om samferdsla 510
Oktbr. 17. » nr. 2 om godkjenning av bilverksteder 619

1947 Side

Oktbr. 24. Res. om endr. i res. om rasjonering av bensin m. v. 627
Desbr. 10. Rundskr. om varselskilter og signaler for regulering av ferdsel på gater og veger 700
» 12. Lov nr. 2 om endr. i midlert. lov om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v. 710
» 12. Res. om at lov om samferdsla tek til å gjelda 737
» 12. » om regler for samferdselsrådets og samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet 737
» 19. Prov. anordn. om fjerning av kjennemerker på motorvogner som benyttes i strid med bestem. om kjøretillatelse 752

b. Skyssvesen.

c. Jernbaner.

Juni 3. Stortingsvedtak om dyrtidstillegg av Statsbanenes Pensjonskasse 221
Juli 11. Lov nr. 6 om samferdsla 510
Desbr. 12. Res. om at lov om samferdsla tek til å gjelda 737
» 12. » om regler for samferdselsrådets og samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet 737

d. Vassdrags- og elektrisitetsvesen.

Janr. 8. Skr. om behandling av vedtektsendr. i en fløtningsforening 2
Mars 14. Res. om manøvreringsreglement for regulering av Øvre Fjørlivatn i Forsand 80
Juni 30. Lov nr. 2 om endr. i lov om vassdragsreguleringer 370
Juli 11. Res. om endr. av manøvreringsreglement for Slettdalsvatn m. fl. vatn i Tafjordvassdraget i Møre- og Romsdal.. 532
Aug. 8. » om manøvreringsreglem. for Mjøsa 559
Sept. 12. Prov. anordn. om forbud mot uttapning av vannmagasiner som tjener som kraftkilde for elektrisitetsverk.. 590
Oktbr. 3. Res. om manøvreringsreglem. for regulering av Markevatn i Skorvenvassdraget, Sogn og Fjordane 605
» 24. Prov. anordn. om midlert. vassdragsregulering for tidsrommet inntil 1 juli 1948 625
Desbr. 12. Lov nr. 6 om midlert. vassdragsregulering 715
» 12. » nr. 9 om fortsatt gyldighet for bestem. om rasjonering av elektr. energi 717

e. Postverket.

Janr. 10. Res. om unnlatelse av kunngj. i Norsk Lysingsblad av embeter m. v. i Postverket og Telegrafverket 3
Febr. 8. Skr. om endr. i en del postale avgifter 24
» 11. Avtale om utveksling av postpakker mellom Norge og Sambandet av Sosialistiske Rådsrepublikker 785
Mars 7. Res. om når landpostbud skal regnes for off. tjenestemenn 74
» 21. » om godkj. av overenskomster om post-, telegraf- og telefonforbindelsen mellom Norge og Sovjetsamveldet m. v. 92
Juni 27. Lov nr. 2 om endr. i lov om postvesenet 295
» 27. Res. om ikrafttreden av forannevnte lov 296

1947 Side
Juli 11. Res. om poståpnere som off. tjenestemenn m. v. 532
Novbr. 21. » om avgift for leie av postboks m. v. 672
Desbr. 19. » om lokalportoområdene i Oslo og Aker 753

f. Telegraf og telefon.

Janr. 10. Res. om unnlatelse av kunngj. i Norsk Lysingsblad av embeter m. v. i Postverket og Telegrafverket 3
Febr. 11. Avtale om opprettelse av telegraf- og telefonsamband mellom Norge og Sambandet av Sosialistiske Rådsrepublikker 785
Mars 21. Res. om godkj. av overenskomster om post-, telegraf- og telefonforbindelsen mellom Norge og Sovjetsamveldet m. v. 92
Novbr. 28. » om reglem. for tjenestemenn i Telegrafverket 673

g. Luftfart.

Mai 30. Res. om opphevelse av res. om forbud mot sivil luftfart .. 220
Juni 13. » om at saker vedr. luftprivatretten skal høre under Samferdselsdepartementet 265
» 27. » om endr. av litra H, punkt 6—8 i res. om bestem. om luftfart 349
» 27. Takstregulativ for sivile flyplasser og sjøflyhavner 357
Juli 4. Res. om Luftfartsdirektoratet 492
» 11. Lov nr. 6 om samferdsla 510
» 25. Res. om reglem. A. Luftfartøyers merking, registrering og kallesignal m. v. 549
Desbr. 1. Brannforsikr. m. v. for lufthavner 677
» 12. Res. om at lov om samferdsla tek til å gjelda 737
» 12. » om regler for samferdselsrådets og samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet 737

17. Omsetnings- og kredittvesen.

a. Bank- og pengevesen.

1945
Juni 11. Rundskr. om nye bestem. om valutakontroll m. v. 782
» 26. » om do. 782
Novbr. 17. » om do. 785
1947
April 22. » om gebyrfrihet ved tinglysing av pantobl. for byggelån i Husbanken 160
Mai 2. Res. om bemynd. for Justisdepartementet til å ta visse avgjerder etter lov om Småbruk- og Boligbank 188
» 30. Lov nr. 4 om endr. i lov om Kongeriket Norges Hypotekbank 219
Juni 6. » nr. 2 om Statens lånekasse for studerende ungdom .. 225
» 6. Kunngj. om skatt av bankinnskudd 236
» 30. Lov nr. 3 om endr. i lov om sparebanker 370
Juli 11. » nr. 1 om forandr. av midlert. lov om visse finansielle tiltak 503
Aug. 8. Res. om føresegner i lov om okkupasjonslovgjevinga som framleis gjeld 557
» 8. » om endr. i Hypotekbankens reglem. 561

Side

Sept. 18. Bestem. om avståelse av utenlandske fordringer og verdipapirer ... 787
Oktbr. 10. Res. om ikrafttreden av lov om Statens lånekasse for studerende ungdom ... 614
» 30. Lov om Noregs Småbruk- og Bustadbank ... 628
» 30. Res. om anerkjennelse som forhandlingsberettiget av Kommunalbankens Funksjonærforening ... 648
Novbr. 21. » om do. av Statsbankfunksjonærenes Landsforbund .. 672
Desbr. 5. Lov nr. 3 om midlert. reguleringer av visse renter ... 682
» 19. Res. om at lov om Noregs Småbruk- og Bustadbank tar til å gjelde ... 753

b. Mål, vekt og vraking.

Juli 1. Midlert. vrakerinstruks for trålfanget Nordsjøsild ... 458
» 3. Skr. om endr. i instruks for kontroll og vraking av saltet sild ... 461

18. Forsikringsvesen.

Janr. 31. Res. om forskr. om manntall og premie m. v. til ulykkestrygd for kystloser i løsfart ... 17
Febr. 5. Rundskr. om attester i samband med barnetrygden ... 21
» 21. Midlert. lov nr. 5 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring 60
Mars 28. Res. om forskr. om arbeidsløshetstrygd for sjømenn i utenriks fart ... 100
April 11. Lov om midlert. endr. i loven om alderstrygd ... 136
» 11. Res. om endr. av premiesatser av de trygdedes arbeidsfortjeneste etter fartøyets reg. tonn brutto ... 136
» 18. » om endr. av § 2 i forskr. om arbeidsløshetstrygd for sjømenn i utenriksfart ... 145
» 25. Midlert. lov nr. 3 om krigsskadetrygd for løsøre ... 163
Mai 3. Rundskr. om lønn under sykdom til midlert. tjenestemenn .. 190
» 9. Res. om sentraltrekkontor for sjømenn ... 198
Juni 3. Stortingsvedtak om dyrtidstillegg av Statsbanenes Pensjonskasse ... 221
» 12. Føresegner om tilskott av arbeidsløshetstrygden til yrkesopplæring ... 257
» 27. Lov nr. 7 om tillegg til lov om betinget fritakelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skip ... 298
» 27. » nr. 10 om ulykkestrygd for arbeidere ved norske bedrifter på Svalbard ... 313
» 30. » nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga ... 386
Juli 4. Midlert. lov nr. 8 om Krigsforsikringer for Varelagre, Gjensidig ... 477
» 4. Res. om bemynd. for Rikstrygdeverket til å tilstå ytelser til sjømenn, industriarbeidere og fiskarar som har bopel utenfor riket ... 483
» 11. Lov nr. 2 om endr. i midlert. lov om krigsskadetrygd for bygninger ... 504
» 11. Res. om forskr. om arbeidsløshetstrygdens tiltakfond 528

1947				Side
Juli	25.	Res.	om ikke-anvendelse av lov om forsikringsselskaper..	548
Aug.	8.	»	om syketrygdpremien for sjømenn i utenriksfart	558
Sept.	26.	»	om regler om syketrygdpremie for norske tjenestemenn m. v. i utlandet	600
Oktbr.	10.	»	om forlengelse av frist etter lov om betinget fritaking for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skip	614
Desbr.	5.	Lov	nr. 2 om endr. i lov om forsikringsselskaper	682
»	5.	Midlert.	lov nr. 5 om Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter	684

19. Konsesjon.

Mars	14.	Res.	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene i Skåtøy	80
April	11.	»	om gebyrer for ervervstillatelser etter lov og forordn. om tillegg til konsesjonslovgivningen	136
Juni	27.	Midlert.	lov nr. 8 om konsesjon for ervervelse av eiendomsrett til fiskefartøyer	299
»	27.	Res.	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Øyestad	349
»	27.	»	om do. for Åmli	349
»	30.	Lov	nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga	386
Juli	4.	Res.	om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for Nøtterøy	488
»	4.	»	om do. av skogkonsesjonsgrensen for Hof	488
»	4.	»	om do. av jord- og skogkonsesjonsgrensene for Våle	488
»	11.	»	om do. for Hurum	532
»	11.	»	om do. for Nedre Eiker	532
»	11.	»	om anvendelse av skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven i Moss m. v.	532
»	11.	»	om nedsettelse av jord-, skog- og fjellkonsesjonsgrensene for Kinsarvik	532
»	25.	»	om do. av jordkonsesjonsgrensen for Tromsøysund ..	548
Aug.	8.	»	om føresegner i okkupasjonslovgjevinga som framleis gjeld	557
»	22.	»	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Hvaler	580
»	22.	»	om do. for Randesund	580
Sept.	5.	»	om do. for Landvik	589
»	5.	»	om do. for Tiller	589
»	26.	»	om do. for Onsøy	600
Oktbr.	3.	»	om do. for Nannestad	601
»	10.	»	om do. for Røyken	614
»	24.	»	om do. for Fjære	626
»	30.	»	om fullmakt for Handelsdepartementet etter konsesjonsloven om fordeling av avgifter til kommuner m. v.	647
Novbr.	14.	»	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Tromøy	667
»	14.	»	om do. av skogkonsesjonsgrensen for Geitastrand ..	667
Desbr.	19.	»	om do. av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Vinger	753

20. Sosiale anliggender. Jfr. nr. 18. Forsikringsvesen.

Mars	19.	Skr.	om at Frankrike har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedr. Internasjonal overenskomst om undertrykkelse av handelen med myndige kvinner	786
April	11.	Lov	om midlert. endr. i loven om alderstrygd	136
»	11.	Res.	om endr. av premiesatser av de trygdedes arbeidsfortjeneste etter fartøyets reg. tonn brutto	136
»	18.	»	om endr. av § 2 i forskr. om arbeidsløshetstrygd for sjømenn i utenriksfart	145
»	25.	Lov	nr. 2 om endr. i midlert. lov om hjelp til blinde og vanføre	163
»	26.		Føresegner om lønn 1 og 17 mai	179
Mai	3.		Rundskr. om lønn under sykdom til midlert. tjenestemenn.	190
Juni	12.		Føresegner om tilskott av arbeidsløshetstrygden til yrkesopplæring	257
»	27.	Lov	nr. 3 om at avgift til Arbeiderfondet ikke utlignes for 1947—48	296
»	27.	»	nr. 9 om tiltak til fremme av sysselsetting	299
»	27.	»	nr. 10 om ulykkestrygd for arbeidere ved norske bedrifter på Svalbard	313
»	27.	Res.	om opphevelse av res. om bemynd. for Norges Røde Kors til å gi utførselslisenser for gavepakker til Tyskland	357
»	30.	Midlert. lov	nr. 1 om tillegg til lov om arbeidstvister.	368
»	30.	Lov	nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga	386
»	30.	Res.	om forskr. om fastsetting av lønns- og arbeidsvilkår	410
Juli	11.	Lov	nr. 3 om midlert. lov om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid	505
»	11.	Res.	om forskr. om arbeidsløshetstrygdens tiltaksfond	528
»	11.	»	om avgift etter lov om Velferdsfond m. v. for sjøfolk	531
»	11.	»	om forskr. om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid	540
»	25.	Skr.	om ikke-anvendelse av unntakelsesbestem. om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid i Oslo, Aker og Bærum	555
Aug.	22.	Midlert. lov	om tillegg til og endr. i lov om tilsyn med pleiebarn m. v. og i lov om forsorg for barn	578
»	22.	Res.	om regler om tiltak til fremme av skoghogsten sesongen 1947—48	580
Sept.	26.	»	om do. om syketrygdpremie for norske tjenestemenn m. v. i utlandet	600
Oktbr.	10.	Midlert. lov	nr. 3 om forbud mot lønnsauke	612
»	17.	Res.	om forskr. om kontroll med lønns- og arbeidsvilkår.	620
Novbr.	7.	»	om endr. av res. om tiltak til fremme av skogshogsten	656
»	14.	Lov	nr. 3 om ferie	660
»	14.		Midlert. føresegner om forvaltning og utbetaling av feriegodtgj. etter ferieloven	668
»	21.	Res.	om særlige farlige bedrifter og arbeider m. v.	670
Desbr.	5.	Lov	nr. 1 om boikott	681
»	12.	»	nr. 1 om endr. i lov om arbeidstvister	709
»	12.	»	nr. 8 om endr. i lov om edruelighetsnemnder og behandling av drikkfeldige	717

1947 Side
Desbr. 12. Lov nr. 14 om endr. i lov ang. særegne foranstaltn. mot tuberkuløse sykdommer ... 722
» 12. » nr. 15 om røntgenundersøkelse ved skjermbilledfotografering ... 723
» 12. » nr. 16 om tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose ... 724
» 12. » nr. 19 om sams skoghusvær ... 728
» 12. » nr. 25 om forlenget gyldighet av lov om midlert. lov om tillegg til lov om arbeidstvister ... 735

21. Svalbard, Jan Mayen og norske biland.

Juni 27. Lov nr. 10 om ulykkestrygd for arbeidere ved norske bedrifter på Svalbard ... 313
Juli 25. Kunngj. om formue- og inntektsskatt til Svalbard og om avgift av kull fra Svalbard ... 546

22. Forsvarsvesen.

a. Militærvesen i alminnelighet.

Mars 21. Lov nr. 1 om endr. i militærlovgivningen ... 81
» 28. Midlert. lov nr. 1 om militære rekvisisjoner i overgangstiden etter krigens slutt ... 95
April 18. Res. om instruks for Forsvarsrådet ... 156
» 26. Stortingsvedtak om skogsarbeid som militær teneste ... 179
Mai 2. Lov nr. 1 um prisereglar og prisedomstolar ... 181
» 2. Res. om landvernepliktiges beordring til arbeid i skogen .. 188
Juni 19. Lov nr. 3 om endr. i lov om verneplikt og utskrivning .. 281
» om rettergangsmåten i militære straffesaker (kodifisert) ... 411
Oktbr. 10. » nr. 1 om Raufoss Ammunisjonsfabrikker, Kongsberg Våpenfabrikk og Marinens Hovedverft ... 606
Novbr. 21. Res. om Sivilforsvarets organisasjon ... 669
Desbr. 5. » om «Understøttelsesfondet for de i krigen blesserte og falnes etterlatte» ... 699
» 12. Lov nr. 13 om brigde i militærlovene o. a. ... 721

b. Hæren.

Desbr. 5. Res. om instruks for Sjefen for Hæren ... 689

c. Flåten.

Juli 11. Res. om instruks for de off. tjenestemenn som plikter å hjelpe de sjømilitære myndigheter i oppsynet langs kysten ... 537
Oktbr. 24. » om anerkjennelse som forhandlingsberettiget av Sjøforsvarets Intendanturoffiserers forening ... 627
Desbr. 5. » om instruks for Sjefen for Sjøforsvaret ... 689

d. Luftforsvaret.

Desbr. 5. Res. om instruks for Sjefen for Luftforsvaret ... 689

23. Finansvesen.

a. Statens eiendommer og rettigheter. Statsgjelden.

Janr. 10. Res. om forhøyelse av grensen ved salg av parseller fra statens skoger m. v. ... 3
Oktbr. 10. Lov nr. 1 om Raufoss Ammunisjonsfabrikker, Kongsberg Våpenfabrikk og Marinens Hovedverft ... 606

b. Stiftelser. Legater m. v.

Janr. 4. Stadf. på «Johan og Julie Fodens legat til drift av Nøtterøy Røde Kors pleie- og rekonvalesenthjem» ... 1
» 9. » på «O. R.sakfører Tore Bjørn Otterslands legat» til høyere utdannelse av unge menn i Arendal eller Østre Moland ... 3
» 9. » på «E. Olsen Bergs og hustrus legat til inntekt for De Sandvikske Samlinger» ... 3
» 17. » på «Borgermester Edvard Christies legat» til norske kvinner og menn til studier i utlandet ... 11
» 21. » på «Aasmund Norgaards legat av Vannverket» til hjelp til ubemidlet ungdom til utdannelse i praktisk retning ... 12
» 24. » på «Fru Astrid Smitts legat til Molde sanitetsforening» 16
Febr. 12. » på «Rachel og Rolf Lundebyes legat til fordel for ensomme gamle i Eidskog» ... 24
» 19. » på «Gøteborgstiftelsen for Boligbygg i Kristiansund» 27
Mars 1. » på «Bardufossfangenes minnefond» til hjelp for ubemidlet, oppvakt og fremadstrebende ungdom i Troms 72
» 3. » på «Mathilde Petersens legat» til understøttelse av sjømenn på Theodor Henrichsens sjømannshjem i Oslo 72
» 10. » på «Frøken Olette Knudsen's legat for fattige, syke og slitte innen Tønsberg menighet» ... 74
» 10. » på «Konsul Søren Falch's legat for trengende kvinner i Bergen eller nærmeste omegn» ... 74
» 11. » på «Garvermester Ole O. Hoshovde's legat til trengende gamle i Hosanger» ... 75
» 11. » på «Jørgen og Marit Dale's Minde» til beste for trengende innen Mittet skolekrets, Veøy ... 75
» 12. » på «Leiv Ivar Vik's og Tiber og Vera Taglichts' minne» til humanitære og velgjersame føremål i Veøy ... 75
» 31. » på «Frøken Dorothea Dahl's gavefond» til trengende i Sandar til jul ... 132
» 31. » på «Arne Åsheim's og hustru Johanna Olsdatter's legat» til trengende i Hosanger ... 132
» 31. » på «Professor Kr. Støren's fond til støtte for vitenskapelig forskning ved Norges Landbrukshøgskoles Meieriavdeling» ... 133
» 31. » på «Legat til Soon og nærmeste omegn fra skoleinspektør Chr. N. Lie og hustru Harriet f. Kjeldsen» til fordel for trengende barn ... 133
April 11. » på «Skipsreder Hans Albert Grøn's legat I» til utdannelse av begavede unge menn og kvinner av Sandefjord og Sandar ... 139

1947				Side
April	11.	Stadf.	på «Skipsreder Hans Albert Grøn's legat II» til trengende sjømenn og enker etter sjømenn av Sandefjord og Sandar	139
»	11.	»	på «Skipsreder Hans Albert Grøn's legat III» til trengende, ikke fattigunderstøttede av Sandefjord og Sandar	139
»	21.	»	på «Gårdbruker Mikkel Berg og hustru Ane Berg's legat» til Stod kirke	159
Mai	8.	»	på «Malerinnen Astrid Åsen's Gave», til ungdom fortrinnsvis kvinnelig med spesielle anlegg for tegning og kunstmaling	192
»	8.	»	på «Grosserer Ole Lettmolie og hustru Tea Lettmolie's legat for Flesberg» til verdige trengende	192
»	8.	»	på «Fru Hedvig Ibsen Stousland's Stiftelse» til hvile- og tilfriskningshjem for gifte eller ugifte kvinner	192
»	8.	»	på «Frøken Anna Stousland's Legat» til vedlikehold og drift av forannevnte stiftelses eiendom	193
»	9.	»	på «Kaptein Johan Gustav Salvesen og hustru's Legat» til sjømenn av kaptein- eller styrmannsklassen i Oslo eller Drammen	203
»	20.	»	på «Adolf Herman Løkens Legat» til friplasser på Wøyens Guttehjem	208
»	28.	»	på «Laura Nicoline og Hans Jacob Olsens gave» til gamle trengende i Brevik	217
»	28.	»	på «Cand. jur. H. E. Grøns legat til Østlandske Blindeforbund»	217
Juni	5.	»	på «Signe Wessel Zapffes legat» til sanatorieopphold for tuberkuløse i Tromsø	223
»	5.	»	på «Kari og Nils Torsteinsruds legat» til drift av gamlehjem i Leveld	223
»	14.	»	på «Frøken Elisabeth Brinchmann's legat for eldre damer»	269
»	16.	»	på «Skolebestyrer Olav Hommes og hustru Helene Hommes legat til beste for trengende i Kristiansand kommune»	279
»	16.	»	på «Skolebestyrer Olav Hommes og hustru Helene Hommes legat til beste for trengende i Høvåg kommune»	279
»	16.	»	på «Skolebestyrer Olav Hommes og hustru Helene Hommes legat til beste for trengende i Hægeland kommune»	279
»	18.	»	på «Johanna A. Voll's legat» til menighetspleien i Rennebu	279
»	19.	»	på «Fabrikkeier Anton Mindes Legat til fremme av fjørfeholdet i Hordaland fylke»	287
»	19.	»	på «Fabrikkeier Anton Mindes Legat til fremme av fremragende gårdsdrift (mønsterbruk) og nydyrkning i Hordaland fylke»	287
»	20.	»	på «Thor O. Herems legat» til menighetspleien i Rennebu	288
»	20	»	på «Arendalslegatet for Hammerfestungdom», til Hammerfest komm. høgre almenskole	288

Side

Juni 26. Stadf. på «Skipsreder Hjelm Wåges legat» til trengende i Kopervik og omegn 555
Juli 30. » på «Kristine og Johan Fraas sitt legat til påskjønning av framifrå dugande arbeid i Hafslo» 556
» 31. » på «Anna Landgraffs legat for verdige trengende fraskilte kvinner i Bergen over 50 år av barnløst ekteskap» 556
» 31. » på «Overlæge Anton Smitt og fru Astrid Smitt, f. Stephansens legat til Molde kirkegård» 557
Aug. 15. » på «Mina Markenruds legat» til fordel for tuberkuløse fra Øvre Eiker 575
» 18. » på «Olaf Webers og hustrus legat» til verdige trengende i Eide 576
Sept. 22. » på «Sidsel Frølich's fond for syke og trengende på Agnes» 598
» 24. » på «Arkelogisk-kulturhistorisk fond» 599
Oktbr. 1. » på «Lensmann Julius Nordby og hustru Anna's legat til Hoff kommune» til verdige trengende gamle eller syke 600
» 1. » på «Thv. Eriksens fond» til trengende elever ved Statens Kunstakademi 600
» 18. » på «Enkefru Gjertrude Amlands legat» til skipsførerers enker med uforsørgede barn 623
» 22. » på «Fru Ragnhild Gerrards Legat» til trengende eldre damer i Kristiansand 624
» 28. » på «Dr. med. Alexandra Ingiers legat» til vitenskapelige stipendier til begavede studerende og unge kandidater ved det medisinske og det historisk-filosofiske fakultet 628
» 28. » på «L. Meltzers Høyskolefond» for Bergens Universitet 628
Novbr. 1. » på «Kjøbmann I. W. Jürgensen og fru f. Christiansens legat» til stipendier til ubemidlede studenter i Oslo.. 651
» 12. » på «Sanitetskaptein E. F. Larsens legat» til premier for vitenskapelige, medisinske arbeider m. v. 657
» 20. » på «Grosserer Reinhold Sauers legat til Foreningen til understøttelse av trengende vanføre» 669
» 29. » på «Frøken Harriet Krügers Minde» til småbarn i Strømsø og Tangens menigheter i Drammen 677
» 29. » på «Kjøbmann Hans Hansen og hustru Jenny f. Frethems legat» til understøttelse av underordnet butikk- og kontorpersonale i Drammen 677
Desbr. 4. » på «Putten-legatet» til trengende i Hvaler eller i Oslo 680
» 4. » på «Knud Eie og hustru Bertine Tønnesdatters legat» til fattige og til emissærvirksomhet i Sokndal 680
» 4. » på «Peder Tønnesen Ålgård og hustru Bertine Tønnesdaters legat» til klær for trengende barn og til emissærvirksomhet i Sokndal 680
» 10. » på «Innflytterfondet» til stipend til ubemidlede studenter som har hjemsted utenfor Oslo 708

c. Offentlige fond.

Mars 14. Res. om Velferdsfondet for sjøfolk m. v. 77
» 28. » om trekk i hyren for syketrygdede sjømenn 103
Juni 27. Lov nr. 3 om at avgift til Arbeiderfondet ikke utlignes for 1947—48 296

1947 Side
Juli 11. Res. om forskr. om arbeidsløshetstrygdens tiltaksfond 528
» 11. » om avgift etter lov om Velferdsfond m. v. for sjøfolk 531
Aug. 15. » om bestem. om Investeringsfond for skogbruket 573
Oktbr. 10. » om endr. i §§ 2 og 10 i res. om investeringsfond for skogbruket 614
Desbr. 5. Midlert. lov nr. 5 om Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter 684
» 5. Res. om «Understøttelsesfondet for de i krigen blesserte og falnes etterlatte» 699

d. Sportelvesen.

April 11. Res. om gebyrer for ervervstillatelser etter lov og forordn. om tillegg til konsesjonslovgivningen 136
» 22. Rundskr. om gebyrfrihet ved tinglysing av pantobl. for byggelån i Husbanken 160
Juli 11. Mellombels lov nr. 11 om tillegg til § 90 i sportellova 523

e. Skattevesen.

Febr. 7. Res. om endr. av § 14, 1. ledd i forskr. om gjennomføring og båndlegging av avsetninger 23
» 21. Midlert. lov nr. 5 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring 60
» 21. Res. om bemynd. for Finansdepartementet til å utøve myndighet etter lov om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring m. v. 61
» 28. » om beregning av renter av skatt etter lov om engangsskatt på formuestigning 71
Mars 21. Lov nr. 2 om skattlegging av sjøfolk 86
» 21. Res. om bemynd. for Finansdepartementet til å utøve myndighet etter lov om skattlegging av sjøfolk 92
April 11. » om forlengelse av en frist i avtalen mellom Norge og Danmark om dobbeltbeskatning 137
Mai 9. » om sentraltrekkontor for sjømenn 198
» 23. Lov nr. 5 om adgang for kommunene til å ligne ut tilleggsskatt på store inntekter for 1947—48 211
» 23. » nr. 6 om førebils tillegg til reglane i landsskattelovi om utlikning av fylkesskatten på heradi 212
» 23. » nr. 7 inneholdende særregler om skatteligningen for 1947—48 i Finnmark og visse distrikter i Nord-Troms 212
Juni 6. » nr. 7 om endr. i skattelov for landet 235
» 6. » nr. 8 om do. for byene 235
» 6. Kunngj. om skatt av bankinnskudd 236
» 13. Lov nr. 3 om midlert. tillegg til skattelovenes bestem. om skatteplikt etter bosted m. v. 260
» 13. Kunngj. om sjømannsskatt 262
» 13. Res. om ikrafttreden av lov om skattlegging av sjøfolk .. 265
» 16. Regler om beregning og trekk av sjømannsskatt 269
» 27. Lov nr. 7 om tillegg til lov om betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skip 298
» 27. Kunngj. om formue- og inntektsskatt 321
» 27. » om tilleggsskatt av formue (ekstr. formuesskatt) .. 331

1947				Side
Juni	27.	Kunngj.	om skatt av motorvogner	335
»	27.	»	om do. på inngangspenger til forestillinger og framvisninger m. v.	336
»	27.	Res.	om særregler om korrigering av førkrigsformue i aksjer m. v. ved engangsskatt på formuestigning	352
»	27.	»	om do. til utfylling av bestem. i lov om engangsskatt på formuestigning	355
»	30.	Midlert. lov	nr. 10 om forhåndstrekk av skatt	374
»	30.	»	nr. 11 om formuesansettelsen av fast eiendom der bygning er krigsskadd, og om fritaking for inntektsbeskatn. av gevinst ved ekspropriasjon m. v. av slik eiendom	376
»	30.	Lov	nr. 14 om endr. i skattelov for landet	388
»	30.	»	nr. 15 om do. for byene	397
»	30.	»	nr. 16 om endr. i og tillegg til lov om engangsskatt på formuesstigning	405
Juli	11.	Res.	om regler om gjennomføring av forhåndstrekk av skatt	533
»	25.	Kunngj.	om formues- og inntektsskatt til Svalbard og om avgift av kull fra Svalbard	546
Aug.	22.	Res.	om ikrafttreden av § 3 i midlert. lov om forhåndstrekk av skatt	581
Oktbr.	10.	»	om forlengelse av frist etter lov om betinget fritaking for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skip	614
Desbr.	12.	Lov	nr. 2 om endr. i midlert. lov om skatt på motorvogner og luftfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v.	710
»	12.	»	nr. 21 om endr. i skattelov for landet	730
»	12.	»	nr. 22 om do. for byene	732
»	12.	»	nr. 23 om endr. i lov om midlert. tillegg til skattelovenes bestem. om etterligning	734

f. Matrikuleringsvesen.

g. Stempelavgift.

Mai	16.	Lov	nr. 1 om endr. i lov om stempelavgift av sigarer, sigaretter, sigaretthylser, snus m. v.	204
Juni	27.	Kunngj.	om stempelavgift på tobakkvarer	315
»	27.	»	om avgift av stempelpliktige dokumenter samt stempelavgift av spillkort	336
Sept.	16	Skr.	om stempelavgift av dokumenter fra boligbyggelag tilsluttet A/L Norske Boligbyggelag	597
Oktbr.	22.	»	om eiendomsmegleres rett til å kassere stempelmerker	624

h. Arveavgift.

Juni	27.	Kunngj.	om arveavgift	332
»	30.	Lov	nr. 4 om tilleggsavgift på arv til formuende arvinger	371
»	30.	Res.	om bemynd. for Finansdepartementet etter lov om tilleggsavgift på arv til formuende arvinger	372
»	30.	Lov	nr. 7 om endr. i arveavgiftslovgivningen	373
»	30.	Kunngj.	om tilleggsavgift på arv til formuende arvinger	406

i. Brennevins-, etylleter- og ølavgift,
se under nr. 14 j.

j. Avgifter av utskjenking og salg av brennevin, vin, øl m. v.,
se under nr. 14 j.

k. Konsulatavgift,
se under nr. 1 a.

l. Særlige avgifter.

Febr.	8.	Skr.	om endr. i en del postale avgifter	24
»	14.	Res.	om avgift på omsetn. av mjølk	25
Mars	21.	»	om endr. av bestem. om bergning m. v. av omsetningsavgift	92
»	28.	»	om trekk i hyren for syketrygdede sjømenn	103
»	28.	»	om føresegner om avgift på grønnsaker og frukt	103
Mai	16.	Lov	nr. 2 om endr. i lov om omsetningsavgift	204
»	30.	»	nr. 1 om do. i lov om omsetningsavgift av sjokolade- og sukkervarer	217
Juni	6.	»	nr. 5 om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret	227
»	6.	Res.	om bemynd. for Justisdepartementet og Finansdepartementet til å utøve en viss myndighet etter lov om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret	233
»	6.	Kunngj.	om krigsskadeavgift	237
»	19.	Res.	om forskr. om utjevningsavgift på konsummjølk	286
»	23.	Rundskr.	om revisjonsavgift til statskassen av off. stiftelser og legater	289
»	27.	Lov	nr. 3 om at avgift til Arbeiderfondet ikke utlignes for 1947—48	296
»	27.	Kunngj.	om avgift av apotekenes omsetn.	314
»	27.	»	om do. på fyrstikker	317
»	27.	»	om do. av jord som brukes til dyrking av tobakk	318
»	27.	»	om do. 1) av sirup som brukes til tilvirking av drops, og 2) av mais og innenlandsk tilvirket maisstivelse som brukes til tilvirking av stivelsesukker eller stivelsesirup	318
»	27.	»	om midlert. omsetn.avgift	342
»	27.	Res.	om avgifter av hvalolje	348
»	30.	Lov	nr.13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga	386
»	30.	Kunngj.	om omsetnadsavgift på kolsyrehaldige alkoholfrie drikkevarer m. v.	406
»	30.	»	om do. på sjokolade- og sukkervarer	408
»	30.	»	om krisetilleggsavgift på tobakkvarer	408
»	30.	»	om omsetnadsavgift på visse varer	409
Juli	2.	Skr.	om godtgj. til Norges Pelsdyralslag for rensning m. m. av uberedte skinn av rev og mink	460
»	4.	Kunngj.	om vegavgifter m. v.	481
»	11.	Midlert. lov	nr. 7 om avgift til staten for tillatelser til omsetn. eller bruk av tømmer og trelast	517
»	25.	Kunngj.	om avgift av olivinstein	545

Juli 25. Kunngj. om formues- og inntektsskatt til Svalbard og om avgift av kull fra Svalbard ... 546
» 25. Res. om omsetn.avgift av jordbruksvarer ... 548
» 25. » om ikrafttreden av stortingsvedtak om nedsettelsen av midlert. omsetn.avgift av jordbruksvarer m. v. ... 548
Aug. 8. » om bemynd. for Landbruksdepartementet til å fastsette avgift til staten for tillatelser til omsetn. eller bruk av tømmer og trelast ... 559
» 8. » om avgifter for bruk av Sandnes slaktehus m. v. ... 559
» 15. » om bestem. for produksjonsavgift og prisutgjevningsfond i treforedlingsindustrien ... 572
Oktbr. 24. » om føresegner om avgift på omsetnaden av pelsdyrskinn ... 626
» 27. » om endr. i betalingsreg. for oppmålingsforretn. i Mo 628
Novbr. 7. » om bemynd. for Landbruksdepartementet til å fastsette avgiften for bruk av off. slaktehus m. v. ... 656
» 21. » om føresegner om avgift på omsetn. av flesk og kjøtt av storfe, kalv og sau ... 672
» 21. » om avgift for leie av postboks m. v. ... 672
» 25. Skr. om avgifter for bruk av Trondheim off. slaktehus .. 673
Desbr. 1. » om do. for bruk av Egersund off. slaktehus ... 679

m. Tollvesen.

Mai 30. Lov nr. 3 om endr. i lov om tollvesenet ... 218
Juni 27. Res. om endr. av § 96 i Reglem. for Tolltjenesten ... 357
» 30. Kunngj. om tollavgifter ... 407
Juli 12. Rundskr. ang. trafikken fra og til fangstfeltene på havet .. 542

n. Regnskaps- og oppebørselsvesen.

Mars 21. Res. om endr. av bestem. om beregning m. v. av omsetn.-avgift ... 92
April 11. Rundskr. om anvisning av lønn til embetsmenn ... 138
Juni 16. Regler om beregning og trekk av sjømannsskatt ... 269
» 23. Rundskr. om revisjonsavgift til statskassen av off. stiftelser og legater ... 289

o. Statsregnskapet og Riksrevisjonen. ...

Juni 23. Rundskr. om revisjonsavgift til statskassen av off. stiftelser og legater ... 289

C. PRIVATRETT.

I. Eiendomsrett og bruksrett.

Janr. 31. Skr. om tvungen avståing av grunn for prov. byggverk .. 19
Febr. 14. Res. om bemynd. for Finansdepartementet m. v. til å kreve avstått husrom til statsinstitusjoner m. v. ... 25
Mars 28. Midlert. lov nr. 1 om militære rekvisisjoner i overgangstiden etter krigens slutt ... 95
Juni 27. Lov nr. 6 om avståing av grunn til bygninger og andre innretninger som står i sammenheng med drift av bilruter ... 298

1947 Side
Juni 27. Midlert. lov nr. 8 om konsesjon for ervervelse av eiendomsrett til fiskefartøyer ... 299
Sept. 19. Res. om fiendegods o. a. ... 597
Novbr. 14. Lov nr. 2 om endr. i skjønnslova ... 658
Desbr. 19. Res. om prisbestem. for faste eiendommer ... 753

2. Hittegods og vrakgods.

3. Pant.

Mars 28. Lov nr. 2 om å lengja prioritetstida for panterentur ... 96
April 22. Rundskr. om gebyrfrihet ved tinglysing av pantobl. for byggelån i Husbanken ... 160
Juni 19. Lov nr. 6 um brigde i lovene um pant o. a. ... 284
Aug. 8. Res. om føresegner i lov om okkupasjonslovgjevinga som framleis gjeld ... 557
Novbr. 29. Rundskr. om tinglysing av pantebrev i mindre fartøyer under bygging ... 676

4. Grunnbyrder.

5. Kontraktsforhold.

Janr. 24. Res. om bemynd. for Handelsdepartementet til å foreta visse beføyelser etter lov om rettar i norsk selskap overførde under okkupasjonen ... 12
Juni 6. Lov nr. 4 om tillegg til aksjelovgivningen ... 227
Juli 25. Res. om ikke-anvendelse av lov om forsikringsselskaper .. 548
Desbr. 5. Lov nr. 2 om endr. i lov om forsikringsselskaper ... 682

6. Jordleie. Husleie.

Janr. 9. Skr. om husleiegodtgj. til prester som styrer ledige byembeter ... 2
» 16. » om tillegg til husleievedtekta for Haugesund ... 4
» 25. » om gjennomføring av husleieloven i Lund ... 16
Febr. 11. » om do. i Os ... 24
Mai 24. » om do. i Borgund, Møre og Romsdal ... 216
Juni 2. » om do. i Farsund ... 220
» 2. » om do. i Høyland ... 220
Juli 3. » om do. i Skåtøy ... 460
» 3. » om do. i Bruvik ... 461
» 12. » om tillegg til husleievedtekta for Ski ... 543
Aug. 13. » om gjennomføring av husleieloven i Flå ... 571
» 18. » om do. i Fjære ... 576
Sept. 23. » om do. i Nordre Land ... 598
» 23. » om do. i Stokke ... 598
Oktbr. 2. » om do. i Hidra ... 601
Novbr. 12. » om do. i Strømm ... 658
» 12. » om do. i Bolsøy ... 658
Desbr. 30. » om do. i Stavern ... 781

7. Gjeldsforpliktelser.

Juni 19. Lov nr. 2 om endr. i lov om fortrinnsrett for visse fordr. 280
Desbr. 5. » nr. 3 om midlert. reguleringer av visse renter m. v. 682

8. Forløfte.

9. Tjenesteforhold.

Mars	10.	Skr.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Leinstrand ..	74
»	25.	»	om endr. i lukningsvedtekt for utsalgssteder i Folldal	95
Juni	14.	»	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Brekken	269
Juli	2.	»	om endr. i lukningsvedtekt for utsalgssteder i Løten	460
Aug.	14.	»	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Kongsvinger..	571
»	25.	»	om do. i Meløy	582
»	27.	»	om do. i Drangedal	582
»	29.	»	om do. i Vågå	583
Sept.	2.	»	om endr. i lukningsvedtekt for Hemnes	588
»	6.	»	om do. for Engerdal	590
»	9.	»	om do. i Fet	590
»	10.	»	om lukningsvedtekt for Ringsaker	590
»	10.	»	om endr. i do. for Holla	590
»	12.	»	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Nord-Aurdal..	595
»	13.	»	om endr. i do. for Kragerø	595
»	13.	»	om do. for Måsøy	595
»	15.	»	om do. i Egersund	596
»	16.	»	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Vemundvik ..	597
»	23.	»	om do. i Sør-Aurdal	598
»	23.	»	om brigde i do. for Øystre Slidre	598
»	23.	»	om do. i Haram	598
»	23.	»	om do. i Bjugn	598
»	24.	»	om do. i Trysil	599
»	24.	»	om do. i Stavanger	599
»	24.	»	om do. i Selje	599
»	24.	»	om do. i Stranda	599
»	24.	»	om do. i Gran	599
Oktbr.	2.	Res.	om endr. i stengjingsvedtekta for utsalgsstader i Rindal	601
»	11.	Skr.	om lukningsvedtekt for bevertningssteder i Drangedal	615
»	17.	»	om endr. i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Nesodden	623
»	23.	»	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Otterøy	624
Novbr	8.	»	om do. i Hornnes	656
»	14.	»	om do. i Våler i Hedmark	668
»	19.	»	om do. i Sel	669
»	19.	»	om do. for barber- og friserforretninger i Kragerø ..	669
»	22.	»	om do. for utsalgssteder i Nore	672
»	27.	»	om do. i Hjørundfjord	673
»	27.	»	om do. i Mosvik	673
Desbr.	6.	»	om do. i Bø i Nordland	700
»	6.	»	om do. i Trondenes	700
»	10.	»	om brigde i lukningsvedtekt for utsalgsteder i Lårdal i Telemark	708
»	16.	»	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Rakkestad ..	751
»	17.	»	om do. for bevertningssteder i Arendal	751
»	18.	»	om stengjingsvedtekt for utsalsstader i Bø i Telemark	752
»	24.	»	om do. i Sand	780

10. Skadeserstatning.

Febr.	21.	Lov	nr. 1 um straff og økonomisk ansvar for landssvikarar. (Landssviklova)	28

1947 Side
April 8. Bestem. om erstatn. av tapte rasjoneringslegitimasjoner 133
» 25. Midlert. lov nr. 3 om krigsskadetrygd for løsøre 163
» 25. » nr. 4 om erstatning for visse skader og tap som følge av krigen 1940—45 m. v. 173
Mai 9. Lov nr. 1 om erstatn. for tap og avsavn av fiskefartøyer m. v. som har vært rekvirert i medhold av prov. anordn. 193
Juni 6. » nr. 5 om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret 227
» 6. Res. om bemynd. for Justisdepartementet og Finansdepartementet til å utøve en viss myndighet etter lov om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret 233
» 6. Kunngj. om krigsskadeavgift 237
» 6. Res. om forskr. om erstatn. for visse skader og tap som følge av krigen 1940—1945 m. v. 242
» 30. Lov nr. 13 om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga 386
Juli 11. » nr. 2 om endr. i midlert. lov om krigsskadetrygd for bygninger 504
Desbr. 5. Midlert. lov nr. 5 om Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter 684

11. Sjørett,

se under B II nr. 15 a.

12. Personnavn.

13. Ektefeller.

Desbr. 16. Skr. om avsigelse av uteblivelsesdom i saker om underholdsbidrag til ektefelle og ektebarn 751

14. Foreldre og barn.

Febr. 5. Rundskr. om attester i samband med barnetrygden 21
Juli 3. Skr. om forbod mot tobakksalg til barn i Vestnes 460
Aug. 22. Midlert. lov om tillegg til og endr. i lov om tilsyn med pleiebarn m. v. og i lov om forsorg for barn 578
Desbr. 16. Skr. om avsigelse av uteblivelsesdom i saker om underholdsbidrag til ektefelle og ektebarn 751

15. Umyndige og verjer.

16. Arv.

17. Odelsrett og åsetesrett.

Novbr. 14. Lov nr. 1 om endr. i lov inneholdende nogle Forandringer i Lovgivningen angaaende Odelsretten 658
» 14. » nr. 2 om endr. i skjønnslova 658

18. Forsvunne og fraværende personer.

Oktbr. 10. Mellombels lov nr. 2 om folk som kom bort i krigstida 609

19. Tinglysing. Registrering.

Janr. 3. Res. om opphør av poolordningen 1
Febr. 1. Rundskr.om melding av fødsler m. v. fra dissentermenighetene til folkeregistrene 20
Mars 13. » om melding av fødsler m. v. til komm. folkeregistrer 75
April 22. » om gebyrfrihet ved tinglysing av pantobl. for byggelån i Husbanken 160
Juni 28. Bestem. om plikt til å gi opplysninger og å foreta vareopptelling og føre varelagerbøker m. v. 367
Juli 25. Res. om reglem. A. Luftfartøyers merking, registrering og kallesignal m. v. 549
Oktbr. 8. Skr. om anvendelse av tinglysingslovens § 17 606
Novbr. 29. Rundskr. om tinglysing av pantebrev i mindre fartøyer under bygging 676

20. Industriell rettsbeskyttelse.

Mai 9. Lov nr. 3 om å lengja frestar etter patent-, varemerke- og mønsterlovene 196
Juli 4. Res. om reglem. for ansettelser m. v. i «Patentstyret» 483
Sept. 5. » om forlengelse av fristene for patenter og patentkrav for personer i Canada 589
» 12. » om do. av fristene for patenter og mønstre for personer m. v. i U. S. A. 593
Oktbr. 24. » om do. av fristene for registrerte varemerker for personer m. v. i U. S. A. 626
Novbr. 14. » om do. av patenters varighet for personer m. v. i Danmark 667
Desbr. 5. » om do. av fristene for patent-, varemerke- og mønsterkrav for personer m. v. i Bulgaria, Finnland, Italia, Romania og Ungarn 687

21. Forfatterrett, kunstnerrett og fotografiers beskyttelse.

D. STRAFFERETT OG STRAFFULLBYRDELSE.

1. Strafferett.

Febr. 21. Lov nr. 1 um straff og økonomisk ansvar for landssvikarar. (Landssviklova) 28
» 21. Midlert. lov nr. 3 om tillegg til lov om suspensjon av statsborgerlig stemmerett 56
Juni 6. Lov nr. 3 om endr. i straffeloven 226
Juli 11. » nr. 1 om forandr. av midlert. lov om visse finansielle tiltak 503

2. Fengselsvesen og straffullbyrdelse.

Mars 21. Res. om tilføyelse til regler om fullbyrdelse av dødsstraff 92
» 28. Mellombels lov nr. 3 om tillegg til § 21 i lov om fengselsstellet og om tvangsarbeid 96

1947 Side
Mars 28. Stortingsvedtak om lønnstillegg til fengselstjenestemenn .. 132
April 25. Lov nr. 1 om fullbyrdelse av straffen tvangsarbeid 162
Mai 23. Res. om endr. av reglene om fullbyrdelse av dødsstraff .. 213

E. PROSESS.

1. Forliksvesen.

Juni 19. Lov nr. 4 om endr. i rettergangslovgivningen 282

2. Sivilprosess.

Febr. 4. Stortingsvedtak om at Kongen i visse tilfelle kan ettergjeva sakskostnader i straffesaker m. v. 21
» 21. Res. om bemynd. for Justisdepartementet til i visse tilfelle å ettergi erstatninger i straffesaker m. v. 61
April 25. » om tilkallelse av meddommere i Lagmannsretten 177
Mai 2. Lov nr. 1 um prisereglar og prisedomstolar 181
» 9. » nr. 3 om å lengja frestar etter patent-, varemerke- og mønsterlovene 196
Juni 19. » nr. 4 om endr. i rettergangslovgivningen 282
Sept. 5. Res. om forlengelse av fristene for patenter og patentkrav for personer i Canada 589
» 12. » om do. av fristene for patenter og mønstre for personer m. v. i U. S. A. 593
Novbr. 14. Lov nr. 2 om endr. i skjønslova 658
Desbr. 12. Rundskr. om rettsanmodninger og forkynnelser i sivile saker 745
» 16. Skr. om avsigelse av uteblivelsesdom i saker om underholdsbidrag til ektefelle og ektebarn 751

3. Straffeprosess.

Febr. 4. Stortingsvedtak om at Kongen i visse tilfelle kan ettergjeva sakskostnader i straffesaker m. v. 21
» 21. Lov nr. 2 om rettergang i landssviksaker 44
» 21. Res. om bemynd. for Justisdepartementet til i visse tilfelle å ettergi erstatninger i straffesaker m. v. 61
April 25. » om tilkallelse av meddommere i lagmannsretten 177
Juni 19. Lov nr. 4 om endr. i rettergangslovgivningen 282
» 19. Mellombels lov nr. 8 om tillegg til lovene om Høgsteretten 286
» 30. » nr. 8 om å lengja frestane etter § 4 i lov um avbrot av frestar i avsperringstidi 374
Lov om rettergangsmåten i militære straffesaker (kodifisert) 411
Aug. 8. Res. om overføring av landssviksaker fra statsadvokaten i Rogaland til statsadvokaten i Aust- og Vest-Agder 558
» 15. » om do. av landssviksaker fra statsadvokaten i Vestfold til statsadvokaten i Telemark 571

4. Tvangsfullbyrdelse.

5. Skifte- og arvebehandling, konkurs og akkordforhandling. Administrasjon.

Juni 19. Lov nr. 2 om endr. i lov om fortrinnsrett for visse fordr. 280
Sept. 19. Res. om fiendegods o. a. 597

6. Sakførere og advokater.

7. Translatører.

8. Ting.

Kronologisk fortegnelse over lover.

Febr. 21. Lov nr. 1 um straff og økonomisk ansvar for landssvikarar. (Landssviklova) ... 28
» 21. » nr. 2 om rettergang i landssviksaker ... 44
» 21. Midlert. lov nr. 3 om tillegg til lov om suspensjon av statsborgerlig stemmerett ... 56
» 21. » nr. 4 om tillegg til lov til luftvernlovgivningen ... 56
» 21. » nr. 5 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring ... 60
» 28. Lov nr. 1 om beregning av pensjon til tjenestemenn som fratrer tjenesten i tiden 1 juli 1946 og til det nye lønnsregulativ trer i kraft ... 64
» 28. » nr. 2 om endr. i lov om bygningsvesenet ... 65
Mars 14. » nr. 1 om tillegg til sjødyktighetslovens § 85 ... 77
» 14. Midlert. lov nr. 2 om adgang for skip som er befraktet eller leiet av staten til å føre norsk flagg ... 77
» 21. Lov nr. 1 om endr. i militærlovgivningen ... 81
» 21. » nr. 2 om skattlegging av sjøfolk ... 86
» 28. Midlert. lov nr. 1 om militære rekvisisjoner i overgangstiden etter krigens slutt ... 93
» 28. Lov nr. 2 om å lengja prioritetstida for panterentur ... 94
» 28. Mellombels lov nr. 3 om tillegg til § 21 i lov om fengselsstellet og om tvangsarbeid ... 94
» 28. Vegloven (kodifisert) ... 102
April 11. Lov om midlert. endr. i loven om alderstrygd ... 136
» 18. Midlert. lov om sivil tjenesteplikt for leger m. v. ... 141
» 25. Lov nr. 1 om fullbyrdelse av straffen tvangsarbeid ... 162
» 25. » nr. 2 om endr. i midlert. lov om hjelp til blinde og vanføre ... 163
» 25. Midlert. lov nr. 3 om krigsskadetrygd for løsøre ... 163
» 25. » nr. 4 om erstatning for visse skader og tap som følge av krigen 1940—1945 m. v. ... 173
» 26. Lov nr. 1 om 1 og 17 mai som høgtidsdager ... 177
» 26. Midlert. lov nr. 2 om utskifting i krigsramte områder i Finnmark og Nord-Troms ... 178
Mai 2. Lov nr. 1 um prisereglar og prisedomstolar ... 181
» 2. » nr. 2 om endr. i lov om skogvern ... 183
» 9. » nr. 1 om erstatn. for tap og avsavn av fiskefartøyer m. v. som har vært rekvirert i medhold av prov. anordn. 193
» 9. » nr. 2 om endr. i lov om godtgj. til stortingsmenn .. 195
» 9. » nr. 3 om å lengja frestar etter patent-, varemerke- og mønsterlovene ... 196
» 16. » nr. 1 om endr. i lov om stempelavgift av sigarer, sigaretter, sigaretthylser, snus m. v. ... 204
» 16. » nr. 2 om endr. i lov om omsetningsavgift ... 204

1947				Side
Mai	16.	Lov	nr. 3 om brigde i lov um utreinsking i off. teneste ...	205
»	23.	»	nr. 1 om brigde i lov om folkeskulen på landet	209
»	23.	»	nr. 2 om brigde i lov om folkeskolen i byene	210
»	23.	»	nr. 3 om endr. i lova om Udgivelse af en Lovtidende og Bekjendtgjørelse af Love m. v.	210
»	23.	»	nr. 4 om endr. av lov om veddemål ved totalisator ..	210
»	23.	»	nr. 5 om adgang for kommunene til å ligne ut tilleggsskatt på større inntekter for budsjettåret 1947—48	211
»	23.	»	nr. 6 om førebils tillegg til reglane i landsskattelovi om utlikning av fylkesskatten på heradi	212
»	23.	»	nr. 7 inneholdende særregler om skatteligningen for 1947—48 i Finnmark og visse distrikter i Nord-Troms	212
»	30.	»	nr. 1 om endr. i lov om omsetningsavgift av sjokolade- og sukkervarer	217
»	30.	»	nr. 2 om endr. i lov om tilvirking, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v.	218
»	30.	»	nr. 3 om endr. i lov om tollvesenet	218
»	30	»	nr. 4 om endr. i lov om Kongeriket Norges Hypotekbank	219
Juni	6.	»	nr. 1 om bransjeråd	223
»	6.	»	nr. 2 om Statens lånekasse for studerende ungdom..	225
»	6.	»	nr. 3 om endr. i straffelovens § 328	226
»	6.	»	nr. 4 om tillegg til aksjelovgivningen	227
»	6.	»	nr. 5 om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret	227
»	6.	»	nr. 6 om endr. i lov om Norges Brannkasse	234
»	6.	»	nr. 7 om endr. i skattelov for landet	235
»	6.	»	nr. 8 om endr. i skattelov for byene	235
»	13.	»	nr. 1 om brigde i lov om drift av apotek	258
»	13.	»	nr. 2 om endr. i lov om handelsnæring	258
»	13.	»	nr. 3 om midlert. tillegg til skattelovenes bestem. om skatteplikt etter bosted m. v.	260
»	13.	»	nr. 4 om endr. i lov om kommunevalg og om særskilte bestem. for det annet kommunevalg etter frigjøringen	261
»	19.	»	nr. 1 om tillegg til lov om smittsomme sykdommer på bier	280
»	19.	»	nr. 2 om endr. i lov om fortrinnsrett for visse fordr.	280
»	19.	»	nr. 3 om endr. i lov om verneplikt og utskrivning ..	281
»	19.	»	nr. 4 om endr. i rettergangslovgivningen	282
»	19.	»	nr. 5 om immunitet og privilegier for internasjonale organisasjoner m. v.	283
»	19.	»	nr. 6 um brigde i lovene um pant o. a.	284
»	19.	»	nr. 7 om endr. i lov om regulering av tilvirkning og omsetn. av potetmjøl	285
»	19.	Mellombels lov	nr. 8 om tillegg til lovene om Høgsteretten	286
»	27.	Lov	nr. 1 om mellombels tillegg til føresegnene om fastsetjing av tenestested for lærarar i folke-, framhalds- og ungdomsskulen	294
»	27.	»	nr. 2 om endr. i lov om postvesenet	295
»	27.	»	nr. 3 om at avgift til Arbeiderfondet ikke utlignes for budsjettåret 1947—48	296

1947				Side
Juni	27.	Lov	nr. 4 om endr. i lov om fangst av hval	296
»	27.	»	nr. 5 om endr. i lov om ordning av visse jordspørsmål	297
»	27.	»	nr. 6 om avståing av grunn til bygninger og andre innretninger som står i sammenheng med drift av bilruter	298
»	27.	»	nr. 7 om tillegg til lov om betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skibe	298
»	27.	Midlert. lov	nr. 8 om konsesjon for ervervelse av eiendomsrett til fiskefartøyer	299
»	27.	Lov	nr. 9 om tiltak til å fremme sysselsetting	299
»	27.	»	nr. 10 om ulykkestrygd for arbeidere ved norske bedrifter på Svalbard	313
»	30.	Midlert. lov	nr. 1 om tillegg til lov om arbeidstvister	368
»	30.	Lov	nr. 2 om om endr. i lov om vassdragsreguleringer	370
»	30.	»	nr. 3 om endr. i lov om sparebanker	370
Juli	4.	»	nr. 1 om brigde i lov um folkeskulen på landet	462
»	4.	»	nr. 2 om endr. i lov om folkeskolen i kjøpstedene	465
»	4.	»	nr. 3 om utvidelse av grensene for kjøpstaden Flekkefjord	468
»	4.	»	nr. 4 om endr. i lov om kommunestyre i byene	470
»	4.	»	nr. 5 om endr. i lov om kommunestyret på landet	472
»	4.	»	nr. 6 om særskilte bestem. for de valg som etter kommunevalgene 1947 foretas på formenn, ordfører i landkommunene og medlem av fylkesutvalg	475
»	4.	»	nr. 7 om endr. av midlert. lov om fredning av saltvannsfisk	476
»	4.	Midlert. lov	nr. 8 om Krigsforsikringer for Varelageret, Gjensidig	477
»	11.	Lov	nr. 1 om forandr. av midlert. lov om visse finansielle tiltak	503
»	11.	»	nr. 2 om endr. i midlert. lov om krigsskadetrygd for bygninger	504
»	11.	»	nr. 3 om midlert. lov om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid	505
»	11.	»	nr. 4 om mønstring av sjømenn m. v.	507
»	11.	»	nr. 5 um brigde i lov um annamming av skurdlast	510
»	11.	»	nr. 6 om samferdsla	510
»	11.	Midlert. lov	nr. 7 om avgift til staten for tillatelser til omsetn. eller bruk av tømmer og trelast	517
»	11.	Lov	nr. 8 om sammenslutn. av Aker og Oslo kommuner	517
»	11.	»	nr. 9 om utvidelse av kjøpstaden Hamars grenser	521
»	11.	»	nr. 10 om midlert. endr. av lov om fiske med bunnslepenot (trål)	523
»	11	Mellombels lov	nr. 11 om tillegg til § 90 i sportellova	523
Aug.	22.	Midlert. lov	om tillegg til og endr. i lov om tilsyn med pleiebarn m. v. og i lov om forsorg for barn	578
Oktbr.	3.	Lov	om endr. i midlert. lov om omsetn. av råfisk	601
»	10.	»	nr. 1 om Raufoss Ammunisjonsfabrikker, Kongsberg Våpenfabrikk og Marinens Hovedverft	606
»	10	Mellombels lov	nr. 2 um folk som kom burt i krigstida	609
»	10	Midlert. lov	nr. 3 om forbud mot lønnsauke	612
»	17.	Lov	nr. 1 om endr. i lov om høgere almenskoler	616

1947			Side
Oktbr.	17.	Lov nr. 2 om godkjenning av bilverksteder	619
»	30.	» om Noregs Småbruk- og Bustadbank	628
Novbr.	14.	» nr. 1 om endr. i lov inneholdende nogle Forandringer i Lovgivningen angaaende Odelsretten	658
»	14.	» nr. 2 om endr. i skjønslova	658
»	14.	» nr. 3 om ferie	660
Desbr.	5.	» nr. 1 om boikott	681
»	5.	» nr. 2 om endr. i lov om forsikringsselskaper	682
»	5.	» nr. 3 om midlert. reguleringer av visse renter m. v.	682
»	5.	» nr. 4 om endr. av lov om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell	684
»	5.	Midlert. lov nr. 5 om Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter	684
»	5.	Lov nr. 6 om endr. i lov om maskinister på dampfartøyer av handelsmarinen	685
»	5.	» nr. 7 om endr. i lov om maskinister på motorfartøyer av handelsmarinen	686
»	5.	» nr. 8 om produksjon, transport og omsetn. av agn	686
»	5.	» nr. 9 om salg av medisintran fra produsent	686
»	12.	» nr. 1 om endr. i lov om arbeidstvister	709
»	12.	» nr. 2 om endr. i midlert. lov om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v.	710
»	12.	» nr. 3 om deling av Oslo bispedømme	711
»	12.	» nr. 4 om åtgjerder mot kjønnssykdommer	711
»	12.	» nr. 5 om endr. i lov om Norges Tannlegehøgskole	715
»	12.	» nr. 6 om midlert. vassdragsregulering	715
»	12.	» nr. 7 om korleis lovene om prisar og anna skal haldast oppe	716
»	12.	» nr. 8 om endr. i lov om edruelighetsnemnder og behandling av drikkfeldige	717
»	12.	» nr. 9 om fortsatt gyldighet for bestemmelser om rasjonering av elektrisk energi	717
»	12.	» nr. 10 um brigde i mellombels lov om utførsleforbod	717
»	12.	» nr. 11 om forlenget gyldighet av og endring i midlert. lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild	718
»	12.	» nr. 12 om folke- og skuleboksamlingar	718
»	12.	» nr. 13 om brigde i militærlovene o. a.	721
»	12.	» nr. 14 om endr. i lov angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer	722
»	12.	» nr. 15 om røntgenundersøkelse ved skjermbilledfotografering	723
»	12.	» nr. 16 om tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose	724
»	12.	» nr. 17 om endr. i lov om innførsel og omsetn. av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl	727
»	12.	» nr. 18 om grenser for Oslo havnedistrikt	728
»	12.	» nr. 19 om sams skogshusvær	728
»	12.	» nr. 20 om at §§ 1, 2, 3 og 5 i føresegner om konserveringsverksemder for frukt, bær og grønsaker skal halda fram å gjelde	730
»	12.	» nr. 21 om endr. i skattelov for landet	730

1947 Side
Desbr. 12. Lov nr. 22 om endr. i skattelov for byene 732
» 12. » nr. 23 om endr. i lov om midlert. tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning 734
» 12. » nr. 24 om forlenget gyldighet av midlert. lov om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin 735
» 12. » nr. 25 om forlenget gyldighet av lov om midlert. lov om tillegg til lov om arbeidstvister 735

Kronologisk fortegnelse over provisoriske anordninger.

Sept. 12. Prov. anordn. om forbud mot uttapping av vannmagasiner som tjener som kraftkilde for elektrisitetsverk.. 590
Oktbr. 24. » om midlert. vassdragsregulering for tidsrommet inntil 1 juli 1948 625
Desbr. 19. » om fjerning av kjennemerker på motorvogner som benyttes i strid med bestem. om kjøretillatelsen 752
» 19. » om regulering av produksjon og utførsel av fisk og fiskevarer m. v. 752

Rettelser.

R 70 Kronologisk fortegnelse over lover.
1947 Side
Desbr. 12. Lov nr. 22 om endr. i skattelov for byene 732
» 12. » nr. 23 om endr. i lov om midlert. tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning 734
» 12. » nr. 24 om forlenget gyldighet av midlert. lov om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin 735
» 12. » nr. 25 om forlenget gyldighet av lov om midlert. lov om tillegg til lov om arbeidstvister 736

Kronologisk fortegnelse over provisoriske anordninger.

Sept. 12. Prov. anordn. om forbud mot uttapping av vannmagasiner som tjener som kraftkilde for elektrisitetsverk . 590
Oktbr. 24. » om midlert. vassdragsregulering for tidsrommet inntil 1 juli 1948 625
Desbr. 19. » om fjerning av kjennemerker på motorvogner som benyttes i strid med bestem. om kjøretillatelsen 752
» 19. » om regulering av produksjon og utførsel av fisk og fiskevarer m. v. 752

Rettelser.

NORSK LOVTIDEND

2nen avdeling

1947

Kongelig resolusjon.*) 3 janr.

Den poolordning som ble etablert ved kongelig resolusjon av 5 februar 1943, jfr. kongelige resolusjoner av 26 mars 1943, 24 mars 1944 og 24 mai 1946, skal opphøre fra 28 februar 1947. Avviklingen av poolordningen foretas slik at opptagelse av mannskaper i poolene stoppes fra 15 januar 1947. Bestemmelsene i provisorisk anordning av 12 desember 1941, jfr. endringsanordninger av 20 februar 1942, 5 juni 1942 og 5 februar 1943, om registrering av norske statsborgere og innføring av arbeidsplikt, anvendes ikke for sjømenn etter sistnevnte datum. Handelsdepartementet fastsetter for øvrig nærmere bestemmelser om de forholdsregler som må iaktas ved avviklingen av poolordningen og dens opphør.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Johan og Julie Fodens legat til drift av Nøtterøy Røde Kors Pleie- og Rekonvalesenthjem», opprettet ved Johan og Gjertrud Fodens brev av 10 juli 1945. 4 janr.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven skal gjelde for et distrikt i Folldal herred, Hedmark fylke. 4 janr.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om utvidelse av byggebeltet omkring Levanger by i Frol herred, Nord-Trøndelag fylke. 6 janr.

Skrivelse ***) fra Utenriksdepartementet om at Danmark 10 desember 1946 har deponert sin erklæring om godkjennelse av De Forente Nasjoners Pakt, vedtektene for den Mellomfolkelige Domstol i samsvar med artikkel 36, punkt 2. 7 janr.

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 2.
**) Kunngj. 22 januar i Lovtid. 1 nr. 3.
***) Kunngj. i «Overenskomster» for 1947 nr. 1.

7 janr. **Skrivelse** fra Sosialdepartementet.

Det bestemmes herved at Farsund jordmorstilling, som ved Innenriksdepartementets skrivelse 8 juli 1942 ble besluttet inndratt, gjenopprettes fra den tid ny jordmor tiltrer.

8 janr. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet.

I henhold til punkt I, 2. ledd i midlertidig lov av 24 oktober 1946 nr. 3 om tillegg til lov om vassdragene av 15 mars 1940 har departementet bestemt følgende:

Spørsmålet om hvor mange skogeiere som skal ha adgang til å delta i det møte hvor det skal behandles vedtektsendringer i en fløtningsforening som omhandlet i punkt I, 1. ledd i midlertidig lov av 24 oktober 1946 nr. 3 om tillegg til lov om vassdragene av 15 mars 1940, skal av fløtningsforeningens formann forelegges for skogeierlaget, såfremt det er ett skogeierlag for hele det område hvorfra trevirke fløtes i vedkommende vassdrag eller vassdragsdel. Er det flere skogeierlag i det nevnte område, forelegges saken for hvert av dem. Skogeierlagene avgir i såfall hver sin uttalelse hvis de ikke blir enige om å avgi uttalelse i fellesskap. Hvis det i vedkommende fløtningsområde eller del av dette ikke er dannet noe skogeierlag, avgis uttalelsen for så vidt angår dette område eller del derav på et møte som innkalles og styres av fløtningsforeningens formann og hvor stemmerett tilkommer skogeiere som er medlemmer av fløtningsforeningen.

9 janr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til en biskop.

Departementet har ikke noe å merke ved at prester som styrer ledige byembeter der husleiegodtgjøring av kommunen er tillagt, får denne godtgjøring etter bestemmelse av biskopen, når dette anses nødvendig for å få embetet betjent.

En går ut fra at biskopen i slike tilfelle gjør den nødvendige henvendelse til kommunen.

9 janr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til en biskop.

I samsvar med stortingsvedtaket av 5 juli 1927 om at prester i Finnmark skal beholde kr. 1 000 i tillegg til sin lønn, jfr. stortingsvedtak av 15 mai 1922, antar departementet at prester som styrer ledige embeter i Finnmark kan betales kr. 1 000 årlig i tillegg til den godtgjøring som er fastsatt i departementets brev av 5 november 1946 til biskopene, nemlig minstelønn + regulerings- og krisetillegg hvilket for sokneprester og residerende kapellaner f. t. utgjør kr. 547,50 pr. måned.

For sykevikarer blir godtgjøringen den samme som for styrere av ledige embeter.

*) Kunngj. 22 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «O. R. sakfører Tore Bjørn Otterslands legat» til høyere utdannelse av unge menn, hjemmehørende i Arendal eller Østre Moland kommuner, opprettet ved fru Margarita Otterlands gavebrev av 29 desember 1945. 9 janr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «E. Olsen Bergs og hustrus legat til inntekt for De Sandvigske Samlinger», opprettet ved enkefru Mathilde Olsen Bergs testament av 10 juli 1905. 9 janr.

Skrivelse*) fra Landbruksdepartementet om at hund i Kornstad herred, Møre og Romsdal fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 9 janr.

Kongelig resolusjon. 10 janr.
Kongelig resolusjon av 9 mars 1945 om bemyndigelse for Kirke- og undervisningsdepartementet til inntil videre å gi reglement for de høyere almenskoler og for lærerskolene oppheves.

Kongelig resolusjon.*) 10 janr.
Sosialdepartementet bemyndiges til å treffe de avgjørelser som i §§ 28—31, 33—34, 36 og 40—42 i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 er tillagt Kongen.

Kongelig resolusjon. 10 janr.
Den i kongelig resolusjon av 25 september 1931 om salg av parseller fra statens skoger m. v. fastsatte grense av kr. 5000,— blir forhøyet til kr. 10 000,—.

Kongelig resolusjon. 10 janr.
Kunngjøring i Norsk Lysingsblad av embeter og stillinger i Postverket og Telegrafverket kan unnlates i de tilfelle hvor fagstyrene ikke finner det påkrevd å lyse stillingene ledige for søkere utenfor etatene.

Skrivelse*) fra Landbruksdepartementet om Elgå reinbeitedistrikt, Hedmark fylke. 13 janr.

Skrivelse*) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Grane herred, Nordland fylke. 14 janr.

---

*) Kunngj. 22 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

15 janr. **Skrivelse***) fra Forsyningsdepartementet.

I medhold av lov om okkupasjonslovgjevinga av 27 september 1946 § 1 nr. 2, annet ledd, og kongelig resolusjon av 22 november 1946, fastsettes at § 2 i forordning om framstilling, omsetning og bruk av celluloselakkprodukter av 9 desember 1942 skal opphøre å gjelde fra og med 31 januar 1947.

15 janr. **Skrivelse****) fra Forsyningsdepartementet om betalingsregulativ for bygningsanmeldelser etc. for Brønnøysund.

16 janr. **Skrivelse*****) fra Sosialdepartementet om tillegg til husleievedtekta for Haugesund.

17 janr. **Kongelig resolusjon.**

§ 3 i Reglement for økonomisk embetseksamen endres til følgende:

Prøven i matematikk svarer til et kurs med to ukentlige forelesningstimer i 2 semestre. Stoffet hentes fortrinsvis fra de deler av differensial- og integralregningen (med differensial- og integrallikninger) som er av særlig betydning for studiet av den økonomiske teori og statistikken.

Under gjennomgåingen legges særlig vekt på anskuelsen, og vanskelige punkter av ren matematisk natur forbigås. Ved prøven gis en skriftlig oppgave. Til svaret kan kandidaten bruke inntil 6 timer. De nærmere regler for undervisningen og prøven fastsettes av Det juridiske fakultet.

17 janr. **Kongelig resolusjon.**

Etter § 1 i landkommuneloven bestemmes:

Fra den tid fylkesmannen i Rogaland bestemmer overføres eiendommene Legå, gnr. 89, bnr. 2 og Skygningsmyr gnr. 89, bnr. 5 fra Sokndal herred til Eigersund herred.

De personer som ved overføringen bor på overføringsområdet, skal i henhold til kommunevalglovens bestemmelser anses som bosatt i Eigersund herred fra det tidspunkt de sist tok bopel på nevnte område.

17 janr. **Kongelig resolusjon.**

Etter § 1 i landkommuneloven bestemmes:

Fra den tid fylkesmannen i Oslo og Akershus bestemmer overføres parsellen Dahlsløkka gnr. 164 bnr. 68 av sk.mark 1 øre i Ullensaker til Nannestad herred.

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1 nr. 6.
**) Kunngj. 22 januar i Lovtid. 1 nr. 3.
***) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

De personer som ved overføringen bor på overføringsområdet, skal i henhold til kommunevalglovens bestemmelser, anses som bosatt i Nannestad herred fra det tidspunkt de sist tok bopel på nevnte område. 17 janr.

Kongelig resolusjon.

I. I medhold av § 2 i lov av 21 juni 1946 om tipping i samband med idrettstevlinger blir det tatt slik avgjerd om framgangsmåten ved skiping av Norsk Tipping A/S:

Selskapet er konstituert når aksjekapitalen er fulltegnet, og kan erverve rettigheter og pådra seg forpliktelser like overfor tredjemann når det er meldt til firmaregistret.

II. I medhold av § 2 i lov av 21 juni 1946 om tipping i samband med idrettstevlinger blir det godkjent følgende vedtekter for Norsk Tipping A/S:

§ 1. Norsk Tipping A/S har til føremål å formidle tipping i samband med idrettstevlinger. Selskapet er stiftet i medhold av § 2 i lov nr. 2 av 21 juni 1946, jfr. kgl. resolusjoner av 24 oktober 1946 og 17 januar 1947.

§ 2. Selskapet har sitt sete i Oslo.

§ 3. Lov om aksjeselskaper m. v. av 19 juli 1910 gjelder ikke for selskapet.

§ 4. Selskapets aksjekapital er kr. 150 000 delt på aksjer på kr. 500 som lyder på navn og er fullt innbetalt. Aksjekapitalen kan settes opp eller ned etter vedtak av Kongen og i samsvar med regler som Kongen gir.

§ 5. Selskapets aksjer kan ikke overføres uten samtykke av selskapet. Staten og dernest idrettsorganisasjoner som Sosialdepartementet godkjenner, har fortrinsrett ved tegning og ved overføring av aksjer. Staten har rett til å løyse inn aksjene mot at aksjeeierne får betalt tilbake aksjeinnskottet med utbytte til innløysingsdagen. Innløysing kan ikke finne sted før 3 måneder etter at kunngjøring om den for annen gang har vært rykket inn i Norsk Lysingsblad.

§ 6. Selskapet blir ledet av et styre på 5 medlemmer med varamenn oppnevnt av Kongen. Kongen fastsetter deres vederlag og andre tilsettingsvilkår. Forat et styrevedtak skal være gyldig, må minst tre være til stede og stemme for vedtaket.

Instruks for styret blir fastsatt av Kongen.

§ 7. Selskapet blir forpliktet ved underskrift av to styremedlemmer.

Den administrerende direktør har selskapets prokura. Styret kan gi prokura også til andre.

17 janr. § 8. Selskapets daglige drift blir ledet av den administrerende direktør. Han blir tilsatt av Kongen som fastsetter hans lønn og andre tilsettingsvilkår. Den administrerende direktør deltar i styremøtene uten stemmerett.

§ 9. Aksjeeierne har som sådanne ingen innflytelse på selskapets ledelse og virksomhet.

§ 10. Av overskottet i selskapet skal det etter fradrag av utgifter til drift, administrasjon, avskrivninger og liknende hvert år avsettes 10 % til et reservefond til dette har nådd minst kr. 100 000,—. Fondet blir forvaltet slik Sosialdepartementet fastsetter.

Etter at avsetting til reservefond er gjort, skal det hvert år deles ut 2,5 % av aksjekapitalen i utbytte til aksjeeierne. Dersom overskottet noe år ikke er stort nok til at slikt utbytte kan bli betalt, skal staten skyte til det som mangler. Restoverskottet skal gå til idrettsføremål og vitskapelige føremål etter nærmere avgjerd av Kongen, etter slik innbyrdes fordeling:

Årlige overskott på opp til 1 mill. kroner går helt ut til idrettsføremål. Til slike føremål går videre 80 % av beløp mellom 1 mill. og 2 mill. kroner, 60 % av beløp mellom 2 og 3 mill. kroner, 40 % av beløp mellom 3 og 4 mill. kroner og 20 % av overskytende beløp. Det øvrige går til vitskapelige føremål.

§ 11. Selskapets rekneskap blir revidert av Riksrevisjonen. Rekneskap og melding om virksomheten skal hvert år sendes til Sosialdepartementet.

§ 12. Kongen kan vedta at selskapet skal løyses opp og gir da regler om framgangsmåten. Blir selskapet løyst opp, har aksjeeierne rett til å få aksjeinnskottet tilbake med utbytte til innløysingsdagen. Er selskapets formue ikke tilstrekkelig til dekning av dette, skal staten skyte til det som mangler. Formuen kan brukes til idrettsføremål og vitskapelige føremål i samsvar med reglene i § 10, de to siste leddene.

§ 13. Selskapets virksomhet foregår i samsvar med loven og etter regler som Sosialdepartementet fastsetter. Salg av tippekuponger kan bare skje fra selskapets kontor eller fra forhandlere som selskapet har i Norge. Salget skal foregå fra faste utsalgssteder som selskapet har godkjent.

§ 14. Av hele innsatsbeløpet skal 50 % gå til vinster. Sosialdepartementet kan sette ned denne delen, men ikke til mindre enn 30 %. Sosialdepartementet kan vedta at vinster under et visst minstebeløp ikke skal betales ut. Like ens kan det vedta at når vinst som overstiger et visst beløp faller på en enkelt vinner, skal det

overskytende ikke betales ut til ham. Retten til å kreve en vinst utbetalt faller bort dersom kravet ikke er meldt senest 6 måneder etter at resultatet er kunngjort. 17 janr.

Kongelig resolusjon*) om endringer i og tillegg til de alminnelige helseforskrifter for Kristiansand. 17 janr.

Kongelig resolusjon*) om renhold m. m. i dame- og herrefrisersalonger i Haugesund. 17 janr.

Kongelig resolusjon *) om ubetinget forbud mot ethvert fiske så langt laks går opp i Lakselva med bielver i Balsfjord og Ullsfjord herreder, Troms fylke. 17 janr.

Kongelig resolusjon.*) 17 janr.

Norsk Sykepleierskeforbunds Statstjenestemannsgruppe anerkjennes som forhandlingsberettiget etter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2, jfr. § 3.

Kongelig resolusjon.*) 17 janr.

Forsynings- og gjenreisningsdepartementet gis fullmakt til å utøve den myndighet som i mellombels lov om innførsleforbod av 13 desember 1946 §§ 1, 2 og 4 er tillagt Kongen eller den han bemyndiger.

Kongelig resolusjon.*) 17 janr.

I. Forsynings- og gjenreisningsdepartementet gis fullmakt til å utøve den myndighet som i mellombels lov av 13 desember 1946 om utførsleforbod §§ 1, 2 og 4 er tillagt Kongen eller den han bemyndiger.

II. Etter nærmere bestemmelser fra Forsynings- og gjenreisningsdepartementet bemyndiges:

1. Hermetikkfabrikkenes Eksportutvalg til å gi utførselslisenser for hermetikk.
2. Handelsdepartementets Fisketransport, Ålesund, til å gi utførselslisenser for fersk og frossen sild og fisk og ferske skalldyr.

Kongelig resolusjon. 17 janr.

I henhold til lov om Norges Brannkasse av 12 juni 1931 § 1 fastsettes endringer i vedtekter for Norges Brannkasse således:

I. I vedtekt for Norges Brannkasse, Bygningsforsikringen av 10 juni 1931, skal følgende bestemmelse lyde:

---

*) Kunngj. 22 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

17 janr. § 8. Alminnelig branntakst begjæres hos branntakstbestyreren. Forretningen holdes under ledelse av branntakstbestyreren, og takstene avgis av to takstmenn.

Bestyreren skal delta i verdsettelsen for så vidt takstmennene er uenige om beløpet.

Branntaksten innføres på stedet i takstprotokollen, som ved forretningens slutning underskrives av bestyrer og menn.

§ 13. Så vel forsikringstakeren som Brannkassen kan, såframt de er misfornøyd med en etter §§ 8 eller 9 avholdt branntakst, forlange overtakst.

Begjæring om overtakst må framsettes for branntakstbestyreren innen tre måneder etter undertakstens avholdelse.

Antallet av takstmenn er tre. Når det i undertaksten har deltatt en takstmann som er oppnevnt i henhold til § 9 første ledd, skal det til overtaksten så vidt mulig oppnevnes to sådanne. For øvrig gjelder for overtakster det samme som for undertakster.

Barnntakst etter § 10 prøves ved alminnelig branntakst. Antallet av takstmenn skal være tre. Fristen for begjæring om sådan barnntakst er tre måneder regnet fra forretningens innlevering til branntakstbestyreren.

§ 33. Skadetakst kan så vel av Brannkassen og eieren som av panthaver og annen rettighetshaver hvis interesse omfattes av forsikringen, forlanges prøvd ved overtakst, som avholdes på samme måte som i § 13 for overbranntakster bestemt, dog således at det skal være fem takstmenn.

Skadetaksterklæringer prøves ved fullstendig skadetakst med tre takstmenn.

De foran nevnte overskadetakster og fullstendige skadetakster må begjæres hos branntakstbestyreren forinnen skadens utbedring er begynt eller levningene er fjernet, og senest en måned etter undertakstens avholdelse eller taksterklæringens avgivelse.

§ 70. For branntakster som avholdes under branntakstbestyrerens ledelse betales følgende salærer:

				Til bestyreren Kr.	Til hver av mennene Kr.
Når taksten ikke overstiger			kr. 10 000	6,00	5,00
Når taksten er over kr.	10 000,	men ikke over	» 25 000	7,50	6,00
—»—	» 25 000,	—»—	» 50 000	9,00	7,00
—»—	» 50 000,	—»—	» 75 000	11,00	8,00
—»—	» 75 000,	—»—	» 100 000	12,50	9,00
—»—	» 100 000,	—»—	» 250 000	14,00	10,00
—»—	» 250 000			16,00	12,00

For så vidt noe takstbeløp kun overføres fra en eldre brann- 17 janr.
takst uten at bygningens verdi har vært gjenstand for ny bedømmelse, blir det ikke å ta hensyn hertil ved salærenes beregning.

Hvis en branntakst tar mer enn en dag, beregnes særskilt salær av det for hver dag satte takstbeløp, eller salæret beregnes for hver dag av det beløp som kommer fram når den samlede takstsum divideres med antallet av de anvendte dager.

For særskilte reisedager tilkommer takstmennene kr. 4 for hver dag som nødvendig går med utenfor takstdagen.

For utskritfer betales kr. 2 for hvert ark eller del derav.

Avholdes taksten 3 km eller lengre fra branntakstbestyrerens bopel, tilkommer han skyssgodtgjørelse etter lovgivningen.

For tilsigelse av takstmenn tilkommer branntakstbestyreren for hver person som tilsies, i kjøpstad eller ladested kr. 0,40 og på landet kr. 1. For tilsigelse til flere takster til samme dag betales kun for en tilsigelse.

Hvis Brannkassen på en gang begjærer flere enn ti omtakster i et distrikt, fastsettes betalingen av Brannkassen.

§ 73. For enkelte branntakster uten bestyrer tilkommer hver av takstmennene kr. 5 og branntakstbestyreren for forretningens innførelse i protokollen og revisjon kr. 3. For tilsigelse betales etter § 70. Bestemmelsen i § 70 om godtgjørelse for reisedager kommer til anvendelse.

§ 75. Omkostningene ved skadetakster og utbedringstakster beregnes etter de i §§ 70, 71 og 72 fastsatte bestemmelser. Salærene beregnes av de sammenlagte takstbeløp for forsikringsverdi, skade og levninger.

For taksterklæringer ved små skader tilkommer hver av takstmennene kr. 5.

For byggeattester beregnes takstmennenes betaling etter § 70.

§ 77. For taksterklæringer og besiktigelser, som ikke går inn under de foran i dette kapitel nevnte, tilkommer branntakstmenn og bestyrer hver kr. 5, den siste tillike skyssgodtgjørelse.

For ekspedisjon av begjæringer om tilleggsforsikring og om nedsettelse av forsikringssum tilkommer branntakstbestyreren kr. 3 for hver begjæring.

For ekspedisjon av første gangs begjæring om forsikring under oppførelse tilkommer branntakstbestyreren kr. 3.

§ 93. Brannkassen svarer for skade ved utstrømning av vann som følge av brudd eller lekasje på eller oversvømmelse fra vann-, varme- og kloakkledninger, bad, vannklosetter, vasker, radiatorer, vannbeholdere, vanntanker og andre innretninger som står i for-

17 januar. bindelse med vannledningsnettet i den bygning forsikringen gjelder eller i tilgrensende bygning.

Enn videre svarer Brannkassen for skade på røranlegget med vannbeholdere, fødekasser, ekspansjonskar og radiatorer samt nødvendige oppbrytingsarbeider, når skaden er oppstått på sådan måte som angitt i første ledd.

Ved særskilt avtale kan ansvaret utvides til å omfatte vanntap som er en følge av forsikringstilfellet.

§ 94. Forsikringen omfatter ikke:

a) Skade på badekar, vasker, spyttefontener og vannklosetter, alle slags beholdere av glass, stentøy eller porselen samt fyringskjeler.
b) Skade på stikkledninger som ikke er tilknyttet ledning fra kommunalt eller annet offentlig vannverk. Heller ikke erstattes utgifter ved staking og tining av anlegget eller pakking av kraner og kuplinger.
c) Soppskade.
d) Skade som skyldes brann, lynnedslag eller jordrystelse eller eksplosjon der oppstår annet steds enn i bygningens ledningssystem for varme og varmtvann.
e) Skade som kommer av at vann slås ut eller som skyldes gulvvask, inntrenging av grunn- eller regnvann, tilbakeslag fra kloakkledning eller oversvømmelse som skyldes snesmelting eller andre naturbegivenheter.
f) Skade som inntreffer i enebolig som står ubebodd uten at tilførselen til vann eller sentralvarmeanlegg er avstengt.

§ 102. Av skade på røranlegget med dertil knyttede innretninger (§ 94, 2net ledd) bærer forsikringstageren selv de første 30 kroner.

For øvrig svarer Brannkassen fullt ut inntil forsikringssummen hvis den i forsikringsbrevet angitte verdi ikke er mindre enn bygningens forsikringsverdi. (§ 37, første ledd.)

Er den i forsikringsbrevet angitte verdi mindre enn forsikringsverdien, erstattes bare så stor del av skaden som svarer til forholdet mellom den i forsikringsbrevet angitte verdi og forsikringsverdien. Skade som ikke overstiger 10 pst. av forsikringssummen, erstattes dog også i dette tilfelle fullt ut. Det samme gjelder skader inntil 20 pst. av forsikringssummen når forsikringsverdien ikke overstiger den i forsikringsbrevet angitte verdi med mer enn 10 pst.

II. I vedtekter for Norges Brannkasse, Løsøreforsikringen, skal følgende bestemmelser lyde:

§ 39. Alle anvisninger vedkommende løsøreforsikringen kan istedenfor av visedirektøren, jfr. lovens § 18, paraferes av løsøreforsikringens sjef. 17 janr.

§ 43. Forsikringen omfatter ikke:

a) Skade som skyldes brann, lynnedslag eller jordrystelse, eller eksplosjon som oppstår annet sted enn i bygningens ledningssystem for varme eller varmtvann.

b) Skade som kommer av at vann slås ut, eller som skyldes gulvvask, inntrengning av grunn- eller regnvann, tilbakeslag fra kloakkledning, eller oversvømmelse som skyldes snesmelting eller andre naturbegivenheter.

c) Skade som inntreffer i en enebolig som står ubebodd uten at tilførselen til vann- eller sentralvarmeanlegg er avstengt.

Kongelig resolusjon. 17 janr.

I henhold til lov om Norges Brannkasse av 12 juni 1931 § 5 annet ledd bestemmes at kjøpstaden Stavern i Vestfold fylke henlegges til den valgkrets som nå består av byene Larvik, Sandefjord, Tønsberg og Åsgårdstrand.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Borgermester Edvard Christies legat» til norske kvinner og menn som har tatt juridisk embetseksamen med Laud og som vil fortsette sine studier i utlandet, og til norske kvinner og menn som har tatt en avsluttende universitetseksamen med Laud og som ønsker å studere språk eller drive historiske studier i utlandet, opprettet ved fru Kristine Christie, født Kildals testament av 6 oktober 1939. 17 janr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av St. Mariegt. mellom Torvet og Borggt., Sarpsborg og vedtekter til denne regulering. 17 janr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepuartementet om vedtekt til bygningslovens § 12 for Vestby herred, Akershus fylke. 17 janr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Vågåmo i Vågå herred, Opland fylke, og vedtekter til denne regulering. 17 janr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om midlertidig vedtekt til bygningslovens § 57 og vedtekt for betalingsregulativ for byggeanmeldelser etc. for Namsos. 20 janr.

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

21 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Aasmund Norgaards legat av Vannverket» til hjelp til ubemidlet ungdom til utdannelse i praktisk retning, opprettet ved Aasmund Norgaards legatbrev av 13 februar 1919.

21 janr. **Skriv** *) frå Samferdselsdepartementet om dei avgrensande føresegner som er fastsette for vegen Tyin hotel—Øvre Årdal (Veesletta) i samhøve med motorvognloven.

22 janr. **Skrivelse** *) fra Fiskeridepartementet om at Lofotoppsynet settes 30 januar 1947.

23 janr. **Skrivelse** fra Samferdselsdepartementet om at kontrollørene ved kontrollen med brennevin-, etyleter- og øltilvirkningen henføres til 1. klasse med hensyn til kostgodtgjørelsens beregning for reiser innen rikets grenser.

23 janr. **Skriv** *) frå Forsyningsdepartementet om millombils vedtekt til § 112 i bygningslova for Hetland, Rogaland fylke.

23 janr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endringer i § 2 i vedtekt for åpen bebyggelse i Bergen.

23 janr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endringer i §§ 2 og 26 i bygningsvedtektene for Drammen.

23 janr. **Skriv** *) frå Forsyningsdepartementet om utviing av grensene for bygningsstroket i Ulstein herad, Møre og Romsdal fylke, og om regulering av og reguleringsvedtekter for Ulsteinvik.

24 janr. **Kongelig resolusjon** *) om endring av § 17, 3.—6. ledd i de alminnelige helseforskrifter for Sarpsborg.

24 janr. **Kongelig resolusjon.***)

Handelsdepartementet gis fullmakt til å foreta de beføyelser som er nevnt i §§ 2, 3 og 5 i lov nr. 10 av 13 desember 1946 om rettar i norsk selskap overførde under okkupasjonen.

24 janr. **Kongelig resolusjon.***)

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk som er ilandbrakt på kyststrekningen fra fylkesgrensen Rogaland—Vest-Agder til Tønsberg Tønne, herunder

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

også trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann, når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Sørlandsfiskernes Samsalg S/L, hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet. 24 janr.

Unntatt fra forbudet er laks, sjøørret, sild, brisling og håbrand, samt makrell i det tidsrom Norges Makrellag S/L har lovbeskyttelse.

Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelse som fisk kjøpt gjennom laget.

Forbudet gjelder også biprodukter av fisk.

II. Sørlandsfiskernes Samsalg S/L kan dispensere fra forbudet.

III. Fiskeridepartementet bemyndiges til:

a. å fastsette eventuelle bestemmelser til kontroll av gjennomførelsen og overholdelsen av det under punkt I fastsatte forbud,

b. å fastsette bestemmelser om revisjon av Sørlandsfiskernes Samsalg S/L's regnskaper og å ansette offentlig kontrollør ved laget,

c. å oppnevne en appellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere samt til å utferdige nærmere bestemmelser om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V. Denne resolusjon trer i kraft fra den tid Fiskeridepartementet bestemmer og gjelder inntil utgangen av 1948.

Kongelig resolusjon.*) 24 janr.

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk som er ilandbrakt i Rogaland fylke, herunder også trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Rogaland Fiskesalgslag, hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet.

Unntatt fra forbudet er laks, sjøørret, sild, brisling og håbrand samt makrell i det tidsrom Norges Makrellag S/L har lovbeskyttelse. Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kom-

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

24 janr. mer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget.

Forbudet gjelder også biprodukter av fisk.

II. Rogaland Fiskesalgslag kan dispensere fra forbudet.

III. Fiskeridepartementet bemyndiges til:

a. Å fastsette eventuelle bestemmelser til kontroll av gjennomførelsen og overholdelsen av det under punkt I fastsatte forbud.

b. Å fastsette bestemmelser om revisjon av Rogaland Fiskesalgslags regnskaper og å ansette offentlig kontrollør ved laget.

c. Å oppnevne en appellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere samt til å utferdige nærmere bestemmelser om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V. Denne resolusjon trer i kraft fra den tid Fiskeridepartementet bestemmer og gjelder inntil utgangen av 1948.

24 janr. **Kongelig resolusjon.***)

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk som er ilandbrakt i Hordaland fylke, herunder også trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann, når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Hordaland Fiskesalslag S/L, hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet.

Unntatt fra forbudet er laks, sjøørret, sild, brisling, håbrand, hummer, krabbe og reker samt makrell i det tidsrom Norges Makrellag har lovbeskyttelse.

Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget.

Forbudet gjelder også biprodukter av fisk.

II. Hordaland Fiskesalslag S/L kan dispensere fra forbudet.

III. Fiskeridepartementet bemyndiges til:

a. Å fastsette eventuelle bestemmelser til kontroll av gjennomførelsen og overholdelsen av det under punkt I fastsatte forbud.

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

b. Å fastsette bestemmelser om revisjon av Hordaland Fiske- 24 janr.
salslag S/L's regnskaper og å ansette offentlig kontrollør ved laget.

c. Å oppnevne en appellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere samt til å utferdige nærmere bestemmelse om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V. Denne resolusjon trer i kraft fra den tid Fiskeridepartementet bestemmer og gjelder inntil utgangen av 1948.

Kongelig resolusjon.*) 24 janr.

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk som er ilandbrakt i Sogn og Fjordane fylke, herunder også trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann, når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Sogn og Fjordane Fiskesalslag, hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet.

Unntatt fra forbudet er laks, sjøørret, sild, brisling, håbrand og reker samt makrell i det tidsrom Norges Makrellag S/L har lovbeskyttelse.

Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget.

Forbudet gjelder også biprodukter av fisk.

II. Sogn og Fjordane Fiskesalslag kan dispensere fra forbudet.

III. Fiskeridepartementet bemyndiges til:

a. Å fastsette eventuelle bestemmelser til kontroll av gjennomførelsen og overholdelsen av det under punkt I fastsatte forbud.

b. Å fastsette bestemmelser om revisjon av Sogn og Fjordane Fiskesalslags regnskaper og å ansette offentlig kontrollør ved laget.

c. Å oppnevne en appellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere samt til å utferdige nærmere bestemmelser om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

---

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

24 janr. IV. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V. Denne resolusjon trer i kraft fra den tid Fiskeridepartementet bestemmer og gjelder inntil utgangen av 1948.

24 janr. **Kongelig resolusjon.***)

1. I henhold til § 1 i lov av 6 mars 1935 om fredning av sel skal det i året 1947 være forbudt å fange, jage, anskyte eller drepe sel og klappmyss eller medvirke dertil i tiden før 10 mars på Newfoundland-feltet, så langt nord som til 53 grader nordlig bredde.

2. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

På samme måte straffes reder som har gitt ordre til overtredelsen. Likeså skipsfører eller fangstleder — når overtredelsen er begått av noen av mannskapet eller av deltagere i ekspedisjonen — såframt han ikke godtgjør at han har gjort det han kan for å hindre overtredelsen.

Den ulovlige fangst eller dens verdi blir å inndra til fordel for Statskassen. Dessuten kan fartøy og fangsutstyr eller verdien av dette inndras helt eller delvis når rederen eller skipsføreren eller fangstlederen er straffskyldig etter denne bestemmelse.

24 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru Astrid Smitts legat til Molde sanitetsforening» opprettet ved overlæge Anton Elias Smitt's testament av 9 juli 1946.

25 janr. **Skrivelse** **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Lund herred, Rogaland fylke.

25 janr. **Skrivelse** **) fra Handelsdepartementet om endring i §§ 4 og 10 i vedtekten for torghandelen i Trondheim.

25 janr. **Skriv** **) frå Landbruksdepartementet om løyve til å nytta veronal til fangst av rovdyr i Hægeland herad, Vest-Agder fylke.

28 janr. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om nytt punkt 5 i vedtekt til bygningslovens § 93 for Kristiansand.

29 janr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Stjørna herred, Sør-Trøndelag fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 4.
**) Kunngj. 7 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Bodin herred, Nordland fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 30 janr.

Kongelig resolusjon. **) 31 janr.

I medhold av § 12 i kommunevalgloven fastsettes den alminnelige valgdag for hele riket ved kommunevalget 1947 til mandag 20 oktober 1947.

Kongelig resolusjon. 31 janr.

I henhold til § 1, annet ledd, i lov av 19 juli 1946 um utreinsking i offentleg teneste fastsettes:

Når ansettelsesmyndigheten — i tilfelle hvor denne ikke er Kongen eller et departement — overfor påtalemyndigheten framsetter begjæring om å reise sak om avskjed etter nevnte lovs § 1 første ledd, kan påtalemyndigheten, hvis den mener at et søksmål ikke vil føre fram, bringe spørsmålet om begjæringen skal tas tilfølge inn for vedkommende fagdepartement til avgjørelse.

Det samme gjelder hvis ansettelsesmyndigheten overfor påtalemyndigheten framsetter begjæring om bruk av rettsmidler overfor en frifinnende dom i sak etter § 1 første ledd. Dog må påtalemyndigheten i disse tilfelle foreløpig foreta det nødvendige for å hindre at anvendelsen av rettsmidler forspilles. Når departementets avgjørelse foreligger, må påtalemyndigheten — i samsvar med denne avgjørelsen — enten frafalle begjæringen eller fremme saken.

Disse bestemmelser kommer tilsvarende til anvendelse hvor krav om avskjed etter § 1 første ledd skal behandles i forbindelse med en landssviksak.

Kongelig resolusjon. **) 31 janr.

Med hjemmel i § 4 i midlertidig lov av 18 oktober 1946 om ulykkestrygd for kystloser i løsfart fastsettes følgende forskrifter om manntall og premie m. v. til ulykkestrygd for kystloser i løsfart:

§ 1. Det opprettes et manntall (kystlosmanntallet) over kystloser som er godkjent som midlertidige loser i samsvar med bestemmelser utferdiget i henhold til § 14 i lov av 14 februar 1930 om kystloser og kjentmenn, jfr. lov av 9 juni 1939, samt over statsloser som driver kystlosing.

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1 nr. 6.
**) Kunngj. 7 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

31 janr. § 2. Enhver som går inn under § 1 skal føres inn i kystlosmanntallet. Handelsdepartementet avgjør i tvilstilfelle om noen skal tas opp i eller strykes av manntallet.

§ 3. For det enkelte losoldermannskap bringes manntallet i stand av losoldermannen etter skjema som Handelsdepartementet fastsetter. Losoldermannen sender inn 2 avskrifter av manntallet til Handelsdepartementet gjennom overlosen så snart som mulig etter at endringer i manntallet er foretatt.

Handelsdepartementet sender manntallet for hele riket og innberetninger om endringer til Rikstrygdeverket.

§ 4. Enhver som er manntallsført plikter innen 1 måned etter utløpet av kalenderåret å sende losoldermannen i det oldermannskap hvor han er manntallsført, oppgave over hvor mange dager i det forløpne år han har vært opptatt med løslosing. I oppgaven skal tas med også de dager han har vært på reiser til eller fra fartøy og de dager han har stått på tørn etter å være tilsagt å være klar til losing.

Det påligger enhver manntallsført å gjøre slike notater at han er i stand til å gi den oppgave som er forlangt her.

§ 5. Losoldermannen utarbeider en samlet oppstilling over de i forrige paragraf nevnte oppgaver og sender denne gjennom overlosen til Handelsdepartementet som avgir innberetning til Rikstrygdeverket.

På grunnlag av oppgavene beregner Rikstrygdeverket premien for den alminnelige ulykkestrygd etter reglene i § 12 punkt 2, 2. ledd, i lov om ulykkestrygd for sjømenn.

Premien betales av Handelsdepartementet og belastes Kystlosfondet.

§ 6. Ethvert fartøy som nytter en manntallsført til kystlosing skal betale premie til Kystlosfondet. Premien skal være 5 % av kystlospengene beregnet etter de til enhver tid gjeldende maksimalsatser eventuelt med krigstillegg.

§ 7. Lospenger for kystlosing i løsfart må ikke heves uten mot regning som er kontrollert og stemplet av offentlig loskontor.

Hvert kontor (losoldermannen eller losformannen) fører protokoll over stemplete kystlosregninger, skriver ut premieregninger og krever inn premien.

Premien inntektsføres i losoldermannens kassaregnskap på egen konto: Kystlosfondet.

Når premien kreves inn av en losformann, sendes beløpet til losoldermannen.

§ 8. Premien forfaller til betaling når kystlosregningen hono- 31 janr.
reres. Premien kan drives inn ved utpanting av de tjenestemenn som i alminnelighet holder utpanting.

§ 9. Kystlosfondet styres av Handelsdepartementet. Kystlosfondets midler forvaltes av Finansdepartementet.

Administrasjonsutgifter ved føringen av manntallet og ved premieoppkrevingen kan dekkes av Kystlosfondet etter nærmere bestemmelse av Handelsdepartementet.

§ 10. En manntallsført som overtrer noen bestemmelse i disse forskrifter, straffes med bøter.

§ 11. Enhver offentlig og kommunal myndighet plikter på forlangende å gi Handelsdepartementet de opplysninger den sitter inne med som kan tjene til kontroll av premieoppkrevningen etter disse forskrifter.

§ 12. Disse forskrifter trer i kraft 1 april 1947. Forordning av 20 juni 1941 om manntall og premie til ulykkes- og krigstrygd for kystloser i løsfart faller bort fra samme tid.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for 31 janr.
bruk av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Verran herred, Nord-Trøndelag fylke.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementets boligdirektorat til 31 janr.
Finnmarkskontoret.

Tvungen avståing av grunn for provisoriske byggverk.

Med hjemmel i loven om gjenreisning av krigsramte områder av 19 juli 1946 med endring av 13 desember 1946 § 7, gir en Finnmarkskontoret, Harstad, fullmakt til å kreve avstått midlertidig bruksrett til grunn for reisning av provisoriske byggverk. Samtidig gir en det nevnte kontor fullmakt til å avgjøre om provisoriske byggverk som staten eller en kommune eier av samfunnsmessige hensyn må bli stående. En samtykker i at Finnmarkskontoret i nødvendig utstrekning gir sine distriktskontorer myndighet til å utøve disse fullmakter på sine vegne. Det er en forutsetning at det gir nærmere instruks om utøvelsene av myndigheten, som særlig sikrer kontrollen med at avgjørelsene treffes i samarbeid med de kommunale myndigheter og at staten sikres mot unødvendig økonomisk ansvar. Distriktskontorenes avgjørelser må kunne innankes for Finnmarkskontoret.

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

1 febr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til prester og forstandere for ordnede dissentermenigheter.

Melding om fødsler, dødsfall og vigsler fra dissentermenighetene til folkeregistrene.

Ved kongelig resolusjon av 15 november 1946 er det bestemt at lov om folkeregistrer trer i kraft fra 3 desember 1946, og at Statistisk Sentralbyrå inntil videre skal fungere som sentralkontor for folkeregistreringen. Byrået har som sådant fått fullmakt til å fastsette nærmere bestemmelser til utfylling og gjennomføring av denne lov.

Departementet vil med dette gjøre dissentermenighetenes prester og forstandere oppmerksom på følgende bestemmelser i § 12 i denne lov:

Førere av kirkelige og sivile registrer over fødte, døde og ektevigde personer skal underrette folkeregistret på foreskreven måte om alle fødsler, dødsfall og ekteskap som de registrerer.

Ellers har enhver offentlig myndighet etter pålegg av Sentralkontoret, plikt til å gi folkeregistret de meldinger og opplysninger som er av betydning for registrets virksomhet.

Statistisk Sentralbyrå har bestemt at prester og forstandere for ordnede disentermenigheter skal sende alle meldinger om dødsfall som de mottar fra skifteretten (lensmannen) videre til det kommunale folkeregister på avdødes bosted, eventuelt gjennom kirkevergen i vedkommende kommune.

Videre skal de mottatte vigselsmeldinger sendes videre til folkeregistret i den kommunen hvor ektefellene eller en av dem har oppgitt å være bosatt før vigselen eller hvor de akter å bosette seg etter vigselen.

De mottatte fødselsmeldinger skal som før sendes gjennom øvrigheten (eller eventuelt direkte) til soknepresten i det sokn hvor barnet er født for at det kan bli innført i det offisielle fødselsregister der. Soknepresten er pålagt å sende disse meldinger videre til folkeregistret på foreldrenes (morens) bosted.

Prester og forstandere for ordnede disentermenigheter skal sende meldinger om dødsfall og vigsler innen sin menighet til vedkommende folkeregister senest 8 dager etter utløpet av hvert kvartal, med mindre det er truffet særlig avtale om at meldingene skal sendes inn oftere.

De vanlige oppgaver over fødsler, dødsfall og vigsler til bruk for den offisielle befolkningsstatistikk, skal sendes direkte til Statistisk Sentralbyrå.

Disse bestemmelser trådte i kraft fra 1 januar 1947.

Bruksregler *) for Vestre Slidre statsalmenning i Vestre Slidre herred i Opland fylke. 1 febr.

Skrivelse *) fra Fiskeridepartementet om at oppsynet under vårtorskefisket i Møre og Romsdal settes i kraft 3 februar 1947. 3 febr.

Stortingsvedtak. **) 4 febr.

1. Stortinget samtykkjer i at Kongen kan ettergjeva sakskostnader til staten i straffesaker og benefiserte saker og inndraging til statskassa i straffesaker, når serlege omstende er for det og kravet ikkje er større enn kr. 5 000.

Stortinget skal kvart år få tilsendt melding om dei søknader og krav som er avgjorde.

2. Dette vedtaket gjeld til så lenge, men ikkje lenger enn til juli 1950.

Skriv ***) frå Landbruksdepartementet om at hund i Sandvollan herad, Nord-Trøndelag fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter, i tida 15 mai til 15 oktober. 4 febr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og vedtekter for Ankenesstrand, Ankenes herred, Nordland fylke. 4 febr.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til presteskapet. 5 febr.

Attester i samband med barnetrygden.

Fra en del prester er det kommet inn besværing over at attester som kreves for å oppnå barnetrygd skulle utstedes uten betaling, jfr. den geistlige lønningslovs § 27.

Til klargjøring av saken gjør en oppmerksom på at forskriften om at det med søknad om barnetrygd skulle følge dåpsattest, er gitt av *Sosialdepartementet* i henhold til lov om barnetrygd av 24 oktober 1946 § 8.

Kirkedepartementets brev til Hålogaland biskop og de andre biskoper av 31 desember 1946 var derfor bygget på at dåpsattest var forskriftsmessig påbudt og derfor «utskrevet» for å oppnå trygd, jfr. lønningslovens § 27, 3. ledd, der det bl. a. heter: «Attest som .... *utkreves for å oppebære lønn, pensjon, livrente eller understøttelse*

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1 nr. 6.
**) Se St.prp. nr. 56, 1945—46. Innst. S. nr. 187. St.tid. s. 37—47.
***) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

5 febr. *av det offentlige, stiftelser eller lignende ..... utstedes uten betaling.*» Når det har vært framholdt at disse attester ikke skal benyttes til *offentlig bruk,* må det formentlig bero på at en har oversett den del av lønningslovens § 27 som foran er fremhevet. Det avgjørende er om attesten *utkreves* for å oppebære understøttelse m. v.

En viser i den sammenheng også til sportelloven av 4 februar 1938 § 85 som bestemmer:

«Gebyr betales ikke for attest .....

f) som er nødvendig for å få utbetalt lønn, pensjon, livrente eller understøttelse av offentlige eller kommunale kasser, stiftelser eller fond.»

En må gå ut fra at bestemmelsene bl. a. i den geistlige lønningslovs § 27 ikke har forutsatt en slik masseutskrivning av attester som barnetrygden medfører. Men det vil ikke av den grunn være adgang til å fravike lovens bestemmelser.

På henvendelse fra Kirkedepartementet har Sosialdepartementet opplyst at det nå ikke lenger kreves *dåpsattest,* men at det vil være tilstrekkelig at fødselsregisterføreren på selve søknadsskjemaet attesterer at de oppførte fødselsdatoer for barna er riktige. Sosialdepartementet har underrettet trygdenemndene om dette i en rundskrivelse nr. 2 om barnetrygd av 22 januar 1947. Det uttales her videre bl. a.:

«Trygdenemndene kan ved denne første gangs utbetaling også godta slik annen legitimasjon for barnas alder som nemndene finner tilstrekkelig. Det kan her f. eks. bli spørsmål om attester fra helserådet, folkeregistret eller forstandere i disentermenigheter.

Trygdenemndene må dog være merksam på at slik annen legitimasjon som godkjennes ved første gangs utbetaling av trygden, *ikke kan godtas som endelig legitimasjon for barnas alder,* med mindre Trygdestyret etter søknad fra den enkelte kommune bestemmer noe annet.

I de tilfelle da trygdenemndene godtar annen legitimasjon enn fødsels- eller dåpsattest må derfor nemndene samtidig gjøre merksam på at fødsels- eller dåpsattest må skaffes til veie fra soknepresten snarest råd er.»

Da det etter disse endrede bestemmelser fra Sosialdepartementet ikke lenger *kreves* dåpattest for å oppnå barnetrygd, antar dette departement at prestene heller ikke behøver å utstede dåpsattester gratis, om noen framleis skulle foretrekke å rekvirere slike attester.

Med hensyn til fødselsattest vil prestene i henhold til Sosialdepartementets bestemmelse kunne nøye seg med å attestere barnets fødselsdatum på søknadsskjemaet. Sådan bevitnelse må i tilfelle gis uten betaling.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om brigde i jaktfyre- 6 febr.
segnene for Vest-Agder fylke.

Kongelig resolusjon. **) 7 febr.

I. § 14, første ledd, i forskrifter om gjennomføring og båndlegging av avsetninger etter lov av 19 juli 1946, fastsatt ved kongelig resolusjon av 20 september 1946, skal lyde slik:

Etter at båndlegging er foretatt, kan den skattepliktige ikke disponere over de båndlagte midler før Kongen treffer vedtak om at beløpene skal frigis og nyttes til de formål som er angitt i loven.

II. Fristen for framsetting av krav om tillegg til førkrigsformuen etter §§ 15 eller 16, eller på fradrag i formuestigningen etter §§ 38, 39 eller 40 i lov av 19 juli 1946 om engangsskatt på formuestigning, forlenges til 15 mars 1947.

Kongelig resolusjon. **) 7 febr.

I medhold av § 1, jfr. § 3, i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 bestemmes:

I. Det er forbudt å omsette levende sei som er fisket i Troms og Finnmark fylker med mindre fisken er kjøpt gjennom Norges Levendefisklag S/L.

II. Fiskeridirektøren og/eller Norges Levendefisklag kan dispensere fra forbudet.

III. Overtredelse av forbudet eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

IV. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Skrivelse *) fra Fiskeridepartementet om at det inntil videre 7 febr.
skal være forbudt å omsette levende torsk som er fisket i Troms og Finnmark fylker med mindre torsken er kjøpt gjennom Norges Levendefisklag S/L.

Norges Levendefisklag kan dispensere fra forbudet.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 7 febr.
og reguleringsvedtekter for strøket Dreggen—Bradbenken, Bergen.

Skrivelse fra Justisdepartementet. 8 febr.

Departementet godkjenner med dette til bruk ved vigsler i Veggli Pinsemenighet det vigselformular som ved kongelig resolusjon av 9 september 1927 er godkjent til bruk i «Menigheten i Filadelfia», Oslo.

*) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 7.
**) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

8 febr. **Skrivelse** fra Poststyret om endringer i en del postale avgifter fra 1 oktober 1946.
Ved Samferdselsdepartementets avgjerd av 6 februar 1947 er avgiften for inkassasjoner fra utlandet til Norge endret fra 20 øre til 30 øre.

10 febr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Blaker herred, Akershus fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

11 febr. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Os herred, Hordaland fylke.

11 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 124, 2 og 3 for Horten.

11 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven skal gjøres gjeldende for et område av Sør-Audnedal herred, Vest-Agder fylke.

11 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven skal gjøres gjeldende for et område i Malm herred, Nord-Trøndelag fylke.

12 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Rachel og Rolf Lunderbyes legat til fordel for ensomme gamle i Eidskog», opprettet ved dr. Rolf Lunderbyes testament av 31 mai 1943.

13 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om midlertidig vedtekt til bygningslovens § 57 for Østre Halsen bygningskommune, Vestfold fylke.

14 febr. **Kongelig resolusjon.***)
Sosialdepartementet bemyndiges til å treffe de avgjørelser som i §§ 8, 9, 75, 82, 83 og 100 i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 og i § 3 i tilleggslov av 18 juni 1938 er tillagt Kongen.

14 febr. **Kongelig resolusjon.***)
Handelsdepartementet eller den det bemyndiger kan i medhold av lov av 2 august 1946 om hjemsendelse av sjømenn, § 6, 2 punktum, i særlige tilfelle forlenge fristen for framsettelse av hjemreisekrav utover 9 mai 1947, dog ikke utover 31 desember 1947.

*) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

Kongelig resolusjon.*) 14 febr.

Siste ledd i § 37 i plakat av 16 mars 1910 med tillegg og forandringer av 25 oktober 1918 og 6 februar 1925 inneholdende regler til forebyggelse av sammenstøt mellom fartøyer samt signaler for havsnød, oppheves.

Kongelig resolusjon.*) 14 febr.

Handelsdepartementet bemyndiges til å fravike bestemmelsene i plakat av 5 juni 1908, med endringer, senest av 11 desember 1931, om godtgjørelse for befordring av sjømenn når sjømennene hjemsendes i henhold til bestemmelsene i midlertidig lov av 2 august 1946 om hjemsendelse av sjømenn og når befordringen skjer på passasjerskip som går i fast rute mellom Norge og utlandet.

Kongeleg resolusjon.*) 14 febr.

I samhøve med § 4, andre leden, i millombils lov um umsetnaden av jordbruksvaror av 10 juli 1936, jfr. lov av 2 august 1946, vert det gjeve desse føresegnene om avgift på omsetninga av mjølk:

1. Alle som leverar mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkesalslag eller andre foretningar som sel mjølk som dei får beinveges frå produsenten, skal betala ei avgift til å fremja omsetninga av mjølk, ost og smør i samhøve med millombils lov frå 10 juli 1936, jfr. lov frå 2 august 1946.

   Avgifta vert sett til 0,25 øre pr. liter kumjølk og geitmjølk som vert levert til forbrukar eller ovannemnde verksemder i tida frå og med 1 mars 1947 til og med 29 februar 1948.
2. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

Kongelig resolusjon. 14 febr.

I. Med hjemmel i lov om tvungen avståelse av grunn og bygninger til offentlige kontorlokaler og rettslokaler m. v. av 29 juli 1918 (jfr. endringslov av 14 desember 1946) § 1 bemyndiges Finansdepartementet, eller det departement dette gir myndighet, til i den utstrekning Finansdepartementet finner det nødvendig, å kreve avstått husrom til bruk for statsinstitusjoner og selskaper eller innretninger hvor staten er hovedinteressert.

II. Kongelig resolusjon av 20 juni 1945 om bemyndigelse for Finansdepartementet til å kreve avstått husrom med hjemmel i provisorisk anordning av 18 mai 1940 om rett til å kreve avståelse til sivile formål, oppheves.

*) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

14 febr. **Kongelig resolusjon.***)

I. Kongelig resolusjon av 24 januar 1947 punkt I forandres slik:

I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk som er ilandbragt i Hordaland fylke og Bergens by, herunder også trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann, når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskeorganisasjonen Hordaland Fiskesalslag S/L, hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet.

Unntatt fra forbudet er laks, sjøørret, sild, brisling, håbrand, hummer, krabbe og reker samt makrell i det tidsrom Norges Makrellag har lovbeskyttelse.

Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget.

Forbudet gjelder også biprodukter av fisk.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

14 febr. **Kongelig resolusjon.***)

1. I henhold til § 1 i lov av 6 mars 1935 om fredning av sel, skal det i året 1947 være forbudt å fange, jage, anskyte eller drepe sel eller klappmyss eller medvirke dertil før 23 mars kl. 7.00 innen det område som ligger mellom 67° og 77° nordlig bredde og mellom 5° østlig lengde og 17° vestlig lengde Greenwhich meridian.

2. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

På samme måte straffes reder som har gitt ordre til overtredelsen, likeså skipsfører eller fangstleder — når overtredelsen er begått av noen av mannskapet eller av deltakere i ekspedisjonen — så framt han ikke godtgjør at han har gjort det han kan for å hindre overtredelsen.

Den ulovlige fangst eller dens verdi blir å inndra til fordel for statskassen. Dessuten kan fartøy og fangstutstyr eller verdien av dette inndras helt eller delvis når rederen eller skipsføreren eller fangstlederen er straffskyldig etter denne bestemmelse.

14 febr. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk av 6 mai 1938, § 6 bestemmes:

I. På følgende områder i Sør-Trøndelag fylke er det forbudt å fiske med snurrevad fra 1 time før solnedgang til 1 time etter soloppgang:

a. I Bjugnfjorden innenfor en linje trukket fra Bymannen om Tønnelsflua til Engsnes.

*) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

b. I Valsfjorden innenfor en linje trukket fra Valsholmen lykt til Hellemsvik. 14 febr.

c. I Stokksund innenfor en linje trukket fra Åkernesset over østkant av Hansholmen til Stokkøya.

II. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter. Ulovlig fanget fisk — eller dens verdi — samt ulovlig brukt redskap kan ved dom inndras til fordel for statskassen.

III. Forbudet trer i kraft straks og gjelder til utgangen av 1951.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Tinn herred, Telemark fylke. 14 febr.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet om vedtekt for torghandel på Raufoss, V. Toten herred, Opland fylke. 15 febr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven skal gjelde for Enebakk herred, Akershus fylke. 15 febr.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om at § 49, punkt 1 og 2b i politivedtekten for Drammen oppheves. 17 febr.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Gjøvdal herad, Aust-Agder fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter. 17 febr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven skal gjelde for et område av Sola herred, Rogaland fylke. 18 febr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Gøteborgstiftelsen for Boligbygg i Kristiansund». 19 febr.

Kunngjøring *) om honved til fisk- og sildekasser. 19 febr.

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945, har Landbruksdepartementet bestemt:

§ 1. All bakhonved som på 90 cm lengde holder minst 3 cm i topp skal kappes i 90 cm lengde og nyttes til produksjon av kassebord til fisk- og sildekasser.

§ 2. Sagbruk som ikke selv produserer kassebord skal så snart skuren er avsluttet melde inn sin produksjon av slik honved til

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

19 febr. Landbruksdepartementet, Tømmer- og Trelastkontoret, som vil anvise kjøper.

§ 3. All annen honved skal meldes inn til vedkommende salgsforening.

§ 4. Landbruksdepartementet, Tømmer- og Trelastkontoret, kan dispensere fra disse bestemmelser.

§ 5. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av disse bestemmelser er straffbar, jfr. lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 §§ 8 og 8 a.

§ 6. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

19 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativet for Borgund herred, Møre og Romsdal fylke.

21 febr. Nr. 1. **Lov** *)[1]) um straff og økonomisk ansvar for landssvikarar. (Landssviklova.)

Kap. 1. *Straffebod.*

§ 1. Straffefyresegnene i dette kapitlet vert nytta berre når det er forsvarlegt etter sakstoda og tilhøva i det heile, og ålmenne umsyn ikkje gjer det turvande å døma etter dei strengare straffeboda i kap. 8 eller 9 i den borgarlege straffelova eller i krigsartiklane i den militære straffelova.

Retten avgjer, ubunden av påstandane, um han skal døma etter denne lova eller etter den borgarlege straffelova eller krigsartiklane i den militære straffelova.

§ 2. Etter denne lova kan den verta straffa som etter 8 april 1940:

1. Var med i, eller søkte um eller samtykte i å verta med i:
   a) Nasjonal Samling eller tilknytt samskipnad.
   b) Annan samskipnad som verka i strid med nokor fyresegn i straffelova kap. 8 eller 9 eller i krigsartiklane i den militære straffelova.
2. Gav stunad til slik samskipnad som nemnt under 1, eller til strafflagde tiltak som samskipnaden sette i verk.
3. Dreiv eller var med i næringsverksemd for fienden på slik måte eller under slike tilhøve at det måtte reknast for lastverdigt («utilbørlig»).

---

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

[1]) St.vedtak 14 februar. Se Ot. prp. nr. 92. Innst. O. I. St.tid., forh. i Ot. s. 6—64; i Lt. s. 2—14.

4. Forbraut seg mot nokor av fyresegnene i straffelova kap. 8 eller 9 eller krigsartiklane i den militære straffelova, likefullt um åtferda ikkje gjeng inn under nr. 1—3 i denne paragrafen. 21 febr. Nr. 1.

Det som er gjort av aktløyse, kjem ikkje inn under denne paragrafen, utan den aktlause åtferda er strafflagd i straffelovens kap. 8 eller 9 eller i krigsartiklane i den militære straffelova.

§ 3. Straffa for brot etter § 2 er fengsel eller tvangsarbeid upp til 3 år, bot, tap av ålmen tillit (tillitstap), jfr. § 10, rettstap, jfr. § 11, eller to eller fleire av desse åtgjerdene. I tilleggsstraff kan setjast forbod mot tilhald på visse umråde (tilhaldsforbod), jfr. § 12.

§ 4. Fyresegnene i § 2, nr. 1, gjeld ikkje den som 8 april 1940 var med i slik samskipnad som der nemnt, når han melde seg ut so snart han fekk greie på at samskipnaden eller leidarane dreiv verksemd i strid med noko bod i straffelova kap. 8 eller 9 eller i krigsartiklane i den militære straffelova.

§ 5. Er brot etter § 2 gjort under tvang, eller av ein som var under 18 år, kan straffa falla burt.

Det same gjeld:

a) brot etter § 2, nr. 1 og 2, so framt den skuldige har gjort det godt att med gagns dåd for landet i krigstida,
b) brot etter § 2, nr. 3, for den som berre var vanleg arbeidar eller undergjeven tenestemann i verksemda for fienden.

§ 6. Avgjerande for storleiken på straffebøtene etter denne lova er ikkje berre den strafflagde åtferda og skaden som er valda, men òg kor mykje brotsmennene etter sine kår og inntektsvoner venteleg kan greida.

Har nokon etter 8 april 1940 fullført rettshandlar som i § 23 og 24 nemnt, skal råda hans reknast som um dei rettshandlane var ugjorde.

§ 7. Straffebøtene vert innsøkte med utpanting. Reglane for undantak frå utlegg er dei same som ved utpanting for skattar og offentlege avgifter. Utan hinder av fyresegnene i lov um trygdeavtalur frå 6 juni 1930 kan det takast utlegg i dei rettar den domfelde som trygdetingar, trygdehavar eller ytingsmottakar har mot selskapet etter ei trygdeavtale. Med heimel i utlegget kan staten andsynes selskapet gjera krav på atterkjøpsverdet, so framt den domfelde sjølv har slik rett. Gjev trygdinga ikkje høve til atterkjøp kan staten krevja pengeverdet av det fritrygdebrevet den domfelde har rett til på grunnlag av premiebetalingane.

Er brotsmannen i annan manns tenest, kan Erstatningsdirektoratet gjeva arbeidsgjevaren påbod um å halda att ein viss part av løna til avdrag på bota. Tener brotsmannen ikkje over kr. 3 000

21 febr. Nr. 1.

i året, må lønsfrådraget ikkje utan hans samtykke vera større enn at han fær att minst to tridjepartar. Fylgjer ikkje arbeidsgjevaren påbodet, vert han andssvarleg for den summen som skulle vore halden tilbake. Både i dette tilfelle og når arbeidsgjevaren ikkje har betala tilbakehaldne pengar til direktoratet, kan summen søkjast inn med utpanting hjå honom.

Bøter kan òg krevjast tilbakehaldne i andre inntekter av det slaget som er nemnt i lov um tvangsfullføring frå 13 august 1915 § 72. Fyresegnene i fyrre leden gjeld på tilsvarande måte.

Er den strafflagde gjerninga gjord på vegner av, eller til beste for selskap, stifting eller samskipnad, kan domen gjera bota innsøkjande ikkje berre hjå gjerningsmannen sjølv, men òg hjå den han gjorde gjerninga for.

§ 8. Er ei straffebot ikkje å få med innsøkjing, kan påtalemakta so framt den skuldige er arbeidsfør, setja honom i offentleg eller privat arbeid eller tvangsarbeid til bota er upptent, men ikkje lenger tid enn eitt år.

Kongen gjev nøgjare fyresegner um gjennomføringa av denne rådgjerda, um fastsetjinga av vederlaget for arbeidet og um kor mykje skal haldast tilbake til avdrag på bota.

§ 9. So framt nokon viljande eller aktlaust let vera å betala straffebot som han er dømt til, endå han har pengane eller evne til å få tak i dei, vert han straffa med fengsel eller tvangsarbeid upp til 3 år.

§ 10. Den som vert dømd til tap av ålmen tillit (tillitstap) misser:

1. Røysteretten i offentlege saker.
2. Retten til å gjera tenest i landsforsvaret.
3. Offentleg tenest som han har.
4. Retten til å få offentleg tenest.
5. Retten til å ha yrke eller driva verksemd som treng offentleg autorisasjon eller godkjenning.
6. Retten til å driva onnor slik sjølvstendig næringsverksemd som det vert fastsett i domen.
7. Leidartenest og lønte og ulønte tillitspostar i selskap, stiftingar og samskipnader.
8. Retten til å få tenest eller post som under 7 nemnt.
9. Retten til å ha eller få
   a) eigedomsrett til fast gods eller norsk registreringspliktig skip,
   b) slik rett i fast gods som det etter lovene til kvar tid krevst konsesjon til,

c) aksiar eller andre partar i norske næringsdrivande selskap eller samskipnader, 21 febr. Nr. 1.

alt so langt det vert fastsett i domen.

Rettstap etter nr. 2 er ikkje til hinder for at den domfelde vert pålagd å gjera arbeid for forsvarsmakta etter fyresegner i andre lover.

Nr. 3 i denne paragrafen gjeld òg tenest eller arbeid som gjeng inn under fyresegnene um utreinsking i den offentlege tenesta.

Tillitstap etter dom kan vera livsvarigt eller på åremål, men ikkje stuttare enn 10 år. Tap av tenest, post eller yrke som nemnt i nr. 3 og 7 gjeld for alltid, like fullt um tillitstapet er på åremål.

§ 11. Dom på rettstap kan gå ut på frådøming av ein eller fleire av dei rettane som er nemnde i § 10. Retten kan fastsetja at rettstap etter § 10, nr. 5, 7 og 8 berre skal gjelda tenest, ålag eller leveveg av det eller dei slag som domen nemner.

Dei rettane som er nemnde i § 10, nr. 1, 2 og 4 kan frådømast for 10 år eller for alltid, dei som er nemnde i § 10, nr. 5, 6, 8 og 9 for alltid eller for so lang tid som retten fastset.

§ 12. Når det trengst til å hindra uro i samfunnet eller til å avvenda fåre for folk eller gods, kan retten — utan skil kor stor hovudstraffa er — setja den tilleggstraffa at den domfelde ikkje må vera eller koma på visse område. Sameleis når slikt forbod er turvande til å møta freistnader på å kringgå dom etter §§ 10 eller 11, eller når andre serlege grunnar er for det.

Når tilhaldsforbodet ikkje trengst lenger, kan Kongen ta det burt, på eller utan vilkår.

Kap. 2. *Fyresegner um inndraging, skadebøting o. a.*

§ 13. Eiga til slike samskipnader som er nemnde i § 2, nr. 1, skal dragast inn til inntekt for statskassa.

§ 14. All inntekt, eigedomsauk og onnor økonomisk vinning av eller frå slik åtferd som er strafflagd i § 2, kan dragast inn. I staden for ting eller rettar kan verdet deira verta inndrege etter avgjerd av retten.

So framt størsteparten av ei næringsverksemd var i strid med nokor fyresegn i § 2, kan vinninga av heile verksemda verta inndregi.

§ 15. Er brot etter § 2 gjort på vegner av eller til beste for andre, kan deira vinning òg dragast inn i samsvar med fyresegnene i § 14.

Domen kan gå ut på at gjerningsmannen og dei han var målsmann for, skal svara ein for alle og alle for ein for den inndraginga, som vert fastsett for kvar av deim.

21 febr. Nr. 1.

Var to eller fleire saman um det som gjev grunn til inndraginga, svarar dei ein for alle og alle for ein for den inndraginga som vert fastsett for kvar av deim.

§ 16. Har lagsmann, tillitsmann, leidar eller annan som var knytt til verksemda i selskap, stifting eller samskipnad, fått part i vinning, som gjeng inn under § 14, jfr. § 15 fyrste leden, kan det han fekk — eller verdet av det — dragast inn hjå mottakaren, likefullt um han ikkje sjølv var med på eller kjende til den strafflagde åtferda. Dette utan skil kva måte det vart utbytt på.

Har selskapet, stiftinga eller samskipnaden i ein viss tidbolk drive fortenestverksemd som for størsteparten var ulovleg etter fyresegnene i § 2, kan alt som er utbytt for den tidbolken verta inndrege.

Hjå arbeidarar kan inndraging etter denne paragrafen berre gjerast so framt og so langt det dei har teke mot, er meir enn rimeleg løn. Det same gjeld tenestemenn som ikkje hadde leidartenest.

Fyresegnene i denne paragrafen gjeld tilsvarande for einskildmannsverksemd, når ulovleg vinning er utbytt til nokon som var tilknytt verksemda.

§ 17. Har nokon til andre enn dei som er nemnde i § 16, gjeve burt, avhendt eller onorleis late frå seg eigedomsverde som han har fått på den måten som §§ 14 og 15 segjer, kan det mottekne eller tilsvarande pengesum verta inndrege hjå mottakaren. Dette gjeld berre når mottakaren er ein av nærfolket til avlateren eller til ein lagsmann i selskapet, jfr. straffelovens § 5, eller når han visste eller burde skyna at det mottekne skreiv seg frå slik vinning som nemnt i §§ 14 og 15.

§ 18. Har ein offentleg tenestemann forbrote seg etter § 2, kan løna hans eller anna vederlag inndragast, alt eller noko, endå um vilkåra etter § 14 vantar.

§ 19. Inndragingssummane vert fastsette etter desse reglar:

1. Når vinning av næringsverksemd som er drivi i strid med § 2, vert inndregi etter §§ 14 og 15, kan retten godkjenna at lovlege utgifter kjem til frådrag i bruttoinntekta. For vederlag til styresmenn og andre tillitsmenn skal det ikkje gjevast frådrag. For vinning som nemnt i §§ 14 og 15 av arbeid hjå andre avgjer retten um og kor stort inntektsfrådrag skal gjerast. Det same gjeld slengeinntekter og fortenest av verksemd som ikkje kan reknast for næringsdrift. Ved inndraging etter §§ 16—18 kan det ikkje gjerast kostnadsfrådrag utan retten i serskilde tilfelle gjer vedtak um det.
2. Inndraging etter §§ 14, 15, 17 og 18 skal òg gjelda avkasting av verde som er fått på den måten desse paragrafane nemner.

Har ein ting eller rett minka i verde, kan ein pengesum som svarar til verdminken takast med i inndraginga. 21 febr. Nr. 1.

3. Fyresegnene under 2 gjeld òg inndraging etter § 16, so framt den som inndraginga vert gjord hjå, visste eller burde ha skyna, at den vinninga han fekk part i, var tent på slik måte som § 14, jfr. § 15, nemner.
4. Er det uråd å få inndragingssummen etter §§ 14—18 nøgje utrekna, kan inndraginga gjerast etter skyn.
5. For betala eller ilikna inntekts- eller midelskatt av pengesummar, ting eller rettar som skal inndragast etter §§ 14—18, kan retten, um han finn grunn til det, gjera frådrag i inndraginga etter skyn.

§ 20. Inndraging kan fremjast utan at dei subjektive vilkår for straffedom er til stades, og utan at straffesak er reist eller kan reisast mot nokon.

§ 21. Ved inndraging gjeld fyresegnene i § 7, fyrste, andre og tridje leden på tilsvarande måte.

Viser det seg at det med inndraging etter §§ 14—17 er teke meir enn det som svarar til den vinninga som skal inndragast etter §§ 14 og 15, skal overskotet betalast tilbake. Kongen kan gjeva nøgjare reglar um tilbakebetalinga.

§ 22. Dei som etter 8 april 1940 på strafflagd måte stod i slik samskipnad som i § 2 nr. 1, nemnd, svarar for den skaden samskipnaden valda med medverking til rettsstridig landsstyring og onnor rettsstridig åtferd i tida etter at dei vart lagsmenn. Det same gjeld skade som andre lagsmenn gjorde med åtferd som høyrde med til fyremålet eller verkmåten åt samskipnaden. Ansvaret gjeld òg framtidige inntektstap og likeeins uppreisnad, jfr. § 19 i innføringslova til straffelova.

Skadebotansvaret for den einskilde lagsmannen vert fastsett etter brotsverket, skulda, dei økonomiske kåra hans, og tilhøva i det heile. Når det er rimelegt kan ansvaret falla heilt burt.

Fyresegnene i § 6 andre punktum og § 7, fyrste, andre og tridje leden, gjeld på tilsvarande måte.

Erstatningsdirektoratet skal gjera skadebotskravet gjeldande for skadelidaren. Det kan setja påtalemakta i sin stad til dette.

I serlege tilfelle kan direktoratet samtykkja i at skadelidar som er påført skade som gjeng inn under fyrste leden, sjølv gjer skadebotskravet gjeldande mot dei som er beinveges andsvarlege for skaden. Dette har skadelidaren òg rett til når direktoratet er spurt um det vil gjere andsvaret gjeldande mot den beinveges andsvarlege og har sagt nei.

21 febr. Nr. 1.

Krav på bot for skade som er valda med brot på denne lova, men som ikkje kjem inn under fyrste leden kan Erstatningsdirektoratet gjera gjeldande for skadelidaren i fall han bed um det. Det kan setja påtalemakta i sin stad til dette. Vert kravet gjort gjeldande i serskild sak utan samanheng med straffesak, kan vederlag krevjast — etter avtale eller fastsetjing av retten.

§ 23. Når det er fåre for at ein som er eller vert dømd etter denne lova til straffebot, inndraging eller skadebot, kjem til å vanta verde til å greida ansvaret, kan retten attra gåvur som den skuldige har gjeve eller uppfylt etter 8 april 1940.

Til gåvur vert rekna:

a) Avhending mot vederlag som er so for lite at avhendinga må reknast for burtgjeving.
b) Arvforskot og avkall på fallen arv.
c) Avgjerd at uppnemning til ytingsmottakar etter livstrygdeavtale ikkje kan gjerast um.
d) Avkall på retten som ytingsmottakar etter livstrygdeavtale.

§ 24. Når tilhøva er som i § 23 nemnt, kan retten attra avhendingar, handlar, byte, påheftingar og andre rettslege avgjerder som den domfelde har teke etter 8 april 1940, so framt det er grunn til å gå ut ifrå at avgjerda

a) hadde til fyremål å få tak i verde som var lettare å lura undan frå uppfylling av skyldnad etter § 23, eller
b) minka evna til slik uppfylling, eller
c) var skikka til å leggja vansker i vegen for uppfyllinga.

Det er ikkje høve til attring, utan motparten visste eller burde ha skyna at avgjerda hadde slikt fyremål eller slik verknad som nemnt.

§ 25. Når gåve vert attra etter § 23, skal mottakaren etter vedtak av retten leggja frå seg gåva eller gåveverdet til Erstatningsdirektoratet mot å få ytt vederlag tilbake eller vederlagsverdet frådrege. Er mottakaren ein av nærfolket til gjevaren, jfr. straffelovens § 5, eller visste han, eller burde han ha skyna at gåva minka evna hjå gjevaren til å greida andsvaret etter § 23, kan han gjerast andsvarleg for avkasting og verdmink; og tilbakelevering eller frådrag kan han berre krevja so framt og so langt han provar at vederlaget eller verdet framleis høyrer den domfelde til.

Attring etter § 23 b—d gjer avgjerdene ugilde, so Erstatningsdirektoratet kan krevja utlevera arven, krevja utbetala atterkjøpsverdet av livstrygdinga eller pengeverdet av det fritrygdebrevet som trygdeavtala og premiebetalingane gjev rett til, og gjera gjeldande retten som ytingsmottakar etter livstrygdeavtale.

Har mottakaren avhendt gåva, kan kravet etter desse fyresegnene gjerast gjeldande mot seinare mottakarar, so framt dei visste eller burde ha skyna at den fyrste burtgjevinga minka evna hjå gjevaren til å greida det andsvaret som er nemnt i § 23. 21 febr. Nr. 1.

§ 26. Når avhending, handel eller byte vert attra etter § 24, skal kontraktmotparten gjeva frå seg det mottekne til Erstatningsdirektoratet. Vederlaget kan han berre krevja att, so framt han provar at det framleis høyrer den domfelde til. Retten kan og gjera kontraktmotparten ansvarleg for avkasting og verdmink.

Vert påheftingar eller andre rettslege avgjerder attra, kan retten heilt eller i nokon mun avgilda eller umskipa avgjerdene og gjeva påbod um tilbakebetaling etter fyrre leden.

Har kontraktmotparten avhendt ting eller rett, kan attring etter reglane i denne paragrafen gjerast gjeldande mot seinare mottakarar òg, so framt dei kjende eller burde ha kjent dei umstende som var attringsgrunnen andsynes den fyrste mottakaren.

§ 27. I privat attringssak, jfr. § 22, har saksøkjaren dei rettane som elles tilkjem Erstatningsdirektoratet etter §§ 25 og 26.

§ 28. Når ektemaken til den skuldige etter § 2 visa god nasjonal ånd og åtferd i krigstida, kan inndragings- og skadebotsandsvaret setjast soleis at ektemaken heilt eller i nokon mun fær ha att sin halvpart av sambuet, endå um det er den skuldige som har rådveldet over dei verde det gjeld. Retten kan då samstundes fastsetja at serskilt nemnde ting eller rettar som høyrer sambuet til, skal vera sereiga til ektemaken eller at sameiga straks skal inn under rettslegt skifte.

Når den skuldige sit i uskift bu, eller andre serlege umstende ligg fyre, kan retten setja ned inndragings- og skadebotandsvaret til beste for borna hans eller andre som han sit i uskifte med. So framt nokon av borna eller ervingane etter den avlidne ektemaken var med i Nasjonal Samling eller på andre måtar stelte seg nasjonalt uverdigt i krigstida, kan retten taka avgjerd um at nedsetjinga berre skal koma dei andre ervingane til godes.

Set retten soleis ned inndragings- eller skadebotandsvaret, skal han samstundes taka avgjerd um at serskilt nemnde ting eller rettar som høyrer den skuldige eller det uskifte buet til, skal vera sereigedom åt vedkomande born eller ervingar, eller at det uskifte buet straks skal inn under rettslegt skifte.

§ 29. Soframt den som har forbrote seg mot straffeboda i § 2, døyr fyrr inndraginga eller skadebotskravet er betala, kan andsvaret gjerast gjeldande mot ervingane. Er det halde skifte, svarer ingen av ervingane for meir enn det han tok i mot i arv,

21 febr. Nr. 1.

minder han visste eller burde ha skyna at slikt andsvar kunde koma upp.

§ 30. Vert nokon av styret i selskap, stifting eller samskipnad frådømd umbodet eller hindra i tenesta av di han har gjort seg skuldig i brot mot straffefyresegnene um landssvik, kan fylkesmannen eller den han gjev fullmakt, setja inn ein annan styresmann for tida til dess ein lovleg uppnemnd ettermann kan gjera tenest.

§ 31. Kongen gjev nøgjare fyresegner um avhendingsmåten for ting og rettar som kjem inn under dom etter § 10, nr. 9, jfr. § 11.

Kap. 3. *Fyresegner um kverrsetjing, styring o. a.*

§ 32. Til trygd for straffebots-, inndragings- og skadebotskrav kan påtalemakta kverrsetja ting og andre eigedomsverde som høyrer til

a) den som med skilleg grunn er mistenkt for brot etter § 2,
b) den som det truleg vert reist inndragings-, skadebots- eller attringssøksmål imot etter denne lova.

Er det fåre med å venta, kan politiet gå til kverrsetjing utan fyrehandsvedtak; men då skal det gjeva melding til påtalemakta utan drygjing.

Når det er tid til det, og saka gjeld store verde, lyt retten ha samtykt på fyrehand. I alle tilfelle då fyrehandssamtykke vantar, skal kverrsetjinga leggjast fram for retten til stadfesting snarast mogeleg og seinast innan 3 månader.

Retten, påtalemakta eller politiet sett kverrsetjinga i verk.

§ 33. Dei kverrsette ting og verde skal skrivast upp so nøgje som mogeleg. Den det er halde kverrsetjing hjå, skal få rettkjend avskrift av lista.

Er det fåre for at kverrsetjinga vert fåfengd um eigaren fær ha dei kverrsette ting og verde i si varetekt, skal dei takast frå han.

Kverrsetjinga skal tinglysast. Gjeld det registrert skip skal ho dessutan førast inn i skipsregistret. Avgifta for tinglysing og registrering vert rekna etter sportellovens § 52, fyrste leden, jfr. § 67, fjorde leden.

Melding um kverrsetjinga skal sendast til Erstatningsdirektoratet snarast råd er.

Kongen kan gjeva nøgjare fyresegner um framgangsmåten med kverrsetjing.

§ 34. Erstatningsdirektoratet har tilsynet med kverrsette ting og verde og tek seg av det som vert fråteke eigaren.

Det kan søkja inn utestående krav. Det kan gjeva, segja upp, taka av eller skipa um avtalur. Det kan avhenda ting og rettar og

elles taka alle dei rådgjerder som trengst til å hindra tap eller spara tarvlause utgifter. 21 febr. Nr. 1.

§ 35. Er det turvande å taka trygd i heile midelen åt nokon som det kan haldast kverrsetjing hjå etter § 32, kan påtalemakta setja den midelen under styring av ein tilsynsmann. Sameleis kan det gjerast med ei heil økonomisk verksemd under eitt, når kverrsetjing av einskilde ting kom til å hindra eller meinka drifta.

Vedtak etter fyrre leden må ha godkjenning av retten fyreåt. Er det fårlegt å venta, kan påtalemakta ta avgjerd på eiga hand, men då må avgjerda utan drygjing leggjast fram for retten til stadfesting.

Erstatningsdirektoratet nemner upp tilsynsmann. Han skal etter tilvisingar frå og under kontroll av direktoratet taka dei rådgjerder som høyrer med til styringa av midelen eller verksemda. Kongen kan gjeva nøgjare fyresegner um styringa.

Vedtak um styring eller um slutt på styring skal tilsynsmannen kunngjera i Norsk Lysingsblad utan drygjing. Vedtak um styring skal tinglysast. For registreringspliktig skip skal det dessutan førast inn i skipsregistret. Um avgifta gjeld § 33, tridje leden, tridje punktum.

Tilsynsmannen kan ha skifteretten til å registrera og til å forsegla buet. Ved registrering gjeld konkurslovens §§ 13, tridje punktum og 16 tilsvarande. I høve til sistnemnde fyresegn er tilsynsmannen i staden for bustyraren.

§ 36. Kverrsetjing etter § 32 har same rettsverknad som utlegg. Vedtak um styring etter § 35 vert rekna for kverrsetjing av alle dei ting og verde som til kvar tid høyrer styringsmidelen til.

So lenge dei krava som skal tryggjast, ikkje er endeleg fastsette, gjev kverrsetjinga eller vedtaket um styring ikkje rett til tvangssal.

Erstatningsdirektoratet eller tilsynsmannen skal gjeva skyldnaren høve og rimeleg frest til å avgjera kva ting eller verde som i fyrste rekkje skal gå til stetta krava. Men avgjersla bind ikkje nåmsmaktene so framt det er fåre for at ho kan koma mykje på tverke for innsøkjinga.

§ 37. Når eignaluter som høyrer skyldnaren til, skal seljast etter denne lova, skal det kunngjerast på fulltrygg måte fyreåt, jamvel um vilkåra for underhandssal er til stades. Erstatningsdirektoratet kan for det einskilde tilfelle gjera undantak frå dette påbodet. Verdepapir med børs- eller marknadskurs kan alltid seljast til dagskurs gjenom bank eller meklar.

Ved auksjonssal etter krav frå Erstatningsdirektoratet avgjer tilsynsmannen eller målsmannen for direktoratet i dei tilfelle som er

21 febr. Nr. 1.

nemnde i lov um tvangsfullføring frå 13 august 1915 § 209, tridje punktum, og lov um offentlege auksjonar og lisitasjonar frå 14 august 1918 § 11, tridje punktum, kven som skal reknast for å ha gjeve høgste bodet. I det tilfelle som tvangsfullfl. § 143, tridje punktum nemner, kan han lata Erstatningsdirektoratet avgjera spursmålet utan lutdraging, og skyldnaren uspurd.

§ 38. Er aksiar eller andre sellskapspartar avhende med heimel i kverrsetjing eller styringsvedtak etter § 35, eller av buet åt skyldaren, men sellskapsstyret nektar godkjenning, kan avhendinga godkjennast med dom, so framt retten meiner at det ikkje er sakleg grunn for nektinga.

§ 39. Er aksie eller annan rett i selskap eller samskipnad med økonomisk fyremål kverrsett, er det einast Erstatningsdirektoratet eller den det gjev fullmakt, som har dei tilhøyrande råderettane, soleis òg møte- og røysteretten på luthavarmøte. Det same gjeld aksie eller rett som kjem inn under disposisjonsforbod med heimel i straffelovene um landssvik.

Stend midelen under styring, har tilsynsmannen råderettane etter fyrre leden.

§ 40. Når ein midel er under styring etter § 35, kan tilsynsmannen ferda ut uppmoding til kravshavarane um å melda krava sine i samsvar med konkurslovens §§ 50, fyrste leden og 51, fyrste punktum. Tilsynsmannen er i so måte i staden for skifteretten. I uppmodinga skal det stå, at styring og uppgjer kan fremjast utan umsyn til krav som ikkje er melde når fresten gjeng ut.

Tilsynsmannen kan og kalla inn kravshavarane til å møta i samsvar med fyrste leden i konkurslovens § 50.

Erstatningsdirektoratet kan gjeva nøgjare fyresegner um slike uppmodingar og innkallingar, og fastsetja, at dei kan ferdast ut for to eller fleire skyldarar under eitt.

§ 41. Tilsynsmannen skal ta vare på baten åt alle kravshavarane og sjå til, at det ikkje vert misbytt millom dei.

Er bumidelen tvillaust stor nok åt alle dei kjende kravshavarane av same klasse, kan tilsynsmannen stetta krava etter kvart som dei dagfell.

Har buet nok til dei uprioriterte krava òg — frårekna dei etter denne lova — kan tilsynsmannen med samtykkje av Erstatningsdirektoratet stetta desse andre krava, so framt det må reknast for tenlegt til utgiftssparing eller betre resultat elles. Likeeins kan einskilde kravshavarar verta utløyste når alle hine tilgodehavarane gjer vedtak um å stå jamt med dei som har inndragings- og skadebotskrav etter denne lova.

Krav som ikkje er melde innan fresten i uppmodinga etter § 40,

tilkjem ikkje full stetting etter fyrre leden minder tilsynsmannen visste um dei, då han tok avgjerda. 21 febr. Nr. 1.

§ 42. Når buet til skyldnaren stend under styring etter § 35, er det ikkje høve til konkursskifte eller akkordtinging utan samtykkje frå tilsynsmannen.

Med godkjenning av Erstatningsdirektoratet kan tilsynsmannen på vegner av skyldaren krevja konkursskifte i buet.

§ 43. Krev skyldar eller tilgodehavar konkurs etter at kverrsetjing hjå skyldaren er tinglyst, skal skifteretten senda melding til Erstatningsdirektoratet eller den målsmannen det har i fylket, og konkurs kan ikkje opnast fyrr to vikur etterat meldinga vart send. Fær skifteretten innan denne fresten varsling um at direktoratet eller målsmannen vil gjera framlegg um bustyring etter § 35, skal han setja ut fyrehavinga so lenge at det vert rimeleg tid til vedtak um styring og uppnemning av tilsynsmann. Direktoratet eller målsmannen skal vitrast um utsetjinga. Held skifteretten det turvande kan han lengja utsetjinga.

Tilsvarande reglar gjeld for krav um akkordtinging.

Fyresegnene i fyrste leden er ikkje til hinder for at skifteretten syter for registrering og andre rådgjerder, som han held turvande til å hindra spill av bumidelen.

§ 44. Kjem det konkursopningskrav til skifteretten medan buet stend under styring etter § 35, eller innan ein måned frå sluttmeldinga for styringa vart kunngjord i Norsk Lysingsblad, og kravet fær medhald, skal vedtaket um styring ha same rettsverknad som konkursopning i alle spursmål der konkursopningstida har noko å segja for rettsstoda åt buet, skyldaren eller tridjemann. Kom konkursopningskravet til skifteretten fyrr buet var sett under styring, jfr. § 43, er dette tidlegare tidspunktet det avgjerande.

Kom kravsmelding medan buet stod under styring, skal kravet — på vilkår som nemnt i fyrre leden — reknast for meldt i konkursbuet. Vert ikkje konkurs kravd innan den fresten som der er sett, eller vert konkursopningskravet ikkje stetta, kan tilgodehavaren utan umsyn til den vanlege preskripsjonstida gjera retten sin gjeldande upp til seks månader etter at sluttmeldinga for styringa vart kunngjord i Norsk Lysingsblad.

Det som her er sagt um konkursopningskrav gjeld sameleis krav um akkordtinging, so framt det fører til at konkurs vert opna etter akkordloven 6 mai 1899 § 7 eller § 31 eller etter krav som skyldaren set fram fyrr akkordtinginga er slutt (akkordlovens § 33).

§ 45. Utan samtykke av Erstatningsdirektoratet eller tilsynsmannen er det ikkje høve til å fremja eller fullføra tvangssal eller andre innsøkjingstiltak i verde som er kverrsette eller tekne under

21 febr. Nr. 1.

styring, so framt panteretten er tinglyst eller innehavinga overført etter 10 mai 1945. Likevel kan innsøkjinga gå sin gang so framt vilkåra etter tvangsfullfl. § 189, andre leden, er til stades. Men då skal dei sumane som kjem inn, ikkje utbetalast til eigar eller panthavar utan at direktoratet eller tilsynsmannen samtykkjer.

Fyresegnene i fyrre leden gjeld til det er endeleg avgjort, at det ikkje vert reist noko krav mot skyldaren etter denne lova eller innsøkjinga av alle slike krav er avslutta.

§ 46. Skyldnader påtekne med samtykke av Erstatningsdirektoratet eller tilsynsmannen, vert rekna for massekrav i buet, so framt skyldaren døyr og buet er insolvent, eller krav um konkurs eller akkordtinging kjem til skifteretten i styringstida eller innan ein månad etter at sluttmeldinga er kunngjord i Norsk Lysingsblad. Det same gjeld salær til tilsynsmann og revisor.

Var midelen ikkje sett under styring den gongen skyldnaden vart påteken, gjeld regelen i fyrste punktum tilsvarande, so framt skifteretten held det for prova at kravshavaren hadde fullgod grunn til å gå ut ifrå at det gjaldt avgjerder som trongst til å hindra verdetap eller spara uturvande kostnader eller til å halda verksdrift, forretning eller onnor verksemd i gang.

§ 47. Panterett etter avsetnings- eller utleggstenest (utpanting) har ikkje fyrerett framfor rådgjerder etter § 32 eller § 35, so framt tinglysinga eller innehavingsoverføringa var seinare enn 10 mai 1945.

Kap. 4. *Uppgjer.*

§ 48. Når nokon med endeleg dom er pålagd straffebot, inndraging eller skadebot etter denne lova, og det er på det reine at han ikkje eig nok til å greida andsvaret sitt, kan Erstatningsdirektoratet fastsetja, at buet hans skal gjerast upp etter fyresegnene i dette kapitlet. Er midelen sett under styring etter § 35, skal denne uppgjersmåten nyttast, soframt ikkje tilsynsmannen med godkjenning frå direktoratet krev konkurs på vegner av skyldaren eller samtykkjer i at akkordtinging vert opna.

Skyldaren skal ha tilsegjing um avgjersla. Innan to dagar etter tilsegjinga kan han ha spursmålet inn for skifteretten. Reglane i konkurslova §§ 7—9 gjeld på tilsvarande måte so langt dei høver. Skifterettsavgjersla er ankefri.

Uppgjering etter denne paragrafen stengjer for konkurskifte og akkordtinging so nær som i dei tilfelle § 51 nemner.

Er midelen ikkje sett under styring, tek Erstatningsdirektoratet eller ein målsmann som det nemner upp, dei rådgjerdene som elles etter dette kapitlet høyrer under tilsynsmannen.

§ 49. Når buet skal gjerast upp, syter tilsynsmannen for registrering um det ikkje alt er gjort. § 35, siste leden, gjeld tilsvarande.

Er uppmoding etter § 40 ikkje utferda, skal tilsynsmannen syta for at so vert gjort. 21 febr. Nr. 1.

Anten saman med denne varslinga eller i serskild kunngjering etter § 40, andre leden, skal tilsynsmannen kalla inn alle tilgodehavarar som ikkje har trygd for full stetting etter § 41. Er meldingsfresten etter § 40 ute, kan innkallinga gjevast i rekommandera brev.

På møtet vel kravshavarane eit kreditorutval på to eller tri til å stå for uppgjeret saman med tilsynsmannen. Erstatningsdirektoratet har ikkje røysterett, minder dei andre kravshavarane let vera å røysta. Elles gjeld konkurslova § 23, fyrste, andre, tridje, femte, sette, sjuande og åttande punktum, og §§ 83, 85 og 86 på tilsvarande måte.

Tvist um røysterett eller valførleik avgjer tilsynsmannen. Den som er misnøgd med avgjersla, kan anka henne inn for Erstatningsdirektoratet med det same.

Er alle kravshavarane som møter samde um det, gjer tilsynsmannen upp buet åleine.

På møtet skal alle dei spursmål dryftast som skyldaren og buet gjev høve til. Er kravsmeldingsfresten ute, kan krava prøvast med det same. Elles tidset tilsynsmannen nytt møte til kravsprøving. Ved prøvinga gjeng tilsynsmannen gjenom alle kravsmeldingar som kom inn fyrr fresten gjekk ut. Elles gjeld reglane i konkurslova §§ 54—57 på tilsvarande måte so langt dei høver, likevel soleis at tilsynsmannen er i staden for skifteretten.

§ 50. For uppgjeret gjeld fyresegnene i §§ 44 og 46, konkurslova §§ 24—33, 36—48, 116, 118, fyrste punktum, 119—122 og 127, foraldringslova § 14 og lov 31 mai 1912 om «fortrinsrett for visse fordringer» på tilsvarande måte, so langt dei høver. Er det ikkje gjort vedtak um styring etter § 35, har tilsegjinga etter § 48, andre leden, same rettsverknad som konkursopning.

Tilsynsmannen avgjer kva krav skal få utlegg i buet og um dei skal ha den fyreretten det er gjort påstand um. Avgjersla skal grunngjevast. Den som avgjersla gjeng imot, kan klaga til skifteretten som avgjer tvisten etter reglane i kap. 8 i konkurslova. Klagefresten er 3 vikur frå han fekk meldinga um avgjersla.

Tilsynsmannen kan med samtykke av Erstatningsdirektoratet halda fyrebils utluting. Når direktoratet har godkjent sluttrekneskapen frå tilsynsmannen, held han utluting og sluttar buet. Deretter sender han utlutingslista med vedlegg og kvitteringar til direktoratet. Fyresegnene i konkurslova §§ 96, siste punktum, 99, 101—104 og 106 gjeld på tilsvarande måte.

Ved uppgjer etter dette kapitlet har Erstatningsdirektoratet dei gjeremål som § 46 og konkurslova legg til skifteretten. Undantekne er dei tilfelle som er nemnde i § 48, andre leden, § 49, siste leden, og

21 febr. Nr. 1.

denne paragrafen, andre leden. Tilsynsmannen har gjeremåla til bustyraren.

§ 51. Buet skal under konkurs, eller — etter søknad frå skyldaren — under akkordtinging når

a) Erstatningsdirektoratet, tilsynsmannen eller kreditorutvalet gjer vedtak um det,

b) so mange tilgodehavarar krev det, at dei i tal er minst tridjeparten av dei melde eller annleis kjende kravsmennene, eller har til gode minst tridjeparten av den kjende skuldsummen.

Rettar avgjersla seg etter um eit umtvista krav vert godkjent, skal tilsynsmannen leggja spursmålet um der er vilkår for konkurs eller akkordtinging, fram for skifteretten. Anke eller kjæremål mot skifterettsavgjersla kan ikkje byggjast på, at ho strider mot regelen under bokstav b.

§ 52. Når konkurs eller akkordtinging er opna etter §§ 42, 44, 48 eller 51 gjeld desse serreglar:

1. Tilsynsmannen skal setjast til bustyrar eller akkordkommissær, so framt Erstatningsdirektoratet ynskjer det, og ikkje serlege grunnar gjer det utilrådelegt.
2. Skifteretten tarv ikkje halde registrering so framt buet alt er påliteleg nok registrera med tilføre av styring eller uppgjer.
3. Skifteretten kan spara innkalling etter konkurslova § 50, so framt kravshavarane er innkalla etter § 40, jfr. § 49.

§ 53. Driv skyldaren handel, industri, skipsreiding, eller onnor næringsverksemd, kan Erstatningsdirektoratet fastsetja, at verksemda med tilhøyrande firma, varemerke og andre forretningskjenneteikn, patentar, driftsmåtar, forretningsbøker og liste over forretningssamband, skal avhendast under eitt.

Er namnet til skyldaren med i firmanamnet, kan avhendinga òg gjelda retten til å nytta det namnet med eit tillegg som viser etterfylgjarhøvet, so lenge som upptil 10 år frå avhendinga.

§ 54. Når eit bu vert uppgjort etter reglane i denne lova, og når konkurs eller akkordtinging vert opna etter §§ 42, 44, 48 eller 51, gjeng dei verde som kjem inn med attring etter §§ 23—27, inn i bumidelen.

§ 55. Ved konkurs, skifte i insolvent avferdbu, eller uppgjer etter reglane i dette kapitlet, gjev kverrsetjing eller styring etter §§ 32 og 35 ingen fyrerett til stetting framfor dei andre kravshavarane.

Kap. 5. *Ymse fyresegner.*

§ 56. So framt det innan 10 år etter domen vert prova med nye upplysningar at ein som er dømd til å tola inndraging etter denne

lova, har havt munaleg større ulovleg vinning enn det domen er bygd på, kan retten høgda inndragingssummen med ny dom. 21 febr. Nr. 1.

Vert det prova med nye upplysningar innan 10 år etter at dom vart sagd, at ein som er dømd til å svara skadebot eller uppreisnad etter § 22, hadde munaleg betre råd eller hadde gjort seg skuldig i anna skadeverk enn det domen er bygd på, kan retten høgda skadebotsandsvaret med ny dom.

Fyresegnene i denne paragrafen gjeld tilsvarande når ein saksøkt er frikjend for krav på inndraging eller skadebot.

§ 57. Vernepliktig som er skuldgjeven for brot på landssviklovene kan ikkje gjera militærtenest eller verta utskriven eller innkalla til slik tenest.

Når nokon i slik post, tenest eller verksemd som i § 10 nr. 5 og 7 nemnt, med skilleg grunn er mistenkt for strafflagd åtferd etter § 2, kan Kongen eller den han gjev fullmakt, millombils ta frå honom posten eller tenesta eller nekta han å halda fram i verksemda. Dette må likevel berre gjerast når det er mest trulegt at han vert frådømd retten til å ha posten eller tenesta eller til å driva verksemda.

§ 58. Dei verde som kjem inn i straffebøter, inndragingar etter §§ 14—18 og skadebøter, skal stå under serskild styring til Stortinget har gjeve nøgjare reglar um kva som skal gjerast med dei.

§ 59. For åtferd som vert dømd etter § 3, jfr. § 2, gjeld ikkje den ålmenne borgarlege straffelova § 16 nr. 1 og 2, § 27 andre punktum, §§ 28—31, § 33, § 36, § 37, andre leden, § 62, andre leden, § 75 og § 76.

Det som i den ålmenne borgarlege straffelova §§ 17, 20—23, 52, 53, 53 a, 67, 72 og 74 er fastsett um fengsel, gjeld tilsvarande um tvangsarbeid.

Fyresegnene i den ålmenne borgarlege straffelova § 52, nr. 2 um rettstap, gjeld tilsvarande når domen gjeng ut på straffebot eller upphaldsforbod attåt fridomsstraff etter denne lova.

Når ikkje anna er fastsett i domen, skal rettar som er frådømde etter §§ 10 og 11, vera tapte frå den dagen, då domen vert endeleg. Er nokon dømd til tap av ålmen tillit for ei viss tid attåt fridomsstraff, vert tida for tillitstapet rekna frå den dagen, då fridomsstraffa er utstadi. Det same gjeld for rettstap so framt ikkje noko anna fylgjer av domen. Straffelova § 31, tridje og fjorde punktum gjeld tilsvarande.

Når fridomsstraffer vert samanslegne etter straffelova § 62, fyrste punktum, kan retten setja straffa til tvangsarbeid, soframt nokor einskild av dei strafflagde gjerningane kan føra til slik straff.

21 febr. Nr. 1.

§ 60. I dei tilfelle då straffa etter straffelova kap. 8 og 9 eller etter krigsartiklane i den militære straffelova kan vera fengsel eller hefte, kan domen i staden gå ut på tvangsarbeid innanfor den råma som er sett for fengsel eller hefte.

Dom etter nokor fyresegn i straffelova kap. 8 eller 9 eller etter krigsartiklane i den militære straffelova, kan attåt dei straffene som der er fastsette (jfr. fyrre leden) gå ut på bot og tillitstap eller rettstap i samsvar med §§ 6, 10 og 11 i denne lova. Likeins på upphaldsforbod i samsvar med § 12. Dette siste utan umsyn til kva tid den strafflagde gjerning vart gjord.

Fyresegnene i §§ 7—9 og 14—59 gjeld tilsvarande i straffesøksmål etter noko av boda i straffelova kap. 8 eller 9 eller krigsartiklane i den militære straffelova. Er saka reist etter krigsartiklane, gjeld ikkje fyresegnene i den militære straffelova § 12 nr. 2 a—d og f og §§ 20 og 21.

§ 61. Når nokon har mist retten til å få offentleg tenest i samhøve med dom etter «landssvikanordningen» fra 15 desember 1944, skal domen i so måte ha same verknad som um han var bygd på denne lova.

§ 62. Denne lova tek til å gjelda 15 mars 1947.

Samstundes held etternemnde fyresegner upp å gjelda: §§ 2—4 i rettarbot 3 oktober 1941 um tillegg til den militære straffelova frå 22 mai 1902, §§ 2—4 i rettarbot 3 oktober 1941 um tillegg til den ålmenne borgarlege straffelova frå 22 mai 1902. Kapitel I og II og §§ 48, 50 og 51 i rettarbot 15 desember 1944 um tillegg til straffelovene um landssvik («landssvikanordningen») og rettarbot 10 august 1945 um tillegg til «landssvikanordningen».

Denne lova skal utan umsyn til fyresegna i straffelova § 3, andre punktum i andre leden, gjelda for anke, kjæremål og uppatttakingskrav mot avgjerder som er tekne fyrr denne lova tek til å gjelda.

21 febr. Nr. 2.

Lov *)[1]) om rettergang i landssviksaker.

Kap. I. Lovens virkekrets. Alminnelige bestemmelser om rettergangsmåten.

§ 1. Etter denne lov behandles:

1. Saker om straff etter:
   a) den borgerlige straffelovs kapitler 8 og 9;
   b) krigsartiklene i den militære straffelov såfremt de ikke behandles ved militær rett;

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

[1]) St.vedtak 14 februar. Se Ot. prp. nr. 128, 1945—46. Innst. O. II 1947 og O. XXI 1946. St.tid., forh. i Ot. s. 64—72; i Lt. s. 14.

c) lov om straff og økonomisk ansvar for landssvikere (landssvikloven);
d) straffebud som rammer utenlandske krigsforbrytere;
e) lovgivningen om straff for rettsstridig disposisjon over konfiskert eiendom;
f) andre straffebud når den skyldige eller en av flere personer som er skyldige i samme handling, tillike har forbrutt seg mot noen av de foran nevnte straffebud og de straffbare handlinger finnes å burde behandles i en sak.

2. Saker som gjelder andre krav enn straff:
a) når de reises med hjemmel i landssvikloven og fremmes av Erstatningsdirektoratet eller påtalemyndigheten;
b) når de går ut på avskjed eller andre forføyninger mot offentlige tjenestemenn i henhold til loven om utreinsking i offentleg teneste og saken ikke hører under militær rett;
c) når kravet følger av en handling som er straffbar etter noen av de under nr. 1 nevnte straffebud og kravet tilkommer staten.

§ 2. Når noen som er under forfølgning for overtredelse av straffebud som nevnt i § 1 nr. 1 a, c, d, e eller f, også har overtrådt krigsartiklene i den militære straffelov, kan påtalemyndigheten etter samråd med den militære påtalemyndighet ta med denne overtredelse i sin forfølgning, når det finnes formålstjenlig å behandle overtredelsene i samme sak. Den militære og den borgerlige påtalemyndighet kan dog komme overens om at en slik sak i sin helhet skal behandles for militær rett, når den militære overtredelse er den mest vesentlige eller særlige forhold ellers tilsier det.

Bestemmelsene i foregående ledd får tilsvarende anvendelse når flere er medskyldige i samme straffbare handling, og forholdet for noen av dem hører under militær, for andre under borgerlig påtalemyndighet.

§ 3. Foruten i de tilfelle som er nevnt i § 2, kan den militære og den borgerlige påtalemyndighet komme overens om at en sak som hører under militær rett skal behandles etter denne lov når overtredelsen ikke er av den art at behandling ved militær rett må anses påkrevd.

§ 4. Viser det seg under behandlingen av en sak som er innbrakt for de i kap. V nevnte domstoler, at den angår et forhold som skulle ha vært behandlet ved militær rett eller ved annen borgerlig domstol, kan saken når hovedforhandling er åpnet, likevel fremmes til doms. Rettens beslutning om å fremme saken kan ikke angripes ved kjæremål eller anke.

§ 5. Med de endringer som følger av denne lov, får domstolsloven og bestemmelsene om forfølgningen av straffesaker i straffe-

21 febr. Nr. 2.

prosessloven så langt de passer tilsvarende anvendelse på saker etter § 1 selv om saken ikke gjelder krav om straff.

§ 6. Saker om borgerlige rettskrav kan overensstemmende med reglene i straffeprosesslovens § 3, jfr. kapitel 32, forfølges i forbindelse med straffesak etter § 1, når kravet følger av en handling som er straffbar etter noen av de under § 1 nr. 1 nevnte straffebud.

Kap. II. Påtalen. Erstatningsdirektoratet.

§ 7. Med de unntak som følger av denne paragrafs tredje og fjerde ledd, treffes beslutning om tiltale i saker om straffbare handlinger som nevnt i § 1 nr. 1, av Riksadvokaten eller statsadvokatene. Bestemmelsene i straffeprosesslovens § 88 første ledd og § 89 får ikke anvendelse.

Riksadvokaten har selv å avgjøre spørsmålet om tiltale når det aktes nedlagt påstand om høyere straff enn frihetsstraff i 10 år. Han bør også ellers, når en sak har særlig stor almen interesse, selv avgjøre spørsmålet om tiltale. Hvor Riksadvokatens avgjørelse ikke uten skade kan avventes, kan likevel beslutning om tiltale treffes av statsadvokaten.

Politiet har myndighet til å utferdige forelegg som ikke går ut på frihetsstraff og kan, i tilfelle av at forelegget ikke blir vedtatt, forlange saken fremmet for retten. I foreleggssaker kan politiet begjære fornyet behandling og erklære anke og kjæremål.

Riksadvokaten kan i alminnelige forskrifter eller i spesielle tilfelle utvide politiets myndighet med hensyn til påtalen av straffbare handlinger som nevnt i § 1 nr. 1. Han kan i disse saker likeledes gjøre vedtak om overdragelse av full selvstendig påtalemyndighet til de til påtalemyndigheten hørende underordnede polititjenestemenn.

§ 8. Riksadvokaten kan anta advokater eller sakførere til å møte for påtalemyndigheten under hovedforhandling. Han kan også i særlige tilfelle gi dem i oppdrag å overta hele straffeforfølgningen av enkelte saker.

§ 9. En av underordnet påtalemyndighet fattet beslutning om å unnlate eller frafalle forfølgning i saker om straffbare handlinger som nevnt i § 1 nr. 1, kan omgjøres av den overordnede når melding herom tilstilles siktede senest seks måneder etter at han er blitt underrettet om den første avgjørelse.

§ 10. Den militære og den borgerlige påtalemyndighet kan komme overens om at sak om avskjed eller andre forføyninger mot militære tjenestemenn i henhold til loven om utreinsking i offentleg teneste ikke skal behandles ved militær rett, men fremmes av den borgerlige påtalemyndighet etter reglene i denne lov.

§ 11. De gjøremål som er nevnt i § 12, utføres av et midlertidig direktorat (Erstatningsdirektoratet) under ledelse av en direktør og et råd. 21 febr. Nr. 2.

Direktøren skal ha den daglige ledelse av direktoratet, forberede og gi innstilling i saker som skal forelegges rådet og sette i verk rådets vedtak.

Rådet skal treffe avgjørelse i saker om utferdigelse av forskrifter etter § 13 annet ledd og i andre saker av særlig viktighet i samsvar med det som fastsettes i instruksen for direktoratet, jfr. § 13 første ledd.

Direktoratets nærmere organisasjon bestemmes av Kongen.

§ 12. Erstatningsdirektoratet skal ha følgende oppgaver:

1. Oppspore verdier som kan inndras eller tjene til fyllestgjøring av bøter eller erstatningsansvar etter landssvikloven og søke verdiene sikret for dette formål.
2. Fremme krav etter § 1 nr. 2 a og for så vidt Kongen bestemmer det, krav etter § 1 nr. 2 c. I den utstrekning det er bestemt i forskrifter etter § 13 første ledd, kan den borgerlige og den militære påtalemyndighet fremme slike krav i forbindelse med krav om straff.
3. Bistå påtalemyndigheten i saker som nevnt i § 1 ved å gi opplysning om siktedes økonomiske forhold og ved å yte medvirkning ved beslag etter landssvikloven.
4. Forvalte midler som kommer inn som bøter og inndragning eller erstatning i saker etter § 1.
5. Sørge for gjennomføring av bestemmelser som Kongen har gitt etter landssviklovens § 31.
6. Utføre andre oppdrag som Kongen gir direktoratet.

Erstatningsdirektoratet kan kreve bistand hos politiet til utføring av sitt arbeid.

§ 13. Kongen gir nærmere forskrifter om Erstatningsdirektoratets virksomhet og om dets forhold til påtalemyndigheten og politiet og til andre offentlige myndigheter. I disse forskrifter fastsettes også nærmere regler om fordelingen mellom påtalemyndigheten og Erstatningsdirektoratet av de saker som er nevnt under § 12 nr. 2.

Med godkjenning av Kongen kan Erstatningsdirektoratet fastsette slike forskrifter som det finner nødvendig for å utføre sine gjøremål.

§ 14. Erstatningsdirektoratet kan med godkjenning av departementet oppnevne advokater eller sakførere til representanter for direktoratet i fylker (fylkesrepresentanter) eller mindre distrikter (distriktsrepresentanter). Distriktsrepresentantene er underordnet fylkesrepresentantene.

21 febr. Nr. 2.

Erstatningsdirektoratet kan tillegge fylkesrepresentantene myndighet etter § 12. Myndighet som er tillagt en fylkesrepresentant, kan med godkjenning av Erstatningsdirektoratet overdras til en distriktsrepresentant.

Erstatningsdirektoratet og fylkesrepresentantene kan anta advokater eller sakførere til å møte for seg under hovedforhandlingen. Bestemmelsen i § 8 annet punktum gjelder tilsvarende.

Bestemmelsen i § 9 gjelder tilsvarende med hensyn til beslutninger av fylkes- og distriktsrepresentanter.

Kap. III. Forelegg og forhåndstiltale.

§ 15. Forelegg kan utferdiges i saker om straffbare handlinger som nevnt i § 1 nr. 1 når det antas å burde anvendes frihetsstraff inntil ett år, straff av bøter, inndragning (straffelovens § 34), tillitstap, begrenset rettighetstap, oppholdsforbud eller flere av de nevnte straffer.

Forelegg som går ut på bot, skal gi opplysing om følgene etter landssviklovens § 8 av at boten ikke blir betalt.

Forelegg som går ut på frihetsstraff, skal vedtas overfor forhørsdommeren som skal forvisse seg om at siktede har den fulle forståelse av foreleggets innhold og virkningen av vedtakelsen. Bestemmelsen i § 26 første ledd gjelder tilsvarende.

§ 16. Forelegg kan utferdiges i saker etter § 1 nr. 2 a og c og i saker om avskjed etter lov om utreinsking i offentleg teneste. Godkjenning av krav som nevnt i § 1 nr. 2 a og c, kan utenfor retssak i alminnelighet bare skje ved vedtakelse av forelegg. Med samtykke av Erstatningsdirektoratet kan frivillig oppfyllelse likevel skje når den som kravet rettes mot ikke ved forholdet har overtrådt noen av de i § 1 nr. 1 nevnte straffebud.

Forelegg om andre krav enn straff skal inneholde en bestemt utforming av kravet og opplysning om de grunner det er støttet på.

Går forelegget ut på omstøtelse, rettes det mot den som er berettiget etter den rettshandel som påstås omstøtt og mot den som har foretatt rettshandelen.

§ 17. Av ethvert forelegg skal den som har latt det utferdige straks sende avskrift til sin nærmeste overordnede, som kan oppheve et vedtatt forelegg og bestemme at saken skal bringes inn for retten eller at det skal utferdiges et nytt forelegg med et bestemt innhold eller at forfølgning skal frafalles. Melding om at et vedtatt forelegg er opphevet, må forkynnes for siktede (saksøkte) innen 2 måneder etter at han har vedtatt det. Dersom grunnen til opphevelsen er at ingen eller en mindre straff (inndragning, erstatning m. v.) antas å burde komme til anvendelse gjelder ingen tidsfrist.

Har en tjenestemann ved påtalemyndigheten utferdiget forelegg i sak som nevnt i § 1 nr. 2 a og c, jfr. § 12 nr. 2, skal han også straks sende avskrift av det til Erstatningsdirektoratet eller i tilfelle til fylkesrepresentanten, jfr. § 14 annet ledd. Direktoratet (fylkesrepresentanten) kan kreve at påtalemyndigheten innbringer saken for retten, med mindre forelegget blir endret slik som direktoratet (fylkesrepresentanten) foreslår. 21 febr. Nr. 2.

§ 18. Når påtalemyndigheten finner det godtgjort at noen har overtrådt et eller flere av de i § 1 nr. 1 a—c nevnte straffebud, skal den snarest mulig utferdige erklæring om at han er under offentlig tiltale.

Erklæringen skal inneholde tiltaltes navn og en kortfattet beskrivelse av den straffbare handling. Den blir uoppholdelig å forkynne for tiltalte og har samme rettsvirkning som de i straffeprosesslovens § 97 nevnte rettergangsskritt. Forkynnelsen kan foregå ved anbefalt brev.

Forskrifter om av hvilke myndigheter og etter hvilke nærmere regler erklæring som omhandlet i denne paragraf skal utferdiges, om underretning til manntallsfører m. v. gis av departementet.

Kap. IV. Etterforskning, forklaringsplikt m. v.

§ 19. Beslag og ransaking av slik art som nevnt i straffeprosesslovens kapitel 17 og 18 kan i saker etter § 1 nr. 1 alltid foretas uten beslutning av retten. Ethvert beslag som er foretatt uten samtykke av besitteren, skal snarest mulig innberettes til retten, som avgjør om det skal opprettholdes.

Er det i saker etter § 1 nr. 1 foretatt slikt beslag som nevnt i straffeprosesslovens § 217, kan åpning og gjennomsyn av de beslaglagte papirer foretas i samsvar med straffeprosesslovens § 218 av en embetsmann ved påtalemyndigheten i overvær av et vitne.

§ 20. Til bruk for saker som nevnt i § 1 nr. 2 a og c kan tjenestemenn ved påtalemyndigheten kreve å få granske forretningsbøker, forretningspapirer, styre- og forhandlingsprotokoller og andre dokumenter og bøker og kan kreve å få besiktige verdier eller steder der verdier finnes.

I saker som nevnt i § 1 nr. 2 b kan ting som antas å være av betydning som bevismidler beslaglegges overensstemmende med reglene i straffeprosesslovens kapitel 17, og ransaking for å oppnå sådant beslag kan finne sted overensstemmende med reglene i straffeprosesslovens kapitel 18.

§ 21. Den som med skjellig grunn mistenkes for overtredelse av noen av de i § 1 nr. 1 nevnte straffebud kan under de i straffe-

21 febr. Nr. 2.

prosesslovens kapitel 19 nevnte betingelser i alle tilfelle pågripes uten beslutning av retten.

Den pågrepne skal snarest mulig og senest innen 14 dager framstilles for forhørsretten, som avgjør om han skal være undergitt varetektsfengsel.

§ 22. Under utenrettslig etterforsking i saker som nevnt i § 1 nr. 1 og nr. 2 b har vitner og sakkyndige samme plikt til å møte og forklare seg for tjenestemenn ved påtalemyndigheten som for forhørsretten. Siktede har overfor påtalemyndigheten og retten plikt til å gi opplysning om sine økonomiske forhold.

Til bruk for saker etter § 1 nr. 2 a og c plikter enhver å gi opplysninger til tjenestemenn ved påtalemyndigheten. Opplysningene kan kreves gitt skriftlig eller muntlig innen en nærmere fastsatt frist.

§ 23. Enhver plikter å gi Erstatningsdirektoratet de opplysninger som det krever for utføringen av sine gjøremål etter § 12 nr. 1—3. Opplysningene kan kreves gitt skriftlig eller muntlig innen den frist som blir satt av direktoratet.

Erstatningsdirektoratet kan også kreve å få granske forretningsbøker, forretningspapirer, styre- og forhandlingsprotokoller og andre dokumenter og bøker. Om nødvendig kan direktoratet kreve dem beslaglagt av politiet. Direktoratet kan også kreve å få besiktige verdier eller steder der verdier finnes.

§ 24. Bestemmelsene i § 20 første ledd, § 22 annet ledd og § 23 gjelder uten hensyn til den taushetsplikt som etter lovgivningen påhviler likningsmyndigheter, banker, sakførere, meklere og andre. Bestemmelsene i straffeprosesslovens § 178 gjelder dog tilsvarende når unntas sakførere.

§ 25. Enhver som i tjenestens medfør får opplysninger i henhold til foranstående bestemmelser skal, med de begrensninger som følger av hans tjenesteplikter, bevare taushet om det opplyste. Han må ikke i ervervsvirksomhet gjøre bruk av hemmeligholdte innberetninger eller fremgangsmåter som han på denne måte er blitt kjent med.

§ 26. Rettergangsskritt under etterforskningen kan uten hensyn til bestemmelsen i § 28 kreves foretatt av de vanlige forhørsdommere.

Bevisopptakelser og andre rettergangsskritt i henhold til straffeprosesslovens §§ 268, 275 og 297 etter foranledning av en mistenkt eller av siktede (saksøkte) eller hans forsvarer er, med mindre påtalemyndigheten har gitt sin tilslutning, alltid avhengig av rettens samtykke. Nektelse av samtykke kan påkjæres innen tre dager. For øvrig kan avgjørelsen ikke angripes ved rettsmidler.

§ 27. Enhver som utøver sakførervirksomhet er etter oppnevning av retten pliktig til å tjenestgjøre som offentlig forsvarer i saker etter denne lov uansett om han er oppført i de i straffeprosesslovens § 104 nevnte utvalg. 21 febr. Nr. 2.

Nærmere regler om oppnevningen gis av departementet.

Kap. V. Domstolene. Rettergangen.

§ 28. Kongen kan oppnevne dommerne ved herreds- og byrettene til å behandle saker etter denne lov i flere domssokn. Oppnevningen gjelder for den tid landssvikoppgjøret varer. Kongen kan kalle oppnevningen tilbake når de forhold som begrunnet den ikke lenger er til stede.

Kongen kan bestemme at det skal dannes en selvstendig avdeling av lagmannsretten til å behandle saker etter denne lov. Bestemmelsen i første ledds annet og tredje punktum gjelder tilsvarende.

§ 29. Herreds- og byretten sammensettes ved hovedforhandling i saker etter § 1 nr. 1 av vedkommende dommer som formann og to domsmenn.

I saker hvor det er utferdiget forelegg som ikke går ut på frihetsstraff, tilkalles domsmenn bare når retten av hensyn til sakens art finner det påkrevd. Offentlig forsvarer skal beskikkes for siktede ved hovedforhandlingen når forelegget går ut på frihetsstraff, tillitstap eller oppholdsforbud.

§ 30. Lagmannsretten sammensettes ved hovedforhandling i saker etter § 1 nr. 1 av tre dommere og fire domsmenn som står i utvalget av lagrettemenn for lagsoknet.

Domsmenn i lagmannsretten plikter å gjøre tjeneste i tre uker og i hvert fall til en påbegynt sak er slutt, selv om tjenestetiden blir lenger.

I vidtløftige saker kan retten beslutte at fire dommere og fem domsmenn skal overvære forhandlingene. Når det skal avsis dom, uttrer etter loddtrekning en av dommerne, dog ikke lagmannen, og en av domsmennene.

Ved behandling av begjæring om gjenopptakelse tilkalles domsmenn bare når rettens faste dommere finner det nødvendig.

§ 31. Til hovedforhandling ved herreds- og byrett og ved lagmannsrett i saker etter § 1 nr. 2 tilkalles domsmenn bare når retten på grunn av sakens art finner det påkrevd. For øvrig gjelder bestemmelsene i § 29 første ledd og § 30 tilsvarende.

§ 32. Saker etter § 1 nr. 1 c og nr. 2 anlegges ved herreds- og byrett. Andre saker etter § 1 nr. 1 kan anlegges ved herreds-

21 febr. Nr. 2.

eller byrett når påtalemyndigheten ikke vil påstå høyere frihetsstraff enn fengsel eller tvangsarbeid i 8 år.

Saker etter § 1 nr. 1 og 2 kan bringes inn for lagmannsrett etter reglene i straffeprosesslovens § 22 annet ledd. Bestemmelsen i straffeprosesslovens § 22 tredje ledd gjelder ikke.

§ 33. Med rettens samtykke kan saker etter § 1 nr. 1 og 2 forenes og forfølges i fellesskap i enhver rettskrets hvor noen enkelt av dem kunne være forfulgt.

Hører en straffesak under lagmannsrett, kan også andre saker som hører under herreds- eller byrett forenes med den og bringes inn for lagmannsretten etter reglene i første ledd.

Bestemmelsen i straffeprosesslovens § 138 annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 34. I saker etter § 1 nr. 2 som fremmes særskilt, utferdiges stevning som skal fylle kravene etter straffeprosesslovens § 286 første ledd og dessuten inneholde en bestemt utforming av kravet, hva det støttes på, de bevis som vil bli ført og den påstand som vil bli nedlagt.

Saksøkeren skal i stevningen sette en frist ikke under en og ikke over to uker for saksøkte til i prosess-skrift til retten eller ved personlig fremmøte å sette fram sine innsigelser mot søksmålet og sin bevisoppgave. Under særegne omstendigheter kan retten gi saksøkte en kortere utsettelse.

Saksøkeren besørger stevningen forkynt og sender den etter forkynnelsen til retten, som straks tilsvarsfristen er ute, fastsetter tid og sted for hovedforhandlingen, med mindre retten finner det påkrevd å gi enhver av partene høve til å uttale seg en gang til innen de frister retten fastsetter. Retten gir melding om berammelsen til saksøkeren som sørger for innkalling av saksøkte, vitner og sakkyndige. Saksøkte skal i innkallingen gjøres oppmerksom på virkningene av uteblivelse uten lovlig forfall, jfr. § 39.

Saksøkeren plikter å utlåne forsvareren sakens dokumenter overensstemmende med reglene i straffeprosesslovens § 292.

§ 35. Når påtalemyndigheten i forbindelse med en straffesak fremmer andre krav, skal den senest samtidig med innkallingen til hovedforhandling forkynne for tiltalte og den kravet ellers er rettet mot melding om hva kravet går ut på, hva det støttes på, de bevis som vil bli ført og den påstand som vil bli nedlagt.

Dersom det gjelder krav som nevnt i § 1 nr. 2 a og c, skal Erstatningsdirektoratet varsles om saken og kan la avgi møte.

§ 36. For at en sak skal kunne bringes inn for lagmannsrett, er rettslig forundersøkelse ikke nødvendig.

For hovedforhandlingen ved lagmannsrett får reglene i straffe-

prosesslovens §§ 368, 374 tredje ledd, 375 og 376 tilsvarende anvendelse. 21 febr. Nr. 2.

I saker om straff kreves til fellende avgjørelse i skyldspørsmålet minst fem stemmer. Det samme gjelder vedtak om å anvende dødsstraff. Andre avgjørelser treffer retten med alminnelig flertall.

§ 37. Under hovedforhandling ved herreds- eller byrett og ved lagmannsrett kan retten alltid avskjære bevisførsel når føring av beviset antas uten betydning for sakens utfall. Rettslige og utenrettslige forklaringer eller erklæringer kan leses opp uten hinder av reglene i straffeprosesslovens § 332, jfr. § 366, når det anses ubetenkelig og forklaringen eller erklæringen er avgitt av personer som er avgått ved døden eller er forsvunnet, eller når innkalling til muntlig avhør er forbundet med særlige vansker eller kostnader.

§ 38. I saker etter § 1 nr. 2 skal det oppnevnes offentlig forsvarer for saksøkte når retten finner det nødvendig på grunn av sakens særegne art og saksøkte har søkt om det.

§ 39. Uteblir saksøkte uten lovlig forfall, eller nekter han å forklare seg eller godkjenner han saksøkerens påstand, kan saksøkeren i saker etter § 1 nr. 2 forlange at retten avsier dom på grunnlag av saksøkerens framstilling av sakens sammenheng for så vidt den ikke strider mot vitterlige kjensgjerninger og er meddelt saksøkte, jfr. § 34 tredje ledd siste punktum.

Kap. VI. Rettsmidler.

§ 40. Til fornyet behandling ved lagmannsrett av saker etter denne lov trenges samtykke av Høyesteretts kjæremålsutvalg.

Bestemmelsen i straffeprosesslovens § 401 første ledd gjelder ikke når saker etter § 1 nr. 2 om andre krav enn inndragning begjæres tatt under fornyet behandling ved lagmannsrett.

§ 41. Avgjørelser av herreds- eller byrett av erstatningskrav kan ikke tas under særskilt fornyet behandling ved lagmannsrett, men kan ankes inn for Høyesterett.

Avgjørelser av herreds- eller byrett av andre krav etter § 1 nr. 2 enn inndragning og erstatning kan ikke etter særskilt anke bringes inn for Høyesterett. Bestemmelsene i tvistemålslovens § 6 annet ledd gjelder dog tilsvarende.

§ 42. Når sak om straff eller inndragning innbringes til fornyet behandling ved lagmannsrett, kan det ikke fremmes anke til Høyesterett over avgjørelser av krav etter § 1 nr. 2 som har vært pådømt sammen med straffe- eller inndragningskravet.

§ 43. Ved anke i saker etter § 1 nr. 1 og 2 trenges samtykke av Høyesteretts kjæremålsutvalg. Slik samtykke kreves dog ikke:

21 febr. Nr. 2.

1. Når domfelte anker over avgjørelse av straffekrav og er idømt dødsstraff, frihetsstraff over seks år i lagmannsrett eller ubetinget frihetsstraff over ett år i forhørsrett, herredsrett eller byrett.
2. Når påtalemyndigheten anker over avgjørelse av straffekrav og har nedlagt påstand på straff som nevnt i nr. 1.
3. Når påtalemyndigheten eller Erstatningsdirektoratet anker til gunst for domfelte.

Bevisopptakelse etter foranledning av partene i henhold til straffeprosesslovens § 390 er avhengig av samtykke fra Høyesteretts kjæremålsutvalg.

§ 44. Når Høyesteretts kjæremålsutvalg henviser anken over en avgjørelse av straffekrav eller inndragningskrav til prøvelse i Høyesterett, skal kjæremålsutvalget også henvise til behandling i Høyesterett andre krav som er pådømt i saken og er begjært prøvet ved anke eller fornyet behandling. For øvrig gjelder reglene i straffeprosesslovens § 387 tilsvarende når det er anket over avgjørelser av krav som nevnt i § 1 nr. 2.

For Høyesteretts adgang til å prøve avgjørelser av andre krav etter § 1 nr. 2 enn inndragning gjelder samme regler som i tvistemål.

§ 45. Når det er anket over avgjørelsen av et straffekrav, skal Høyesterett også prøve avgjørelsen av krav etter § 1 nr. 2 for så vidt kravene beror på avgjørelsen av straffekravet og har vært pådømt i samme sak som dette.

Reglene i første ledd gjelder tilsvarende ved fornyet behandling ved lagmannsrett.

§ 46. I saker etter § 1 nr. 2 skal begjæringen om fornyet behandling og ankeerklæringen inneholde både det som er nevnt under nr. 1—3 og nr. 4—9 i tvistemålslovens § 365.

§ 47. Bestemmelsen i straffeprosesslovens § 379 annet ledd gjelder tilsvarende ved fornyet behandling av saker etter § 1 nr. 2.

§ 48. Det skal beskikkes offentlig forsvarer for saksøkte under ankeforhandlingen i saker etter § 1 nr. 2.

§ 49. Fristen for kjæremål er 8 dager regnet fra den dag da den angrepne avgjørelse ble truffet, hvis ikke annet er bestemt.

Når krav om avskjed eller rettighetstap etter § 1 første ledd, jfr. annet ledd og § 10 i lov om utreinsking i offentleg teneste er pådømt uten forbindelse med andre krav, er fristen for påtalemyndighetens anke eller begjæring om fornyet behandling to måneder fra dommens avsigelse. Det samme gjelder hvor kravet er pådømt sammen med andre krav og avgjørelsen av disse ikke angripes ved rettsmidler innen utløpet av de vanlige frister.

Kap. VII. Forskjellige bestemmelser. 21 febr. Nr. 2.

§ 50. Dødsstraff som idømmes i borgerlige saker fullbyrdes ved skytning fra en sluttet tropp av minst 10 politimenn under ledelse av politimesteren eller i hans sted en annen politiembetsmann og i nærvær av en lege. Forsvareren og i tilfelle den prest som har beredt domfelte til døden, har adgang, likeså representanter for offentlige myndigheter som politimesteren gir tillatelse. Fullbyrdelsen skjer under utelukkelse av offentligheten.

Protokoll over handlingen føres av politimesteren eller hans stedfortreder.

Nærmere regler om fullbyrdelse av dødsstraff etter denne paragraf, og om hvorledes det skal forholdes med liket, gis av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 51. At domfelte i en sak etter denne lov søker om benådning er ikke til hinder for at straffens fullbyrdelse påbegynnes med mindre det særskilt blir bestemt av vedkommende departement eller av den påtalemyndighet som søknaden sendes inn gjennom.

§ 52. Enhver som forsettlig eller uaktsomt overtrer forskrifter som er gitt i medhold av § 13 annet ledd eller unnlater innen den fastsatte frist å gi opplysninger m. v. etter § 20, § 22 annet ledd eller § 23 eller gir uriktige opplysninger, straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år eller med begge deler. Istedenfor fengsel kan fastsettes tvangsarbeid. Overtredelsen behandles som forseelse og forfølges etter denne lov.

§ 53. Det skal ikke betales gebyr til statskassen for behandlingen av saker etter denne lov.

§ 54. Bestemmelsene om saksomkostninger i tvistemål får tilsvarende anvendelse i saker etter § 1 nr. 2.

§ 55. Når det ved overtredelse så vel av landssviklovgivningen som av andre straffebestemmelser blir fastsatt en felles bøtestraff i henhold til straffelovens § 63, første ledd, jfr. § 64, gjelder for bøtene reglene i landssviklovens §§ 6—9 i stedet for straffelovens §§ 27 og 28.

§ 56. Denne lov trer i kraft fra 15 mars 1947.

Følgende bestemmelser oppheves:

1) Provisorisk anordning av 15 desember 1944 om tillegg til straffelovgivningen om forræderi (landssvikanordningen) kapitel III og § 49;
2) provisorisk anordning av 16 februar 1945 om rettergang i landssviksaker;
3) midlertidig lov av 29 september 1945 om tillegg til straffeprosessloven av 1 juli 1887;

21 febr. Nr. 2.

4) lov av 22 februar 1946 om tillegg til straffeprosessloven av 1 juli 1887;
5) mellombels lov frå 28 juni 1946 om tillegg til straffeprosesslovgjevinga.

De hittil gjeldende regler om saksbehandlingen for domstolene skal fortsatt gjelde i saker hvor hovedforhandling i første instans er åpnet før denne lov trer i kraft. Reglene om rettsmidler i denne lov (kapitel VI, jfr. § 5) skal gjelde når den angrepne avgjørelse er avsagt etter at loven er trådt i kraft.

21 febr. Nr. 3.

Midlertidig lov *)[1]) om tillegg til lov av 28 mars 1912 om suspensjon av statsborgerlig stemmerett.

I.

Lov av 28 mars 1912 om suspensjon av statsborgerlig stemmerett gis følgende midlertidige tillegg:

Dersom saken gjelder overtredelse av noen av de straffebud som er nevnt i lov (provisorisk anordning) om rettergang i landssviksaker § 1 nr. 1 a—c, inntrer suspensjonen ved utferdigelse av erklæring om offentlig tiltale som omhandlet i nevnte lovs (anordnings) § 18 (§ 10). Hvis erklæringen ikke blir opphevet eller forfølgningen innstilt, varer suspensjonen inntil endelig forelegg eller dom eller inntil det er avgjort at vedkommende ved det endelige forelegg eller den endelige dom ikke vil tape sin stemmerett.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig oppheves provisorisk anordning av 4 mai 1945 om tiltak for å hindre at landssvikere avgir stemme ved offentlige valg.

21 febr. Nr. 4.

Midlertidig lov *)[2]) om tillegg til luftvernlovgivningen.

I. Ekspropriasjon.

§ 1. Departementet eller den dette gir myndighet, kan mot erstatning kreve avstått til staten eiendomsrett til eller annen rådighet over fast eiendom, løsøre av ethvert slag og elektrisk kraft som trengs til tiltak av ikke militær art som tar sikte på å forebygge

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1 nr. 8.
[1]) St.vedtak 14 februar. Se Ot. prp. nr. 132, 1945—46. Innst. O. nr. 233 1946. St.tid., forh. i Ot. s. 72; i Lt. s. 14.
[2]) St.vedtak 14 februar. Se Ot. prp. nr. 157, 1945—46. Innst. O. nr. 1. St.tid., forh. i Ot. s. 4—6; i Lt. s. 2.

skade på sivilfolket ved fiendtlig åtak eller på å råde bot på slik skade. 21 febr. Nr. 4.

Departementet kan gi en kommune tillatelse til å kreve slik avståing.

Erstatningen fastsettes ved skjønn.

Avståing til staten kan kreves gjennomført straks, selv om erstatning ikke er fastsatt. Skjønnslovens § 55 gjelder ikke. Når det er nødvendig, kan kravet settes igjennom ved politiets hjelp.

II. Utskrivning.

§ 2. Departementet eller den dette gir myndighet kan skrive ut arbeidsføre innbyggere mellom 18 og 65 år til tjeneste for å forberede eller sette i verk tiltak som § 1 nevner.

Fritatt for utskrivning er de som er fritatt for verneplikt etter lov om verneplikt og utskrivning av 21 juni 1929, § 7, første punktum, og dessuten fylkesmenn, ordførere, tjenestemenn ved Norges Statsbaner, Postverket, Telegrafverket og fengslene. Departementet kan frita andre.

Den som utfører militærtjeneste, kan ikke kalles inn til tjenestgjøring etter denne paragraf. Det samme gjelder kvinne som er fruktsommelig, eller som har barn under 10 år hos seg.

De som skrives ut, kan kalles inn til øving. Så langt det er råd, skal øvingene legges slik at de tjenestepliktige ikke trenger å være borte fra sitt arbeid eller sitt hjemsted.

Den som mener at han uriktig er tatt med i utskrivningen eller kalt inn til tjenestgjøring, kan anke til departementet.

§ 3. Offentlige og kommunale myndigheter, enkeltpersoner og institusjoner plikter å gi opplysninger til bruk for utskrivningen, når det blir krevd.

III. Egenbeskyttelse.

§ 4. Enhver som eier eller bruker fast eiendom, kan pålegges å sette i verk tiltak for å forebygge eller råde bot på skade ved åtak som § 1 nevner, så som:

a. å skaffe seg og vedlikeholde redskap til brannslokking, gassmasker og annet utstyr til vaktmannskap, forbindingssaker og annet sanitetsmateriell,
b. å foreta rydding, maskering og blending av eiendommen,
c. å foreta varig innredning av tilfluktsrom i nybygg og i eldre hus ved hovedombygging,
d. å foreta avstiving og midlertidig innredning av rom til tilfluktsrom i eldre hus.

Eieren (brukeren) plikter å gi vedkommende myndighet adgang

21 febr. Nr. 4.

til eiendommen for å føre kontroll med at slike pålegg blir etterkommet.

Blir et pålegg etter denne paragraf ikke etterkommet, kan stat eller kommune la det som pålegget går ut på, utføre for eierens (brukerens) regning. Stat og kommune kan også ellers sette i verk arbeider på eiendommen til det formål første ledd nevner.

§ 5. Utgifter til tiltak etter § 4, første ledd, skal eieren (brukeren) betale, når det gjelder tiltak for å forebygge eller råde bot på skade på eiendommen eller på folk eller gods der. Omfatter tiltaket flere eiendommer eller tar det sikte på å beskytte disse eller folk eller gods der, fordeles utgiftene mellom eierne eller brukerne etter regler som departementet gir.

Utgifter til arbeider etter § 4, siste punktum, betales av stat eller kommune.

Lider eier (bruker) tap eller skade ved slike arbeider eller ved annet tiltak etter § 4 som han ikke selv skal betale utgiftene til, har han krav på erstatning, såfremt tapet eller skaden ikke må regnes for uvesentlig. Erstatningen utres av den som skal bære utgiftene til tiltaket. Spørsmålet om erstatning skal tilkjennes og i tilfelle med hvilket beløp, avgjøres ved skjønn. Arbeidet kan settes i verk eller tiltaket kreves utført, selv om spørsmålet om erstatning ikke er avgjort.

§ 6. Eier eller bruker som er misfornøyd med pålegg som er gitt, eller arbeid som skal settes i verk etter § 4, kan anke til departementet. Anken har ikke oppsettende virkning, med mindre den myndighet som har gitt pålegget eller setter i verk arbeidet, bestemmer det.

IV. Evakuering.

§ 7. Kongen kan gi forskrifter om evakuering av folk og gods fra område der en i krig venter åtak av fienden.

Til å hjelpe til med evakuering kan det nevnes opp lokale nemnder, som Kongen gir nærmere regler om. Evakueringsmyndighetene kan også kreve hjelp av andre offentlige myndigheter, enkeltpersoner og institusjoner.

§ 8. Når evakuering settes i verk, plikter folk som skal flytte, å reise til den tid, på den måte og til de steder som blir fastsatt. De må ikke flytte tilbake eller til annet evakuert område før de får samtykke til det. Flytting av gods kan kreves utført av den som eier eller rår over godset, eller settes i verk av evakueringsmyndighetene.

Den som eier eller rår over jernbane, fartøy, motorkjøretøy eller annet transportmiddel, kan pålegges mot vederlag å transportere folk

og gods som skal flyttes. Vederlaget betales etter takster som de- 21 febr.
partementet fastsetter. Slike takster kan fastsettes for hele riket Nr. 4.
eller for deler av det.

§ 9. Eier eller bruker av hus kan pålegges mot vederlag å ta imot folk som er evakuert, og gi dem husvær med senger og annet nødvendig utstyr, lys og brensel. Det som etter vedkommende myndighets skjønn er uomgjengelig nødvendig for innehaveren selv eller hans husstand eller til utøvingen av hans næringsvirksomhet, skal dog ikke kreves avgitt.

Vederlaget betales etter takster som departementet fastsetter. Det kan settes til et bestemt beløp pr. dag for hver person som blir innkvartert. Slike takster kan fastsettes for hele riket eller for deler av det.

Utgifter til opphold for evakuerte som ikke selv kan betale for seg, og heller ikke har noen forsørgelsespliktig som kan betale, bæres av staten eller av den kommune de er evakuert fra, etter nærmere regler som departementet gir.

V. Forskjellige bestemmelser.

§ 10. Kommunen plikter å bestride utgiftene ved den nødvendige drift av kommunens sivile luftvern, herunder utgifter til oppbevaring og vedlikehold av dets anlegg og utstyr, utgifter til lønninger og andre utgifter til det sivile luftverns personell, utenom dets lokale administrasjon og det faste politikorps.

§ 11. Departementet gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne lov. Forskrifter etter §§ 2 og 3 skal inneholde regler om skyss, kost og husvær for tjenstpliktige og om de skal ha betaling for tjenstgjøring.

§ 12. Overtredelse av denne lov eller av forskrifter som er gitt med hjemmel i den, straffes med bøter inntil kr. 50 000 eller med fengsel inntil 1 år eller med begge disse straffer, hvis ikke forholdet rammes av et strengere straffebud. Det samme gjelder forsøk på og medvirkning til slik overtredelse.

Overtredelsene er forseelser.

§ 13. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 juli 1949.

Samtidig oppheves:

1. Provisorisk anordning av 22 april 1940 om ekspropriasjon og utskrivning m. v. til sivilt vern, og
2. Bestemmelser av 18 juni 1942 om tjeneste i det sivile luftvern, jfr. lov av 27 september 1946 om okkupasjonslovgivningen § 1.

21 febr. Nr. 5.

Midlertidig lov *)[1]) om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring.

§ 1. Gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av bygning eller annet driftsmiddel i næring kan, for så vidt den etter vanlige regler ville være skattbar, kreves fritatt for inntektsbeskatning, når og så langt forsikringssummen, trygden eller erstatningen aktes brukt til å anskaffe nytt tilsvarende driftsmiddel.

Fritakingen omfatter ikke renter av forsikrings-, trygde- eller erstatningssum.

For gevinst ved tap av skip gjelder lov av 7 juni 1918 med tilleggslover.

§ 2. Vilkår for fritaking etter denne lov er:

1. At det nye driftsmiddel blir anskaffet (eller kontrahert) innen 3 år etter at det utgåtte driftsmiddel er tilintetgjort. Under særegne forhold kan vedkommende departement samtykke i at denne frist blir forlenget. Fristen utløper dog ikke i noe tilfelle før utgangen av 1948.
2. At den for beskatning fritatte gevinst anvendes til nedskrivning av det nye driftsmiddels kostpris så snart avskrivning kan foretas. For denne nedskrivning tilstås ikke skattyteren fradrag ved inntektsansettelsen. Det derved framkomne beløp anses da som kostpris for det nye driftsmiddel ved beregning av avskrivninger senere år.
3. Forsikringssummen, trygden m. v. må ikke disponeres på annen måte, men forbli hos den skattepliktige. Inntil det nye driftsmiddel er levert må den skattepliktige til sikkerhet for skatter til stat og kommune deponere et beløp som blir å fastsette av vedkommende departement. Dette fastsetter også den måten som beløpet skal deponeres på.
4. Erklæring om at forsikringsbeløp er eller vil bli brukt på denne måte må være avgitt overfor departementet innen 1 mars i det år ligningen utføres. Krav om fritaking for beskatning i henhold til denne lov må være satt fram overfor ligningsnemnda innen samme frist.
5. Hvis forsikringssummen helt eller delvis disponeres på annen måte, blir etterligning av en forholdsmessig del av gevinsten

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

[1]) St.vedtak 14 februar. Se Ot. prp. nr. 161, 1945—46. Innst. O. nr. 2. St.tid., forh. i Ot. s. 3—4; i Lt. s. 2.

å foreta ved første ligning. I tillegg til vedkommende skatte- 21 febr.
beløp blir å svare renter av dette med 5 prosent pr. år fra ut- Nr. 5.
løpet av den siste skattetermin i det år da beløpet skulle vært inntektslignet.

§ 3. Denne lov trer i kraft 1 januar 1947 og blir første gang å bruke ved skatteligningen til stat og kommune for 1947—48. Administrasjonsrådets vedtak av 25 september 1940 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring faller bort samme dag.

Når betinget fritaking for beskatning er innrømmet av vedkommende departement i samhøve med bestemmelsene i nevnte vedtak, får dette tilsvarende virkning som fritaking i samhøve med denne lov. Dette gjelder også når fritaking er innrømmet av en ligningssjef etter fullmakt fra departementet.

Kongelig resolusjon om at konsulatet i Elisabethville 21 febr.
flyttes til Léopoldville og omdannes til Generalkonsulat.

Kongelig resolusjon. 21 febr.

Den Kongen ved stortingsvedtak av 4 februar 1947 overdratte myndighet til å ettergi erstatninger til Staten for omkostninger i straffesaker og i benefiserte saker og inndragning til statskassen i straffesaker når særlige omstendigheter foreligger og kravet ikke overstiger kr. 5 000 overføres til Justisdepartementet.

Kongelig resolusjon.*) om at den myndighet som etter lov 21 febr.
om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring blir å utøve av vedkommende departement, legges til Finans- og tolldepartementet.

Kongelig resolusjon *) om forbud mot å fiske med 21 febr.
snurrevad på visse områder i Trondheimsfjorden m. v.

Kongelig resolusjon.*) 21 febr.

I medhold av § 1 i midlertidig lov av 18 juni 1938 om omsetning av råfisk bestemmes:

I. Det er forbudt å tilvirke, omsette og utføre torsk, sei, hyse, lange, brosme, flyndre, kveite, blåkveite, steinbit og uer som er ilandbrakt eller brakt i havn på kyststrekningen fra og med Finnmark til og med Nord-Møre herunder også trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann, når fisken ikke er kjøpt gjennom Norges Råfiskelag,

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

21 febr. hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet. Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirking av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget. Forbudet gjelder også for biprodukter av de nevnte fiskesorter. Forbudet omfatter ikke fisk som omsettes i levende tilstand.

II. Norges Råfiskelag kan dispensere fra forbudet.

III. Fiskeridepartementet bemyndiges til:

a) Å fastsette eventuelle bestemmelser til kontroll av gjennomførelsen og overholdelsen av det under romertall I fastsatte forbud.

b) Å fastsette bestemmelser om revisjon av Norges Råfiskelags regnskaper og å ansette offentlig kontrollør ved laget.

c) Å oppnevne en appellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere, samt til å utferdige nærmere bestemmelser om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirking til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre. Fra samme tid oppheves forordning om omsetning av råfisk av 18 desember 1941 med endring av 10 november 1943.

24 febr. **Jaktregler** *) for Stange bygdealmenning.

24 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet.

I medhold av lov om okkupasjonslovgjevinga 27 september 1946 § 1, punkt 2 og kongelig resolusjon av 22 november 1946 fastsettes at bestemmelse av 22 januar 1941 om kork skal falle bort fra og med 24 februar 1947.

24 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og reguleringsvedtekter for områder på Tjørsvåg, Søyland og Lilleheia, Nes kommune, Vest-Agder fylke.

24 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og reguleringsvedtekter for strøket Lerviksbakken—Mosbekk plass i Egersund.

25 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og reguleringsvedtekter for Haldenjordet, Langesund.

25 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Mandal.

*) Kunngj. 10 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om vedtekt til § 144 i bygningslova for Varhaug bygningsstrok, Varhaug herad, Rogaland fylke. 25 febr.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og reguleringsvedtekter for strøket mellom Øvre og Nedre Stokkaveg, Stavanger. 25 febr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 63 for Laksevåg herred, Hordaland fylke. 25 febr.

Bestemmelser *) om omsetning og bruk av trelast. 26 febr.

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945 har Landbruksdepartementet 26 februar 1947 gitt følgende tilleggsbestemmelser til Landbruksdepartementets bestemmelser av 20 mai 1946:

§ 1. I tiden inntil 31 mai 1947 kan skurlastprodusenter selge sin produksjon av skurlast mot kontrakter til trelastbruk (høvlerier og kassebordfabrikker som tidligere har kjøpt skurlast) og listeførte trelasthandlere innenfor rammen av en kvote som på forhånd er fastsatt for kjøper.

Melding om inngåtte kontrakter sendes av kjøper straks til vedkommende bransjes organisasjon, henholdsvis Norges Trelastforbund og Trelasthandlernes Landsforbund. I distrikter hvor det er offentlig skurlastmåling skal det sendes målingsanmeldelser i 3 eksemplarer til vedkommende målingsinstitusjon straks kontrakt er opprettet.

Levering av trelast etter denne bestemmelse kan bare finne sted mot mellomhandlerkort for trelast. Selger må påse at mellomhandlerkort foreligger ved leveringen.

Kjøperne vil bli utstyrt med bevis for sin rett til å kjøpe trelast i vedkommende distrikt.

§ 2. Kjøpere som ikke kommer inn under de ovennevnte kjøpergrupper kan bare kontrahere trelast etter at kjøperne på forhånd av Landbruksdepartementet har fått godkjent kjøpekvote. Kontrakter som opprettes etter denne bestemmelse innsendes straks til Landbruksdepartementet til godkjenning og utstedelse av mellomhandlerkort.

§ 3. Trelast som ikke er solgt etter ovennevnte bestemmelser innen 31 mai 1947 (og ikke anmeldt til måling i de distrikter hvor

*) Kunngj. 10 mars i Lovtid. 1 nr. 9.
**) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

26 febr. det er offentlig skurlastmåling) kan kreves solgt til kjøper som Landbruksdepartementet bestemmer.

§ 4. Bestemmelsene om straff og inndragning i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917, §§ 8 og 8 a, kommer til anvendelse ved overtredelse og medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

27 febr. **Skrivelse** *) fra Fiskeridepartementet.

I medhold av lov om okkupasjonslovgivningen av 27 september 1946 § 1, 2. ledd, 2. punktum, jfr. kongelig resolusjon av 22 november 1946, har Fiskeridepartementet bestemt at forordning av 15 desember 1943 om alminnelig regulering av omsetningen av fisk og fiskeprodukter skal opphøre å gjelde fra 28 februar 1947.

27 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om opphevelse av tilleggsvedtekt til vedtekt til bygningslovens § 93 for Kongsberg.

27 febr. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og reguleringsvedtekter for strøket begrenset av Stokkavegen—Nedre Stokkaveg—Byhaugvegen—Seehusensgate—Misjonsvegen, Stavanger.

28 febr. Nr. 1. **Lov** *)[1]) om beregning av pensjon til tjenestemenn som fratrer tjenesten i tiden 1 juli 1946 og til det nye lønnsregulativ trer i kraft.

§ 1. Uten hensyn til bestemmelsene i lov om Statens Pensjonskasse av 28 juli 1921 og vedtekter om Statsbanenes Pensjonskasse skal de statstjenestemenn som etter denne lov og vedtekt er pensjonsberettiget og som fratrer sin stilling med straks begynnende pensjon eller permitteres med invalidpensjon, i tida mellom 1 juli 1946 og det tidspunkt da det nye lønnsregulativ trer i kraft, utbetales samme pensjon som de ville ha fått om det nye lønnsregulativ og eventuelle nye pensjonsregler var gjort gjeldende fra 1 juli 1946. Det samme gjelder pensjonsberettigede etterlatte etter tjenestemenn som er død i samme tidsrom.

*) Kunngj. 10 mars i Lovtid. 1 nr. 9.
**) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 10.
[1]) St.vedtak 19 februar. Se Ot. prp. nr. 165, 1945—46. Innst. O. nr. 5. St.tid., forh. i Ot. s. 76; i Lt. s. 15.

Pensjonen beregnes etter de regler for pensjon og dyrtidstillegg som gjelder ved fratredelse, men omregnes etter de nye bestemmelser når disse er trådt i kraft, og etterbetales fra fratredelsesdagen. 28 febr. Nr. 1.

Pensjonister som ville ha fått større pensjon (med dyrtidstillegg) etter de regler som gjelder før det nye lønnsregulativ trer i kraft, beholder denne pensjon.

Merutgiftene ved denne ordning refunderes hver enkelt pensjonskasse av statskassa, særskilt for hvert regnskapsår.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[1]) **om endring i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924.** 28 febr. Nr. 2.

I.

I lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 6. Forskrifter til utfylling av lovens bygningstekniske bestemmelser kan utferdiges av vedkommende regjeringsdepartement også utenom de tilfelle som er nevnt i §§ 80, 87, 103, 123 og 129.

§ 13.

1. Bygningsrådet skal bestå av politimesteren — eller hvor det bestemmes av vedkommende regjeringsdepartement, lensmannen — helserådets ordfører, brannsjefen, bygningssjefen og reguleringssjefen, hvor sådanne er ansatt, samt av et tilsvarende antall medlemmer som med varamenn velges av bystyret dog minst tre. Av de bystyrevalgte medlemmer skal minst en være husmor. Hvor det ved kongelig resolusjon er bestemt at lensmannen skal være medlem av bygningsrådet i politimesterens sted, blir denne ordning gjeldende inntil annerledes bestemmes ved vedtekt.

   En annen representant for vedkommende administrasjon kan møte i bygningsrådet ved de faste medlemmers forfall.

2. Et av medlemmene bør tilhøre det sittende formannskap. Rådet velger hvert år sin formann og varaformann.

§ 41, 1. Til gjennomføring av stadfestet byplan kan bystyret beslutte å ekspropriere bebygd eller ubebygd grunn, som ikke omfattes av bestemmelsen i § 40, eller de rettigheter som er til hinder for gjennomføringen. Ekspropriasjonstillatelse gis ikke når eieren av

*) Kunngj. 10 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

[1]) St.vedtak 19 februar. Se Ot. prp. nr. 102, 1945—46. Innst. O. nr. 4. St.tid., forh. i Ot. s. 73—76; i Lt. s. 14—15.

28 febr. Nr. 2.

vedkommende eiendom i rimelig tid, fastsatt av bygningsrådet, selv vil bygge i samsvar med reguleringsplanen og dens vedtekter. Bystyrets vedtak må for å bli gyldig stadfestes av vedkommende departement etter at grunneiere og mulige rettighetshavere har hatt anledning til å uttale seg.

§ 43. Forsøkstakst kan holdes etter forlangende av formannskapet på grunnlag av stadfestet byplan eller forslag til byplan som er vedtatt av bygningsrådet. Den er ikke bindende for grunneieren, med mindre fravikelseskjennelse er forlangt senest innen 6 måneder etter den endelige takst. Slik kjennelse kan bare kreves på grunnlag av stadfestet byplan.

§ 43 a. Har bystyret fattet vedtak om ekspropriasjon i henhold til stadfestet reguleringsplan, og vedkommende departement har gitt ekspropriasjonstillatelse i de tilfelle dette er foreskrevet, kan departementet når tungtveiende samfunnsmessige grunner gjør det nødvendig, samtykke i at kommunen tar grunnen i besittelse før erstatningen er bestemt.

Avståing kan ikke kreves før ekspropriasjonsskjønn er forlangt. Vedkommende departement kan kreve at kommunen stiller slik sikkerhet for erstatningen som departementet bestemmer.

§ 48, 3, annet ledd. For innbetaling av erstatningssummen gjelder de samme frister og regler som nevnt i § 46, punkt 3. Kommunen skal la tinglyse en melding om den erstatningsplikt som hviler på en eiendom i henhold til vedtekt som nevnt.

§ 55.

1. Alle tvistemål om hva som er gjenstand for ekspropriasjon eller liknende avgjøres under forretningen av kommisjonen selv. De av kommisjonen avgitte skjønn er endelige. Forretningen kan påankes etter reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915 på grunn av feil ved saksbehandlingen eller rettsanvendelsen. For øvrig kommer reglene i lov om skjønn, ekspropriasjonsaker og odelsløsning av 1 juni 1917 til anvendelse også på disse forretninger.
2. For attest eller avskrift som gis ved skjønnskommisjonens kontor, betales kr. 2 for hvert ark. Ved gebyrberegningen får bestemmelsene i lov om betaling for offentlige forretninger av 4 februar 1938 § 145 tilsvarende anvendelse. Gebyr betales ikke for attest eller avskrift som begjæres av en statsmyndighet til statens bruk, eller for avskrift av en rettsavgjørelse til bruk for forkynnelse eller meddelelse som skjønnskommisjonen skal sørge for, eller av forkynnelsespåtegning på slik avskrift.

§ 57. 28 febr. Nr. 2.

1. Hvor denne lov er gjeldende skal ved overføring av eiendomsrett til grunn foretas oppmåling og kartlegging av grunnen overensstemmende med denne lovs forskrifter, for så vidt lovformelig oppmåling ikke tidligere har funnet sted.
2. Tilsvarende gjelder ved bortfeste av grunn for minst 20 år og for tomt hvorpå oppføres bygning. For bortfeste kan vedkommende departement gjøre unntak.
3. Kart- og oppmålingsforretning kan alltid forlanges av den som har grunnbokhjemmel til vedkommende eiendom eller rettighet. Forretning kan også forlanges av erververen, dersom hans eiendomsrett, festerett eller rett til å oppføre bygning er anerkjent ved dom, når dommen er bindende for hjemmelshaveren, eller dersom han har ervervet retten ved ekspropriasjon som er bindende for hjemmelshaveren.
4. Oppmålingen skal i tilfelle slutte seg til kartets faste merker, jfr. § 25, med mindre forretningens bestyrer finner at dette av særlige grunner ikke bør gjøres. Beskrivelse av foretningen med tilhørende kart innføres i en dertil bestemt protokoll, som for hver forretning underskrives av forretningens bestyrer med et kartvitne. Vedkommende departement kan gi nærmere forskrifter om kart- og oppmålingsforretninger.
5. Betaling for kart- og oppmålingsforretninger samt eventuelt situasjonskart erlegges etter regulativ som fastsettes ved vedtekt. Betaling for tinglysing erlegges sammen med betaling for forretningen.
6. Bestyreren leverer snarest mulig målebrevet hos tinglysingsdommeren til tinglysing.

§ 57 a.

1. Hjemmelsbrev på eiendom eller rettighet som nevnt i § 57, punkt 1 og 2, kan ikke tinglyses og overgang ved arv kan ikke innføres i grunnboken med mindre målebrev er tinglyst tidligere eller blir tinglyst samtidig. Dog kan det bestemmes i vedtekt at tinglysing og innføring kan foretas når det blir forevist attest fra oppmålingsmyndigheten om at kart- og oppmålingsforretning er begjært og at gebyr for forretningen og tinglysingsgebyr er innbetalt. Oppmålingsmyndigheten kan i så tilfelle forlange at grensene er fastlagt i marken før attest utstedes.
2. Bebyggelse av noen del av eiendommen må ikke finne sted før målebrev er forevist vedkommende bygningsmyndighet. Når byggearbeidet er ferdig, skal den bebygde flate avmerkes på kartet.

28 febr. Nr. 2.

3. Viser det seg at en kart- og oppmålingsforretning er uriktig eller ufullstendig, skal oppmålingsmyndigheten rette feilen i protokollen og på målebrevet. Skyldes feilen uriktige oppgaver eller påvisninger fra dem som har møtt som parter ved forretningen, betales et gebyr etter regulativ som fastsettes ved vedtekt. Dersom målebrevet er tinglyst, skal oppmålingsmyndigheten også besørge rettelsen tinglyst. De interesserte må få høve til å utale seg før rettelse blir gjort, og skal ha skriftlig underretning om avgjørelsen. Saken kan bringes inn for vedkommende departement innen 4 uker etter at underretning om avgjørelsen er sendt.
4. Inntrer det endring i noe forhold som en forretning handler om, påhviler det så vel vedkommende parter som oppmålingsmyndigheten å sørge for at endringen blir inntatt i protokollen og på målebrevet. Er forretningen tinglyst, skal også endringen besørges tinglyst, jfr. dog §§ 58 og 59. Gjelder den grenser eller arealer, skal det i alminnelighet holdes ny forretning, men oppmålingsmyndigheten kan gi fritaking når den anser ny forretning unødvendig.
5. Forpliktelsen til oppmåling m. v. gjelder ikke ved avhending eller bortfeste av større sammenhengende eiendommer så lenge utstykking finner sted. Den gjelder heller ikke ved bebyggelse av slike eiendommer. I tilfelle av tvist mellom grunneieren og bygningsrådet om anvendelsen av denne bestemmelse, avgjøres spørsmålet av fylkesmannen etter at formannskapet har uttalt seg.

§ 58.

1. Ingen grunn må deles på sådan måte, at det oppstår forhold som strider mot lovens forskrifter. Heller ikke må grunn deles således, at det dannes tomter som etter bygningsrådets skjønn etter sin størrelse eller form er mindre vel skikket til selvstendig bebyggelse. Er tomten bebygget, skal det også tas hensyn til dens fremtidige bebyggelse.
2. Under byggeforbud (§ 34) og etter byplanens stadfestelse må deling av grunn innenfor det av planen omfattede strøk ikke tillates, når gjennomførelse av byplan eller tomteregulering derved ville hindres eller vanskeliggjøres.
3. Eiendommer i by (jfr. § 1) som ikke går inn under den alminnelige matrikkel, kan med bygningsrådets samtykke kreves sammenføyd i grunnboken, når eiendommene har samme eier og etter attest fra oppmålingsmyndigheten ligger i samme kommune og grenser umiddelbart til hverandre. Er noen av eiendommene beheftet kan sammenføyning bare skje når enhver

rettighetshaver har samtykket og gitt erklæring om rettighetens prioritet i forhold til mulige andre rettigheter, således at det er klart hvilken prioritet de forskjellige rettigheter får etter sammenføyningen. 28 febr. Nr. 2.

4. Sammenføyning av eiendommer som for noen del er bebygd, må ikke finne sted når derved kan framkomme forhold som i brannteknisk eller sanitær henseende er mindre betryggende enn for bygninger er bestemt.
5. Sammenføyning kan bare forlanges av den som har grunnbokhjemmel til eiendommene.
6. Søknad om sammenføyning, med opplysninger om de forhold som er nevnt i punkt 3 til 5, sendes til bygningsrådet. Samtykker rådet i sammenføyningen, sender det saken til tinglysingsdommeren, som prøver om vilkårene etter punkt 3 og 5 er til stede. Finner han at det ikke er lovlig adgang til sammenføyning, avviser han søknaden, og gir søkeren skriftlig underretning om det. Avgjørelsen kan bringes inn for vedkommende departement innen 4 uker etter at underretning er sendt. Ellers anmerker dommeren sammenføyningen i grunnboken. Er eiendomsfortegnelsen for stedet istandbrakt, gir han samtidig underretning om sammenføyningen til den som fører fortegnelsen.

§ 104, første ledd. Bygninger bestemt til varig opphold for mennesker forbundet med nattopphold, skal være innredd etter en plan som er godkjent av bygningsrådet. Beboelsesrom, dvs. rom til varig opphold for mennesker forbundet med nattopphold, og alle rom i beboelsesleilighet, derunder kjøkken, skal tilfredsstille følgende krav:

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 2 oktober 1940 om endring av § 43 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924.

Kongelig resolusjon. 28 febr.

1. Det fastsettes nedenstående reglement for magisterprøven ved Universitetet.

2. Reglement for magisterprøven ved Universitetet av 26 oktober 1921 med forandringer senest av 26 juni 1946 oppheves.

Reglement for magisterprøven ved Universitetet.

§ 1. Magistergrad kan bli oppnådd på grunnlag av en vitenskapelig prøve i ett av de følgende hovedfag: Filosofi, psykologi, pedagogikk, historie, arkeologi, kunsthistorie, religionshistorie, litte-

28 febr. raturhistorie, folkeminnevitenskap, kirkehistorie, rettshistorie, samfunnsøkonomi, statistikk, sammenlignende indoeuropeisk språkvitenskap, fonetikk, indisk, gresk, latin, romansk, engelsk, tysk, nordisk, keltisk, slavisk, semittisk, finsk-ugrisk, matematikk, mekanikk, fysikk, kjemi, mineralogi og petrografi, historisk geologi og paleontologi, antropologi, botanikk, zoologi, astronomi, meteorologi, geografi, etnografi, marin, biologi, fysiologi, oseanografi, almen språkvitenskap, sosiologi, germansk språkvitenskap, folkelivsgransking (etnologi) og statsvitenskap.

Ingen kan forlange å ta magistergraden i fag som ikke henhører under noen ved Universitetet ansatt professors fagkrets.

§ 2. Den som ønsker å ta magistergraden, sender melding om det til Universitetets sekretær med opplysning om sine studier, samtidig betaler han til universitetskassen samme avgift som for teoretiske embetseksamener foreskrevet (universitetsloven § 36).

§ 3. Vedkommende fakultet gir for hvert enkelt hovedfag nærmere regler for hvilke støttefag som må kreves, og gir forskrifter for det kunnskapsmål som er nødvendig innenfor ethvert fag.

Kandidaten må i forveien ha bestått de forberedende prøver ved Universitetet i den utstrekning som er foreskrevet for den til hans hovedfag nærmest svarende embetseksamen. Dog kreves ikke forberedende prøve i latin for å framstille seg til magistergraden i psykologi. Fakultetet kan frita for denne prøven når det gjelder magistergraden i pedagogikk.

§ 4. Innenfor sitt hovedfag skal kandidaten framlegge en vitenskapelig undersøkelse over et selvvalt emne.

§ 5. Når den vitenskapelige undersøkelse er godkjent, skal kandidaten underkaste seg en prøve som dels er skriftlig, dels muntlig. Den skriftlige prøve består i to eller flere oppgaver innenfor hovedfaget og støttefagene til besvarelse på Universitetet. Hertil kommer praktiske prøver i fag som forutsetter laboratorieutdannelse. Den muntlige prøve består i en offentlig forelesning over et oppgitt emne med helst en ukes frist og i eksaminasjon i de oppgitte fag.

Den som har bestått en av Universitetets embetseksamener eller en dertil svarende eksamen, kan av vedkommende fakultet bli fritatt for den skriftlige og praktiske prøve.

§ 6. Når hele denne prøve er bestått, tildeler vedkommende fakultet magistergraden.

§ 7. Såfremt kandidaten ikke har vist seg moden til å bestå hele prøven, kan vedkommende fakultet tillate ham å ta prøven helt eller delvis om igjen, uten at noen ny vitenskapelig undersøkelse blir framlagt.

Kongelig resolusjon.*) 28 febr.

Med hjemmel i lov av 19 juli 1946 om engangsskatt på formuestigning § 52, 3. ledd, bestemmes:

Av skatt som er liknet ut etter lov av 19 juli 1946 om engangsskatt på formuestigning og som ikke betales senest 8 dager etter forfall, svares renter beregnet etter 0,5 % pr. måned eller del av måned dersom den iliknete skatt utgjør mer enn kr. 100. Ved renteberegningen avrundes skattebeløpet nedover til det nærmeste kronebeløp som er delelig med 10.

Kongelig resolusjon.*) 28 febr.

I. I medhold av lov av 16 juni 1933 om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter § 1 bestemmes at § 3 og § 17 i forskrifter for behandling og tilvirkning, føring, pakking og transport av fersk og frossen fisk, fiskefilet og rogn av 31 mars 1942 (ferskfiskforskriftene) skal lyde:

§ 3. De som akter å pakke, tilvirke, omsette til handlende innenlands eller utføre fersk, iset eller frossen fisk, fiskefilet og rogn, skal anmelde sin virksomhet til Statens Ferskfiskkontroll på anordnet skjema.

Vedkommendes bruk, arbeidslokaler (eventuelt fartøy) og utstyr skal være godkjent av Statens Ferskfiskkontroll overensstemmende med de gjeldende bestemmelser herfor. Meddelt godkjenning kan trekkes tilbake når bruk, arbeidslokaler eller utstyr ikke lenger tilfredsstiller de fastsatte krav. Ferskfiskkontrollens avgjørelse kan innankes for Fiskeridirektøren innen 4 uker etter at skriftlig meddelelse om avgjørelsen er mottatt. Statens Ferskfiskkontroll fører register over de anmeldte deltagere som tildeles et registernummer. De som er anmeldt skal føre en dagbok over virksomheten etter anordnet skjema.

§ 17. Til pakking, tilvirking, viderebehandling og lagring av ferskfisk, fiskefilet og rogn må bare brukes arbeidsrom som er sanitære, forsynt med tilstrekkelig lys og med innlagt ferskvann eller som har adgang til rent sjøvann ved bruk av pumpe eller ved annen godkjent anordning. Ved anlegg hvor tilvirkning av frossen fiskefilet foregår, må ferskvann være innlagt.

For at anlegg skal kunne anses som sanitære, må golv, vegger og tak i arbeidsrommene være av slikt materiale og rommene i det hele være slik utstyrt at de er lette å holde rene og fri for dårlig lukt. Det samme gjelder vaskekar, kjølekar og arbeidsredskaper.

*) Kunngj. 10 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

28 febr. Under alt arbeid med fisken må gjennomføres den strengeste renslighet. Arbeidsrom og redskaper skal omhyggelig rengjøres hver dag etter endt arbeid. Avfall og skrap skal øyeblikkelig fjernes fra alle steder hvor fisk tilvirkes, pakkes og lagres. Personer som er beskjeftiget med tilvirking og pakking av fisk skal utvise den største renslighet med omsyn til seg selv og sine klær.

II. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

28 febr. **Skrivelse** *) fra Samferdselsdepartementet om at øvingskjøring med motorvogn innen Stavanger byområde bare kan foretas av person som har fått politiets godkjenning som ledsager under slik kjøring.

28 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om tilleggsbestemmelse til brannlovens § 15 for Nedre Eiker herred, Buskerud fylke.

28 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring i vedtekt til bygningslovens § 13 for Høyland herred, Rogaland fylke.

28 febr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring av § 4 i vedtekter til regulering av en del av Hemnesberget i Hemnes herred, Nordland fylke.

1 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Bardufossfangenes Minnefond» til hjelp for ubemidlet oppvakt og fremadstrebende ungdom, hjemmehørende i Troms fylke, til utdannelse i inn- eller utland, opprettet ved innsamling blant de norske politiske fanger på Bardufoss.

3 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Mathilde Petersens legat» til understøttelse til sjømenn av Oslo som har opphold på Theodor Henrichsens sjømannshjem i Oslo, opprettet ved testament av 5 august 1920.

4 mars. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om endring av § 10, 2. ledd i politivedtekten for Gjerpen herred, Telemark fylke.

5 mars. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Kistrand herred, Finnmark fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i tiden fra 15 mai til 30 oktober.

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endringer i § 16 i regulativet for betaling av oppmålingsforretninger og § 12 i regulativet for betaling av byggeanmeldelser etc. for Ski herred, Akershus fylke. 5 mars.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven skal gjelde for et område omkring Tretten stasjon og Stav i Øyer herred, Opland fylke. 6 mars.

Kongelig resolusjon. 7 mars.

I. Kallskapellaniet i Østre Aker prestegjeld blir å nedlegge fra 1 april 1947.

II. Fra samme tid blir Østre Aker prestegjeld å dele i to selvstendige prestegjeld som blir å benevne Østre Aker og Grorud etter følgende delingslinjer:

«Grensen går ut fra herredsgrensen mot Lørenskog sør for Mariholtet i delet mellom Ellingsrud, gnr. 109, og (Rustad) gnr. 167 ved plassen Dalbak. Følger dette delet etter en bekk i svinger i nordvestlig retning gjennom Mariholtputten til et punkt 350 meter øst for nordenden av Hauktjern. Går herfra rett nord 600 meter og bøyer så vestover i en nordlig bue til sørenden av Kroktjern. Gjennomskjærer dettes vestlige del, og fortsetter rett nordover gjennom dråg og myr til nordenden av S. Puttjern, (Lindbergputten). Herfra følger grensen delet mellom Søndre Lindeberg, gnr. 113, Holtet gnr. 115, Trosterud gnr. 142 og førnevnte gnr. 167 i en nordvestlig bøyning til et punkt 250 meter nord for Lutvann, herfra i nordvestlig retning på øst- og vestsiden av en vei til 100 meter vest for plassen Bråten. Herfra i sørvestlig retning til en dam i delet mellom Trosterud gnr. 142 og Haugerud gnr. 141. Herfra følger grensen dette delet etter en bekk i nordvestlig retning og videre etter samme bekk delet mellom Stubberud gnr. 116 og Breivoll gnr. 119, til veien der fører fra Strømsveien til Haugerud. Følger denne til Strømsveien, hvis østside følges 105 meter, til delet mellom Arveset og Grav gnr. 117 og 118 og Hovin (Volla) gnr. 122. Herfra følger grensen dette delet først vestover (nord for husene på Volla) og deretter nordover langs østsiden av en vei og videre dreiende i østlig retning like nord for en plass til sørvestsiden av en av Loelven dannet buktning. Herfra danner Loelven grense ca. 90 meter i nordlig retning til den opptar en fra nord og vest kommende bekk, der danner dele mellom Veitveit gnr. 89 og Linderud gnr. 88. Følger så dette dele i nordlig og vestlig retning og videre i nordlig retning over Trondheimsveien

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid 1 nr. 10.

7 mars. og mellom plassene Linderudsletta til en vei til Tonsenplassen, følger denne vei og videre øst for Linderudplassen og Tonsenplassen til delet mellom Rødtveit gnr. 90 og Tonsen (skog) gnr. 85. Følger dette dele nordover, vest for plassen Sølidalen, til sørvestenden av Alunsjøen, skjærer denne i østlig og nordlig retning til utløpet av bekken fra Revtjern, hvilken bekk, der danner delet mellom Ammerud gnr. 95 i øst og Disen gnr. 86 og Linnerud gnr. 88 i vest, følges nordover i en vestlig bøyning gjennom Revtjern og videre til herredsgrensen mot Nitedal like øst for Grisputten. Følger så herredsgrensen mot Nitedal, Skedsmo og Lørenskog tilbake til utgangspunktet ved Dalbak.

Den nye menighetsgrense faller sammen med gårdsnr.-delene.

Det nye menighetsområde omfatter 31 gårdsnr. (gnr. 89 til 118 + 142) og utgjør 40 kvadratkilometer.»

7 mars. **Kongelig resolusjon.**

Sosialdepartementet bemyndiges til å utøve den myndighet som er tillagt Kongen ved lov om drift av apotek av 4 august 1909, jfr. lov av 23 mai 1930, for så vidt angår meddelelse av tillatelser til å opprette håndkjøpsutsalg.

7 mars. **Kongelig resolusjon** *) om at landpostbud skal regnes for offentlige tjenestemenn når deres årlige grunnlønn er minst kr. 1 080.

7 mars. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om tilføyelse til § 15 i politivedtekten for Oslo.

10 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Frøken Olette Knudsens legat for fattige syke og slitte innen Tønsberg menighet», opprettet ved testament av 14 november 1938.

10 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Konsul Søren Falchs legat for trengende kvinner i Bergen eller nærmeste omegn», opprettet ved testament av 14 november 1941.

10 mars. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgsteder i Leinstrand herred, Sør-Trøndelag fylke.

10 mars. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 104 for Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Gartvermester Ole O. Hoshovdes legat til trengende gamle i Hosanger», opprettet ved fru Anna Hoshovde f. Simonnæs's testament av 7 juni 1938. 11 mars.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Jørgen og Marit Dales Minne» til beste for trengende som bor innen Mittet skolekrets Veøy, opprettet ved testament av 4 januar 1928. 11 mars.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Leiv Ivar Viks og Tiber og Vera Taglichts minne» til humanitære og velgjersame føremål i Veøy, skipa ved gåve frå utskiftningsformann Peder Vik og kona Kristine saman med soknepresten Aksel Kragset og kona Astrid. 12 mars.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet om vedtekt for handel med og auksjonssalg av brukte eller kasserte ting i Ålesund. Vedtekten trer i stedet for § 63 D og §§ 67—71 i politivedtekten for Ålesund. 12 mars.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Haugesund. 12 mars.

Skriv **) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova skal gjelda for et område av Olderskogmoen i Vefsn herad, Nordland fylke. 12 mars.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til presteskapet. 13 mars.

Melding om fødsler, vigsler og dødsfall til kommunale folkeregistrer.

Departementet vil med dette henlede oppmerksomheten på den nye lov om folkeregistrer av 12 november 1946 som er trådt i kraft 3 desember 1946. Ved kongelig resolusjon av 15 november 1946 er det bestemt at Statistisk Sentralbyrå inntil videre skal fungere som sentralkontor for folkeregistreringen. Byrået er gitt fullmakt til å fastsette nærmere regler og forskrifter til gjennomføring av loven.

Lovens § 12 bestemmer blant annet:

«Førere av kirkelige og sivile registrer over fødte, døde og ektevigde personer skal underrette folkeregistret på foreskreven måte om alle fødsler, dødsfall og ekteskap som de registrerer. Ellers har enhver offentlig myndighet etter pålegg av Sentralkontoret plikt til å gi folkeregistret de meldinger og opplysninger som er av betydning for registrets virksomhet.»

*) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 11.
**) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

13 mars. Statistisk Sentralbyrå har bestemt at melding til folkeregistret skal skje etter følgende regler:

1. Melding om fødsler og vigsler skjer inntil videre ved at kirkebokføreren sender folkeregistret gjenpart av de kvartalslister som blir sendt Statistisk Sentralbyrå. Det nødvendige antall lister fås ved henvendelse til byrået.
2. For at innføringen av levende fødte barn i folkeregistret skal bli korrekt, er førerne av fødselsregistrene pliktig til å gi melding til folkeregistret om navngivelse og navneforandring ved dåp som finner sted etter at fødselslisten er sendt til folkeregistret. Slik melding sendes til folkeregistret så snart presten har fått opplyst om barnets endelige navn. Meldingen skal gis på egen blankett som fås ved henvendelse til Statens Trykksakekspedisjon. Den samme blankett skal også brukes ved tilsvarende navnemeldinger til Statistisk Sentralbyrå.
3. Melding av dødsfall til det kommunale folkeregister skal skje ved at vedkommende kirkebokfører sender folkeregistret de dødsmeldinger som han har mottatt fra skifteretten (lensmannen) eller fra andre kirkebokførere vedkommende dødsfall blant den hjemmehørende befolkning i soknet. Dødsmeldingene skal være forsynt med kirkebokførerens påtegning om at dødsfallet er innført i kirkeboken og med tilføyelse av vedkommende nummer i kirkeboken.

   Reglene i lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 § 38 om at dødsmeldingen påtegnet av vedkommende prest skal forevises for graveren, blir framleis å iaktta.

   Hvis dødsmeldingene for soknet går fra presten til kirkevergen, kan det ordnes slik at kirkevergen til fastsatt tid sender dødsmeldingen videre til det kommunale folkeregister.
4. Listene over fødte og vigde og dødsmeldingene for døde sendes — hvis ikke noe annet er bestemt — til folkeregistret innen åtte dager etter utløpet av hvert kvartal.

   Hvis det viser seg nødvendig av hensyn til à jour-føringen av folkeregistret i vedkommende kommune, kan det dog forlanges at kirkebokføreren skal sende inn listene oftere enn hvert kvartal. Om dette vil i tilfelle kirkebokføreren få nærmere melding gjennom Kirkedepartementet.

   Disse bestemmelser gjelder fra 1 januar 1947.

Listene over fødte, vigde og døde til Statistisk Sentralbyrå til bruk for befolkningsstatistikken sendes inn som tidligere innen åtte dager etter utløpet av hvert kvartal, jfr. rundskrivelse fra Statistisk Sentralbyrå i desember 1946.

Lov *)[1]) om tilleggtil sjødyktighetslovens § 85. 14 mars.

§ 1. I lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9 juni 1903, jfr. tilleggslov av 9 juni 1939, skal § 85, femte ledd, lyde slik: Nr. 1.

Enhver som antas til tjeneste på skip i havner utenfor Europa, Amerikas Forente Stater eller Canada skal avgi en erklæring om at han, så vidt det er ham bekjent, ikke lider av noen ondartet smittsom sykdom, derunder innbefattet tuberkulose i en form som medfører fare for sykdommens overføring til andre. Kongen eller den han bemyndiger kan dog fastsette at bestemmelsene i denne paragrafs 1.—4. ledd skal gjelde for alle eller enkelte av disse havner.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig oppheves provisorisk anordning av 15 desember 1944 om legeundersøkelse av sjømenn.

Midlertidig lov *)[2]) om adgang for skip som er befraktet eller leiet av staten til å føre norsk flagg. 14 mars. Nr. 2.

§ 1. Når det finnes påkrevd, kan vedkommende departement bestemme at skip som er befraktet eller leiet av staten, skal anses som norsk og føre norsk flagg selv om lovgivningens betingelser herfor ikke er til stede.

§ 2. Vedkommende departement kan gjøre unntak fra gjeldende lover og forskrifter om norske skip i den utstrekning det er påkrevd for å gjennomføre denne lov.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks og gjelder i 2 år, samtidig oppheves den provisoriske anordning av 5 februar 1943 om «adgang for skip som er befraktet eller leiet av staten til å føre norsk flagg».

Kongelig resolusjon. 14 mars.

1. .....

2. Det vedtas statutter for Velferdsfondet for sjøfolk i medhold av lov av 13 desember 1946 om opprettelse av et Velferdsfond og et Velferdsråd for sjøfolk og forskrifter for Statens Velferdsråd for handelsflåten og dettes virksomhet i medhold av samme lov således:

---

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

[1]) St.vedtak 26 februar. Se Ot. prp. nr. 166, 1945—46. Innst. O. nr. 12. St.tid., forh. i Ot. s. 84; i Lt. s. 16.

[2]) St.vedtak 6 mars. Se Ot. prp. nr. 167, 1945—46. Innst. O. nr. 16. St.tid., forh. i Ot. s. 85; i Lt. s. 16.

14 mars. *Statutter for det i medhold av lov av 13 desember 1946, nr. 7, opprettede Velferdsfond for sjøfolk.*

§ 1. Velferdsfondet er et eget rettssubjekt hvis formål er sosiale velferdstiltak for sjøfolk i innen- og utenriks fart.

§ 2. Velferdsfondets midler tilveiebringes ved:

1. Kr. 10 millioner som er overført til fondet ved kongelig resolusjon i henhold til lov av 19 juli 1946, § 13, jfr. samme lovs § 11, punkt 4.
2. Det tilskudd fra staten, rederne og sjømennene som er fastsatt i lov om opprettelse av et Velferdsfond og et Velferdsråd for sjøfolk av 13 desember 1946, § 2.
3. Midler som måtte bli stillet til disposisjon for fondet på annen måte.

§ 3. Det i henhold til lov av 13 desember 1946 av Kongen oppnevnte Velferdsråd forvalter og anvender fondets midler overensstemmende med fondets formål og på grunnlag av følgende bestemmelser:

1. Av det under § 2, punkt 1, omhandlede beløp skal kr. 3 millioner utgjøre et reservefond som blir å anbringe etter de bestemmelser som gjelder for anbringelse av umyndiges midler. Renter av reservefondet skal henføres til et rentefond som bare kan anvendes som nevnt nedenfor under nr. 5, siste punktum.
2. Av det under § 2, punkt 1, omhandlede beløp skal kr. 7 millioner utgjøre et disposisjonsfond som kan anbringes i varige velferdstiltak for sjømenn i handelsflåten. Anbringelsen og betingelsene for denne må være vedtatt av ⅔ av Velferdsrådets medlemmer og godkjent av Handelsdepartementet. Ved anbringelsen må påses at denne ikke innebærer større belastning på de faste inntekter enn hensynet til det øvrige velferdsarbeide tilsier. Disposisjonsfondet kan ikke brukes til dekning av underskudd på de varige velferdstiltak.

   Den del av disposisjonsfondet som ikke er anbrakt i velferdstiltak skal plaseres av Velferdsrådet i samråd med Handelsdepartementet.
3. Det under § 2, punkt 2, omhandlede tilskudd kan anvendes til dekning av Velferdsrådets faste administrasjonsutgifter samt til de velferdstiltak som Velferdsrådet setter i gang. Tilskuddet henføres til et driftsfond som plaseres etter beslutning av Velferdsrådet.
4. De gaver som Velferdsfondet måtte motta henføres til et gavefond hvis ikke giverne — bidragsyterne — har fastsatt et be-

stemt ønske om anvendelsen innenfor rammen av Velferdsfon- 14 mars.
dets formål. Gavefondets midler plaseres og anvendes etter beslutning av Velferdsrådet.

5. Renter av de midler som er nevnt foran under punktene 2—3 og det under punkt 4 omhandlede gavefond, tilføres det driftsfond som er omhandlet under punkt 3. Renter av reservefondet (punkt 1) kan med godkjennelse av ⅔ av Velferdsrådets medlemmer overføres til driftsfondet i den utstrekning velferdsvirksomheten på grunn av tilfeldige og særegne forhold må tilføres tilskudd som viser seg å overstige driftsfondets kapital.

§ 4. Velferdsfondet har adgang til å utøve sådan økonomisk virksomhet som er nødvendig for oppnåelse av dets formål.

§ 5. Handelsdepartementet skal tilstilles en årlig oversikt over Velferdsfondets regnskaper i revidert stand.

§ 6. Velferdsfondets regnskaper skal revideres av Riksrevisjonen.

Forskrifter om virksomheten for det i medhold av lov av 13 desember 1946, nr. 7, opprettede Statens Velferdsråd for Handelsflåten.

§ 1. Velferdsrådets oppgave er å forvalte og anvende Velferdsfondets midler overensstemmende med de bestemmelser som til enhver tid er gitt av Kongen.

Rådet skal ta initiativet til og gjennomføre sosiale velferdstiltak for sjømenn i innen- og utenriks fart. Til fremme av slike tiltak kan rådet også etter samråd med Handelsdepartementet oppta samarbeide med tilsvarende organisasjoner og institusjoner i inn- og utland.

Rådets vedtak om skjenkning av alkoholiske drikker ved noen av de tiltak som sorterer under Velferdsrådet skal forelegges Handelsdepartementet til godkjennelse.

§ 2. Velferdsrådets vedtak fremmes og iverksettes gjennom et Velferdskontor for handelsflåten. Kontorets sjef som gis tittel av velferdssjef, oppnevnes av Kongen etter forslag av Velferdsrådet og innstilling av Handelsdepartementet. Velferdsrådet bestemmer hvem som skal være stedfortreder for kontorets sjef.

Kontorets faste funksjonærer ansettes av Velferdsrådet og ansettelsen og funksjonærenes lønn skal godkjennes av Handelsdepartementet.

Velferdssjefen ansetter midlertidig ekstrahjelp innenfor lønnsbudsjettets ramme.

Instruks for velferdssjefen fastsettes av Velferdsrådet etter at Handelsdepartementets godkjennelse er innhentet.

14 mars. § 3. Velferdsrådet kan oppnevne de organer eller anta de funksjonærer som er nødvendig av hensyn til gjennomførelsen av og kontrollen med de velferdstiltak som Velferdsrådet iverksetter. Blir det i forbindelse hermed tale om opprettelse av faste stillinger, skal den for vedkommende stilling bestemte godtgjørelse godkjennes av Handelsdepartementet.

§ 4. Velferdsrådets møter innkalles av formannen med rimelig varsel til medlemmene minst 1 gang hver måned, eller når formannen finner det påkrevd eller når det forlanges av minst 3 av rådets medlemmer.

Rådet er beslutningsdyktig når minst 6 medlemmer er til stede. Er formannen og varaformannen fraværende, velges møteleder blant de tilstedeværende.

Beslutninger fattes med alminnelig flertall. Ved stemmelikhet gjør formannens eller møtelederens stemme utslaget. Velferdssjefen eller hans stedfortreder skal være til stede i rådsmøtene og fungere som sekretær. Han har tale- og forslagsrett, men ikke stemmerett.

Når det dreier seg om avgjørelser av prinsipiell betydning for rådets virksomhet, kan også rådsmedlemmenes varamenn innkalles. I slike tilfelle har varamennene ikke stemmerett.

Protokoll over rådets forhandlinger underskrives av de av rådets medlemmer som møter.

14 mars. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene i Skåtøy herred, Telemark fylke.

14 mars. **Kongelig resolusjon** om manøvreringsreglement for regulering av Øvre Fjørlivatn i Forsand herred, Rogaland fylke.

15 mars. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og reguleringsvedtekter for Skrova bygningskommune, Nordland fylke.

18 mars. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Andebu herred, Vestfold fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

20 mars. **Skrivelse** ***) fra Justisdepartementet om endring i § 3 i vedtekten om offentlige forestillinger for Oslo.

---

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 10.
**) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 11.
***) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1 nr. 12.

Lov *)[1]) **om endringer i militærlovgivningen.** 21 mars. Nr. 1.

I.

I lov av 29 mars 1900 om rettergangsmåten i militære straffesaker skal følgende bestemmelser lyde:

§ 2. Ved militærperson (militær) forståes i denne lov enhver ved rikets vepnede makt ansatt eller dertil hørende person.

Kongen kan gi regler om hva som skal forståes ved de militære benevnelser som ellers er brukt i denne lov.

§ 20. Krigsretten skal bestå av en eller flere krigsdommere. Har retten flere dommere, beskikker Kongen eller den han bemyndiger, en av dem til formann for hele domstolen. Har formannen forfall, skal den eldste av de andre dommere gjøre tjeneste som formann så lenge ingen annen er beskikket. Har retten flere medlemmer, fordeler domstolens formann sakene mellom dem.

I den enkelte sak settes krigsretten med en krigsdommer som formann og fem militærpersoner som domsmenn.

Dog kan, når en domsmann får forfall eller av andre grunner må fratre under en saks behandling, denne fortsettes med fire domsmenn.

§ 22 annet ledd.

De beskikkes av Kongen eller den han bemyndiger, blant rikets faste dommere som ikke er medlemmer av Høyesterett. Fortrinsvis beskikkes dommere som har tjenstgjort som offiserer.

§ 23 første ledd.

Domsmennene skal være av følgende klasser:

1. I sak mot general eller admiral:
   En eller flere generaler og admiraler og for øvrig stabsoffiserer, fortrinsvis oberster eller kommandører.
2. I sak mot stabsoffiserer:
   En general eller admiral og fire stabsoffiserer eller fem stabsoffiserer.
3. I sak mot kaptein:
   Tre stabsoffiserer og to kapteiner.
4. I sak mot løytnant:
   En stabsoffiser, to kapteiner og to løytnanter.
5. I sak mot fenrik:
   En stabsoffiser og fire offiserer av lavere grad derav to fenrikker.

*) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

[1]) St.vedtak 13 mars. Se Ot. prp. nr. 145, 1945—46. Innst. O. nr. 19. St.tid., forh. i Ot. s. 109—115; i Lt. s. 38—39.

21 mars. Nr. 1.

6. I sak mot befalingsmann av lavere grad:
En stabsoffiser, to offiserer av lavere grad og to befalingsmenn av lavere grad enn fenrik.
7. I sak mot menig eller person som ikke er militær:
En stabsoffiser, en offiser av lavere grad, en befalingsmann av lavere grad enn fenrik og to menige.

§ 25. I sak mot krigsfange av militær eller sivilmilitær stilling skal domsmennene være som bestemt for militærperson av tilsvarende klasse. I sak mot krigsfange som ikke er militær, skal domsmennene være som bestemt i § 23, post 7.

§ 28. Militær forhørsrett skal bestå av en eller flere militære forhørsdommere. Har retten flere dommere, får reglene i § 20, 2., 3. og 4. punktum tilsvarende anvendelse.

I den enkelte sak settes retten med en militær forhørsdommer.

Som militær forhørsdommer forretter som regel innen sin rettskrets den borgerlige underdommer eller, hvor der i underretten er flere dommere, én av dem. Er underdommeren beskikket som krigsdommer, eller trenges det flere dommere ved en militær forhørsrett, bestemmer Kongen eller den han bemyndiger hvem av rikets faste dommere skal tre i hans sted eller for øvrig tiltre retten som militære forhørsdommere.

Til å gjøre tjeneste som militære forhørsdommere i krigstid, ved hæravdeling utenfor riket eller på sjøtokt kan Kongen eller den han bemyndiger beskikke menn der er i besittelse av de for underdommere lovbefalte egenskaper.

§ 48. Viser det seg når en saks behandling ved krigsrett skal begynne, at noen av de uttatte domsmenn ikke møter eller av andre grunner ikke kan ha sete i retten, og det ikke er noen varamann som kan tjenstgjøre, skal krigsdommeren, såfremt ikke alle uttatte domsmenn må fratre på grunn av vesentlige feil ved domsmannslisten eller ved uttaingen, foranstalte tilkalt av vedkommende eller av den nærmest høyere eller lavere klasse den som hurtigst kan komme til stede.

Er det valg mellom flere, skjer uttaingen ved loddtrekning.

§ 50 første ledd.

Den militære påtalemyndighets tjenestemenn er:

1. Forsvarssjefen eller når slik ikke er tilsatt, sjefen for Forsvarsstaben.
2. Generaljurisdiksjonssjefene.
3. Jurisdiksjonssjefene og
4. Offiserer som fører kompanisjefs eller dertil svarende eller høyere kommando eller befaling over militær befestning, anstalt

eller skip, eller som innehar tilsvarende selvstendig stilling i den militære forvaltning.

§ 52. Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben) har den overordnede ledelse av påtalemyndigheten.

Generaljurisdiksjonssjefene har ledelsen av påtalemyndigheten hver innen sin generaljurisdiksjon. Kongen eller den han bemyndiger, fastsetter generaljurisdiksjonene og hvilke tjenestemenn skal være generaljurisdiksjonssjefer.

Alene Kongen kan utferdige alminnelige regler og meddele bindende pålegg angående Forsvarssjefens (sjefen for Forsvarsstaben) og generaljurisdiksjonssjefenes utøvelse av deres verv.

§ 53 første og annet ledd.

Kongen eller den han bemyndiger, bestemmer jurisdiksjonenes antall og område.

Jurisdiksjonssjefer beskikkes av Kongen eller den han bemyndiger, blant befalingsmenn av stabsoffisers eller høyere grad.

§ 54 første ledd.

Ved utøvelse av påtalemyndigheten biståes Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben) og generaljurisdiksjonssjefene av generaladvokaten og jurisdiksjonssjefene av krigsadvokatene.

§ 55 første ledd.

Generaladvokaten er felles for alle generaljurisdiksjoner. Han utnevnes av Kongen og skal ha de for Riksadvokaten foreskrevne egenskaper eller i tre år ha tjenestgjort som krigsadvokat.

§ 56 første og annet ledd.

Krigsadvokatene beskikkes av Kongen, fortrinsvis blant menn som har tjenestgjort som offiserer. De skal fylle vilkårene i domstolslovens § 220 nr. 1—2. Til å tjenestgjøre i krigstid, på sjøtokt og under særegne forhold kan dog Kongen eller den bemyndiger, også anta andre til vervet skikkede menn.

Krigsadvokatenes antall fastsettes av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 67 første ledd.

Inntil dom er falt, kan en påbegynt forfølgning innstilles av de samme grunner hvorfor den fra begynnelsen av kunne være unnlatt. Er tiltale reist etter pålegg fra Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben), kan forfølgning ikke innstilles uten med hans samtykke. Det samme gjelder hvor Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben) har erklært seg enig i en beslutning om å reise tiltale eller har avgitt uttalelse om det forhold som er sakens gjenstand.

21 mars. Nr. 1.

§ 69 første ledd.

Tiltale for straffbare handlinger besluttes av generaljurisdiksjonssjefene og jurisdiksjonssjefene. Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben) kan i enhver sak gi generaljurisdiksjonssjefene pålegg om å reise tiltale.

§ 69 annet ledd, post 2.

2. Forbrytelser for hvilke straffen er bestemt således at dødsstraff eller frihetsstraff på livstid kan anvendes.

§ 79. Til å gjøre tjeneste som forsvarere antar Kongen eller den han bemyndiger, ved Høyesterett et tilstrekkelig antall høyesterettsadvokater og ved andre retter et tilstrekkelig antall sakførere eller andre til vervet skikkede menn.

§ 88 første punktum.

Når en militær rett består av en enkelt dommer, skal forhandlingene foregå i overvær av et militært rettsvitne.

§ 89. Reglene om ugildhet for rettsvitner i domstolslovens kapitel 6 kommer til anvendelse ved rettshandlinger som fremmes etter denne lov.

§ 91 annet ledd.

Domstolslovens § 103 siste ledd og § 104 kommer til anvendelse ved rettshandlinger som fremmes etter denne lov.

§ 112 annet ledd.

Ransakingen skal så vidt mulig skje i overvær av et tilkalt vitne, som fortrinsvis bør tas blant personer som har de for militære rettsvitner foreskrevne egenskaper eller er oppført i borgerlig rettsvitneutvalg.

§ 137 annet ledd.

Forklaring som opptas av generaladvokaten eller en krigsadvokat (krigsforhør), avgis i overvær av et vitne, som medunderskriver protokollen. Om dette vitne gjelder reglene om rettsvitner i §§ 88—91. Særskilt protokollfører bør om mulig benyttes.

§ 169. Domsmennene skal avgi forsikring i samsvar med reglene i domstolslovens § 100.

§ 226, nytt tredje ledd.

Dødsdom i andre saker enn standrettssaker kan ikke fullbyrdes før den har vært forelagt Kongen ledsaget av rettens erklæring.

II.

I lov av 6 mai 1921 om den militære disiplinær- og politimyndighet skal følgende bestemmelser midlertidig lyde:

§ 3 første ledd, punkt 4 og 5. 21 mars.

4. Bøter inntil kr. 100 for menige og korporaler og inntil kr. 500 for befalingsmenn av sersjants (kvartermesters) eller dertil svarende eller høyere grad. Nr. 1.
5. Arrest inntil 20 dager.

§ 3 siste ledd.

Overfor kvinner kan bare anvendes irettesettelse, permisjonsnektelse og bøter; overfor personer som ikke er krigsmenn (jfr. den militære straffelovs § 4), bare irettesettelse og bøter.

§ 4 første avsnitt.

Overfor kvinner, elever av krigsskolene, befalsskolene og i klasse med disse stående militære undervisningsanstalter kan ennvidere anvendes:

§ 6. Når bøter ilegges andre enn kvinner, skal det samtidig fastsettes et antall arrestdager, ikke over 15, som skal tre istedenfor bøter som ikke betales.

§ 10 punkt 3 og 4.

3. De som fører bataljonssjefs eller dertil svarende eller høyere kommando, kan ilegge undergivne
   stabsoffiserer inntil 6 dagers husarrest, bøter eller irettesettelse;
   andre befalingsmenn inntil 12 dagers arrest, bøter eller irettesettelse;
   menige alle refselser.
4. Andre i post 1 nevnte befalingsmenn kan ilegge undergivne
   befalingsmenn inntil 4 dagers arrest, bøter inntil kr. 200 eller irettesettelse og
   menige inntil 12 dagers arrest og for øvrig alle refselser.

III.

I mellombils lov frå 21 juni 1946 om tillegg til lovene om rettargangsmåten i militære straffesaker skal § 11 første ledd lyde slik:

Denne lovi tek til å gjelda straks og fell burt når lov frå 14 desember 1946 om tillegg til lov av 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid held upp å gjelda.

IV.

Denne lov trer i kraft straks. Bestemmelsene under avsnitt II faller bort ved utgangen av 1947.

Følgende bestemmelser oppheves:

1. Lov om rettargangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900 § 33 punkt 3.

21 mars. Nr. 1.

2. Provisorisk anordning av 26 juli 1940 om forandringer i lov nr. 3 av 6 mai 1921 om den militære disiplinær- og politimyndighet.
3. Provisorisk anordning av 15 november 1940 om tilføyelser og forandringer i den militære straffelov av 22 mai 1902 og lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900.
4. Provisorisk anordning av 7 november 1941 om forandring i lov om den militære disiplinær- og politimyndighet av 6 mai 1921 nr. 3.
5. Provisorisk anordning av 15 januar 1943 om endring i lov av 6 mai 1921 om den militære disiplinær- og politimyndighet.
6. Provisorisk anordning av 26 februar 1943 om endringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900.
7. Provisorisk anordning av 2 juni 1944 om endringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900.
8. Provisorisk anordning av 11 juni 1943 om tillegg til lov av 6 mai 1921 om den militære disiplinær- og politimyndighet.

21 mars. Nr. 2.

Lov *)[1]) om skattlegging av sjøfolk.

Kapitel I.

Innledende bestemmelser.

§ 1. I denne lov forstås med

1. sjøfolk: enhver som av omsyn til skipets drift er tilsatt i rederiets tjeneste ombord i norske skip i utenriks fart, kystfart eller lokalfart og som for sitt arbeid ombord ikke får godtgjørelse av andre enn rederiet,
2. trekkåret: det kalenderår hvori foretas trekk etter denne lov for skatt av inntekt opptjent samme år,
3. inntekt ombord: hyre og annen godtgjørelse som sjøfolk får utbetalt eller kan kreve utbetalt av rederiet,
4. inntekt i land: inntekt som sjøfolk eller skattepliktige som har vært sjøfolk i trekkåret, oppebærer i dette år og som ikke går inn under inntekt ombord,
5. sjømannsskatt: skatter til stat og kommune, herunder alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift, som sjøfolk skal svare av inntekten ombord.

§ 2. Kongen eller den han gir fullmakt, bestemmer hva som skal regnes som kystfart og lokalfart etter denne lov samt i hvilken utstrekning fangstfolk og sjøfolk i fangstflåten og bergningsflåten samt loser og kjentmenn skal omfattes av bestemmelsene i loven.

*) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

[1]) St.vedtak 18 mars. Se Ot. prp. nr. 169, 1945—46. Innst. O. III. St.tid., forh. i Ot. s. 85—104, 118—125; i Lt. s. 16.

21 mars.
Nr. 2.

Kapitel II.

Skattlegging av norske sjøfolk.

§ 3. Bestemmelsene i dette kapitel gjelder ved beregning av sjømannsskatt for sjøfolk som etter skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 med tilleggslover blir å regne som bosatt her i riket 1 januar i trekkåret.

§ 4. Sjømannsskatt beregnes på grunnlag av inntekten ombord uten at det foretas ligning. Ved beregningen skal gjøres fradrag i inntekten for:

1. Utgifter som må regnes å ville påløpe i trekkåret og som etter den alminnelige skattelovgivning vil kunne kreves fratrukket i inntekten. Utgifter som knytter seg til erverv, sikring eller vedlikehold av inntekt i land, herunder renter av pantegjeld, kan dog ikke kreves fradratt i inntekten ombord. Det samme gjelder underskudd eller tap som nevnt i landskattelovens § 45, byskattelovens § 39, begges første ledd.
2. Den del av inntekten som skal være skattefri etter de bestemmelser som Stortinget fastsetter for den enkelte budsjett-termin. Til grunn for klasseansettelsen legges forholdet pr. 1 november i året forut for trekkåret. Reglene i landskattelovens § 75, byskattelovens § 68, om hvilke personer som skal regnes som forsørget får tilsvarende anvendelse. Når en skattepliktig må forutsettes å bli lignet under ett med ektefelle eller forsørget for inntekt i land i trekkåret, jfr. § 7, henføres han til 1. klasse eller klassefradraget fordeles på inntekten ombord og inntekten i land. Vedkommende departement gir nærmere regler om fremgangsmåten ved fastsettelsen av de skattefri fradrag.

De beløp som skal fratrekkes i inntekten ombord etter punkt 1 og 2, fastsettes i alminnelighet før trekkårets begynnelse av ligningsrådet. I distrikt der det ikke er ligningsråd, fastsettes fradragsbeløpene av ligningsutvalget. Ligningsrådet (ligningsutvalget) kan når som helst i trekkåret sette ned eller forhøye fradragsbeløpet når det er grunn til å anta at den tidligere fastsettelse er uriktig.

Ved beregning av inntekten ombord tas ikke med verdien av fritt opphold ombord, tariffmessig hyretillegg for egen kost, effektgodtgjørelse og annen forlisgodtgjørelse. Ekstrahyre ved sykdom eller forlis tas bare med når denne utbetales av skipsføreren.

§ 5. Klage over ligningsrådets (ligningsutvalgets) fastsettelse av fradragsbeløp etter § 4, annet ledd, kan sendes inn når som helst innen utgangen av trekkåret.

Klagen avgjøres av ligningsrådet (-utvalget). Blir klagen ikke helt imøtekommet, skal den snarest legges fram for overlignings-

21 mars. Nr. 2.

nemnda. Avgjørelsen i ligningsråd (-utvalg) og overligningsnemnd skal treffes uten ugrunnet opphold ved kjennelse som gis en kort begrunnelse. Skattyteren skal straks gis melding om den endelige avgjørelse.

§ 6. Skipsføreren beregner sjømannsskatten ved hver månedlig utbetaling av inntekt ombord etter tabeller som utarbeides av vedkommende departement på grunnlag av de skattesatser og nærmere regler som Stortinget fastsetter for den enkelte budsjett-termin. Tabellene skal være innrettet slik at det hver gang skatt beregnes blir gitt fradrag for den del av fradragsbeløpet som ved fordeling faller på de forløpne måneder i trekkåret.

Skatten forfaller etter hvert som den beregnes og holdes tilbake i inntekten hver måned.

§ 7. Formue som tilhører den skattepliktige blir å skattlegge etter reglene i den alminnelige skattelovgivning. Det samme gjelder inntekt i land som den skattepliktige eller noen som skal lignes under ett med ham, har hatt i trekkåret. I disse tilfelle gjelder dog følgende særregler:

a) Ved kommuneskattligningen medregnes bare inntekt i land. Ekstrahyre ved sykdom eller forlis, som er utbetalt av andre enn skipsføreren, regnes som inntekt i land. For øvrig skal inntekt som nevnt i § 4, siste ledd, ikke skattlegges. I bruttoinntekten kan bare kreves fratrukket utgifter som ikke er kommet til fradrag ved beregningen av sjømannsskatt. Det skattefri beløp skal settes ned med det beløp som er kommet til fradrag ved beregningen av sjømannsskatt. Det foretas ikke ligning av formue under kr. 5 000 og inntekt under kr. 100.

b) Ved statsskattligningen medregnes også inntekt ombord. Bestemmelsene i annet og tredje punktum under bokstav a) får tilsvarende anvendelse. Den skattepliktige skal ha fradrag i den utlignede skatt for den skatt til staten som er trukket i inntekt ombord. Disse regler gjelder tilsvarende ved utligning av alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift.

Har den skattepliktige eller noen som skal lignes under ett med ham, i trekkåret hatt underskudd eller tap som nevnt i landskattelovens § 45, byskattelovens § 39, begges første ledd, kan han kreve å bli lignet etter de alminnelige regler i skattelovene. Sjømannsskatten blir om nødvendig å beriktige etter nærmere regler som fastsettes av vedkommende departement.

§ 8. Det kan ikke settes i verk trekk i inntekt ombord til dekning av utlignet skatt.

Krav på utlignet skatt kan bringes i motregning overfor krav på tilbakebetaling av sjømannsskatt.

§ 9. Kommuneskatt av inntekt ombord svares til den kommune hvor den skattepliktige etter reglene i skattelovene er eller må anses bosatt 1 januar i trekkåret. 21 mars. Nr. 2

Har sjømannen ikke bopel eller hjem på et annet sted i riket, tilfaller skatten den kommune hvor rederiet som han var tilsatt i 1 januar i trekkåret, da hadde sitt kontor eller hvor bestyrelsen foregikk. Har han påmønstret etter 1 januar i trekkåret, tilfaller skatten den kommune hvor rederiet hadde sitt kontor eller hvor bestyrelsen foregikk da påmønstringen fant sted.

Kapitel III.

Skattlegging av utenlandske sjøfolk.

§ 10. Det skal foretas skattetrekk overfor sjøfolk som etter de alminnelige regler i skattelovene ikke er skattepliktige her i riket. Trekket settes i verk av skipsføreren ved hver månedlig utbetaling av inntekt ombord etter de skattesatser og nærmere regler som Stortinget fastsetter for den enkelte budsjett-termin.

Trekk foretas ikke hvis sjømannen godtgjør at han betaler inntektsskatt til sitt hjemland.

Vedkommende departement gir nærmere regler til gjennomføring av bestemmelsene i første og annet ledd og kan bestemme at utenlandske sjøfolk under fart i særlige farvann ikke skal svare sjømannsskatt.

§ 11. Av beløp som er inngått ved trekk etter § 10, tilfaller ¼ staten. De øvrige ¾ fordeles på kommunene etter nærmere regler som fastsettes av Stortinget for den enkelte budsjett-termin.

Kapitel IV.

Om plikt til å gi opplysninger til ligningsmyndighetene.

§ 12. Sjøfolk og deres ektefelle plikter å gi de opplysninger som ligningsmyndighetene forlanger om sjømannens forsørgelsesbyrde og om andre forhold av betydning for beregning av sjømannsskatt. Landskattelovens § 55, byskattelovens § 47, begges annet ledd, får tilsvarende anvendelse.

Hvis den skattepliktige ikke etterkommer pålegg om å gi opplysninger etter første ledd, taper han retten til å klage.

§ 13. Sjøfolk har ikke plikt til å sende inn selvangivelse med mindre de:

a) ved lov er pålagt å føre regnskap,
b) er medlem av selskap som nevnt i landskattelovens § 20, byskattelovens § 15, begges annet ledd,

21 mars. Nr. 2.

c) eier aksjer (parter) i aksjeselskap eller dermed likestilt selskap,
d) i trekkåret har hatt en nettoinntekt i land av minst kr. 500 eller
e) ved trekkårets utgang har en nettoformue på minst kr. 10 000.

Selvangivelsen sendes innen utgangen av februar måned i året etter trekkåret til ligningsrådet (-utvalget) i den kommune som den skattepliktige skal svare skatt til etter § 9.

For sjøfolk som blir å iligne skatt i to eller flere distrikter, gjelder bestemmelsene i landskattelovens § 60, byskattelovens § 52, begges annet ledd.

Kapitel V.

Ansvarsregler.

§ 14. Rederiet og skipsføreren har ansvar for at skatt blir beregnet og at trekk av skatt blir foretatt og oppgjør gitt i samsvar med denne lov og de regler som blir fastsatt med hjemmel i den.

Sjømannsskatt som er beregnet eller som skipsføreren skulle ha beregnet, kan med tillegg av renter og omkostninger drives inn ved utpanting hos rederiet eller skipsføreren når skatten ikke blir innbetalt i rett tid.

§ 15. Reder eller skipsfører som unnlater å foreta beregning og trekk av skatt etter denne lov eller som unnlater å sende inn de trukne beløp i rett tid, straffes med bøter for så vidt forholdet ikke går inn under strengere straffebestemmelse.

Kapitel VI.

Utfyllende bestemmelser.

§ 16. Vedkommende departement kan utferdige nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne lov og kan herunder treffe bestemmelse om plikt for sjøfolk til å sørge for skattekort, om beregning av sjømannsskatt når sjømannen påmønstrer i trekkåret eller når det ikke er fastsatt fradragsbeløp etter § 4, om trekk i ekstrahyre ved sykdom eller forlis, om avrunding av fradragsbeløp og skattebeløp, om rederiets plikt til å svare renter av skattebeløp som ikke i rett tid sendes innfordringsmyndighetene, om provisjon for trekk av kommuneskatt m. v. Departementet fastsetter også bestemmelser om i hvilken utstrekning skatt til stat og kommune, alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift skal frafalles ved påmønstring etter denne lovs ikrafttreden.

Vedkommende departement kan overføre sin myndighet etter denne lov til annen offentlig myndighet.

Kapitel VII.

Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser.

§ 17. Av hyre, part eller annen godtgjørelse som er oppebåret i 1946 for tjeneste ombord i norske skip i utenriks fart, skal det ikke svares inntektsskatt ut over de beløp som i henhold til lov eller tariffavtale er trukket ved utbetalingen. Bestemmelsene i §§ 7 og 8 i lov av 13 desember 1946 inneholdende særregler om skattleggingen av sjøfolk, fangstfolk, tjenestemenn og andre som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge m. v. får tilsvarende anvendelse. Skatt til stat og kommune og alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift utlignes ikke på sjøfolks inntekt ombord for budsjettåret 1947—48.

Skatt til stat og kommune og alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift som for budsjettåret 1946—47 er utlignet på sjøfolks inntekt ombord, frafalles i den utstrekning skattene og avgiftene ikke er forfalt ved denne lovs ikrafttreden.

§ 2 i lov av 13 desember 1946 inneholdende særregler om skattleggingen av sjøfolk, fangstfolk, tjenestemenn og andre som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge m. v. oppheves med virkning fra denne lovs ikrafttreden. Skattebeløp som med hjemmel i den nevnte bestemmelse er trukket i inntekt opptjent ombord i tidsrommet fra 1 januar 1947 og til den dag da denne lov trer i kraft, blir å innregulere i den ordning som gjelder etter denne lov, etter nærmere regler som fastsettes av vedkommende departement. Bestemmelsene i første ledd, første og annet punktum, kan herunder gis tilsvarende anvendelse.

For skattepliktige som deltar i hvalfangst i antarktiske farvann kan det settes i verk forhåndstrekk i hyre, part eller annen godtgjørelse til dekning av skatter til stat og kommune — herunder alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift — som kan ventes utlignet på grunnlag av inntekten i det kalenderår da trekket foretas eller i det forutgående kalenderår. Bestemmelsene i landskattelovens § 114, byskattelovens § 106, og de regler som er utferdiget med hjemmel i disse paragrafer, får — så langt det passer — anvendelse ved gjennomføringen av trekket. Kongen kan gi utfyllende bestemmelser.

§ 18. Bestemmelsene i § 17, siste ledd, trer i kraft straks. For de i samme ledd nevnte skattepliktige trer samtidig ut av kraft bestemmelsen i § 2 i lov av 13 desember 1946, jfr. denne lovs § 17, tredje ledd.

For øvrig trer denne lov i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

21 mars. **Kongelig resolusjon.**

Punkt 7 i de ved kongelig resolusjon av 27 juli 1945 fastsatte regler om fullbyrdelse av dødsstraff gis følgende tilføyelse:

I særlige tilfelle kan Justisdepartementet gjøre unntak fra disse bestemmelser.

21 mars. **Kongelig resolusjon.**

1. De overenskomster som er omhandlet i Samferdselsdepartementets foredrag av 21 mars 1947 vedrørende post-, telegraf- og telefonforbindelsen mellom Norge og Sovjetsamveldet blir godkjent.

2. Poststyret og Telegrafstyret får fullmakter til senere å treffe avtale om endringer i overenskomstene forutsatt at disse endringer ikke berører grunnlaget for overenskomstene eller forutsetningene for deres inngåelse.

3. Samferdselsdepartementet får fullmakt til å fastsette de avgifter m. v. som kreves opp etter overenskomstene.

21 mars. **Kongelig resolusjon** *) om at den myndighet som etter lov om skattlegging av sjøfolk blir å utøve av vedkommende departement, legges til Finans- og tolldepartementet.

21 mars. **Kongelig resolusjon.***)

Bestemmelser om beregning og oppkreving av omsetningsavgift, utferdiget ved kongelig resolusjon av 21 desember 1945, § 15 gis følgende ordlyd:

§ 15. Direktøren for skattevesenet kan bringe inn avgiftsgrunnlaget til prøvelse ved klagenemnda. Klagenemnda kan i tilfelle så vel sette ned som forhøye grunnlaget. Klagenemnda kan likeledes endre grunnlaget hvis den finner at skatteinspektørens avgjørelse beror på en uriktig lovforståelse eller uriktig oppfatning av et rettslig spørsmål. Bestemmelsene i §§ 11, 13 og 14 får tilsvarende anvendelse.

21 mars. **Bestemmelser** **) om omsetning og bruk av huder og skinn.

(Gitt 21 mars 1947 av Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

---

*) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 11.
**) Kunngj. 20 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

§ 1. Ved huder og skinn forstås i disse bestemmelser ugarvede og uberedte huder og skinn av okse, ku, kvige, rempling, kalv, hest, sau, lam, geit og risbit. 21 mars.

Ved produsent fortås eier av dyr som nevnt i 1. ledd.

Ved hudgrossist, garver, bereder, pelsgrossist og pelsvarefabrikant forstås enhver som har godkjenning som sådan fra det tidligere Norges Lærstyre eller Direktoratet for Industriforsyning. Godkjenningen kan tilbakekalles og gjøres avhengig av bestemte vilkår.

Ved leiegarving forstås garving av huder og skinn som ikke erverves eller eies av den som utfører garvingen.

Ved leieberedning forstås beredning av huder og skinn som ikke erverves eller eies av den som utfører beredningen.

§ 2. Produsent kan overdra huder og skinn til hudgrossist eller oppkjøper.

Overdragelse fra produsent kan også skje til garver eller bereder i den utstrekning garveren eller berederen tidligere har kjøpt huder og skinn i smått direkte fra produsent (torgkjøp og lignende).

§ 3. Oppkjøper plikter å tilby mottatte huder og skinn til hudgrossist straks eller senest 1 måned etter ervervelsen og levere disse råvarer i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som til enhver tid gjelder.

§ 4. Hudgrossist plikter ved utløpet av hver måned å gi Direktoratet for Industriforsyning oppgave over hva han i løpet av måneden har mottatt av huder og skinn av dyr som er nevnt i § 1 og hva han har i beholdning av slike huder og skinn ved utløpet av måneden.

Den som innfører huder og skinn, skal straks etter å ha mottatt varene sende skriftlig melding til Direktoratet for Industriforsyning om når og hvor innførselen har funnet sted, bilagt med oppgave over arten og mengden av de huder og skinn som er innført.

§ 5. Hudgrosist og importør plikter å levere huder og skinn til garvere, beredere, pelsgrossister eller pelsvarefabrikanter i samsvar med de oppgaver over hud- og skinnfordeling som han til enhver tid mottar fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger, eller til enhver som har spesiell kjøpetillatelse fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger. Leveringen skal skje mot betaling i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som til enhver tid gjelder.

§ 6. Det er forbudt å overdra eller erverve huder og skinn på annen måte enn bestemt i §§ 2, 3 og 5.

Salg av huder og skinn til utenlandsk kjøper er dog tillatt når selgeren har utførselstillatelse for hudene og skinnene fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

21 mars. Direktoratet for Industriforsyning kan påby at huder og skinn som er ervervet i strid med bestemmelsene i 1. ledd, skal leveres av erververen til hudgrossist mot betaling i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som til enhver tid gjelder.

Det er forbudt for produsent, oppkjøper, hudgrossist og importør å forføye over huder og skinn på annen måte enn ved slikt salg som bestemt i §§ 2, 3 og 5.

§ 7. Direktoratet for Industriforsyning kan bestemme hvor meget garver hver måned kan eller skal innarbeide og hvor meget bereder hver måned kan eller skal berede av huder og skinn. Likeledes kan direktoratet treffe bestemmelse om arten av det råstoff som den enkelte garver eller bereder skal bruke og om hva slags lær og skinn råstoffet skal garves eller beredes til. Direktoratet kan også i enkelttilfelle gi garver eller bereder pålegg om framstilling for bestemte oppdrag i samsvar med de til enhver tid gjeldende prisreguleringsbestemmelser.

Det er forbudt for garver eller bereder uten tillatelse fra Direktoratet for Industriforsyning å overdra sine beholdninger av huder og skinn.

Garver og bereder plikter ved utløpet av hver måned å gi Direktoratet for Industriforsyning oppgave over beholdning av huder og skinn pr. månedens siste dag, produksjon av lær og skinn i den forløpne måned og hva som ventes ferdig av lær og skinn i løpet av de 2 etterfølgende måneder.

§ 8. Det forbudt å innlevere til eller utføre leiegarving eller leieberedning av huder og skinn uten tillatelse fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger. Tillatelsen skal bare gjelde garvere og beredere som nevnt i § 1, 3. ledd.

§ 9. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre alminnelige og spesielle unntak fra disse bestemmelser og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dem.

§ 10. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 11. Bestemmelsene trer i kraft 5 mai 1947.

Samtidig oppheves forordning av 6 juli 1942 om omsetning og bruk av huder og skinn, forskrifter av 12 august 1941 om begrensning i bruk av huder av okser, kuer og kviger, forskrifter av 1 august 1942 om bruk av garveriers og berederiers beholdninger av huder og skinn og forskrifter av 28 mai 1942 om utnytting av huflater (hodeflater).

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet. 21 mars.
I medhold av lov om okkupasjonslovgjevinga av 27 september 1946 § 1 nr. 2, annet ledd, og kongelig resolusjon av 22 november 1946 fastsettes forskrifter av 26 september 1944 om omsetning av beredte husdyr- og viltskinn og om framstilling og omsetning av pelsvarer av slike skinn skal opphøre å gjelde fra og med i dag.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89 for Aker. 21 mars.

Skriv **) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok av Rosendal-bygda i Kvinnherad herad, Hordaland fylke. 22 mars.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativet for Fredrikstad. 24 mars.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om endring i § 1 i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Folldal herred, Hedmark fylke. 25 mars.

Skrivelse ***) fra Justisdepartementet om endring i § 26 i politivedtekt for Bergen. 26 mars.

Skrivelse ***) fra Justisdepartementet om endring av politivedtekten for Børsa herred, Sør-Trøndelag fylke. 26 mars.

Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om fiskeregler for Lesja herred, Opland fylke. 27 mars.

Skrivelse ***) fra Forsyningsdepartementet om regulering av strøket Grogaten — Breviksgaten — Langesundsgaten — Lensmannsgaten, Skien, samt om vedtekter til reguleringen. 27 mars.

Skrivelse ***) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 83 punkt 6 for Bodø. 27 mars.

Midlertidig lov **)[1] om militære rekvisisjoner i overgangstiden etter krigens slutt. 28 mars. Nr. 1.
§ 1. Til bruk for militære myndigheter kan enhver pålegges midlertidig å avstå bruksrett over fast eiendom (med tilhørende løsøre) eller rettighet over slik eiendom.

*) Kunngj. 20 mai i Lovtid. 1 nr. 17.
**) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1 nr. 12.
***) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 13.
[1]) St.vedtak 13 mars. Se Ot. prp. nr. 151, 1945—46. Innst. O. nr. 18. St.tid., forh. i Ot. s. 105—109; i Lt. s. 39.

28 mars. Nr. 1.

Avståing kan bare kreves til fremme av nødvendige formål hørende under den militære tjeneste eller forvaltning.

§ 2. Krav om avståing fremmes av den norske militære myndighet som Kongen eller den han gir fullmakt bestemmer.

§ 3. Krav om avståing skal utferdiges skriftlig. Når avståing har funnet sted gis skriftlig kvittering. Ved frigivelse gis skriftlig bevis herfor.

§ 4. Erstatning for avståingen fastsettes av Kongen eller den han gir fullmakt.

Kongen eller den han gir fullmakt, kan gi nærmere regler om erstatningen, herunder fastsette taksten for avståing av bestemt art.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til utgangen av 1949.

Fra lovens ikrafttreden oppheves provisorisk anordning av 21 september 1945 om rekvisisjoner til bruk for alliert eller norsk myndighet.

Rekvisisjoner som har funnet sted med hjemmel i den nevnte anordning eller med hjemmel i lov av 27 juli 1896 om militære rekvisisjoner i krigstilfelle og som vil kunne kreves etter denne lov, står etter lovens ikrafttreden ved makt uten fremsettelse av nytt krav, dersom ikke eiendommen særskilt blir frigitt.

Forskrifter om godtgjøring som er fastsatt med hjemmel i den nevnte anordning, gjelder fortsatt for avståing som kreves eller opprettholdes etter denne lov inntil de i tilfelle blir opphevet eller avløst av nye regler.

28 mars. Nr. 2.

Lov *)[1] om å lengja prioritetstida for panterentur.

§ 1. For pant i fast eigedom som har lide serleg verdmink av krigshendingar går fristen etter rettarbota frå 12 mars 1790 ikkje ut før 1 april 1948.

§ 2. Denne lova tar til å gjelde 1 april 1947. Ho gjeld ikkje der føreretten då alt er tapt.

28 mars. Nr. 3.

Mellembels lov *)[2] om tillegg til § 21 i lov om fengselsstellet og om tvangsarbeid av 12 desember 1903.

§ 1. Reglane i § 21 i fengselslova, om utslepping på prøve, får for fangar som er dømde i tida 1 juli 1945 til 31 mars 1949 dette avvik:

---

*) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1 nr. 12.

[1]) St.vedtak 24 mars. Se Ot. prp. nr. 17. Innst. O. nr. 29. St.tid., forh. i Ot. s. 128; i Lt. s. 45.

[2]) St.vedtak 24 mars. Se Ot. prp. nr. 9. Innst. O. nr. 30. St.tid., forh. i Ot. s. 128; i Lt. s. 45.

1. Har fangen den dagen han tar til å sone, krav på frådrag for varetekt, skal det som er meir enn 90 dagar av dette frådraget, takast med når det vert rekna ut kva dag han kan sleppa ut på prøve. 28 mars. Nr. 3.
2. Fangen kan verta slept ut på prøve, endå om han ikkje skal sone så mykje som 5 månader når varetektstida er frårekna, og endå om han ikkje har sona så mykje som 4 månader av tida som er att når varetektstida er frårekna.

§ 2. Kongen gjev nøyare reglar om utslepping på prøve etter denne lova.

§ 3. Denne lova tek til å gjelda straks.

Mellombels lov av 10 mai 1946 om tillegg til § 21 i lov om fengselsstellet og om tvangsarbeid av 12 desember 1903 held opp å gjelda frå same tid.

Kongelig resolusjon. 28 mars.

I. I henhold til § 5 i lov av 16 juli 1920 om Universitetets lærereksamener blir godkjent nedenstående reglement for Det pedagogiske seminar og pedagogisk eksamen.

II. Det hittil gjeldende reglement, vedtatt ved regjeringens resolusjon av 9 desember 1907, blir opphevet.

Reglement

for

Det pedagogiske seminar og pedagogisk eksamen.

§ 1. Det pedagogiske seminar har et styre som består av seminarets rektor og 4 valte medlemmer, nemlig to universitetslærere og to skolemenn, en filolog og en realist, av den høyere skoles lærerstand. Av de valte medlemmer skal en universitetslærer tilhøre det historisk-filosofiske og en det matematisk-naturvitenskapelige fakultet. Disse to velges av Det akademiske kollegium, de to skolemenn av Kirke- og undervisningsdepartementet, samtlige for et tidsrom av fire år, således at en skolemann og en universitetslærer trer ut hvert annet år. Styret velger selv sin formann og nestformann.

§ 2. Det påligger styret:

1. Å føre tilsyn med undervisningen ved seminaret og påse at de gjeldende bestemmelser blir overholdt.
2. Å avgi innstilling om tilsetting av lærere, og oppnevning av sensorer.
3. Å utarbeide budsjettforslag for seminaret.
4. Å avgi årlig innberetning om dets virksomhet til departementet.

28 mars. § 3. Seminarets rektor og dets inspektør utnevnes av Kongen, de øvrige lærere tilsettes av Kirke- og undervisningsdepartementet med tre måneders gjensidig oppsiingsfrist. Lærerstillinger kan også være faste vitenskapelige universitetsstillinger. Aldersgrensen er 70 år for menn og 65 år for kvinner. Departementet oppnevner sensorer etter innstilling av styret.

§ 4. Det pedagogiske seminarkurs omfatter et semester og består av et kurs i teoretisk pedagogikk og et øvingskurs i praktisk lærervirksomhet. Vårsemesteret regnes fra 15 januar til 20 juni, høstsemesteret fra 25 august til 20 desember. Kandidater som ønsker å gjennomgå kurset, må i god tid melde seg til seminarets rektor.

§ 5. Eksamen ved seminaret holdes ved slutten av hvert semester og omfatter teoretisk pedagogikk. Ved denne eksamen har kandidatene å gjøre rede for:

A. Hovedtrekkene av pedagogikkens historie i den nyere tid.
B. Den norske skoles og særlig den høyere skoles utvikling og nåværende ordning.
C. Alminnelig oppdragelses- og undervisningslære og et kort kurs i pedagogisk statistikk.
D. Fagmetodikk.
E. Psykologi.
F. Skolehygiene.

§ 6. Kandidater som på forhånd har tatt eksamen i pedagogikk ved Universitetet skal bare prøves i fagmetodikk. Det samme gjelder kandidater med eksamen fra lærerskole etter lov av 1930 og 1938. Teologiske kandidater som har gjennomgått det praktisk-teologiske seminar ved Universitetet eller Menighesfakultetet blir fritatt for de i § 5 under A, C (statistikk unntatt) og E nevnte disipliner. De skal gjennomgå kurset i fagmetodikk i sine filologiske fag, i den norske skoles historie og organisasjon og prøves i disse fag ved eksamen.

§ 7. Eksamen er skriftlig og muntlig. Ved den skriftlige eksamen gis 2 oppgaver. Den ene velges innen de i § 5 under A, B, C og E nevnte fag, den annen tas fra fagmetodikken. Oppgavene velges blant de emner som er gjennomgått i forelesninger eller øvinger, eller som kandidaten har fått seg oppgitt til selvstudium. Til besvarelse av hver av oppgavene gis en tid av 6 timer. Den muntlige eksamen omfatter alle de i § 5 nevnte fag. Den må som regel ikke strekke seg ut over en dag for hver enkelt kandidat.

Den skriftlige og muntlige prøve bedømmes av lærerne sammen med de oppnevnte sensorer.

Der er adgang til å erstatte den muntlige prøve helt eller delvis med korte skriftlige oppgaver hvis det viser seg at den muntlige eksamen vil oppta for stor del av semesteret. 28 mars.

§ 8. For den skriflige prøve gis en særskilt karakter, likeså for den muntlige prøve og for praktisk lærerdyktighet. Karakterbetegnelsen i de teoretiske fag er den samme som ved Universitetets fagvitenskapelige lærereksamener. For praktisk lærerdyktighet gis følgende karakterer: særdeles godt, meget godt, godt, godkjent, ikke godkjent — eller: sers godt, mykje godt, godt, godkjent, ikkje godkjent.

§ 9. Under særlige omstendigheter kan en kandidat på søknad fritas for å delta i det teoretiske kurs. I så tilfelle kan kandidaten på anmodning få den nødvendige veiledning til selvstudium av seminarets rektor.

§ 10. Samtidig med det teoretiske kurs gjennomgår kandidatene et øvingskurs i praktisk lærervirksomhet ved en høyere skole. Ved slutten av dette kurs gir seminarets rektor eller inspektør sammen med vedkommende faglærere kandidaten en karakter for hans praktiske lærerdyktighet.

Dispensasjon fra det praktiske kurs kan på søknad til styret gis en kandidat som fra lederen av en eksamensberettiget skole har fyllestgjørende vitnesbyrd for lengere fast lærervirksomhet. Dog må han i dette tilfelle gi prøvetimer i sine fag.

Hvor særegne grunner gjør det ønskelig kan styret på søknad også dispensere fra de to kursers samtidighet.

§ 11. Lærerskolekandidater som har minst 2 års praksis i minst halv post i en eksamensberettiget høyere skole kan fritas for å gjennomgå det praktiske kurset ved seminaret.

§ 12. For å få adgang til eksamen må kandidaten

1) ha gjennomgått seminarets teoretiske kurs og øvingskurset i praktisk lærervirksomhet,
2) framlegge vitnesbyrd for bestått adjunkt- eller lektoreksamen eller teologisk embetseksamen, eller en dispensasjon fra denne bestemmelse gitt av Kirke- og undervisningsdepartementet i henhold til lov av 16 juli 1920 om Universitetets lærereksamener.

Ved oppmelding til eksamen har kandidaten å betale en fastsatt avgift.

§ 13. Har kandidaten ikke bestått en av de foreskrevne eksamensprøver, må han underkaste seg ny prøve i hele den teoretiske eksamen.

Når et fag deler seg i flere hoveddisipliner, har en kandidat ikke bestått eksamen om han får karakteren 5,0 eller dårligere i en enkelt disiplin.

28 mars. For å bestå eksamen kreves at karakterene ikke er under 4,0 i noen av de to teoretiske prøver.

Ny prøve i praktisk lærerdyktighet kan først tas etter fulle to semester.

28 mars. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av midlertidig lov av 22 november 1946 om tillegg til lov av 8 mai 1900 angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer, § 2 bestemmes:

Som krigsrammet skal anses Finnmark fylke og av Troms fylke herredene Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa og Kvænangen.

28 mars. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av § 38 i lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938, jfr. tilleggslov av 13 desember 1946, blir det fastsatt følgende forskrifter om arbeidsløshetstrygd for sjømenn i utenriks fart:

§ 1. Arbeidstakere som er syketrygdet etter lov om syketrygd § 100, punkt 1, jfr. § 101, punkt 1, skal uten omsyn til inntektens størrelse være pliktige til arbeidsløshetstrygd på de vilkår som er fastsatt i disse forskrifter. Unntatt fra plikten til arbeidsløshetstrygd er dog arbeidstakere i fangst og fiske, herunder bearbeiding av fangsten utafor riket.

Når det er tvil om noen er unntatt fra trygdeplikt, avgjør Direktoratet for arbeidsløshetstrygd saken.

Bestemmelsene i lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938 med tilleggslover gjelder når intet annet framgår av disse forskrifter.

§ 2. En trygdet som under arbeidsløshet oppholder seg i riket får dagpenger etter klasse 6 i lov om trygd mot arbeidsløshet § 4, og i tilfelle tillegg etter reglene i samme paragraf. Har han forsørgede i utlandet ytes tillegg etter satser som fastsettes av Sosialdepartementet.

I utlandet betales stønad til trygdede som under arbeidsløshet oppholder seg innen de områder Sosialdepartementet bestemmer. Departementet fastsetter satser for dagpenger og tillegg.

I den tid trygdede får dagpenger av arbeidsløshetstrygden skal han syketrygdes for arbeidsløshetsfondets regning. Sosialdepartementet gir nærmere regler herom.

---

*) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1 nr.2 1.

§ 3. For å få dagpenger av arbeidsløshetstrygden må en trygdet: 28 mars.
1) være arbeidsfør,
2) være arbeidsløs og ha meldt seg som arbeidssøker,
3) ha oppfylt sine plikter etter hyrekontrakten,
4) ikke rammes av bestemmelsene i lov om trygd mot arbeidsløshet § 10, punkt 1—6 og 8—10.

Bestemmelsene i lov om trygd mot arbeidsløshet § 5, punkt 4, gjelder ikke når trygdede er arbeidsløs i utlandet.

Ved første gangs stønad må en trygdet ha vært i trygdepliktig arbeid minst 10 måneder i løpet av de siste 4 år.

I riket skjer melding som arbeidssøker i samsvar med bestemmelsene i lov om trygd mot arbeidsløshet § 11.

I utlandet skjer melding som arbeidssøker til norsk konsulat. Når det på stedet er etablert særskilt norsk institusjon for hyreformidling, skjer meldingen til denne. Meldingen foretas minst en gang i uken og ellers så ofte vedkommende institusjon anser det påkrevd.

§ 4. Trygden yter dagpenger i inntil 15 uker i løpet av 12 måneder. Ved beregningen av stønadstiden tas omsyn til eventuelle tidligere utbetalinger av dagpenger både i riket og i utlandet i nevnte tidsrom.

Den som har hatt dagpenger i 15 uker i løpet av 12 måneder, kan under arbeidsløshet i utlandet igjen få dagpenger når han har vært i trygdepliktig arbeid i minst 3 måneder, dog bare 2 ukers stønad for hver måned han pånytt har vært i trygdepliktig arbeid.

Bestemmelsene i lov om trygd mot arbeidsløshet § 6 får ikke anvendelse når trygdede oppholder seg utafor riket.

Får en sjømann som er trygdet etter disse forskrifter midlertidig arbeid som medfører trygdeplikt etter bestemmelsene i lov om trygd mot arbeidsløshet og varer ikke arbeidet utover 12 dager, skal eventuell stønad under arbeidsløshet utbetales etter disse forskrifter.

§ 5. En trygdet som blir arbeidsløs i utlandet kan ytes hjelp til reise og flytning når han ikke etter lov eller avtale tilkommer slik hjelp. For å få hjelp av arbeidsløshetstrygden må han være sikret arbeid på det nye sted og fylle vilkårene i § 3. Hjelpen kan ikke være høyere enn dagpenger i 6 uker, forsørgingstillegg ikke reknet med. Begrensningen etter § 4, første setning gjelder ikke.

§ 6. I riket settes krav om stønad fram i samsvar med bestemmelsene i lov om trygd mot arbeidsløshet § 12, første ledd. Trygdede må framvise sjøfartspatent, sjøfartsbok eller sertifikat og ellers gi de opplysninger som måtte anses nødvendige for å godtgjøre retten til stønad. Arbeidsløshetsnemnda i oppholdskommunen tar så avgjerd

28 mars. om stønad. Stønaden blir å utbetale av det stedlige arbeidsløshetsfond gjennom trygdekassen på stedet. Dagpenger utbetales i etterskott for hver uke.

I utlandet settes krav om stønad fram for den institusjon som skal motta melding i henhold til § 3, siste ledd. Denne institusjon tar på grunnlag av framlagte sjøfartsdokumenter og opplysninger som nevnt i foregående ledd avgjerd om stønad. Dagpenger utbetales i etterskott for hver uke.

Direktoratet for arbeidsløshetstrygd gir nærmere regler om framsetting av stønadskrav, om avgjerd og om utbetaling av stønad.

§ 7. For hver trygdet skal det betales en månedspremie så lenge arbeidsforholdet varer eller så lenge den trygdede oppebærer hyre.

Når en trygdet er fritatt for premie etter lov om syketrygd, faller også premien til arbeidsløshetstrygden bort.

Premien betales alltid for en hel kalendermåned, uansett hvilken dag i måneden trygdeplikten inntrådte eller opphørte, dog slik at det ikke for noen måned skal betales mer enn den fastsatte månedspremie.

Premien utgjør kr. 4,80 pr. måned, hvorav en halvpart faller på arbeidsgiveren og en halvpart på medlemmet selv.

Premien innkreves samtidig med og på samme måte som premien til syketrygden.

Strykning av premie må godkjennes av Direktoratet for arbeidsløshetstrygd eller den direktoratet gir fullmakt.

Kommunetilskottet utgjør kr. 1,20 pr. trygdet pr. måned. Det skal betales av den samme kommune som betaler tilskott til syketrygden og innkreves samtidig med og på samme måte som dette.

§ 8. Premier og kommunetilskott for arbeidstakere som trygdes i henhold til disse forskrifter går til et særskilt arbeidsløshetsfond som utreder alle utgifter i forbindelse med arbeidsløshetstrygden for nevnte arbeidstakere når intet annet er fastsatt.

Styre for fondet er Statens Arbeidsløshetsråd.

§ 9. For anke gjelder bestemmelsene i lov om trygd mot arbeidsløshet kap. 5.

Departementet kan dog bestemme at en trygdet som oppholder seg i utlandet kan bringe saken inn for en stedlig ankenemnd oppnevnt av departementet. Slik nemnd skal bestå av en uavhengig formann og en representant for redere og en for sjømenn med personlige varamenn. Ankefristen er 2 uker reknet fra den dag trygdede ble kjent med vedtaket. Den stedlige ankenemnds avgjerd kan prøves etter bestemmelsene i lov om trygd mot arbeidsløshet kap. 5.

§ 10. 28 mars.

1. Disse forskrifter trer i kraft 1 mai 1947.
2. Inntil Sosialdepartementet bestemmer annet foretar Det norske Innskudds- og Trekkontor innkreving av trygdedes og arbeidsgiverens del av premien til arbeidsløshetstrygden og avholder kommunetilskottet hos trygdedes skattekommune ved utbetaling av skattetrekk til denne.

Kongelig resolusjon.*)

De redere som beskjeftiger skip under norsk flagg i utenriks fart, pålegges å trekke i hyren fra 1 mai 1947 for syketrygdede sjømenn ansatt på sådanne skip den del av avgiften til Velferdsfondet som i henhold til lov om opprettelse av et Velferdsfond og et Velferdsråd for sjøfolk av 13 desember 1946, nr. 7, § 2, skal utredes av sjømannen med kr. 0,60 pr. måned. Det trukne beløp skal av rederen månedlig innsendes til Det norske Innskudds- og Trekkontor, Oslo, sammen med den del av av avgiften, kr. 0,60 pr. måned som det er pålagt rederen å utrede etter samme lovs bestemmelse. 28 mars.

Fra 1 juli 1947 oppkrever Det norske Innskudds- og Trekkontor også statens andel av velferdsavgiften.

Kongeleg resolusjon.*) 28 mars.

I samhøve med § 4 i mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja omsetnaden av jordbruksvaror, jfr. lov frå 2 august 1946, vert det gjeve desse føresegner om avgift på grønsaker og frukt:

§ 1. I tida til og med 31 mars 1948 skal det svarast avgift av alt sal frå produsent av epler, pærer, plommer, kirsebær (moreller) og av grønsaker av desse slag:

Kål av alle slag, gulrøter, matneper, selleri, purre, raudbeter, matlauk av alle slag, melonar, tomatar, agurkar, persille, spinat, erter og bønner, graskar, pastinakk, jordskokk, peparrot, rabarbra, asparges, redikkar, salat, sjampinjong og dill.

§ 2. Avgifta vert fastsett til 2 % av salssumen. Avgifta vert rekna av brutto salssum frå produsent (notasum inklusive frakt og emballasje og mogleg avgift til staten, der denne er teke med i prisen på vara).

§ 3. Unnateke frå avgiftsplikta er sal frå produsent til arbeidarar på garden eller i gartneri- eller hagebruksverksemda og leveranser til oppfylling av kår- og forpaktningskontrakter. Med godkjenning frå departementet kan Omsetningsrådet gjeva føresegner om fri-

*) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1 nr. 12.

28 mars. taking for avgift på anna småsal. Når serlege grunnar talar for det, kan Omsetningsrådet taka fri for avgift i det einskilde tilfelle.

§ 4. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

§ 5. Desse føresegnene trer i kraft 1 april 1947. Frå same dag fell bort kongeleg resolusjon frå 16 august 1946 om føresegner om avgift på frukt.

28 mars. **Kongelig resolusjon** *) om forbud mot å bruke kastenot (dragnot) til fangst av fisk i sjøen ved utløpet av Åelva i Bindal herred, Nordland fylke.

28 mars. **Kongelig resolusjon** *) om forbud mot i månedene juni og juli å bruke kastenot på en strekning ved utløpet av Søgneelva, Vest-Agder fylke.

28 mars. **Vegloven** (kodifisert) **)

Lov om vegvesenet av 21 juni 1912 således som den lyder etter de ved lover av 14 august 1918 nr. 4 §§ 2 og 76, 20 februar 1926, 24 juni 1931, 19 mai 1933, 13 mars 1935, 24 juni 1938 og 22 november 1946 foretatte endringer.

FØRSTE DEL.

Om offentlige veger på landet.

Kapitel I.

Om offentlige vegers inndeling, anlegg og nedleggelse.

§ 1. Ved offentlige veger på landet forstås veger, som står til almenhetens bruk og vedlikeholdes ved foranstaltning av stat, fylke eller herred samt er offentlig tilsyn undergitt.

Disse veger er to slags:

1. Hovedveger, nemlig:
   a) viktigere veger, som forbinder riket med naborike eller fylker innbyrdes og
   b) viktigere gjennomgangsveger som vedlikeholdes for motorvognavgifter (vegavgiftene) med eller uten distriktsbidrag — riksveger og

*) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1 nr. 12.

**) Ved kgl. resolusjon av 28 mars er en kodifisert utgave av vegloven av 21 juni 1912 med endringslover besluttet inntatt i Norsk lovtidends 1ste avdeling.

c) veger, som innen et fylke befordrer gjennomgangsferdsel mellom to eller flere herreder eller tjener en vesentlig del av et herred som eneste eller viktigste adkomst til by eller annet knutepunkt for ferdsel. 28 mars.

2. Bygdeveger, hvortil regnes alle andre offentlige veger.

§ 2. Undersøkelse av nye hovedveganlegg iverksettes av den sentralmyndighet, hvorunder vegvesenet er henlagt, eller av fylkesvegstyret etter innhentet samtykke av sentralmyndigheten.

Anlegg av nye eller omlegging av eldre hovedveger med bruer skal i alminnelighet utføres for statskassens regning med eller uten distriktsbidrag etter beslutning for hvert enkelt tilfelle av vedkommende bevilgende myndigheter, hvem planer og overslag forelegges.

§ 3. Undersøkelse og planleggelse av nye eller omlegging av eldre bygdeveger iverksettes av fylkesmannen etter vedkommende herredstyres anmodning. Bygging av sådanne veger eller bruer blir etter beslutning av vedkommende herredstyre, med eller uten bidrag av stat eller fylke, å utføre etter fylkesmannens foranstaltning. Planer og overslag forelegges herredstyret og i tilfelle fylkestinget og Stortinget.

Bestemmelsene i nærværende paragraf skal ikke være til hinder for, at statsbidrag til bygdeveger under særlige forhold bevilges på sådan måte, at bevilgningen ikke knyttes til bestemte anlegg, men blir å fordele mellom bygdeveganlegg innen vedkommende fylke etter fylkestingets nærmere bestemmelse.

§ 4. Ved anlegg av nye eller omlegging av eldre bygdeveger kan herredstyret bestemme, at utgiftene i den utstrekning, hvori de bæres av vedkommende herred, helt eller delvis skal bestrides ved kjøring eller annet naturalarbeide av brukere av matrikulert jord etter deres eiendommers matrikkelskyld.

Herredstyret kan frita bruk av 25 øres skyld og derunder samt avsidesliggende gårder for å yde naturalarbeide.

For så vidt omhandlede arbeider ikke er opptatt på herredsbudsjettet, kan herredstyret bestemme, at det skal ydes et bidrag avpasset etter verdien av det arbeide, som i tilfelle ville falle på disse bruk.

Beslutningen skal inneholde bestemmelse om arbeidets fordeling mellom vedkommende brukere samt om forholdet mellom manns- og hestedagsverk og trenger for å være gyldig godkjennelse av fylkesvegstyret.

§ 5. Når et herred består av flere sogn, kan vedkommende sogns formenn og representanter beslutte, at utgiftene ved anlegg av ny eller omlegging av eldre bygdeveg skal utredes av sognekommunen.

Hva det i nærværende lov er bestemt om et herreds bygdeveger, gjelder også de her nevnte veger.

28 mars. § 6. Når det fra minst to tredjedeler av de interesserte eiere og brukere av matrikulert jord eller annen fast eiendom til herredstyret framkommer forslag om opparbeidelse av offentlig bygdeveg helt eller delvis ved bidrag fra de interesserte eiere og brukere av penger eller arbeide, og herredstyret beslutter vegen opptatt som bygdeveg, skal det, for så vidt minst halvdelen av det forutsatte bidrag er vedtatt, ved skjønn avgjøres, hvorledes det manglende bidrag skal fordeles mellom de interesserte.

Ingen kan pålegges et større bidrag, enn det svarer til den nytte, som skjønnet antar, han vil ha av anlegget med fradrag av hans frivillige bidrag. Når dette iakttas, kan ved ansettelse av det tvungne bidrag også tas hensyn til vedkommendes økonomiske evne.

Hvilke eiere eller brukere av matrikulert jord eller annen fast eiendom er interessert i anlegget, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Utgiftene ved omhandlede skjønn bæres, for så vidt underskjønn angår, av herredet.

§ 7. Eldre hovedveger kan nedlegges som sådanne etter beslutning av vedkommende fylkesting med stadfestelse av Kongen.

Eldre bygdeveger kan nedlegges som sådanne etter beslutning av vedkommende herredstyre med fylkesvegstyrets stadfestelse.

§ 8. Finner fylkesvegstyret, etter at herredstyret har uttalt seg, at en veg, som nedlegges, helt eller delvis er påkrevet som framkomstveg, blir vegen eller en nærmere bestemt del av denne å utlegge til alminnelig bruk for de interesserte etter herredstyrets nærmere bestemmelse.

Hvis dette ikke skjer, kommer, for så vidt ny veg anlegges, verdien av den gamle veggrunn til avdrag i erstatningen for grunnavståelse til det nye veganlegg over samme eiendom etter et ved overenskomst eller skjønn bestemt beløp.

Nedlagt veg, som ikke utlegges til alminnelig bruk, og som heller ikke kommer til avdrag i anledning av nytt veganlegg, bør herredstyret — uten eller mot vederlag — overdra til den eller de eiendommer som støter til vegen. Eieren av disse eiendommer kan forlange veggrunnen avstått mot godtgjørelse, bestemt ved skjønn.

Går veg, som nedlegges, gjennom flere fylker, og det oppstår tvist om anvendelsen av nærværende paragrafs første ledd, avgjøres tvisten av vedkommende regjeringsdepartement.

Bestemmelser etter nærværende paragraf treffes av vedkommende regjeringsdepartement, for så vidt angår veger, som både er anlagt, og som vedlikeholdes utelukkende eller vesentlig for statens regning.

§ 9. Bygdeveg eller privat veg kan etter å være godkjent av fylkesmannen opptas som hovedveg, når beslutning herom fattes av fylkestinget med stadfestelse av Kongen. 28 mars.

Privat veg eller nedlagt hovedveg kan opptas som bygdeveg, når herredstyret herom fatter beslutning, og denne stadfestes av fylkesmannen.

§ 10. I de fylker, hvor de offentlige veger ved nærværende lovs ikrafttreden ikke er inndelt i hoved- og bygdeveger, skal sådan inndeling etter de i § 1 nevnte regler foretas innen en av Kongen fastsatt frist.

Inndelingen foretas av fylkestinget etter forslag av vedkommende herredstyrer og fylkesvegstyret og trenger for å være gyldig stadfestelse av Kongen.

§ 11. Den någjeldende inndeling av offentlige veger blir fremdeles i kraft, med mindre endring heri skjer med hjemmel av bestemmelser i nærværende lov.

Kapitel II.

Om vegvesenets styre.

§ 12. Den sentralmyndighet, hvorunder vegvesenet er henlagt, har:

a) å utøve styret vedkommende veger som både er anlagt og som vedlikeholdes utelukkende eller vesentligst for statens regning, og styret vedkommende riksveger;
b) å godkjenne planleggelsen av hovedveger med bruer, å gi fylkesmannen bemyndigelse til disse arbeiders iverksettelse samt å føre tilsyn og kontroll med deres utførelse.

Innen hvert fylke styres vegvesenet, både for så vidt angår bygging og vedlikehold, av et fylkesvegstyre bestående av fylkesmannen som formann og to av fylkestinget valgte menn, som — med to varamenn — tjenestgjør 3 år ad gangen.

Fylkesvegstyret er beslutningsdyktig, når formannen og et medlem er tilstede, og disse er enige.

Vegsaker, hvis avgjørelse er henlagt til fylkesmannen, kan forelegges fylkesvegstyret til avgjørelse, når fylkesmannen finner dette ønskelig.

I saker, hvis avgjørelse henhører under fylkesvegstyret eller fylkesmannen, skal overingeniøren for vegvesenet gis anledning til å uttale seg.

Den direkte ledelse og utførelse av alle arbeider av teknisk art blir å overdra til overingeniøren etter fylkesvegstyrets nærmere be-

28 mars. stemmelse. Meningsforskjell i denne anledning avgjøres av vedkommende regjeringsdepartement.

De av fylkestinget valgte medlemmer av fylkesvegstyret erholder skyss- og kostgodtgjørelse som for ordførere bestemt. Utgiftene herved utredes av fylkeskommunen.

Når det i forbindelse med offentlig veg anlegges brygge, kan det av den myndighet som utøver styret for vedkommende veg, stilles nærmere betingelser for bryggens anvendelse. Beslutningen herom kan, når den treffes av annen myndighet enn departementet innankes for dette.

§ 13. Vegvesenets overingeniører i fylkene ansettes av vedkommende regjeringsdepartement etter innstilling av fylkesvegstyret. Deres lønn, kontorholdsgodtgjørelse og reiseutgifter utredes av staten.

Instruks for overingeniøren utferdiges av departementet etter forslag av fylkesvegstyret.

§ 14. I hvert fylke ansettes underordnede vegingeniører i den utstrekning, hvori bevilgning has. Deres lønn og reiseutgifter samt mulig kontorholdsgodtgjørelse utredes av staten. De ansettes av vedkommende regjeringsdepartement etter innstilling av fylkesvegstyret, som også utferdiger instruks for dem.

§ 15. Kongen bestemmer, fra hvilken tid de i §§ 12, 13 og 14 gitte regler om vegvesenets styre skal gjennomføres i de fylker, hvor ved lovens ikrafttreden en annen ordning has.

§ 16. Under fylkesvegstyrets kontroll skal herredets lensmann føre tilsyn med de offentlige vegers og bruers vedlikehold.

Fylkesvegstyret kan dog etter innhentet uttalelse fra vedkommende herredstyre ved ledighet i lensmannsbestilling, eller hvor det måtte være tatt fornødent forbehold ved ansettelse av lensmann, bestemme, at vegtilsynet skal utføres av andre dertil skikkede menn.

Fylkesvegstyret utferdiger instruks for lensmennene og de særskilt beskikkede vegtilsynsmenn.

§ 17. Lensmenn, som ansettes, etter at nærværende lov er trått i kraft, eller i tilfelle de særskilt beskikkede vegtilsynsmenn tilkommer for sitt arbeide og for reiser i vegvesenets anliggender en fast årlig godtgjørelse, som utredes av staten.

§ 18. Hvor vegvedlikeholdet utføres ved arbeide in natura, skal fylkesmannen etter forslag av herredstyret for hver rote oppnevne en rotemester, som velges blant eiere eller brukere av matrikulert jord innen roten og har å tjenestgjøre i dette ombud i tre år, hvoretter vedkommende i likeså lang tid kan nekte å motta oppnevnelse.

Rotemesteren er pliktig til å rette seg etter den instruks, som utferdiges av fylkesvegstyret.

§ 19. Vegvesenets ingeniører og tilsynsmenn må innen sitt virke- 28 mars.
område hverken direkte eller indirekte overta eller ha del i leveranser eller kontrakter vedkommende det offentlige vegvesen. De kan heller ikke oppnevnes til rotemestre.

Kapitel III.

Om offentlige vegers og bruers utstyr og om avståelse av grunn m. v.

§ 20. Offentlige veger og bruer bygges og utstyres således, som etter ferdselen og forholdene i hvert enkelt tilfelle finnes påkrevd.

Normalregler for vegundersøkelser, bygging og utstyr — herunder innbefattet bruers bæreevne — bør for hovedveger utferdiges av den sentralmyndighet, hvorunder vegvesenet henhører, og for bygdeveger av vedkommende fylkesmann.

§ 21. Enhver er pliktig til å finne seg i, at offentlig veg utstikkes over hans eiendom, og at det på samme skjer grunnundersøkelser samt undersøkelser etter vegbyggings- og vedlikeholdsmaterialer.

Merker, som av vegvesenet oppsettes ved utstikkingen av bevilgede veger, må ikke uten tillatelse av fylkesmannen fjernes.

Voldes skade for eier eller bruker, svares erstatning, som i mangel av minnelig overenskomst fastsettes ved skjønn.

§ 22. Til anlegg, omlegging eller utvidelse av offentlig veg eller bru med tilhørende fortau, båtbrygger (båtkaier), opplags- og holdeplasser, parkeringsplasser, garasjer, staller, verksteder, arbeiderbarakker og vegvokterboliger er enhver pliktig til å avstå fornøden grunn og vegbyggingsmaterialer med fornøden veg til disses framdrift. Dessuten kan kreves avstått grunn og rettigheter for en hensiktsmessig regulering av grenser og bruksforhold eller for overdragelse til andre som blir berørt av anlegget. Også ellers kan grunn med Kongens samtykke kreves avstått når særlige forhold gjør det ønskelig.

For avståelsen tilkommer eieren erstatning etter overenskomst eller — hvis sådan ikke kan oppnås — skjønn. Dette skal være avholdt, før grunnen benyttes eller materialene borttas.

Vedkommende departement eller den det gir fullmakt kan i særlige tilfelle bestemme at fornøden grunn, vegbyggingsmaterialer m. v. som nevnt i første punktum, kan overtas uten at erstatning er fastsatt på forhånd.

Ekspropriasjonsskjønn må i tilfelle forlanges senest 14 dager etter at overtakelse har funnet sted. Staten innestår for at erstatningen blir betalt.

28 mars. I udyrket mark eller skog kan materialer som nevnt i første punktum alltid tas uten at mulig erstatning på forhånd er bestemt.

Ved avståelse etter denne paragraf er saksøkte pliktig til å ta mot grunn eller rettighet som vederlag for det avståtte, såframt skjønnet finner denne ordning rimelig.

Når det gjelder vanskelige spørsmål vedkommende grenser, ordning av bruksrettigheter m. v., kan skjønnet tilkalle vedkommende utskiftningsformann til vegledning.

§ 23. Finnes hus eller andre faststående innretninger i den utstukne og vedtatte veglinje, og denne ikke uten vesentlig ulempe antas å kunne legges annerledes, skal eieren være pliktig til å avstå eller flytte disse mot erstatning etter overenskomst eller — hvis sådan ikke kan oppnås — skjønn.

Når utgiftene inngår under grunnavståelsen, skal sådan avståelse eller flytning ikke kunne bestemmes, før samtykke er ervervet fra den kommune, som bærer de vesentligste utgifter ved grunnavståelsen.

Samtykke kan ved hovedveganlegg dog meddeles av vedkommende regjeringsdepartement, når det er avgjort, at utgiftene ved avståelsen eller flytningen skal bæres av anlegget.

§ 24. Herredstyret kan med samtykke av vedkommende fylkesvegstyre kreve avstått grunn, materialer m. v. til fortsettelse av et bygdeveganlegg i et eller flere andre herreder.

§ 25. Ved anlegg av hoved- eller bygdeveg, som skal føres fra landdistrikt inn i en kjøpstad eller ladested (med eget kommunestyre), skal fylkesmannen med samtykke av vedkommende bystyre kunne kreve avstått grunn, hus, materialer m. v. innen byens grenser. Nektes sådant samtykke, kan saken innbringes til avgjørelse av Kongen.

Så vel i sådanne tilfelle, som når offentlig veg skal føres inn i strøk på landets grunn, som er undergitt den alminnelige bygningslovgivning eller som byggebelte er henført under en bys regulering, skal anlegget følge den vedtatte reguleringsplan, med mindre dispensasjon oppnås.

For så vidt det for strøket ennå ikke er vedtatt reguleringsplan, skal vegenes retning bestemmes etter forhandling mellom fylkesmannen og de stedlige myndigheter, hvorunder reguleringssaker er henlagt. Oppnås ved sådan forhandling ikke enighet, avgjøres tvisten av Kongen.

§ 26. Ved anlegg av offentlige veger med tilbehør skal erverves så meget grunn, som etter forholdene i hvert enkelt tilfelle ansees påkrevet.

Hva det er ervervet, så vel selve vegbanen som grøfter, skråninger og i tilfelle utenforliggende strekning, blir vegvesenets eiendom. 28 mars.

Alle bestemmelser vedkommende sådan eiendom blir under hensyntagen til gjeldende sedvane å treffe av fylkesvegstyret — for de i § 12 a nevnte veger av vedkommende regjeringsdepartement.

Ved nedleggelse av offentlig veg blir, for så vidt angår de i § 12 a nevnte veger, staten og for andre vegers vedkommende herredskommunen å betrakte som eier av grunnen, med mindre det angående denne er truffet bestemmelse med hjemmel av § 8, første, jfr. siste ledd.

§ 27. Departementet eller fylkesvegstyret kan utferdige forbud gjeldende for inntil 3 år av gangen mot at det uten henholdsvis departementets eller fylkesvegstyrets tillatelse oppføres bygninger i offentlig veglinje som er utstukket i marken. For mulig erstatningskrav gjelder reglene i § 29, annet ledd.

§ 28. Godtgjørelse for grunn m. v. tilfaller i alminnelighet grunneieren. Hvis noen annen har bruksrett til eiendommen, og eieren ved minnelig overenskomst — mot eller uten vederlag — avstår grunn m. v. til veganlegg, kan brukeren ved skjønn kreve fastsatt den erstatning, han i tilfelle måtte tilkomme av grunneieren enten årlig eller en gang for alle. Ved tvungen avståelse av grunn m. v. bestemmer på samme måte skjønnet, hvor stor del av erstatningen brukeren tilkommer.

§ 29. Godtgjørelse for jordskade utenfor veglinjen og for annen skade, som det påligger enten vedkommende kommuner eller anlegg å erstatte, må kreves erlagt innen ett år, etter at skaden er skjedd, da rett til skadeserstatning ellers bortfaller.

Oppnås ikke minnelig overenskomst om erstatningens størrelse, bestemmes denne ved skjønn.

§ 30. På hovedveger skal oppsettes kilometermerker, vegvisere og varselskilter i den utstrekning fylkesvegstyret — for de i § 12 a nevnte veger vedkommende regjeringsdepartementet — finner det nødvendig. Om oppsetning av vegvisere og varselskilter på bygdeveger treffes bestemmelse av fylkesvegstyret.

Hvor offentlig veg forbinder to fylker, skal det oppsettes grensemerke som angir fylkenes navn. Hvorvidt og i hvilken utstrekning det på offentlige veger skal oppsettes grensemerker mellom herredene, bestemmes for de i § 12 a nevnte veger av vedkommende regjeringsdepartement og for øvrig av fylkesvegstyret.

Omkostningene vedkommende de i nærværende paragraf omhandlede forføyninger utredes for så vidt nye veger angår av de til anlegget bevilgede midler. For øvrig utredes omkostningene hvor det gjel-

28 mars. der de i § 12 a nevnte veger som en utgift vedkommende disses vedlikehold, ved andre hovedveger av fylkeskommunen og ved bygdeveger av vedkommende herredskommuner.

§ 31. Når en bru eller et veganlegg eller en bestemt del av dette er fullført, berammer fylkesmannen en mottagelsesforretning, som ledes av fylkesmannen eller av den han dertil bemyndiger. Ved forretningen bør overingeniøren for vegvesenet og — for så vidt anlegget skal overgå til vedlikehold av distriktet eller som riksveg — representanter for vedkommende herred være til stede for å uttale seg om anlegget, før dette mottas til vedlikehold.

Tvist angående et anleggs overtagelse av distriktet kan med endelig virkning forlanges avgjort ved voldgift av tre menn, hvorav herredstyret oppnevner én, fylkesvegstyret én og vedkommende departement én. Voldgiftsretten bestemmer hvem der skal utrede de med voldgiften forbundne utgifter.

Kapitel IV.

Om grinder, gjerder, hus m. v. ved offentlige veger.

§ 32. På offentlige veger kan ingen grinder oppsettes, hvor sådanne ikke hittil har vært anbragt, uten at fylkesvegstyret har gitt sitt samtykke hertil, etter at vedkommende herredstyre har hatt anledning til å uttale seg. En gitt tillatelse til anbringelse av grind kan etter at herredstyrets uttalelse er innhentet, av fylkesvegstyret til enhver tid tilbakekalles med to års varsel.

En bestemmelse, hvorved samtykke til anbringelse av grinder nektes eller gitt tillatelse tilbakekalles, kan av herredstyret forlanges innbrakt for vedkommende regjeringsdepartement til endelig avgjørelse.

Fylkesvegstyret kan, når fornødne midler er bevilget, forlange fjernet eldre grinder mot erstatning, hvis størrelse — i mangel av minnelig overenskomst — bestemmes ved skjønn.

Hvorledes grinder skal være innrettet, bestemmes av fylkesvegstyret. Ulovlige grinder kan av dette besørges fjernet på eierens bekostning.

For de i § 12 a nevnte veger treffes de i nærværende paragrafs første, tredje og fjerde ledd omhandlede bestemmelser av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 33. Spørsmål om oppførelse og vedlikehold av gjerder ved offentlige veger blir i alminnelighet å ordne i forbindelse med grunnavståelsen, etter at vedkommende herredstyre har hatt anledning til å uttale seg.

Hvor fylkesvegstyret eller — for de i § 12 a nevnte veger — 28 mars.
departementet ikke ved vegens bygging eller senere bestemmer at det skal være gjerde, avgjøres spørsmålet om gjerdeplikten ved skjønn. Oppnås ikke overenskomst om erstatningens størrelse, fastsettes den i alle tilfelle ved skjønn.

Hvor sådan erstatning skal erlegges, kan den ikke kreves utbetalt, før gjerdene er oppført.

Unnlater vedkommende eier eller bruker av grunnen å oppføre gjerde for hvilket erstatning er bestemt, innen en av vegvesenet fastsatt frist, kan det besørges oppført på hans bekostning. Bestemmelse herom må treffes innen seks måneder etter fristens utløp. Etter denne tid kan intet krav på erstatning for gjerdehold reises av eier eller bruker, hvis vegvesenet ikke senere forlanger gjerde oppført.

§ 34. Er det bestemt at gjerder skal oppføres ved offentlig veg, skal de oppsettes i grenselinjen og på den til vegen hørende grunn og må ikke uten samtykke av fylkesvegstyret eller — for de i § 12 a nevnte veger — av departementet stå nærmere kanten av vegen, eller i tilfelle fortau, enn 2,5 meter.

Hvorledes gjerder skal være innrettet, bestemmes av fylkesvegstyret. Ulovlig oppførte gjerder kan av vegvesenet besørges nedrevet eller flyttet på eierens bekostning.

Såframt fornødne midler er bevilget eller stillet til rådighet, kan eldre gjerder, som ikke oppfyller de fastsatte regler, av vegvesenet kreves forandret mot erstatning, hvis størrelse — i mangel av minnelig overenskomst — bestemmes ved skjønn.

§ 35. Gjerder skal vedlikeholdes forsvarlig og således, at de ikke på noen tid av året er til ulempe for vegen eller vegfarende eller hindrer ferdselen. Fylkesmannen kan i tilfelle besørge gjerdet utbedret eller fjernet på eierens bekostning.

§ 36. Ingen bygning eller del av samme (herunder tilbygg på eldre bygning) må oppføres nærmere kanten av offentlig veg, fortau, holdeplass eller opplagsplass enn 7,5 meter. Dog kan fylkesvegstyret så vel i enkelte tilfelle som for hele veger eller vegstrekninger under særlige omstendigheter tillate at avstanden innskrenkes til 3,5 meter. Til oppførelse av bygning m. v. enda nærmere kreves samtykke av vedkommende regjeringsdepartement.

I kryss (møte) i plan mellom offentlige veger eller mellom sådan veg og annen veg som er åpen for alminnelig ferdsel, jernbane eller sporveg må bygning ikke oppføres innenfor et område som begrenses av rette linjer mellom punkter beliggende i vegenes (jernbanens, sporvegens) midtlinjer og 40 meter fra disses skjæringspunkt.

Fylkesvegstyret kan — for fylkesvegenes vedkommende med

28 mars. departementets samtykke — utvide eller nedsette de i foregående ledd fastsatte krav om bygningers avstand fra vegkryss, så vel i enkelte tilfelle som for hele veger eller vegstrekninger.

Nedrives eller oppbrenner eldre bygninger som helt eller delvis ligger i kortere avstand fra vegkanten enn fastsatt i denne paragraf, kan de oppføres på samme tomt innen 5 år. Fylkesvegstyret kan under særlige forhold forlenge fristen. Før gjenoppførelse finner sted, må det gis underretning til overingeniøren for fylkets vegvesen. Fylkesvegstyret kan forby gjenoppførelse for et tidsrom av inntil ½ år. Med departementets samtykke kan forbudet gjøres gjeldende for lengre tid. Foran nevnte 5 års frist opphører å løpe i den tid forbudet gjelder.

Såframt fornødne midler er bevilget, kan fylkesvegstyret mot erstatning, som i mangel av minnelig overenskomst fastsettes ved skjønn, kreve at eldre bygninger flyttes i den avstand fra veg som er fastsatt i denne paragraf.

Det samme gjelder ved gjenoppførelse innen 5 års fristens utløp av nedrevne eller brente bygninger.

Oppføres bygning eller del av samme nærmere vegen enn tillatt, kan den besørges nedrevet på eierens bekostning, når han selv ikke fjerner den innen en av fylkesvegstyret satt frist.

For de i § 12 a nevnte veger treffes de i denne paragraf omhandlede bestemmelser i alle tilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 37. Etter beslutning av vedkommende kommune som veg-(gate)- vedlikehold påhyiler, kan fylkesmannen — i byene bygningsrådet eller reguleringsrådet hvor sådant er opprettet — for å lette vedlikeholdet bestemme at trær i en bestemt avstand fra en vegs (gates) eiendomsgrenser skal fjernes — herfra dog unntatt allé-, pryd- og frukttrær.

Hvor hensynet til trafikksikkerheten krever det, kan på samme måte bestemmes at trær, herunder også allé-, pryd- og frukttrær, hekker, material- og vareopplag, reklameskilter m. v. skal fjernes. Når vedkommende eiendom ligger nær vegkryss (gatekryss) eller kurve og de nevnte hensyn krever det, kan det likeledes bestemmes at eiendommen skal ryddes eller holdes ryddet på nærmere fastsatt måte. Dog kan bygning eller del av bygning ikke fjernes eller nektes oppført. Heller ikke kan større sammenhengende skogareal enn 1 dekar snaues uten samtykke fra vedkommende fylkesskogmester. Innhegning langs veg (gate) kan forandres slik at oversikten i kryss eller kurve sikres. Like med vegkryss (gatekryss) regnes i denne paragraf kryss mellom veg- og jernbane eller sporveg.

Bestemmelsene som er truffet av bygningsråd eller reguleringsråd

råd kan påankes etter de regler som gjelder for anke i henhold til bygningsloven. Anken som må framsettes innen 2 uker etter at vedkommende ble kjent med bestemmelsen, har oppsettende virkning. Vedtak av fylkesskogmesteren kan påankes etter reglene i § 7 i lov om skogvern av 12 februar 1932. 28 mars.

For de i § 12 a nevnte veger kan vedkommende departement eller den det gir fullmakt, treffe bestemmelser i samsvar med første og annet ledd. Bestemmelsene som er truffet av underordnet myndighet, kan med oppsettende virkning ankes inn for departementet innen 2 uker etter at vedkommende ble kjent med bestemmelsen.

Nødvendige arbeider som følge av bestemmelser etter de foregående ledd utføres av det offentlige eller etter overenskomst av vedkommende eier eller bruker. For skade og ulempe som voldes og for det bånd som blir lagt på eiendommen, svares erstatning som i mangel av minnelig overenskomst fastsettes ved skjønn. Erstatningen utredes av den kommune som veg(gate)-vedlikeholdet påhviler.

For de i § 12 a nevnte veger utredes erstatningen av staten. Skjønn etter denne paragraf avgis i byene etter reglene i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 kap. VI.

§ 38. Vann, som skal ledes bort fra en veg, kan gis avløp over tilstøtende eiendommer. Voldes herved skade, svares erstatning, som i mangel av minnelig overenskomst fastsettes ved skjønn.

§ 39. Fabrikker for tilvirkning av sprengstoffer, så som krutt, dynamitt og lignende, må ikke oppføres nærmere offentlig veg enn 630 meter, regnet fra vegkanten, med mindre tillatelse hertil i særlige tilfelle meddeles av fylkesvegstyret etter vedkommende herredstyres anbefaling.

Ønskes et industrielt anlegg oppført nærmere offentlig veg enn 10 meter, regnet fra vegkanten, må herom inngis andragende til fylkesvegstyret, som treffer avgjørelse i saken. Bilreparasjonsverksteder og meierier regnes i denne henseende alltid som industrielle anlegg.

Etter uttalelse fra vedkommende fylkesting kan fylkesvegstyret utferdige regler for anbringelse ved offentlig veg av lokomobiler, eksplosjonsmotorer og lignende innretninger.

Opplag av eksplosive eller ildsfarlige stoffer må ikke anbringes så nær offentlig veg, at derved voldes fare for vegen eller ferdselen på denne. Finner overingeniøren for vegvesenet, at et sådant opplag er anbrakt for nær vegen, kan han påby, at opplaget begrenses til en bestemt mengde eller helt fjernes. Overingeniørens bestemmelse herom kan innbringes for fylkesvegstyret til endelig avgjørelse.

§ 40. Løypestrenger, taubaner, elektriske og andre kraftledninger, private telegraf- og telefonledninger, is-, tømmer- og vann-

28 mars. renner, private bruer, skinneganger, vareramper, tette gjerder, murer og lignende skal ikke kunne anbringes over, under, langs eller umiddelbart ved offentlig veg uten tillatelse av fylkesvegstyret, som i tilfelle fastsetter de nærmere regler for anbringelsen. Heller ikke må større opplag, avfall eller andre generende eller skjemmende gjenstander uten fylkesvegstyrets tillatelse legges umiddelbart ved offentlig veg. Uten at sådan tillatelse er innhentet, må det ikke anbringes reklameskilter og lignende innretninger på vegens eiendomsområde eller innenfor en avstand av 25 meter fra dette — herfra dog unntatt alminnelige skilter på forretningslokaler hvormed vedkommende forretningsdrivende reklamerer for sine varer eller for sin bedrift, for så vidt skiltene er anbrakt direkte på egen husvegg, og vegvesenet finner at de ikke kan forveksles med vegskilter eller varselskilter. Er slike skilter tidligere uten tillatelse oppsatt nærmere veg enn foran nevnt, kan fylkesvegstyret forlange at de innen 1 år blir fjernet. For de i § 12 a nevnte veger treffes de her omhandlede bestemmelser av vedkommende regjeringsdepartement.

En av fylkesvegstyret i henhold til nærværende paragraf truffet bestemmelse kan innbringes for vedkommende regjeringsdepartement til endelig avgjørelse.

§ 41. Oppføres eller anbringes noen innretning av det i de to foregående §§ omhandlede slags uten tillatelse hvor sådan er nødvendig, kan det ulovlige borttas på vedkommendes bekostning, for så vidt denne ikke selv sørger for fjernelsen innen en av vedkommende myndighet satt frist.

Kapitel V.

Om ferjeinnretninger m. v.

§ 42. Fylkesvegstyret fatter beslutning om offentlige ferjeinnretningers opprettelse eller nedleggelse og utferdiger nærmere regler for deres drift m. v., etter at erklæring og i tilfelle bevilgning er ervervet fra vedkommende fylkesting, for så vidt ferjeinnretningen på den ene eller begge bredder står i forbindelse med hovedveg, og ellers fra vedkommende herredstyre.

Fylkesvegstyret ansetter og avskjediger ferjemennene. Ansettelsen skjer etter innstilling av herredstyret.

For ferjeinnretninger som besluttes innlemmet i noen av de i § 12 a nevnte veger, treffes bestemmelser etter nærværende paragraf av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 43. Forskriftene i foregående paragraf gjelder også for offentlige løypestrenger eller taubaner, som anbringes istedenfor ferjeinn-

retning eller bru, liksom de gis tilsvarende anvendelse på offentlige gangbruer (ståltrådbruer o. l.). 28 mars.

§ 44. Fornøden grunn m. v. til de i dette kapitel nevnte innretninger så vel som til hus for ferje- eller oppsynsmann kan, hvis minnelig overenskomst ikke treffes, kreves avstått ved skjønn.

Kapitel VI.

Om vedlikehold av offentlige veger.

§ 45. Vedlikeholdet av militærveger, mellomriksveger og veger over høyfjell, som er anlagt utelukkende eller vesentligst for statens regning, påhviler staten i den utstrekning, som det etter avtale med distriktet måtte bli bestemt. Det samme kan også vedtas, for så vidt angår veger, som forbinder to fylker.

Vedlikeholdet av de øvrige offentlige veger — utenom riksveger — påhviler helt vedkommende distrikt, således at hovedveger vedlikeholdes av fylkeskommunen og bygdeveger av herredskommunen. Riksveger vedlikeholdes for motorvognavgifter (jfr. § 1), i tilfelle med distriktsbidrag etter nærmere bestemmelse av Stortinget.

Dog kan fylkestinget beslutte, at hovedvegenes vedlikehold utenfor bruer, stikkrender, vegmurer, stabbesteiner og rekkverk — helt eller delvis — skal overføres på vedkommende herredskommuner. Disses uttalelse bør foreligge, før sådan beslutning fattes. Kongen kan etter andragende fra vedkommende fylkesting under særlige forhold bestemme, at vedlikeholdet, også for så vidt angår hovedvegers bruer, stikkrenner, vegmurer, stabbesteiner og rekkverk — helt eller delvis — skal overføres på vedkommende herredskommuner.

Såframt det påhviler noen en særlig plikt til vedlikehold av offentlig veg, skal foranstående bestemmelser ikke gjøre noen forandring heri, med mindre ny overenskomst treffes med vedkommende fylkes- eller herredskommune.

Bygdeveg, som opparbeides med hjemmel av § 24, skal, for så vidt ikke annen overenskomst treffes, vedlikeholdes av den herredskommune, for hvis regning opparbeidelsen er skjedd.

§ 46. Alt vedlikehold blir i alminnelighet å utføre ved leiet arbeidshjelp.

Dog kan herredstyret bestemme for et tidsrom av inntil 5 år ad gangen, at det vedlikehold som påhviler en herredskommune, skal utføres ved arbeide in natura etter fordeling på herredets matrikkelskyld. Herfra unntas for bygdevegers vedkommende bruer, stikkrenner, vegmurer, stabbesteiner og rekkverk. Utgiftene hertil utredes av herredskommunen. Herredstyret kan også bestemme at arbeidet in natura skal innskrenkes til kun å gjelde enkelte vedlike-

28 mars. holdsarbeider. Herredstyrets beslutning om utførelse av vegvedlikehold ved arbeide in natura er ikke gyldig uten fylkesvegstyrets godkjennelse.

Er særlige foranstaltninger nødvendige til framdrift av vegdekksmateriale, så som transport sjøværts eller med jernbane, blir utgiftene herved i alle tilfelle å utrede av den kommune, hvem vedlikeholdet påhviler.

Innen et sogn kan vedlikeholdet — om enn naturalarbeide finner sted innen herredet — utføres ved leiet arbeidshjelp for sognekommunens regning, når herredstyret hertil gir sitt samtykke etter andragende fra sognestyret.

§ 47. Når det av vedkommende kommunale myndigheter bestemmes, at vedlikeholdsarbeidet helt eller delvis skal utføres ved vegvoktere, blir bidrag til disses lønn å tilskyte av staten med en femtedel og av vedkommende fylke etter fylkestingets nærmere bestemmelse.

Kommunale vegvoktere ansettes av fylkesvegstyret, som også utferdiger instruks for dem.

§ 48. Når en bygdeveg er opparbeidet for et sogns regning, skal vegens vedlikehold påhvile sognekommunen, med mindre noen annen overenskomst herom treffes.

§ 49. Den ordning, som ved nærværende lovs ikrafttreden finner sted med hensyn til offentlige vegers vedlikehold innen et fylke, forblir gjeldende, inntil den ved gyldig beslutning oppheves eller endres. Dog blir ordningen med anvendelse av naturalarbeide ikke gjeldende lenger enn fem år etter lovens ikrafttreden, med mindre beslutning fattes under iakttagelse av forskriftene i § 46.

Skulle et herred finnes å være uforholdsmessig betynget med vegvedlikehold i forhold til sin økonomiske bæreevne, skal fylkeskommunen yte bidrag til dette herreds vegvedlikehold.

§ 50. For så vidt naturalarbeide etter § 46 besluttes anvendt, skal dettes fordeling finne sted på den måte, at herredet deles i roter, som tillegges hver sitt vegstykke.

Roteinndelingen foranstaltes av herredstyret. Forslag til delingen skal ha vært utlagt til offentlig ettersyn i fire uker, før herredstyret fatter endelig beslutning i saken. Utleggelsen skal være bekjentgjort. Herredstyrets beslutning er ikke gyldig uten fylkesvegstyrets godkjennelse. Tvist mellom herredstyret og fylkesvegstyret avgjøres med endelig virkning av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 51. Ved roteinndelingen skal det tas hensyn til de større eller mindre vanskeligheter, som er forbundet med vedlikeholdet av de

enkelte veger eller deler av samme. Disse veger blir å inndele i klasser, 28 mars.
således at arbeidsbyrden blir så vidt mulig likelig fordelt.

Herredstyret kan frita bruk av 25 øres skyld og derunder for å yte naturalarbeide.

For så vidt verdiene av naturalarbeidet ikke er opptatt på herredets budsjett, kan herredstyret bestemme, at de fritatte bruk skal svare en avgift til herredskassen pr. skyldøre. Denne avgift skal søkes avpasset etter verdien av det vegvedlikehold, som i tilfelle ville ha påhvilt bruket. Herredstyret kan bestemme, at avgiften skal betales for fem år ad gangen.

§ 52. Herredstyret kan bestemme, at avsidesliggende gårder (matrikulert jord) eller deler av herredet fritas for naturalarbeide.

I herred, hvor naturalarbeidet ikke er opptatt på budsjettet, kan herredstyret bestemme, at de for naturalarbeide fritatte bruk skal yte et visst årlig pengebidrag til herredskassen.

De heromhandlede bestemmelser bør i regelen fattes samtidig med beslutning om anvendelse av naturalarbeide innen herredet.

§ 53. Vegstykkene innen hver rote skal for sommervegarbeidet deles mellom de til roten hørende matrikulerte bruk, således at hvert av disse får en bestemt del å vedlikeholde.

Vegstykkinndelingen utføres etter foranstaltning av herredstyret på grunnlag av brukenes matrikkelskyld.

Delingen skal av vedkommende arbeidspliktige avmerkes på sådan måte, som fylkesmannen bestemmer. Forsømmes dette, kan fylkesmannen besørge avmerkingen utført på vedkommendes bekostning.

Med fylkesvegstyrets samtykke kan herredstyret beslutte at sommervegarbeidet utføres av roten som fellesarbeide på samme måte, som i § 55 for vintervegarbeidet bestemt.

§ 54. Rote- og vegstykkinndeling skal innføres i en av herredskassen bekostet bok, som beror hos vedkommende vegtilsynsmann.

§ 55. Vintervegarbeid in natura blir å utføre av de vegarbeidspliktige (jfr. §§ 51 og 52) innen hver rote i fellesskap.

Det forhold, hvori hvert bruk skal delta i fellesarbeidet, bestemmes etter innbyrdes overenskomst på grunnlag av brukenes matrikkelskyld. Samtidig treffes avgjørelse om forholdet mellom manns- og hestedagsverk samt om, i hvilken orden frammøte til arbeide skal finne sted.

Når minst to tredjedeler av de arbeidspliktige er enige, er overenskomsten gyldig. Kommer ikke sådan istand innen en av fylkesmannen satt frist, treffer denne de fornødne bestemmelser.

§ 56. De nødvendige snøploger til det distriktene påhvilende vegvedlikehold skaffes henholdsvis for vedkommende fylkes- eller her-

28 mars. redskommunes regning. Plogenes størrelse og innretning bestemmes av fylkesmannen etter uttalelse av herredstyret.

§ 57. For å lette vintervedlikeholdet kan det anbringes snøskjermer utenfor vegens område. Voldes derved skade for eier eller bruker, svares erstatning som i mangel av minnelig overenskomst fastsettes ved skjønn. Hvorvidt vinterarbeide på offentlige veger eller deler av samme under særegne forhold kan unnlates eller innskrenkes, bestemmes for de i § 12 a nevnte veger av vedkommende regjeringsdepartement og for øvrig av fylkesmannen etter uttalelse av vedkommende herredstyre. Er sådan bestemmelse truffet for en veg, og et flertall av de i vegens brøytning interesserte eiere og brukere av matrikulert jord eller annen fast eiendom, representerende minst halvdelen av brukenes matrikkelskyld, finner det nødvendig at vegen holdes farbar om vinteren, kan fylkesvegstyret bestemme, at reglene i denne lovs annen del om private veger §§ 88—90 skal få tilsvarende anvendelse like overfor vedkommende interesserte.

Fylkesmannen kan etter uttalelse fra vedkommende herredstyre treffe bestemmelse om, hvorvidt vinterveg utenfor offentlige sommerveger skal snøbrøytes og settes i farbar stand. For de i § 12 a nevnte veger treffes bestemmelse herom av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 58. Når et vegstykke ved overordentlige naturbegivenheter, så som stein-, jord- eller snøskred, oversvømmelse og lignende i vesentlig grad skades eller gjøres ufarbar, blir vegen såframt dens vedlikehold påhviler distriktet, å istandsette for fylkeskommunens regning når det gjelder hovedveg, og for herredskommunens regning når det gjelder bygdeveg.

§ 59. Det distriktene påhvilende vedlikeholdsarbeide på offentlige veger skal utføres på sådan måte og til de tider som fylkesvegstyret bestemmer.

Fylkesvegstyret utferdiger også bestemmelser siktende til å hindre utbredelsen av ugress fra vegområdet.

Enhver, som i henhold til gyldig beslutning er pålagt arbeidsplikt, skal utføre arbeidet på forsvarlig måte og til fastsatt tid, befordre ordrer vedkommende vegarbeidet og for øvrig holde seg de forskrifter, som av fylkesvegstyret utferdiges, etterrettelig.

Enhver utenfor roten boende arbeidspliktig skal oppgi for rotemesteren en innen roten boende mann, som på hans vegne og ansvar mottar ordrer og besørger vegarbeidet utført.

§ 60. Fornødent vedlikeholdsmateriale til veger som vedlikeholdes av distriktet, skal skaffes og bekostes av vedkommende fylkeskommune for hovedvegene og av vedkommende herredskommune for bygdevegene i sådanne mengder og av sådan beskaffenhet som for

hver enkelt veg ansees påkrevd, og som i fornødent fall bestemmes av fylkesmannen. 28 mars.

Det til offentlige vegers vedlikehold nødvendige materiale samt fornøden grunn til framkomstveg er enhver pliktig til å avstå. For avståelsen tilkommer eieren erstatning, såframt skade forvoldes.

Oppnås ikke minnelig overenskomst om erstatningen, bestemmes dens størrelse ved skjønn. I udyrket mark eller skog kan sådanne materialer tas, uten at mulig erstatning på forhånd er bestemt.

Ved her omhandlede tvungne avståelser bør så vidt mulig tas hensyn til, at grus m. v. ikke tas i eller like ved hage, parkanlegg og lignende eller for nær bebodd hus.

Med samtykke av vedkommende fylkesvegstyre kan tvungen avståelse av grus m. v. finne sted også utenfor det herred, hvori vegen ligger.

Kapitel VII.

Om skjønn.

§ 61. Skjønn, som avholdes med hjemmel av bestemmelser i nærværende lovs første del, avgis på landet av lensmannen og 2 skjønnsmenn. Varsel gis som ved innkallelse til forliksrådet.

Begjæring om overskjønn må framsettes innen 14 dager etter at underskjønnets slutning og resultat er forkynt. Hvis det er mulig, berammes forretningen ikke med lengre frist enn 7 dager. Bestemmelsene i dette ledd gjelder ikke skjønn som holdes med hjemmel av bestemmelser i lovens annen del.

§ 62. Opphevet.

§ 63. Skjønnsforretningene holdes på åstedet og på sådan årstid, at grunnen m. v. kan besiktiges og verdsettes.

Ved skjønnets avgivelse tas hensyn til alt, hva der betinger verdien av det, som skal erverves, samt den ulempe, som i tilfelle vil voldes eiendommen ved avståelse av grunn m. v. På den annen side skal også hensyn tas til den særlige nytte og fordel, som eiendommen må antas å vinne ved anlegget.

§ 64. Opphevet.

§ 65. Omkostningene ved de i nærværende lovs § 61 omhandlede skjønn, for så vidt angår ervervelse av vegvedlikeholdsmaterialer, betales av grunneieren, såframt erstatningens størrelse blir nærmere den ham tilbudte enn den av ham fordrede erstatning. For så vidt den ene av partene ikke har villet framkomme med forlangende eller tilbud, bæres omkostningene av denne. Framkommer ingen av partene med forlangende eller tilbud, bæres omkostningene av den, som har forlangt skjønnet.

28 mars. Ved skjønn etter § 28 bestemmer skjønnet, hvorvidt og i tilfelle i hvilken utstrekning brukerne skal bære skjønnsomkostningene.

Kapitel VIII.

§ 66. Fylkestinget — for de i § 12 a nevnte veger vedkommende regjeringsdepartement — kan utferdige forbud mot anvendelse på offentlig veg av kjøretøyer, redskaper og bremseinnretninger, som skader vegen.

Forbud kan likeledes utferdiges mot slepning av tømmer og lignende på offentlig veg.

Det kan bestemmes at forbudene ikke skal gjelde når vegen er snødekket, frosset eller islagt.

For så vidt forbudene gjelder veger, som danner forbindelse med naborike, må fylkestingets beslutning for å være gyldig stadfestes av Kongen.

Fylkestinget kan derhos gjennom vedtekter, som stadfestes av Kongen, gi sådanne nærmere regler om kjøretøyers hjulhøyde, felgbredde og lignende samt om lassvekt, som av hensyn til vegenes bevarelse ansees påkrevd.

Vedtekter kan på samme måte tillike utferdiges til beskyttelse av offentlige bruer. For så vidt vedtektene skulle vedrøre ferdsel i vassdrag, fløting eller annen til vassdrag knyttet interesse, blir bestemmelsene herom å istandbringe etter forskriftene i vassdragslovgivningen.

Forskrifter utferdiget med hjemmel av nærværende paragraf må bekjentgjøres minst 2 — to — måneder, før de settes i kraft.

§ 67. Midlertidige regler angående benyttelse av offentlig veg eller bru kan utferdiges av fylkesmannen for et tidsrom av inntil ett år. Reglene bør kunngjøres på sådan måte, som fylkesmannen bestemmer.

Overingeniøren for fylkets vegvesen kan utferdige midlertidig forbud mot å trafikere en offentlig veg eller bru når det finnes nødvendig av hensyn til arbeider på eller ved vegen (brua) eller når det under særlige forhold ansees farlig å trafikere den. Sådant forbud må for å bli gjeldende utover en måned stadfestes av fylkesmannen. Forbudet bør kunngjøres ved fornødne oppslag og for øvrig i den utstrekning det ansees påkrevd.

§ 68. Kongen kan utferdige alminnelige regler for all gående, kjørende og ridende trafikk på veg eller gate som er åpen for alminnelig ferdsel, gjeldende for hele riket.

Etter andragende av vedkommende herreds- eller bystyre og etter at på landet fylkesvegstyrets og i by politimesterens uttalelse er inn-

hentet, kan Kongen derhos utferdige særlige regler for vedkommende kommune. 28 mars.

§ 69. Forseelser mot forskrifter som er utferdiget i henhold til foregående paragraf, straffes med bøter og behandles i de for politisaker bestemte former.

§ 70. Det er forbudt å beskadige offentlig vegs eiendomsområde med tilhørende beplantninger, rekkverker, stabbesteiner, vegvisere, kilometerstolper, vegstykkmerker og lignende.

Det er likeledes forbudt på nevnte område:

1. Å foreta gravning, sprengning eller annet arbeide uten særskilt tillatelse av fylkesmannen.
2. Å legge tømmer, ved, kvist, stein, torv eller andre gjenstander, unntagen hvor det ved vegen er anlagt særskilt offentlig opplagsplass til sådant bruk, eller hvor tillatelse av vedkommende vegtilsynsmann i særegne tilfelle erholdes.
3. Å kaste avfall, skyllevann eller lignende.

Fraspente kjøretøyer kan for en kortere tid bli stående på den ene side av vegen. Forspente kjøretøyer kan på samme måte henstå på vegen uten tilsyn, når hesten er forsvarlig bundet (med fotbånd eller på annen måte).

Hester, kjør og andre kreaturer må ikke tjores således, at de kommer inn på vegområdet, og heller ikke slippes til beiting på innhegnet veg.

På den skyldiges bekostning kan vedkommende vegtjenestemann besørge istandsatt forvoldt skade på vegområdet og i tilfelle bortføre, hva det således ulovlig måtte være henlagt eller hensatt på samme.

Kapitel IX.

Straffebestemmelser.

§ 71. Overtredelser av de i denne lov inneholdte bestemmelser eller de med hjemmel herav utferdigede forskrifter eller vedtekter straffes med bøter, for så vidt ikke forholdet rammes av en strengere straffebestemmelse.

§ 72. Enhver, som er pliktig til å utføre vegvedlikehold in natura, og som enten ikke møter til fastsatt tid eller møter uten fornødne redskaper eller hester eller utfører arbeidet mangelfullt eller lar møte ved ikke fullt arbeidsdyktig mannskap eller hester, straffes med bøter.

Det arbeide, som forsømmes eller utføres mangelfullt, kan av fylkesmannen besørges utført på vedkommendes bekostning. Utgiftene hermed utredes forskuddsvis av vedkommende herredskommune.

28 mars. Det samme gjelder hvor naturalarbeide i medhold av § 4 anvendes ved anlegg av nye eller omlegging av eldre bygdeveger.

§ 73. Vegarbeidspliktig, som utviser forsømmelse med hensyn til befordringen av ordrer angående vegvesenet, straffes med bøter.

§ 74. Forsømmer en rotemester de ham påhvilende plikter, straffes han med bøter.

Kapitel X.

Prosessmåten.

§ 75. Anmeldelser om overtredelser av denne lov innsendes til overingeniøren for vedkommende fylkes vegvesen, som etterat den anmeldte er gitt anledning til å uttale seg, sender saken til fylkesmannen.

Denne bestemmelse gjelder ikke forseelser mot forskrifter utferdiget i henhold til § 68, jfr. § 69.

§ 76. Finner fylkesmannen, at den anmeldte bør ilegges bøter for forseelsen, utferdiger han forelegg.

§ 77. I alle tilfelle, hvor med hjemmel av denne lov arbeide besørges utført på vedkommende arbeidspliktiges eller skyldiges bekostning, kan vedkommende utgiftsbeløp inndrives ved utpantning.

Det samme gjelder det ved skjønn etter § 6 mellom vedkommende interesserte fordelte vegbidragsbeløp.

Kapitel XI.

Forskjellige bestemmelser.

§ 78. Nærværende lovs bestemmelser skal også gjelde for ladesteder som ikke har eget kommunestyre.

Kongen kan gjøre de av nærværende lovs bestemmelser som dertil finnes egnet, gjeldende for kjøpsteder og ladesteder som har eget kommunestyre, for så vidt de ikke allerede etter sitt innhold gjelder det hele rike (jfr. § 68).

Bestemmelsen i § 37 gjelder også for byer og ladesteder med eget kommunestyre og for de strøk på landet hvor bygningsloven er gjort gjeldende.

§ 79. Fornødent materiale, som en kjøpstad eller et ladested (med eget kommunestyre) trenger til vedlikehold av offentlige gater, veger eller plasser innen samme, kan mot erstatning av kommunen kreves avstått i udyrket mark utenfor vedkommende kjøpstads eller ladesteds grenser, når samtykke meddeles av fylkesmannen i det

fylke, innen hvilket avståelsen ønskes. Nektes sådant samtykke, kan saken innbringes til avgjørelse av Kongen. 28 mars.

Erstatningens størrelse bestemmes — i mangel av minnelig overenskomst — ved skjønn overensstemmende med reglene i nærværende lovs kapitel VII og kapitel VI § 60, for så vidt de her kan finne anvendelse.

ANNEN DEL.

Om private veger m. v. på landet.

Kapitel XII.

Om alminnelige private veger, bruer og brygger (kaier) på landet.

§ 80. Grunn så vel til anlegg av ny som til omlegging eller utvidelse av eldre privat gangveg, kreaturveg til havnegang (fegutu), kløv- eller kjøreveg — med bruer — kan fordres avstått når det ved skjønn godtgjøres, at vegen for vedkommende gårdsbruk eller bosted danner nødvendig atkomst til offentlig veg, jernbanestasjon eller ferdselsveg tilvanns, eller at vegen danner en for jordbrukets utvikling nødvendig atkomst mellom et eller flere gårdsbruks enkelte deler, og det derhos godtgjøres at nytten for den eller dem som bruker vegen, er overveiende i forhold til den skade eller ulempe som vil voldes grunneieren.

Likeledes kan grunn så vel til anlegg av ny som til omlegging eller utvidelse av privat seterveg (stølsveg) fordres avstått når det ved skjønn godtgjøres, at vegen for et eller flere gårdsbruk danner nødvendig atkomst til seteren, og at nytten for den eller dem som bruker vegen, er overveiende i forhold til den skade eller ulempe som vil voldes grunneieren.

Grunn så vel til anlegg av ny som til omlegging eller utvidelse av eksisterende privat veg — med bruer — over annen manns eiendom fra hoteller, brygger, opplag, industrielle anlegg, steinbrudd eller skog til offentlig veg, jernbanestasjon, tømmeropplagsplass, fløtningsvassdrag eller ferdselsveg til vanns, samt fra skog til industrielle anlegg til foredling av trevirke eller opplagstomt, kan kreves avstått når det ved skjønn godtgjøres at vegen er av betydelig interesse for driften, og at fordelene ved vegen er overveiende i forhold til den skade eller ulempe som vil voldes.

For så vidt atkomst som i denne paragraf omhandlet helt eller delvis kan oppnås ved hjelp av en allerede eksisterende privat veg, kan under samme betingelser som foran nevnt erverves rett til å nytte vegen.

28 mars. § 81. Kongen kan gi tillatelse til anlegg av privat veg med bruer over annen manns eiendom til andre formål enn de som er nevnt i § 80, når vegen er av betydelig interesse for søkeren og fordelene ved vegen er overveiende i forhold til den skade eller ulempe som vil voldes. Under samme vilkår kan det gis tillatelse til å bruke en allerede eksisterende privat veg.

§ 82. Når det ved skjønn etter § 80 eller ved kongelig resolusjon etter § 81 er avgjort, at grunn skal avgis, skal det ved skjønn bestemmes, hvor meget det skal avstås til vegbane, brusted, skråninger og grøfter, hvorhos dette under skjønnet skal nøyaktig beskrives og avmerkes.

Kan vegen uten skade for hensikten og uten å medføre uforholdsmessige omkostninger legges i forskjellige retninger, og partene ikke enes, skal skjønnet bestemme vegens retning.

Likeledes har skjønnet i tilfelle å bestemme, på hvilke steder og i hvilket omfang vegbyggingsmaterialer til anlegget kan tas.

Krever grunnens eier, at erstatningen helt eller delvis gis i form av jord, avgjør skjønnet, om dette bekvemt kan skje, og i tilfelle hvor og hvor meget jord det skal gis i vederlag.

Erstatning fastsettes for oppførelse og vedlikehold av gjerde på begge sider av vegen eller av grinder over samme, for så vidt skjønnet finner, at anbringelse herav er nødvendig. Når sådan erstatning er fastsatt, skal den ikke kunne kreves utbetalt, før gjerdene eller grindene er oppført.

Bestemmelsene i § 92, annet, tredje og fjerde ledd, kommer til anvendelse hvor det gjelder erstatning for rett til å benytte en eksisterende privat veg.

§ 82 a. Når det ved skjønn etter § 80 eller ved tillatelse etter § 81 er bestemt at grunn skal avstås eller når det er gitt tillatelse til å nytte en allerede eksisterende privat veg, kan vedkommende departement i særlige tilfelle samtykke i at avståingen gjennomføres før erstatningen er fastsatt. Tilsvarende gjelder for skade som tiltaket kan føre med seg.

Ekspropriasjonskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som departementet fastsetter. Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fastsatt. Blir fristen etter dette ledds første punktum oversittet eller erstatningen ikke betalt ved forfall, kan departementet bestemme at grunnen skal falle tilbake til vedkommende private grunneier.

Staten innestår for at erstatningen blir betalt. Departementet kan kreve at eksproprianten stiller slik sikkerhet som departementet bestemmer.

§ 83. Til vedlikehold av private veger, hva enten de er anlagt i henhold til minnelig overenskomst eller etter lovlig tvangsavståelse av grunn, kan det, når vedlikeholdet ikke uten uforholdsmessige vanskeligheter eller utgifter kan ordnes på annen måte, ved skjønn avgjøres, hvorvidt og i tilfelle i hvilken utstrekning vedlikeholdsmaterialer, herunder medtatt fornøden veg til disses framdrift, skal kunne fordres avstått, dog kun i udyrket mark eller skog. 28 mars.

§ 84. Opphevet.

§ 85. I alle tilfelle, hvor det ved tvungen avståelse blir nødvendig å føre privat veg over annenmanns eiendom gjennom et på landets grunn liggende strøk, som i henhold til lovgivningen om bygningsvesenet er undergitt regulering, skal anlegget følge den vedtatte reguleringsplan, med mindre dispensasjon oppnås.

For så vidt det for strøket ennå ikke er vedtatt reguleringsplan, skal de stedlige myndigheter, hvorunder reguleringssaker er henlagt, gis anledning til å uttale seg om anlegget. Oppnås ikke enighet mellom disse og den, som ønsker vegen anlagt, avgjøres tvisten av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 86. Opphevet.

§ 87. Hvis noen annen enn eieren har bruksrett til eiendommen, skal ved tvungen avståelse av grunn m. v. etter nærværende lovs annen del skjønnet bestemme, hvor stor del av erstatningen brukeren tilkommer, enten årlig eller en gang for alle, samt hvor meget det skal godtgjøres ham for oppførelse og vedlikehold av gjerder eller grinder i henhold til skjønnet, for så vidt disse arbeider overtas av brukeren.

Er vederlaget jord, tilkommer brukeren for hans brukstid benyttelse av denne overensstemmende med den rett, hans atkomst hjemler ham.

§ 88. Når privat veg blir brukt som felles atkomst fra flere eiendommer til offentlig veg, jernbanestasjon eller ferdselsveg til vanns, skal alle eiere såframt noen av dem forlanger det, være pliktige — enhver etter det forhold hvori bruken skjønnes å vedkomme hans eiendom — til å holde vegen så vel vinter som sommer i forsvarlig stand samt forsynt med fornødne bruer, hvor sådanne før har vært anbrakt, alt for så vidt ikke rettigheter, ervervet ved kontrakter eller på annen lovlig måte, heri gjør endring. Den her omhandlede plikt gjelder så vel tilveiebringelse av nødvendige materialer som selve arbeidets utførelse. Ved tomtefeste eller jordleie for lengere tid påhviler vedlikeholdet leieren med mindre annet er bestemt i kontrakten.

28 mars. Hva her er uttalt om det egentlige vedlikehold, skal under samme betingelser også kunne gjøres gjeldende for større utbedringsarbeider.

Reglene i denne paragraf gjelder også sommervedlikehold på seterveger (stølsveger) samt de i § 80 omhandlede veger til et eller flere gårdsbruks forskjellige deler.

§ 89. Skulle vedkommende ikke kunne enes om grensene for sine plikter etter foregående paragraf, kan det ved skjønn avgjøres, både hvem der er interessert i vegen, og hvorledes forpliktelsene skal fordeles. Når 5 år er forløpt siden siste skjønn, kan nytt skjønn forlanges avholdt. I begge tilfelle avgjør skjønnet, hvem der skal betale skjønnsomkostningene.

§ 90. En av brukerne blant disse for tre år valgt mann skal overdras tilsynet med vedlikeholdet av veg, som omhandles i § 88.

Når noen unnlater å etterkomme hva det ved skjønn etter foregående paragraf er ham pålagt, skal tilsynsmannen melde dette til vegvesenet som kan la vegen utbedre for vedkommendes regning og i tilfelle med fylkesmannens godkjennelse la beløpet inndrive ved utpantning. Det samme gjelder for her omhandlede slags veger, hvor vedlikeholdet er bestemt ved utskiftningsforretning.

§ 91. Når flerheten av brukerne andrar derom og herredstyrets anbefaling foreligger, kan de her omhandlede veger etter nærmere bestemmelse av vedkommende fylkesvegstyre underlegges det sedvanlige offentlige tilsyn på betingelse av, at utgiftene herved utredes av de interesserte i fellesskap etter samme forhold som for vedlikeholdsarbeidet fastsatt.

Er vegene underlagt offentlig tilsyn, skal de i lovgivningen om offentlige veger inneholdte regler om sådanne vegers bruk med tilhørende straffebestemmelser også gjelde for vedkommende privatveger.

§ 92. Foruten i de tilfelle som er nevnt i §§ 80 og 81, kan rett til å benytte annenmanns private veg erverves, når vegen er over 3 kilometer lang, og det ved skjønn godtgjøres at nytten for den eller dem som er interessert i framkomsten over vegen, er av overveiende betydning i forhold til den skade eller ulempe som derved vil voldes eieren.

Er det ved sådant skjønn avgjort, at vegen skal kunne benyttes av andre trafikerende, har skjønnet å fastsette den erstatning, som skal utredes til vegens eier. Erstatningen blir under hensyntagen til utgiftene ved vegens opparbeidelse å fastsette til et beløp en gang for alle, hvorhos det som erstatning for de forøkede vedlikeholdsutgifter blir å tilkjenne eieren et visst beløp for hvert kalenderår, hvori vegen benyttes av de andre trafikerende.

Så vel erstatningsbeløpet en gang for alle som den årlige erstat-

ning — hvilken siste erlegges forskuddsvis for hvert kalenderår — skal være betalt til eieren, forinnen de andre trafikerende kan benytte vegen. 28 mars.

Når minst 5 år er forløpet siden siste skjønn er holdt, kan så vel vegens eier som de andre trafikerende forlange nytt skjønn avholdt til fastsettelse av den årlige erstatnings størrelse. Ved disse fornyede skjønn avgjør skjønnet, hvem der skal betale skjønnsomkostningene.

§ 93. Private veger, bruer og brygger (kaier), som står åpne for ferdsel, skal kunne undersøkes av vedkommende fylkesmann, for at deres sikkerhet kan kontrolleres.

For så vidt det ved sådan undersøkelse finnes at benyttelsen kan være farlig, skal det skje innberetning med forslag til sikkerhetsforanstaltninger til vedkommende politimyndighet, som kan avstenge eller nedlegge forbud, helt eller delvis, mot fortsatt bruk av vedkommende veg, bru eller brygge.

Kapitel XIII.

Om vinterveger.

§ 94. Rett til kjøring på vinterføre over annenmanns eiendom, hvor sådan rett ikke ved overenskomst, bruk fra alders tid eller hevd allerede has, kan erverves, når det ved skjønn godtgjøres, at nytten for den eller dem, som er interessert i sådan framkomst, er overveiende i forhold til den skade eller ulempe, som vil voldes grunneier eller bruker.

§ 95. Når det ved skjønn etter § 94 er avgjort, at vinterkjøring over annenmanns eiendom skal tillates, har skjønnet å bestemme, hvor kjøringen kan foregå, og å avgjøre, hvorvidt skade eller ulempe herved vil tilføyes vedkommende eiendom, samt i så fall å bestemme erstatning for samme med et beløp for hvert år, hvori vintervegen brukes.

Dog kan skjønnet beslutte, at avgjørelsen av erstatningsspørsmålet skal utstå til en senere tid, for så vidt dette finnes nødvendig til bedømmelse av den med kjøringen forbundne skade eller ulempe. I så fall har skjønnet å fastsette et beløp, for hvilket sådan sikkerhet, som av forretningens bestyrer godtas, skal være stillet, innen retten til kjøring kan benyttes. For øvrig kan retten ikke benyttes, før erstatningsbeløpet for vedkommende år er betalt.

§ 96. Når minst 5 år er forløpet, siden siste skjønn er holdt om rett til vinterveg, kan grunneier eller bruker forlange nytt skjønn til

28 mars. avgjørelse så vel av, hvorvidt og i tilfelle hvor kjøring kan tilstedes, som av erstatningens størrelse.

Ved disse fornyede skjønn avgjør skjønnet, hvem der skal betale skjønnsomkostningene.

Den årlige erstatning for bruk av vinterveg tilfaller eiendommens bruker, såframt denne er en annen enn eieren og det ved kontrakt ikke er annerledes bestemt.

Kapitel XIV.

Om drifteveger.

§ 97. Kongen kan på nedenfor nevnte betingelser meddele tillatelse til bruk av annen manns grunn til drifteveg samt hvile- og beiteplasser under driving av kreaturer til og fra fjell- eller heiebeiter.

§ 98. Sådan tillatelse som i § 97 nevnt må kun tilstås, når det godtgjøres, at nytten av en sådan drifteveg må anses overveiende i forhold til den skade eller ulempe, som vil voldes grunneierne, og at vegen årlig vil bli brukt av minst 1 000 småfe eller 200 storfe (herunder hester). 5 småfe regnes like med 1 storfe. Dessuten må fylkestingene i de fylker, som berøres av driftevegen, ha uttalt seg om andragendet.

§ 99. Når tillatelse som foran nevnt er meddelt, skal det for hver drifteveg av vedkommende fylkesting velges et styre, hvis medlemsantall, tjenestetid og godtgjørelse fastsettes av fylkestinget.

Går driftevegen gjennom flere fylker, skal styret bestå av to medlemmer fra hvert fylke. Disse velges av vedkommende fylkesting. Oppstår det innen styret meningsforskjell, som ikke kan løses ved alminnelig flertallsavgjørelse, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 100. Det oppnevnte styre er kreatureiernes representant i alt, hva der vedkommer driftevegen, og har bl. a. å ordne det nødvendige så vel angående vegens istandbringelse som angående dennes samt hvile- og beiteplassenes bruk. Nærmere regler herom gjeldende for fem år utferdiges av styret med fylkesmannens stadfestelse.

Styret sørger for innfordring av den i de utferdigede regler fastsatte årlige avgift hos dem, som benytter vegen. Innfordringen skjer på den måte som i reglene bestemt.

Styret sørger likeledes for, at den ved overenskomst eller skjønn bestemte årlige erstatning blir utbetalt rette vedkommende innen den tid, som er fastsatt i reglene.

§ 101. Når sådan tillatelse, som omhandles i § 97, er meddelt, 28 mars.
skal — hvor minnelig overenskomst ikke oppnås — så vel utstrekningen og beliggenheten av driftevegen med tilhørende hvile- og beiteplasser som erstatningens størrelse bestemmes ved skjønn.

Hvile- og beiteplasser kan ikke forlanges utlagt i dyrket mark eller i naturlig slåtteland, der ligger i nærheten av hjemmemarken.

Skjønnet er berettiget til hos styret å erholde de for skjønnets avgivelse nødvendige opplysninger, bl. a. om antallet av de kreaturer, som antas årlig å ville bruke vegen.

§ 102. Hvor ikke vann, fjellside eller lignende danner naturlig grense, bør så vel veg som hvile- og beiteplass ved styrets foranstaltning avgrenses ved lett synbare merker og grensene beskrives i skjønnsforretningen.

§ 103. Erstatningen skal — særskilt for hver eiendom — bestemmes til et årlig beløp for hvert kreatur, som drives etter vegen, og skal erlegges for minst 1 000 småfe eller 200 storfe (herunder hester). 5 småfe regnes like med 1 storfe. Erstatningen tilfaller eiendommens bruker, såframt denne er en annen enn eieren og det ved kontrakt ikke er annerledes bestemt.

§ 104. Drifteveg samt hvile- og beiteplass, som er ervervet med hjemmel av foranstående bestemmelser, skal stå åpen til bruk i omhandlede øyemed for alle, som betaler den i de utferdigede regler fastsatte årlige avgift.

Før drifteveg samt hvile- og beiteplass benyttes, må anmeldelse i betimelig tid innsendes til styret med oppgave over det omtrentlige antall dyr, som skal drives.

§ 105. Det avgitte skjønn er bindende for partene i minst fem år. Når fem år er forløpet, kan så vel driftevegstyret som grunneieren — i tilfelle også brukeren — forlange nytt skjønn, som i så fall likeledes blir gjeldende i minst fem år.

Ved disse fornyede skjønn avgjør skjønnet, hvem der skal betale skjønnsomkostningene.

§ 106. Kongen kan bestemme, at drifteveg ikke lenger skal benyttes som sådan.

Kapitel XV.

Forskjellige bestemmelser.

§ 107. Med hensyn til skjønn, som foranlediges ved bestemmelser i nærværende lovs annen del, gjelder, hva det i lovens første del er bestemt om skjønn vedkommende offentlige veger, for så vidt det derpå kan få anvendelse og det ikke i lovens annen del er gitt særskilte regler herom.

§ 108. Opphevet.

28 mars.

TREDJE DEL.

Om lovens ikrafttreden m. v.

§ 109. Nærværende lovs kapitel XIV samt kapitel VII, for så vidt bestemmelsene i dette kapitel får anvendelse under kapitel XIV, trer straks i kraft.

For øvrig trer loven i kraft 1 juli 1913.

Fra samme tid oppheves:

— — — — —

Likeså oppheves enhver annen bestemmelse, for så vidt den strir mot nærværende lov.

De i henhold til ovennevnte lover utferdigede særlige regler eller vedtekter skal, for så vidt de i samme inneholdte bestemmelser kunne ha vært lovlig vedtatt i medhold av nærværende lov, bli gjeldende, inntil de ved gyldig beslutning måtte bli satt ut av kraft.

28 mars. **Stortingsvedtak.***)

Fengselstjenestemenn i lønnsklasse kr. 4 250—5 150, kr. 3 600—4 950, kr. 3 400—4 500, kr. 3 150—4 250, kr. 2 850—3 950 og kr. 2 700—3 800 tilstås, når de har direkte fangebehandling, et fengselstillegg på kr. 600 årlig. Tillegget utbetales fra 1 januar 1947 inntil videre.

28 mars. **Skrivelse** **) fra Handelsdepartementet om vedtekt om salg fra portrom m. v. i Arendal.

29 mars. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Skjervøy herred, Troms fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i tiden 15 mai til 1 november.

31 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Frøken Dorothea Dahls gavefond» til trengende i Sandar til jul, opprettet ved fru Ingrid Christensens gavebrev av 26 august 1946.

31 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Arne Åsheims og hustru Johanna Olsdatters legat» til trengende hjemmehørende i Hosanger sogn (Vike kapellsogn unntatt), opprettet ved testament av 7 mai 1926.

---

*) Se St.prp. nr. 20. Innst. S. nr. 25. St.tid. s. 475.
**) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 13.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Professor Kr. Størens fond til støtte for videnskapelig forskning ved Norges Landbrukshøgskoles Meieriavdeling». 31 mars.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Legat til Soon og nærmeste omegn fra skoleinspektør Chr. N. Lie og hustru Harriet født Kjeldsen» til fordel for trengende barn i Son og nærmeste omegn, opprettet ved gavebrev av 13 mars 1942. 31 mars.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om utvidelse av Norderhov byggebelte i Norderhov herred, Buskerud fylke. 31 mars.

Skrivelse fra Justisdepartementet om at det har godkjent en innsendt vigselformular til bruk i Filadelfiamenigheten i Drammen. 1 april.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova skal gjelda for heile Åsane herad, Hordaland fylke. 1 april.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av et område på Vesterntangen, Hønefoss, samt om vedtekter til reguleringen. 2 april.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at brannloven skal gjøres gjeldende for Medfjordvær i Berg herred, Troms fylke, innenfor de samme grensene som bygningsdistriktet. Grensebeskrivelse er inntatt i Norsk Lovtidend, 1. avdeling for 1908, side 491. 2 april.

Bruksregler *) for Dovreskog almenning. 8 april.

Bestemmelser**) om erstatning av tapte rasjoneringslegitimasjoner. 8 april.

(Gitt av Det Kgl. Forsynings- og Gjenreisningsdepartement 8 april 1947 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Disse bestemmelser omfatter alle rasjoneringslegitimasjoner for varer som sorterer under Direktoratet for proviantering og rasjonering.

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 13.
**) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 14.

8 april. § 2. Rasjoneringslegitimasjoner som er tapt på forbrukerens hånd erstattes ikke hvis ikke tapet uten opphold er anmeldt til politiet (det ordinære politi). Dette gjelder dog ikke slike legitimasjoner som er omhandlet i § 6 når kundebeviset er fraklippet.

§ 3. Søknad om erstatning av tapte rasjoneringskort settes opp skriftlig og stiles til forsyningsnemnda i den kommune hvor innehaveren er registerført. Søknaden må inneholde følgende:

a) Opplysning om hvilke kort som er mistet og når og hvorledes de gikk tapt.
b) Opplysning om hvorvidt de bortkomne kort var påført innehaverens fulle navn og adresse.
c) Søkerens bekreftelse for at tapet er anmeldt til politiet.
d) Erklæring fra søkeren om at de bortkomne kort vil bli innlevert til nemnda hvis de kommer til rette.
e) Erklæring fra søkeren på ære og samvittighet om at de gitte opplysninger er riktige, og at han er kjent med at det er straffbart å avgi uriktig forklaring for offentlig politimyndighet.
f) Attest fra to pålitelige personer for søkerens troverdighet. Disse personer må ikke være beslektet eller besvogret med søkeren.

Søknaden skal være bilagt bekreftet gjenpart av innehaverens forklaring for politiet.

§ 4. Når det bevises at rasjoneringskort er blitt borte på en slik måte at det ikke kan bebreides innehaveren eller den han har overlatt kortet til, får innehaveren utlevert nye kort. Følgende kort erstattes dog ikke:

a) Rasjoneringskort som gjelder for et tidsrom som er likt med eller kortere enn den tid som vedkommende vare kan kjøpes på forskudd.
b) Rasjoneringskort som ikke er påført innehaverens fulle navn og adresse.

§ 5. Når det ikke er ført slikt bevis som omhandlet i § 4, blir følgende kort og merker ikke erstattet:

a) Tilleggskort av ethvert slag.
b) Slike kort som er nevnt i § 4, 2. ledd.

Når det er andre kort som er mistet, kan nemnda bare levere ut nye kort mot fraklipping av 2 kaffemerker på innehaverens rasjoneringskort.

Hvis et bortkommet kort tilhører en person under 12 år, kan nytt kort bare utleveres mot at husstandens hovedperson får fraklippet kaffemerker etter reglene i foregående ledd.

§ 6. Hvor kundebeviset er fraklippet, kan tapte melkebøker erstattes etter skriftlig søknad uten at tapet er anmeldt til politiet. Søknaden må inneholde de i § 3 a, b, d, e og f nevnte data og må

være vedlagt erklæring fra den kjøpmann som innehaveren er kunde hos om at kundebeviset er fraklippet av kjøpmannen. 8 april.

§ 7. Når tapte kort blir erstattet, skjer dette fra og med den dag tapet ble anmeldt til politiet. Ved utlevering skal de nye kort fraklippes de merker som det lovlig kunne kjøpes på forskudd på pr. den nevnte dag.

§ 8. Nemnda skal føre en liste over de personer som har fått levert nye kort til erstatning for bortkomne.

De nye kort skal ved stempling eller på annen måte merkes slik at det tydelig kan ses at de er utlevert til erstatning for kort som er kommet bort.

§ 9. Klipte merker av ethvert slag som er mottatt ved salg eller ved levering av matvarer, kan erstattes etter skriftlig søknad vedlagt bekreftet gjenpart av innehaverens forklaring for politiet.

Søknaden sendes den forsyningsmyndighet, som innehaveren leverer rasjoneringsoppgjør til, og må inneholde tilsvarende data til dem som er nevnt i § 3 a, c, d, e og f.

Erstatning gis i form av anvisning.

§ 10. Tapte anvisninger og kjøpslegitimasjoner kan etter skriftlig søknad erstattes av den forsyningsmyndighet som har skrevet dem ut.

Med søknaden må følge bekreftet gjenpart av innehaverens forklaring for politiet. Foruten de opplysninger som er nevnt i § 3 a, c, d, e og f må søknaden inneholde opplysninger om den bortkomne anvisnings nummer og hvilket navn den lyder på.

§ 11. Når en forsyningsnemnd i de i §§ 9 og 10 nevnte tilfelle har skrevet ut erstatningsanvisninger, skal den i hvert enkelt tilfelle sende Direktoratet for proviantering og rasjonering en kort melding om saken med angivelse av det kvantum som er anvist.

§ 12. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves Direktoratet for proviantering og rasjonerings forskrifter av 5 mai 1944 om erstatning av tapte rasjoneringslegitimasjoner med senere endringer.

Bruksregler *) for Folldal statsalmenning. 9 april.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 48 for en del av Høyland herred, Rogaland fylke. 9 april.

Skrivelse fra Justisdepartementet om at det til bruk ved vigsler i Betesda menighet, Slemmestad, godkjenner det vigselformular som ved kongelig resolusjon av 9 september 1927 er godkjent til bruk i «Menigheten i Filadelfia», Oslo. 10 april.

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 13.

11 april. **Lov** *)[1]) om midlertidig endring i loven om alderstrygd.

For budsjett-terminen 1947—48 endres regelen i lov om alderstrygd av 16 juli 1936 § 37 om fordelingen av utgiftene på statskassen og aldersfondet, slik at 27½ pst. av de i paragrafen nevnte utgifter skal utredes av statskassen og 60 pst. av aldersfondet.

11 april. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 § 12 nr. 2 bestemmes under forbehold av Stortingets samtykke[2]) at de ved kongelig resolusjon av 27 juli 1934 fastsatte premiesatser, som er godkjent av Stortinget 14 februar 1935, fra 1 januar 1947 endres til 20 ‰ av de trygdedes arbeidsfortjeneste og til kr. 0,50 pr. tonn etter fartøyets registertonnasje brutto.

11 april. **Kongelig resolusjon.**

Med heimel i § 77 i lov av 4 februar 1938 om betaling for offentlige forretninger fastsettes følgende forskrifter om gebyrer for behandling av søknader om ervervstillatelser etter lov nr. 16 av 14 desember 1917, kap. III og V og forordning av 23 oktober 1940 om tillegg til konsesjonslovgivningen:

§ 1. For behandling av søknad om konsesjon til erverv eller leie av fast eiendom i henhold til lov av 14 desember 1917 om ervervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom, kap. III og V, eller forordning av 23 oktober 1940 om tillegg til konsesjonslovgivningen, betales 2 ‰ av kjøpesummen eller leiesummen til det offentlige. Gebyret avrundes nedad til nærmeste krone når kjøpesum eller leiesum ikke er delelig med 1000. Gebyret skal minst utgjøre kr. 5. Beløpet betales ved påklebing av stempelmerker på søknaden.

§ 2. Er leietiden på 50 år eller mindre regnes den gebyrpliktige leiesum lik høyeste leie for 1 år.

Er leietiden på over 50 år, regnes den gebyrpliktige leiesum lik den 25-dobbelte leie. På samme måte beregnes leiesummen når leietiden er 50 år eller mindre, såframt etter kontrakten

a) leieforholdet fortsetter automatisk ved utløpet av leietiden hvis ikke oppsigelse finner sted fra en av partene,

---

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 13.

[1]) St.vedtak 24 mars. Se Ot. prp. nr. 6. Innst. O. nr. 26. St.tid., forh. i Ot. s. 125—127; i Lt. s. 45.

[2]) Samtykke gitt ved St.vedtak 9 juni 1947.

b) en av partene ved leietidens utløp har rett til å kreve leieforholdet forlenget. 11 april.

Forutsetningen er at den samlede leietid på denne måte kan overstige 50 år.

§ 3. Ved konsesjonspliktig aksjeerverv, jfr. lov nr. 16 av 14 desember 1917 §§ 36 og 37 og forordning av 23 oktober 1940 § 1, 3. ledd, beregnes gebyret av den faste eiendoms omsetningsverdi eller leiesummen og etter forholdet mellom aksjeposten som overdras og den hele aksjekapital.

Departementet avgjør hvorledes en eiendoms omsetningsverdi skal fastsettes.

§ 4. Handelsdepartementet kan når særlige grunner foreligger helt eller delvis frita for gebyr.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft 1 mai 1947.

Fra samme dato oppheves forordning av 27 januar 1941 om gebyr for behandlingen av visse søknader om ervervstillatelse etter konsesjonslovgivningen.

Kongelig resolusjon. 11 april.

1. Norske sjømenn som under krigen avla 1. og 2. klasses maskinisteksamen ved svensk skole får godkjent denne eksamen for ervervelse av henholdsvis 1. og 2. klasses norsk maskinistsertifikat.

2. Norske sjømenn som under krigen avla 3. klasses maskinisteksamen ved svensk skole får godkjent denne eksamen for ervervelse av 3. klasses norsk maskinistsertifikat etter å ha avlagt tilleggsprøve i maskintegning ved norsk maskinistskole.

Kongelig resolusjon *) om at håndverksloven skal gjelde i Nesodden herred, Akershus fylke, fra 15 april 1947. 11 april.

Kongelig resolusjon *) om at lov om skogvern av 12 februar 1932 skal finne tilsvarende anvendelse for Moss by, Østfold fylke. 11 april.

Kongelig resolusjon *) om at den frist som er omhandlet i sluttprotokollen til avtalen mellom Norge og Danmark av 30 desember 1946 om forebyggelse av dobbeltbeskatning, punkt 20, forlenges til 1 juni 1947. 11 april.

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 13.

11 april. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 bestemmes følgende:

I. Det er inntil videre forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre saltet islandssild med mindre den er solgt gjennom eller det foreligger tillatelse fra Islandssildfiskernes forening.

II. Dette forbud trer i kraft straks.

11 april. **Kongelig resolusjon.***)

I. Punkt I i kongelig resolusjon av 24 januar 1947 om lovbeskyttelse for Skagerakfisk S/L, tidligere Sørlandsfiskernes Samsalg, forandres og skal lyde:

I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk (sild innbefattet) som er ilandbragt på kyststrekningen fra fylkesgrensen Rogaland—Vest-Agder til Tønsberg Tønne, herunder trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Skagerakfisk S/L, hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet. Unntatt fra forbudet er laks, sjøørret, brisling og håbrand samt makrell i det tidsrom Norges Makrellag S/L har lovbeskyttelse, og vintersild i det tidsrom vintersilden omsettes gjennom Noregs Sildesalslag.

Bestemmelsene er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget.

Forbudet gjelder også biprodukter av fisk.

II. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

11 april. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet.

Anvisning av lønn ved utnevnelse av embetsmenn.

Etter at departementene hadde svart på Finansdepartementets rundskrivelse av 21 september 1946, ble saken på ny forelagt for Riksrevisjonen. Denne har i brev av 20 mars d. å. meddelt at den ikke har noe å innvende mot at de forskjellige etater gis en viss frihet når det gjelder å bestemme fra hvilken dag lønnen skal anvises. Riksrevisjonen forutsetter imidlertid at etatene retter seg etter prinsippet om at ingen skal ha utbetalt lønn i mer enn en hovedstilling og at hovedregelen må være at den nye lønn anvises fra tiltredelsesdagen.

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 13.

Finansdepartementet er enig med Riksrevisjonen. Man skal der- 11 april.
for anmode departementene om fra 1 juli d. å. å gjennomføre som alminnelig regel at lønnen ved embetsmenns utnevnelse blir anvist fra tiltredelsesdagen.

Denne regel kan av fagdepartementet bare fravikes i særlige unntakstilfelle, som f. eks. når offentlige hensyn gjør en utsettelse med overtakelsen av embetet nødvendig i strid med den utnevntes eget ønske eller hvis det med overtakelsen av embetet er forbundet særlig tyngende flytningsutgifter eller lignende. Det er dog ikke i noe tilfelle adgang til å anvise lønnen fra et tidligere tidspunkt enn 3 måneder før tiltredelsesdagen.

Når det finnes rimelig, kan anvisning av lønn for øvrig skje fra den dag da vedkommende tiltrer nødvendig reise for å overta embetet.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Skibs- 11 april.
reder Hans Albert Grøns legat I» til utdannelse av begavede unge menn og kvinner av Sandefjord og Sandar, opprettet ved testament av 12 desember 1917.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Skibs- 11 april.
reder Hans Albert Grøns legat II» til trengende sjømenn og enker etter sjømenn av Sandefjord og Sandar, opprettet ved testament av 12 desember 1917.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Skibs- 11 april.
reder Hans Albert Grøns legat III» til trengende av Sandefjord og Sandar som ikke nyter fattigunderstøttelse av kommunen, opprettet ved testament av 12 desember 1917.

Fiskeregler *) for Glomma s hovedløp i Østfold fylke. 12 april.

Fiskeregler *) for Nannestad herred, Akershus fylke. 12 april.

Skrivelse *) fra Fiskeridepartementet om opphevelse av opp- 12 april.
synet under vårtorskefisket i Møre og Romsdal.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. 14 april.

I medhold av lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer og kongelig resolusjon av 8 februar 1946 bestemmes:

*) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 14.

14 april. § 1. Ertegallemyggen (Contarinia pisi Winn) skal anses som farlig for planter.

§ 2. I 1947 er det forbudt å dyrke erter av alle slag unntatt blomstererter (Lathyrus odoratus L.) innenfor følgende områder i Aust-Agder fylke:

a. Alle bruk i Eide herred unntatt Haneto, gnr. 33, bnr. 5.
b. Lauvdal og Årdal i Bygland herred.
c. Sevom, Gullsmemoen og Moseid i Hornnes herred.
d. Sydtveit i Evje herred.

§ 3. Erter som blir dyrket i strid med dette vedtak, besørges tilintetgjort på dyrkerens kostnad.

§ 4. Alle bruk innenfor de karanteneområder som er nevnt, skal kontrolleres innen utgangen av juni måned 1947. Kontrollen iverksettes etter direktiver fra Statens Plantevern, Zoologisk avdeling, som skal godkjenne kontrollørene.

§ 5. Brott på dette dyrkingsforbud er straffbart og skal anmeldes av kontrollørene.

14 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om ny vedtekt til § 13 i bygningsloven for Bergen.

15 april. **Skrivelse** fra Justisdepartementet om at det har godkjent en innsendt vigselformular til bruk ved vigsler i Mjøndalen Frie Misjonsmenighet.

15 april. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «L. Chr. Pedersen og hustru Ida Pedersens Legat» til trengende innen Sandvikens Menighet, opprettet ved bankkasserer Harald Utne og hustru Hildur Utnes testament av 16 juni 1937.

15 april. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Klokker E. Utne og hustru Dorothea Utnes legat» til trengende innen Mariakirkens Menighet, opprettet ved bankkasserer Harald Utne og hustru Hildur Utnes testament av 16 juni 1937.

15 april. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på Stiftelsen «Statsråd Niels Aalls Minde», til bevarelse av Ulefos Hovedgård, opprettet i henhold til Eugenie og Cato Aalls testament av 2 april 1943.

15 april. **Skrivelse** *) fra Fiskeridepartementet om opphevelse av Lofotoppsynet.

*) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 14.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Lysakermoen og Gårder i Brandbu herred, Opland fylke, samt om vedtekter til reguleringen. 15 april.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet. 16 april.

I medhold av lov om okkupasjonslovgjevinga av 27 september 1946 § 1 nr. 2, annet ledd og kongelig resolusjon av 22 november 1946, fastsettes at bestemmelser av 15 juni 1944 om regulering av omsetningen av kjøkkenutstyr, spisebestikk m. v. skal opphøre å gjelde fra og med 1 mai 1947.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygnings- og brannloven skal gjelde for en del av Indre Arna i Haus herred, Hordaland fylke. 16 april.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om utvidelse av grensene for Fauske bygnings- og branndistrikt, Nordland fylke. 16 april.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven skal gjelde for deler av stedene Bosekop, Bukta, Vestre Elvebakken og Østre Elvebakken i Alta herred, Finnmark fylke. 16 april.

Skrivelse ***) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Breidablikk—Smedstadområdet i Sandar herredstyre, Vestfold fylke, samt om vedtekter til reguleringen. 17 april

Midlertidig lov*)[1]) om siviltjenesteplikt for læger m. v. 18 april.

§ 1. Når mangel på lægehjelp gjør det nødvendig, plikter læge etter pålegg av Helsedirektøren for en nærmere fastsatt tid av inntil ett år å overta lægestilling eller å utføre annet tilvist lægearbeid innen riket (herunder Svalbard), ved norsk lægestasjon i utlandet eller på norsk fartøy som etter gjeldende bestemmelser skal ha læge ombord.

Tjenesteplikt etter første ledd kan ikke pålegges læge som har fylt 50 år.

§ 2. For tjeneste pålagt etter § 1 har lægen krav på den godtgjøring som er vanlig for stillinger eller arbeid av samme art, samt

*) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 14.
**) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 16.
***) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 15.
[1]) St.vedtak 18 mars. Se Ot. prp. nr. 160, 1945—46. Innst. O. nr. 22. St.tid., forh. i Ot. s. 116—118; i Lt. s. 44.

18 april. dekning av rimelige reiseutgifter i samband med overtakelse av pålagt tjeneste og tilbakereise til hjemstedet, og for premie til ulykkestrygd under tjenesten inntil en av Helsedirektøren fastsatt forsikringssum for de enkelte tilfelle. Staten innestår for betalingen.

Lægen plikter å bruke egne instrumenter og eget utstyr.

§ 3. Helsedirektøren kan under tilsvarende forhold og på samme vilkår som nevnt i §§ 1 og 2:

a. pålegge tannlæge for en nærmere fastsatt tid av inntil ett år å overta stilling eller å utføre tilvist arbeid som tannlæge innen riket (herunder Svalbard), ved norsk tannlægekontor i utlandet eller på norsk fartøy som etter gjeldende bestemmelser skal ha tannlæge ombord;
b. pålegge farmasøyt for en nærmere fastsatt tid av inntil ett år å gjøre tjeneste her i riket på apotek eller i annen tilvist stilling hvor slik utdanning trengs;
c. pålegge sykepleier, sykegymnast og jordmor for en nærmere fastsatt tid av inntil seks måneder å gjøre tjeneste i sitt yrke på bestemt sted her i riket, sykepleier i omframtilfelle også ved norsk helsestasjon i utlandet.

§ 4. Veterinærdirektøren kan under tilsvarende forhold, for inntil samme tidsrom og på vilkår som nevnt i §§ 1 og 2, pålegge veterinær å overta veterinærstilling eller å utføre annet tilvist arbeid som veterinær her i riket.

§ 5. Etter søknad fra kommunestyre i kommune hvor det er minst to læger, eller fra flere kommunestyrer i kommuner som tilsammen har minst to læger, kan fylkesmannen med Helsedirektørens samtykke gi vedkommende læger pålegg som anses nødvendig for å sikre befolkningen lægehjelp til enhver tid. I mangel av minnelig overenskomst fastsetter Helsedirektøren de vilkår som skal gjelde for slike pålegg.

Bestemmelsene i første ledd gjelder tilsvarende for tannlæger.

§ 6. Den som utfører tjeneste etter pålegg som nevnt i §§ 1, 3 og 4 har krav på å få tilbake den stilling eller det arbeid han hadde før han tiltrådte tjenesten.

§ 7. Læge og tannlæge plikter til enhver tid å holde Helsedirektoratet underrettet om bosted, stilling og arbeidsplass. Helsedirektøren kan pålegge personer som nevnt i § 3 bokstav b—c å gi liknende underretning.

Veterinær plikter til enhver tid å holde Veterinærdirektoratet underrettet om bosted, stilling og arbeidsplass.

Sykehus, foreninger og andre som har personale eller medlemmer som går inn under denne lov, plikter å gi opplysninger og oppgaver

som Helsedirektøren (Veterinærdirektøren) krever til gjennomføring av loven. 18 april.

§ 8. Overtredelse av pålegg og plikter som er fastsatt i eller med hjemmel i denne lov, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

§ 9. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 mai 1948.

Fra lovens ikrafttreden oppheves provisorisk anordning av 19 april 1940 om læger, sykehus, apotek m. v.

Kongeleg resolusjon. 18 april.

Det blir gjort desse brigde i kongeleg resolusjon frå 29 januar 1932 om målbruk i statstenesta:

Punkt 6 i denne resolusjonen skal heretter lyda slik:

«Det ligg til Kyrkje- og undervisningsdepartementet å gje nærare føresegner og rettleiing om målbruk i statstenesta, og vera til hjelp for andre regjeringsdepartement med det tilsynet som er nemnt i punkt 5.

Heradstyre og bystyre skal melda vedtak om målbruket etter punkt 2 til Kyrkje- og undervisningsdepartementet, som skal kunngjera dei i «Norsk Lovtidend» og varsla dei andre departementa. Desse skal varsla vidare med påkravd rettleiing til underlagde statskontor, og gje Kyrkje- og undervisningsdepartementet melding om alle tiltak til å fremja måljamstellinga, kvar for seg og sitt.»

Kongelig resolusjon. 18 april.

Etternevnte bestemmelser i det foreløpige reglement for realskoleeksamen, godkjent ved kongelig resolusjon 6 desember 1946, skal heretter lyde slik:

§ 13, 4. avsnitt.

Dersom en eksaminand som er meldt til fullstendig prøve, ikke har bestått den skriftlige prøve, og heller ikke har høve til kontinuasjon, kan han sløyfe karakteren i ett av fagene tysk eller engelsk og få vitnemål om bestått ettspråklig realskoleeksamen eller få høve til kontinuasjon ved ettspråklig eksamen dersom han ellers fyller de krav som en stiller til denne eksamen.

§ 38, 2. avsnitt.

Eksaminander som ved den ordinære eller utsatte realskoleeksamen har fått Ik.tf. i ett muntlig fag (herunder samfunnsregning og bokføring) eller i ett eller to ferdighetsfag (herunder kroppsøving og husstell) eller i ett muntlig fag og ett ferdighetsfag, kan, når karaktersummen ikke er til hinder for at de kan bestå realskole-

18 april. eksamen med karakteren Ng.tf. i vedkommende fag, ta ny prøve i dette (eventuelt disse fag).

Den nye prøve i muntlige fag blir holdt i den følgende desember måned. Den nye prøve i samfunnsregning, bokføring og ferdighetsfag blir holdt samtidig med årets utsatte prøve i samme fag.

18 april. **Kongelig resolusjon.**

Etter landkommunelovens § 1 bestemmes:

I. Fra 1 juli 1947 deles det nåværende Austrheim herred i 2 herreder, Austrheim og Fedje, svarende til de nåværende sokn av samme navn.

II. Delingen skjer for øvrig på de vilkår som er foreslått i Austrheim herredstyres vedtak av 27 mars 1946.

III. Soknestyrene i Austrheim og Fedje fungerer som herredstyrer i de respektive nye herreder for resten av inneværende valgperiode. For samme tidsrom velger de nevnte herredstyrer — før de trer i ordinær funksjon — 3 formenn med varaformenn og medlemmer av de forskjellige styrer og råd som skal opprettes etter bestemmelsene i særskilte lover.

IV. For resten av inneværende valgperiode skal forliksrådet for det nåværende Austrheim herred være felles for de nye herreder. For nevnte tidsrom skal det ikke foretas nytt valg på lagrettemenn, domsmenn og rettsvitner. De nå valgte fortsetter i sine verv.

V. Personer som i medhold av gjeldende lovgivning driver kjøpmannshandel i det nåværende Austrheim herred, skal ha rett til å fortsette sin næring innen det av de to nye herreder hvor vedkommendes faste utsalgssted eller forretnngssted ligger. Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av denne bestemmelse.

18 april. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til lov nr. 3 av 13 mars 1936 § 3 overføres Strinda herred i politimessig henseende fra Uttrøndelag til Trondheim politidistrikt, som heretter får navnet Trondheim og Strinda politidistrikt.

18 april. **Kongelig resolusjon** *) om nye helseforskrifter for Råde herred, Østfold fylke.

18 april. **Kongelig resolusjon** *) om endring av helseforskriftene for Krager ø.

---

*) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 14.

Kongelig resolusjon.*) 18 april.

Forskrifter av 28 mars 1947 om arbeidsløshetstrygd for sjømenn i utenriks fart § 2 skal lyde således:

En trygdet som under arbeidsløshet oppholder seg i riket får dagpenger etter klasse 6 i lov om trygd mot arbeidsløshet § 4, og i tilfelle tillegg etter reglene i samme paragraf. Har han forsørgede i utlandet ytes tillegg etter satser som fastsettes av Sosialdepartementet.

I utlandet betales stønad til trygdede som under arbeidsløshet oppholder seg innen de områder Sosialdepartementet bestemmer. Stønad betales også for søndager. Departementet fastsetter satser for dagpenger og tillegg.

I den tid trygdede får dagpenger av arbeidsløshetstrygden skal han syketrygdes for arbeidsløshetsfondets regning. Sosialdepartementet gir nærmere regler herom.

Kongelig resolusjon.*) 18 april.

I medhold av lov av 27 juni 1924 om handel med kraftfôr, kunstgjødsel og såvarer utferdiges følgende forskrifter for handel med kraftfôr og kunstgjødsel.

Forskrifter.

for

handel med kraftfôr og kunstgjødsel.

I. Meldeplikt og bokføring.

Alle som innfører, tilvirker, selger eller formidler salg av kraftfôr eller kunstgjødsel, skal før virksomheten begynner, gi melding om dette til Landbruksdepartementet og skal føre de bøker som anses nødvendig for en virksom kontroll. Denne melding er ikke forbundet med utgifter for firmaet og skal foretas uansett tidligere løsning av handelsbrev.

II. Prøvetaking.

Av alle innførte varepartier på 500 kg og derover av kraftfôr og kunstgjødsel av en sort, skal det snarest mulig etter ankomsten uttas prøver. Tollvesenet varsler kontrollstasjonen, eller utenbys den autoriserte prøvetaker, om partienes ankomst. En av disse tar så ut prøver i samsvar med de regler som gjelder for slik prøvetaking. Prøvene sendes distriktets kontrollstasjon.

---

*) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 14.

18 april.

III. Varebetegnelse, merkings- og garanteringsplikt.

1. Merking.

Ved salg eller formidling av salg av en sekk eller derover av kraftfôr eller kunstgjødsel skal emballasjen, før varen leveres, forsynes med et tydelig merke med stempel eller merkelapp som viser:

a. Selgerens navn. For norske produkter skal påføres produsentens (fabrikkens) navn.
b. Varens nøyaktige betegnelse.
c. Garanti (se punkt 2).
d. Varens partinummer i samsvar med selgerens bøker. Dette gjelder ikke ved salg fra fabrikk eller mellommann.

Oppgavene under a, c og d kan også gis på innleggsseddel.

Bestemmelsene i punkt d gjelder inntil videre ikke for formalingsprodukter av korn av innenlandsk tilvirkning, uformalt korn og belgfrukter som blir solgt som fôr.

Ved videresending av innførte partier av en varesort, som ikke bringes på lager på importstedet, forlanges ikke den merking for hvert enkelt kolli som er påbudt foran, men varen må merkes før den sendes ut til forbrukerne.

For innenlandske produkter med konstant sammensetning, f. eks. kalksalpeter, kreves ikke partinummer.

2. Garanti etter 1c

skal omfatte varens innhold av næringsstoffer. For fôrstoffer skal en oppgi innhold i prosent av protein, fett og stivelse, alt etter varens art, for gjødselstoffer skal en oppgi innholdet i prosent av kvelstoff (N), fosfor (P) og kalium (K) og for kalkingsmidler skal en oppgi prosent kalk (CaO), alt etter varens art samt den form disse bestanddeler inngår i varen på. For uformalte belgfrukter og heil mais kreves det ikke garanti.

Hva som skal garanteres i hver enkelt varesort, vil en finne under romertall IV og V.

Landbruksdepartementet kan gi bestemmelser om at fôrstoffer og gjødselstoffer ikke må inneholde mer enn en viss mengde skadelige eller andre ikke ønskede stoffer.

IV. Kvalitetskrav og garantibestemmelser for kraftfôr.

§ 1. Inndeling. De forskjellige slag kraftfôr går inn under en av følgende grupper:

a. Kraftfôr av dyrisk opprinnelse (animalske fôrmidler).
b. Oljefrøkakemjøl.

18 april.

c. Oljefrømjøl.
d. Uformalt korn og belgfrukter.
e. Formalingsprodukter av korn og belgfrukter.
f. Annet ublandet kraftfôr.
g. Kraftfôrblandinger, mineralblandinger og vitaminpreparater.

§ 2. Importforbud. Det er forbudt å importere følgende varer:

Sterkt skallholdige fôrstoffer, såleis kakaoskaller, uavskallet oljefrømjøl og formalingsprodukter av korn med under 15 % stivelse (ikke spillrom), kraftfôrblandinger, mineralblandinger og vitaminpreparater.

§ 3. Alminnelige krav. Alt kraftfôr som frambys til salg, skal være av rein, frisk beskaffenhet og tjenlig til fôr.

Ved salg av en hvilken som helst mengde kraftfôr skal de varer og varebetegnelser som er oppført under § 4, gruppe a—f, tilfredsstille de krav som er oppstilt for hvert enkelt slag. De tillatte spillerum er oppført under VI, § 1.

Varesorter som ikke kan selges under noen av de betegnelser som er anført i § 4, må gis en betegnelse som svarer til varens opprinnelse og innhold. Næringsinnholdet må garanteres. Hvis kraftfôret hører til de varesorter som det i § 4 er satt bestemte krav til maksimumsinnhold for, må kraftfôret tilfredsstille disse krav.

§ 4. Varebetegnelser og kvalitetskrav for kraftfôr.

a. Animalske fôrmidler.

Ved bedømmelsen av om et animalsk fôrmiddel er av frisk beskaffenhet og tjenlig til fôr, tas bl. a. hensyn til lukt, utseende, ammoniakkinnhold og eventuelt innhold av muggsopp og fremmede bestanddeler.

I alle animalske fôrmidler garanteres minsteinnhold av protein.

Ekstraherte (d.v.s. avfettet ved ekstraksjonsmidler) varer under denne gruppe, må uttrykkelig betegnes som «ekstrahert».

Tabell 1. *Betegnelse og kvalitetskrav for bestemte animalske fôrmidler.*

Nr.	Varebetegnelse	Tillatt råmateriale	Protein % min.	Fett % maks.	Salt % maks.	Vatn % maks.	Nr.
1	Sildemjøl, fett- og saltfattig, *ekstra kvalitet*[1])	Sild, brisling eller lodde ..	70	10	3	12	1
2	» saltfattig[1])	—»— ..	64	12[2])	3,5	12	2
3	» lettsaltet[1])	—»— ..	61	12[2])	7	13	3
4	» saltrikt[1])	—»— ..	58	12[2])	9	13	4
5	Sildeavfallsmjøl[1])	—»— ..	50	12[2])	13	13	5
6	Fiskemjøl, lufttørket	Fiskehoder og -rygger	50	3[3])	3[3])	16	6
7	» kunstig tørket	Fisk og/eller fiskeavfall....	55	3[3])	3[3])	12	7
8	» (filetavfallsmjøl).....	Fiskefiletavfall.....	60	3[3])	3[3])	12	8
9	Levermjøl	Fiske- og hålever	50	35	3	9	9
10	Kvalkjøttmjøl, fettrikt.....	Kvalkjøtt	70	15	–	10	10
11	» fettfattig	»	80	6	–	10	11
12	Kvalfôrmjøl	» og kvalbein	50	15	–	10	12
13	Selkjøttmjøl	Selkjøtt	55	20	–	10	13
14	Kjøttfôrmjøl	Kjøtt og bein av landpattedyr	60	–	–	11	14
15	Kjøttbeinmjøl.....	—»— —»—	40	–	–	11	15
16	Forbeinmjøl	—»— —»—	–	–	–	11	16
17	Blodmjøl	Blod	–	–	–	11	17

[1]) Avfettet ved pressing.
[2]) Ved fôrverdiberegningen medregnes høgst 12 % fett.
[3]) Fiskemjøl med over 15 % fett og over 13 % salt kan ikke omsettes.

18 april.

b. Oljefrøkakemjøl.

Oljefrøkaker er oljefrørester som ved pressing er befridd for en del av sitt fett. Oljefrøkakemjøl er mjølet av formalte oljefrøkaker.

Oljefrø som ved ekstraksjon eller oljefrøkaker og oljefrøkakemjøl som ved hjelp av ekstraksjonsmidler er befridd for sitt fett (olje), må ikke betegnes som oljefrøkaker eller oljefrøkakemjøl. Ekstrahert oljefrømjøl skal uttrykkelig betegnes som «ekstrahert».

I oljefrøkaker og oljefrøkakemjøl garanteres minsteinnhold av protein + fett. Protein og fett skal oppgis hver for seg.

De kvalitetskrav til oljefrøkakemjøl som er oppført i tabell 2, gjelder også de tilsvarende oljefrøkaker (uformalt vare).

Tabell 2. *Betegnelser og kvalitetskrav for bestemte oljefrøkakemjøl.*

Nr.	Varebetegnelse	Tillatt råmateriale	Protein + fett % minst[1])
1	Jordnøttkakemjøl	Kjerne fra jordnøtter *(Arachis hypogaea)*	55
2	Soyakakemjøl	Soyabønner *(Soya hispida)*	48
3	Sesamkakemjøl	Sesamfrø *(Sesamum sp.)*	45
4	Bomullsfrøkakemjøl ..	Bomullsfrø *(Gossypium herbaceum)*	50
5	Solsikkekakemjøl	Solsikkefrø *(Helianthus annuus)*.	50
6	Linkakemjøl.....	Linfrø *(Linum usitatissimum)*...	36
7	Rapskakemjøl	Rapsfrø *(Brassica sp.)*	38
8	Kokoskakemjøl	Kokosnøttkjerner *(Cocos nusifera)*	28
9	Babassukakemjøl	Babassunøttkjerner *(Orbignya sp.)*	28
10	Palmekjernekakemjøl .	Kjerner fra oljepalmen *(Elaeis sp.)*	20

[1]) I innholdet av protein + fett i disse sorter medregnes høgst 12 % fett i fôrverdiberegningen.

Oljefrøkakemjøl med lågere innhold av protein + fett enn i tabell 2 kan, hvis de ikke på grunn av for høgt skallinnhold er forbudt å innføre, betegnes med tilføyelse av det prosentiske innhold av portein + fett. Såleis kan f. eks. jordnøttkakemjøl med 50 % protein + fett betegnes «Jordnøttkakemjøl 50 %'s».

Soyamjøl som er delvis ekstrahert ved spesielle ekstraksjonsmidler (befridd for lesitin), kan ikke betegnes som soyakakemjøl, men som ekstrahert soyamjøl eller som ekstrahert soyamjøl med antall % fett.

c. Ekstrahert oljefrømjøl.

Ekstrahert oljefrømjøl er oljefrørester som er sterkt avfettet ved ekstraksjonsmidler (ved eller uten forutgående pressing).

18 april. Varer som hører til denne gruppe, skal tydelig betegnes som «ekstrahert». Det skal bare gis garanti for minsteinnholdet av protein. Ordet kake eller kakemjøl må ikke forekomme i betegnelsen.

Tabell 3. *Betegnelser og kvalitetskrav for bestemte ekstraherte oljefrømjøl.*

Nr.	Varebetegnelse	Tillatt råmateriale	Protein % minst
1	Ekstrahert jordnøttmjøl	Kjerner av jordnøtter *(Arachis hypogaea)*	50
2	» soyamjøl	Soyabønner *(Soya hispida)*	45
3	» solsikkemjøl	Solsikkefrø *(Helianthus annuus)*	45
4	» linmjøl	Linfrø *(Linum usitatissimum)*	32
5	» erukamjøl	Erukafrø *(Eruca sativa)*	40
6	» rapsmjøl	Rapsfrø *(Brassica sp.)*	34
7	» kokosmjøl	Kokosnøttkjerner *(Cocos nusifera)*	22
8	» palmekjernemjøl.	Kjerner fra oljepalmen *(Elaeis sp.)*	18

Ekstraherte oljefrømjøl med lågere innhold enn i tabell 3 kan, hvis de ikke er forbudt å importere p. g. a. for høgt skallinnhold, betegnes med tilføyelse av det prosentiske innhold av protein. Såleis kan f. eks. ekstrahert solsikkemjøl med 40 % protein betegnes «Ekstrahert solsikkemjøl 40 %'s».

d. Uformalt korn og belgfrukter.

Korn og belgfrukter som er bestemt til fôr, må ikke inneholde over 1 % (uten spillerom) heile ugrasfrø.

Varen skal kun bestå av den kornart eller av belgfrukter av den art som navnet tilsier.

Som «blandkorn» betegnes naturlige blandinger av 2 eller flere av de 4 kornarter: Havre (Avena sativa), bygg (Hordeum sp.), rug (Secale sereale) og kveite (Triticum vulgare).

Som «kappsed» betegnes naturlige blandinger av en eller flere av de 4 kornarter som er nevnt ovenfor, med en eller flere av følgende belgfrukter: Erter (Pisum sp.) og vikker (Vicia sp.).

Kunstige blandinger av flere kornarter eller belgfrukter betraktes som kraftfôrblandinger.

Heil mais går ikke inn under loven.

e. Formalingsprodukter av korn og belgfrukter.

Formalingsprodukter av korn og belgfrukter (hit regnes også produkter av mais) som er bestemt til fôr, må bare inneholde bestanddeler av den kornart eller belgfrukt som navnet tilsier.

Betegnelsen grøpp eller sammalt mjøl av korn eller belgfrukter kan bare nyttes for varer som inneholder alle kornets eller belgfruktens bestanddeler uavkortet og uten tilsetninger. 18 april.

I alle formalingsprodukter av korn, herunder også formalt blandkorn, garanteres innhold av stivelse og protein hver for seg. I produkter av ris garanteres dessuten innholdet av fett.

Formalingsprodukter av korn og heilt korn som importeres til fôr må, ved siden av den øvrige betegnelse, tilføyes «importert».

I alle formalingsprodukter av belgfrukter (herunder også formalt «kappsed») garanteres innhold av protein.

Tabell 4. *Betegnelser og kvalitetskrav for bestemte formalingsprodukter av korn.*

Nr.	Varebetegnelse	Tillatt råmateriale	Stivelse % minst
1	Sammalt kveitemjøl	Kveite *(Triticum vulgare)*	50
2	Kveitegrøpp (og heil kveite)	» » »	50
3	Kveitekli	» » »	15
4	Sammalt rugmjøl	Rug *(Secale sereale)*	50
5	Ruggrøpp (og heil rug)	» » »	50
6	Rugkli	» » »	15
7	Sammalt byggmjøl	Bygg *(Hordeum sp.)*	50
8	Byggrøpp (og heil bygg)	» » »	50
9	Byggkli	» » »	15
10	Sammalt havremjøl	Havre *(Avena sativa)*	35
11	Havregrøpp (og heil havre)	» » »	35
12	Havrefôrmjøl	» » »	25
13	Havrekli	» » »	8
14	Blandkornfôrmjøl	Havre, bygg, rug, kveite	40
15	Blandkornfôrgrøpp (og heilt blandkorn)	» » » »	40
16	Risfôrmjøl	Ris *(Oryza sativa)*	25
17	Riskli	» » »	15
18	Maisgrøpp	Mais *(Zea Mays)*	55

Formalingsprodukter av kveite, rug, bygg og havre, som er bestemt til fôr og som ikke kan gis en av de betegnelser som er nevnt ovenfor, må gis en passende betegnelse og skal selges med garanti for innhold. Denne garanti må grunne seg på partianalyse.

Formalingsprodukter med under 15 % stivelse er det ikke tillatt å importere. (Ikke spillerom, jfr. § 2, s. 147.)

f. Annet ublandet kraftfôr.

Maniokamjøl, lusernemjøl, melasse, fôrtran m. v. samt mineralnæring.

18 april.

1. Manioka. Formalingsprodukter av manioka skal bare være framstillet av rotknollen av Manihot utillisima. Stivelsesinnholdet skal garanteres.
   a. Betegnelsen «Maniokamjøl» må bare nyttes på varer med minst 72 % stivelse.
   b. Varer med 60—72 % stivelse betegnes som «Maniokamjøl II».
   c. Varer med under 60 % stivelse skal betegnes som «Maniokakli».
2. Lusernemjøl og 3. grasmjøl o. l. I disse varer garanteres innhold av protein.
4. Avrensingsfrø fra renserier, møller og andre industrielle bedrifter må ikke avhentes eller selges uten at ugrasfrøets spireevne først er ødelagt ved tilstrekkelig finmaling eller andre midler.
5. Flytende melasse skal inneholde minst 48 % sukker (beregnet som rørsukker) og høgst 25 % vatn. Sukkerinnholdet skal garanteres. Det kan skjelnes mellom betemelasse og rørmelasse.
6. Melassefôr, «tørrmelasse», betraktes som kraftfôrblanding.
7. Fôrtran skal være filtrert og inneholde max. 1 % vatn og max. 3 % frie fettsyrer. Innholdet av A-vitaminer skal garanteres.
8. Mineralnæring.
   a. Sekundært kalsiumfosfat, (fosforsur kalk), presipitert «fôrfosfat». Varen skal være fri for arsenikk og innhold av citratoppløselig fosfor skal garanteres. Fluor og andre skadelige stoffer må ikke være til stede i skadelige mengder.
   b. Kalsiumkarbonat (Kullsur kalk), i form av kalksteinmjøl, skjellsand, østersskaller m. m. som er bestemt til fôr, garanteres for innhold av kalsiumkarbonat.
   c. Koksalt bestemt til fôr garanteres for innhold av natriumklorid (NaCl).

For mineralblandinger gjelder liknende bestemmelser som for kraftfôrblandinger. De er såleis importforbudt og kan bare framstilles på vilkår som fastsettes av Landbruksdepartementet.

g. Kraftforblandinger. 18 april.

Import av kraftfôrblandinger er forbudt.

Tilvirking og salg av kraftfôrblandinger og vitaminpreparater kan bare skje på de vilkår som fastsettes av Landbruksdepartementet.

V. Kvalitetskrav og garantibestemmelser for kunstgjødsel.

§ 1. Inndeling. Kunstgjødsel kan hovedsakelig henføres til følgende grupper:

a. Kvelstoffgjødsel.
b. Fosforgjødsel (fosfatgjødsel, «fosforsyregjødsel»).
c. Kaliumgjødsel («kaligjødsel»).
d. Kalkingsmidler.
e. To- og flersidige gjødselstoffer.
f. Kunstgjødselblandinger.

§ 2. Import av kunstgjødselblandinger er forbudt.

§ 3. Alminnelige krav. Kjøperen har rett til å forutsette at varen er normalt tørr og tilstrekkelig finpulverisert og dessuten at den ikke inneholder plantegifter i skadelige mengder.

For gjødselstoffer som er så hygroskopiske at prosentinnholdet av kvelstoff ikke kan garanteres, f. eks. kalksalpeter, kan varens innhold av kvelstoff oppgis i antall kg pr. fat eller sekk.

De tillatte spillerom ved garanti finner en under VI, § 2.

§ 4. Varebetegnelser og kvalitetskrav for kunstgjødsel.

a. Kvelstoffgjødsel.

I nitrater (salpetersure salter) garanteres innhold av kvelstoff i form av nitrat (beregnet som kvelstoff). I denne garanti kan inngå en mindre del som av fabrikasjonshensyn foreligger i form av ammonium.

I ammoniumsalter («ammoniakksalter») garanteres innhold av ammonium (beregnet som kvelstoff).

I kalkkvelstoff og alle andre ensidige kvelstoffgjødselslag garanteres totalinnhold av kvelstoff.

b. Fosforgjødsel.

I superfosfat garanteres innhold av vatnoppløselig fosfor. I thomasfosfat garanteres innhold av sitronsyreoppløselig fosfor.

I råfosfat, bestemt til direkte bruk som gjødsel, garanteres sitronsyreoppløselig fosfor (bestemt ved 1 grams innveiing til analyse). Dessuten kan totalfosfor garanteres.

18 april.

c. Kaliumgjødsel.

I kaliumsalter, f. eks. kainitt, 20 %'s kaligjødsel, 40 %'s kaligjødsel, klorkalium og kaliumsulfat garanteres innholdet av vatnoppløselig kalium.

Kaliumsalter som betegnes med en viss prosent kali, må minst inneholde den mengde vatnoppløselig kalium som svarer til betegnelsen.

I kaliumgjødsel som er tilvirket av sement (f. eks. Dalen kali), garanteres innhold av kalium oppløselig i 4 % saltsyre. Av den garanterte mengde skal minst 75 % være vatnoppløselig.

d. Kalkingsmidler.

I kalksteinmjøl, gjødselkalk o. l. garanteres den nøytraliserende evne beregnet som CaO.

Kalksteinmjøl må inneholde minst 80 % finmjøl (under 0,2 mm).

e. To- eller flersidige gjødselstoffer.

Under denne gruppe inngår naturlige gjødselstoffer, f. eks. guano eller gjødselstoffer som er framstilt kjemisk, f. eks. fullgjødsel, og som inneholder 2 eller 3 av de tre plantenæringsstoffer kvelstoff, fosfor og kalium.

I flersidige gjødselstoffer garanteres prosentinnholdet av hvert enkelt av de 3 plantenæringsstoffer. Garantimåten bestemmes av den form som næringsstoffet forekommer i (se § 4 gruppe a—c).

I organiske gjødselstoffer som beinmel, guano o. l. garanteres innhold av totalkvelstoff og totalfosfor.

f. Kunstgjødselsblandinger.

Under denne betegnelse går blandinger av flere gjødselstoffer når blandingen er framstilt vesentlig på mekanisk vei. Tilvirkning og salg av slike gjødselblandinger kan bare skje på de vilkår som fastsettes av Landbruksdepartementet.

Import av kunstgjødselblandinger er forbudt.

VI. Spillerom for kraftfôr og kunstgjødsel.

Selgeren kan betinge seg at den leverte vare skal kunne avvike litt fra det garanterte innhold.

§ 1. Kraftfôr. De tillatte avvikelser (spillerom) for ublandet kraftfôr skal være for garantert innhold av:

Protein + fett i fôrstoffer med 45 % protein + fett og derover 2 %
—»— —»— under 45 % protein + fett .. 1 %
Protein i sildemjøl og fiskemjøl ..... 3 %

Protein i fôrstoffer med 35 % protein og derover ..... 2 % 18 april.
—»— —»— under 35 % protein ..... 1 %
Fett i alle ublanda fôrstoffer (ikke for fett- og saltfattig sildemjøl, levermjøl og kvalprodukter) ..... 1 %
Fett alene i saltfattig, lettsaltet, saltrikt sildemjøl og sildeavfallsmjøl ..... 3 %
Stivelse (polarimetrisk) i fôrstoffer med 35 % stivelse og derover ..... 2 %
Stivelse (polarimetrisk) i fôrstoffer med under 35 % stivelse 1,5 %
Sukker i melasse ..... 1,5 %
Vatn (ikke for animalske fôrstoffer) ..... 1 %

Disse spillerom kan ikke brukes når det garanterte innhold oppgis med to tall (grenseverdier).

§ 2. Kunstgjødsel.

De tillatte avvikelser (spillerom) for ublandet kunstgjødsel skal være for garantert innhold av:
Kvelstoff (i alle former) ..... 0,25 %
Fosfor (i alle former) ..... 0,25 %
Kalium i kaliumgjødsel med 14 % kalium og derover ..... 0,80 %
Kalium i kaliumgjødsel med under 14 % kalium ..... 0,40 %
Kalk (CaO) i kalkingsmidler ..... 2,00 %

Disse spillerom kan ikke brukes når det garanterte innhold blir oppgitt med to tall (grenseverdier).

VII. Erstatningsplikt for kraftfôr og kunstgjødsel.

1. Viser etteranalyse av en gjennomsnittsprøve som er tatt ut på forskriftsmessig måte, at det mottatte parti har mindre innhold enn garantert, men mindreinnholdet er lågere enn det spillerom som er oppført under VI, kan kjøperen ikke kreve erstatning. Er derimot mindreinnholdet større enn det tillatte spillerom, skal det ytes erstatning og i så tilfelle pro rata fullt ut for det som mangler uansett spillerommet.

Eksempel: Garanti ..... 50 % protein.
Funnet ..... 46 % protein.
Erstatningen blir da 4/50 av varens pris.

2. Selgeren har ikke plikt til å yte erstatning etter de nevnte regler, hvis prøvetakingen ikke er foretatt senest innen 8 dager etter at varen er mottatt og prøven straks innsendt til etteranalyse, eller hvis ikke prøven er uttatt på forskriftsmessig måte. (Se «Regler for uttagning av prøver fastsatt av Landbruksdepartementet o.s.v.»).

18 april. Selgeren har heller ikke plikt til å yte erstatning når det ikke er framsatt krav om det innen 5 dager etter at kjøperen har mottatt analysebeviset fra kontrollstasjonen.

3. I tilfelle erstatningskrav er reist, kan selgeren kreve å få utlevert fra kontrollstasjonen en del av vedkommende prøve (restprøve) i merket og forseglet stand for eventuell etteranalyse ved en annen kontrollstasjon.

Krav om utlevering av restprøve må være framkommet innen 3 måneder etter at det opprinnelige analysebevis ble utstedt.

4. Til grunn for erstatningsberegninger for kunstgjødsel legges de priser som gjelder på vedkommende salgssted for verdistoffene i ensidige gjødselslag. Kvelstoff i organisk form og fosfor i beinmjøl og animalske guanoer skal ha en pris på 75 % av prisen på henholdsvis kvelstoff i kalksalpeter og fosfor i superfosfat.

VIII. Nærmere forskrifter.

Landbruksdepartementet gis fullmakt til å utferdige de nærmere forskrifter for gjennomføring av loven og kan gjøre unntak for de påbud og forbud som er gitt under III, IV og V.

IX. Ikrafttreden.

Denne resolusjon trer i kraft 1 juli 1947.

Fra samme tid settes ut av kraft de ved kongelige resolusjoner av 4 og 25 mars 1927 utferdigede forskrifter for handel med kraftfôr og kunstgjødsel.

18 april. **Kongelig resolusjon.**

1) Den ved kongelig resolusjon av 5 januar 1934 fastsatte «Instruks for Forsvarsrådet» oppheves.
2) Det fastsettes følgende

Instruks for Forsvarsrådet.

§ 1. Forsvarsrådet har til oppgave å formidle orientering og samarbeid mellom militære myndigheter og sivile myndigheter hvis virksomhet er av særlig betydning for landets forsvar.

§ 2. Forsvarsrådet skal bestå av følgende faste medlemmer:
Statsministeren
Sjefen for Utenriksdepartementet
Sjefen for Forsvarsdepartementet
Sjefen for Justis- og politidepartementet
Sjefen for Finansdepartementet
Sjefen for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet
Utenriksråden

Sjefen for Forsvarsstaben 18 april.
Sjefen for Hæren
Sjefen for Sjøforsvaret
Sjefen for Luftforsvaret

Møtene ledes av Statsministeren, i hans fravær av Forsvarsministeren.

Forsvarsrådet kan tilkalle spesielle militære eller sivile sakkyndige ved behandling av de enkelte saker.

Forsvarsrådet kan likeledes innhente rapporter direkte fra rådgivende nemnder hvis virksomhet omfatter områder av felles interesse for Forsvaret og det sivile samfunnsliv.

Som rådets sekretær fungerer statssekretæren i Forsvarsdepartementet.

§ 3. De saker som i alminnelighet blir å forelegge rådet er:

Viktigere militærpolitiske spørsmål,

Utenrikspolitiske spørsmål for så vidt som de har betydning for den militærpolitiske vurdering eller for forsvarstiltak,

Militære organisasjonsspørsmål av prinsipiell natur,

Viktigere militære kommandosaker (beredskaps- og forsvarsplaner),

Spørsmålet om å eske ekstraordinære forsvarsbevilgninger og deres anvendelse,

Kommunikasjonsvesenets utvikling med militære behov for øye,

Landets forsyningssituasjon i den utstrekning den har militærpolitisk interesse,

Industriens mobilisering, krigsproduksjon,

Sivilforsvaret.

Ethvert av Forsvarsrådets faste medlemmer har rett og plikt til å foreslå en sak eller et spørsmål brakt inn for rådet når de anser dette ønskelig eller påkrevd, og saken eller spørsmålet ligger innenfor Forsvarsrådets virkeområde. Forslag om dette settes av de militære medlemmer fram for Forsvarsministeren og av de øvrige medlemmer for Statsministeren.

§ 4. Forsvarsrådet holder møte en gang i måneden og ellers når forholdene gjør det nødvendig.

Under forhandlingene fører Forsvarsrådets sekretær protokoll.

§ 5. Rådets oppgaver i krig forutsettes fastsatt ved en særskilt instruks.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om bruk av piggtråd 18 april.
til gjerde i Vestre Gausdal herad, Opland fylke.

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 15.

18 april. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Namdalseid herred, Nord-Trøndelag fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

18 april. **Skrivelse** *) fra Fiskeridepartementet om forbud mot å tilvirke, omsette og/eller utføre makrell, herunder pir, som ilandbringes på kyststrekningen svenskegrensen—Stadt med mindre makrellen er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Norges Makrellag S/L, Kristiansand S.

18 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven skal gjøres gjeldende for et område ved Slitu i Eidsberg herred, Østfold fylke.

21 april. **Bestemmelser***) om omsetning og bruk av trelast.

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945 har Det Kgl. Landbruksdepartement gitt følgende bestemmelser:

§ 1. Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og motta trelast uten i henhold til kjøpetillatelse. Det er videre forbudt å bruke trelast uten brukstillatelse.

§ 2. Det er forbudt å overdra kjøpe- og brukstillatelse på trelast.

§ 3. Unntatt fra bestemmelsene i § 1 er:

1. Salg av inntil 1/10 std. pr. husstand pr. 6 mndr. til eget bruk når forbrukeren ikke får annen kjøpetillatelse for trelast.

   Salg av trelast etter dette punkt kan bare skje mot erklæring avgitt av kjøper på fastsatt skjema.

   Landbruksdepartementet vil gjennom Fylkesforsyningsnemndene føre kontroll med at denne bestemmelse blir overholdt.

   Salg mot slike erklæringer må bare skje innen rammen av selgers detaljkvote (jfr. § 6.)

2. Bruk av trelast fra egen skog eller avvirket i henhold til bruksrett, herunder også almenningsbruksrett, til vedlikehold av uthus og andre driftshus, gjerder og gårdsredskaper og annet som er nødvendig for gårdsdrift og skogsdrift samt til mindre reparasjoner og mindre vedlikeholdsarbeider av våningshus.

§ 4. Med trelast mener disse bestemmelser all slags høvellast og skåren last av så vel bartre som lauvtre, herunder også sviller, lekter, kassebord og tønnestav.

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 15.

§ 5. Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger utsteder 21 april.
følgende slags kjøpetillatelse og brukstillatelse for trelast:

1. Mellomhandlerkort for trelast utstedes til høvlerier og forhandlere av trelast som kjøper trelast for foredling og videre salg. Kortene utstedes på grunnlag av godkjente kontrakter.
2. Kjøpeanvisning for trelast utstedes til forbrukere for kjøp av trelast.
3. Brukstillatelse for trelast utstedes til forbrukere av trelast av egen produksjon og beholdning.

§ 6. Salg av trelast fra produsent (høvlerier og sagbruk) kan bare skje mot mellomhandlerkort for trelast. Herfra unntas et årlig kvantum inntil 10 % av sagbrukets (høvleriets) produksjon i driftsåret 1946—47 som kan selges i detalj mot kjøpeanvisninger (jfr. § 5) eller erklæringer (jfr. § 3) og til detaljpriser, under forutsetning av at Prisdirektoratets betingelser for detaljsalg følges.

§ 7. Leiehøvling er forbudt uten samtykke av Landbruksdepartementet.

§ 8. Mellomhandlerkort, kjøpeanvisninger, forbrukskort og erklæringer, som mottas ved omsetning og forbruk av trelast, skal oppbevares i særskilt mappe og på forlangende innsendes til Landbruksdepartementet eller den Landbruksdepartementet måtte bestemme.

§ 9. Enhver plikter å gi Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger de opplysninger som er nødvendige for gjennomføring av disse bestemmelser, herunder føre og avgi oppgave over produksjon, forbruk, kjøp og salg av trelast.

§ 10. Landbruksdepartementet kan fastsette særforskrifter eller i særlige tilfelle gjøre unntak fra disse bestemmelser.

§ 11. Bestemmelsene om straff og inndragning i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917, §§ 8 og 8 a, kommer til anvendelse ved overtredelse og medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser.

§ 12. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves Landbruksdepartementets bestemmelser om omsetning og bruk av trelast av 20 mai 1946 og 28 oktober 1946.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Gårdbruker Mikkel Berg og hustru Ane Bergs legat» til Stod kirke, opprettet ved testament av 20 mars 1928. 21 april.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endringer i bygningsvedtektenes §§ 12, 13, 17 og 124 for Trondheim. 21 april.

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 15.

22 april. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet om gebyrfrihet ved tinglysing av pantobligasjoner for byggelån i Den Norske Stats Husbank.

Lov nr. 3 av 1 mars 1946 om Den Norske Stats Husbank bestemmer i § 25:

«For tinglysing av pantobligasjon til Den Norske Stats Husbank betales ikke tinglysingsgebyr. Det samme gjelder pantobligasjoner utstedt til annen bank som sikkerhet for byggelån ytet på grunnlag av lånetilsagn fra Den Norske Stats Husbank.»

Dette departement har mottatt forespørsler om hvilken legitimasjon tinglysingsdommerne bør kreve for at det skal anses godtgjort at lovens betingelser for gebyrfrihet etter paragrafens annet punktum er til stede.

Husbanken har opplyst at det vil være forbundet med praktiske vanskeligheter for vedkommende byggelånsbank (privat aksjebank eller sparebank) i hvert enkelt tilfelle å framlegge bevitnelse fra Husbanken om forholdet. Dette departement finner det under disse omstendigheter tilstrekkelig at tinglysingsdommeren får en skriftlig erklæring fra vedkommende byggelånsbank om at pantobligasjonen er utstedt som sikkerhet for et byggelån som denne bank har ytet på grunnlag av lånetilsagn fra Husbanken.

Dersom lånet er ytet i henhold til det alminnelige (generelle) konverteringstilsagn som er omhandlet i Husbankens rundskrivelse av 30 april 1946 på der nevnte nærmere vilkår, må byggelånsbanken også bekrefte at disse vilkår i det enkelte tilfelle er oppfylt. Det bemerkes at denne midlertidige låneordning opphørte fra 1 februar 1947, dog slik at den gjelder for søknader som er innlevert til husnemnda før denne datum.

22 april. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. kongelig resolusjon av 26 januar 1945, bestemmes at § 2 i kunngjøring om honved til fisk- og sildekasser av 19 februar 1947 skal lyde så:

§ 2. Sagbruk som ikke selv produserer kassebord, skal overdra sin produksjon av slik honved som omhandlet i § 1 til produsent av kassebord og plikter innen 1 juni å sende melding om partier det ikke selv har fått solgt, til Landbruksdepartementet, Tømmer og Trelastkontoret, som vil anvise kjøper.

23 april. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Tingvoll herred, Møre og Romsdal fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 15.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89 for Arendal. 23 april.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at byggjebeltet vest for Florø og sør om Storevatnet i Kinn herad, Sogn og Fjordane fylke, skal utvidas. 23 april.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Nordreisa herred, Troms fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 24 april.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av kvartalet sørøst for Jens Langsgt., Fredrikstad, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 24 april.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av kvartalet som begrenses av Sigerstadvegen—Jens Langsgt. og Bruberggt., Fredrikstad, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 24 april.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av kvartalet sør for vegkryss Jens Langsgt.—Bruberggt., Fredrikstad, samt vedtekter i tilknytning til reguleringen. 24 april.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av et område nordøst for Lundheimvegen og sørøst for kommunens nyregulerte område ved Narnte, Fredrikstad, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 24 april.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av kvartalet sørøst for vegkrysset Jens Langsgt.—Sigerstadvegen, Fredrikstad, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 24 april.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Rosnæsområdet, Jeløy, Moss, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 24 april.

Skrivelse **) om vedtekter for Brandbu bygningsdistrikt, Brandbu herred, Opland fylke. 24 april.

---

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 15.
**) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 16.

24 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om reguleringsvedtekter for Hunnsjordet og Kulturbeitet i Vardal herred, Opland fylke.

24 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Solbergløkka, Drammen, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

24 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av en del av Prestegårdsjordet, Egersund, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

24 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Bukta, Alta herred, Finnmark fylke, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

24 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven skal gjelde for Gryllefjord i Torsken herred, Troms fylke.

24 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 97, 2 for Vardø.

25 april. Nr. 1. **Lov** **) [1]) om fullbyrdelse av straffen tvangsarbeid.

§ 1. Personer som straffes med tvangsarbeid, behandles etter de bestemmelser som i lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeid av 12 desember 1903 med senere endringer er gitt om tvangsarbeidere, dog således at de med omsyn til løslating på prøve er undergitt samme regler som fanger i landsfengslene.

§ 2. Hvis det finnes ønskelig på grunn av en tvangsarbeiders helbred eller sinnstilstand eller av andre særlige grunner, kan han etter beslutning av den myndighet som tvangsarbeidsvesenet er lagt under, føres over til fengsel eller kuranstalt eller anbringes i arbeid for det offentlige for den gjenstående del av straffetiden.

§ 3. Kongen, eller den han bemyndiger, gir regler om arbeidspenger til tvangsarbeidere.

---

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 16.
**) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 15.
[1]) St.vedtak 17 april. Se Ot. prp. nr. 148, 1945—46. Innst. O. nr. 32. St.tid., forh. i Ot. s. 129—130; i Lt. s. 46.

§ 4. Bestemmelsen i fengselslovens § 59 om refusjon fra hjem- 25 april.
stavnskommunen kommer ikke til anvendelse for de her omhandlede Nr. 1.
tvangsarbeidere.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig oppheves provisorisk anordning av 14 september 1945 om fullbyrdelse av straffen tvangsarbeid.

Lov *)[1]) om endringer i midlertidig lov om 25 april.
hjelp til blinde og vanføre av 16 juli 1936. Nr. 2.

I.

Følgende bestemmelser i midlertidig lov om hjelp til blinde og vanføre av 16 juli 1936 skal lyde slik:

§ 4. Til blind yter staten:

a. kr. 720 året til den som bor i by og kr. 600 året til den som bor på landet eller
b. bidrag kr. 720 året til opphold på pleieheim for blinde godkjent av Sosialdepartementet.

§ 5 d. for en tid av over 3 måneder har fullt underhold på anstalt eller på pleieheim, jfr. dog § 4 b.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

Midlertidig lov *)[2]) om krigsskadetrygd for løs- 25 april.
ører. Nr. 3.

Kapitel I. Krigsskadetrygdens formål og organisasjon.

§ 1. Krigsskadetrygden for løsøre, opprettet ved Administrasjonsrådets vedtak av 24 mai 1940, fortsetter sin virksomhet på grunnlag av bestemmelsene i denne lov.

Trygden har til oppgave å yte hel eller delvis erstatning for krigsskade på løsøre som befinner seg her i landet og tilhører norsk statsborger som er bosatt her eller bosatt i utlandet i norsk offentlig tjeneste, eller norsk selskap eller annen sammenslutning.

Skade som staten er ansvarlig for, blir ikke erstattet av Krigs-

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 15.
[1]) St.vedtak 17 april. Se Ot. prp. nr. 7. Innst. O. nr. 31. St.tid., forh. i Ot. s. 150; i Lt. s. 51.
[2]) St.vedtak 17 april. Se Ot. prp. nr. 121, 1945—46. Innst. O. nr. VII. St.tid., forh. i Ot. s. 150—157; i Lt. s. 51—56.

25 april. Nr. 3.

skadetrygden. Det samme gjelder skade som staten på annen måte overtar å dekke. Vedkommende departement kan dog pålegge Krigsskadetrygden å taksere og erstatte slik skade. Kan skadelidte ellers kreve at tredjemann erstatter skaden, trer Krigsskadetrygden inn i hans rett mot tredjemann i den utstrekning den har betalt erstatning, dog slik at Krigsskadetrygden står tilbake for skadelidte for så vidt den ikke har erstattet hele skaden.

Erstatning ytes i alminnelighet ikke til den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av bestemmelsene i den borgerlige straffelovs kap. 8 og 9, eller av krigsartiklene i den militære straffelov. Det samme gjelder den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av den øvrige lovgivning om straff for landssvik.

Styret kan gjøre unntak fra bestemmelsen i fjerde ledd når særlige grunner foreligger. Styret kan også nekte å yte erstatning til den som ellers har vist unasjonalt eller annet grovt uverdig forhold.

§ 2. Krigsskadetrygden har sitt sete i Oslo.

Lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 og lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 får ikke anvendelse på Krigsskadetrygden med mindre dette særskilt er bestemt.

§ 3. Styret i Krigsskadetrygden oppnevnes av Kongen, som også oppnevner formannen. Det skal ha inntil 5 medlemmer. Et av medlemmene oppnevnes som representant for de skadelidte løsøreeiere. Kongen kan oppnevne varamenn for styremedlemmene.

Styret leder Krigsskadetrygdens virksomhet og treffer de avgjørelser som er lagt til styret i denne lov og i bestemmelser som til enhver tid er gitt av Kongen.

Styret sørger for at det blir ført et ordentlig og tilstrekkelig bokholderi. Årsberetning og årsregnskap sendes departementet senest tre måneder etter utgangen av regnskapsåret.

Styremøter holdes så ofte styrets formann eller halvparten av styrets øvrige medlemmer finner det nødvendig. Over møtene føres protokoll som underskrives av samtlige møtende. Styret er vedtaksført når minst halvparten av medlemmene er til stede. For at gyldig vedtak skal være gjort, må minst halvparten av styrets medlemmer være enig i vedtaket. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Krigsskadetrygden forpliktes ved underskrift av styrets formann eller av to andre styremedlemmer i forening.

Godtgjørelse til medlemmene av styret fastsettes av departementet.

Kongen ansetter Krigsskadetrygdens administrerende direktør etter innstilling av styret. Direktøren har prokura. Styret ansetter

de andre tjenestemenn og fastsetter deres godtgjørelse og andre tjenestevilkår, alt med godkjenning av departementet. 25 april. Nr. 3.

§ 4. Styret skal avgi budsjettforslag til departementet og gi en oversikt over hvor meget antas å ville trenges av statsmidler i kommende budsjettermin.

§ 5. Norsk branntrygdelag, herunder Norges Brannkasse, og representant for utenlandsk trygdegiver som driver branntrygding her i landet, eller samskipnad av slike, skal i den utstrekning det finnes påkrevd bistå Krigsskadetrygden ved oppsetting av fortegnelse over branntrygdet løsøre, gransking og verdsetting av skader, utbetaling av erstatning og lignende, alt etter nærmere regler og mot slik godtgjørelse som fastsettes av Krigsskadetrygdens styre med godkjenning av departementet.

Kapitel II. Krigsskadetrygdens område.

§ 6. Krigsskadetrygden omfatter løsøre her i landet tilhørende person, selskap eller annen sammenslutning som nevnt i § 1, annet ledd dersom det er eller i tidsrommet siden 9 april 1940 har vært trygdet mot brann. Eier av løsøre som alene er branntrygdet hos utenlandsk trygdegiver, som ikke har representant her i landet, plikter selv å melde løsøret til trygden til avgiftsberegning; forsømmes dette, tapes retten til erstatning med mindre styret bestemmer noe annet. Utstyr og annet løsøre som norske sjøfolk bruker i tjeneste på norsk eller alliert skip i krigstid, er sidestilt med løsøre som befinner seg her i landet.

Unntatt er:

1. Løsøre, som helt eller for den overveiende del eies av staten, statsinstitusjoner.
2. Gjenstander, som er eller kan bli trygdet mot krigsskade i annen trygdeskipnad her i landet.
3. Registreringspliktige fartøyer, fly, rullende materiell ved jernbaner og sporveier og andre bedrifter. Likeledes ikke registreringspliktige fartøyer og båter til verdi over kr. 250, biler og motorsykler.
4. Penger, verdipapirer og andre dokumenter.
5. Løsøre, som styret med godkjenning av departementet av særlige grunner finner å burde holde utenfor trygden — helt eller for bestemt tidsrom.

Styret avgjør i tvilstilfelle om en ting omfattes av trygden.

§ 7. Løsøre som ikke er trygdet mot brann, og det i § 6 nr. 3, 2. punktum, og nr. 5 nevnte løsøre kan, for så vidt det tilhører personer som nevnt i § 6, 1. ledd, meldes inn til frivillig trygding på

25 april. Nr. 3.

vilkår som fastsettes av styret. Det øvrige i § 6, 2. ledd, nevnte løsøre kan ikke meldes inn til frivillig trygding.

Innmelding sendes Krigsskadetrygden enten direkte eller gjennom norsk branntrygdelag eller representant, som nevnt i § 5. Meldingen skal inneholde nødvendige opplysninger om løsørets art og hvor løsøret befinner seg, og eierens skjønnsmessige angivelse av hva dets anskaffelse ville koste på innmeldelsestiden med fradrag for verdiforringelse ved elde, bruk, utidsmessighet og nedsatt anvendelighet. Trygdesummen fastsettes av styret for Krigsskadetrygden.

§ 8. Løsøre som i henhold til § 6, 1. ledd, eller § 7 omfattes av Krigsskadetrygden, kan ikke gå ut av trygden med mindre styret samtykker. Dette gjelder også om løsøret opphører å være trygdet mot brann.

Finner styret av særlige grunner å burde utelukke noe løsøre fra trygden, helt eller for bestemt tidsrom, kan det når som helst gjøre vedtak om det. Vedtaket må godkjennes av departementet.

§ 9. Krigsskader som er inntruffet før 1 september 1940 på løsøre som på skadetiden ikke eller bare delvis var trygdet mot brann, erstattes i alminnelighet etter Krigsskadetrygdens vanlige regler med fradrag som nevnt i § 17.

Skader som etter 31 august 1940 har rammet løsøre som på skadetiden ikke eller bare delvis var trygdet mot brann, kan erstattes i samsvar med bestemmelsene i 1. ledd, for så vidt hensynet til gjenopprettelsen av skadene i krigsherjede byer og strøk eller andre særlige hensyn tilsier det.

§ 10. Krigsskade på løsøre her i landet tilhørende norsk statsborger bosatt utenfor Norge og utlending bosatt i eller utenfor Norge, eller selskap eller annen sammenslutning som etter § 1, annet ledd, ikke er å anse som norsk, kan erstattes i den utstrekning Kongen eller den han bemyndiger treffer bestemmelse om det.

Kapitel III. Melding om krigsskade, takster, fastsettelse av erstatning m. v.

§ 11. Den som gjør krav på erstatning av Krigsskadetrygden, må uten ugrunnet opphold etter at skaden inntraff, sende inn skriftlig melding om skaden. Ellers faller kravet bort. Når særlige grunner gjør det rimelig, kan styret unnlate å påberope seg at meldingen er kommet for sent.

Melding om skade på branntrygdet løsøre sendes til det branntrygdelag hvori løsøret er branntrygdet, eller til trygdelagets stedlige representant. Melding om skade på frivillig krigstrygdet løsøre sendes enten til Krigsskadetrygden direkte eller til det trygdelag gjenom hvilket innmelding etter § 7 er foretatt. Melding om skade

på løsøre som ikke er branntrygdet, sendes direkte til Krigsskadetrygden.

Oppgave over skaden skal skrives på trygdens skjema etter nedenfor gitte regler. Det må gis så fyldige opplysninger om skadeårsaken at trygden kan bedømme om det foreligger krigsskade, jfr. § 21. Ansettelsen av løsørets verdi før skaden inntraff og ansettelsen av skaden foretas under iakttagelse av følgende:

1. Prisene pr. 8. april 1940 legges til grunn for ansettelsene.
2. Alle ansettelser må være nøkterne, og foretas under full hensyntagen til verdiforringelse ved bruk, elde, utidsmessighet og nedsatt anvendelighet.
3. Det tas bare hensyn til utgiftene ved enkel reparasjon av tingen.
4. Det som ikke er av vesentlig betydning for tingens utseende eller bruk, skal ikke tas med.

Angir skadelidte uriktig verdi av reddede, ødelagte eller skadede ting, eller oppgir han som tapt ting som enten er reddet eller ikke var til stede, eller fordølger han noe som er reddet, eller gjør han seg ellers skyldig i uredelighet, kan han helt eller delvis tape sin rett til erstatning.

Har skadelidte fremsatt krav mot trygden, plikter han å gå til hånde med de opplysninger og dokumenter som er tilgjengelige for ham, og som kan ha betydning for oppgjøret mellom ham og trygden eller for de dekningskrav trygden måtte ha mot andre. Skadelidte kan pålegges å gi nøyaktige opplysninger om sine inntekts- og formuesforhold og om nasjonal holdning under krigen.

Forsømmer skadelidte å gi opplysninger som nevnt, får § 21, 2. ledd, i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 tilsvarende anvendelse.

§ 12. Alle skademeldinger skal forelegges politiet (lensmannen) til attestasjon av skadeårsaken og de øvrige opplysninger. Hvor det er særlig påkrevd, skal politiet (lensmannen) eller annen offentlig myndighet på forlangende yte bistand for å klarlegge skadeårsak eller andre forhold av betydning. Hvor skadesårsaken og opplysningene er behørig legitimert på annen måte, kan politiets (lensmannens) attestasjon bortfalle.

Vedkommende branntrygdelag skal, før meldingen videresendes til Krigsskadetrygden, gi en bevitnelse om trygdeforholdet med de foreliggende spesifikasjoner av trygdebeløpet. Trygdelaget er ansvarlig for riktigheten av disse opplysninger. Sitter branntrygdelaget eller dets stedlige representant inne med opplysninger som kan være av interesse for Krigsskadetrygdens videre behandling av saken, eller finnes det i meldingen noe tvilsomt eller uriktig, skal trygden snarest underrettes herom.

25 april. Nr. 3.

§ 13. Krigsskadetrygden kontrollerer skadelidtes melding på hensiktsmessigste måte, eventuelt ved utsendte representanter.

Hvis det forlanges av Krigsskadetrygden eller skadelidte, skal det holdes takst over skaden av sakkyndige og upartiske menn. Av mennene velger partene hver en, og disse to velger en oppmann.

Skadelidte kan ikke forlange takst før han har innlevert det i § 11 omhandlede skjema i utfylt stand.

Skadelidte må, hvis han ønsker takst, fremsette forlangende herom snarest mulig og senest 1 måned etter at det er ham meddelt hvilken verdi- eller skadeansettelse trygden eller dennes representant finner passende. Har han godtatt ansettelsen, er adgangen til takst bortfalt. Skriftlig meddelelse om at takst begjæres med angivelse av hvem skadelidte akter å benytte som takstmann, sendes direkte til Krigsskadetrygden. Det er tilstrekkelig at begjæringen er postlagt innen fristens utløp.

Oppmannen skal, hvis en av partene forlanger det, være bosatt utenfor den skadelidtes hjemsted og utenfor det sted hvor skaden er inntruffet.

Hvis en av partene ønsker det, kan han velge særskilt takstmann for bestemte ting.

Når den ene av partene skriftlig har underrettet den andre om sitt valg, plikter denne innen en uke etter at han har mottatt underretningen, å gi meddelelse om hvem han velger. Gjør han ikke det, oppnevnes en takstmann på hans vegne etter begjæring av den andre part av herreds- eller byretten i samsvar med lov om skjønn av 1 juni 1917, §§ 12 eller 14. På samme måte oppnevnes oppmannen hvis partenes takstmenn ikke blir enige om valget.

Når oppmannen er bestemt, skal de to takstmenn som er valt av partene, foreta verdsetting uten at oppmannen tilkalles. Blir de for noen posts vedkommende ikke enige om verdien eller skaden, tilkalles oppmannen, som treffer den endelige avgjørelse, dog innenfor grensene av de motstridende ansettelser. Takstmennene kan innhente de opplysninger og anstille de undersøkelser som de finner nødvendige, og plikter å avgi takst på grunnlag av bestemmelsene i denne lov, jfr. særlig § 11, 3. ledd.

Partene har rett til å forlange særskilt takst over hver enkelt ting.

Taksten kan ikke påankes.

Over taksten oppsettes på stedet et takstdokument, som ved forretningens avslutning underskrives av takstmennene og i tilfelle oppmannen. Takstdokumentet tilstilles trygden, i tilfelle gjennom vedkommende branntrygdelag.

Takster kan, når særlige grunner foreligger, godkjennes av sty-

ret som lovlig avholdte takster selv om det ved forretningen ikke er gått fram i samsvar med denne og foranstående paragraf. 25 april. Nr. 3.

§ 14. I alminnelighet betaler partene hver sin takstmann. Honorar for oppmann og mulige andre omkostninger ved taksten bæres av partene med en halvpart hver. Hvis styret finner at skadelidtes krav om takst har vært ugrunnet, betaler skadelidte samtlige takstutgifter.

§ 15.

1. På grunnlag av de opplysninger som er skaffet til veie i henhold til §§ 11 og 12, jfr. § 13, avgjør Krigsskadetrygdens styre om det foreligger krigsskade og om de ting som er skadet, omfattes av trygden etter §§ 6 eller 7, eller skal erstattes etter reglene i § 9. Styret kan av eget tiltak innhente uttalelser fra skadelidte eller andre. Dersom det finnes påkrevd, kan styret la oppta bevis i samsvar med reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915.
2. Styrets avgjørelse av søknad om erstatning for skadet løsøre skal meddeles skadelidte. Har styret avslått å yte erstatning eller har det vedtatt å yte en vesentlig redusert erstatning skal meldingen herom med en kort redegjørelse for grunnene sendes i anbefalt brev.

Med unntak av de avgjørelser som er nevnt i § 23 kan styrets avgjørelse av skadelidte og av panthavere eller andre som har tinglig rett i løsøret, samt av departementet bringes inn til endelig avgjørelse for den krigsskadenemnd som er opprettet ved lov om krigsskadetrygd for bygninger § 29. Ankefristen er to måneder.

§ 16. Styret fastsetter på grunnlag av alle foreliggende opplysninger skadebeløpet og erstatningsbeløpet. Ved fastsettelsen av erstatningsbeløpet iakttas følgende:

1. a. Personlig løsøre: Skade til og med kr. 3 000 innføres i beregningen med 100 %. Den del av skaden som faller innenfor de neste kr. 2 000 innføres i beregningen med 90 %. Den del av skaden som faller innenfor de neste kr. 5 000 innføres i beregningen med 75 %. Den del av skaden som faller innenfor de neste kr. 10 000 innføres i beregningen med 60 %.

Den overskytende del av skaden innføres i beregningen med 50 %.

Skade på løsøre som eies av personer tilhørende samme husstand, behandles som en skade. Hvis det finnes rimelig, kan styret dog treffe annen bestemmelse for enkelte medlemmer av husstanden, således for tjenere og for hjemmeværende barn som helt eller delvis forsørger seg selv.

Består husstanden av flere medlemmer, føres skaden inn i beregningen med et beløp på inntil kr. 3 000 for første husstandsmedlem og inntil kr. 1 000 for de øvrige husstandsmedlemmer før avkortning i erstatningen finner sted i samsvar med bestemmelsene i 1. og 2. ledd. Ved beregningen av det samlede fradragsfrie beløp kan styret ta hensyn til i hvilken utstrekning skaden har rammet ting som er bestemt til personlig bruk for de enkelte medlemmer av husstanden.

Hvor styret finner det rimelig, kan det innføre skadebeløpet for enkelte gjenstander eller grupper av sånne i foranstående beregning med redusert beløp, eller helt se bort fra det.

b. Yrkesløsøre: Erstatningen fastsettes til det av styret godkjente skadebeløp.

2. Som skade på branntrygdet løsøre regnes i denne paragraf bare skade innenfor trygdesummen på skadedagen for så vidt skaden er inntruffet 1 september 1940 eller senere.

3. Av det erstatningsbeløp som fremkommer etter nr. 1, bærer skadelidte selv 2 ‰, dog minst kr. 50, som egen andel. Skade på kr. 50 og derunder blir ikke erstattet.

4. Krigsskadetrygden kan yte et tillegg for prisstigning med inntil 15 % til erstatninger som er utbetalt i tiden 1 juli 1940 til 31 desember 1941, 20 % til erstatninger utbetalt i 1942, 30 % til erstatninger utbetalt i 1943 og 40 % til erstatninger utbetalt i 1944 eller senere.

For personlig løsøre ytes tillegg bare når skaden omfatter en vesentlig del av løsøret. Av erstatningsbeløp utover de fradragsfrie beløp etter punkt 1 a kan ikke ytes mer enn halvt pristillegg.

Styret kan nedsette eller sløyfe tillegg når særlige grunner gjør det rimelig. Pristillegget ytes i alminnelighet bare når det utgjør kr. 100 eller mer.

5. Erstatningsbeløpet kan settes ned eller når det gjelder partielle skader endog helt sløyfes når det finnes rimelig av hensyn til skadelidtes økonomiske stilling og behov.

§ 17. Når det blir ytt erstatning med hjemmel i § 9, skal 10 % av den ikke trygdede skade trekkes fra før beregning som nevnt i § 16 nr. 1, blir foretatt.

Kapitel IV. Erstatningsbetalingen m. v.

§ 18. Når størrelsen av erstatningen er fastsatt slik som foreskrevet i § 16, kan Krigsskadetrygden utferdige erstatningsbevis, lydende på det fastsatte beløp.

Erstatningskravet omfattes av pant og andre tinglige rettigheter i de gjenstander som erstatningen vedkommer, og kan ikke overdras eller være gjenstand for tvangsfullbyrdelse uten samtykke fra styret. 25 april. Nr. 3.

Når en skadelidt får lån til utbedring eller gjenanskaffelse, kan han dog overdra en tilsvarende del av sitt erstatningskrav til långiveren til dekning av lånet med renter og omkostninger. Långiveren skal på et av Krigsskadetrygden fastsatt skjema sende trygden melding om at lånet er ytt og erklæring fra den skadelidte om overdragelsen av erstatningskravet. Overdragelsen får virkning fra den dag melding m. v. er sendt, med mindre Krigsskadetrygden innen 1 måned etter mottagelsen meddeler at den ikke kan godkjenne overdragelsen.

Når overdragelsen er gjort på den måte som er fastsatt i foregående ledd, skjer utbetalingen fra Krigsskadetrygden til långiveren til avdrag på lånet i stedet for til den skadelidte.

Bestemmelsene i tredje og fjerde ledd får tilsvarende anvendelse når det blir ytt annen kreditt til formål som nevnt i tredje ledd.

§ 19. Utbetaling av erstatning gjøres for yrkesløsøre i alminnelighet betinget av at erstatningen på en rasjonell måte blir brukt til utbedring av skaden eller til å anskaffe nye ting i stedet for dem som er ødelagt. Styret bestemmer i hvilken utstrekning nærmere kontroll med betingelsens overholdelse skal finne sted. Finner styret å kunne utbetale erstatning uten vilkår som nevnt, kan utbetalingen nedsettes i samsvar med de i § 16, nr. 1 a, for personlig løsøre gitte regler. Styret kan gi nærmere regler om frister for utbedring, om sikkerhet og godkjenning m. v.

For så vidt særlige grunner taler for det, kan styret også gjøre bruk av bestemmelsene i første ledd ved utbetaling av erstatning for personlig løsøre.

Erstatningsbeløpet betales til eieren hvis ikke noen annen har meldt seg som tinglig rettighetshaver. Selv om panthaver eller annen tinglig rettighetshaver har meldt seg til Krigsskadetrygden, kan erstatningsbeløpet utbetales til eieren når denne stiller slik sikkerhet som styret finner antagelig for at utbedring eller nyanskaffelse vil finne sted. Eiendomsforbehold, panterett og andre tinglige heftelser omfatter gjenstander som blir anskaffet i stedet for dem som er ødelagt.

Ting som er solgt på avbetaling under forbehold av eiendomsrett, anses i forholdet til Krigsskadetrygden å tilhøre kjøperen, og erstatning for tingen medregnes i hans oppgjør.

Avbetalingskontrakter på hvilke det gjenstår kr. 250 eller mer, skal dog kunne anmeldes til Krigsskadetrygden, som — hvis utbetaling ikke har funnet sted — tilbakeholder av kjøperens erstatning

25 april. Nr. 3.

for vedkommende gjenstand 60 % av restgjelden som sikkerhet for oppfyllelsen av kontrakten.

Hvis forholdet ikke ordnes ved overenskomst mellom partene innen en av styret satt frist, blir det tilbakeholdte beløp, hvis selgeren ønsker det, å utbetale ham som fullt oppgjør av kontrakten etter fradrag av 2 % til Krigsskadetrygden.

§ 20. Krigsskadetrygden svarer ikke renter av erstatningsbeløp.

Kapitel V. Forskjellige bestemmelser.

§ 21. Krigsskade vil si enhver materiell ødeleggelse eller skade, hvis årsak er handlinger med krigsformål, uansett om skaden er voldt ved brann, sprengning, nedstyrtning, beskytning, oversvømming eller lignende. At løsøret er stjålet, bortkommet, forkommet eller lignende som følge av handlinger som nevnt, regnes også som krigsskade. Når krigshandlinger i ikke uvesentlig grad har ledet til skaden, bør tapet i alminnelighet erstattes som krigsskade i den utstrekning det faller utenfor området for ordinær skadetrygd. Skade som følge av rekvisisjon fra norsk eller fremmed myndighet, anses i alminnelighet ikke som krigsskade.

Forskriftene i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 §§ 52 og 53 gjelder tilsvarende overfor eieren.

§ 22. Ved personlig løsøre forstås i denne lov alt løsøre som ikke går inn under denne paragrafs annet ledd. Løsøre tilhørende institusjoner med ikke økonomisk formål, regnes som personlig løsøre med mindre styret i det enkelte tilfelle bestemmer noe annet.

Til yrkesløsøre regnes driftsmidler så som besetning, redskaper (herunder traktorer), avling, verktøy, løse maskiner, løst inventar samt materialer til eget bruk.

Krigsskadetrygdens styre bestemmer i tvilstilfelle med endelig virkning om en ting går inn under begrepet personlig løsøre eller begrepet yrkesløsøre.

§ 23. Avgjørelser som treffes av Krigsskadetrygdens styre i henholdt til denne lovs § 6, siste punktum, § 8, første ledd, § 11 første ledds siste punktum, § 18, annet ledd og § 19, tredje ledds annet punktum kan av interessert som er misfornøyd med avgjørelsen, innankes til departementet. Anken innsendes gjennom Krigsskadetrygden og må være fremsatt eller postlagt innen 14 dager etter at vedkommende fikk melding om avgjørelsen, og senest 2 måneder etter at avgjørelsen ble truffet. Hvor særlige grunner foreligger, kan departementet gjøre unntak fra disse frister.

§ 24. I erstatninger med pristillegg etter denne lov skal det gjøres fradrag for beløp som er utbetalt av statsmidler og for stønad den skadelidte har fått av kommune eller av offentlig innsamlede

midler til gjenanskaffelse av løsøre, for så vidt det ved utbetalingen av slik stønad ikke er tatt forbehold om tilbakebetaling og stønaden blir betalt tilbake. 25 april. Nr. 3.

Når særlige grunner foreligger kan styret helt eller delvis unnlate å gjøre fradrag etter denne paragraf.

§ 25. Alle utgifter etter denne lov, som ikke dekkes ved den tidligere foretatte utligning på løsøreeiere, utredes foreløpig av statskassen.

§ 26. Bestemmelsene i denne lov kan endres med virkning for alle krigsskadelidte som omfattes av loven.

§ 27. Kongen kan gi nærmere bestemmelser om gjennomføring av loven.

§ 28. Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 8 mai 1945 for så vidt den angår løsøre.

Midlertidig lov *)[1]) om erstatning for visse skader og tap som følge av krigen 1940—1945 m. v. 25 april. Nr. 4.

§ 1. I den utstrekning Stortinget stiller midler til rådighet, kan det ytes erstatning etter denne lov til privatperson som har lidt skade eller tap som følge av krigen. For skade og tap som etter sin art faller inn under krigstrygd, eller som etter forholdene burde ha vært sikret ved trygd, ytes ikke erstatning etter denne lov med mindre særlige omstendigheter gjør det rimelig.

§ 2. Erstatning etter denne lov ytes i alminnelighet ikke til den som har gjort seg skyldig i forhold som rammes av bestemmelsene i den borgerlige straffelov kap. 8 og 9, eller av krigsartiklene i den militære straffelov. Det samme gjelder den som har gjort seg skyldig i forhold som rammes av den øvrige lovgivning om straff for landssvik, eller som ellers har vist unasjonalt eller annet grovt uverdig forhold.

Når særlige omstendigheter gjør det rimelig, kan det dog ytes erstatning også til person som kommer inn under bestemmelsene i første ledd.

§ 3. Når det skal avgjøres om og i hvilken utstrekning en skadelidt bør få erstatning etter denne lov, skal det tas hensyn til hans økonomiske stilling og behov, og til hans verdighet til å få erstatning, herunder særlig til hans nasjonale holdning, om han har ytt verdifull patriotisk innsats eller vært utsatt for særlige overgrep.

---

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 15.

[1]) St.vedtak 17 april. Se Ot. prp. nr. 119, 1945—46 og Ot. meld. nr. 1, 1947. Innst. O. nr. V. St.tid., forh. i Ot. s. 130—149; i Lt. s. 46—51.

25 april. Nr. 4.

Hensyn skal videre tas til den nytte skadelidte kan gjøre av erstatning. Ytelsen kan gjøres betinget av at den blir nyttet til produktive formål eller på annen forsvarlig vis.

Hensyn skal også tas til mulig erstatning eller annen ytelse som skadelidte har mottatt eller kan kreve fra annet hold, og til annen fordel som han har oppnådd på grunn av skaden eller tapet, såsom gave, understøttelse, pensjon og lignende.

§ 4. Norsk borger som har vært berøvet friheten av fienden eller N. S. på grunn av patriotisk innsats eller holdning kan ytes erstatning for vesentlig velferdstap som følge av frihetsberøvelsen. Det samme gjelder norsk borger som på annen måte har lidt vesentlig velferdstap på grunn av fortjenstfull innsats i patriotisk virksomhet.

Erstatning etter denne paragraf kan ytes med inntil kr. 10 000. I særlige tilfelle kan ytterligere stønad ytes som rentefritt lån.

§ 5. Norsk ungdom som på grunn av patriotisk holdning eller innsats har vært berøvet friheten i mer enn 6 måneder kan som erstatning ytes stønad til formålstjenlig yrkesopplæring eller studium med inntil kr. 200 pr. måned i inntil 1 år, når vedkommende ikke selv har tilstrekkelige midler. Har vedkommende vært berøvet friheten i mer enn ett år, kan stønaden forlenges i den utstrekning det er påkrevd med inntil samme varighet som frihetsberøvelsen.

Stønad som nevnt i første ledd kan også ytes til ungdom som på grunn av fortjenstfull innsats i patriotisk virksomhet her i landet, eller deltakelse i de norske væpnete styrker utenfor landet, i ett år eller mer har vært hindret i å søke utdannelse eller erverv.

I særlige tilfelle kan stønad ytes også til andre formål enn yrkesopplæring og studium.

§ 6. Norsk borger og selskap eller sammenslutning med sete i Norge kan ytes erstatning

1. for skade på fast eiendom, løsøre og fartøy,
2. for tap av kontante penger eller fordringer og påførte utgifter,
3. for tap av inntekt eller annen økonomisk interesse som ikke går inn under §§ 4 og 5,

når skaden eller tapet skyldes fiendtlig eller nazistisk rekvisisjon, bruk eller ødeleggelse, eller overgrep som inndragning, formuesstraff, kontribusjon, næringsinngrep, forvisning eller andre forhold som er en direkte følge av krigen og okkupasjonen.

Erstatning som ytes for skade som går inn under punkt 1, skal i alminnelighet ikke overstige den erstatning som betales for tilsvarende skader etter lover om krigsskadetrygd for bygning og for løsøre.

Erstatning etter denne paragraf skal vanlig gjøres betinget av

at den på hensiktsmessig måte blir nyttet til utbedring, gjenanskaffelse eller andre gjenreisningsformål. 25 april. Nr. 4.

For tap som går inn under punkt 2 og 3 ytes i alminnelighet ikke erstatning med mindre tapet er vesentlig og skadelidtes økonomiske stilling er dårligere nå enn før krigen.

§ 7. For skade på luksusgjenstand, eller tap av interesse som ikke har økonomisk verdi, ytes i alminnelighet ikke erstatning.

§ 8. Erstatning etter denne lovs §§ 4 og 6 kan ytes til skadelidtes arvinger og andre rettsetterfølgere dersom særlige forhold gjør det rimelig.

§ 9. Erstatning etter denne lov som ennå ikke er utbetalt kan ikke overdras eller være gjenstand for utlegg uten særlig samtykke av vedkommende departement.

§ 10. Søknad om erstatning etter denne lov må være framsatt innen 1 juli 1947. Søknader som kommer etter fristens utløp kan ikke innvilges med mindre forsinkelsen ikke kan tilregnes skadelidte, eller andre særlige omstendigheter gjør det rimelig.

Krav på tilstått erstatning faller bort to år etter at ytelsen er tilstått, med mindre annen frist blir satt.

Søknad som ikke er besvart innen 1 januar 1949 anses for avslått med mindre annet er uttrykkelig tilkjennegitt.

§ 11. Godtgjørelse som under okkupasjonen er ytt fra tysk eller norsk side for tysk eller nazistisk rekvisisjon, erverv eller bruk av ting, eller for tjenesteytelse eller skadeforvoldelse, kan tas opp til revisjon og i den utstrekning det er rimelig kreves tilbakebetalt, dersom beløpet står i misforhold til de ytelser eller erstatninger som ellers har vært eller blir gitt under tilsvarende forhold. Hel eller delvis tilbakebetaling kan videre kreves dersom det foreligger utilbørlig forhold fra mottakerens side med hensyn til det forhold godtgjørelsen gjelder.

§ 12. Har tyske eller nazistiske tiltak medført at eiendom er blitt forøket i verdi, kan verdiøkningen kreves innbetalt til staten. Eieren kan velge om han vil overlate eiendommen til staten for dens verdi uten forbedringen.

Hvor en hensiktsmessig utnyttelse av eiendom som har vært gjenstand for tyske eller nazistiske tiltak gjør det påkrevd eller hvor andre særlige hensyn tilsier det, kan eiendommen eller midlertidig rådighetsrett over denne kreves avstått til det offentlige mot full erstatning for eiendommens eller rådighetsrettens nåværende verdi uten de forbedringer som derved måtte være tilført eiendommen.

I mangel av minnelig overenskomst fastsettes erstatningen eller verdiøkningen ved skjønn, jfr. lov om skjønn av 1 juli 1917 § 5.

25 april. Nr. 4.

§ 13. Erstatningsspørsmål og andre saker som hører inn under denne lov, behandles av vedkommende departement med mindre annet bestemmes av Kongen, jfr. dog § 15.

§ 14. Saker som avgjøres av et departement kan bringes inn for den Krigsskadenemnd som er opprettet i henhold til § 28 i midlertidig lov av 19 juli 1946 om krigsskadetrygd for bygninger til uttalelse i den utstrekning det blir bestemt. Det samme gjelder i alle tilfelle saker om revisjon og tilbakebetaling, og betaling for verdiøking etter §§ 11 og 12.

Avgjørelser som ikke hører inn under et departement, kan ankes inn for Krigsskadenemnda i den utstrekning det blir bestemt ved særlig lov. Krigsskadenemndas avgjørelse er da endelig.

Krigsskadenemnda kan ellers av eget tiltak gi uttalelse om forhold av betydning for spørsmål om krigsskadeerstatning.

§ 15. Kommunen på skadelidtes hjemsted eller der hvor krigsskadet fast eiendom eller bedrift ligger skal bistå med behandlingen av saker om erstatning etter denne lov og bære omkostningene ved dette.

Erstatninger etter denne lov dekkes av staten og kommunene i fellesskap. Fordelingen av utgiftene mellom staten og kommunene fastsettes ved særskilt lov. Inntil lovregler om dette er fastsatt kan Kongen pålegge kommunene å utbetale en del av erstatningen til de skadelidte som forskudd.

§ 16. Enhver som søker om erstatning etter denne lov plikter å skaffe til veie alle opplysninger som trenges for å bedømme søknaden.

Har en søker forsettlig eller grovt uaktsomt meddelt uriktige opplysninger, eller unnlatt å gi opplysninger av betydning, eller medvirket hertil, skal han nektes ytelse etter denne lov, og kan pålegges å tilbakebetale mottatte beløp.

Politiet (lensmannen) og andre offentlige myndigheter plikter uten særskilt vederlag å bistå med tilveiebringelse av opplysninger og attestasjoner.

Når det finnes påkrevd, kan bevis opptas i samsvar med lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915.

§ 17. Kongen eller den han bemyndiger kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne lov, og kan også forlenge de frister som er satt i § 10.

På samme måte kan det fastsettes at erstatning kan ytes til andre enn norske borgere, når særlige grunner foreligger.

§ 18. Kongen eller den han bemyndiger kan bestemme at inntekt av erstatning (stønad) som tilståes etter reglene i denne lov, skal være fritatt for skatt til stat og kommune. Slik bestemmelse

kan i særlige tilfelle også fastsettes for inntekt ved annen erstatning eller stønad som tilståes for skader og tap som er en direkte følge av krigen eller okkupasjonen. 25 april. Nr. 4.

§ 19. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. 25 april.

1. Generalkonsulatet i San Francisco får et embetsdistrikt som omfatter staten California unntatt distriktene Los Angeles, San Luis Obispo, Santa Barbara, Ventura, Orange, San Bernardino, Riverside, Kern, San Diego og Imperial, statene Oregon, Washington, Idaho, Nevada, Utah, Wyoming og Colorado, samt territoriet Alaska, og

2. Konsulatet i Los Angeles — San Pedro får et embetsdistrikt som omfatter distriktene Los Angeles, San Luis Obispo, Santa Barbara, Ventura, Orange, San Bernardino, Riverside, Kern, San Diego og Imperial i staten California, samt statene Arizona og New Mexico.

Kongelig resolusjon. 25 april.

I henhold til lov om domstolene av 13 august 1915 nr. 5 § 10, 3. ledd, oppnevnes samtlige herreds- og bydommere til å utgjøre et utvalg hvorav lagmannen — i Eidsivating førstelagmann — kan tilkalle meddommere til å gjøre tjeneste i lagmannsretten så vel i sivile saker som i straffesaker, i ankesaker som i kjæremålsaker i tidsrommet 1 juli 1947 til 30 juni 1948.

Kongelig resolusjon *) om at jordloven i sin helhet skal komme til anvendelse i kjøpstaden Moss i Østfold fylke. 25 april.

Skriv **) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova skal gjelde for eit område av Skei og Grimsmo i Surnadal herad, Møre og Romsdal fylke. 25 april.

Lov *)[1]) om 1 og 17 mai som høgtidsdager. 26 april. Nr. 1.

§ 1. 1 og 17 mai er høgtidsdager og skal være jamstelt med søndager, men ikke når det gjelder føresegner om kirkelige handlinger eller kirkefreden.

§ 2. Dagen før 1 og dagen før 17 mai skal i forhold til gjeldende lovgivning reknes som vanlig virkedag, ikke som dag før søndag, om den ikke faller på en lørdag, på dagen før Kristi Himmelsfartsdag eller på en søndag eller annen helgedag. Arbeid som etter gjeldende lovgivning ikke kan holdes i gang på søndager, skal slutte seinest kl. 22 dagene før 1 og 17 mai.

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 15.
**) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 16.
[1]) St.vedtak 26 april. Se Ot. prp. nr. 24. Innst. O. nr. 48. St.tid., forh. i Ot. s. 198—213; i Lt. s. 67—77.

26 april. Nr. 1.

§ 3. Arbeidsgiver skal betale full lønn for 1 og 17 mai som ikke faller på en søndag eller annen helgedag til arbeidstaker som har vært tilsatt hos ham i sammenheng de siste 30 dagene forut eller er tilsatt seinere når arbeidet er av minst 30 dagers varighet. Arbeidstaker som må arbeide nevnte dager skal ha samme lønnstillegg som han etter avtale eller regulativ måtte ha krav på for søndager. Er spørsmålet om slikt lønnstillegg ikke avgjort ved avtale eller regulativ skal han ha et tillegg på minst 50 pst. til sin vanlige lønn.

Departementet fastsetter nærmere føresegner til gjennomføring av denne paragrafen.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

26 april. Nr. 2.

Midlertidig lov *)[1]) om utskifting i krigsramte områder i Finnmark og Nord-Troms.

§ 1. Denne lov gjelder for Finnmark fylke og for herredene Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa og Kvænangen i Troms fylke.

§ 2. Når det av hensyn til en hensiktsmessig plasering av bebyggelsen i krigsramte områder anses påkrevd å foreta en regulering av jordforholdene, kan departementet eller den det bemyndiger kreve utskifting, avløsning eller grensegang.

For slik utskifting, avløsning eller grensegang gjelder bestemmelsene i lov om utskifting av 13 mars 1882 med de endringer som følger av denne lov.

Flere hver for seg skyldsatte teiger som eies av en og samme person og drives under ett som jordbruk, blir med hensyn til bedømmelsen av om det foreligger fellesskap å anse som en eiendom.

§ 3. Utskiftingsmennene oppnevnes av vedkommende fylkesmann for hver sak.

§ 4. For den i lov om utskifting av 13 mars 1882 § 16 nevnte kunngjøring til loddeierne og andre interesserte gjelder en varselsfrist av 2 uker. Kunngjøring kan skje på den måte som er bestemt i utskiftingslovens § 107, med varselsfrist på 4 uker, reknet fra bekjentgjørelsen i Norsk Lysingsblad.

§ 5. Når utskiftingen er besluttet fremmet, kan utskiftingsretten:

1. treffe bestemmelse om byggeplass for brukene,
2. gi foreløpige eller endelige bestemmelser om vei, rett til anlegg av vann til husbehov m. v. i den utstrekning det finnes påkrevd,

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 15.

[1]) St.vedtak 26 april. Se Ot. prp. nr. 22. Innst. O. nr. 46. St.tid., forh. i Ot. s. 214—215; i Lt. s. 77.

3. nedlegge forbud mot bygging av hus eller anlegg av enhver art innen skiftefeltet så lenge utskiftingen varer, 26 april. Nr. 2.
4. treffe foreløpige eller endelige bestemmelser om erstatning for skade og annet tap som påføres noen ved avgjørelser etter punkt 1, 2 og 3. Erstatning skal fortrinsvis gis i jord.

Beslutning om fremme av utskiftingen og de avgjørelser som treffes etter denne paragraf trer i kraft ved forkynnelsen og er ikke gjenstand for anke. Opplesning av det protokollerte ved møtets slutning gjelder i disse tilfelle som lovlig forkynnelse. Partene varsles i samsvar med § 25 annet punktum i utskiftingsloven av 13 mars 1882.

§ 6. For forretninger etter denne lov tilkommer utskiftingsmennene en godtgjørelse av kr. 20 pr. dag, samt kost- og skyssgodtgjørelse etter regulativets klasse 2.

Foruten de utgifter som staten bærer etter utskiftingslovens § 77 utreder staten ved forretninger etter denne lov også utgiftene til utskiftingsmenn, håndlangerhjelp, rettslokaler, kunngjøringer, porto og gebyrer.

§ 7. For dokumenter som utstedes i anledning av overføringer foretatt etter bestemmelsene i denne lov, betales ikke stempelavgift eller tinglysingsgebyr.

For panteattest som kreves av offentlig myndighet til bruk ved gjennomføring av bestemmelsene i denne lov, betales ikke gebyr.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks.

Stortingsvedtak.*) 26 april.

Stortinget seier seg samd i at mannskap av årsklassen 1945 som blir innkalla til skogsarbeid i 1947 og 1948, i 3 månader får dette arbeid godskrive som 3 månaders militær teneste. Nærmare reglar blir gjevne av Kongen.

Føresegner**) om lønn 1 og 17 mai. 26 april.

Med heimel i lov av 26 april 1947 om 1 og 17 mai som høgtidsdager § 3, fastsetter Sosialdepartementet følgende:

I. Betaling av full lønn etter § 3, første punktum, til arbeidstaker som har fri 1 og 17 mai, skjer for timelønte arbeidstakere etter den timelønn som gjelder for vanlige virkedager og på grunnlag av ordinær arbeidstid. Faller høgtidsdag som nevnt på en lørdag, skal det betales for den ordinære arbeidstid på lørdager. Arbeidstakere som helt eller delvis arbeider på akkord eller med stykklønn, får betaling etter den gjennomsnittlige dagsforjenesten i ordinær arbeidstid de siste to vekene, eller — om dette ikke er på det rene —

*) Se St.prp. nr. 47. Innst. S. nr. 40. St.tid. s. 574—581.
**) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 16.

26 april. etter den dagsfortjeneste som kommer fram ved endelig oppgjør av den løpende akkord.

Den som arbeider på daglønn får sin vanlige daglønn (kontantlønn).

Skiftarbeidere som ikke har arbeidd på høgtidsdag som nevnt, skal ha ordinær skiftbetaling uten noe tillegg. Men skiftarbeidere som etter skiftplan (arbeidsordning) hadde friskift slik høgtidsdag, skal ikke ha betaling.

Den som arbeider på fast lønn + provisjon får betaling på grunnlag av den faste lønn.

I lønn inngår også dyrtidstillegg.

II. Arbeidstaker som har måneds- eller vekelønn og som ikke får fradrag i sin vanlige lønn for helgedager, har ikke krav på ekstrabetaling for 1 og 17 mai når han ikke er i arbeid slik høgtidsdag.

III. I bedrifter som går med innskrenket drift, skal betalinga for 1 og 17 mai i det minste utgjøre den samme brøkdel av full daglønn reknet etter punkt I ovafor som den nedsatte arbeidstid utgjør av full ordinær arbeidstid. Ved bedrifter som arbeider 32 timer i veka, blir betalinga eksempelvis 32/48, altså ⅔ av full daglønn, ved bedrifter som bare sysselsetter ⅓ av arbeidsstyrken vekselvis hver 3 veke, skal det betales minst ⅓ av full daglønn. Regelen i punkt 1, andre punktum, gjelder på tilsvarende måte.

IV. Arbeidstaker som 1 eller 17 mai er fraværende på ferie, skal ha lønn etter reglene ovafor. Arbeidstakeren kan kreve at ferien forlenges med en dag for hver slik høgtidsdag som faller i ferien.

Har arbeidstakeren krav på sjukepenger for 1 eller 17 mai, kommer disse til fradrag i lønna.

V. Det reknes vanlig feriegodtgjøring for lønn 1 og 17 mai.

VI. Arbeidstaker taper retten til full lønn 1 og 17 mai etter lovens § 3, første punktum, om han uten samtykke av arbeidsgiveren forsømmer sitt arbeid siste virkedag før eller første virkedag etter slik høgtidsdag. Dette gjelder likevel ikke om arbeidstakeren ved attest fra læge godtgjør at forsømmelsen skyldes sjukdom eller fraværet skyldes ferie, plikt til å vareta offentlig ombud eller annen tvingende grunn.

VII. Arbeidstaker som blir satt til arbeid 1 eller 17 mai og som etter avtale eller regulativ har krav på tillegg for arbeid på søndager, skal ha samme tilleggsbetaling for disse dager som det tillegg til sin vanlige lønn som han får for arbeid på søndager. Har han etter avtale eller regulativ ikke krav på tillegg for søndager, har han heller ikke slikt krav for 1 og 17 mai. Er det ikke avgjort noe om han

skal ha tilleggsbetaling for søndager, skal han ha 50 % tillegg til den lønn som han oppebærer gjennomsnittlig pr. time for vanlige virkedager. 26 april.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Eidanger herred, Telemark fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 27 april.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Østre bydel V, Oslo, samt om vedtekter til reguleringen. 28 april.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om jakttiden for ender i Vest-Agder fylke. 30 april.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Vadsø. 30 april.

Lov *)[1]) **um priseregler og prisedomstolar.** 2 mai. Nr. 1.

Kapitel I. *Priseregler.*

§ 1. Når eit skip er god prise skal prisedomstolen døma at det er forbrote til staten.

Eit skip som er handelsskip og som høyrer heime i fiendestat er god prise kva fart det so gjeng i.

Eit skip som er handelsskip og som høyrer heime i nøytral stat er ikkje god prise utan det

a. har brote eller freista bryta blokade som er kunngjort av Noreg eller av stat som er i krig på same sida som Noreg,
b. fører krigskontrabande, jfr. § 2, likevel so at domstolen kan lata vera prisedøma skipet soframt umstendi i saki er for det.

§ 2. Krigskontrabande er:

a. Våpn, ammunisjon, krigsfly, stridsvogner og anna som etter sitt slag vert nytta til hjelpemiddel i krig eller til å laga slikt hjelpemiddel av, og som er på veg til fiendeland eller til umkverve som fienden har hersett,
b. slike forsyningar og hjelpemiddel av alle slag som det er tanken at fiendekrigsmakt skal nytta,
c. ting elles som vert rekna for krigskontrabande etter millomfolkeleg skikk og bruk.

---

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 16.
**) Kunngj. 20 mai i Lovtid. 1 nr. 17.
[1]) St.vedtak 25 april. Se Ot. prp. nr. 163, 1945—46. Innst. O. nr. 34. St.tid., forh. i Ot. s. 164—165; i Lt. s. 66.

2 mai. Nr. 1.

§ 3. Når last umbord på skip er god prise skal prisedomstolen døma at ho er forbroti til staten.

Last umbord på skip er god prise soframt ho er fiendeeige, likevel so at fiendelast på nøytralt skip ikkje kan prisedømast utan det er i samsvar med millomfolkeleg skikk og bruk.

Last som er nøytral eige er god prise soframt skipet har brote eller freista bryta slik blokade som er nemnt i § 1 a eller er krigskontrabande.

§ 4. Departementet som har med det å gjera, avgjer um offiserar og mannskap på skipet som tok prisa, skal få part i den vinning som fell på staten.

Kapitel II. *Rettargangsreglar o. a.*

§ 5. Når ei prise er teki, skal dei militære styremaktene som har med det, utan drygjing få sak reist for prisedomstol.

§ 6. Prisedomstol er i fyrste instans lagmannsretten, i andre instans Høgsterett.

Lagmannsretten skal setjast utan domsmenn når han er prisedomstol.

§ 7. Prisesak skal reisast på den staden prisa er ført inn til, eller der skipet eller godset som saki gjeld, er på den tid sak vert reist.

§ 8. For sakfyrehavinga gjeld reglane um rettargangsmåten i tvistemål, med dei avvik som er fastsett i denne lov.

§ 9. Fylkesmannen avgjer kven som skal føra saki for staten, anten ein sakførar eller ein embetsmann i påtalemakti.

Møter ikkje motparten, nemner retten upp ein sakførar for han.

§ 10. Tilsegjing og melding til ein part som ikkje har kjend tilhaldstad her i riket, skal gjevast på den måten som retten meiner er forsvarleg etter tilhøvi i det einskilde tilfellet. Det same gjeld når det er uråd å nå parten på vanleg måte.

§ 11. Ei prisesak skal domstolen fremja fyrst det er råd. Rettsferi gjeld ikkje. Mekling i forliksråd skal det ikkje vera.

Anke til Høgsteretten kan ikkje fremjast utan kjæremålsnemdi samtykkjer når ankeverdet er under 3 000 krunur. Ankefresten er tri vikor.

§ 12. Skip og last skal liggja tryggt forvart til det er sagt endeleg dom i saki dersom departementet som har med det, ikkje fastset noko anna i serhøve.

Det som er fastsett i fyrste leden stengjer ikkje for at skip og last vert oreigna etter dei reglane som gjeld for norsk eigedom.

Last som ikkje toler liggja, kan lagmannsretten taka ved skal

seljast på offentleg auksjon eller annan forsvarleg måte. Like eins kan domstolen taka ved etter at den militære styremakt som har med det å gjera, har sagt si meining, at skip eller last skal seljast, so framt domarane meiner det er fåre for at fienden kan få tak i eller få høve til å øydeleggja skipet eller lasti. 2 mai. Nr. 1.

Reglane i fyrre leden gjeld sameleis når eigaren ikkje hentar skip eller last som er frigjevne i endeleg dom. I slike høve kan skip og last like eins seljast soframt eigaren ikkje har henta dei innan rimeleg tid etter frigjevinga.

§ 13. Når skip eller last vert oreigna eller selde etter reglane i § 12 andre til fjorde leden, skal lagmannsretten setja salssumen inn i Noregs Bank eller um det ikkje let seg gjera, setja pengane fast på annan måte etter beste skyn. Er salet gjort under saki, skal den som har rett til pengane få dei når det er sagt endeleg dom.

Kapitel III. *Yvergangs- og innføringsreglar.*

§ 14. Når ei prisesak er lovleg innhavd for herads- eller byrett med heimel i millombels rettarbot 18 april 1940 um prisedomstolar, er domstolen framleis domfør i saki.

Herads- eller byrettsdomen kan ankast inn for Høgsteretten. Ankemålet kan ikkje fremjast utan kjæremålsnemndi samtykkjer dersom ankeverdet er under 3 000 krunur. Elles gjeld reglane i kapitel II på tilsvarende måte.

§ 15. Denne lovi tek til å gjelda straks.

Millombels rettarbot 18 april 1940 um prisedomstolar og millombels rettarbot 22 april 1940 um prisereglar held upp å gjelda frå same tid.

Lov *)[1]) **om endring i lov om skogvern av 12 februar 1932.** 2 mai. Nr. 2.

I.

Følgende paragrafer i lov om skogvern av 12 februar 1932 skal heretter lyde slik:

§ 1. *Lovens oppsynsmyndigheter.*

Skogoppsynet etter denne lov er herredenes skogråd med skogoppsynsmenn, overoppsynene for fylkene (fylkesskogrådene) med deres funksjonærer, og skogstyret som øverste oppsynsmyndighet.

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 16.

[1]) St.vedtak 25 april. Se Ot. prp. nr. 168, 1945—46. Innst. O. nr. 41. St.tid., forh.i Ot. s. 165—168; i Lt. s. 66—67.

2 mai. Nr. 2.

§ 2. *Herredsskogrådet.*

I hvert herred skal det være et skogråd på 3 skogkyndige, innenbygdsboende medlemmer. Herredsskogrådet har å føre det nærmeste oppsyn for herredet med gjennomførelsen og overholdelsen av denne lov og gi overoppsynet for fylket de oppgaver og meddelelser som det krever og i øvrig bistå det med utøvelsen av dets virksomhet innen herredet. Skogstyret utferdiger nærmere forskrifter for herredsskogrådenes virksomhet etter innhentet uttalelse fra fylkets overoppsyn.

Formannen med varamann velges av fylkets overoppsyn for 3 år om gangen, 1 medlem med varamann av herredstyret og det tredje medlem med varamann av herredets skogeierorganisasjon(-er), likeledes for 3 år. Er det i herredet ikke noen skogeierorganisasjon, eller er det flere organisasjoner og disse ikke kan bli enige om valget, velger herredstyret også det tredje medlem med varamann. Minst 1 av skogrådets medlemmer med varamann skal være eier av skog i herredet.

Hvor forholdene gjør det ønskelig, kan det med samtykke av fylkets overoppsyn opprettes særskilt herredsskogråd for et enkelt eller enkelte sogn i herredet; det eller de medlemmer med varamenn som ellers velges av herredstyret, velges da av sognestyret. Overoppsynet for fylket kan bestemme at formannen skal være felles.

For skogløse herreder og hvor forholdene ellers gjør det upåkrevd, kan skogstyret gi samtykke til at herredsskogråd inntil videre ikke blir opprettet.

Finner overoppsynet for fylket at et skogråd ikke er forsvarlig sammensatt eller ikke utfører sitt verv tilfredsstillende, har det å melde dette til skogstyret som kan påby valgt nytt skogråd eller selv oppnevne skogrådets medlemmer.

Enhver som er valgbar ved kommunale valg, og som ikke er over 60 år gammel, er pliktig til å overta vervet som medlem av herredsskogrådet eller som formann i det. Dog kan den som har gjort tjeneste de siste 3 år, unnslå seg for de neste 3 år.

§ 3. *Skogoppsynsmenn for herredet.*

Til hjelp for skogoppsynet for herredet blir å ansette en eller flere skogoppsynsmenn, som har den fornødne praktiske og så vidt mulig også teoretiske utdannelse i skogbruk. Skogstyret kan bestemme at to eller flere herreder skal være sammen om oppsynsmenn. Skogstyret kan likeledes samtykke i at oppsynsmenn midlertidig ikke ansettes.

Oppsynsmennene ansettes av skogstyret etter uttalelse fra herreds- og fylkesskogrådet. Deres lønn og skyss- og kostgodtgjørelse

fastsettes av det offentlige. Disse utgifter betales av staten, men denne har krav på refusjon av halvdelen av utgiftene fra vedkommende kommune eller sogn. 2 mai. Nr. 2.

Hvor skogstyret har bestemt at to eller flere herreder skal være sammen om oppsynsmenn fastsetter skogstyret hvordan refusjonsplikten skal fordeles mellom herredene.

Skogstyret utferdiger instruks for oppsynsmennenes virksomhet og arbeidsområde.

§ 4. *Overoppsynet for fylket.*

I hvert landfylke skal det være et fylkesskogselskap. Hvor forholdene tilsier det, kan skogstyret gi samtykke til at det i et fylke inntil videre er to skogselskaper, og skogstyret fastsetter da distrikts- og arbeidsfordelingen mellom dem, likesom det kan bestemme at formannen skal være felles.

Fylkesskogselskapet skal ha et styre på 5 medlemmer. Medlemmene av styret med varamenn oppnevnes for 3 år om gangen og skal være fortrolige med skogforholdene i fylket. Skogstyret og fylkestinget oppnevner hver 1 medlem med varamann, mens de øvrige medlemmer med varamenn velges av årsmøtet. Hvis de øvrige medlemmer ikke blir valgt i et fylke, oppnevnes disse medlemmer med varamenn av skogstyret. Styret velger formannen innen sin midte. Bestemmelsen i § 2, siste ledd, gjelder tilsvarende.

Fylkesskogselskapets styre velger innen sin midte et medlem som sammen med de av skogstyret og fylkestinget oppnevnte medlemmer danner fylkesskogrådet (overoppsynet for fylket). Varamennene for disse tjenestegjør som varamenn for medlemmene av fylkesskogrådet. Det av skogstyret oppnevnte medlem med varamann er henholdsvis rådets formann og varamann for formannen. Er det mer enn et fylkesskogselskap i et fylke, bestemmer skogstyret fylkesskogrådets sammensetning og hvorledes fylkesskogselskapenes felles representant til rådet skal velges.

Fylkesskogrådet har etter regler utferdiget av skogstyret å føre overoppsynet i fylket med gjennomføringen og overholdelsen av denne lov. Fylkesskogrådet gir herredsskogråd og skogoppsynsmenn fornødne ordrer og yter dem best mulig veiledning og støtte. Den myndighet som er tillagt fylkesskogselskapet i §§ 5, 14, 15, 24, 26, 28 og 34 skal tilligge fylkesskogrådet.

Til hjelp for fylkesskogrådet ansetter skogstyret etterat fylkesskogrådet har uttalt seg, i fornøden utstrekning fylkesskogfunksjonærer. Deres antall bestemmes av skogstyret etterat saken har vært forelagt fylkestinget og fylkesskogrådet. Fylkesskogfunksjonærene skal ha fullstendig skogbrukseksamen fra Norges

2 mai. Nr. 2. Landbrukshøyskole eller tilsvarende utdannelse som skogstyret godkjenner.

Er det i et fylke flere fylkesskogfunksjonærer, bestemmer skogstyret hvem av dem som skal være sekretær for fylkesskogrådet og leder av dets kontor (fylkesskogkontoret).

Lønn og skyss- og kostgodtgjørelse for fylkesskogfunksjonærene og skyss- og kostgodtgjørelse for fylkeskogrådets medlemmer fastsettes av det offentlige. Disse utgifter betales av staten, men denne har krav på refusjon av halvdelen av utgiftene fra vedkommende fylkeskommune.

Skogstyret utferdiger nærmere instruks for fylkesskogrådets og fylkesskogfunksjonærenes virksomhet og arbeidsområde, herunder også hvilke saker skal avgjøres av det samlede fylkesskogråd og hvilke saker kan avgjøres av formannen alene. Skogstyret kan også treffe nærmere bestemmelser om fordelingen av arbeidsoppgavene mellom fylkesskogrådet og fylkesskogselskapet.

§ 8. *Uttrykket skogoppsyn.*

Hvor denne lov bruker uttrykket skogoppsyn, er dette å forstå som den oppsynsmyndighet som etter de av skogstyret utferdigede forskrifter er tillagt vedkommende avgjørelse eller gjøremål.

Hvor det i denne lov er brukt uttrykket skogråd menes dermed herredskogrådet.

En avgjørelse eller et gjøremål som er tillagt en underordnet oppsynsmyndighet, kan alltid treffes (utføres) direkte av en overordnet oppsynsmyndighet, når denne finner det hensiktsmessig.

II.

Overgangsbestemmelser.

De herredsskogråd som nå er i funksjon fortsetter inntil herredsskogråd har kunnet opprettes i samhøve med loven. Inntil fylkesskogråd har kunnet opprettes i samhøve med loven oppnevner skogstyret midlertidige fylkesskogråd.

III.

Denne lov trer i kraft straks. Samtidig oppheves provisorisk anordning om skogoppsynet av 12 juni 1945.

2 mai. **Stortingsvedtak** *) om endringer i regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse.

*) Se St.prp. nr. 54. Innst. S. nr. 48. St.tid. s. 651.

§ 17, 1. ledd i regulativet blir sålydende: 2 mai.

Dersom den reisende må overnatte (d. e. tilbringe 3 timer eller derover av natten utenfor sin bopel), får statsråder et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 12,00, de til 1ste klasse hørende tjenestemenn kr. 5,00 og de til 2nen klasse hørende kr. 3,00 for hver natt som må tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget forhøyes med kr. 2,00 for hver natt den reisende må oppholde seg i kjøpstad eller ladested.

Kronprinsregentens resolusjon. 2 mai.

Etter § 1 i landkommuneloven av 10 juni 1938 vert bestemt: Frå den tid fylkesmannen i Sogn og Fjordane fastset, vert gnr. 103 bnr. 4 Øren og gnr. 103 bnr. 8 Tueteigen i Gaular herad, Sogn og Fjordane fylke, ført over frå Sande sokn til Bygstad sokn i same herad.

Kronprinsregentens resolusjon. 2 mai.

Etter landkommunelovens § 1 bestemmes at inndelingsgrensen mellom Kvikne herred i Hedmark fylke og herredene Rennebu, Sokndal og Budal i Sør-Trøndelag fylke på nedennevnte strekning skal gå slik:

Fra sammenløpet av Byna og Gisna, hvor Opdal herred i Sør-Trøndelag fylke motstøter, trekkes grensa nordetter Gisna og Orkla, til der hvor Jønåa faller ut i Orkla, så i østlig hovedretning oppetter Jønåa til der hvor den i skogbandet som en liten bekk kommer ut av en stor myr og skjærer seg ned gjennom et tydelig markert skar, herfra østover til der hvor en liten sildrebekk fra vest faller ut i Dødvatnet på det sted hvor rektangelkartets fylkesgrenseline treffer vatnet, videre tvers over Dødvatnet til innerst i Vika på nordsida av den tangen som stikker ut i vatnet på den østre stranda, herfra østover til der hvor Fjellbekken vinkler nordover, videre i østsørøst oppetter Fjellbekken til der hvor den vinkler fra sør-nord til øst-vest og herfra til rektangelkartets «Kongsvarden» på Risenåsen. Fra «Kongsvarden» sør-østover til høgdepunkt 1189 ved den gruva som er avlagt på kartet nordligst i Sandfjellpartiet, herfra sør litt øst til høgdepunkt 1242 på Sandfjellet, videre i omtrent samme retning til høgdepunkt 1260 i samme fjellparti, så øst litt sør til der hvor Hiåen renner ut i Store Hiåsjøen, videre i omtrent samme retning til høgdepunkt 1243 på Blåorfjellet herfra i samme retning til den sør-vestre vika i Store Ensjøen, så østetter den søre stranda av Store Ensjøen til den sørøstre vika i vatnet, videre i øst-nordøst til høgdepunkt 1104 vestlig på Dølbukammen, herfra østover til høgd 1124 i samme fjellparti, derfra videre i østsørøst til sørligste høgdepunkt på rektangelkartets Gråkneppa (uten høgdetall), herfra i sør litt

2 mai. vest til Rundhøgda (1154) og videre sørøstlig til sørenden av sørligste og største av rektangelkartets Budalstjønn.

Hvor ikke noe annet framgår av beskrivelsen, går grensa rettlinjet mellom punktene.

2 mai. **Kronprinsregentens resolusjon.**

Justisdepartementet tar de avgjerder som etter § 2, fjerde ledd i midlertidig lov av 14 desember 1946 om tillegg til lov av 23 juli 1915 om småbruk- og boliglån er tillagt vedkommende departement.

2 mai. **Kronprinsregentens resolusjon.***)

1. Landvernepliktige av årsklassen 1945 kan bli beordret til arbeid i skogen i 1947 og 1948 i inntil 3 måneder, jfr. Stortingets vedtak av 26 april 1947.

2. Det blir fastsatt regler om avtjening av militærtjeneste ved skogsarbeid i 1947 og 1948 i samsvar med et framlagt utkast.

3. Hærens overkommando blir overlatt å gjennomføre tiltaket under pkt. 1 i samråd med Arbeidsdirektoratet og Skogdirektoratet, og Hærens overkommando og nevnte direktorater blir bemyndiget til å gi de nærmere føresegner som er nødvendige for avtjeningen av militærtjeneste ved skogsarbeid i 1947 og 1948.

4. — — — —

Regler om avtjening av militærtjeneste ved skogsarbeid for landvernepliktige av årsklassen 1945.

1. Vernepliktige av årsklassen 1945 som av militære myndigheter er beordret til skogsarbeid i 1947 og 1948 plikter snarest mulig etter beordringen å melde seg til bostedets arbeidsformidling for registrering.

2. Formidlingen skal etter hvert som det er ledige plasser for vernepliktige i avvirkning som nevnt under pkt. 4 tilvise de registrerte slikt arbeid i eller utenfor kommunen. Tilvisingen må dog ikke skje til fortrengsel for ordinær arbeidshjelp. Mulige utsettelser med avtjeningen gis av de militære myndigheter. Hvis den vernepliktige ikke etterkommer en tilvising, rapporterer formidlingen forholdet til vedkommende militære myndighet.

3. Den vernepliktige får dekket av staten nødvendige utgifter til reise med jernbane, ruteskip eller rutegående motorvogn fra bostedet til arbeidsstedet og tilbake igjen én gang. Dersom tilhøva ligger slik til at andre befordringsmidler bør brukes, kan arbeids-

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 16.

formidlingen samtykke i dette. Reisen må alltid foregå på billigste måte. 2 mai.

De vernepliktige får videre kostgodtgjøring under reisa med kr. 4,— pr. døgn, dog slik at for reiser som varer mindre enn 6 timer tilståes ingen kostgodtgjøring. For reiser som varer mer enn 2 døgn, betales for overskytende døgn kr. 4,50 pr. døgn.

4. Selv om de vernepliktiges arbeid i skogen ikke har vart i 3 måneder, godskrives denne tid hvis vedkommende enten har hogget 250 m³ ubarket tømmer, eller 150 m³ barket tømmer, eller 360 reis sevje- eller øksebarket kubb, eller 600 en-meter-reis ved, eller 60 favner ved eller har lagt ut 180 m³ lufttørr stikktorv eller lagt ut, kraket, kuvet og kastet i skur 125 m³ lufttørr stikktorv. Arbeidet må utføres i samsvar med gjeldende instruks for vedkommende arbeid. Attestasjon for arbeidstid og kvanta gis av arbeidsgiveren og lensmannen.

5. De utgifter Staten skal bære etter reglene i pkt. 3 forskotteres gjennom trygdekassen av de stedlige arbeidsløshetsfond etter anvisning av arbeidsformidlingen. Trygdekassene kan rekne et tillegg til refusjonsbeløpet på 3 % til dekning av administrasjonsutgifter.

6. Vernepliktig som er beordret til skogsarbeid har militær tjenesteplikt til å utføre skogsarbeid i 3 måneder eller den kortere tid som han må bruke til å opparbeide den mengde tømmer, kubb, ved eller torv som er nevnt i pkt. 4. For øvrig er forholdet mellom arbeidsgiver og den vernepliktige å betrakte som et vanlig sivilt arbeidsforhold som bygger på arbeidsavtale og som er militærvesenet uvedkommende.

Skriv *) frå Justisdepartementet om brigde i § 4, 2. leden i politivedtekta for Grane herad, Nordland fylke. 2 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativ for Lande—Greåker brann- og bygningskommune i Tune herred, Østfold fylke. 2 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativet for Oppegård herred, Akershus fylke. 2 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om feieregulativ for de deler av Hof herred, Vestfold fylke, hvor brannloven er gjort gjeldende. 2 mai.

*) Kunngj. 20 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

2 mai. **Skriv** *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok ved Etnesjøen i Etne herad, Hordaland fylke.

2 mai. **Skriv** *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok i Øksendalsøra, Øksendal herad, Møre og Romsdal fylke.

2 mai. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring i §§ 2 og 3 i reguleringsvedtekter for Sortland bygningskommunestyre, Nordland fylke.

2 mai. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at brannloven skal gjøres gjeldende for fiskeværet Nyksund (Nyksundøy og Ungsmaløy) i Langnes herred, Nordland fylke.

3 mai. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet.

Lønn under sykdom til midlertidige tjenestemenn.

Syketrygd og arbeidsløshetstrygd.

I. I samsvar med en del avgjørelser i de senere år finner Finansdepartementet å kunne samtykke i at midlertidige tjenestemenn som har hatt sammenhengende full tjeneste i staten i minst 12 måneder og som fortsatt ville ha hatt fullt arbeid såframt de hadde vært arbeidsføre, blir tilstått lønn under sykdom i inntil 3 måneder.

Ordningen gjennomføres på den måte at midlertidige tjenestemenn (herunder vikarer) fra ansettelsen henføres til den inntektsklasse i syketrygden som deres lønn betinger. Etter 12 måneders tjeneste overføres de til inntektsklasse 0. Fra dette tidspunkt omfattes de ikke lenger av lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938 nr. 8 (jfr. lovens § 1, punkt 9).

II. I flere departementer og etater hadde en tidligere den praksis at staten ikke bare betalte sin andel, men også tjenestemannens andel (6/10) av syketrygdpremien. For tjenestemenn som henføres til inntektsklasse 0 i syketrygden, dvs. tjenestemenn som er sikret lønn i minst 3 måneder under sykdom (jfr. lov om syketrygd av 6 juni 1930 nr. 18 § 12 punkt 2), er ordningen for lengst opphevet. Disse tjenestemenn betaler selv sin andel av syketrygdpremien. Den gamle praksis har derimot delvis fortsatt vært fulgt for funksjonærer som ikke er sikret lønn under sykdom (dvs. midlertidige og vikarer).

Finansdepartementet finner det lite rimelig at denne uensartede og tilfeldige praksis blir opprettholdt. For å få ensartede bestem-

*) Kunngj. 20 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

melser på dette område har en derfor bestemt at fra 1 juli 1947 skal alle midlertidige tjenestemenn (herunder vikarer) selv betale sin andel av syketrygdpremien (på samme måte som de nå betaler sin del av premien til arbeidsløshetstrygden). 3 mai.

En samtykker imidlertid i at nå ansatte midlertidige tjenestemenn som måtte ha fri syketrygd etter hittil gjeldende praksis fortsatt beholder denne til vedkommende oppnår 12 måneders tjeneste og overføres til inntektsklasse 0.

De nye bestemmelser gjelder ikke tjenestemenn som har sine arbeidsvilkår fastsatt i overenskomst (tariff).

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 48 for Stavanger. 5 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om bygningsvedtekter for Sandtorg bygningsdistrikt, Troms fylke. 5 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativet for Kråkerøy brann- og bygningskommune, Østfold fylke. 6 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativet for Mysen herred, Østfold fylke. 6 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Thomineborgparken, Lier herred, Buskerud fylke, samt om vedtekter til reguleringen. 6 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Vestre Nøsted i Lier herred, Buskerud fylke, samt om vedtekter til reguleringen. 6 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativ for Haugesund. 6 mai.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok av nedre Eidfjord i Eidfjord herad, Hordaland fylke. 6 mai.

---

*) Kunngj. 20 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

7 mai. **Skrivelse** fra Justisdepartementet om at det godkjenner vigselformular til bruk ved vigsler i Modum Pinsemenighet, Vikersund.

8 mai. **Bestemmelser** *) om endring i bestemmelser om omsetning av ved av 14 mai 1946.

(Gitt av Landbruksdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer, jfr. kgl. resolusjon 26 januar 1945.)

I.

I bestemmelser om omsetning av ved av 14 mai 1946 skal § 9 lyde slik:

§ 9. Avtaler om overdragelse av ved på rot må godkjennes av Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger.

II.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

8 mai. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Departementet godkjenner med dette til bruk ved vigsler i «Menigheten i Evangeliehuset», Hønefoss, det vigselformular som ved kongelig resolusjon av 9 september 1927 er godkjent til bruk i «Menigheten i Filadelfia», Oslo.

8 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Malerinnen Astri Aasens Gave» til ungdom fortrinsvis kvinnelig med spesielle anlegg for tegning og kunstmaling, opprettet ved testament av 10 januar 1938.

8 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Grosserer Ole Letmolie og hustru Thea Letmolies legat for Flesberg» til verdige trengende, opprettet ved gave 10 desember 1946.

8 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru Hedvig Ibsen Stouslands Stiftelse», opprettet ved Konsul Carl Stouslands gavebrev av 10 mai 1941 hvorved han skjenker «Villa Hedvig», Skien, til hvile og tilfriskningshjem for gifte eller ugifte kvinner.

---

*) Kunngj. 22 mai i Lovtid. 1 nr. 18.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Frøken Anna Stouslands Legat» til vedlikehold og drift av «Fru Hedvig Ibsen Stouslands Stiftelses» eiendom «Villa Hedvig», Skien, opprettet ved Konsul Carl Stouslands gavebrev av 10 mai 1941. 8 mai.

Lov *)[1]) om erstatning for tap og avsavn av fiskefartøyer m. v. som har vært rekvirert i medhold av provisorisk anordning av 18 mai 1940, jfr. anordning av 31 januar 1941. 9 mai. Nr. 1.

§ 1. Denne lov gjelder fartøyer som har vært rekvirert i medhold av provisorisk anordning av 18 mai 1940 om rekvirering av skip og skipsbygningskontrakter, og som er disponert av Handelsdepartementet i medhold av provisorisk anordning av 31 januar 1941 om fiske- og fangstfartøyer etc.

Bestemmelsene i denne lov gjelder uten hensyn til om erstatning for rekvisisjon av vedkommende fartøy er fastsatt ved skjønn i medhold av provisorisk anordning av 13 september 1940 om forandring i lov av 27 juli 1896 om militære rekvisisjoner i krigstilfelle.

Vedkommende departement kan bestemme at det for fartøyer som har forlatt landet under okkupasjonen, men som ikke har vært rekvirert, skal tilkjennes billighetserstatning. Det samme gjelder fartøyer som har begitt seg fra norsk havn til ubesatt område, men er skadet, gått tapt eller oppbrakt i norsk territorialfarvann. Billighetserstatningen kan fastsettes i samsvar med reglene for rekvirerte fartøyer eller til et lavere beløp.

For eier som har gjort seg skyldig i unasjonal holdning eller grovt uverdig forhold i forbindelse med dette oppgjør, kan erstatning for rekvisisjon nedsettes til det han uten denne lov har rettskrav på, og billighetserstatning etter foregående ledd helt eller delvis faller bort.

§ 2. Som erstatning for totaltap av fartøy og motor tilkjennes et beløp som svarer til anskaffelsesverdien pr. 8 april 1940 tillagt 60 %.

Er nytt fartøy eller motor anskaffet før 1 januar 1945, legges anskaffelsesverdien på vedkommende tidspunkt til grunn for erstatningsberegningen.

I stedet for erstatning etter første ledd, kan den berettigede kreve erstatning etter reglene for Krigsforsikringen for fiskeflåten. Han har i så fall krav på høyeste pristillegg uten hensyn til fartøyets forlisdato.

*) Kunngj. 20 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

[1]) St.vedtak 25 april. Se Ot. prp. nr. 154, 1945—46. Innst. O. nr. VI. St.tid., forh.i Ot. s. 158—164; i Lt. s. 56—65.

9 mai. Nr. 1.

§ 3. Har rekvirenten solgt et rekvirert fartøy, tilkjennes erstatning som for totaltap.

Er nettosalgssummen høyere enn erstatningen for totaltap, tilkjennes et beløp som svarer til nettosalgssummen.

§ 4. For skader påført fartøy og utstyr i rekvisisjonstiden, tilkjennes en erstatning beregnet etter vanlige prinsipper på grunnlag av utbedringsomkostningene på den tid fartøyet blir levert tilbake.

Når fartøyet overtas av eieren eller hans representant utenfor Norge, kan vedkommende departement bestemme at erstatning også skal tilkjennes for skader som nevnt i 1. ledd, oppstått under hjemreisen.

§ 5. Tap eller skade på redskaper erstattes etter følgende regler:

1) Tapte redskaper erstattes med inntil gjenanskaffelsesverdien pr. 1 januar 1946 med fradrag av 25 pst.
2) Skadede redskaper erstattes med inntil 75 pst. av differansen mellom gjenanskaffelsesverdien pr. 1 januar 1946 og redskapenes verdi ved tilbakeleveringen.

§ 6. Erstatning tilkjennes etter bestemmelsene i § 4 første ledd for utgifter ved å fjerne forandringer ombord som eieren ikke anses forpliktet til å godta.

Har fartøyet i utlandet fått en ny motor som ikke er egnet for norske forhold, kan eieren fjerne motoren og kreve erstatning etter bestemmelsene i § 2 første ledd. Kravet må fremsettes innen 6 uker etter lovens ikrafttreden eller fartøyets tilbakelevering hvis denne skjer på et senere tidspunkt.

§ 7. Eier av fartøy som benyttes til ervervsmessig virksomhet, tilkjennes avsavnsgodtgjørelse som svarer til 15 pst. pr. år av fartøyets verdi pr. 8 april 1940. Fra 1 juli 1942 skal avsavnsgodtgjørelsen være 14 pst. av samme verdi forhøyet med 25 pst.

Godtgjørelsen beregnes for den tid rekvisisjonen varer. Overtas fartøyet utenfor Norge, kan vedkommende departement bestemme at avsavnsgodtgjørelse skal tilstås til fartøyet kommer tilbake til Norge, forutsatt at fartøyet har vært opplagt i tiden mellom overtagelsen og hjemreisen.

Ved totaltap og salg av fartøyet kan vedkommende departement tilkjenne eieren avsavnsgodtgjørelse også etter rekvisisjonens opphør og inntil 1 januar 1946.

Videre tilkjennes erstatning for avsavnsgodtgjørelse for den tid fartøyet etter rekvisisjonens opphør ligger for reparasjon av skader som rekvirenten er ansvarlig for. Reparasjonstiden ansettes i skadetaksten.

§ 8. Når fartøyet tilbakeleveres utenfor Norge, jfr. § 7, kan vedkommende departement tilkjenne eieren erstatning for utgiftene i forbindelse med hjemreisen. 9 mai. Nr. 1.

§ 9. I erstatningsbeløpene etter §§ 3—8 fradras:

1. Utgifter i rekvisisjonstiden til varige forbedringer av fartøyet, dog ikke utover den merverdi som forbedringen skjønnes å representere for eieren ved rekvisisjonens opphør.

2. Verdien ved fartøyets tilbakelevering av ombordværende utstyr som er anskaffet av rekvirenten og overtas av eieren.

3. Utgifter som rekvirenten har betalt for eierens regning.

4. Inntekter som fartøyet har opptjent for eieren i rekvisjonstiden eller som eieren har fått utbetalt i anledning overreisen.

§ 10. Kongen eller den han bemyndiger kan utferdige nærmere bestemmelser om gjennomføringen av denne lov.

Vedkommende departement kan bestemme at mannskaper og passasjerer på fartøyer som omfattes av denne lov, skal tilstås erstatning for tøy og effekter som er tapt ombord i rekvisisjonstiden, og at det i særlige tilfelle helt eller delvis kan utbetales erstatning til eiere av fartøyer som går inn under § 1 første eller annet ledd selv om de under krigen har fått utbetalt erstatning av Krigsforsikringen for fiskeflåten.

§ 11. Krav om erstatning etter denne lov fastsettes i mangel av minnelig overenskomst av en skjønnsrett, oppnevnt av Høyesterett.

Skjønnsretten skal ha 3 medlemmer og 3 personlige varamenn. Formannen og hans varamann skal fylle vilkårene for å være dommer. De 2 øvrige medlemmer og deres varamenn skal ha innsikt i fiskeriforhold.

Skjønnsrettens avgjørelser er ikke gjenstand for overskjønn, men kan påankes til Høyesterett på grunn av feil i saksbehandlingen eller rettsanvendelsen. For øvrig gjelder skjønnslovens regler om rettslige skjønn så langt de passer når ikke annet fremgår av denne lov.

Utgiftene ved skjønnsretten bæres av statskassen.

§ 12. Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[1]) om endring i lov om godtgjørelse til stortingsmenn av 11 august 1924 med senere endringslover. 9 mai. Nr. 2.

I. § 4, annet ledd i lov av 11 august 1924 om godtgjørelse for stortingsmenn skal lyde slik:

---

*) Kunngj. 20 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

[1]) St.vedtak 26 april. Innst. O. nr. 47. St.tid., forh. i Ot. s. 197—198; i Lt. s. 67.

9 mai. Nr. 2.

Skjer det som følge av bestemmelsen i § 1, 4. punktum, fradrag i vedkommendes faste godtgjørelse, erholder han som sykepenger trettisju og en halv krone daglig. Oppholder vedkommende seg under sykdommen i sitt hjem, avgjør Stortingets presidentskap hvorvidt og i tilfelle hvor lenge sådanne sykepenger skal utbetales.

II. Denne lov trer i kraft straks.

9 mai. Nr. 3.

Lov *)[1] **om å lengja frestar etter patent-, varemerke- og mønsterlovene 2 juli 1910.**

§ 1. Prioritetsfrestar for patentkrav, varemerkekrav og mønsterkrav som er fastsette i avtaler etter § 45 i patentlova, § 30 i varemerkelova og § 32 i mønsterlova og som er gått ut eller skulde gå ut i tida frå og med 1 september 1939 til og med 30 desember 1947 vert lengde til 31 desember 1947.

Har nokon teki i bruk ei oppfinning i prioritetstilleggstida, kan det vera grunnlag for utnyttingsrett etter § 7 i patentlova så framt utnyttinga tok til før 1 januar 1947. Gav ein annan som har gjort same oppfinninga eller rettsetterfylgjaren hans inn patentkrav på henne i prioritetstilleggstida, men før 1 januar 1946, har han òg slik utnyttingsrett, endå om han ikkje har teki oppfinninga i bruk, så framt han etterviser at grunnen til dette er tilhøve som heng saman med krigen.

Kjem det inn eit patentkrav etter at den vanlege fresten er ute, skal det haldast for innkome siste dagen av den vanlege fresten, men ikkje tidlegare enn 31 desember 1940, når årsavgiftene og lengstetida for eit patent vert utrekna.

§ 2. Er det med heimel i patent-, varemerke- eller mønsterlova og tilhøyrande føresegner sett frest for det som skal gjerast andsynes Styret for det industrielle rettsvernet til å halda oppe ein rett og fresten er gått ut eller skulde gå ut i tida frå og med 1 september 1939 til og med 29 juni 1948, vert den fresten lengd til 30 juni 1948.

Såframt nokon etterviser for Styret for det industrielle rettsvernet at krigen hindra han i å vinna ein rett etter patent-, varemerke- eller mønsterlovene med eit krav som er eller vert sett fram før 30 juni 1947, kan han innan 1 juli 1948 andsynes Styret for det industrielle rettsvernet gjera det som trengs til slik rettsvinning.

Dei prioritetsfrestane som er nemnde i § 1 går ikkje inn under føresegnene i denne paragrafen, likevel så at utgangstida for ein slik frest kan verta fastsett etter førre leden.

---

*) Kunngj. 20 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

[1]) St.vedtak 8 mai. Se Ot. prp. nr. 47. Innst. O. nr. 64. St.tid., forh. i Ot. s. 251—252; i Lt. s. 80.

§ 3. Tida mellom 1 september 1939 og 30 juni 1947 skal ikkje reknast med i den 3 årsfresten som er fastsett i § 9, 1. og 2. leden i patentlova og i § 10, nest siste leden i varemerkelova. 9 mai. Nr. 3.

§ 4. Føresegnene i denne lova gjeld ikkje for person eller verksemd som høyrer heime i ein framand stat, utan den staten har godteke Neuchatel-avtala frå 8 februar 1947 om å halde oppe og reisa oppatt dei industrielle eigedomsrettane som den andre verdskrigen var til skade for, eller Kongen fastset det, avdi staten det er spursmål om, endå om han ikkje har godteke avtala, gjev person eller verksemd, som høyrer heime i Noreg, tilsvarande rettar.

Føresegnene i denne lova gjeld ikkje i dei tilfelle då dei strider mot føresegnene i fredstraktat mellom Noreg og ein framand stat.

§ 5. Når noko vert registerført og kunngjort i Norsk Tidend for det Industrielle Rettsvernet med heimel i patent-, varemerke- eller mønsterlovene, skal det i tilfelle gjerast merknad om at ventedag eller anna som gjeld ventetida er fastsett med heimel i denne lova.

I andre høve òg kan sjefen for Styret for det industrielle rettsvernet fastsetja at det skal førast inn og kunngjerast merknad om at føresegnene i denne lova har vore nytta.

§ 6. Kongen kan gjeva nøgnare føresegner til å gjennomføra lova.

§ 7. Denne lova tek til å gjelda 9 mai 1947. Samstundes held etternemnde lover opp å gjelda:

1. Lov 15 mars 1940 om mellombels tillegg til lov om patent 2 juli 1910 og tilleggslover.
2. Lov 3 mai 1946 om at frestane etter varemerke- og mønsterlova vert lengde.
3. Lov 3 mai 1946 om at frestane etter patentlova vert lengde.

Kongelig resolusjon om at konsulatet i Leith omdannes til et generalkonsulatet i Leith-Edinburg med et konsulatdistrikt som omfatter Skottland, Shetland, Orknøy og de øvrige skotske øygrupper. 9 mai.

Kongelig resolusjon. 9 mai.

Reglement for Universitetets forberedende prøver av 27 november 1933 med senere endringer gis følgende tillegg som nytt 5. ledd i § 4:

Adgangen til å avlegge muntlig artium i latin ved eksamensberettiget skole med latinartium og som fritar for 3 semesterprøven ved Universitetet, opphører fra og med 30 juni 1948.

9 mai. **Kongelig resolusjon** *) om salg av brennevin, vin og fruktvin fra A/S Vinmonopolets utsalg i Tromsø.

9 mai. **Kongelig resolusjon.**

I. Fra den tid Handelsdepartementet etter samråd med Finansdepartementet og Sosialdepartementet bestemmer opprettes et sentraltrekkontor for sjømenn.

Kontoret skal i den utstrekning vedkommende departement bestemmer forestå innfordring og fordeling av sjømannsskatt, trygde- og velferdspremier samt andre avgifter og trekk vedrørende sjømenn.

II. Kontoret står under tilsyn av et styre bestående av en representant for og oppnevnt av hvert av de interesserte departementer. Kontoret ledes av en sjef som beskikkes av Kongen.

III. Utgiftene ved kontorets drift bæres av staten.

IV. Kontoret skal administrativt høre under Handelsdepartementet, som etter samråd med de øvrige interesserte departementer utferdiger instruks om kontorets organisasjon og tilsynet med dets virksomhet.

9 mai. **Kongelig resolusjon** *) om endring i og tillegg til § 13 om brønner og drikkevann i de alminnelige helseforskrifter for Laksevåg herred, Hordaland fylke.

9 mai. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av § 22 i lov nr. 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v. bestemmes at biff av ferskt hvalkjøtt skal være gjenstand for undersøkelse og godkjenning av den offentlige kjøttkontrollen og fastsettes nærmere regler om omsetningen og om kjøttkontrollens undersøkelse og merking således:

1) Undersøkelsen og bedømmelsen blir å foreta etter de regler som er fastsatt i den nevnte lov nr. 1 av 9 februar 1940, forskrifter om offentlig kjøttkontroll og om innførsel av kjøtt, flesk m. v. av 3 mai 1946, Landbruksdepartementets rundskriv av 29 mai 1946 om omsetning av ferskt kjøtt, flesk m. v. som ved den offentlige kjøttkontrollen er stemplet med II klasse og rundskriv fra Veterinærdirektøren av 8 juli 1946 til de offentlige kjøttkontrollstasjoner. Jfr. instruks av 9 juni 1942 i den utstrekning disse bestemmelser passer, dog med de forandringer og tillegg som det vil framgå av nedenstående punkter.

---

*) Kunngj. 20 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

2) Biffkjøttet skal være prima utsortert, hvorved forstås kjøtt som i enhver henseende er skikket til mat for folk, dvs. helt friskt kjøtt som er renskåret og fritt for trevler og slintrer. 9 mai.

3) Alle kasser med hvalkjøtt skal åpnes og hvert enkelt stykke skal undersøkes såframt kjøttet ikke er stivfrosset.

4) De enkelte stykker undersøkes slik:

En legger merke til utseende, farge og lukt samt om konsistensen er normal. En merker seg om varen er tilsølt, om det er slimbelegg på overflaten eller mugg.

Det gjøres innsnitt i kjøttstykkene i den utstrekning som kontrollveterinæren finner det påkrevd for å kunne forvisse seg om at varen ikke er bedervet, illeluktende eller sete for patologiske prosesser (degenerasjoner, injeksjoner, kontusjoner, blødninger, ødemer, abscesser eller lukt av sprengstoff).

I tvilstilfelle foretas kokeprøve eventuelt p.H.-bestemmelse og bakteriologisk (mikroskopisk) undersøkelse i overensstemmelse med instruksens § 14, punkt b.

5) I enkelte tilfelle kan en del av kjøttstykkene i en kasse være bedervet. De brukbare stykker godkjennes, mens resten kasseres.

Viser det seg at halvparten eller mer av kassens innhold er bedervet, skal hele innholdet kasseres.

6) Er hvalkjøttet frosset tas stikkprøver (mest mulig midt i kassen), som tines og undersøkes som ovenfor nevnt.

7) Kasser (eller annen emballasje) med hvalkjøtt som av kontrollen er godkjent til mat for folk, skal forsynes med 2 merkelapper — 1 på hver kortside — hvorpå det står: Hvalkjøtt godkjent, kontrollstasjonens navn, undersøkelsens dato og kontrollveterinærens underskrift. På disse merkelapper settes et stempel i grønn farge og av rektangulær form 13,5 cm × 8 cm og inneholdende: Hvalkjøtt godkjent og kontrollstasjonens navn. Stempelmerket skal synes både på merkelappen og kassen. Selve kjøttstykkene blir således ikke å stemple med de vanlige kjøttkontrollstempler med I eller II klasse. Ved etterbesiktigelse av hvalkjøtt brukes det stempel som er nevnt i § 16 i Forskrifter av 3 mai 1946. Dette stempel i blå farge påtrykkes på skrå på merkelappene på kassen på den del hvor det står «Hvalkjøtt godkjent». Merkelappene fås i Veterinærdirektoratet.

8) Hvalkjøtt som ikke godkjennes som mat for folk, skal kasseres og tas vare på av kontrollveterinæren, som er ansvarlig for at det enten tilintetgjøres eller leveres til teknisk bruk (jfr. kjøttkontrollovens § 14). Om hvalkjøtt stemplet med II klasse se Landbruksdepartementes rundskriv av 29 mai 1946.

9) Etter endt kontroll foretas veiing.

9 mai. 10) Det skal bare nyttes nye, reine og lyse kasser forsynt med hanker av tau eller tre. Kassene skal fores med pergamentpapir, og i kassene brukes finknust, rein is.

11) Kgl. resolusjon av 3 august 1945 om kjøttkontroll for biff og pølsekjøtt av hval oppheves. Rundskriv av 17 mai 1943, jfr. rundskriv av 20 juli 1944 om instruks om undersøkelse og bedømmelse av hvalkjøtt bortfaller.

12) Forsettlig eller uaktsom overtredelse av disse bestemmelser eller forsøk derpå er straffbar, jfr. § 23 i lov nr. 1 av 9 februar 1940.

13) Disse regler trer i kraft straks.

9 mai. **Kongelig resolusjon** *) om anlegg og drift av pelsdyrgårder i Tromsøysund herred, Troms fylke.

9 mai. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 fastsettes følgende regler om ansettelser ved Veterinærinstituttet:

§ 1. Veterinærinstituttets faste og midlertidige tjenestemenn skal ansettes av vedkommende regjeringsdepartement. Ledige stillinger kunngjøres i Norsk Lysingsblad og i de aviser og tidsskrifter som departementet bestemmer.

§ 2. Veterinærinstituttet skal ha et innstillingsråd etter lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 § 2, punkt 2.

Medlemmer av innstillingsrådet er instituttets direktør og 1 representant for tjenestemennene. Denne tjenestemannsrepresentant skal selv tilhøre samme tjenestegruppe som den ledige stilling. Når det gjelder ansettelse av andre tjenestemenn enn avdelingssjef skal innstillingsrådet også bestå av den avdelingssjef, til hvis avdeling vedkommende stilling er knyttet.

Representantene for tjenestemennene med personlige varamenn oppnevnes av styret i en anerkjent tjenestemannsorganisasjon for vedkommende tjenestegruppe. Er flere organisasjoner anerkjent for vedkommende tjenestegruppe, oppnevner styrene i fellesskap representantene med varamenn. Kan styrene ikke bli enige, skal representantene med varamenn oppnevnes av instituttets direktør etter forslag fra organisasjonsstyrene.

§ 3. Innstillingsrådet foreslår 3 søkere, i den orden rådet finner at de bør komme i betraktning.

---

*) Kunngj. 20 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

På forhånd utarbeides en liste over søkerne med opplysning om navn, alder, utdannelse og så vidt mulig tidligere offentlig og privat tjeneste. 9 mai.

Når det gjelder ansettelse av andre tjenestemenn enn avdelingssjef, skal vedkommende avdelingssjef, til hvis avdeling stillingen er knyttet, skriftlig sette fram sitt forslag. Deretter går forslaget til tjenestemannsrepresentanten og så videre til direktøren. Når det skal ansettes avdelingssjef setter vedkommende representant for denne tjenestegruppe skriftlig fram sitt forslag, som deretter går til direktøren.

Skal tjenestemannen ikke knyttes til en bestemt avdeling, avgjør direktøren hvem som først skal sette fram forslag.

Medlemmer av innstillingsrådet fratrer saksbehandlingen hvis stillingen søkes av vedkommende selv eller hans ektefelle eller slektning i opp- eller nedstigende linje så nær som søsken eller like nær besvogret. Direktøren kan ellers frita et medlem for å være med i en sak når det på forhånd melder at det av personlige grunner ikke finner det riktig å delta i behandlingen av saken. Stedfortreder eller varamann skal i tilfelle tre inn.

Hvis ikke alle er enige om innstillingen, trer de som har deltatt i behandlingen og ikke har forfall, sammen til møte. Dette ledes av direktøren. Hvis det er stemmelikhet er direktørens stemme avgjørende.

Den endelige innstilling med mulige dissenser tas inn i innstillingsprotokollen som underskrives av alle. Hvert medlem av rådet har rett til i protokollen å grunngi sitt standpunkt.

§ 4. Disse regler trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. 9 mai.

I medhold av lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 fastsettes følgende forandringer i det ved kongelig resolusjon av 8 mars 1935 fastsatte reglement for Norges Veterinærhøgskole:

I.

§ 19 a (ny bestemmelse).

Høgskolen skal ha et innstillingsråd etter lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 § 2, punkt 2.

Medlemmer av innstillingsrådet er den professor, institutt- eller klinikkbestyrer som vedkommende stilling sorterer under, videre to representanter for høgskolen og to representanter for tjenestemennene. Representantene for tjenestemennene skal tilhøre samme tjenestegruppe som den ledige stilling.

9 mai. Representantene for høgskolen med personlige varamenn oppnevnes av professorrådet og for tjenestemennene med personlige varamenn av styret i anerkjent tjenestemannsorganisasjon for vedkommende tjenestemannsgruppe. Er flere organisasjoner anerkjent for vedkommende tjenestegruppe, oppnevner styrene i fellesskap representantene med varamenn. Kan styrene ikke bli enige, skal representantene med varamenn oppnevnes av rektor etter forslag fra organisasjonsstyrene.

§ 20 skal lyde slik:

Dosenter, prosektorer og amanuenser ansettes av vedkommende regjeringsdepartement etter forslag fra innstillingsrådet. Assistentveterinærer og andre assistenter ansettes av professorrådet etter innstilling fra innstillingsrådet. De er forpliktet til å delta i undervisningen. Deres gjøremål og arbeidsplikter for øvrig fastsettes ved instruks av professorrådet, etter innstilling av vedkommende professor eller instituttbestyrer.

§ 22 skal lyde slik:

Høgskolens øvrige tjenestemenn ansettes av professorrådet etter innstilling fra innstillingsrådet. Deres arbeid og plikter fastsettes ved instruks av professorrådet.

§ 22 a (ny bestemmelse).

Innstillingsrådet foreslår 3 søkere i den orden rådet finner at de bør komme i betraktning.

På forhånd utarbeides en liste over søkerne med opplysning om navn, alder, utdannelse og så vidt mulig tidligere offentlig og privat tjeneste.

Den professor, institutt- eller klinikkbestyrer, som stillingen sorterer under, setter skriftlig fram sitt forslag. Dette går deretter til tjenestemannsrepresentantene og så videre til høgskolens representanter.

Skal tjenestemannen ikke knyttes til en bestemt avdeling, avgjør rektor hvem som først skal framsette forslag.

Medlemmer av innstillingsrådet fratrer saksbehandlingen hvis stillingen søkes av vedkommende selv eller hans ektefelle eller slektning i opp- eller nedstigende linje eller sidelinje så nær som søsken eller like nær besvogret. Rektor kan ellers frita et medlem for å være med i en sak når det på forhånd melder at det av personlige grunner ikke finner det riktig å delta i behandlingen av saken. Stedfortreder eller varamann skal i tilfelle tre inn.

Hvis ikke alle er enige om innstillingen, trer de som har deltatt i behandlingen og ikke har forfall, sammen til møte. Dette ledes

av en av høgskolens representanter etter rektors nærmere bestemmelse. 9 mai.

Den endelige innstilling med mulige dissenser tas inn i innstillingsprotokollen som underskrives av alle. Hvert medlem av rådet har rett til i protokollen å grunngi sitt standpunkt.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. 9 mai.

I medhold av midlertidig lov av 13 desember 1946 om utførselsforbud, § 2, bemyndiges Norges Røde Kors, etter nærmere bestemmelser fra Forsynings- og gjenreisningsdepartementet, til å gi utførselslisenser for gavepakker til Tyskland.

Skrivelse fra Justisdepartementet. 9 mai.

Departementet godkjenner med dette til bruk ved vigsler i menigheten «Betel», Rjukan, det vigselformular som ved kongelig resolusjon av 9 september 1927 er godkjent til bruk i «Menigheten i Filadelfia», Oslo.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Kaptein Johan Gustav Salvesen og hustrus Legat» til sjømenn av kapteins- eller styrmannsklassen som er hjemmehørende i Oslo eller Drammen og er blitt trengende på grunn av sykelighet eller alderdom, opprettet ved enkefru Jeanette Louise Salvesens testament av 5 februar 1931. 9 mai.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om tillatelse til å bruke veronal til fangst av rev i Norderhov og Flesberg herreder, Buskerud fylke. 13 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Fjellstien og Falck Ytters gates forlengelse, Sarpsborg, samt om vedtekter til reguleringen. 13 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om forskrifter for brannvernet i Sykkylven herred, Møre og Romsdal fylke. 13 mai.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Nittedal herred, Akershus fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 14 mai.

*) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

14 mai. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Nannestad herred, Akershus fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

14 mai. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at brannloven gjøres gjeldende innen visse grenser av det område av Sola herred, Rogaland fylke, hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 er gjort gjeldende, samt om tilleggsbestemmelser til brannloven for herredet.

16 mai. Nr. 1. **Lov** **)[1] om endring i lov av 29 april 1915 om stempelavgift av sigarer, sigaretter, sigaretthylser, snus m. v.

I.

I lov av 29 april 1915 om stempelavgift av sigarer, sigaretter, sigaretthylser, snus m. v. skal etternevnte bestemmelse lyde:

§ 7, annet ledd:

Det er forbudt å selge en avgiftspliktig vare til høyere detaljpris enn den, hvoretter varen ved utleveringen er stemplet medmindre varen etterstemples i samsvar med vedkommende departements bestemmelse.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

16 mai. Nr. 2. **Lov** **)[2] om endring i lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 § 2.

I.

I lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 skal § 2 lyde:

Overtredelse av forskrifter som utferdiges i henhold til denne lov, straffes også når overtredelsen er skjedd ved uaktsomhet, med bøter, for så vidt det ikke for overtredelsen er fastsatt særskilt straff i den alminnelige straffelov.

Den som i hensikt å skaffe seg eller andre en uberettiget vinning unnlater å betale omsetningsavgift som er iberegnet i oppebåret

---

*) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 19.
**) Kunngj. 22 mai i Lovtid. 1 nr. 18.
[1]) St.vedtak 3 mai. Se Ot. prp. nr. 27. Innst. O. nr. 52. St.tid., forh. i Ot. s. 216—217; i Lt. s. 78.
[2]) St.vedtak 3 mai. Se Ot. prp. nr. 31. Innst. O. nr. 51. St.tid., forh. i Ot. s. 216; i Lt. s. 78.

vederlag, straffes som for underslag bestemt i den alminnelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 §§ 255—256, jfr. § 263. 16 mai. Nr. 2.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov*)[1]) um brigde i lov frå 19 juli 1946 um utreinsking i offentleg teneste. 16 mai. Nr. 3.

I.

Desse paragrafane i lov frå 19 juli 1946 um utreinsking i offentleg teneste skal lyda:

§ 1. Offentleg tenestemann, som var tilsett fyre okkupasjonen, kan få avskil i dom, endå um det ikkje er grunn til å straffa han, soframt han stellte seg so andsynes okkupasjonsmaktene eller hjelparane deira, eller bar seg so unasjonalt åt på andre måtar, at han ikkje er verdig til å halda fram i stillingi. Held retten det etter tilhøvi sers urimeleg at tenestemannen fær avskil, kan domen, når tenesteumsyn ikkje synest vera til hinder, i staden gå ut på fullmakt for vedkomande styremakt til ordensstraffing som nemnt i tredje leden eller — etter framlegg frå vedkomande styremakt — til å nytta serskilt utmælt ordensstraff som der nemnt.

Sak um avskil etter fyrste leden skal påtalemakti reisa soframt tilsetjingsmakti krev det og Kongen ikkje fastset noko anna. Påstand um avskil etter fyrste leden og um tenestetap til straff, bør vanleg avgjerast i ei sak.

Vedkomande styremakt kan gjeve tenestemannen ordensstraff i staden for å krevja sak um avskil reist etter fyrste leden, sosant tenesteumsyn ikkje er til hinder. Ordensstraffer er flytjing til onnor teneste med same eller lægre grad eller suspensjon utan løn i upptil tvo år. For ordensstraffer gjeld reglane i lov um offentlege tenestemenn frå 15 februar 1918 § 23, fyrste og andre leden og § 24 fyrste og tredje leden, på tilsvarande måte. Melding um ordensstraff og grunnane skal gjevast skriftleg.

Fyresegnene i fyrste og tredje leden er ikkje til hinder for at ein tenestemann som stellte seg so som nemnt i fyrste leden fær avskil eller ordensstraff med heimel i onnor lov, ålmenne rettsgrunnsetningar eller tilsetjingsvilkor.

Tenestemann som hev fenge avskil utan dom avdi han stellte

*) Kunngj. 22 mai i Lovtid. 1 nr. 18.

[1]) St.vedtak 14 mai. Se Ot. prp. nr. 19. Innst. O. nr. 73. St.tid., forh. i Ot. s. 273—276; i Lt. s. 82—83.

16 mai. Nr. 3. seg so som nemnt i fyrste leden, jfr. fjorde leden, kan krevja at retten skal prøva vedtaket. Det er ikkje naudsynleg å klaga til høgare styremakt før sak vert reist, endå um gjeldande reglar gjev høve til det. Saki skal fyrehavast etter fyresegnene i lov frå 21 februar 1947 «om rettergang i landssviksaker»; § 38 i nemnde lov gjeld på tilsvarande måte for saksøkjaren. Sak må vera reist innan ein månad etter at tenestemannen fekk melding um avsetjingsvedtaket, likevel so at ein legg det endelege vedtaket til grunn dersom klage til høgare styremakt vert nytta innan ein månad eller innan klagefresten dersom den er kortare. Fresten vert rekna frå den dagen lovi tek til å gjelda, so sant vedtaket er gjort fyre den tid. Um frestutrekning og um uppreisnad gjeld reglane i domstol-lovi kapitel 8 so langt dei høver. Reglane i andre punktum av fyrste leden og andre punktum av andre leden gjeld på tilsvarande måte.

Det som er fastsett i fyrre leden — so nær som siste punktum — gjeld og for ordensstraff etter tredje leden når straffi ikkje er gjevi etter fullmakt frå retten.

§ 8. Vart offentleg tenestemann framflutt eller yverflutt under okkupasjonen, eller tilset i onnor offentleg teneste etter søknad, hev han krav på å ganga tilbake til den tenesta han hadde fyre okkupasjonen, soframt reglane i § 3 eller § 6, jfr. § 7, er til hinder for at han held fram der han er. Gjeng tenestemannen inn under § 2, eller er det andre grunnar for avskil, kan tilsetjingsmakti gjera vedtak um at han ikkje skal ha rett til å ganga innat i den tenesta han hadde fyre okkupasjonen. Innan ein månad etter tenestemannen fekk melding um vedtaket, kan han ha vedtaket inn for domstolane. Fyresegnene i § 1 femte leden, tredje, femte og sjette punktum gjeld på tilsvarande måte.

II.

Denne lovi tek til å gjelda 14 dagar etter ho er vedteki. So langt det høver gjeld ho og for saker som alt er innhavde for domstolane, men som ikkje er avgjort endeleg.

16 mai. **Kongelig resolusjon.*).**

I medhold av lov om kringkasting av 24 juni 1933 § 12 fastsettes forskrifter om innførsel og omsetning av radiomateriell således:

Forskrifter om innenlandsk salg, utleie eller utlån og om innførsel av radiomateriell.

I. Innførsel og innenlandsk salg, utleie eller utlån av mottakerapparater eller deler av sådanne apparater for radiokringkasting,

*) Kunngj. 22 mai i Lovtid. 1 nr. 18.

samt agentvirksomhet og annen medvirkning av den art at handels- 16 mai.
brev eller auksjonsbevilling er nødvendig i forbindelse med omsetning som nevnt, skal være forbudt uten tillatelse av Norsk Rikskringkasting.

II. Den som innfører, selger, utleier eller utlåner radiomateriell som nevnt, plikter å betale den til enhver tid fastsatte stempelavgift.

III. Den som får tillatelse til å forhandle radiomateriell som nevnt betaler en årlig avgift som fastsettes av Kirke- og undervisningsdepartementet. Kirke- og undervisningsdepartementet har adgang til å nedsette eller frafalle avgiften for visse grupper av forhandlere.

Når Kirke- og undervisningsdepartementet forlanger det, plikter enhver som selger, leier eller låner ut radiomottakerapparater (herunder selvbyggersett og forsterkere) å føre kontrollbøker. Departementet eller den dette bemyndiger, kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dette.

IV. Salg, utleie eller utlån av radiomateriell som nevnt må bare finne sted til innehavere av kringkastingkort eller forhandlertillatelse. Kirke- og undervisningsdepartementet eller den dette bemyndiger, kan bestemme at radiohandler plikter å påse at den som får utlevert radiomottaker, på forhånd viser fram gyldig kringkastingkort. Ved salg, utleie eller utlån av radiomateriell må forhandleren sende nøyaktig oppgave over navn og adresse på vedkommende kjøper, leier eller låner, på den måte som fastsettes av Kirke- og undervisningsdepartementet eller den som dette bemyndiger. Hvis oppgaven er utilstrekkelig og forhandleren ikke på anmodning fullstendiggjør den så den kan fylle sin hensikt, plikter forhandleren å betale lytteavgift for den termin det skulle ha vært løst kringkastingkort for. Når en radiomottaker med tilbehør som hefter for lytteavgift går over fra en lytter til en radiohandler og lytteren ikke betaler avgiften med kostnader innen den frist som er bestemt av Kirke- og undervisningsdepartementet eller den dette bemyndiger, må radiohandleren enten betale eller levere apparatet med tilbehør til Norsk Rikskringkasting. Norsk Rikskringkasting kan selge mottakeren med tilbehør til dekning av den som det hefter for.

Til sikkerhet for disse avgifter kan Kirke- og undervisningsdepartementet eller den dette bemyndiger kreve at handleren stiller et rimelig depositum.

V. Kirke- og undervisningsdepartementet eller den dette bemyndiger kan fastsette lempninger i disse bestemmelser og gi nærmere regler om fremgangsmåten ved innførsel og omsetninger, samt fast-

16 mai. sette nærmere vilkår for forhandlertillatelse. Som sådanne vilkår kan settes at visse apparater skal selges for en bestemt høyeste pris og at forhandleren plikter å føre bestemte slags apparater.

VI. Forskrifter om innenlandsk salg, utleie eller utlån og om innførsel av avgiftspliktig radiomateriell fastsatt ved kgl. resolusjon av 13 april 1934, 25 septembeř 1936, 6 mai 1938, 24 juni 1938 og 2 november 1939 oppheves.

16 mai. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 60 i lov om utskifting m. v. av 13 mars 1882 med tilleggslover treffes følgende bestemmelse:

Det maksimumsbeløp som etter utskiftingslovens § 60 kan pålegges loddeierne å utrede ved fordelingen av utflyttingsomkostningene fastsettes inntil videre således:

For de	første	10	skyldøre	.....	kr.	9,00	pr. øre
» »	neste	11—25	»	.....	»	8,00	» »
» »	»	26—50	»	.....	»	7,00	» »
» »	»	51—100	»	.....	»	6,00	» »
» »	»	101—200	»	.....	»	5,00	» »
» »	»	201—300	»	.....	»	4,50	» »
» »	»	301—400	»	.....	»	4,00	» »
» »	»	401—500	»	.....	»	3,50	» »
» »	»	501—700	»	.....	»	3,00	» »
» »	»	701—1 000	»	.....	»	2,50	» »

og siden kr. 200 pr. skyldmark.

Denne bestemmelse trer i kraft 1 juli 1947.

20 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Adolf Herman Løkens legat» til friplasser på Wøyens Guttehjem, opprettet ved Anders Løkens testament av 24 april 1946.

20 mai. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om løyve til å nytte gift til fangst av rovdyr i Hordaland fylke med unnatak av herada Bømlo, Eidfjord, Fana, Jondal, Kinsarvik, Kvam, Kvinnherad frårekna Furebergdalen, Os, Røldal, Samnanger, Strandebarm og Sund.

20 mai. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Tromsø.

---

*) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 19.
**) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 16.

Skriv*) frå Landbruksdepartementet om løyve til å nytta gift til fengd av rovdyr i Kinn herad, Sogn og Fjordane fylke. 21 mai.

Skrivelse**) fra Forsyningsdepartementet om endringer i byg- ningsvedtekter for Bergen. 21 mai.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet. 22 mai.

Med hjemmel i § 25, siste ledd, i forskrifter for fiskefartøyers innredning og utrustning m. v., fastsatt ved kongelig resolusjon av 22 september 1922 og forandret ved kongelig resolusjon av 10 desember 1932 og ved Handelsdepartementets skrivelse av 6 juli 1946, fastsetter departementet herved følgende tillegg til forskriftenes § 13, punkt a:

Surringer av wire om snurpenotbåter som føres under utsvingte daviter, skal være forsynt med slipphaker eller sytaug av tauverk så surringene kan løses eller kappes både fra brudekk og fra hoveddekk.

Taljeløperne skal være av tauverk.

Øks for kutting av surringer og taljeløpere må oppbevares på lett tilkommelig sted i nærheten av båtene.

Lov**)[1]) om brigde i lov om folkeskulen på landet av 16 juli 1936. 23 mai. Nr. 1.

§ 22, 1 og 2 i lov om folkeskulen på landet av 16 juli 1936 skal lyda såleis:

1. Stortinget fastset minsteløna til lærarar i heile lærarpostar. Dei skal ha vekeløn, eit rikstillegg til vekeløna og 3 alderstillegg.

Rikstillegg og alderstillegg får berre dei lærarane som er tilsette fast eller på oppseiing.

Det skal fastsetjast eit serskilt rikstillegg og særskilde alderstillegg for dei lærarane utan heil lærarutdaning som nå har postar i folkeskulen.

Når ein lærar held all den skulen som ligg til posten hans for eit kalenderhalvår, skal han ha alderstillegg og rikstillegg for heile halvåret.

2. Alderstillegg får læraren etter ei tenestetid på 2, 4 og 6 år; dei vert rekna frå 1 januar eller 1 juli nest etter at tenesteåra er fylte. Det kalenderhalvåret då tenestetida tok til, vert medrekna heilt, i fall læraren har haldi den skulen som låg til halvåret.

---

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 20.
**) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 19.
[1]) St.vedtak 26 april. Se Ot. prp. nr. 11. Innst. O. nr. 42. St.tid., forh.. i Ot. s. 215—216; i Lt. s. 77.

23 mai. Nr. 2. **Lov** *)[1]) **om brigde i lov om folkeskolen i byene av 16 juli 1936.**

§ 22, 3 i lov om folkeskolen i byene av 16 juli 1936 skal lyda såleis:

Alderstilleggenes størrelse. De må minst ha den størrelse som Stortinget fastsetter.

Det skal være 4 alderstillegg som oppnås etter 2, 4, 6 og 8 års tjeneste.

23 mai. Nr. 3. **Lov** *)[2]) **om endring i lova frå 1 april 1876 om Udgivelse af en Lovtidende og Bekjendtgjørelse af Love m. v.**

I.

I lov frå 1 april 1876 om Udgivelse af en Lovtidende og Bekjendtgjørelse af Love m. v. skal § 1 lyda slik:

Norsk Lovtidend utgis for offentlig regning og skal inneholde:

a. grunnlovsbestemmelser,
b. lover,
c. provisoriske anordninger og kunngjøringer om oppheving av slike anordninger,
d. anordninger og bestemmelser som Kongen eller et regjeringsdepartement har gitt eller godkjent — når overtredelse kan medføre ansvar eller tap av rettigheter for privatfolk,
e. vedtak om skattepålegg.

Etter forskrifter som Kongen gir, kan også inntas anordninger og bestemmelser med innhold som nevnt under bokstav d, når de er gitt eller godkjent av et direktorat eller et annet sentralt organ for forvaltningen.

Når en lov er blitt endret, kan Kongen fastsette at loven skal tas inn i lovtidenden på nytt, med den nye ordlyd.

II.

Denne lova tek til å gjelde straks.

23 mai. Nr. 4. **Lov** *)[3]) **om endring av lov av 1 juli 1927 om veddemål ved totalisator med tillegslov av 24 mars 1933.**

---

*) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

[1]) St.vedtak 26 april. Se Ot. prp. nr. 11. Innst. O. nr. 42. St.tid., forh. i Ot. s. 215—216; i Lt. s. 77.

[2]) St.vedtak 14 mai. Se Ot. prp. nr. 20. Innst. O. nr. 61. St.tid., forh. i Ot. s. 273; i Lt. s. 82.

[3]) St.vedtak 14 mai. Se Ot. prp. nr. 21. Innst. O. nr. 69. St.tid., forh. i Ot. s. 270; i Lt. s. 81—82.

I. 23 mai.

I lov av 1 juli 1927 om veddemål ved totalisator med tilleggslov av 24 mars 1933 skal § 1 fjerde ledds første punktum lyde slik: Nr. 4.

Av innskuddenes samlede beløp tilfaller 30 pst. staten og det lag som har fått bevillingen.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

Lov *)[1]) **om adgang for kommunene til å ligne ut tilleggsskatt på større inntekter for budsjett-året 1947—48.** 23 mai. Nr. 5.

§ 1. For det kommunale budsjettår 1947—48 skal kommunene, når den ordinære inntektsskatt utskrives med minst 10 pst., være berettiget til å ligne ut en tilleggsskatt på inntekter av sådan størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sogn, er det tilstrekkelig at skatten i et av sognene utskrives med minst 10 pst.

Tilleggsskatt pålegges ikke rederiselskaper. Det samme gjelder slike boligselskaper som omhandlet i skattelov for landet § 51, skattelov for byene § 41, begges femte ledd, når minst 85 pst. av selskapets leieinntekter kommer fra aksjonærer (andelshavere) som har boligleiligheter i eiendommen.

For selskaper som driver fangstvirksomhet på havet eller bergningsvirksomhet, beregnes tilleggsskatten av den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte at de pågjeldende skattepliktiges inntekt etter fradrag av den skattefri del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et prosentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer etter nedenstående tabell.

Når den skattebare inntekt er								
over kr.	12 000,	men ikke over kr.	20 000,	tillegg	1	pst.
» »	20 000,	—»—	»	30 000,	»	1½	»
» »	30 000,	—»—	»	40 000,	»	2	»
» »	40 000,	—»—	»	60 000,	»	2½	»
» »	60 000,	—»—	»	80 000,	»	3	»
» »	80 000,	—»—	»	100 000,	»	3½	»
» »	100 000,	—»—	»	125 000,	»	4	»
» »	125 000,	—»—	»	150 000,	»	4½	»
» »	150 000,				»	5	»

*) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

[1]) St.vedtak 14 mai. Se Ot. prp. nr. 28. Innst. O. nr. 55. St.tid., forh. i Ot. s. 269—270; i Lt. s. 81.

23 mai. Nr. 5. Den økede skatt, som er en følge av at den skattbare inntekt (uten tillegg) kommer over noen av de anførte minimumsgrenser, må dog ikke i noe tilfelle utgjøre mer enn halvparten av det skattbare inntektsbeløp, som ligger over grensen.

Tillegget kan — for alle inntekter under ett — forhøyes til det dobbelte, det 3-dobbelte, 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

23 mai. Nr. 6. **Lov** *)[1]) **om førebils tillegg til reglane i landsskattelovi om utlikning av fylkesskatten på heradi.**

§ 1. Når serlege tilhøve gjer det turvande kan fylkestinget med samtykkje av vedkomande departement gjera vedtak om at tre tiandepartar av fylkesskatten som skal delast på heradi, vert delt etter skjønn av fylkestinget. Den parten av skatten som vert delt etter den skattskrivne eiga skal då settjast ned til tvo tiandepartar.

§ 2. Denne lovi skal gjelde for budsjettåra 1947—48 og 1948—49.

23 mai. Nr. 7. **Lov** *)[2]) **inneholdende særregler om skatteligningen for 1947—48 i Finnmark og visse distrikter i Nord-Troms.**

§ 1. Ved utligningen av skatter til stat og kommune for budsjettåret 1947—48 i Kvænangen, Skjervøy, Nordreisa, Kåfjord, Storfjord og Lyngen og i distriktene i Finnmark fylke anvendes særreglene i denne lov ved siden av den alminnelige skattelovgivning.

§ 2. Personer, selskaper og skattepliktige innretninger som på grunn av de ekstraordinære forhold under krigssituasjonen i Norge har flyttet sitt bosted, kontor eller styrets sete fra de distrikter som er nevnt i § 1, skal anses bosatt eller hjemmehørende i det av disse distrikter som de flyttet fra, såfremt de etter skattelovenes bestemmelser om skattestedet var å regne som bosatt eller hjemmehørende der 1 januar 1944 — for Vardø bys vedkommende 1 januar 1941.

Bestemmelsen i første ledd gjelder ikke for personer som 1 januar i ligningsåret bodde i eget hus i oppholdsdistriktet.

---

*) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

[1]) St.vedtak 14 mai. Se Ot. prp. nr. 16. Innst. O. nr. 63. St.tid., forh. i Ot. s. 270; i Lt. s. 81.

[2]) St.vedtak 14 mai. Se Ot. prp. nr. 30. Innst. O. nr. 70. St.tid., forh. i Ot. s. 270—271; i Lt. s. 82.

§ 3. Stønad (dagpenger) utbetalt i medfør av stønadsregler for evakuerte av 31 desember 1945 og tidligere bestemmelser, og dagverksbidrag, utbetalt i medfør av kongelig resolusjon av 14 september 1945, skattlegges ikke som inntekt. 23 mai. Nr. 7.

§ 4. Vedkommende departement eller den som departementet gir fullmakt til det, kan fastsette slike særforskrifter som forholdene gjør nødvendige, om gjennomføringen av skatteligningen og innfordringen av de skatter som blir utlignet.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. 23 mai.

Punkt 1 i de ved kongelig resolusjon av 27 juli 1945 fastsatte regler om fullbyrdelse av dødsstraff endres slik at det i stedenfor «Oslo, Bergen, Trondheim eller Tromsø» skal stå: «Oslo, Bergen, Trondheim, Bodø eller Tromsø».

Kongelig resolusjon.*) 23 mai.

Sosialdepartementet bemyndiges til å stadfeste alminnelige helseforskrifter som etter sunnhetsloven av 16 mai 1860 skal approberes av Kongen.

Kongelig resolusjon.*) 23 mai.

§ 2 i forskrifter om lastning m. v. av fiskefartøyer av 27 mai 1938 gis et tillegg, punkt 3 a, sålydende:

§ 2, punkt 3 a. Fartøyer som driver sildefiske ved Island og som fører dekkslast eller snurpenotbåter utsvinget under daviter, skal før avgang underkastes et ettersyn av Skipskontrollens besiktelsesmann på stedet og en av Sjøfartskontoret oppnevnt mann. For å få dette ettersyn utført påligger det fartøyets reder eller fører i god tid før avgang å underrette Skipskontrollens sjøkyndige besiktelsesmann i distriktet om når og hvor ettersynet ønskes utført. Ved ettersynet skal det undersøkes om lastningen er utført overensstemmende med bestemmelsene i disse forskrifter og om fartøyet for øvrig er i sjødyktig forfatning for den forestående reise. Herunder skal det foretas en prøve for å se om fartøyet har tilstrekkelig stabilitet. Ved denne prøve må det tas hensyn til forbruk av brensel under reisen. Under ettersynet påligger det fartøyets eier eller fører å assistere ved utførelsen av foran nevnte prøve og for øvrig bistå besiktelsesmennene i den utstrekning som måtte være nødvendig. Når det ved ettersynet er funnet at lastningen av fartøyet m. v. er

*) Kunngj. 30 mai i Lovtid. I nr. 19.

23 mai. tilfredsstillende, utsteder besiktelsesmennene en avgangstillatelse in duplo. Det ene eksemplar overleveres til skipets fører og det annet innsendes til Sjøfartskontoret. Fartøyet kan ikke utklareres før avgangstillatelsen har vært forevist vedkommende tollmyndighet.

23 mai. **Kongelig resolusjon.**

Midlertidige statstjenestemenn, som blir lønnet etter regulativet, skal fra 1 juli 1947 få rett til den regulativmessige bruttolønn. Under den midlertidige tjenestegjøring kan de ikke få utbetalt mer enn nettolønn (bruttolønn ÷ pensjonsinnskudd), men skal få restoppgjør hvis de slutter i statstjenesten. Går de over i fastere statsstilling med medlemskap i Statens Pensjonskasse eller Statsbanenes Pensjonskasse, vil differansen mellom brutto- og nettolønnen ikke bli utbetalt, men beløpet vil bli overført til vedkommende pensjonskasse og betraktes som vanlig pensjonsinnskudd for det forløpne tidsrom.

23 mai. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om endring av § 30, 1. ledd og § 32, 1. punktum i politivedtekten for Tønsberg.

24 mai. **Bestemmelser** *) om rasjonering og omsetning av mel og brød, erter, bønner og grynvarer.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 24 mai 1947 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning av livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Mel (herunder potetmel), gjæret bakverk (unntatt wienerbakverk og boller), erter, bønner og grynvarer skal være gjenstand for rasjonering.

§ 2. Utenom de tilfelle som er særskilt nevnt i disse bestemmelser er det forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og motta de i § 1 nevnte rasjonerte varer uten mot samtidig klipp av merker på rasjoneringskort for mel og brød eller mot anvisning utstedt av forsyningsnemnd eller av Direktoratet for proviantering og rasjonering eller mot attesterte utførselsangivelser.

Servering av nevnte varer kan skje fritt.

§ 3. Potetmel og risgryn kan selges og kjøpes etter nærmere bestemmelse av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 4. Personer som tilhører privathusholdninger, enkeltpersoner med egen husholdning, mannskap ombord på skip i innenriksfart og personer som bor fast i hotell, pensjonat eller annet herberge, får av forsyningsnemnda utstedt rasjoneringskort på mel og brød.

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 20.

Rasjoneringskort kan også i nødvendig utstrekning stilles til rådighet for anstalthusholdninger til utdeling til betjening og funksjonærer for den tid disse har kosten utenfor anstalthusholdningen og til bruk på reiser og i fritiden. Har noen av disse personer fått utdelt rasjoneringskort, må anstalten klippe fra merker på disse kort for den tid vedkommende har kosten i anstalthusholdningen. 24 mai.

Personer som kommer fra utlandet, kan få tildelt rasjoneringskort etter nærmere bestemmelse av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 5. Det er forbudt å overdra rasjoneringskort. Løse merker gjelder ikke.

Ved salg mot klipp av merker er disse bare gyldige i den uke de lyder på, i de to foregående og i de tre etterfølgende uker. Det kan også selges mot klipp av et halvt merke og da halvparten av de mengder som fastsatt for et helt merke.

Rasjoneringskortene må for å være gyldige være stemplet av forsyningsnemnda og påført innehaverens navn og adresse.

§ 6. Alt gjæret mykt bakverk må bare selges i de vekter som bestemmes av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 7. Direktoratet for proviatering og rasjonering bestemmer hvor store mengder mel og brød, erter, bønner og grynvarer det til enhver tid kan selges mot klipp av merker på rasjoneringskortet for mel og brød m. v. Direktoratet kan treffe bestemmelse om tilleggsrasjoner til barn, syke og personer med særlig krevende arbeid.

§ 8. Anvisninger utstedes etter skriftlig søknad med beholdningsoppgave og nødvendige legitimasjoner for forbruk og omsetning.

En anvisning er bare gyldig i det tidsrom den lyder på.

§ 9. Ved salg av de i § 1 nevnte rasjonerte varer til restaurant eller besetning ombord på skip i utenriksfart, må det foreligge utførselstillatelse fra tollvesenet. Når varene er brakt ombord, gir tollvesenet leverandøren en gjenpart av utførselsangivelsen med påskrift om at varene er brakt ombord.

§ 10. Anstalthusholdninger (så som sykehus, gamlehjem, barnehjem, asyler, fengsler og lignende) kan bare få kjøpt de i § 1 nevnte rasjonerte varer mot anvisning fra forsyningsnemnda. Har noen av anstalthusholdningens medlemmer fått utdelt rasjoneringskort, skal disse deponeres hos anstaltens foresatte under oppholdet der, og av denne fraklippes de merker som gjelder for den tid oppholdet varer.

§ 11. Til bruk ved undervisning og til bruk i ervervsmessig virksomhet kan de i § 1 nevnte rasjonerte varer tildeles etter nærmere bestemmelse av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 12. Detaljister som selger de i § 1 nevnte rasjonerte varer, kan bare få kjøpt disse mot anvisning fra forsyningsnemnda.

24 mai. Detaljister som selger rasjonert bakverk, som de ikke selv framstiller, kan få kjøpt denne vare mot kjøpslegitimasjon som nevnt i § 13, 2. ledd.

§ 13. Salg fra Statens Kornforretning eller mølle til grossist og fra grossist til grossist kan skje mot skriftlig kvittering.

Salg fra produsent eller grossist eller detaljist av rasjonert bakverk kan skje mot:

1) brukte og nye anvisninger,
2) brukte og nye attesterte utførselsangivelser,
3) klipte rasjoneringsmerker.

Brukte anvisninger kan brukes også ut over den tid de lyder på.

§ 14. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 15. Disse bestemmelser trer i kraft 1 juni 1947. Samtidig oppheves forskrifter av 6 oktober 1941 om særskilt rasjonering av risgryn med senere endringer, forskrifter av 13 november 1945 om rasjonering og omsetning av mel og brød med senere endring og forskrifter av 9 mars 1946 om særskilt rasjonering av potetmel med senere endringer.

24 mai. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Borgund herred, Møre og Romsdal fylke.

24 mai. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring i reguleringsplan for Mo og om vedtekter i tilknytning til planen.

28 mai. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om at den som i Søndre Høland herred, Akershus fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 august 1947 skal ha bevilling.

28 mai. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om at den som i Kolbu herred, Opland fylke, gjør seg en næring av å drive bevertning med mat eller drikke, fra 1 august 1947 skal ha bevilling.

28 mai. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om at den som i Fluberg herred, Opland fylke, gjør seg en næring av å drive herberge,

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 20.

derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat og drikke, fra 1 august 1947 skal ha bevilling. 28 mai.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om at den som i Stokken herred, Aust-Agder fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 august 1947 skal ha bevilling. 28 mai.

Skriv *) frå Sosialdepartementet om at den som i Leikanger herad, Sogn og Fjordane fylke, gjer seg ei næring av å driva herberge, derunder vertshus, pensjonatverksemd og anna utleige av enkeltrom eller bevertning med mat eller drykk, frå 1 juli 1947 skal ha løyve. 28 mai.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om at den som i Leksvik herred, Nord-Trøndelag fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 juli 1947 skal ha bevilling. 28 mai.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Laura Nicoline og Hans Jacob Olsens gave» til gamle trengende i Brevik, opprettet ved fru Laura Nicoline Olsens testament av 8 februar 1945. 28 mai.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Cand. jur. H. E. Grøns legat til Østlandske Blindeforbund», opprettet ved testament av 19 juni 1944. 28 mai.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Stamnes herred, Nordland fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, fra 1 mai til 1 november. 28 mai.

Lov *)[1]) om endring i lov av 6 juli 1923 om omsetningsavgift av sjokolade- og sukkervarer. 30 mai. Nr. 1.

I.

§ 2 i lov av 6 juli 1923 om omsetningsavgift av sjokolade- og sukkervarer skal lyde:

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 20.
**) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.
[1]) St.vedtak 14 mai. Se Ot. prp. nr. 23. Innst. O. nr. 53. St.tid., forh. i Ot. s. 269; i Lt. s. 81.

30 mai. Nr. 1.

Som sjokolade- og sukkervarer anses etter denne lov sjokolade og sjokoladevarer av enhver art, kakaopreparater ferdig til umiddelbart bruk, lakris og lakrisvarer av enhver art, marsipanmasse, marsipan og marsipanvarer av enhver art samt konfekt, drops og annet sukkertøy av enhver art, herunder også kandiserte saker.

I tvilstilfelle avgjøres spørsmålet om en vares avgiftsplikt av vedkommende regjeringsdepartement.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid bortfaller Administrasjonsrådets vedtak av 20 august 1940 om endring i § 2 i lov av 6 juli 1923 om omsetningsavgift av sjokolade- og sukkervarer.

30 mai. Nr. 2.

Lov *)[1]) om endring i lov av 15 august 1908 om tilvirking, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v.

I.

I lov av 15 august 1908 om tilvirking, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v. skal følgende bestemmelser lyde:

§ 47 annet ledd post a:

Med bøter eller fengsel opp til 6 måneder eller begge deler straffes den som:

a) uten anvendelse av særlige apparater søker å fremstille drikkebrennevin av denaturert brennevin, spiritusholdig ferniss, politur og lignende ved fraskillelse av tilsatte stoffer eller ved tilsetting av stoffer.

§ 55 første ledd oppheves.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

30 mai. Nr. 3.

Lov *)[2]) om endring i lov om tollvesenet av 22 juni 1928.

I.

I lov om tollvesenet av 22 juni 1928 skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 125, tredje ledd. Kongen eller den han dertil bemyndiger, treffer bestemmelse om, hvorvidt og i hvilken utstrekning de i loven

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 20.

[1]) St.vedtak 14 mai. Se Ot. prp. nr. 26 Innst. O. nr. 54. St.tid., forh. i Ot. s. 269; i Lt. s. 81.

[2]) St.vedtak 14 mai. Se Ot. prp. nr. 54. Innst. O. nr. 71. St.tid., forh. i Ot. 271; i Lt. s. 82.

inneholdte forskrifter om trafikk fra og til utlandet skal gis anvendelse på trafikk fra og til Svalbard og Jan Mayen samt fra og til fangstfeltene på havet. 30 mai. Nr. 3.

§ 151. Kongen treffer bestemmelse om hvorvidt og i hvilken utstrekning militær-, toll- og politiluftfartøyer skal være unntatt fra lovens forskrifter.

§ 181, annet ledd. Det samme gjelder varetrafikk fra og til Svalbard og Jan Mayen samt fra og til fangstfeltene på havet, for så vidt lovens bestemmelser er gjort anvendelige på denne.

II.

Denne loven trer i kraft straks.

Lov *)[1]) om endring i lov om Kongeriket Norges Hypotekbank av 28 juni 1887. 30 mai. Nr. 4.

Lov om Kongeriket Norges Hypothekbank av 28 juni 1887 § 4, 1. punktum, skal heretter lyda slik:

Af den Del af Grundfondet, som er tilskudt af Staten, svarer Banken en aarlig Rente, som fastsættes af Kongen og udredes af Bankens Overskud, efterat Renter af dens Gjæld samt Administrationsudgifter er bestridte.

Kongelig resolusjon *) om at håndverksloven skal gjelde i Sandar herred, Vestfold fylke, fra 1 juli 1947. 30 mai.

Kongelig resolusjon.*) 30 mai.

I medhold av lov av 13 desember 1946 om omsetning av pelsdyrskinn bestemmes:

I. Loven trer i kraft 1 juli 1947.

II. Landbruksdepartementet bemyndiges til å treffe de avgjørelser og gi de bestemmelser som loven tillegger departementet.

Kongelig resolusjon. 30 mai.

Med hjemmel i lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 og 6 juni 1930, § 2 første ledd, og i henhold til Stortingets vedtak av 2 mai 1947 fastsettes endringer i det ved kongelige resolusjoner av 23 juli 1926, 8 juli 1927, 13 juni 1930, 26 juni 1931, 30 juni 1932, 29 mai 1936, 3 juni 1938 og 19 juli 1946 fastsatte regulativ for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket således:

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 20.

[1]) St.vedtak 14 mai. Se Ot. prp. nr. 25. Innst. O. nr. 74. St.tid., forh. i Ot. s. 271—273; i Lt. s. 82.

30 mai. § 17, 1. ledd i regulativet blir sålydende:

Dersom den reisende må overnatte (d. e. tilbringe 3 timer eller derover av natten utenfor sin bopel), får statsråder et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 12, de til 1ste klasse hørende tjenestemenn kr. 5 og de til 2nen klasse hørende kr. 3 for hver natt som må tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget forhøyes med kr. 2 for hver natt den reisende må oppholde seg i kjøpstad eller ladested.

Endringen trer i kraft 1 juli 1947.

30 mai. **Kongelig resolusjon.***)

Bankinspektørenes Forening anerkjennes som forhandlingsberettiget etter lov av 6 juli 1933, nr. 12, § 2, jfr. § 3.

30 mai. **Kongelig resolusjon.***)

Kongelig resolusjon av 7 september 1939 om forbud mot sivil luftfart over samt landing med sivilt luftfartøy på norsk land- og sjøområde settes ut av kraft.

30 mai. **Skrivelse****) fra Sosialdepartementet om at den som i Rissa herred, Sør-Trøndelag fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 august 1947 skal ha bevilling.

30 mai. **Skrivelse****) fra Forsyningsdepartementet.

I medhold av lov om okkupasjonsgjevinga av 27 september 1946 § 1 nr. 2, annet ledd, og kongelig resolusjon av 22 november 1946, fastsettes at forordning av 9 desember 1942 om framstilling, omsetning og bruk av celluloselakkprodukter skal opphøre å gjelde fra og med 5 juni 1947.

30 mai. **Skriv****) frå Forsyningsdepartementet om tillegg til vedtekt til § 58 i bygningslova for Madla herad, Rogaland fylke.

31 mai. **Skrivelse****) fra Landbruksdepartementet om at hund i Grane herred, Nordland fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

2 juni. **Skrivelse****) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Farsund.

2 juni. **Skrivelse****) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Høyland herred, Rogaland fylke.

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 20.
**) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Sørfold herred, Nordland fylke, skal holdes i band eller forsvarig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 2 juni.

Stortingsvedtak.[1]) 3 juni.

I. Stortinget samtykker i at pensjonister som får pensjon av Statsbanenes Pensjonskasse etter lønnsregulativer fastsatt i 1919 eller senere, får fra 1 juli 1947 utbetalt et samlet dyrtidstillegg på 45 pst. av pensjonen, dog ikke over kr. 1 400 årlig. Andre pensjonister får en tilsvarende forhøyelse av sitt dyrtidstillegg.

II. Dyrtidstillegg skal ikke betales til de pensjonister som har fått sine pensjoner regnet om etter lov av 19 februar 1947 eller som får pensjon beregnet etter nye lønnsregulativer.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om tillatelse til bruk av gift til fangst av rovdyr i Ålen og Heim herreder, Sør-Trøndelag fylke. 4 juni.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om at den som i Værøy herred, Nordland fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 januar 1948 skal ha bevilling. 4 juni.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Alvim, Sarpsborg og vedtekter i tilknytning til reguleringen. 4 juni.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningslovens §§ 48, 57, 97, 2, 98 og 144 for Fagernes bygningskommune, Opland fylke. 4 juni.

Bestemmelser *) om rasjonering og omsetning av sukker, sirup og glykose. 5 juni.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 5 juni 1947 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning av livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Sukker, sirup og glykose skal være gjenstand for rasjonering.

§ 2. Utenom de tilfelle som er særskilt nevnt i disse bestemmelser, er det forbudt å selge, kjøpe eller på annen måte overdra og

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.
**) Kunngj. 18 juni i Lovtid. 1 nr. 22.
[1]) Se St.prp. nr. 1, kap. 1003. Budsjett-innst. S. 201. St.tid. s. 918.

5 juni. motta sukker, sirup og glykose uten mot samtidig klipp av merker fra rasjoneringskort, eller mot anvisning utstedt av forsyningsnemnd eller av Direktoratet for proviantering og rasjonering eller mot attesterte utførselsangivelser.

§ 3. Sirup og glykose kan selges og kjøpes etter nærmere bestemmelse av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 4. Personer som tilhører privathusholdninger, enkeltpersoner med egen husholdning, mannskap ombord i skip i innenriks fart og personer som bor fast i hotell, pensjonat eller annet herberge får av forsyningsnemnda utstedt rasjoneringskort for sukker.

Rasjoneringskort kan også i nødvendig utstrekning stilles til rådighet for anstalthusholdninger til utdeling til betjening og funksjonærer for den tid disse har kosten utenfor anstalten. Har noen av disse personer fått utlevert rasjoneringskort, skal anstalten klippe fra merker på disse kort for den tid vedkommende har kosten i anstalthusholdningen.

§ 5. Det er forbudt å overdra rasjoneringskort.

Løse merker gjelder ikke.

Hvert merke er bare gyldig i den tid det lyder på, i den foregående og i de 3 etterfølgende uker.

Forsyningsnemnda kan dog i særlige tilfelle gi tillatelse til salg på forskudd for lengere tid.

Rasjoneringskortene må for å være gyldige være stemplet av forsyningsnemnda og påført innehaverens navn og adresse.

§ 6. Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer hvor store mengder sukker det til enhver tid kan selges mot klipp av merker på rasjoneringskortet for sukker.

Direktoratet kan treffe bestemmelse om ekstrarasjoner av sukker ved særlige høve.

§ 7. Anvisninger utstedes etter skriftlig søknad med beholdningsoppgave og nødvendige legitimasjoner for forbruk og omsetning.

En anvisning er bare gyldig i det tidsrom den lyder på.

§ 8. Ved salg av sukker til bruk for restaurant eller besetning ombord i skip i utenriks fart, må det foreligge utførselstillatelse fra tollvesenet. Når varen er bragt ombord, gir tollvesenet leverandøren en gjenpart av utførselsangivelsen med påskrift om at varene er brakt ombord.

§ 9. Anstalthusholdninger (sykehus, gamlehjem, barnehjem, asyler, fengsler o. l.) kan bare få kjøpt sukker mot anvisning fra forsyningsnemnda.

Har noen av anstalthusholdningens medlemmer fått utdelt rasjoneringskort, skal disse deponeres hos anstaltens foresatte under

oppholdet der, og av denne fraklippes de merker som gjelder for den tid oppholdet varer. 5 juni.

§ 10. Til bruk ved undervisning og til bruk i ervervsmessig virksomhet kan sukker tildeles etter nærmere bestemmelse av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 11. Detaljister kan bare få kjøpt sukker mot anvisning fra forsyningsnemnda. Det kan ved anvisningen gis dekning for inntil 2 % svinn.

Grossist kan bare selge sukker mot anvisning eller attestert utførselsangivelse. Grossist kan allikevel selge til grossist mot skriftlig kvittering.

§ 12. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 13. Disse bestemmelser trer i kraft 5 juni 1947. Samtidig oppheves forordning av 21 oktober 1940 om rasjonering av glykose med utfyllende bestemmelser av samme dato, forordning av 4 april 1941 om rasjonering og omsetning av sirup, forskrifter av 5 april 1941 om rasjonering og omsetning av sirup med senere endringer, forordning av 26 april 1941 om rasjonering og omsetning av sukker og forskrifter av 28 april 1941 om rasjonering og omsetning av sukker med senere endringer.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Signe Wessel Zapffe s legat» til sanatorieopphold for en eller flere tuberkuløse som er født og har hjemstavn i Tromsø by, opprettet ved apoteker Fritz Gottlieb Zapffe og hustrus gavebrev av 7 januar 1947. 5 juni.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Kari og Nils Torsteinsruds legat» til drift av gamleheim i Leveld, skipa ved testament frå 13 oktober 1943. 5 juni.

Lov *)[1]) om bransjeråd. 6 juni.

§ 1. Kongen kan bestemme at det skal opprettes bransjeråd for de enkelte industri- eller næringsgrener for å fremme et godt samarbeid innen disse og mellom disse og Statens næringspolitiske organer. Nr. 1.

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.

[1]) St.vedtak 20 mai. Se Ot. prp. nr. 153, 1945. Innst. O. VIII. St.tid., forh. i Ot. s. 224—268; i Lt. s. 83—107.

6 juni. Nr. 1.

Bransjeråd skal bestå av så mange medlemmer med personlige varamenn som Kongen bestemmer, og oppnevnt av Kongen. Blant medlemmene skal være representanter for bedriftsledelse — derunder selvstendige næringsdrivende —, arbeidere og funksjonærer i vedkommende industri- eller næringsgren. De skal fortrinsvis oppnevnes etter forslag fra vedkommende organisasjoner. Det kan også oppnevnes representanter for råvareinteressene. Videre skal Staten være representert i bransjerådene.

Kongen fastsetter funksjonstiden for bransjerådets medlemmer og oppnevner blant disse formann og varaformann.

§ 2. Bansjerådet skal innen sitt område være rådgivende organ for vedkommende departement og avgi uttalelser i saker som dette forelegger det.

Rådet skal ta opp og fremme forslag og gi uttalelser om følgende saker:

1. Utnytting av forskingens resultater i samarbeid med Norges teknisk-naturvitenskapelige forskingsråd og andre offentlige eller private forskingsorganer.
2. Fordeling av arbeidsoppgavene mellom de forskjellige bedrifter, med sikte på den høyest mulige utnytting av bedriftenes kapasitet under hensyn til produksjonsbetingelser og avsetningsmuligheter på de hjemlige og internasjonale markeder.
3. Opprettelse, utvidelse, omlegging eller nedlegging av bedrifter.
4. Kartlegging av bransjens tekniske og økonomiske virksomhet med sikte på en bedre utbygging av næringen og spørsmål i samband med tilgangen på råstoff.
5. Teknisk og organisatorisk rasjonalisering og andre spørsmål av betydning for å høyne den produktive og økonomiske effektivitet. Bransjerådet skal dog ikke fungere som pris- eller lønnsutvalg eller beskjeftige seg med tariffspørsmål.

Til å behandle spesielle saker har bransjerådet høve til med vedkommende departements samtykke å sette ned sakkyndige utvalg med representanter utenfor rådet.

§ 3. Enhver plikter å gi bransjerådene eller deres sakkyndige utvalg de opplysninger som disse krever for utføringen av sine gjøremål etter denne lov. Opplysningene kan kreves gitt skriftlig eller muntlig innen en nærmere fastsatt frist. Enhver har dog rett til å forlange at meddelelse av hemmeligholdte tekniske innretninger eller framgangsmåter bare gis til dem Kongen gir rett til å ta mot slike opplysninger.

Bransjeråd eller deres sakkyndige utvalg kan kreve å få besiktige bedrifter og andre faste eiendommer, varer og andre løsøregjenstander.

§ 4. Enhver som i medfør av stilling eller verv etter denne lov 6 juni.
får opplysning om drifts- eller forretningshemmeligheter eller andre Nr. 1.
forhold som ikke er alminnelig kjent skal, med de begrensninger som følger av hans gjøremål etter loven, bevare taushet om det opplyste. Heller ikke må han gjøre bruk av slike opplysninger i sin ervervsvirksomhet.

§ 5. Den som forsettlig eller uaktsomt unnlater å gi opplysninger som blir krevet i medhold av § 3 eller som gir mangelfulle eller uriktige opplysninger, straffes med bøter.

Overtredelse av § 4 straffes etter straffelovens § 121 selv om gjerningsmannen ikke er offentlig tjenestemann.

§ 6. Utgiftene i forbindelse med bransjerådenes virksomhet dekkes av Staten.

§ 7. Kongen kan gi nærmere bestemmelser om bransjerådenes organisasjon og virksomhet.

§ 8. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Lov *)[1]) **om Statens lånekasse for studerende ungdom.** 6 juni. Nr. 2.

§ 1. Statens lånekasse for studerende ungdom har til formål å gi lån til studerende ved norske universiteter og vitenskapelige høgskoler og til elever ved lærerskoler, unntaksvis også til norske statsborgere som studerer ved tilsvarende institusjoner i utlandet.

Kongen kan med Stortingets samtykke bestemme at lånekassens formål skal utvides til også å gjelde lån til annen høgre utdanning.

Lån kan gis til søkere som antas skikket til slik utdanning og ikke kan skaffe seg midler på annen rimelig måte.

Kassen har sitt sete i Oslo.

§ 2. Lånekassen skal ha et grunnfond og et reservefond som dannes av midler som Stortinget bevilger eller beslutter overført. Fondene skal ikke forrentes av lånekassen, men faller i tilfelle avvikling tilbake til staten.

Kassen kan til sin virksomhet ta opp lån inntil et beløp som svarer til 8 ganger den sum grunnfondet utgjør. Lånene garanteres av staten og kan tas opp ved utstedelse av ihendehaverobligasjoner eller på annen måte etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Departementet sørger for revisjon av regnskapene og øver tilsyn med lånekassen. Årsmelding og regnskap blir hvert år å forelegge Stortinget.

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.
[1]) St.vedtak 29 mai. Se Ot. prp. nr. 18. Innst. O. nr. 77. St.tid., forh. i Ot. s. 279—281; i Lt. s. 108—110.

6 juni. Nr. 2.

§ 3. Kassens virksomhet ledes av et styre på tre medlemmer som med personlige varamenn oppnevnes av Kongen for inntil tre år. Hvert år uttrer ett medlem med varamann, første og annet år ved loddtrekning. Kongen fastsetter for hvert år hvilke av medlemmene som skal være formann og varaformann i styret. Godtgjøringen for styrets medlemmer fastsettes av Stortinget.

§ 4. Lån skal som regel ikke gis for lengere tidsrom enn vanlig utdanningstid. Tilbakebetalingen begynner etter styrets nærmere bestemmelse, som regel senest ett og et halvt år etter at utdanningen er avsluttet, og skal som regel være fullført i løpet av høyst 15 år.

Lånene skal som regel være rentefrie i utdanningstiden. Senere skal det betales renter etter en sats som er tilstrekkelig til å dekke den rente som ikke betales av statsmidler. Til å dekke administrasjonsomkostningene kan regnes et tillegg, som dog ikke kan overstige ¼ %.

§ 5. Staten betaler kassens utgifter til dekning av driftsunderskott på grunn av rentefrihet for låntakerne i studietiden (jfr. § 4). Staten betaler også den del av administrasjonsutgiftene som ikke dekkes av det rentetillegg som er nevnt i § 4.

§ 6. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Kongen eller den han gir fullmakt gir nærmere forskrifter om lånekassens organisasjon og virksomhet.

6 juni. Nr. 3.

Lov *)[1]) om endring i straffeloven av 22 mai 1902 § 328.

I alminnelig borgerlig straffelov av 22 mai 1902 skal § 328 lyde:

Med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder straffes den som

1. uhjemlet offentlig bærer eller lar noen i sin tjeneste bære den for en offentlig tjenestemann foreskrevne drakt eller andre kjennetegn på et offentlig tjenesteforhold, eller drakt eller kjennetegn, som lett kan forveksles med disse, eller
2. offentlig eller i rettsstridig øyemed utgir seg for å inneha noen offentlig tjeneste eller medvirker hertil, eller
3. foretar noen handling, som alene kan foretas i henhold til en offentlig tjenestestilling, som han ikke innehar, eller
4. uhjemlet offentlig eller i rettsstridig øyemed benytter eller lar noen i sin tjeneste benytte en anerkjent eller i innland eller utland alminnelig brukt betegnelse på en internasjonal organisasjon som Norge er medlem av, eller merke eller segl som brukes

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.

[1]) St.vedtak 29 mai. Se O. prp. nr. 42. Innst. O. nr. 78. St.tid., forh. i Ot. s. 282—283; i Lt. s. 110.

av slik organisasjon, eller et kjennetegn eller en betegnelse som ved overenskomst med fremmed makt er forbeholdt personale, innretninger eller materiell som er bestemt til å yte hjelp til sårede og syke i krig, eller merke, segl, kjennetegn eller betegnelse, som lett kan forveksles med disse, eller 6 juni. Nr. 3.

5. uhjemlet bruker offentlig våpen, merke eller segl eller noe våpen, merke eller segl som lett kan forveksles med et offentlig.

Den som ellers uhjemlet offentlig bærer eller lar noen i sin tjeneste bære noe for innehavere av særlige stillinger av øvrigheten bestemt eller godkjent kjennetegn eller noe dermed så likt, at forveksling lett oppstår, straffes med bøter. Det samme gjelder den, som uhjemlet offentlig eller i rettsstridig øyemed tillegger seg eller bærer noen norsk eller utenlandsk titel eller ærestegn.

Lov *)[1]) om tillegg til aksjelovgivningen. 6 juni. Nr. 4.

§ 1. Når særlige grunner foreligger kan Kongen eller den han gir fullmakt tillate et selskap å nedskrive aksjer til et pålydende beløp mindre enn 10 kroner.

§ 2. I samband med tillatelse som nevnt i § 1, kan det tillates at aksjer gis et pålydende som multiplisert eller dividert med et helt tall svarer til det pålydende beløp av andre aksjer i selskapet.

§ 3. Er det i henhold til § 2 aksjer av ulike størrelse i et selskap, veier de ved avstemninger i forhold til pålydende, slik at de minste aksjer gir én stemme og de andre tilsvarende flere, med mindre annet er bestemt i vedtektene.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[2]) om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret. 6 juni. Nr. 5.

Kap. I. Innledning.

§ 1. Alle erstatninger som innrømmes i samsvar med gjeldende bestemmelser om oppgjør for krigsskader skal bæres av staten for så vidt de ikke dekkes gjennom spesielle trygde- eller oppgjørsordninger eller blir å bære av kommunene etter reglene i denne lov.

Erstatningene kan avgjøres ved utstedelse av gjeldsbrev (erstatningsbevis). Gjeldsbrevene er rentebærende og innfries på anfordring.

---

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.

[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 69. Innst. O. nr. 96. St.tid., forh. i Ot. s. 319; i Lt. s. 125.

[2]) St.vedtak 29 mai. Se Ot. prp. nr. 158, 1945—46 Innst. O. nr. IX. St.tid., forh. i Ot. s. 283—317; i Lt. s. 110—124.

6 juni. Nr. 5.

Kap. II. Om Kommunenes Krigsskadefond.

§ 2. Ved utligning i samsvar med bestemmelsene i dette kapitel opprettes et fond, Kommunenes Krigsskadefond.

Fondets midler skal nyttes til:

a) Erstatning til herreds-, sogne-, fylkes- og bykommuner samt kommunale og interkommunale selskaper og sammenslutninger for skader og tap som er en følge av krigen og ikke dekkes av krigsskadetrygd.

Erstatning kan ytes:

1. for skade på fast eiendom og løsøre,
2. for tap av kontante penger eller fordringer eller for påførte utgifter,
3. for tap av inntekt eller annen økonomisk interesse,

når skaden eller tapet skyldes fiendtlig eller nazistisk rekvisisjon, bruk eller ødeleggelse, overgrep eller andre forhold som er en direkte følge av krigen og okkupasjonen.

b) Hel eller delvis dekning av kommunenes andel av de erstatninger som blir å utrede i samsvar med lov om erstatning for visse skader og tap som følge av krigen 1940—1945 m. v., jfr. § 16.

Erstatning ytes når de samlede utgifter og tap er vesentlige og skadelidte selv ikke med rimelighet kan bære dem.

§ 3. Til å styre fondet, gjøre vedtak om bevilgninger av fondets midler og for øvrig utføre de gjøremål som er omhandlet i dette kapitel opprettes en nemnd, Kommunenes Krigsskadenemnd.

Nemnda skal ha en formann og 4 andre medlemmer, som med personlige varamenn oppnevnes av Kongen. Vedkommende departement gir nærmere regler om Krigsskadenemndas virksomhet og om støtte av fondets midler. Medlem av nemnda kan innen 3 uker innanke vedtak om å gi eller nekte bevilgning for departementet. Også den som får avslag på søknad om bevilgning, kan innanke nemndas vedtak for departementet innen 3 uker etter at melding om vedtaket er mottatt.

§ 4. Plikt til å yte tilskott til fondet har herreds-, fylkes- og bykommuner samt de sognekommuner som Krigsskadenemnda bestemmer, når deres pengeformue pr. 30 juni 1945 etter fradrag av gjeld (etterkrigsformuen) overstiger deres pengeformue pr. 1 juli 1940 etter fradrag av gjeld (førkrigsformuen) regnet etter reglene i denne lov.

Det samme gjelder interkommunale selskaper og sammenslutninger som ikke svarer engangsskatt etter reglene i lov av 19 juli 1946, når deres nettoformue er øket i tiden fra 1 juli 1940 til 30 juni

1945 (stigningsperioden). Pengeformue og gjeld som vedkommer kommunale selskaper som ikke svarer engangsskatt etter reglene i lov av 19 juli 1946, tas med ved utlikningen av eierkommunens tilskott til fondet med mindre Krigsskadenemnda bestemmer at selskapet skal yte særskilt tilskott. Departementet kan bestemme at visse arter kommunale eller interkommunale selskaper og innretninger skal være unntatt ved utlikning av tilskott etter denne lov. 6 juni. Nr. 5.

Har selskaper og sammenslutninger som nevnt i foregående ledd kalenderåret som regnskapsår, kan Krigsskadenemnda bestemme at stigningsperioden for deres vedkommende skal være fra 1 januar 1940 til 9 september 1945.

§ 5. Ved fastsettingen av førkrigsformue og etterkrigsformue legges regnskapene til grunn.

Som pengeformue føres opp kontante midler, bankinnskott, aksjer og andre parter i selskaper som ikke går inn under beregningen av kommunens egen pengeformue og gjeld, gjeldsbrev og ihendehaverobligasjoner. Aksjer og andre verdipapirer som den bidragspliktige har vært eier av i hele stigningsperioden, føres opp med samme verdi både i førkrigsformuen og etterkrigsformuen. Er de avhendet i løpet av perioden, føres de i førkrigsformuen opp med verdien pr. 1 januar 1940. Er de ervervet i løpet av stigningsperioden, føres de i etterkrigsformuen opp med ervervsprisen.

Som gjeld føres opp lånegjeld.

Salgssum inntil den bokførte verdi ved stigningsperiodens begynnelse for fast eiendom som er avhendet og trygdesum for fast eiendom som er ødelagt eller skadet i stigningsperioden, legges til førkrigsformuen.

Kjøpesum for fast eiendom som er ervervet i stigningsperioden, legges til etterkrigsformuen.

I førkrigsgjelden gjøres fradrag for beløp som er ettergitt av kreditorer ved gjeldsakkord i stigningsperioden.

Førkrigsformuen og etterkrigsformuen må korrigeres hvor kommunen under krigen har solgt eller kjøpt fast eiendom eller har fått erstatning for fast eiendom som er ødelagt eller skadet. Det forutsettes at kjøpesummen er betalt eller at salgssummen eller erstatningen er mottatt av kommunen.

Utligningsgrunnlaget er det beløp hvormed etterkrigsformuen er bedret i forhold til førkrigsformuen.

§ 6. Alle kommuner, selskaper og sammenslutninger som etter reglene i § 4 liknes særskilt, skal levere de oppgaver som kreves til bruk ved avgjørelsen av om de plikter å betale tilskott til fondet, og ved utlikningen. Leveres oppgaver ikke innen den frist som fastset-

6 juni. Nr. 5.

tes, kan utlikning foretas på grunnlag av opplysninger som ellers kan skaffes.

Tilskott til fondet kan utliknes med inntil 13 pst. av det beløp som etterkrigsformuen er bedret med i forhold til førkrigsformuen. Utlikningen foretas av Kommunenes Krigsskadenemnd.

Tilskottene avrundes til nærmeste med 100 delelige kronebeløp.

Den som blir pålagt å gi tilskott til fondet kan innanke utlikningen for departementet innen 3 uker etter at melding om utlikningen er mottatt. Medlem av nemnda kan innen 3 uker innanke vedtak om å pålegge eller frita for innskott til departementet.

Departementet fastsetter nærmere regler om utlikningen.

§ 7. Kommunenes Krigsskadenemnd fastsetter med departementets godkjenning terminer for innbetaling av utliknede tilskott til fondet. Departementet gir nærmere forskrifter om innbetalingen.

Departementet kan yte Krigsskadefondet lån på inntil 15 mill. kroner av skattefordelingsfondet til forskudtering av krigsskadefondets utgifter.

Nemnda kan helt eller delvis ettergi tilskott til fondet når den finner det nødvendig av hensyn til den tilskottpliktiges økonomiske bæreevne eller fordi den finner det åpenbart at utlikningsgrunnlaget i det enkelte tilfelle har medført et urimelig høyt tilskott. Medlem av nemnda kan innen 3 uker innanke vedtak om å ettergi tilskott til departementet.

Tilskott til fondet som ikke blir nødvendig for å fyldestgjøre fondets oppgaver kan ettergis, eller hvis de er gått inn i fondet, betales forholdsmessig tilbake til innskyterne. Restbeholdning som det er upraktisk å fordele på innskyterne, kan etter bestemmelse av departementet føres over til Skattefordelingsfondet.

Utgiftene til Krigsskadenemndas virksomhet utredes av Kommunenes Krigsskadefond.

Kap. III. Utlikning av en avgift til Krigsskadetrygden for bygninger.

§ 8. Til dekning av erstatninger for krigsskade på bygninger utliknes en avgift til Krigsskadetrygden for bygninger.

Avgiften som svares etter reglene i denne lov, skal gjelde alle bygninger uansett om de er forsikret, underforsikret eller uforsikret. Unntatt er dog bygninger som nevnt i lov om krigsskadetrygd for bygninger av 19 juli 1946 § 6 annet ledd såframt de ikke er innmeldt til frivillig trygd, samt krigsskadede bygninger når verdien av bygningen i skadet stand ikke overstiger en femtedel av verdien før skaden inntrådte, eller når Krigsskadetrygden for bygninger ikke yter noen erstatning for skaden, jfr. § 9 i loven om krigsskadetrygd for bygninger.

§ 9. Avgiften utliknes med i alt 1½ % av bygningens verdi 9 april 1940. 6 juni. Nr. 5.

For bygninger som på dette tidspunkt var branntrygdet, legges i alminnelighet branntrygdesummen til grunn. Var en bygning utrygdet 9 april 1940, eller var det et misforhold til stede mellom en rimelig branntakstverdi og trygdesummen, skal det holdes særskilt takst til fastsettelse av den antakelige verdi pr. 9 april 1940 såframt ikke eieren og styret for Krigsskadetrygden for bygninger blir enige om den verdi som skal legges til grunn.

§ 10. Avgiften forfaller til betaling med en fjerdedel 1 oktober hvert år i årene 1947—1950. Avgiftsbeløp som betales i sin helhet ved første termins forfall, nedsettes med 4 %.

Utlikning av avgifter på bygninger som var branntrygdet 9 april 1940, foretas uten vederlag av det trygdelag hvor eiendommen på dette tidspunkt var trygdet. Trygdelaget er ansvarlig for innkrevning av avgiften. Trygdelagets godtgjørelse fastsettes til 1½ % av det innkasserte avgiftsbeløp.

Bestemmelsene i lov om krigsskadetrygd for bygninger av 19 juli 1946 § 12 gjelder tilsvarende.

Kongen gir nærmere regler om taksering etter § 9 annet ledd, utlikning og innkrevning av avgiften.

Kap. IV. Krigsskadeavgift på formue og inntekt.

§ 11. Plikt til å svare krigsskadeavgift har med de unntak som måtte følge av Stortingets vedtak, enhver som er iliknet ordinær skatt til staten av formue eller inntekt for budsjett-terminen 1946—47 og for budsjett-terminen 1947—48.

Utenlandske aksjonærer (parthavere) i aksjeselskaper eller dermed likestillede selskaper har plikt til å svare krigsskadeavgift selv om de ikke er iliknet skatt til staten for noen av de nevnte budsjettterminer.

§ 12. Utregningen av krigsskadeavgift foretas av forretningsføreren for likningsvesenet (likningssjefen, likningssekretæren). Det skal foretas ny utregning av avgiften når formuesansettelse eller skattebeløp som danner grunnlag for utregningen av avgiften blir forandret ved klageavgjørelse, ved avgjørelse av overordnet likningsinstans eller av domstolene, ved ny likning, omlikning eller etterlikning.

Når kapital eller eiendom som nevnt i landsskattelovens § 40, byskattelovens § 34, begges første ledd, er liknet på rente- eller bruksnyternes hånd, og formuesansettelsen er lagt til grunn ved utregningen av krigsskadeavgiften, kan den avgiftspliktige kreve foretatt ny utregning av avgiften, hvorved formuen bare tas i betraktning

6 juni. Nr. 5.

med det beløp som svarer til hva ansettelsen ville blitt dersom den bundne kapital eller eiendom ikke var tatt med ved formueslikningen. Krav om ny utregning som her nevnt må framsettes overfor likningsvesenet (likningssekretæren, likningssjefen) innen 1 september 1947 for likningen 1946—47 og for likningen 1947—48 innen utgangen av 1947.

§ 13. Krigsskadeavgiften for 1946—47 forfaller til betaling med en halvdel 1 juli 1947 og en halvdel 1 oktober 1947. Den siste kan betales ved transport av riksinnskott. Krigsskadeavgiften for 1947—48 forfaller til betaling med en halvdel 1 mars 1948 og en halvdel 15 juni 1948. Den siste del kan betales med transport av riksinnskott.

Avgift som pliktes betalt etter ny utregning som nevnt i § 12 annet punktum, forfaller til betaling en måned etter den dag da melding om den nye utregning blir sendt den avgiftspliktige.

§ 14. Reglene om inndriving av og fortrinnsrett for ordinær skatt av formue og inntekt til staten og reglene om beregning av morarenter av slik skatt skal gjelde også for krigsskadeavgift.

Aksjeselskap og dermed likestilt selskap er ansvarlig for avgift på utenlandske aksjonærer (parthavere) i selskapet. Selskapet kan i samsvar med bestemmelsene i § 5, siste ledd, i lov av 13 juli 1921 om beskatning til staten av aksjeselskaper og aksjonærer, tilbakeholde eller avkorte avgiftsbeløpet i ethvert beløp som aksjonæren (parthaveren) har krav på.

Når et selskap som er pliktig til å svare avgift som omhandlet i dette kapitel er oppløst før loven trådte i kraft, er parthavere som har mottatt utdeling av selskapets midler, ansvarlig for en forholdsmessig del av avgiften.

Krigsskadeavgift for person som er avgått ved døden, eller bo som er sluttet, før loven trer i kraft, kan innkreves hos enhver som i egenskap av ektefelle eller arving har mottatt lodd i boet. Hver enkelt loddeier er bare ansvarlig for en forholdsmessig del av avgiften. Arvinger som har overtatt arv og gjeld er likevel ansvarlige en for alle og alle for en inntil det beløp de har motatt i arv. Ektefelle som har overtatt boet uskiftet etter en avdød, er ansvarlig for hele avgiften.

Er en avgiftspliktig avgått ved døden etter at loven trådte i kraft, eller er selskap eller innretning oppløst eller bo sluttet etter dette tidspunkt, gjelder reglene i landsskattelovens § 32, jfr. § 33, byskattelovens § 27, jfr. § 28.

§ 15. Skatt til staten på formuesstigning som den avgiftspliktige blir iliknet, skal reduseres med det beløp som krigsskadeavgiften ville gått ned med, dersom skatten på formuesstigning var kommet til

fradrag i den formuesansettelse som er lagt til grunn ved utregningen av krigsskadeavgiften. 6 juni. Nr. 5.

§ 16. Vedkommende departement kan gi nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene i dette kapitel.

Departementet kan på søknad ettergi eller nedsette krigsskadeavgift når denne virker åpenbart ubillig.

Kap. V. Kommunenes andel av skadeerstatninger til private.

§ 17. Kommunenes andel av de erstatninger som skal utredes etter lov om erstatning for visse skader og tap som følge av krigen 1940—1945 m. v., jfr. nevnte lovs § 15, settes til 35 %, hvorav 10 % utredes av Kommunenes Krigsskadefond.

Oppstår tvil om hvilken kommune skal utrede andel som nevnt i første ledd avgjøres spørsmålet av vedkommende departement.

Kap. VI. Erstatningsdirektoratets fond.

§ 18. Av de midler som kommer inn i form av bøter og inndragning etter landssviklovens §§ 14—18 og erstatning etter samme lovs § 22 og som hittil har vært forvaltet av Erstatningsdirektoratet i et særskilt fond, skal 70 millioner kroner anvendes til dekning av utgifter i forbindelse med krigsskadeoppgjøret.

Kap. VII. Forskjellige bestemmelser.

§ 19. Kommunenes Krigsskadenemnd kan kreve bistand av offentlige myndigheter til å skaffe seg de opplysninger som er nødvendige for å treffe de avgjørelser som er tillagt nemnda etter denne lov.

§ 20. Utgiftene ved utlikning av krigsskadeavgift på formue og inntekt bæres av statskassen.

§ 21. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.*) 6 juni.

1. .....

2. Den myndighet som etter lov om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret, §§ 3, 4, 6, 7 og 17 blir å utøve av vedkommende departement, legges til Justis- og politidepartementet.

3. Den myndighet som etter lov om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret, § 16, blir å utøve av vedkommende departement, legges til Finans- og tolldepartementet.

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.

6 juni. Nr. 6.

Lov*)[1]) om endringer i lov om Norges Brannkasse av 12 juni 1931.

I.

I lov om Norges Brannkasse av 12 juni 1931 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 13. Representantskapet velger de i § 15 nevnte 3 medlemmer av styret og varamenn for disse, samt avgir ved inntredende ledighet innstilling om besettelse av stillingen som administrerende direktør, etterat styret har avgitt sin betenkning.

Det ansetter revisor og velger desisorer med varamenn.

§ 14 Representantskapet skal:

a) avgi forslag til vedtekter for Brannkassen;
b) gjennomgå de tildelte vannverksnedsettelser og dermed likestillede nedsettelser samt de besluttede forhøyelser av kontingenten for byer eller bymessige bebyggelser; for så vidt representantskapet ikke er enig i styrets fastsettelse, forelegges saken for Kongen til endelig avgjørelse;
c) gjennomgå beretninger og regnskaper vedkommende Brannkassens virksomhet samt styrets forhandlingsprotokoll;
d) utferdige instruks for revisor og desisorer og avsi den endelige desisjon;
e) gjennomgå de av styret forelagte overslag over Brannkassens sannsynlige inntekter og utgifter i det kommende år, bestemme lønnen for styrets valte medlemmer og revisor og fastsette lønns- og pensjonsregulativ for Brannkassens personale;
f) behandlede klager over bestemmelser truffet av styret eller departementet; sådanne klager kan direkte innbringes for representantskapet;
g) behandle alle forslag til forandringer i de for Brannkassen gjeldende lover;
h) for øvrig behandle alle saker, som forelegges det av departementet, av styret eller av noen representant, samt endelig alle saker som ved lov eller vedtekt måtte underlegges representantskapet.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.

[1]) St.vedtak 29 mai. Se Ot. prp. nr. 59. Innst. O. nr. 79. St.tid., forh. i Ot. s. 282; i Lt. s. 110.

Lov *)[1]) om endring i skattelov for landet av 18 august 1911. 6 juni. Nr. 7.

I.

§ 117 i skattelov for landet av 18 august 1911 skal lyde slik:

Når ligningsnemnda i medhold av § 85 har anbefalt nedsettelse eller ettergivelse av ilignet skatt, såvel som ellers når det finnes grunn til å anta, at utredelsen av den fulle herredsskatt på grunn av dødsfall, overgang til alderspensjon eller annen pensjon, særlig alvorlig eller langvarig sykdom, varig invaliditet eller andre særegne omstendigheter vil være særdeles ubillig mot eller uforholdsmessig trykkende for noen skattyter, kan herredstyret (formannskapet) bestemme, at hele den ham påhvilende skatt til herredet eller en del av samme skal bortfalle.

For så vidt angår skatt til herredet ilignet rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap, treffes bestemmelse om nedsettelse eller frafallelse som omhandlet i foregående ledd av herredstyret (formannskapet) i den komune, hvor ligningsansettelsene er foretatt. Denne bestemmelse er bindende for bopelsdistriktene. Medfører bestemmelsen frafallelse av skattebeløp på kr. 500 eller derover for noen fremmed kommune, utkreves til dens gyldighet Riksskattestyrets bifall.

For så vidt statsskatten angår, kan vedkommende regjeringsdepartement under lignende omstendigheter fatte samme bestemmelse. Når statsskatten ikke overstiger kr. 500 kan herredstyrets (formannskapets) avgjørelse vedkommende herredskatten legges til grunn også ved avgjørelsen av om statsskatten skal nedsettes eller ettergis. Vedkommende regjeringsdepartement kan gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av denne bestemmelse.

Vedkommende regjeringsdepartement eller den dette gir fullmakt kan frafalle skattebeløp, som skjønnes uerholdelige.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

Lov *)[1]) om endring i skattelov for byene av 18 august 1911. 6 juni. Nr. 8.

I.

§ 109 i skattelov for byene av 18 august 1911 skal lyde slik:

Når ligningsnemnda i medhold av § 78 har anbefalt nedsettelse eller ettergivelse av ilignet skatt, såvel som ellers når det finnes

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.

[1]) St.vedtak 29 mai. Se Ot. prp. nr. 55. Innst. O. nr. 76. St.tid., forh. i Ot. s. 277—278; i Lt. s. 110.

6 juni. Nr. 8. grunn til å anta, at utredelsen av den fulle byskatt på grunn av dødsfall, overgang til alderspensjon eller annen pensjon, særlig alvorlig eller langvarig sykdom, varig invaliditet eller andre særegne omstendigheter vil være særdeles ubillig mot eller uforholdsmessig trykkende for noen skattyter, kan bystyret (formannskapet) bestemme, at hele den ham påhvilende skatt til bykommunen eller en del av samme skal bortfalle.

For så vidt angår skatt til bykommunen ilignet rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap, treffes bestemmelse om nedsettelse eller frafallelse som omhandlet i foregående ledd av bystyret (formannskapet) i den kommune, hvor ligningsansettelsene er foretatt. Denne bestemmelse er bindende for bopelsdistriktene. Medfører bestemmelsen frafallelse av skattebeløp på kr. 500 eller derover for noen fremmed kommune, utkreves til dens gyldighet Riksskattestyrets bifall.

For så vidt statsskatten angår, kan vedkommende regjeringsdepartement under lignende omstendigheter fatte samme bestemmelse. Når statsskatten ikke overstiger kr. 500 kan bystyrets (formannskapets) avgjørelse vedkommende byskatten legges til grunn også ved avgjørelsen av om statsskatten skal nedsettes eller ettergis. Vedkommende regjeringsdepartement kan gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av denne bestemmelse.

Vedkommende regjeringsdepartement eller den dette gir fullmakt kan frafalle skattebeløp, som skjønnes uerholdelige.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

6 juni. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om skatt av bankinnskudd for budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948.

For budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948 erlegges skatt av bankinnskudd på grunnlag av bankenes regnskapsår 1947 med 25 prosent av renteavkastningen på den enkelte innskyters konto. Skatten skal dog minst utgjøre 3 pro mille av det ved inntektsårets utgang innestående beløp. Skatten forfaller til betaling 2 januar 1948.

Av skatt som ikke er betalt innen 1 mars 1948 svares renter med 4½ prosent pr. år.

---

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.

[1]) St.vedtak 27 mai. Se St.prp. nr. 66. Innst. S. 61. St.tid. s. 847—848.

Kongelig kunngjøring *)[1]) **om krigsskadeavgift.** 6 juni.

§ 1. Det skal skrives ut krigsskadeavgift til delvis dekning av erstatninger til krigsskadelidte. Ved utskrivningen skal reglene i kapitel IV i lov om dekning av utgiftene i samband med krigsskadeoppgjøret legges til grunn.

§ 2. Krigsskadeavgift skal skrives ut på grunnlag av ligningen både for budsjett-terminen 1946—47 og for budsjett-terminen 1947—48. Avgiften skal hver gang beregnes etter følgende regler:

A. Innenlandske aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8), sparebanker, forbruks- og innkjøpsforeninger (landsskattelovens § 52, byskattelovens § 42), boligselskaper som går inn under § 8, annet ledds annet punktum, i lov av 13 juli 1921 (tilleggslov av 24 februar 1939), gjensidige livsforsikringsselskaper og aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper som er hjemmehørende i utlandet skal svare krigsskadeavgift med:
   1) 1¼ pst. av formuen ved den ordinære statsskattligning for vedkommende budsjett-termin og
   2) 5 pst. av den del av inntekten (selskapsinntekten) ved samme ligning som overstiger kr. 10 000.

B. Utenlandske aksjonærer (parthavere) i aksjeselskaper eller dermed likestilte selskaper skal svare krigsskadeavgift med 1¾ pst. av aksjenes (partenes) antatte salgsverdi den 1 januar i det år da ligningen for vedkommende budsjett-termin er foretatt. Hvis kurs er notert, blir den i alminnelighet å legge til grunn. Når den inntekt som aksjonæren (parthaveren) i tilfelle sammen med andre aksjonærer (parthavere) i selskapet — er skattlagt for ved statsskatteligningen for budsjett-terminen overstiger kr. 4 900, skal dog krigsskadeavgiften minst utgjøre et beløp som svarer til 25 pst. av den utlignede ordinære inntektsskatt til staten. Avgift som blir regnet ut etter regelen i foregående punktum, skal ikke overstige halvparten av det inntektsbeløp som ligger over den nevnte inntektsgrense.

C. Andre avgiftspliktige skal svare krigsskadeavgift beregnet på grunnlag av formuen ved den ordinære statsskattligning for vedkommende budsjett-termin, etter følgende satser:

¾ pst. av de første	..... kr.	10 000,
1½ » » » neste	..... »	20 000,
2 » » » »	..... »	20 000, .

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.

[1]) St.vedtak 3 juni. Se St.prp. nr. 106, 1945—46. Innst. S. nr. 95. St.tid. s. 925—928.

6 juni.

2½ pst. av de første ..... kr. 50 000,
3 » » » » ..... » 50 000,
3½ » » » » ..... » 50 000,
4 » » den overskytende del.

Når den skattbare inntekt overstiger

kr. 6 900 for avgiftspliktige i ..... klasse 1,
» 8 900 » — ..... » 2,
» 9 900 » — ..... » 3,
» 10 900 » — ..... » 4,
» 11 900 » — ..... » 5,
» 12 900 » — ..... » 6,
» 13 900 » — ..... » 7, eller
» 14 900 » — ..... » 8,

skal krigsskadeavgiften minst utgjøre et beløp som svarer til 12,5 pst. av den utlignede ordinære skatt til staten av formue og inntekt for terminen. Når den skattbare inntekt overstiger

kr. 4 900 for avgiftspligtige i ..... klasse 0,
» 7 900 » — ..... » 1,
» 9 900 » — ..... » 2,
» 10 900 » — ..... » 3,
» 11 900 » — ..... » 4,
» 12 900 » — ..... » 5,
» 13 900 » — ..... » 6,
» 14 900 » — ..... » 7, eller
» 15 900 » — ..... » 8,

skal krigsskadeavgiften minst utgjøre et beløp som svarer til 25 pst. av den utlignede ordinære statsskatt på formue og inntekt for terminen. Avgift som blir beregnet etter reglene i dette ledd skal dog ikke overstige halvparten av den del av den skattbare inntekt som ligger over grensen etter første punktum for avgiftspliktige i klasse 1 og høyere klasser eller over grensen etter annet punktum for avgiftspliktige i klasse 0. Når avgift blir beregnet etter reglene i dette ledd skal heller ikke i noe tilfelle en stigning i den skattbare inntekt på kr. 100 medføre en stigning i avgiftsbeløpet på mer enn kr. 50.

D. Når formuen etter den ordinære statsskattlikning er under kr. 10 000, skal det ikke svares avgift etter bokstav A nr. 1, eller bokstav C, første ledd. Avgift etter bokstav B, første punktum, svares bare når den antatte salgsverdi av de utenlandske aksjonærers (parthaveres) aksjer (parter) i selskapet tilsammen utgjør kr. 10 000 eller mer.

§ 3. Krigsskadeavgiften blir ikke å regne som skatt ved anvendelse av regler om begrensning av den samlede skatt til en viss prosent av intekten. 6 juni.

Kongelig resolusjon. 6 juni.

Kongelig resolusjon av 18 desember 1936 om organisering av et utrykningspoliti skal heretter lyde slik:

1. Politiets utrykningsstyrke organiseres i hovedavdelinger, hver med en ordensstyrke og en etterforskningsstyrke således:

a. *Østlandsavdelingen.*
(Oslo, Akershus, Hedmark, Opland, Buskerud, Østfold, Vestfold fylker og Telemark fylke unntatt Kragerø politidistrikt.)

Oslo og Aker politidistrikt stiller inntil				56	mann
Drammen	»	»	»	7	»
Romerike	»	»	»	6	» 69 mann
Skien	»	»	»	5	mann
Følgende 6 politidistrikter stiller hver inntil 3 mann: Halden, Sarpsborg, Fredrikstad, Moss, Tønsberg, Telemark, tilsammen inntil				18	»
Følgende 3 politidistrikter stiller hver inntil 2 mann: Nord-Jarlsberg, Sandefjord og Larvik, tilsammen inntil				6	»
Følgende 10 politidistrikter stiller hver 1 mann: Follo, Kongsvinger, Hamar, Østerdal, Gudbrandsdal, Vestopland, Ringerike, Kongsberg, Notodden og Rjukan, tilsammen inntil				10	» 39 mann
			Tilsammen:		108 mann.

Herav beordres til tjeneste ved utrykningsavdelingene:
Fra Oslo, Aker, Drammen og Romerike tilsammen 56 mann, hvorav til ordenstj. 51 og til etterf.tj. 5.
Fra de øvrige distrikter tilsammen 16 mann, hvorav til ordenstj. 11 og til etterf.tj. 5. Tilsammen: 72 mann, hvorav til ordenstj. 62 og til etterf.tj. 10.

b. *Sørlandsavdelingen.*
(Aust- og Vest-Agder fylker samt Kragerø politidistrikt av Telemark fylke.)

6 juni.

Kristiansand	politidistrikt	stiller	inntil	6 mann
Arendal	»	»	»	7 »
Kragerø	»	»	»	1 »
Vest-Agder	»	»	»	1 »
				15 mann.

Herav beordres til tjeneste ved utrykningsavdelingen tilsammen 12 mann, hvorav til ordenstj. 11 og til etterf.tj. 1.

c. *Vestlandsavdelingen.*
(Rogaland, Bergen, Hordaland samt Sogn og Fjordane fylker.)

Bergen	politidistrikt	stiller	inntil	16 mann
Stavanger	»	»	»	8 »
Haugesund	»	»	»	2 »
Rogaland	»	»	»	2 »
Hordaland	»	»	»	1 »
				29 mann.

Herav beordres til tjeneste ved utrykningsavdelingen tilsammen 24 mann, hvorav til ordenstj. 22 og til etterf.tj. 2.

d. *Møre — Trøndelagsavdelingen.*
(Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker.)

Trondheim	politidistrikt	stiller	inntil	16 mann
Ålesund	»	»	»	3 »
Kristiansund	»	»	»	4 »
Uttrøndelag	»	»	»	1 »
Inntrøndelag	»	»	»	1 »
				25 mann.

Herav beordres til tjeneste ved utrykningsavdelingen tilsammen 23 mann, hvorav til ordenstj. 22 og til etterf.tj. 1.

e. *Nordlandsavdelingen.*
(Nordland fylke samt Senja politidistrikt av Troms fylke.)

Narvik	politidistrikt	stiller	inntil	7 mann
Helgeland	»	»	»	2 »
Bodø	»	»	»	2 »
Lofoten og Vesterålen	»	»	»	1 »
Senja	»	»	»	2 »
				14 mann.

Herav beordres til tjeneste ved utrykningsavdelingen tilsammen 12 mann, hvorav til ordenstj. 11 og til etterf.tj. 1.

f. *Troms — Finnmarksavdelingen.* 6 juni.

(Troms politidistrikt og Finnmark fylke.)

Troms	politidistrikt	stiller	inntil	8	mann
Vest-Finnmark	»	»	»	2	»
Vardø	»	»	»	1	»
Sør-Varanger	»	»	»	1	»
					12 mann.

Alle beordres til tjeneste ved utrykningsavdelingen 12 mann, hvorav til ordenstj. 11 og til etterf.tj. 1.

Samlet utrykningskontingent ..... 203 mann

Samlet utrykningsstyrke:

Ordensstyrke ..... 139 mann

Etterforskningsstyrke ..... 16 »

tilsammen 155 mann.

Første gangs oppsetning av de enkelte avdelinger skjer fra det tidspunkt Justisdepartementet bestemmer.

2. Bestemmelsen i politilovens § 11 om økning av politistyrken i de politidistrikter hvor det er organisert utrykningsavdelinger (kontingenter), er oppfylt ved den økning av politikorpsene som har funnet sted.

3. Ved Østlandsavdelingen beordres 2 politiembetsmenn som ledere, hvorav den ene som fast stedfortreder for utrykningssjefen.

Som leder for hver av de øvrige hovedavdelinger beordres en politiembetsmann i et av de politidistrikter hvor det er organisert utrykningsstyrke.

Ved Østlandsavdelingen beordres 2 og ved de øvrige avdelinger 1 tjenestemann som troppsførere. Troppsførerne inngår i utrykningskontingentene.

Justisdepartementet kan beordre faste lærere ved Politiskolen til tjeneste som instruktører for utrykningsstyrken samt til avdelingsledere og troppsførere.

Justisdepartementet bestemmer i hvilke byer utrykningsavdelingene skal ha sine kontorer (sentraler), hvem som skal være utrykningssjefens stedfortreder, hvilke politiembetsmenn som skal være lokale ledere og hvilke tjenestemenn som skal være troppsførere.

4. Når særlige forhold nødvendiggjør øyeblikkelig utrykning med fullt oppsatte hovedavdelinger og det ikke er anledning til med en gang å samle mannskapene fra alle avdelingens distrikter, kan departementet eller utrykningssjefen — bestemme at et

6 juni. (f. eks. sentralbyen) eller flere distrikter i første omgang skal stille fulltallig avdeling. Utskifting skjer så snart det er anledning til det.

6 juni. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av § 17 i midlertidig lov nr. 4 av 25 april 1947 fastsettes følgende forskrifter:

Forskrifter om erstatning for visse skader og tap som følge av krigen 1940—45 m. v.

Alminnelige bestemmelser.

Kap. 1.

Forskriftenes virkeområde m. v.

§ 1. Disse forskrifter gjelder behandling av de saker som går inn under midlertidig lov nr. 4 av 25 april 1947 om erstatning for visse skader og tap som følge av krigen 1940—45 m. v.

§ 2. Ytelser etter disse forskrifter er billighetserstatninger. Bestemmelsene gir ikke grunnlag for rettskrav mot det offentlige.

Kap. 2.

Oppgjørsmyndighetene og saksbehandlingen.

§ 3. Billighetserstatning ytes av stat og kommune i fellesskap etter den fordeling som er fastsatt ved lov av 6 juni 1947, om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret, § 17.

I særlige tilfelle kan departementet fastsette at staten skal bære en større del av eller hele erstatningen.

§ 4. Søknader om billighetserstatning avgjøres av Justisdepartementet som kan innhente uttalelse fra den kommune hvor skadelidte hadde sitt hjemsted på det tidspunkt skaden oppstod eller hvor krigsskadet fast eiendom eller bedrift ligger.

§ 5. Til å behandle saker etter disse forskrifter skal det i hver kommune være en oppgjørsnemnd på minst 3 medlemmer med varamenn som velges av formannskapet. Om hvem som kan velges og om plikt til å motta oppnevning, gjelder bestemmelsene i lov om kommunevalg av 10 juli 1925, § 10. Kommunestyret kan bestemme at medlemmene av nemnda skal ha godtgjørelse for sitt arbeid dersom det blir særlig byrdefullt.

§ 6. Når oppgjørsnemnda har avgitt uttalelse om erstatningen, kan kommunen på eget ansvar betale forskudd med inntil den andel av erstatningen som den etter § 3 skal bære, medmindre departementet

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 27.

har bestemt noe annet. Kommuner som søker om, eller akter å søke om støtte av Kommunenes Krigsskadefond, må ikke utbetale forskudd før departementets avgjørelse foreligger. 6 juni.

§ 7. Når departementet har fastsatt erstatning, skal denne utbetales av kommunen mot refusjon fra staten for det som overstiger kommunens andel.

§ 8. Er det knyttet vilkår til erstatningen, skal kommunen føre den nødvendige kontroll med at vilkårene blir opfyllt, etter hvert som erstatningen eller deler av den blir utbetalt.

§ 9. Departementet kan av eget tiltak eller etter anmodning fra vedkommende kommune eller skadelidte forelegge enkelte saker for Krigsskadenemnda til veiledende uttalelse. Anmodning herom fra kommunen eller skadelidte må være fremsatt overfor departementet innen 1 måned etter at vedkommende ble kjent med departementets avgjørelse.

Kap. 3.

Alminnelige regler om erstatningen.

§ 10. Billighetserstatning ytes ikke til staten eller til statsinstitusjoner, offentlige fonds, kommuner og fylkeskommuner, kommunale eller andre offentlige institusjoner o. l.

Gjelder det selskaper og innretninger hvor både det offentlige og private er interessert, kan delvis erstatning ytes når samfunnsmessige interesser tilsier det og departementet finner det rimelig. Det bør i alminnelighet settes som vilkår at den eller de offentlige interessenter selv dekker en forholdsmessig del av skaden eller tapet.

§ 11. Medmindre annet blir bestemt, ytes billighetserstatning i alminnelighet bare til personer som var norske statsborgere da skaden eller tapet inntraff og som fremdeles er det. Danske og svenske statsborgere som før krigen var og fremdeles er bosatt i Norge, kan likestilles med norske statsborgere i den utstrekning departementet finner det rimelig.

§ 12. Medmindre annet blir bestemt, ytes i alminnelighet bare erstatning til selskap eller innretning med overveiende norsk kapital og med sete i Norge.

§ 13. Billighetserstatning ytes i alminnelighet bare for skader og tap som er oppstått i Norge medmindre tapet skyldes at skadelidte har vært i norsk tjeneste i utlandet, eller som følge av krigen og okkupasjonen har vært tvunget til å forlate landet. Også ellers kan erstatning ytes for skader og tap som er oppstått i utlandet, når norske interesser tilsier det, eller andre særlige grunner foreligger.

§ 14. Billighetserstatning ytes ikke til skadelidtes arvinger og andre rettsetterfølgere medmindre de også selv fyller vilkårene for å

6 juni. få billighetserstatning. Fjernere arvinger enn søsken kommer som regel ikke i betraktning.

§ 15. Erstatning for tap påført selskaper og innretninger kan ytes enten direkte til disse, eller til de personer eller enkelte av dem som ved kapitalinnskudd, medlemskap eller på annen måte er direkte økonomisk interessert og som rammes av tapet.

Til selskaper og innretninger som ikke har erverv til formål, ytes i alminnelighet ikke erstatning for annet enn skade på fast eiendom og løsøre.

§ 16. Skade og tap som skadelidte kan gjøre tredjemann ansvarlig for erstattes ikke av det offentlige medmindre det er sannsynliggjort at tapet helt eller delvis ikke kan bli dekket ved ansvaret og departementet ellers finner det rimelig.

§ 17. Det ytes i alminnelighet ikke erstatning eller tillegg til erstatning for skade og tap som hører under andre krigsskadeinstitusjoner. Skade eller tap som kunne ha vært sikret ved trygd, erstattes ikke medmindre unnlatelsen av å trygde ikke kan legges skadelidte til last, eller andre særlige omstendigheter gjør det rimelig.

Er skaden tidligere gjort opp av norske eller tyske myndigheter ytes ikke ytterligere erstatning medmindre skadelidte godtgjør at han derved uforskyldt vil bli vesentlig dårligere stilt enn om skaden var blitt oppgjort etter reglene i disse forskrifter.

§ 18. Skader og tap som ikke er anmeldt innen 3 år etter at de oppstod til tross for at det var høve til det, erstattes i alminnelighet ikke medmindre unnlatelsen skyldes skadelidtes patriotiske arbeid, arrestasjon, flukt o. l. forhold, eller departementet av andre grunner finner det rimelig.

§ 19. Skadelidte bærer selv minst kr. 100 av skaden og tapet. For enkelte arter av skader og tap kan departementet bestemme at skadelidtes egen andel settes til et høyere eller lavere beløp.

Har skadelidte selv på utilbørlig måte medvirket til skaden eller unnlatt å søke den avverget, skal erstatning helt eller delvis nektes.

§ 20. Ved bedømmelsen av skadelidtes økonomiske stilling før krigen og nå, legges i alminnelighet formuesstigningen reknet i kroner til grunn. I den utstrekning det er rimelig, kan en se bort fra en ubetydelig formue og fra formuesøkning som skyldes arv, ekteskap, forhøyelse av skattetakst eller liknende.

Ved bedømmelsen av formuesforholdene for et selskap eller en sammenslutning skal en i den utstrekning det er mulig og rimelig ta hensyn også til interessentenes formuesforhold.

§ 21. Utgifter til juridisk og annen sakkyndig bistand, reiser, porto o. l. i samband med skaden eller tapet erstattes i alminnelighet ikke.

6 juni.

Kap. 4.

Alminnelige bestemmelser om erstatning for skader på fast eiendom og løsøre m. v.

§ 22. Dersom ikke annet fremgår av disse forskrifter eller departementet bestemmer det, skal i alminnelighet

1. delvis skade beregnes til hva det på billigste måte vil koste å gjengi eiendommen eller tingen samme nytteverdi som før skaden, med fradrag for verdauk som følge av reparasjonen,
2. totaltap eller skade som det ikke er økonomisk forsvarlig å reparere beregnes til hva det på billigste måte koster å gjenskaffe en tilsvarende eiendom på samme sted eller en ting med samme nytteverdi som den tidligere, med fradrag for verdiforringelse ved bruk eller elde og for verdien av levninger.

Prisene pr. 8 april 1940 legges til grunn ved beregningen, men det kan utbetales et prisstigningstillegg på inntil 50 % for fast eiendom og inntil 40 % for løsøre.

I erstatningen for personlig løsøre gjøres etter nærmere bestemmelser av departementet fradrag etter liknende regler som for løsøreerstatning etter lov av 25 april 1947 om Krigsskadetrygd for løsøre.

§ 23. For udekkede fordringer som utspringer av vareleveranser eller andre ytelser til tyske eller norske nazistiske myndigheter under okkupasjonen skal erstatningen ikke overstige varens eller ytelsens selvkostende (produksjons- eller innkjøpspris).

Avtalt eller forventet fortjeneste (driftsherregevinst, provisjon o. l.) erstattes ikke.

§ 24. Er gjenreising, reparasjon, gjenanskaffelse eller anvendelse i produktiv virksomhet ikke foretatt eller satt som vilkår, kan billighetserstatningen nedsettes og skal som regel ikke overstige $^2/_3$ av den bereknede skade uten prisstigningstillegg. For løsøre gjelder bestemmelsene i lov om krigsskadetrygd for løsøre av 25 april 1947 § 19 første og annet ledd tilsvarende.

§ 25. For enkelte arter av skader kan departementet fastsette bestemte satser for skadeberegningen.

Spesielle bestemmelser.

Kap. 5.

Erstatning for bruk av fast eiendom med løsøre (leiesaker.)

§ 26. All utbetalt godtgjørelse for bruk av midlertidig beslaglagt eiendom, herunder leie, avsavn, erstatning for skade og dekning av utgifter som er ytt enten av statens midler eller av tyske eller norske

6 juni. nazistiske myndigheter, skal tas opp til revisjon og beregnes etter reglene i disse forskrifter, når vedkommende tilsammen har fått utbetalt mer enn kr. 2 000. Også ellers foretas revisjon når det finnes grunn til det. Er det fremsatt søknad om ytterligere erstatning, skal revisjon alltid foretas.

§ 27. Godtgjørelse for bruk av fast eiendom må ikke i noe tilfelle overstige lovlig leie på stedet, eventuelt med fradrag for utgifter som normalt påhviler eieren, men som ikke er belastet ham.

Når det gjelder særlige arter av bruksutøvelse, så som feltmessig forlegning for kortere tid, bruk av bensinstasjon og andre anlegg, bruk av grunn som er utnyttet til jordbruk eller annen spesiell bruk, eller når det ellers finnes hensiktsmessig, kan departementet fastsette særskilte satser for bruksgodtgjørelsen.

§ 28. For bruk av grunn beregnes i alminnelighet en rimelig godtgjørelse på grunnlag av eiendommens bruk og inntekt, men ikke over 4 % årlig av verdien, jfr. forskriftenes § 30.

§ 29. For bruk av bygning, herunder bolighus, fabrikker, industrianlegg, lagerskur, kai m. v. beregnes godtgørelsen i alminnelighet etter selvkostende, som forutsettes å dekke faste utgifter til gjeldsrenter, eiendomsskatt, avgifter, trygdepremie m. v. som eieren har hatt, samt inntil 1 % avskrivning av verdien (jfr. § 30) og inntil 4 % rente årlig av den ubeheftede del av eiendomsverdien. Godtgjørelsen må ikke overstige 6 % årlig av verdien, medmindre eieren har hatt spesielle utgifter til personale (hotellbetjening, vaktmester o. l.) som fortsatte i sitt arbeid under beslagleggelsen, eller til vann, gass, elektrisitet, telefon o. l., eller når særlige omstendigheter gjør det rimelig.

For rekvirert del av eiendom beregnes godtgjørelsen forholdsmessig.

For enkelt leilighet eller enebolig som brukes av eieren selv må godtgjørelsen i alminnelighet ikke overstige kr. 300 pr. måned.

§ 30. For beregning av bruksgodtgjørelsen legges i alminnelighet eiendommens skattetakst eller likningsverdi til grunn. Er denne særlig lav i forhold til eiendommens brannтakst, forsikringssum, byggekostnader, kjøpesum, nettoavkastning o. l., kan en høyere verdi legges til grunn når rimelige hensyn taler for det.

§ 31. For løsøre kan det beregnes godtgjørelse for bruk og vanlig slitasje med inntil 3 % årlig av løsørets antatte verdi ved beslagleggelsen.

For yrkesløsøre, herunder hotellinventar, kan det i særlige tilfelle ytes noe høyere godtgjørelse dersom det finnes rimelig, dog ikke utover 10 % av verdien.

For innbo m. v. i enkelt-leilighet eller privat-bolig må det i alminnelighet ikke ytes høyere godtgjørelse pr. måned enn kr. 75.

§ 32. For eiendom med ikke-økonomisk formål, såsom sportshytte, sommerhus, forsamlingslokale, sportsplass, skytterlagsbaner o. l.

med inventar og for unyttet grunn (berg, myr og annen uproduktiv utmark, parkanlegg, ubebygd tomt o. l.) beregnes i alminnelighet ikke godtgjørelse utover de utgifter eieren har hatt til branntrygdepremie, eiendomsskatt og liknende avgifter. 6 juni.

§ 33. Godtgjørelse for bruk av fast eiendom og løsøre beregnes for den tid eiendommen faktisk har vært beslaglagt, dog ikke utover 1 mai 1945, medmindre eieren først har kunnet disponere eiendommen fra et senere tidspunkt og en unnlatelse av å yte godtgjørelse vil ramme ham særlig hårdt.

For eiendom som er blitt totalskadet, skal det istedenfor bruksgodtgjørelse beregnes 2½ % årlig rente av erstatningsbeløpet fra skadedagen og til den dag erstatning utbetales.

For bortkommet og totalskadet løsøre som erstattes etter disse forskrifter beregnes i alminnelighet ingen bruksgodtgjørelse.

§ 34. Er det ikke tidligere ytt bruksgodtgjørelse for beslaglagt eiendom, kan slik godtgjørelse ytes nå dersom departementet finner det rimelig og vilkårene for øvrig foreligger etter disse forskrifter. I samme utstrekning kan det ytes godtgjørelse for transport og arbeidsutgifter som er påført eier, besitter eller bruker av beslaglagt eiendom ved flytning fra eller tilbake til eiendom og for rimelige utgifter til innredning av erstatningsrom, lagring av løsøre, rengjøring og desinfeksjon og andre særlige utgifter når det etter omstendighetene er rimelig.

Kap. 6.

Fast eiendom beslaglagt til varige militæranlegg, flyplasser o. l.

§ 35. Når eiendom som har vært beslaglagt av tyske myndigheter til varige militæranlegg, flyplasser o. l. overtas av norske militære myndigheter, kan departementet fastsette særskilte regler om erstatning for den tyske beslagleggelse.

§ 36. Er eiendommen innløst under den tyske beslagleggelse, kan departementet samtykke i at den tidligere eier får eiendommen tilbake mot å erlegge innløsningssummen, med tillegg for verdauk som er tilført eiendommen siden innløsningen, eller med fradrag for verdmink.

Kap. 7.

Jord- og skogsaker vedkommende eiendom som ikke har vært beslaglagt.

§ 37. Er jord og annen grunn skadet, kan kostnaden med å utbedre skadene og med å gjengi eiendommen den tidligere nytteverdi erstattes, såfremt det finnes økonomisk forsvarlig.

6 juni. Erstatningen må ikke overstige skilnaden mellom eiendommens verdi før og etter skadetilføyelsen.

§ 38. Er skog under okkupasjonen skadd ved hogst, beskytning, sprengning eller på annen måte, kan det ytes bidrag til kulturarbeid for å sikre gjenvekst av skogen.

Tap av virke erstattes i alminnelighet bare i den utstrekning tapet, herunder også produksjonstapet, overstiger 10 % av skadelidtes samlede skog. I særlige tilfelle kan det gjøres unntak for husbehovskog.

§ 39. For dyrket mark eller kulturbeite som eieren på grunn av særlige tyske og norske nazistiske tiltak ikke har kunnet nyttiggjøre seg, og som utgjør mer enn 5 % av hans samlede dyrkede mark og kulturbeite kan det unntaksvis ytes avsavnsgodtgjørelse etter satser som fastsettes av departementet når avsavnet har vart i mer enn 1 år.

§ 40. Ved skade på gjerder og andre faste innretninger fastsettes erstatningen på grunnlag av verdien på skadetiden med fradrag som følge av elde og nedsatt anvendelighet.

Skade på nyttevekster i hager erstattes i alminnelighet ikke medmindre skaden er av vesentlig betydning for skadelidte og overstiger 50 %.

Kap. 8.

Bilsaker m. v.

§ 41. Erstatning for tap og totalskade på motorvogner skal beregnes på grunnlag av verdien etter lovlig pris pr. 8 april 1940. Er det uomgjengelig nødvendig for skadelidte å bruke motorvogn i sitt erverv, og har han ikke kunnet skaffe seg en annen bil til denne pris, kan han ytes et prisstigningstillegg på inntil 40 %, dersom departementet finner det rimelig etter skadelidtes økonomiske stilling og forholdene for øvrig.

Erstatning for delvis skade som det er økonomisk forsvarlig å reparere, må ikke overstige reparasjonskostnadene etter prisene pr. 8 april 1940 med inntil 40 % tillegg for yrkesbiler.

§ 42. Avsavnsgodtgjørelse ytes i alminnelighet ikke. Har eieren tidligere mottatt sådan godtgjørelse, skal det ved fastsettelsen av erstatningen tas hensyn til det.

§ 43. For skade på fly og flymateriell som har vært utsatt for direkte krigsskade, eller har vært rekvirert eller beslaglagt av okkupasjonsmakten, kan det i særlige tilfelle ytes erstatning etter nærmere bestemmelse av departementet.

Kap. 9. 6 juni.

Båtsaker.

§ 44. Totaltap av fartøyer erstattes som regel med inntil det høyeste beløp som fartøyet kunne ha vært trygdet for i Statens Krigskaskoforsikring. Dersom reglene om verdiberegningen for Krigsforsikringen for fiskerflåten med det pristillegg som gjaldt på oppgjørsdagen gir en høyere verdi enn beregnet etter første punktum, kan den høyeste verdi legges til grunn for erstatningen.

Kan verdien ikke beregnes etter reglene i foregående ledd, kan den verdi som ville ha vært godkjent som trygdeverdi ved vanlig sjøtrygd legges til grunn.

§ 45. Ved delvis skade kan det ytes erstatning med inntil det beløp som det på billigste måte koster å reparere skaden etter dagens priser, med rimelig fradrag for forbedringer eller verdauk som er tilført fartøyet ved reparasjonsarbeidene. Skadelidte skal dessuten som egen andel selv bære kr. 0,50 pr. bruttotonn og minst kr. 100.

§ 46. Skadelidte kan få dekket utgifter til berging eller andre tiltak for å tilbakeføre fartøyet i den utstrekning utgiftene har vært forsvarlige og departementet ellers finner det rimelig. Erstatning kan gis selv om fartøyet er gått tapt.

§ 47. Bruksgodtgjørelse utover det som er ytt under okkupasjonen gis i alminnelighet ikke. Var denne godtgjørelse større enn vanlig, skal det ved fastsettelsen av erstatningen tas hensyn til dette.

§ 48. Har et fartøy vært konfiskert eller rekvirert til eie uten betaling — eller tilbakebetales mottatt erstatning til det offentlige — gjelder reglene i §§ 44—46.

For konfiskert fartøy ytes i alminnelighet erstatning for utgifter i konfiskasjonstiden dersom disse utgifter ellers ville falle eieren til last.

Er fartøyet gått tapt som følge av patriotisk innsats, kan erstatningen i særlige tilfelle forhøyes, men ikke utover hva det etter prisene pr. 8 april 1940 tillagt 60 % vil koste å skaffe et slikt fartøy igjen. I slike tilfelle kan en også yte avsavnsgodtgjøring etter nærmere bestemmelse av departementet.

§ 49. Er fartøyet gått tapt eller skadet i tiden 25 mai 1940 til 17 september 1941, og av Statens Krigskaskoforsikring bare erstattet med 75 % av den godkjente trygdeverdi, kan det ytes en tilleggserstatning for skilnaden mellom dette beløp og erstatning fastsatt etter reglene i §§ 44—45, forutsatt at fartøyet var trygdet helt ut. På samme vilkår kan den udekkete del av tap ved sjøforlis i nevnte tidsrom erstattes.

6 juni. § 50. For lystfartøyer ytes i alminnelighet ikke erstatning, medmindre departementet finner at særlige forhold gjør det rimelig. Er fartøyet dels yrkesfartøy, dels lystfartøy kan det ytes en delvis erstatning.

Kap. 10.

Inntekts- og formuestap.

§ 51. Erstatning for inntekts- og formuestap ytes i alminnelighet bare når skadelidte er påført vesentlig velferdstap som følge av at hans økonomiske evne og ervervsmuligheter er redusert i betydelig grad, eller når andre særlige forhold tilsier det.

Det skal tas særlig hensyn til skadelidtes holdning og innsats under okkupasjonen, til overgrep som han har vært utsatt for og om erstatningen kan anvendes på en nyttig måte.

§ 52. Tap som rammer en større krets av almenheten eller alle innen en næringsgruppe erstattes i alminnelighet ikke.

§ 53. I alminnelighet ytes ikke erstatning til selskap eller innretning medmindre det godtgjøres at tapet har hatt slike følger for en vesentlig del av interessentene som nevnt i § 51, 1. ledd. Erstatning kan ytes direkte til de interessenter som er i en slik stilling.

§ 54. Har skadelidte fått tapet delvis erstattet ved utlodning fra Tilbakeføringskontoret for inndratte formuer, skal det utloddede beløp gå til fradrag i den erstatning som blir fastsatt etter disse forskrifter.

§ 55. Ytes erstatning helt eller delvis som rentefritt lån, bestemmer departementet hvordan lånet skal tilbakebetales.

Kap. 11.

Utestående fordring på tyske eller norske nazistiske myndigheter.

§ 56. Erstatning kan bare ytes for udekket fordring som under okkupasjonen er ervervet direkte på tyske eller på norske nazistiske myndigheter og som utspringer av rekvisisjon eller avtale. Krav som følge av rettsbrudd erstattes ikke etter reglene i dette kapitel.

Var fordringen forfalt eller kunne den ha vært brakt til forfall tidligere enn 6 måneder før den tyske kapitulasjon — eller tidligere enn 12 måneder før kapitulasjonen dersom fordringen er oppstått i Finnmark eller andre evakuerte områder — erstattes den i alminnelighet ikke medmindre fordringshaveren har vært hindret fra å gjøre fordringen gjeldende på grunn av patriotisk arbeid, arrestasjon, flukt o. l.

§ 57. Krav oppstått ved frivillig forretningsforbindelse med tyskerne eller med norske nazistiske myndigheter eller som følge av annet daddelverdig forhold fra fordringshaverens side, erstattes ikke.

Krav på arbeidslønn, kostpenger, feriepenger, hyre, kjøring eller transportgodtgjørelse o. l. hos tyske eller norske nazistiske myndigheter erstattes i alminnelighet ikke. 6 juni.

Kap. 12.

Forskjellige bestemmelser.

§ 58. Til billighetserstatning som ytes etter disse forskrifter kan departementet knytte vilkår og kreve sikkerhet for oppfyllelsen av vilkårene.

§ 59. Billighetserstatning kan kreves tilbake dersom skadelidte har gitt uriktige opplysninger, unnlatt å gi opplysninger av betydning for saken, eller nar han unnlater å oppfylle de vilkår som er satt for erstatningen.

§ 60. Departementet kan i særlige tilfelle fravike disse forskrifter og forlenge de frister som er fastsatt i lovens § 10.

Departementet gir nærmere regler til gjennomføring av loven og forskriftene, herunder om takster, regnskapsordning m. v.

Kongelig resolusjon.*) 6 juni.

I. Statens andel av omsetningen ved veddemål med totalisator fastsettes slik:

1. Ved travløp.
   10 % av de første kr. 100 000.
   17½ % av de neste kr. 100 000.
   25 % av den overskytende omsetning pr. løpsdag.
2. Ved galloppløpene på Øvrevoll.
   5 % av de første kr. 50 000.
   12½ % av de neste kr.100 000.
   25 % av den overskytende omsetning pr. løpsdag.

II. Forannevnte satser gjøres gjeldende fra og med 15 juni 1947.

Kongelig resolusjon.*) 6 juni.

I medhold av lov av 17 juni 1932 med senere endringer om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. bestemmes at § 5 i kongelig resolusjon av 23 juni 1939 om føresegner om epler og pærer, plommer og kirsebær som er bestemt for salg her i landet skal lyde slik:

Norsk kjernefrukt og steinfrukt som ikke er sortert etter de regler som blir fastsatt etter § 4 i disse føresegner, eller som forhandles usortert, kan ikke forsynes med annen merking for varens

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.

6 juni. egenskaper m. v. enn med navnet på fruktarten og/eller sorten (t. d. «Epler», «Åkerø», «Åkerøepler» eller «Epler-Åkerø») og da alltid med tilføyelse av ordet «Usortert» med tydelige bokstaver som skal være minst like store som de i navnet på frukta. For pakka frukt gjelder dette så vel merking utenpå emballasjen som merkelapper o. l. som er lagt inn i pakkinga.

Det er forbudt å forhandle norsk frukt som ikke er merket i samsvar med bestemmelsene i disse føresegner. Ved salg direkte fra produsent til forbruker kan merking likevel unnlates.

6 juni. **Kongelig resolusjon.**

De ved kongelig resolusjon av 20 september 1946 gitte regler om skyss- og kostgodtgjørelse ved tilbakereise til Norge etter endt tjeneste ved statens kontorer i utlandet gjøres gjeldende inntil 1 januar 1948.

6 juni. **Kongelig resolusjon.***)

Marinens Vernepliktige Underoffiserers forening anerkjennes som forhandlingsberettiget etter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2, jfr. § 3.

7 juni. **Bestemmelser****) om omsetning og bruk av visse kjemiske produkter.

(Gitt 7 juni 1947 av Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Disse bestemmelser gjelder for følgende kjemiske produkter:

Etsnatron.
Glykol.
Glyserin.
Kolofonium.
Kromforbindelser.
Parafinvoks.
Kulltjære og produkter herav, unntatt kreosotolje.
Natriumkarbonat.
Vannglass (natronvannglass).

Direktoratet for Industriforsyning kan bestemme at disse bestemmelser helt eller delvis skal gjelde også for andre kjemiske produkter enn de som er nevnt i første ledd.

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 21.
**) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

2. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra kjemiske produkter som nevnt i § 1 uten tillatelse fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger. 7 juni.

Kjøp eller annet erverv i strid med bestemmelsene i første ledd er forbudt.

Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder ikke for:

1) overdragelse i sykehus og apotek,
2) overdragelse fra detaljist til forbruker.

Direktoratet for Industriforsyning kan gi produsenter, importører og forhandlere pålegg om å levere bestemte kvanta av produkter som nevnt i § 1 og av andre kjemiske produkter til bestemte forbrukere.

§ 3. Det er forbudt å bruke kjemiske produkter som nevnt i § 1 uten tillatelse fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

Unntatt fra bestemmelsen i første ledd er bruk av kjemiske produkter som er ervervet fritt i henhold til bestemmelsene i § 2, 3dje ledd nr. 1 og 2.

§ 4. Produsenter, importører og grossister samt de forbrukere som i henhold til § 2 må ha tillatelse til kjøp av kjemiske produkter, skal gi oppgave over sin beholdning av kjemiske produkter som nevnt i § 1 pr. den siste dag i hver måned, og over tilgang og avgang av produktene i løpet av måneden. Oppgaven skal være innsendt til Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger innen den 10. i den etterfølgende måned.

Direktoratet for Industriforsyning kan forlange innsendt også andre oppgaver enn nevnt i første ledd vedrørende kjemiske produkter.

§ 5. Direktoratet for Industriforsyning kan gi bestemmelser om plikt til oppsamling, oppbevaring, inndamping og avståelse av glyserinholdige underlut.

§ 6. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre alminnelige og spesielle unntak fra disse bestemmelser og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dem.

§ 7. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser og pålegg gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 8. Bestemmelsene trer i kraft 1 juli 1947.

Samtidig oppheves:

1. Forordning av 21 mai 1941 om forbruk og omsetning av kjemiske produkter, og forskrifter gitt i medhold av forordningen.

7 juni. 2. Forordning av 1 april 1941 om omsetning og bruk av glyserin, mineralvoks, bivoks og plantevoks, og forskrifter gitt i medhold av forordningen.
3. Forordning av 12 februar 1941 om kulltjære, asfalt og andre bituminøse stoffer.
4. Forskrifter av 6 august 1940 om bruk av lanolin ved framstilling av varer.

9 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven gjøres gjeldende for et område av Berg herred, Østfold fylke.

9 juni. **Skriv** *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova skal gjelda for områda Byrkelo og Reed i Breim herad, Sogn og Fjordane fylke.

10 juni. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om endring av § 30, 2. ledd i politivedtekten for Sandefjord.

10 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endringer i vedtekt for Oslo til bygningslovens § 46, 3 og § 48, 3, 2. punktum.

10 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om feierregulativ og tilleggsbestemmelse til brannlovens § 15 for Ådal herred, Buskerud fylke.

10 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 48, for de strøk hvor bygningsloven er gjort gjeldende i Høyland herred, Rogaland fylke.

11 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven gjøres gjeldende for et område av Randaberg herred, Rogaland fylke.

10 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av et område vest for kirken i Kopervik, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

10 juni. **Skriv** *) frå Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningslova for Dale bygningsstrok i Fjaler herred, Sogn og Fjordane fylke.

---

*) Kunngj. 18 juni i Lovtid. 1 nr. 22.
**) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 48 for Røros bygningsdistrikt. 10 juni.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygnings- og brannloven gjøres gjeldende for strøk av Løkken og Grefstadområdet i Meldal herred, Sør-Trøndelag fylke. 10 juni.

Stortingsvedtak. **) 12 juni.

I.

Stortinget samtykker i:

at Stortingsvedtak av 17 oktober 1946 om lønnsvilkårene for statens tjenestemenn m. v. I, 1, 4 og 5 og II blir gjort gjeldende for lærere i folke-, framhalds- (arbeids-) og ungdomsskolen, dog slik at i byfolkeskolen opptjenes alderstilleggene i alle fullstendige poster etter 2, 4, 6 og 8 år.

Pensjonsordningen for tidsrommet 1 juli 1946 inntil nytt lønnsregulativ trer i kraft, gjennomføres som vedtatt i lov av 28 februar 1947. Dog må ingen som går av med pensjon i tidsrommet 1 juli 1946 inntil nytt lønnsregulativ trer i kraft, bli dårligere stillet enn om innregulering hadde funnet sted i overensstemmelse med stortingsvedtaket av 17 oktober 1946.

II.

Om endring i lønnsbestemmelser for folkeskolelærere.

A. Landsfolkeskolen.

§ 2 skal lyde således:

For poster som innehas av lærere med fullstendig utdannelse, fastsettes rikstillegget til kr. 600 og hvert alderstillegg til kr. 466,67 for poster i storskolen og dermed likestilte poster og et forholdsvis mindre beløp for poster i småskolen. For lærere uten full lærerutdannelse fastsettes rikstillegget til kr. 528 og hvert alderstillegg til kr. 392 for lærere i storskolen og til henholdsvis kr. 440 og kr. 326,67 for lærere i småskolen.

B. Byfolkeskolen.

§ 2 skal lyde således:

For byfolkeskolens vedkommende fastsettes størrelsen av hvert alderstillegg til kr. 437,50 for poster med et timetall av 36 om uken

*) Kunngj. 18 juni i Lovtid. 1 nr. 22.
**) Se St.prp. nr. 41. Innst. S. nr. 93. St.tid. s. 1046—1051.

12 juni. og et forholdsvis mindre beløp for poster med et mindre antall ukentlige timer.

Statsbidraget beregnes ikke av høyere alderstillegg enn minstebeløpet. I Finnmark fylke kan dog statsbidrag beregnes av alderstillegg på inntil kr. 531,25 for poster med et antall timer av 36 om uken og et forholdsvis mindre beløp for poster med et mindre antall ukentlige timer.

Statsbidraget beregnes heller ikke av et større antall alderstillegg enn det lovbestemte.

III.

Om endring i lønnsregulativet for lærere ved fylkesskoler, folkehøgskoler og private ungdomsskoler.

For lærere i full post blir inntil videre å regne en grunnlønn for vinterkurset på minst kr. 3 100, likeså for lærerinner i full post, som underviser i boklige fag. Til grunnlønnen kommer 4 alderstillegg av kr. 525 etter 2, 4, 6 og 8 år. Styreren får dessuten et styrertillegg av kr. 900.

For lærere og lærerinner i ferdighetsfag i full post blir å regne en grunnlønn av kr. 2 500 med 3 alderstillegg av kr. 333,33 etter 2, 4 og 6 år.

For retten til alderstillegg gjelder samme regler som fastsatt for lærere i folkeskolen.

IV.

Om endring i «Reglar for rikstilskot til ungdomsskulane».

§ 8 skal lyda såleis:

For lærarar og lærarinner i full post ved dei i § 1 i nemnde skulane, og for lærarar og lærarinner i ferdighetsfag i full post vert å rekna ei grunnløn så stor som av Stortinget til kvar tid fastset i lønnsregulativet for offentlege tenestemenn. Med departementet sitt samtykke kan grunnløna i serskilde høve setjast noko høgare.

For styrarar vert dessutan å rekna eit serskilt styrartillegg så stort som Stortinget fastset.

Vidare vert det for lærarar (lærarinner) i full post ved desse skulane å rekna 4 alderstillegg, etter 2, 4, 6 og 8 års tenestetid, og for lærarar og lærarinner i ferdighetsfag i full post 3 alderstillegg etter 2, 4 og 6 år, så store som Stortinget til kvar tid fastset. Staten ber åleine utgiftene til desse alderstillegga.

For retten til alderstillegg ved alle dei i § 1 nemnde skulane gjeld same reglar som for lærarar i folkeskulen.

Føresegner om tilskott av arbeidsløshetstrygden til yrkesopplæring. 12 juni.

(Fastsatt av Sosialdepartementet med heimel i lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938, jfr. lov av 13 desember 1946 § 15, tredje ledd.)

1. For å avhjelpe eller forebygge arbeidsløshet kan arbeidsløshetsnemnda i trygdekommunen gi tilskott av det stedlige arbeidsløshetsfond til yrkesopplæring, derunder opplæring til nytt yrke.

2. Tilskottet skal gis som hjelp til opplæring ved:

a) yrkesskoler som drives av eller har tilskott av stat eller kommune, eller

b) yrkesopplæringskurs når kurset er satt i gang av eller blir drevet med tilskott av stat eller kommune.

Direktoratet for arbeidsløshetstrygd kan når særlige forhold tilsier det, samtykke i at bestemmelsene i foregående ledd blir fraveket.

3. Tilskott kan bare gis når:

a) søkeren fyller kravet i lov om trygd mot arbeidsløshet § 5, siste ledd og

b) det under omsyn til søkerens personlige forhold (derunder helse, arbeidsevne m. v.) og den aktuelle og sannsynlige framtidige arbeidssituasjon er liten utsikt til at søkeren kan få varig og høvelig arbeid i sitt yrke, samt at

c) det er sannsynlig at yrkesopplæringen kan føre til varig arbeid for søkeren.

4. Når arbeidsløshetsnemnda skal dømme om arbeidsutsiktene, skal den ved sida av sitt kjennskap til det lokale arbeidsmarked, nytte de oppgaver som ligger føre om sysselsetting, arbeidsløshet og arbeidsmuligheter i de enkelte yrker i de ymse deler av landet.

5. Tilskott til yrkesopplæring i utlandet kan gis bare med samtykke av direktoratet.

Trygdede må såframt arbeidstilhøva tilsier det, forplikte seg til etter endt opplæring å ta arbeid her i landet.

6. Tilskottet kan for det enkelte år settes høgere enn dagpengene for året, men må ikke uten direktoratets samtykke utgjøre mer enn dagpenger for 30 uker.

Ved fastsettingen av tilskottet kan en se bort fra dagpenger som søkeren måtte ha fått før samme året.

Når det gjelder tilskott utover det søkeren kunne ha fått i form av dagpenger, bør omsyn tas til stipend eller annen stønad som han har fått i samband med yrkesopplæringen og til hans økonomiske evne i det hele.

12 juni. 7. Tilskottet skal som regel utbetales i passende terminer under opplæringstida, avpasset etter utgiftene.

Arbeidsløshetsnemnda kan bestemme at tilskottet helt eller delvis skal utbetales til elevenes foresatte eller til den som står for opplæringa.

8. For anke over avgjerd etter disse føresegner gjelder bestemmelsene i lov om trygd mot arbeidsløshet § 22.

12 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at brannloven med unntak av lovens kap. III skal gjelde for hele Lunner herred, Opland fylke, og om regler for brannvesenets ordning i Lunner.

13 juni. Nr. 1. **Lov** *)[1]) om brigde i lov av 4 august 1909 om drift av apotek.

I.

§ 7, 2. ledd i lov om drift av apotek av 4 august 1909 skal lyde slik:

Innen en måned etter utgangen av hvert statsbudsjettår skal apotekets innehaver eller styrer sende departementet en på tro og love avgitt oppgave over apotekets omsetning i budsjettåret. For hver fulle uke denne frist oversittes, betaler han en av departementet fastsatt mulkt til statskassen. Avgift til og med kr. 100 forfaller til betaling 1 oktober, avgift over kr. 100 forfaller til betaling med en fjerdedel 1 oktober, 1 desember, 1 februar og 1 april etter budsjettårets utgang. Betales ikke avgiften til forfallstid, svares 5 pst. årlig rente, til betaling skjer. Avgiften og den løpende mulkt kan inndrives ved utpantning, og avgiften har samme proritet som andre offentlige skatter.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 12 oktober 1940 om forandring av lov om drift av apotek av 4 august 1909.

13 juni. Nr. 2. **Lov** **)[1]) om endring i lov om handelsnæring av 8 mars 1935.

I.

I lov om handelsnæring av 8 mars 1935 skal følgende paragrafer lyde:

*) Kunngj. 18 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

[1]) St.vedtak 3 mai. Se Ot. prp. nr. 8. Innst. O. nr. 50. St.tid., forh. forh. i Ot. s. 224; i Lt. s. 80.

[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 46. Innst. O. nr. 104. St.tid., forh. i Ot. s. 323—324; i Lt. s. 126.

§ 94. Uten hinder av kommunal vedtekt kan salg som i § 93 nevnt samt salg ved omførsel av aviser og tidsskrifter tillates av Jernbanestyret på statsbanenes stasjoner i tiden omkring togenes ankomst og avgang og av Poststyret på postskipene. Jernbanestyret kan i forbindelse med sådant salg på samme måte tillate salg av tobakkvarer i smått — dog ikke fra automat — på statsbanenes stasjoner. Dog skal der da for ethvert utsalg erlegges til vedkommende næringskommune den i § 21 omhandlede avgift, likesom kommunal vedtekt i henhold til lovgivningen om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk kommer til anvendelse. 13 juni. Nr. 2.

På samme betingelser kan Kongen tillate sådant salg som i foregående ledd omhandlet på kommunale eller private jernbane- eller sporveisstasjoner og på flyplasser.

§ 98. Det tilkommer Kongen å fastsette, hva som skal regnes for gifter og apotekvarer, og i hvilken utstrekning dette skal gjelde for hver enkelt vare. Forslag derom skal forut være avgitt av et utvalg, som oppnevnes av Kongen, og som skal sammensettes av 2 apotekere og 3 andre medlemmer, hvorav 2 tilhørende næringsdrivende innen handel og industri. De forskrifter, som således blir fastsatt, skal på samme måte undergis nytt gjennomsyn hvert 10de år. Utvalgets forslag skal kunngjøres minst 3 måneder før Kongen fatter sin avgjørelse.

På samme måte skal det fastsettes, hva som skal regnes til den klasse av gifter, som er nevnt i § 100 under litra a og c og hvilke ting skal kunne selges både av apotekere og av kjøpmenn.

Kongen eller den, han overdrar det til, kan gjøre sådanne endringer i de utferdigede forskrifter, som i tiden mellom hvert gjennomsyn viser seg nødvendige, og tillike avgjøre, om nye ting, som etter siste gjennomsyn er kommet i handelen, skal komme inn under apotekeres salgsrett eller enehandel.

§ 99. Når det etter § 98 fastsettes hva som skal komme inn under apotekeres enehandel, skal det has for øye, at der ikke blir gjort større innskrenkninger i handelen med stoffer, som brukes til kunst, husflid, industri og landbruk enn hva sunnhetshensyn krever.

§ 100. For salg av apotekvarer og gifter utenfor apotek skal gjelde følgende forskrifter:

a) Med politiets tillatelse kan kjøpmenn selge gifter, som ikke er særlig farlige, og som i større utstrekning har teknisk anvendelse.
b) Med vedkommende departements tillatelse kan gifter og apotekvarer selges av kjøpmenn som har de egenskaper som kreves for å bli apoteker, eller som på annen vis har godtgjort at de har den nødvendige utdannelse og varekunnskap. Tillatelsen kan

13 juni. Nr. 2.

begrenses til bare å omfatte enkelte stoffer eller enkelte grupper av gifter og apotekvarer.

c) Vedkommende departement kan gi landbruksøkonomiske sammenslutninger og større spesialforretninger for omsetning av såvarer tillatelse til innførsel og — i den utstrekning de har salgsrett etter denne lov — salg av nærmere angitte giftige preparater i originalpakning til bruk mot plantesykdommer og skadeinsekter og av såvarer som er beiset med gifter til slik bruk. Departementet kan under samme vilkår gi slik tillatelse også til andre forretninger hvor hensynet til landbruk og hagebruk gjør dette ønskelig.

Vedkommende departement kan fastsette nærmere vilkår for de under litra b og c omhandlede tillatelser.

§ 101. Det salg som er nevnt i § 100 under litra a og b kan bare foregå til andre kjøpmenn, som har rett til å selge vedkommende ting, og til apotekere, fabrikanter eller andre industridrivende, som bruker dem i sin virksomhet, og til bestyrere av offentlige laboratorier og vitenskapelige innretninger som ikke er sykehus eller pleiehjem. Tilvirkere av gifter og apotekvarer kan bare selge sine varer til de kjøpmenn og forbrukere, som er nevnt i denne paragraf og i § 100.

Det salg som er nevnt i første ledd og i § 100 under litra a og b skal foregå etter faste regler for sådanne varers oppbevaring, forsendelse og avhendelse og for tilsynet dermed. Disse regler utferdiges av vedkommende departement eller den departementet overdrar det til.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra lovens ikrafttreden bortfaller bestemmelser av 10 juni 1943 om endring i lov om handelsnæring av 8 mars 1935.

13 juni. Nr. 3.

Lov *)[1]) om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v..

§ 1. Personer, selskaper og skattepliktige innretninger som på grunn av de ekstraordinære forhold under krigssituasjonen i Norge har flyttet sitt bosted, kontor eller styrets sete fra Molde, Kristiansund, Steinkjer eller Bodø, blir ved ligningen for 1947—48 å regne som bosatt eller hjemmehørende i det distrikt som de flyttet fra,

*) Kunngj. 18 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 65. Innst. O. nr. 103. St.tid., forh. i Ot. s. 318; i Lt. s. 125.

forutsatt at de etter skattelovens bestemmelser om skattestedet ville ha vært å regne som bosatt eller hjemmehørende der 8 april 1940. 13 juni. Nr. 3.

Reglene i denne paragraf får ikke anvendelse på personer som 1 januar 1947 bodde i eget hus i oppholdsdistriktet.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Lov *) [1]) **om endring i lov om kommunevalg av 10 juli 1925 og om særskilte bestemmelser for det annet kommunevalg etter frigjøringen.** 13 juni. Nr. 4.

I.

I lov om kommunevalg av 10 juli 1925 med senere endringslover skal følgende bestemmelser lyde:

§ 10, annet ledd.

Utelukket fra valg er fylkesmannen, rådmenn og alminnelige revisorer i kommunen, i by også bysekretær (formannskapssekretær).

§ 18, tredje ledd.

Ved stemmegivning utenfor riket eller på Svalbard eller Jan Mayen behøver velgeren ikke å avgi erklæring som nevnt. Ved stemmegivning på fartøy fra Norge til Svalbard eller Jan Mayen skal han dog gi erklæring om at han venter å være på Svalbard eller Jan Mayen når valgtinget holdes.

§ 19, første ledd.

Forhånds stemmegivning må ikke foregå tidligere enn den 18de dag før valget, unntagen i de tilfelle som omhandles i §§ 22 a og 22 b. På Svalbard og Jan Mayen og — for så vidt det gjelder personer som venter å være på Svalbard eller Jan Mayen, når valgtinget holdes — på fartøyer fra Norge til Svalbard eller Jan Mayen kan dog stemmegivning foregå fra og med 1 juli i valgåret, og på andre steder i arktiske og antarktiske egne hvor det er norske fangststasjoner, fra og med 1 mai samme år.

§ 20, litra e.

På Jan Mayen og andre steder i arktiske og antarktiske egne, hvor det er norske fangststasjoner, den som Kongen bestemmer, og på norske skip i disse egne og på norske skip på veg fra Norge til Svalbard eller Jan Mayen, føreren overensstemmende med hva det er bestemt i litra d. Hvor stemmegivning foregår for den av Kongen

*) Kunngj. 18 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

[1]) St.vedtak 11 juni. Se Ot. prp. nr. 12. Innst. O. nr. 108. St.tid., forh. i Ot. s. 327—328; i Lt. s. 127.

13 juni. Nr. 4. oppnevnte stemmemottaker, tilkaller denne et vitne som medunderskriver følgebrevet. Reglene i § 22, post 7, annet ledd, og i § 22 b kommer så vidt mulig til anvendelse etter departementets nærmere bestemmelse.

II.

Ved det annet kommunevalg som blir holdt etter frigjøringen, kommer følgende særskilte bestemmelser til anvendelse:

1. Den som ved valgårets utløp har gjort tjeneste som medlem av herredstyret eller bystyret de siste 2 år, kan kreve seg fritatt for valg.
2. Kongen kan i særlige tilfelle oppnevne andre personer som stemmemottakere utenfor Norge enn dem som er nevnt i kommunevalglovens § 20 d. Ved stemmegivning tilkaller stemmemottakeren et vitne som medunderskriver følgebrevet.
3. Militære identifikasjonskort som er utstyrt med fotografi og utstedt av norsk eller alliert myndighet — så som norsk militært identifikasjonskort og Paybook — kan tre istedenfor manntallsplass ved forhåndsstemmegivning utenfor riket.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

13 juni. **Kongeleg kunngjøring***)[1]) om sjømannsskatt for budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948.

Stortinget har 5 juni 1947 gjort dette vedtaket:

I.

Norske sjøfolk.

§ 1. Norske sjøfolk skal for budsjett-terminen 1947—48 svare sjømannsskatt etter lov av 21 mars 1947 etter følgende regler:

A.

Skatt til statskassen erlegges med

3,4	pst.	av	de	første	kr.	3 000
7,4	»	»	»	neste	»	3 000
11,4	»	»	»	»	»	3 000
15,4	»	»	»	»	»	5 000
19,0	»	»	»	»	»	6 000
21,8	»	»	»	»	»	8 000

*) Kunngj. 18 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

[1]) Se St.prp. nr. 65. Innst. S. 54. St.tid. s. 977—986.

Til de skattebeløp som framkommer på grunnlag av disse satser, beregnes et tillegg på 20 pst. 13 juni.

Forskriftene i første og annet ledd gjelder ikke for skattepliktige i 1. klasse når inntekten ombord utgjør mer enn kr. 10 000. I disse tilfelle skal svares skatt etter tabellen under avdeling C i Stortingsvedtak av 28 juni 1946 om formue- og inntektsskatt til statskassen for budsjett-terminen 1946—47.

Av inntekten er skattefritt i 1. klasse kr. 500, i 2. klasse kr. 1 400, i 3. klasse kr. 2 000, i 4. klasse kr. 2 600, i 5. klasse kr. 3 200, i 6. klasse kr. 3 800, i 7. klasse kr. 4 400 og i 8. klasse kr. 5 000. For hver høyere klasse forhøyes det skattefri beløp med kr. 600.

Inntekt ombord på under kr. 2 000 er skattefri.

B.

Skatt til kommunen svares med 15 pst.

Av inntekten er skattefritt de samme beløp som nevnt under A, nest siste ledd.

C.

Alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift svares med 1,6 pst. av den inntekt ombord som danner grunnlaget for beregning av statsskatt. Bestemmelsene under A, nest siste og siste ledd, gjelder tilsvarende.

II.

Utenlandske sjøfolk.

§ 2. Sjøfolk som går inn under bestemmelsene i kapitel III i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk, skal svare skatt for budsjett-terminen 1947—48 med 15 pst. av bruttoinntekten ombord såframt de ikke har noen å forsørge. Ellers svares skatt med 10 pst.

§ 3. Om fordelingen av den del av skattebeløp som etter § 11 i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk skal tilfelle kommunene, gjelder følgende regler:

Det samlede beløp som inngår ved trekk i budsjett-terminen 1947—48, fordeles forholdsmessig på kommunene etter tallet på sjøfolk som ved begynnelsen av trekkåret var innført i sjømannsmanntallet som skattepliktige i kommunen etter § 9 i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk.

Vedkommende departement kan bestemme at kommuner som har en lavere skattøre enn bestemt i § 1, bokstav B, skal settes ut av betraktning ved fordelingen. Det samme gjelder kommuner som har mindre enn 25 manntallsførte skattepliktige som nevnt i foregående ledd. Vedkommende departement kan gi nærmere regler om framgangsmåten ved fordelingen.

13 juni. Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft med virkning fra det tidspunkt da lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk trer i kraft.

13 juni. **Kongelig resolusjon.***)

Lov om bransjeråd av 6 juni 1947 trer i kraft fra 1 juli 1947.

13 juni. **Kongelig resolusjon.****)

Det treffes bestemmelse om rasjonering av bensin, overdragelse av motorkjøretøyer og om kjøretillatelser således:

I. Rasjonering av bensin. Det er forbudt ved kjøp, salg eller på annen måte å avstå, motta eller bruke bensin, hvis det ikke foreligger kjøps- eller brukstillatelse utstedt av Vegdirektoratet eller den dette bemyndiger.

II. Overdragelse av motorkjøretøyer. Det er forbudt ved salg, leie eller på annen måte å overdra eller erverve rådigheten over motorkjøretøy uten tillatelse av Vegdirektoratet eller den dette bemyndiger.

III. Kjøretillatelse for motorkjøretøyer. Det er forbudt å bruke motorkjøretøy med norsk kjennemerke uten kjøretillatelse eller utrykkingstillatelse fra Vegdirektoratet eller den det gir fullmakt. Likeledes er det forbudt å bruke motorkjøretøy i strid med de vilkår som måtte være fastsatt i tillatelsen. Kjøretillatelse eller utrykkingstillatelse er nødvendig også ved bruk av motorkjøretøy hvortil det nyttes urasjonert brensel.

IV. Alminnelige bestemmelser. Samferdselsdepartementet kan gjøre unntak fra det som er fastsatt i denne resolusjon og gi utfyllende bestemmelser.

V. Straff og inndragning. Overtredelse av bestemmelser i denne resolusjon eller av bestemmelser gitt i medhold av denne resolusjon, medfører straff og inndragning etter lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8 og § 8 a.

VI. Ikrafttreden og overgangsbestemmelser. Denne resolusjon trer i kraft fra 1 juli 1947.

De nedenfor under punktene 1—4 nevnte forordninger med senere endringer, likesom bestemmelser som er utferdiget med hjemmel i disse forordninger, gjelder inntil de blir opphevet av Samferdselsdepartementet.

*) Kunngj. 18 juni i Lovtid. 1 nr. 22.
**) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

1. Forsyningsdepartementets forordning av 10 desember 1940 13 juni.
om rasjonering av mineraloljer.
2. Forsyningsdepartementets forordning av 15 mai 1942 om kjøretillatelse m. v. for motorkjøretøyer.
3. Forsyningsdepartementets forordning av 14 april 1943 om forbud mot overdragelse m. v. og omregistrering av motorkjøretøyer som tidligere har vært registrert.
4. Forsyningsdepartementets forordning av 21 juli 1941 om forbud mot overdragelse av motorvogner som ikke tidligere har vært registrert.

Kongelig resolusjon. 13 juni.

1. Med virkning fra 1 juli 1947 skal ikke bare offentlig luftfartsrett, men også saker vedrørende luftprivatretten høre under Samferdselsdepartementet.

2. — — —

Kongelig resolusjon.*) 13 juni.

I.

Med hjemmel i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk § 18, annet ledd, bestemmes:

Lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk skal — med unntak av § 17, siste ledd, som er satt i kraft — tre i kraft 1 september 1947.

II.

Med hjemmel i § 2 i nevnte lov av 21 mars 1947 bestemmes:

1. Til kystfart og lokalfart etter lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk regnes bare fart i rute langs kysten av slik utstrekning at den direkte distanse målt etter skipsleia fra rutens utgangspunkt til det lengst bortliggende anløpssted i ruten utgjør minst 30 nautiske mil.
2. De bestemmelser i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk, som trer i kraft 1 september 1947, skal ikke gjelde for fangst- og sjøfolk i fangstflåten, herunder skattpliktige som deltar i hvalfangst i antarktiske farvann.
3. Finansdepartementet gis fullmakt til å treffe bestemmelse om i hvilken utstrekning sjøfolk i bergningsflåten og loser og kjentmenn skal omfattes av bestemmelsene i nevnte lov av 21 mars 1947.
4. Finansdepartementet kan gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene under 1.

*) Kunngj. 18 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

13 juni. Departementet kan herunder bestemme:

a) at fart i rute som nevnt under 1 ikke skal regnes som kystfart eller lokalfart når ruten bare drives en del av året,

b) at sjøfolk som bare en del av året seiler i slik fart som nevnt under 1, skal skattlegges etter reglene i lov av 21 mars 1947 også for den del av året da farten ikke omfattes av bestemmelsene under 1.

Finansdepartementet kan overføre sin myndighet etter 3 og 4 til annen offentlig myndighet.

13 juni. **Kongelig resolusjon.***)

I henhold til lov om forhandlingsrett m. v. av 6 juli 1933 § 3, jfr. § 2 anerkjennes Norges Ingeniør- og Teknikerorganisasjons Statstjenestemannsgruppe som forhandlingsberettiget.

13 juni. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk av 6 mai 1938 § 7 bestemmes:

I. Punkt 2 i kgl. resolusjon av 5 mai 1939 gis slikt tillegg: Fiskeridirektøren kan dispensere herfra forsåvidt angår lovens § 2.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

13 juni. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 § 1 fastsettes følgende bestemmelser for omsetning av tauverk til fiskefartøyer og fiskeredskaper:

§ 1. Det er forbudt å selge eller på annen måte avstå til forbruker tauverk til fiskefartøyer eller fiskebåter samt fiskeredskaper — herunder også materialer til fiskeredskaper, — når tauverket eller redskapene helt eller delvis er fremstillet av bomull, hamp, manila, sisal og kokus, — uten at forbrukeren har slik kjøpetillatelse som Fiskeridirektøren bestemmer, jfr. § 2. Likeledes er det forbudt å kjøpe eller på annen måte motta tauverk, fiskeredskaper eller materialer som nevnt, uten slik tillatelse.

Fra forbudet unntas omsetning av redskaper og nødvendig tauverk til ferskvannsfiske.

§ 2. Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i § 1 og gjøre unntak fra bestemmelsene.

---

*) Kunngj. 18 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

§ 3. Overtredelse av denne resolusjon eller av bestemmelse gitt i medhold av § 2 medfører straff og inndragningsansvar som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8. 13 juni.

§ 4. Denne resolusjon trer i kraft fra og med 1 juli 1947 og gjelder inntil videre.

Kongelig resolusjon. 13 juni.

1. Det opprettes et råd for Fiskeridirektoratets kjemisk-tekniske Forskningsinstitutt, bestående av:

1. Fiskeridirektøren, rådets formann.
2. En representant for sild- og brislingfiskerne.
3. » » » de øvrige fiskerier.
4. » » » sildeoljeindustrien.
5. » » » traneksporten.
6. » » » fersk og frossen fisk og sild.
7. » » » saltede og tørkede fiskeprodukter.
8. » » » Norges teknisk-naturvitenskapelige Forskningsråd.
9. » » » Bergens Museum.
10. Instituttets direktør.

De under 2—9 oppførte medlemmer med personlige varamenn oppnevnes for 2 år ad gangen. Første gang trer etter loddtrekning 4 medlemmer med varamenn ut ved utgangen av 1948 og de 4 øvrige ved utgangen av 1949. For Fiskeridirektøren og Instituttets direktør fungerer deres stedfortredere som personlige varamenn.

Rådet velger selv sin viseformann.

2. For rådet fastsettes instruks overensstemmende med nedenstående utkast.

3. — — —

Instruks for Rådet for Fiskeridirektoratets kjemisk-tekniske Forskningsinstitutt.

§ 1. Rådet skal trekke opp linjene for instituttets arbeid, følge dette og ellers gi råd og fremme tiltak vedrørende spesielle arbeidsoppgaver, deres art, omfang og rekkefølge.

§ 2. Rådet skal gjennomgå beretning fra instituttets direktør om virksomheten i forløpne år og i forbindelse hermed framkomne med slike bemerkninger som rådet finner grunn til.

§ 3. Rådet avgir innstilling om direktørens forslag til budsjett for instituttet.

§ 4. Rådet fatter beslutning om forvaltningen og anvendelsen av de midler som av næringsorganisasjoner stilles til rådighet for instituttets virksomhet.

13 juni. § 5. Rådet utferdiger reglement for instituttet og instruks for dets funksjonærer. Reglement og instruks må godkjennes av Fiskeridepartementet.

§ 6. Rådet fastsetter sammen med vedkommende næringsorganisasjoner regler for samarbeid mellom instituttet og slike særlige bransjeinstitutter som måtte bli opprettet i tilknytning til instituttet.

§ 7. Møter i rådet avholdes så ofte som det er behov for det, dog minst 2 ganger årlig. Møtene berammes av formannen med betimelig varsel. Møtet er beslutningsdyktig når minst 6 av rådets medlemmer er tilstede.

I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Over rådets forhandlinger føres protokoll.

13 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at Nesbak—Randborg bygningskommune i Jevnaker herred, Opland fylke, oppheves og slåes sammen med det tidligere Jevnaker bygnings- og branndistrikt.

14 juni. **Stortingsvedtak.**)

Stortinget samtykker i at lønnen til husstellkonsulenten i Landbruksdepartementet innordnes i Lønnsregulativet under satsen kr. 7 650 med vanlig alderstillegg.

14 juni. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til de andre departementer.

Avlønning av midlertidige tjenestemenn, vikarer og lignende.

Ved kongelig resolusjon av 23 mai d. å. er det bestemt:

«Midlertidige statstjenestemenn, som blir lønnet etter regulativet skal fra 1 juli 1947 få rett til den regulativmessige bruttolønn. Under den midlertidige tjenestegjøring kan de ikke få utbetalt mer enn nettolønn (bruttolønn ÷ pensjonsinnskudd), men skal få restoppgjør hvis de slutter i statstjenesten. Går de over i fastere stats-stilling med medlemskap i Statens Pensjonskasse eller Statsbanenes Pensjonskasse, vil differansen mellom brutto- og nettolønnen ikke bli utbetalt, men beløpet vil bli overført til vedkommende pensjonskasse og betraktes som vanlig pensjonsinnskudd for det forløpne tidsrom.»

Som kjent har hovedregelen hittil vært at midlertidige tjenestemenn, vikarer og lignende ikke skal ha en lønn som overstiger den

*) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

**) Se St.prp. nr. 1, tillegg nr. 5. Dok. nr. 2. Budsjett-innst. nr. 3. St.tid. s. 1112—1114.

for stillingen fastsatte grunnlønn med fradrag av et beløp som svarer til vanlig innskudd i Statens Pensjonskasse, jfr. rundskrivelse herfra av 5 mars 1932. Etter de nye bestemmelser som nå er vedtatt, skal de midlertidige tjenestemenn hvis lønn er fastsatt etter lønnsregulativets satser, få rett til den regulativmessige bruttolønn. For kortvarige vikariater, tilfeldig assistanse, volontør- og aspirantstillinger eller lignende kan lønnen som hittil fastsettes til lavere beløp uavhengig av de nye bestemmelser. For ekstrapersonale og lignende, hvor avlønningen er fastsatt etter særskilt tariff gjøres ingen endring i gjeldende praksis. Ved konstitusjon eller midlertidig ansettelse i ledig fast stilling skal det også forholdes som hittil, jfr. lønnsregulativets § 7. 14 juni.

Forutsetningen for den nye ordning er at de midlertidige tjenestemenn som heretter skal få rett til bruttolønn, bare som hittil skal få anvist nettolønn (bruttolønn ÷ et beløp som svarer til vanlig pensjonsinnskudd). Først ved eventuell fratreden skal trekket beregnes og utbetales. Ved eventuell overgang til fastere statsstilling med medlemsskap i Statens Pensjonskasse eller Statsbanenes Pensjonskasse vil differansen mellom bruttolønnen og nettolønnen bli å overføre til vedkommende pensjonskasse. Både utbetaling og overføring skal foretas av vedkommende lønnskasserer etter ordre av den myndighet som anviser lønnen. Selve overføringen til pensjonskasse skjer ellers som for ordinære pensjonsinnskudd. Noen løpende bokføring av de inneholdte beløp skal således ikke finne sted.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om ikrafttreden av kongelig resolusjon av 9 mai 1947 om salg av brennevin, vin og fruktvin fra A/S Vinmonopolets utsalg i Tromsø. 14 juni.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om luknings-tid for utsalgssteder i Brekken herred, Sør-Trøndelag fylke. 14 juni.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Frøken Elisabeth Brinchmanns legat for eldre damer», opprettet ved testament av 3 juli 1923. 14 juni.

Regler **) av 16 juni 1947 om beregning og trekk av sjømannsskatt. 16 juni.

(Fastsatt av Finansdepartementet i medhold av lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk § 4, § 10 og § 16, jfr. kongelig resolusjon av 21 mars 1947.)

*) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1 nr. 23.
**) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

16 juni.

Kapitel I.

Norske sjøfolk.

(Lovens kapitel II.)

§ 1. (1) Ligningsrådet eller — i distrikter der det ikke er ligningsråd — ligningsutvalget skal hvert år innen 1 november ta opp et skattemanntall over sjøfolk som etter § 9 i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk skal svare kommuneskatt i distriktet.

(2) Innen samme frist — og ellers når det begjæres av sjømannen eller Sentraltrekkontoret etter disse regler — utsteder ligningsrådet (-utvalget) på grunnlag av skattemanntallet for sjøfolk skattekort for hver enkelt sjømann. Kortet utstedes i 4 eksemplarer på skjema som fastsettes av Finansdepartementet og skal inneholde de opplysninger som der er nevnt, herunder om skatteklasse og fradragsnummer. Fradragsnummeret skal angi hvor mange hundre kroner som i henhold til lovens § 4, punkt 1 og 2, skal fratrekkes i inntekten ombord ved beregningen av sjømannsskatt.

§ 2. (1) Når sjømannen må forutsettes å bli lignet under ett med ektefelle eller forsørget for inntekt i land i trekkåret, skal ligningsrådet (utvalget) ved fastsettelsen av sjømannens fradragsnummer i alminnelighet fordele klassefradraget med en halvpart på inntekten ombord og en halvpart på inntekten i land. Dersom det er grunn til å anta at inntekten i land vil bli mindre enn halvparten av klassefradraget, skal fradraget etter skjønn fordeles slik at det kan bli nyttet fullt ut av den skattepliktige.

(2) Det samlede beløp som skal fratrekkes i inntekten ombord i trekkåret etter lovens § 4, punkt 1 og 2, avrundes opp eller ned til nærmeste tall som kan deles med 100. Beløp som ender på 50, avrundes nedover.

§ 3. (1) Når skattekort er utstedt, sender ligningskontoret gjennom rederiet et eksemplar av skattekortet til skipsføreren og et eksemplar til skattyteren. Skattyteren skal samtidig gis melding om hvordan det fastsatte fradragsnummer er framkommet. Et eksemplar av skattekortet skal også sendes til Sentraltrekkontoret*) og ett til kommunens skatteoppkrever.

(2) Er skattyteren 1 januar i trekkåret ikke lenger bosatt i det distrikt som har utstedt skattekortet, skal ligningsrådet (-utvalget) uten opphold underrette ligningsmyndighetene i det nye bostedsdistrikt om at skattekort er utstedt med opplysning om hvordan fradragsnummeret m. v. er framkommet. Meldingen skal ledsages av de oppgaver fra den skattepliktige og andre dokumenter

*) Opprettet ved kgl. res. av 9 mai 1947.

som ligger til grunn for utstedelsen av skattekortet. Samtidig skal Sentraltrekkontoret gis melding om flyttingen. Skatteoppkreveren skal sende sitt eksemplar av skattekortet over til skatteoppkreveren i den nye bostedskommune. 16 juni.

(3) Når ligningsmyndighetenes avgjørelse etter klage eller i medhold av lovens § 4, annet ledds siste punktum, medfører endring i skattyterens fradragsnummer, skal nytt skattekort utstedes. Skipsførerens og skattyterens eksemplar av skattekortet skal tilstilles skipsføreren gjennom rederiet. Skipsføreren skal ikke utlevere sjømannens skattekort før han mottar dennes eksemplar av det opprinnelige skattekort, jfr. § 6, siste ledd.

§ 4. (1) Sjøfolk som ikke på forhånd har skattekort for vedkommende år, plikter å sørge for å få utstedt skattekort før de påmønstrer eller tiltrer tjeneste ombord i norsk skip.

(2) Hvis det ikke er mulig å få utstedt skattekort før påmønstringen eller tiltredelsen, skal sjømannen sende begjæring om skattekort på fastsatt skjema til ligningskontoret i sin skattekommune med opplysninger som angitt i skjemaet.

(3) Ligningsrådet (-utvalget) skal straks ta sjømannen opp i sjømannsmanntallet og utstede skattekort etter reglene i §§ 1—3.

§ 5. (1) Skipsføreren skal uten særskilt pålegg fra skatteoppkrever eller annen myndighet foreta beregning og trekk av sjømannsskatt hver måned fra og med første utbetaling av inntekt ombord. Skatten beregnes på grunnlag av sjømannens skattekort og tabeller som fastsettes av Finansdepartementet.

(2) Første gang skatt beregnes i trekkåret skal tabellene for 1. trekkmåned alltid legges til grunn. Ved senere beregning av skatt i samme trekkår nyttes tabellene for den trekkmåned som framkommer når samtlige kalendermåneder etter 1. trekkmåned medregnes.

(3) Fradrag i inntekten ombord skal gis uavkortet i samsvar med tabellen for vedkommende trekkmåned, selv om inntekten ombord som følge av på- eller avmønstring o. l. ikke omfatter hele måneden. Fradrag kan bare gis én gang hver måned.

(4) Den inntekt ombord som skatten skal beregnes av (den skattbare inntekt) avrundes slik:

I 1. og 2. trekkmåned opp eller ned til nærmeste antall hele kroner som kan deles med 10. Beløp som ender på 5 avrundes nedover.

I 3., 4. og 5. trekkmåned opp eller ned til nærmeste antall hele kroner som kan deles med 25.

I 6., 7., 8., 9., 10. og 11. trekkmåned opp eller ned til nærmeste

16 juni. antall hele kroner som kan deles med 50. Beløp som ender på 25 og 75 avrundes nedover.

I 12. trekkmåned alltid nedover til nærmeste antall hele kroner som kan deles med 100.

§ 6. (1) Skipsføreren har ikke rett til å foreta endring i skattekortet eller unnlate å foreta trekk uten i henhold til melding fra ligningsmyndighetene eller Sentraltrekkontoret.

(2) Er det klaget over fastsettelsen av fradragsnummeret (lovens § 5), skal det opprinnelige fradragsnummer legges til grunn for skatteberegningen inntil klagen er avgjort. Medfører klagen at nytt skattekort blir utstedt (jfr. § 3, siste ledd), skal skipsføreren overføre det sist foretatte trekk fra det opprinnelige skattekort til det nye kort før skatteberegningen settes i verk i samsvar med dette. Bestemmelsen i dette ledd gjelder tilsvarende når ligningsmyndighetene av eget tiltak utsteder nytt skattekort i medfør av lovens § 4, annet ledds siste punktum.

(3) Mottar skipsføreren skattekort fra flere kommuner for samme skattyter, skal han beregne sjømannsskatt på grunnlag av det skattekort som har det laveste fradragsnummer, inntil han får melding fra Sentraltrekkontoret. Har begge skattekort samme fradragsnummer, beregnes skatt foreløpig etter det skattekort som skattyteren ønsker lagt til grunn. Skipsføreren skal gjøre merknad i oppgjørslisten (jfr. § 18) om forhold som her nevnt.

(4) Ved overgang til nytt skattekort etter bestemmelsene i denne paragraf, plikter sjømannen å overlevere til skipsføreren sitt eksemplar av det opprinnelige utstedte skattekort. Skipsføreren skal sende sitt og sjømannens eksemplar av det opprinnelige kort til Sentraltrekkontoret ved første oppgjør.

§ 7. Skipsføreren skal ved trekkårets utgang, ved avmønstring og ellers når sjømannen krever det, gi kvittering for trukket sjømannsskatt på sjømannens eksemplar av skattekortet med angivelse av inntekten ombord og for hvilket tidsrom trekk er foretatt i vedkommende år. Kvittering for det månedlige trekk kan i alminnelighet gis i sjømannens avregningsbok.

§ 8. (1) Ved trekkårets utgang skal skipsføreren sende sitt eksemplar av skattekortene gjennom rederiet til Sentraltrekkontoret.

(2) Sjømannen skal oppbevare sitt eksemplar av skattekortet til trekkårets utgang eller til han mottar skattekort for det nye trekkår, dersom slikt kort ikke er mottatt i rett tid.

(3) Inntil skipsføreren eller sjømannen har mottatt skattekort for det nye trekkår, skal sjømannsskatt beregnes etter samme fradragsnummer og skatteklasse som for året forut. Skipsføreren skal opprette et midlertidig skattekort til bruk for beregningen og

skal ved første høve gjøre merknad i oppgjørslisten om at skattekort ikke er mottatt. 16 juni.

§ 9. (1) Ved avmønstring skal sjømannen beholde sitt eksemplar av skattekortet, påført kvittering m. v. som bestemt i § 7.

(2) Skipsføreren skal ved avmønstring sende sitt eksemplar av sjømannens skattekort til Sentraltrekkontoret sammen med oppgjørslisten.

§ 10. (1) Når en sjømann ved påmønstring (tiltredelse) bringer skattekort med, skal skipsføreren opprette et skattekort i samsvar med sjømannens kort og beregne sjømannsskatten på grunnlag av dette. Har skipsføreren mottatt skattekort for sjømannen, skal dog skatten beregnes på grunnlag av dette kort uansett om sjømannen har skattekort eller ikke. Har sjømannen ikke skattekort, oppretter skipsføreren et midlertidig skattekort til sjømannens bruk i samsvar med skipsførerens eksemplar av skattekortet.

(2) Har hverken sjømannen eller skipsføreren skattekort — og heller ikke skattekort for det forutgående trekkår (jfr. § 8, siste ledd) — skal skipsføreren opprette et midlertidig skattekort i 2 eksemplarer, hvorav ett til sjømannen, med fradragsnummer 5 og skatteklasse 1.

(3) I alle tilfelle hvor sjømannen ikke har skattekort for det løpende trekkår skal skipsføreren gjøre merknad om det i oppgjørslisten, jfr. også § 8, siste ledd. Sentraltrekkontoret underretter uten opphold ligningskontoret i sjømannens skattekommune som straks sørger for at skattekort blir utstedt etter reglene i §§ 1—3. Skipsføreren skal overføre foretatt trekk fra det midlertidige skattekort til det nye skattekort og kassere det midlertidige kort.

§ 11. (1) Sentraltrekkontoret skal føre kontroll med at sjømannsskatt blir beregnet på rett måte og at trekk blir foretatt i samsvar med loven av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk og de bestemmelser som er gitt med hjemmel i loven. Kontoret kan forlange adgang for egne tjenestemenn eller andre med fullmakt fra kontorets sjef til å gjøre seg kjent med rederiers lønningsregnskap med bilag, korrespondanse m. v. og kan kreve seg meddelt de opplysninger som finnes nødvendig. Tilsvarende kontrollundersøkelse kan foretas av ligningskontoret i rederiets kontorkommune.

(2) Finner Sentraltrekkontoret at det er begått feil ved skatteberegningen eller trekket, kan kontoret når som helst i trekkåret gi skipsføreren på det skip hvor skattyteren gjør tjeneste, pålegg om å rette feilen på nærmere angitt måte.

§ 12. (1) Når det som følge av overgang til nytt fradragsnummer i trekkårets løp eller av andre grunner er betalt for meget eller for lite sjømannsskatt for trekkåret, skal forholdet rettes ved regu-

16 juni. lering av trekket i det nye trekkår eller ved tilleggstrekk, dersom sjømannen fremdeles er i slik tjeneste at han skal svare sjømannsskatt. Retting foretas bare når feilen gjelder beløp på minst kr. 20.

(2) Begjæring om retting kan sendes til Sentraltrekkontoret innen 3 måneder etter trekkårets utgang av sjømannen eller av ligningskontoret i sjømannens skattekommune.

(3) Sentraltrekkontoret avgjør om og på hvilken måte retting skal gjennomføres. Kontoret kan også av eget tiltak påby retting når det foreligger forhold som nevnt i første ledd. Melding om avgjørelsen skal sendes til skipsføreren og skattyteren gjennom rederiet og til kommunens skatteoppkrever og ligningskontor.

§ 13. (1) Har noen som ikke lenger er i slik tjeneste at han skal svare sjømannsskatt, som følge av avmønstring før trekkårets utgang eller av andre grunner betalt for meget sjømannsskatt, kan han kreve å få det for meget betalte tilbake ved innen 6 måneder etter trekkårets utgang å sende begjæring, bilagt med skattekortet, til Sentraltrekkontoret eller til ligningskontoret i det distrikt hvor han ved trekkårets utgang er skattepliktig. Tilbakebetaling er betinget av:

a) at det beløp som kreves refundert utgjør minst kr. 20,
b) at forretningsføreren for ligningsvesenet i vedkommende kommune gir erklæring om at skattyteren ikke blir tatt opp til ligning for det inntektsår skatten gjelder.

(2) Sentraltrekkontoret avgjør om tilbakebetaling skal finne sted og refunderer i tilfelle for meget betalt statsskatt, alderstrygdavgift og krigspensjoneringsavgift, med mindre beløpet bringes i motregning overfor krav på utlignet skatt (lovens § 8, annet ledd). Melding om avgjørelsen sendes kommunens skatteoppkrever, som plikter å betale tilbake det kommuneskattbeløp som etter Sentraltrekkontorets avgjørelse er betalt for meget, med mindre beløpet bringes i motregning overfor krav på utlignet kommuneskatt. Rentegodtgjørelse tilståes ikke.

Kapitel II.

Utenlandske sjøfolk.

(Lovens kap. III.)

§ 14. (1) Skipsføreren skal uten særskilt pålegg foreta beregning og trekk av skatt overfor utenlandske sjøfolk etter reglene i kap. III i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk og de skattesatser som Stortinget har fastsatt for vedkommende budsjettermin. Skattetrekk skal dog ikke foretas når sjømannen ved legi-

timasjon som er godkjent av norsk mønstringsinstitusjon, godtgjør at han betaler inntektsskatt til sitt hjemland. 16 juni.

§ 15. (1) Til bruk for skattetrekket oppretter skipsføreren et skattekort på fastsatt skjema i 3 eksemplarer. Ett eksemplar av skattekortet utleveres sjømannen og ett eksemplar sendes til Sentraltrekkontoret.

(2) Skatt beregnes etter de satser som gjelder for ikke-forsørgere inntil sjømannen legger fram legitimasjon for at han har forsørgelsesbyrde. Legitimasjonen skal være godkjent av norsk mønstringsinstitusjon.

§ 16. (1) Ved trekkårets utgang skal skipsføreren sende sitt eksemplar av skattekortet gjennom rederiet til Sentraltrekkontoret.

(2) Bestemmelsene i § 7 om kvittering m. v. på sjømannens skattekort og § 9 om framgangsmåten ved avmønstring gjelder tilsvarende for utenlandske sjøfolk.

(3) Ved avmønstring kan sjømannen kreve tilbakelevert sitt legitimasjonsdokument for at han betaler inntektsskatt til sitt hjemland, og for forsørgelsesbyrde.

§ 17. Bestemmelsene i § 11 om Sentraltrekkontorets kontroll med skatteberegningen m. v. gjelder tilsvarende for beregningen av skatt overfor utenlandske sjøfolk.

Kapitel III.

Oppgjør og ansvar m. v.

(Lovens kap. V.)

§ 18. (1) Skipsføreren skal for hver måned føre oppgjørsliste på fastsatt skjema i 3 eksemplarer med spesifikasjoner for hver sjømann. Utenlandske sjøfolk skal tas med på listen, selv om de ikke er undergitt skattetrekk.

(2) De trukne beløp skal sammen med 2 eksemplarer av oppgjørslisten sendes rederiet innen den 5. i den følgende måned eller ved første anløp av havn. Rederiet sender uten opphold — og senest innen 5 dager — beløpene og det ene eksemplar av oppgjørslisten videre til Sentraltrekkontoret. Oppgjørslisten skal inneholde opplysning om alle av- og påmønstringer (tiltredelser, fratredelser) i månedens løp og for hver gang påføres rederiets erklæring om at den omfatter alle sjøfolk ombord på vedkommende skip, og at de inntekter som er lagt til grunn for skattetrekket, er i samsvar med de opptjente beløp.

§ 19. (1) Av beløp som ikke er sendt inn til Sentraltrekkontoret innen den tid som nevnt i § 18, annet ledd, skal rederiet svare morarenter som bestemt for statsskatt til enhver tid.

16 juni. (2) Sentraltrekkontoret kan innfordre for lite erlagt sjømannsskatt direkte hos rederiet eller skipsføreren når det er begått feil ved gjennomføringen av skatteberegningen eller trekket.

§ 20. (1) Sentraltrekkontoret skal ta imot skatt som er trukket etter bestemmelsene i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk og fordele skattebeløpene på stat, kommuner, Aldersfondet og Krigspensjoneringsfondet etter nærmere regler som fastsettes av Finansdepartementet.

(2) Når Sentraltrekkontoret har mottatt skattekortet ved trekkårets utløp (jfr. § 8, første ledd) eller ved avmønstring (jfr. § 9, annet ledd), skal kontoret etter at de nødvendige noteringer er foretatt, sende kortet til skatteoppkreveren i det distrikt hvor sjømannen er skattepliktig etter § 9 i lov av 21 mars 1947. Skatteoppkreveren skal sende kortet videre til ligningskontoret som arkiverer det. Er sjømannen flyttet fra kommunen i løpet av trekkåret, skal kortet oversendes ligningskontoret i den nye bostedskommune.

Kapitel IV.

Ikrafttreden.

§ 21. Disse regler trer i kraft 1 september 1947.

16 juni. **Bestemmelser** *) om produksjon, omsetning og rasjonering av ost.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 16 juni 1947 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kgl. resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi nærmere bestemmelser om hvilke osteslag som kan produseres og om fettinnholdet i disse.

§ 2. Ost av norsk og utenlandsk produksjon skal være undergitt rasjonering i den utstrekning Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer.

§ 3. Utenom de tilfelle som er særskilt nevnt i disse bestemmelser er det forbudt å selge, kjøpe eller på annen måte overdra og motta rasjonert ost uten mot samtidig klipp av merker fra rasjoneringskort, eller mot anvisning utstedt av forsyningsnemnd eller av Direktoratet for proviantering og rasjonering eller mot attesterte utførselsangivelser.

---

*) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

Servering av rasjonert ost som er ervervet i samsvar med disse bestemmelser, kan skje fritt. 16 juni.

§ 4. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi nærmere bestemmelser om salg av rasjonert ost til private forbrukere, anstalthusholdninger og skip i innenriks fart.

Til bruk ved undervisning og til bruk i ervervsmessig virksomhet kan rasjonert ost tildeles etter nærmere bestemmelse av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 5. Ved salg av rasjonert ost til bruk for restaurant eller besetning ombord i skip i utenriks fart, må det foreligge utførselstillatelse fra tollvesenet. Når varene er brakt ombord, gir tollvesenet leverandøren en gjenpart av utførselsangivelsen med påskrift om at varen er brakt ombord.

§ 6. Anvisninger utstedes etter skriftlig søknad med beholdningsoppgave og nødvendige legitimasjoner for forbruk og omsetning.

En anvisning er bare gyldig i det tidsrom den lyder på.

§ 7. Detaljister kan bare få kjøpt rasjonert ost mot anvisning fra forsyningsnemnda. Det kan ved anvisningen gis dekning for svinn etter nærmere bestemmelse av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 8. Grossister kan bare få levert rasjonert ost mot innsending til Norske Meieriers Salgssentral av anvisninger og utførselstillatelser som de har levert ost mot.

Grossister kan bare levere ost mot anvisninger og utførselstillatelser. En grossist kan likevel selge ost til annen grossist mot skriftlig kvittering.

§ 9. Ostelag, meierier, ysterier og grossister som omsetter ost, skal ved hver måneds utgang sende Norske Meieriers Salgssentral oppgave som viser beholdning samt kjøp og salg av ost i månedens løp. Sammen med oppgaven skal sendes inn de anvisninger, kvitteringer og utførselstillatelser som det er solgt ost mot.

§ 10. Produsent av gårds- og seterost kan av sin egen produksjon bruke inntil 3 kg ost pr. husstandsmedlem pr. år beregnet som hel- eller halvfet ost. Han kan dessuten oppfylle kårforpliktelser med inntil en tilsvarende mengde pr. år for så vidt kårkontrakten gir kårtakeren rett til å kreve det.

Geiteier som leier bort sine geiter i setertida, kan dekke sin produsentrasjon i samsvar med 1 ledd, av produksjonen i det tidsrom han selv har geitene. Med det unntak som følger av 3 ledd, skal den som leier geiter først levere de kvanta ost som i § 11 er fastsatt for setertida. Er produksjonen i setertida større enn det

16 juni. kvantum som minst skal leveres, kan det overskytende brukes til dekning av rasjonene for leierens husstand for hele året, og til dekning av rasjonene for utleieren med husstand for den tid denne ikke har dekket seg av egen produksjon tidligere i året. For øvrig kan leiegodtgjørelse for geiter ikke ytes i form av ost.

Produsent som ikke har kyr og som ikke har over tre geiter, og som leier bort sine geiter om sommeren, kan fra leieren få levert ost til dekning av de lovlige rasjoner for seg og sin husstand, dog ikke over 4 kg ost pr. geit.

Den som etter ovenstående tilkommer produsentrasjon skal ved utgangen av hvert kvartal gi forsyningsnemnda oppgave over hvor meget ost han i samsvar med bestemmelsene har brukt i egen husholdning og til oppfyllelse av kårforpliktelsene. Sammen med oppgaven må innleveres de rasjoneringsmerker for ost som produsenten, hans husstandsmedlemmer og eventuelt kårfolk har på sine rasjoneringskort.

§ 11. Med de unntak som følger av § 10 er produsenter av gårds- og seterost forpliktet til å selge hele sin produksjon enten til ostelag som er godkjent av Landbruksdepartementet, eller til meieri, eller til Norske Meieriers Salgssentral eller til andre som har tillatelse fra dette til å kjøpe gårds- og seterost fra produsent. Salget kan foregå uten anvisninger, men mot kvittering fra mottakeren. Salg til andre avtakere er forbudt.

Geiteiere som ikke kan levere melk til meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk hele eller en del av året, skal for hvert år og for hver geit som har hatt kje, levere minst 8 kg hel- eller halvfet geitost, beregnet som ekte geitost, hvorav 2 kg kan leveres i form av hel- eller halvfet hvit geitost. I distrikter hvor fylkesforsyningsnemnda og forsyningsinspektøren bestemmer det, kan leveringsplikten settes opp til 10 kg eller begrenses til 6 kg hel- eller halvfet geitost, hvorav inntil henholdsvis 2,5 kg og 1,5 kg kan leveres i form av hel- eller halvfet hvit geitost. I stedet for ekte geitost kan det leveres tilsvarende kvanta blandet geit-mysost. I ovenstående mengder kan det gjøres fradrag til produsentrasjonen etter § 10.

Forsyningsinspektøren kan for det enkelte herred bestemme at en viss del av de kvanta som er nevnt i forrige ledd skal leveres av produksjonen i setertida.

Ostelag, meierier og ysterier er forpliktet til å ta imot ost også fra produsenter som ikke er medlemmer.

§ 12. Meierier, ysterier og ostelag kan mot anvisning selge ost innenfor det omsetningsdistrikt som er fastsatt av Norske Meieriers Salgssentral.

Etter nærmere bestemmelse fra Norske Meieriers Salgssentral kan meierier, ysterier og ostelag mot kvittering selge ost til Norske Meieriers Salgssentral, til annet meieri, ysteri eller ostelag eller til godkjent grossist. 16 juni.

§ 13. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 14. Disse bestemmelser trer i kraft 16 juni 1947. Samtidig oppheves forordning av 6 november 1941 om produksjon, omsetning og rasjonering av ost, forskrifter av 15 november 1941 om produksjon, omsetning og rasjonering av ost med senere endringer og forskrifter av 25 mars 1942 om produksjon av ost med senere endringer.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Skolebestyrer Olav Hommes og hustru Helene Hommes legat til beste for trengende i Kristiansand kommune», opprettet ved skolebestyrer Olav Hommes testament av 18 mars 1946. 16 juni.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Skolebestyrer Olav Hommes og hustru Helene Hommes legat til beste for trengende i Høvåg kommune», opprettet ved skolebestyrer Olav Hommes testament av 18 mars 1946. 16 juni.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet på «Skolebestyrer Olav Hommes og hustru Helene Hommes legat til beste for trengende i Hægeland kommune», opprettet ved skolebestyrer Olav Hommes testament av 18 mars 1946. 16 juni.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av kvartalet mellom Solheimsgaten og Fjøsangerveien sør for Michael Krohns gate, Bergen, samt om vedtekter til reguleringen. 17 juni.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Johanna A. Voll's legat» til menighetspleien i Rennebu. 18 juni.

---

*) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

19 juni. Nr. 1. **Lov** *)[1]) om tillegg til lov om smittsomme sykdommer på bier av 3 juni 1938.

I.

§ 5 tredje ledd, gis følgende tillegg:

Når en bikube er utdødd plikter eieren eller den som på hans vegne fører tilsyn med kuben å sørge for at den straks blir rengjort. Voksverket skal fjernes og smeltes om eller oppbevares på betryggende måte i bitett rom. Løs pakning skal fjernes, og kuben skal holdes lukket.

§ 8 gis følgende tillegg:

Av andre vernemessige hensyn for birøkten kan Kongen utferdige forskrifter:

a) om forbud mot å behandle planter med plantesykdomsmidler som er farlige for bier,
b) om regulering av vandrebirøkt,
c) om tiltak for å sikre renparing av dronningbier og annen alsmessig virksomhet.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller bestemmelsene i forordning av 12 juni 1941 om utdødde bikuber, bestemmelsen i forordning av 15 mai 1941 og «lov» av 12 mars 1942 om forbud mot behandling av planter med arsenholdige preparater og bestemmelsene i «lov» om vandrebirøkt av 20 mai 1943.

19 juni. Nr. 2. **Lov** *)[2]) om endring i lov om fortrinsrett for visse fordringer av 31 mai 1912.

I.

I lov av 31 mai 1912 om fortrinsrett for visse fordringer skal følgende bestemmelse lyde:

§ 1 nr. 1 bokstav a.

Fordringer på skatt til stat og kommune av formue og inntekt, fordringer på alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift, fordringer ifølge skatteloven for landet §§ 31 og 32, skatteloven for byene §§ 26 og 27, for så vidt skattens eller avgiftens (i tilfelle siste termins) forfallstid ikke ligger lenger tilbake enn 3 år før konkursens åpning eller — for dødsbos vedkommende — før skyldnerens

*) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

[1]) St.vedtak 14 mai. Se Ot. prp. nr. 36. Innst. O. nr. 62. St.tid., forh. i Ot. s. 276; i Lt. s. 83.

[2]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 13. Innst. O. nr. 92. St.tid., forh. i Ot. s. 318—319; i Lt. s. 125.

død. Videre fordringer etter lovgivningens bestemmelser om ansvar for skattetrekk, herunder forhåndstrekk, for så vidt det tidspunkt da beløpet forfalt til innbetaling ikke ligger lenger tilbake enn nevnt i første punktum. 19 juni. Nr. 2.

§ 1 nr. 1 bokstav c.

Fordringer på avgift av sivile og militære embetsgårder til beneficiarius og kornbidrag til Universitetet av sivile embetsgårder, på løs landskyld samt på trygdepremie i henhold til lovene om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., for fiskere og for sjømenn samt om syketrygd og trygd mot arbeidsløshet — alt for så vidt ytelsens forfallstid ikke ligger lenger tilbake enn to år regnet fra konkursens åpning eller — for dødsbos vedkommende — fra skyldnerens død.

II.

Denne lov kommer ikke til anvendelse i boer som er tatt under konkurs- eller skiftebehandling før lovens ikrafttreden.

Gjelder det krav på krigspensjoneringsavgift og premie til arbeidsløshetstrygden, kommer loven til anvendelse i boer som er tatt under konkurs- eller skiftebehandling etter 15 november 1942.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra lovens ikrafttreden bortfaller bestemmelser av 5 november 1942 om endring i lov om fortrinsrett for visse fordringer av 31 mai 1912.

Lov *)[1]) om endring i lov om verneplikt og utskrivning av 21 juni 1929, nr. 8. 19 juni. Nr. 3.

I.

I lov av 21 juni 1929 om verneplikt og utskrivning skal følgende bestemmelser lyde:

§ 29, siste ledd:

Med Stortingets samtykke kan det treffes bestemmelse om fornyet lægeundersøkelse og utskrivning av personell som tidligere er slettet som udyktige.

Som nytt ledd tilføyes:

I krigstid eller når krig er å frykte kan Kongen treffe bestemmelse som omhandlet i foregående ledd.

---

*) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 76. Innst. O. nr. 102. St.tid., forh. i Ot. s. 323; i Lt. s. 126.

19 juni. Nr. 3.

§ 41, første ledds siste punktum og annet ledd:

Etter utløpet av det 7de vernepliktsår bør han så vidt mulig være fri ordinær tjeneste i fred.

Den som ikke er utskrevet innen utløpet av det 7de vernepliktsår, uten at dette er bevirket ved hans egen forseelse eller forsømmelse, bør så vidt mulig være fri for utskrivning i fredstid. Med Stortingets samtykke kan det treffes bestemmelse om utskrivning og tjenesteplikt i fredstid etter utløpet av det 7de vernepliktsår.

§§ 51 og 53 siste punktum:

For medisinere, tannlæger og andre med høyere fagutdannelse kan Kongen bestemme lengere utskytning av tjenesten.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

19 juni. Nr. 4.

Lov *)[1] om endringer i rettergangslovgivningen.

I.

Følgende bestemmelser i lov om domstolene av 13 august 1915 skal lyde:

§ 56 tredje ledd.

Folk som ikke bor i kommunen, eller som har fylt 65 år eller har vært forliksmenn i de siste åtte år, kan nekte å ta imot valg.

§ 57. Forliksmenn med varamenn velges for 4 år av kommunestyret.

Valget foregår samme år som valget av representanter til kommunestyret og så vidt mulig innen utgangen av oktober måned. Det gjelder for de 4 følgende kalenderår. For valget gjelder de samme regler som for formannskapsvalg, derunder også reglene om adgang til forholdstallsvalg. Anvendes forholdstallsvalg, kan det stemmes på det dobbelte antall. Kongen kan gi nærmere forskrifter om framgangsmåten.

§ 59. Når en forliksmann eller varamann dør eller flytter fra kommunen, eller når det opplyses at han mangler noen av de betingelser som er nevnt i § 53, eller når han kommer i en stilling som etter § 56 er uforenlig med vervet, eller han ellers blir varig forhindret fra å gjøre tjeneste, foretar kommunestyret nytt valg av forliksmann eller varamann for den tid som er igjen. Valget foretas som flertallsvalg.

*) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

[1]) St.vedtak 11 juni. Se Ot. prp. nr. 43. Innst. O. nr. 119. St.tid., forh. i Ot. s. 328—329; i Lt. s. 127.

Kommunestyret kan tillate en forliksmann eller varamann å fratre sin stilling før tiden og foretar i så fall nytt valg etter reglene i første ledd. 19 juni. Nr. 4.

Kommer en forliksmann eller varamann i noe tilfelle som medfører suspensjon av stemmerett, avgjør fylkesmannen om han kan vedbli å gjøre tjeneste.

Har noen forfall så forliksrådet ikke kan holde beslutningsdyktig møte, kan fylkesmannen etter nærmere bestemmelse av Kongen oppnevne stedfortredere for kortere tid eller for den enkelte sak. Er det ikke tid til å innhente fylkesmannens bestemmelse, kan to forrettende forliksmenn midlertidig tilkalle en stedfortreder når partene samtykker.

Den som oppnevnes til forliksmann eller varamann etter denne paragraf, kommer i rekkefølge etter dem som er oppnevnt tidligere.

§ 64. Lagrettemenn og domsmenn velges hvert fjerde år. Valget foregår i de samme år som kommunevalgene og gjelder for de fire følgende kalenderår.

II.

Følgende bestemmelser i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915 skal lyde:

§ 356. Anke til lagmannsrett kan ikke fremmes uten samtykke av lagmannen når anken angår en formuesverdi under 1 000 kroner. Denne verdigrense gjelder ikke når saken angår fast eiendom.

§ 357. Anke til Høyesterett kan ikke fremmes uten samtykke av Høyesteretts kjæremålsutvalg når anken gjelder en formuesverdi under 5 000 kroner.

III.

I midlertidig lov av 28 juni 1946 om unnatak frå lov om aldersgrense for offentlege tenestemenn frå 14 mai 1917 skal § 1 lyde:

Høgsterettsdomar, utnemnd før 9 april 1940, kan halda fram i embetet til 30 juni 1948 endå om han har nådd aldersgrensa etter lov frå 14 mai 1917.

Lov *)[1]) **om immunitet og privilegier for internasjonale organisasjoner m. v.** 19 juni. Nr. 5.

I.

Ved mellomfolkelig overenskomst som tiltres av Norge, kan en internasjonal organisasjon, dens tjenestemenn og andre personer

*) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

[1]) St.vedtak 11 juni. Se Ot. prp. nr. 170, 1945—46. Innst. O. nr. 109. St.tid., forh. i Ot. s. 328; i Lt. s. 127.

19 juni. Nr. 5.

som opptrer på organisasjonens vegne samt medlemsstatenes representanter og utsendinger uten hinder av norsk lov innrømmes immunitet og privilegier.

Kongen kan gi nærmere regler til gjennomføring av bestemmelser om immunitet og privilegier i slik overenskomst.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

19 juni. Nr. 6.

Lov *)[1]) um brigde i lovene um pant o. a.

I.

I lov 8 juni 1895 inneholdende forandringer i lovgivningen om pant vert gjort desse brigde:

§ 2 andre og tridje leden skal lyda:

Som industrielt anlegg anses etter denne lov enhver industri- eller håndverksbedrift som på pansettingstiden anvender en drivkraft på minst 5 effektive hestekrefter eller har minst 5 arbeidere.

Bestemmelsen i første ledd får tilsvarende anvendelse ved jernbane-, sporveis-, trolleybuss-, telegraf- og telefonanlegg som er åpent for almenheten. Strekker anlegget seg gjennom flere embetskretser, må tinglysing for å få virkning for tilbehøret foretas i alle kretser.

I § 3 vert sett inn ny tridje ledd:

Er pantebrevet tinglyst, kan rettsstiftelsen ikke angripes på det grunnlag at virksomheten ikke er av den art eller det omfang som bestemt i §§ 1—2.

II.

I lov um pant for driftskreditt til industrien (forlagspant) frå 8 mars 1946 skal § 1 andre leden lyda:

Med verksdrift meiner denne lova kvar den industri- og handverksdrift som på pantsetjingstida nyttar drivkraft på minst 5 effektive hestekrefter eller har minst 5 arbeidarar. Det same gjeld kvalfangingsverksemder med tilhøyrande kokeskip og andre farty.

III.

I lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 skal § 68 tridje leden lyda:

---

*) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

[1]) St.vedtak 11 juni. Se Ot. prp. nr. 41. Innst. O. nr. 106. St.tid., forh. i Ot. s. 326; i Lt. s. 126.

Som industrielt anlegg anses enhver industri- eller håndverks- 19 juni.
bedrift som anvender en drivkraft på minst 5 effektive hestekrefter Nr. 6.
eller har minst 5 arbeidere.

IV.

Denne lova vedkjem ikkje rettsskipingar som er tinglyste fyrr lova tek til å gjelda.

Lov *)[1]) **om endring i lov av 16 juni 1939 om regulering av tilvirkning og omsetning av potetmjøl.** 19 juni. Nr. 7.

I.

Lovens titel skal være: Lov om regulering av tilvirkning og omsetning av potetmjøl m. m.

II.

Følgende paragrafer skal lyde slik:

§ 1. Det er forbudt å tilvirke potetmjøl, glykosesirup, sago og dekstrin uten løyve av Kongen eller den han gir fullmakt. Unntatt herfra er tilvirkning til bruk i egen husholdning.

§ 2. Den som etter § 1 får løyve til å tilvirke potetmjøl, glykosesirup, sago eller dekstrin, må rette seg etter de forskrifter og påbud som blir gitt i samhøve med denne lova og underkaste seg den kontroll som blir fastsatt.

§ 3. Kongen eller den han gir fullmakt kan gi regulerende forskrifter om tilvirkernes innkjøp av poteter og om produksjon og omsetning av potetmjøl, glykosesirup, sago og dekstrin.

Herunder kan mellom anna treffes avgjerd om

1. Priser og andre forretningsvilkår og om adgang til levering av poteter.
2. De krav som skal stilles til produktenes kvalitet.
3. Avgrensning av tilvirkernes årlige produksjon og salg av potetmjøl, glykosesirup, sago og dekstrin.

Videre kan tilvirkerne pålegges å omsette sin produksjon av potetmjøl, gykosesirup, sago og dekstrin gjennom en salgsorganisasjon med lover godkjent av departementet.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

[1]) St.vedtak 11 juni. Se Ot. prp. nr. 50. Innst. O. nr. 110. St.tid., forh. i Ot. s. 325—326; i Lt. s. 126.

19 juni. Nr. 8. **Mellombils lov** *)[1]) om tillegg til lovene om Høgsteretten.

§ 1. Lyder den påanka domen eller påstanden i Høgsteretten på dødsstraff, skal retten setjast med båe deildene i sammøte. Er nemnde vilkår ikkje tilstades, men fleirtalet i retten meiner at domen bør lyda på dødsstraff gjeld det same. Når deildene har ei sak føre i sammøte, røyster ikkje den seinast tilsette domaren. Har høgsterettsformannen sæte i ei av deildene, er han formann, men elles den domaren som er tidlegast tilsett.

Til vedtak om dødsstraff trengst det minst 6 røyster.

§ 2. Anke frå ein som er dømd til dødsstraff, kan kjæremålsutvalet ikkje avvisa med heimel i straffeprosesslovens § 387, fjorde leden.

§ 3. Vert Høgsteretten skift i meir enn tvo deilder skal likevel berre tvo deilder gjera teneste i dei sakene som er nemnde i § 1. Høgsterettsformannen fastset reglane om kva deilder skal gjera slik teneste til kvar tid.

§ 4. Lov 25 juni 1926 om brigde i lovene om Høgsteretten gjeld for dei sakene som er nemnde i § 1, likevel så at det ikkje skal vera plenumsførehaving utan tri eller fleire av domarane tek stode som nemnt i §§ 1 og 2 i lova.

§ 5. Denne lova tek til å gjelda straks. Ho gjeld ikkje dei sakene som er avgjorde i Høgsteretten eller kjæremålsnemnda før ho vert sett i kraft.

19 juni. **Kongeleg resolusjon** *) om at lov om framhaldsskular skal gjelda frå 1 juli 1947.

19 juni. **Kongelig resolusjon** *) om at Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å bestemme fredning etter lov om naturfredning av 25 juli 1910 nr. 3 i saker av mindre betydning.

19 juni. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av millombils lov av 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror blir gitt forskrifter om utjevningsavgift på konsummelk for tiden 1 juli 1947 til og med 29 februar 1948 således:

Østlandske Melkesentral, Telemark Mjølkesentral, Aust-Agder Melkesentral, Vest-Agder Melkesentral, Vestlandske Mjølkesentral, Møre Mjølkesentral, Trøndelag Melkesentral og Nord-Norge Melke-

*) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

[1]) St.vedtak 19 juni. Se Ot. prp. nr. 84. Innst. O. nr. 126. St.tid., forh. i Ot. s. 335—358; i Lt. s. 130—144.

sentral gis rett til å kreve opp utjevningsavgift på konsummelk hos ikke-medlemmer i tiden fra 1 juli 1947 til og med 29 februar 1948 i samsvar med millombils lov av 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror med endringslov av 2 august 1946. 19 juni.

Det tas forbehold om rett til når som helst å trekke tillatelsen til å kreve opp avgiften tilbake.

Kongeleg resolusjon.*) 19 juni.

I.

I medhald av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. frå 27 februar 1930 § 5, jfr. § 39, siste leden, vert fastsett at ein ikkje må bruka nokon fiskereiskap i sjøen nærare enn 200 m — på fangstsida — frå kilenot, laksevarp eller liknande reiskapar, og krokgarn som nyttast innan ein avstand på 1500 meter frå utlaupet av Oselva i Os herad, Hordaland fylke.

Dette forbodet er likevel ikkje til hindring for sildefiske, notkast etter makrell og sei eller for bruk av stong eller handsnøre og heller ikkje for fiske på fiskarens eigedom.

II.

Brot på denne føresegna er straffbart.

III.

Denne resolusjon vert sett i kraft straks og gjeld til vidare.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fabrikkeier Anton Mindes Legat til fremme av fjørfeholdet i Hordaland Fylke», opprettet ved gave 27 mars 1943. 19 juni.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fabrikkeier Anton Mindes Legat til fremme av fremragende gårdsdrift (mønsterbruk) og nydyrkning i Hordaland fylke», opprettet ved testament av 27 mars 1943. 19 juni.

Stortingsvedtak**) om lønnsregulativ for lærarar i framhaldsskulen: 20 juni.

A. Framhaldsskulen på landet.

1. For lærarar i framhaldsskulen på landet blir det fastsett ei minste grunnløn på kr. 3,50 pr. time. (Det svarar til ei årsløn på kr. 2 520 for postar på 720 timar.)

*) Kunngj. 25 juni i Lovtid. 1ª nr. 23.
**) Se St.prp. nr. 60. Innst. S. nr. 108. St.tid. s. 1273.

20 juni. 2. Lærarar i heile postar skal ha rikstillegg og alderstillegg som fastsett for lærarar i storskulepostar i folkeskulen. Rikstillegg får berre lærarar med lærarprøve eller godkjent utdaning.

B. Framhaldsskulen i byane.

1. For lærarar i framhaldsskulen i byane blir fastsett ei minste grunnløn på kr. 4,30 pr. time. (Det svarar til ei årsløn på kr. 4 902 for postar på 38 veker à 30 timar, eller til kr. 3 096 for postar på 720 timar.)

2. Lærarar i heile postar får alderstillegg som fastsett for lærarar i folkeskulen. Lærarar med 20 opplæringstimar om veka får fullt alderstillegg, og lærarar med mindre timetal om veka tilsvarande mindre.

C. Om rikstilskot.

Rikstilskot løn for lærarar i heile postar i framhaldsskulen på landet og i byane blir rekna av den fastsette minstegrunnløna og fastsett riks- og alderstillegg. Rikstilskot blir òg gjevi til løn for timelærarar og konstituerte lærarar i framhaldsskulen på landet etter same timeløna som fastsett for lærarar i heile postar.

Til lærar i framhaldsskulen i Finnmark kan rikstilskotet reknast av ei timeløn inntil kr. 4 i bygdene. I byane kan rikstilskotet reknast av ei timeløn inntil kr. 4,80 og av alderstillegg inntil kr. 531,25 for postar på 30 timar om veka og tilsvarande mindre for postar med mindre timetal.

Rikstilskotet blir òg ytt til løn for heil post til framhaldsskulestyrar som får nedsett timetal for skulestyrararbeid, når nedsetjinga av timetalet er godkjend av overtilsynet.

20 juni. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om endring av helseforskriftene i Måsøy herred, Finnmark fylke.

20 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Thor O. Herrem' legat» til menighetspleien i Rennebu, skipa ved testament frå 1 desember 1930.

20 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Arendalslegatet for Hammerfestungdom», til Hammerfest kommunale høgre almenskole, opprettet ved lektor Oskar I. G. Olsens gavebrev av 7 juni 1946.

---

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 27.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til stiftsdireksjonene. 23 juni.

Revisjonsavgift til statskassen.

Lov av 14 mai 1926 bestemmer at offentlige stiftelser og legater skal avgi til statskassen inntil ½ — en halv — prosent av sin årlige avkastning til dekning av utgifter ved revisjon av deres regnskap m. v.

Videre bestemmer loven at Kongen eller den han bemyndiger til det gir de nødvendige bestemmelser om avgiftens størrelse, oppkrevning, ettergivelse og lignende.

I medhold av kongelig resolusjon av 10 juni 1927 bestemte Kirke- og undervisningsdepartementet i rundskrivelse av 17 november 1930 at alle offentlige stiftelser og legater, hvis avkastning var under kr. 1 000, inntil videre skulle fritas for avgift så lenge årsinntekten er under dette beløp.

Ved rundskrivelse av 17 september 1942 ble inntektsgrensen nedsatt fra kr. 1 000 til kr. 600.

I henhold til nevnte kongelig resolusjon av 10 juni 1927 har dette departement bestemt at alle offentlige stiftelser og legater, hvis avkastning er under kr. 1 000, fra 1 januar 1947 inntil videre fritas for avgiften så lenge årsinntekten er under dette beløp.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Hedda l herad, Telemark fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter. 23 juni.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit område av Lårdal herad, Telemark fylke. 23 juni.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at brannloven skal gjøres gjeldende for Ålvik i Kvam herred, Hordaland fylke, innenfor de samme grensene som Ålvik bygningskommune og om at strøket skal overgå til egen kommune i brannvesenets anliggender (brannkommune). 23 juni.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit område i Hellesylt, Sunnylven herad, Møre og Romsdal fylke. 23 juni.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om tillatelse til å felle bever i Vigmostad herred, Vest-Agder fylke. 24 juni.

Fangst av bever er forbudt, likeledes ødeleggelse eller forstyrrelse av beverboliger.

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 27.

24 juni. Avhendelse og utførsel av skinn av norsk bever skal inntil videre være tillatt når skinnet er forsynt med vedheftet lakksegl fra lensmannen i det distrikt hvor dyret er felt.

Er det grunn til å dra i tvil vedkommendes opplysning om at beveren er felt i lovlig jakttid og på lovlig måte, skal lensmannen forlange nærmere legitimasjon i så henseende før han foretar stempling.

25 juni. **Bestemmelser** *) om omsetning og bruk av tynnplater og metallbelagte plater av jern og stål, blikk og emballasje av blikk.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 25 juni 1947 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kgl. resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra og bruke tynnplater, metallbelagte plater av jern og stål, aluminiumsblikk, blikk og emballasje av aluminiumsblikk og blikk uten tillatelse av Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

Kjøp eller annet erverv i strid med bestemmelsen i første ledd er forbudt.

§ 2. Direktoratet for Eksport- og Importregulering kan gi bestemmelser til utfylling og gjennomføring av disse bestemmelser og gjøre unntak fra dem. Det kan gi bestemmelser om oppgaveplikt og andre bestemmelser som er nødvendige for å gjennomføre kontroll.

§ 3. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft 1 juli 1947. Samtidig oppheves forordning om omsetning, bruk og framstilling av jern og stål av 15 desember 1943, forskrifter av 21 juni 1940 om bruk og fabrikasjon av blikk til emballasje eller til andre varer med tilleggsforskrift av 11 september 1940 og tilleggsforordning av 8 november 1940 samt forskrifter gitt i medhold av disse bestemmelser.

25 juni. **Bestemmelser***) om omsetning og bruk av metaller og elektrisk ledningsmateriell.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 25 juni 1947 i medhold av lov av 14 mai 1947 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kgl. resolusjon av 26 januar 1945.)

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 27.

§ 1. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra nedennevnte metaller og elektrisk materiell til forbrukere uten tillatelse fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering: 25 juni.

a. Ulegert tinn.
b. Antimon, ikke legert.
c. Hardtbly.
d. Bly ikke legert.
e. Kadmium.
f. Kobolt.
g. Kopper, ikke legert.
h. Messing- og tombaklegering.
i. Rødgodslegering.
j. Bronselegering.
k. Kopper-, nikkel- og nysølvlegering.
l. Magnesium og magnesiumlegering.
m. Blyompresset kabel med kopperledere og blanke kopperledere.

Kjøp eller annet erverv i strid med bestemmelsen i første ledd og bruk av de der nevnte varer uten slik tillatelse som der nevnt, er forbudt.

§ 2. Bestemmelsen i § 1 omfatter metaller i form av råmaterial og halvmaterial.

Ved råmaterial forståes metaller i råformer.

Ved halvmaterial forståes metaller etter formgivning.

§ 3. Direktoratet for Eksport- og Importregulering kan gi forskrifter til gjennomføring av disse bestemmelser og gjøre unntak fra dem. Det kan også pålegge handlende eller forbrukere av metaller og elektrisk ledningsmateriell å innsende beholdningsoppgaver eller produksjonsoppgaver, eller andre nødvendige opplysninger for bedømmelse av forsyningssituasjonen.

§ 4. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft 1 juli 1947. Samtidig oppheves forskrifter om framstilling, omsetning og bruk av metaller av 9 august 1940 med senere endringer, alminnelige bestemmelser om bruk og kjøp av metaller av 15 september 1940 med senere endringer, forordning av 15 mai 1941 om forbud mot bruk av metaller, forordning av 15 desember 1941 om metallavfallsmaterialer og metallresidier og forskrifter som er gitt i medhold av disse bestemmelser.

25 juni. **Rundskrivelse** fra Helsedirektøren til fylkesmennene.

Læge- og tannlægehjelp om natten, på helligdager og i ferietiden.

En henleder oppmerksomheten på § 5 i midlertidig lov om sivil tjenesteplikt for læger m. v. av 18 april 1947 inntatt i Norsk Lovtidend for 28 s. m. (nr.)14 sålydende:

«Etter søknad fra kommunestyre i kommune hvor det er minst to læger, eller fra flere kommunestyrer i kommuner som tilsammen har minst to læger, kan fylkesmannen med Helsedirektørens samtykke gi vedkommende læger pålegg som anses nødvendig for å sikre befolkningen lægehjælp til enhver tid. I mangel av minnelig overenskomst fastsetter Helsedirektøren de vilkår som skal gjelde for slike pålegg.

Bestemmelsene i første ledd gjelder tilsvarende for tannlæger.»

I Ot. prp. nr. 160 for 1945—46 som ligger til grunn for loven er herom uttalt:

«Denne bestemmelse har vist seg nødvendig for å sikre befolkningen lægehjelp om natten, på helligdager og i ferietiden. Det bør fortrinnsvis treffes en frivillig ordning, men hvor en frivillig ordning ikke kommer i stand bør dette kunne settes i verk ved pålegg. Det kan tenkes forskjellige måter å ordne dette på. Hvorvidt lægene skal få særskilt godtgjøring vil komme an på påleggets art. Godtgjøringen vil i tilfelle måtte betales av vedkommende kommune. Vanlig honorar forutsettes ytet av pasienter (trygdekasser). Tilsvarende bestemmelser foreslås for tannlæger.»

Selv om det særlig er tenkt på lægetjeneste om natten, på helligdager og i ferietiden kan loven om nødvendig brukes også i andre tilfelle.

Det kan ikke gis påbud som vil medføre utgifter for kommunen(e) med mindre kommunestyret (kommunestyrene) har gjort vedtak herom.

25 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at brannloven gjøres gjeldende for Enebakk herred, Akershus fylke.

25 juni. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om endringer i betalingsregulativ for oppmålingsforretninger i Holmestrand.

25 juni. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven skal gjøres gjeldende for et område i Tanangeri Sola herred, Rogaland fylke.

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.
**) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 27.

Bestemmelser *) om omsetning og bruk av importert fast brensel og omsetning og bruk til visse formål av innenlandsk brensel. 26 juni.

(Gitt 26 juni 1947 av Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Med importert fast brensel menes i disse bestemmelser kull og koks/sinders av enhver art.

Med innenlandsk brensel menes ved av enhver art, herunder bakhonved.

§ 2. Det er forbudt å overdra og erverve

a) importert fast brensel,

b) innenlandsk fast brensel til eller fra industrielle bedrifter

uten tillatelse fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

Unntatt fra bestemmelsene i første ledd, punkt b, er overdragelse og ervervelse av innenlandsk fast brensel i kommuner som i henhold til Landbruksdepartementets bestemmelser av 14 mai 1946 om omsetning av ved, blir betegnet som overskuddskommuner.

§ 3. Det er forbudt å bruke importert fast brensel og for industrielle bedrifter også innenlandsk fast brensel uten tillatelse fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger. § 2, annet ledd, får dog tilsvarende anvendelse.

§ 4. Industrielle bedrifter og fartøyer hvis forbruk av brensel uansett slag tilsvarer 20 kulltonn eller mer pr. år, jernbaner og handelsimportører skal føre slik lagerbok at det på betryggende måte kan kontrolleres at tilførsel, levering og forbruk av import og innenlandsk fast brensel skjer etter gjeldende bestemmelser.

§ 5. Enhver som er pliktig til å føre lagerbok i henhold til § 4 skal ved utgangen av hver måned sende oppgave på foreskrevet skjema til Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger over beholdning, tilgang og avgang eller forbruk m. v. av importert og innenlandsk fast brensel.

§ 6. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre alminnelige og spesielle unntak fra disse bestemmelser og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dem.

§ 7. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

26 juni. til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a.

§ 8. Bestemmelsene trer i kraft 1 juli 1947.

Samtidig oppheves forordning av 23 mai 1944 om omsetning og bruk av importert fast brensel og omsetning og bruk til visse formål av innenlandsk fast brensel.

26 juni. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om at hjort (kronhjort og kolle) skal vera freda heile året til utgangen av 1949 i Hordaland fylke med unnantak av visse hjortevald.

26 juni. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om høve til hjortejakt på visse hjortevald i Hordaland fylke i 1947, 1948 og 1949.

26 juni. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Hjartdal herad, Telemark fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tid bufe beiter.

26 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at grensene for Spydeberg bygningsdistrikt, Østfold fylke, skal utvides.

27 juni. Nr. 1. **Lov** **)[1] om mellombels tillegg til føresegnene om fastsetjing av tenestetid for lærarar i folke-, framhalds- og ungdomsskulen.

§ 1. Lærar som er eller innan 1 januar 1953 blir tilsett i folke-, framhalds- og ungdomsskulen, får i samsvar med føresegnene i § 2 medrekna eit tillegg til den tenestetida som blir fastsett etter reglane i lovene frå 16 juli 1936 om folkeskulen på landet og i byane § 22 punkt 3 (4), jfr. lov frå 8 november 1946 om framhaldsskular § 22, fjerde leden.

§ 2. Tillegget til tenesttida skal vera dette:

a. For lærar med lærarprøve, den tida under okkupasjonen då han etter å ha fått lærarprøva anten vart tvinga til å halda seg undan offentleg skulearbeid på grunn av åtgjerder som okkupasjonsstyret tok, eller friviljug heldt seg undan skulearbeid av politiske grunnar eller samvitsgrunnar.

b. For elev på lærerskulen, den tida under okkupasjonen då han anten vart tvinga til å slutta og halda seg undan skulen på grunn av åtgjerder som okkupasjonsstyret tok, eller friviljug slutta

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 27.
**) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.
[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 40. Innst. O. nr. 100. St.tid., forh. i Ot. s. 321—322; i Lt. s. 125.

og heldt seg undan skulen av politiske grunnar eller samvits- 27 juni.
grunnar. Nr. 1.

c. For søkjar til lærarskulen 1941 som av politiske grunnar (serleg for skuld svaret sitt på det politiske spørjeskjemaet) ikkje vart oppteken det året, tida frå 1 juli 1941 til 1 juli 1945.

d. For elev som gjekk lærarkurs i Uppsala 1944—45, den tida han har arbeidt i folke-, framhalds- og ungdomsskulen her i landet etter lærarkurset og inntil han tek lærarprøva, likevel ikkje meir enn 2 år.

e. For elev i lærarskuleklasse med delt opplæring, den tida han har arbeidt i folke-, framhalds- og ungdomsskule her i landet frå han gjekk første året på lærarskulen og til han tek lærarprøva, likevel ikkje meir enn 2 år.

§ 3. Denne lova tek til å gjelda straks.

Lov *)[1]) **om endring i lov om postvesenet av 8 juni 1928.** 27 juni. Nr. 2.

I.

Følgende bestemmelser i lov om postvesenet av 8 juni 1928, skal lyde slik:

§ 2, annet ledd.

Innenriks kan tjenestemerker brukes for statens og kommunenes post, dog ikke for post fra innretninger av inntektsgivende eller ervervsmessig art og institusjoner som utlikner kontingent til støtte for sin virksomhet.

§ 8, første ledd.

Enhver som er betrodd å stelle med postsaker, plikter overfor uvedkommende å bevare taushet om andres bruk av posten og om hva han ellers får kjennskap til gjennom postsendingene. Han plikter også å påse at uvedkommende ikke får høve til selv å skaffe seg kjennskap til andres bruk av posten eller postsendingenes innhold.

§ 27. Hvis ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse, straffes med bøter

1) den som innleverer til postførsel saker som er unntatt fra postførsel eller som medvirker til det,
2) den som krenker postverkets enerett til postførsel etter §§ 3 og 4, eller som medvirker til det,
3) den som unnlater å etterkomme krav som stilles av postverket i henhold til § 6,

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 53. Innst. O. nr. 101. St.tid., forh. i Ot. s. 322; i Lt. s. 125.

27 juni. Nr. 2.

4) den som overtrer bestemmelsene i § 8 om posthemmeligheten,
5) den som innleverer til postførsel postsending som inneholder penger, eller som inneholder frimerker eller tjenestemerker til verdi over 5 kroner uten å angi verdien, eller rekommandert sending som inneholder penger, frimerker eller tjenestemerker til høyere verdi enn tillatt i slike sendinger, eller som medvirker til det, jfr. § 13,
6) den som svikaktig angir en postsending til høyere verdi enn den virkelige, eller som medvirker til det,
7) den som uberettiget nytter tjenestemerker til postsending som ikke kan frigjøres med tjenestemerker, eller som medvirker til det,
8) den som nytter tidligere brukte frankeringsmerker til frigjøring av postsending, eller som medvirker til det.

Overtredelser av bestemmelsene under nr. 1—5, 7 og 8 er straffbare også når de er begått av uaktsomhet.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

27 juni. **Kongelig resolusjon** *) om at lov av 27 juni 1947 om endring i lov om postvesenet av 8 juni 1928 trer i kraft 1 august 1947.

27 juni. Nr. 3. **Lov** *)[1]) om at avgift til Arbeiderfondet ikke utlignes for budsjettåret 1947—48.

Avgift til Arbeiderfondet utlignes ikke for budsjettåret 1947—48.

27 juni. Nr. 4. **Lov** *)[2]) om endring i lov om fangst av hval av 16 juni 1939.

I.

Lov om fangst av hval av 16 juni 1939 § 15 skal heretter lyde:

Kongen kan med samtykke av Stortinget bestemme at det skal betales en avgift av inntil 3 kroner pr. fat (à 170 kg) tilvirket olje av all fangst som går inn under denne lov, unntatt fangst av vågehval og mindre tannhval i henhold til § 2, 3. og 4. ledd.

Av avgiften skal inntil 2 kroner og 60 øre pr. fat avsettes til et sikringsfond for fangstekspedisjonenes besetninger og hvalfangstselskapenes funksjonærer. Kongen gir nærmere forskrifter om anven-

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.
[1]) St.vedtak 11 juni. Se Ot. prp. nr. 29. Innst. O. nr. 107. St.tid., forh. i Ot. s. 327; i Lt. s. 126.
[2]) St.vedtak 19 juni. Se Ot. prp. nr. 49. Innst. O. nr. 121. St.tid., forh. i Ot. s. 331; i Lt. s. 127.

delsen av fondet med godkjennelse av Stortinget. Kongen kan bestemme at landstasjoner skal være fritatt for avgiften til sikringsfondet. 27 juni. Nr. 4.

Resten av avgiften inntil 40 øre pr. fat skal etter nærmere bestemmelse av Kongen avsettes til et fond som skal brukes til dekning av utgiftene til kontrollen med fangsten og til vitenskapelig forskning eller praktiske undersøkelser av interesse for norsk hvalfangst.

Avgiften betales til vedkommende regjeringsdepartement, som gir forskrifter om innbetalingen.

Kongen kan i særlige tilfelle ettergi avgiften.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *) [1]) **om endringer i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål med tilleggslover av 15 februar 1929, 22 juni 1934 og 10 mars 1938.** 27 juni. Nr. 5.

I.

Følgende bestemmelser i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål skal lyde slik:

§ 2. Valg av jordstyre.

1. ledd, siste punktum:

Medlemmene står i for 4 år.

§ 5. Ankenemnden.

2. punktum:

Formannen og varaformannen oppnevnes av vedkommende departement for 4 år om gangen etter innstilling av fylkesutvalget etter at forslag er innhentet fra fylkets landbruksselskap og skogselskap.

4. punktum:

De øvrige medlemmer og samtlige varamenn velges av fylkestinget for 4 år om gangen etter at forslag er innhentet fra fylkets landbruksselskap og skogselskap.

§ 8. Om skjønn.

2. punktum:

Formannen, som samtidig er skjønnsstyrer, med varamann oppnevnes for domssognet av herredsdommeren for 4 år om gangen etter at forslag er innhentet fra fylkets landbruksselskap og skogselskap.

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 19 juni. Se Ot. prp. nr. 10. Innst. O. nr. 123. St.tid., forh. i Ot. s. 332—333; i Lt. s. 128.

27 juni. Nr. 5.

§ 58. Flertallsvedtak i felles beitestrekning.

I felles beitestrekning, statsalmenning dog unntatt, kan et flertall av de beiteberettigede foreta ordning av deres innbyrdes beiteforhold innen fellesbeitet. Herunder kan treffes bestemmelse om beitets inndeling i felter, om beitetiden, hva slags og hvor meget fe kan beite på hvert felt m. v. På samme måte kan flertallet beslutte at beitingen til sine tider skal forlegges til andre fellesbeiter — og om nødvendig foregå med gjeting i drift. Utgifter som måtte være forbundet med ordningen bæres av de beiteberettigede i forhold til den nytte de har av den. § 57, 2. ledd, gjelder tilsvarende.

§ 81. Adgang til panthefte av eiendommen.

1. ledd, siste punktum:

Denne bestemmelse gjelder dog ikke for lån som opptas i Den Norske Stats Småbruk- og Boligbank og Den Norske Stats Husbank.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller de bestemmelser som er gitt ved forordning av 15 september 1941 og «lov» av 7 mai 1942.

27 juni. Nr. 6.

Lov *)[1]) om avståing av grunn til bygninger og andre innretninger som står i sammenheng med drift av bilruter.

Etter bestemmelse av vedkommende departement plikter enhver mot erstatning å avstå til den som driver bilrute, nødvendig grunn til oppføring av bygninger som står i sammenheng med driften og likeledes nødvendig grunn til holdeplass og lagerplass m. v. samt fornøden atkomstveg. Ekspropriasjonstillatelsen kan også utstrekkes til å omfatte bebygget grunn.

En kommune kan gis tillatelse til å ekspropriere grunn etter første ledd, selv om det er en annen enn kommunen som driver bilruten.

Erstatningen fastsettes i mangel av minnelig overenskomst ved skjønn.

27 juni. Nr. 7.

Lov *)[2]) om tillegg til lov av 7 juni 1918 om betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skibe med tilleggslover av 16 juli 1920 og 28 juli 1921.

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 19 juni. Se Ot. prp. nr. 38. Innst. O. nr. 105. St.tid., forh. i Ot. s. 333—335; i Lt. s. 128—130.

[2]) St.vedtak 19 juni. Se Ot. prp. nr. 64. Innst. O. nr. 124. St.tid., forh. i Ot. s. 332; i Lt. s. 128.

§ 1. Når skip, som er innført i norsk skipsregister eller som er tildelt midlertidig norsk nasjonalitetsbevis, overdras til innenlandsk kjøper, kan vedkommende departement i særlige tilfelle tilstå betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved avhendelsen på de vilkår og etter de regler som gjelder om betinget fritaking for skatteplikt av gevinst ved salg av skip til utlandet etter lov av 7 juni 1918 med tilleggslover av 16 juli 1920 og 28 juli 1921. 27 juni. Nr. 7.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks og kan nyttes for gevinst som oppebæres i tiden inntil 30 juni 1948.

Midlertidig lov *)[1]) om konsesjon for ervervelse av eiendomsrett til fiskefartøyer. 27 juni. Nr. 8.

§ 1. Eiendomsrett til fartøy som den 1 januar 1939 var innført eller senere er blitt innført i merkeregisteret for fiskefartøyer eller som uten å være innført, er merkepliktig i henhold til lov av 5 desember 1917 om registrering og merking av fiskefartøyer m. v. samt partreders andel i slikt fartøy, kan inntil videre ikke gyldig erverves uten skriftlig tillatelse av Fiskeridirektøren.

Registrering av eiendomsovergang i skipsregisteret og/eller merkeregisteret for fiskefartøyer kan ikke foretas uten at det foreligger slik tillatelse som nevnt i første ledd. Heller ikke må auksjonsbud antas eller stadfestes før slik tillatelse er gitt.

§ 2. Vedkommende departement kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov, herunder om vilkår for konsesjon og om alminnelig unntak for enkelte fartøystørrelser.

§ 3. Den som uten foreskrevet tillatelse forsettlig eller uaktsomt overtar som eier eller utøver eierrådighet over fartøy som nevnt i § 1 eller andel herav eller som medvirker hertil, straffes med bøter. Det samme gjelder den som overtrer forskrifter gitt i medhold av § 2.

§ 4. Denne lov trer i kraft 1 juli 1947 og gjelder til 1 juli 1948.

Lov *)[2]) om tiltak til å fremme sysselsetting. 27 juni. Nr. 9.

Kapitel I.

Arbeidsdirektoratet, fylkesarbeidsnemnder og kommunale arbeidsnemnder.

§ 1. Arbeidsdirektoratet skal nøye følge utviklingen av sysselsettingstilhøva i landet, virke for jevn og tilstrekkelig sysselsetting

---

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.ved.ak 19 juni. Se Ot. prp. nr. 67. Innst. O. nr. 125. St.tid., forh. i Ot. s. 331—332; i Lt. s. 127.

[2]) St.vedtak 25 juni. Se Ot. prp. nr. 149, 1945—46. Innst. O. XII. St.tid., forh. i Ot. s. 378—432; i Lt. s. 147—166.

27 juni. Nr. 9.

og være departementets rådgiver i saker om sysselsetting og arbeidsløyse. Det skal:

a) innhente opplysninger om sysselsetting, arbeidsløyse og arbeidsmuligheter, søke klarlagt årsakene til vekslinger i sysselsettinga og regelmessig legge fram oversikter over sysselsetting og arbeidsløyse;

b) virke for at statsinstitusjoner, fylker og kommuner utarbeider detaljerte planer for arbeidstiltak som kan settes i verk på kort varsel i tilstrekkelig omfang i de ymse deler av landet. Arbeidsdirektoratet skal samle inn og holde oversikt over planene. Det skal søke å holde seg best mulig kjent også med private arbeidsplaner når gjennomføringa av disse vil være av betydning for sysselsettinga;

c) virke for å få satt i verk nyttige arbeidstiltak i tider med arbeidsløyse og for å få utsatt arbeidstiltak i tider med mangel på arbeidskraft, når det gjelder tiltak som uten større skade kan vente;

d) sette fram forslag til rådgjerder for å hindre eller bøte på arbeidsløyse;

e) forestå arbeidsformidling og yrkesrettleiing med sikte på å skaffe høvelig arbeid og høvelig arbeidshjelp for alle;

f) skjøtte de gjøremål som etter lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938 med tilleggslover er tillagt Statens Arbeidsløshetsråd;

g) utføre mulig andre oppgaver som ved lov eller etter avgjerd av Kongen eller departementet blir pålagt det.

§ 2. Arbeidsdirektoratet blir ledet av et styre som består av 7 medlemmer som med personlige varamenn oppnevnes av Kongen for 4 år. Arbeidstakere og arbeidsgivere skal hver ha 2 målsmenn i styret, men hver målsmannsgruppe har bare én stemme. Kongen oppnevner formann og varaformann blant de andre medlemmene. Formannen kan tilkalle spesialkyndige som rådgivere ved behandlingen av bestemte saker.

Den daglige ledelsen av direktoratet har arbeidsdirektøren som blir tilsatt av Kongen. Departementet oppnevner en stedfortreder for direktøren. Er direktøren ikke medlem av styret, deltar han likevel i styremøtene, men uten stemmerett.

Et styremedlem kan ikke ta del i behandlingen av en sak når han eller ektemaken hans har framtredende personlig interesse i avgjerda. Det samme gjelder når noen som han er i slektskap med så nær som søsken eller likeså nær i svogerskap med, har slik interesse eller dette er tilfelle med selskap eller bedrift som han er tilsatt

eller har betydelig økonomisk interesse i. Styret avgjør spørsmål om ugildhet, men den det gjelder tar ikke del i avgjerda. 27 juni. Nr. 9.

Kongen fastsetter de nærmere føresegner om forholdet mellom styret og direktøren og de nærmeste føresegner av administrativ art ellers for Arbeidsdirektoratet og styret. Det kan herunder fastsettes at enkelte grupper av saker skal behandles i utvalg av styret, eventuelt med særlig oppnevnte medlemmer.

Staten bærer administrasjonsutgiftene ved Arbeidsdirektoratet. Styremedlemmer og innkalte spesialkyndige har krav på skyss- og kostvederlag etter regulativet for offentlige tjenestemenn. De har også bortsett fra direktøren krav på nærmere fastsatt møtevederlag.

§ 3. I hvert fylke skal det være en fylkesarbeidsnemnd som nøye skal følge utviklingen av sysselsettingstilhøva i fylket, virke for jevn og tilstrekkelig sysselsetting og ellers i samvirke med Arbeidsdirektoratet, de kommunale arbeidsnemnder og andre interesserte, innen fylket fremme de oppgaver som er nevnt i § 1.

Fylkesarbeidsnemnda skal ha 5 medlemmer med personlige varamenn. Av medlemmene skal én være målsmann for arbeidstakerne og én for arbeidsgiverne. Fylkesmannen fordeler antallet medlemmer mellom landdistriktene og byene i forhold til folkemengden ved siste alminnelige folketelling, dog skal byene ha minst én målsmann. Fylkesmannen kan fastsette at nemnda skal ha 7 medlemmer om dette er ønskelig for å få en høvelig representasjon. Fylkesarbeidsnemnda blir oppnevnt for 4 år av fylkesutvalget snarest etter at dette er valgt, og trer i virksomhet så snart den er oppnevnt. Dette oppnevner formann og varaformann blant medlemmene. Ved vedtak etter dette leddet skal fylkesutvalget utvides med så mange målsmenn for byene at disse er representert i forhold til folketallet ved siste alminnelige folketelling. Fylkesmannen fastsetter antallet av disse målsmenn som oppnevnes av byenes ordførere. Blir disse ikke enige foretar fylkesmannen oppnevningen.

Den som blir oppnevnt må ha stemmerett etter Grunnlovens § 50, jfr. § 52 og § 53, være bosatt i fylket og ikke være tjenestemann i arbeidsformidlingen eller fylkesarbeidsnemnda eller tjenestemann eller revisor i en trygdekasse. Den som fyller disse vilkåra er pliktig til å ta mot oppnevning, men kan kreve seg fritatt for ny oppnevning like lang tid som han har gjort tjeneste. Den som har fylt 65 år kan også kreve seg fritatt. Om ugildhet gjelder § 2, tredje leddet på tilsvarende måte.

Er vervet som medlem av fylkesarbeidsnemnda særs byrdefullt, kan departementet tilstå et rimelig vederlag. Medlemmene har krav på skyss- og kostvederlag etter regulativet for offentlige tjenestemenn.

27 juni. Nr. 9.

Nemndas kontor (fylkesarbeidskontor) står under ledelse av en kontorsjef som blir tilsatt av Arbeidsdirektoratet etter innstilling fra fylkesarbeidsnemnda. Annet personale ved kontoret blir tilsatt av fylkesarbeidsnemnda, men tilsettingen må godkjennes av Arbeidsdirektoratet.

Departementet kan fastsette at flere fylker skal ha felles fylkesarbeidsnemnd og fylkesarbeidskontor og at det ikke skal være slik nemnd og kontor i fylker som omfatter bare én kommune. Departementet avgjør hvordan felles fylkesarbeidsnemnd skal settes sammen og oppnevnes.

Staten bærer alle administrasjonsutgifter ved fylkesarbeidsnemndene og fylkesarbeidskontorene.

§ 4. I hver kommune skal det være en arbeidsnemnd som nøye skal følge utviklingen av sysselsettingstilhøva i kommunen, virke for jevn og tilstrekkelig sysselsetting og i samvirke med Arbeidsdirektoratet, fylkesarbeidsnemnda og andre interesserte, innen kommunen fremme de oppgaver som er nevnt i § 1. Arbeidsnemnda fører tilsyn med arbeidsformidlingen og yrkesrettleiinga i kommunen, hvis det ikke er egen tilsynsnemnd for dette, jfr. § 7. Arbeidsnemnda har også de gjøremål som etter lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938 er tillagt arbeidsløshetsnemnda.

Arbeidsnemnda består etter nærmere vedtak av kommunen av minst 5, men ikke mer enn 7 medlemmer med personlige varamenn som blir valgt av kommunen for den kommunale valgperioden. Det skal være én målsmann for arbeidstakerne og én for arbeidsgiverne. Kommunen velger formann og varaformann blant medlemmene av nemnda. Medlemmene skal være bosatt i kommunen. Om valgbarhet, rett til å kreve fritaking og ugildhet gjelder ellers på tilsvarende måte § 3, tredje ledd, jfr. § 2, tredje ledd. Enkelte slag saker kan i samsvar med nærmere instruks (jfr. § 32 punkt 2) overlates til behandling i utvalg av nemnda, eventuelt med særlig valgte medlemmer.

Lederen av arbeidsformidlingen i kommunen er sekretær for nemnda. Vederlaget for arbeidet som sekretær skal gå inn i hans lønn som leder av arbeidsformidlingen. Utgiftene til kontormateriell m. v. blir å dekke etter reglene for utgifter ved arbeidsformidlingen, jfr. § 14. Går kommunen inn under felleskontor for arbeidsformidlingen, kan nemnda med samtykke av kommunen og fylkesarbeidsnemnda treffe en annen ordning med sekretær m. v. Utgiftene bæres i så fall av kommunen.

Medlemmene av nemnda og sekretæren har krav på skyss- og kostvederlag etter regulativet for offentlige tjenestemenn. Er vervet som medlem av arbeidsnemnda særs byrdefullt, kan kommunen tilstå rimelig vederlag. Utgiftene skal dekkes av kommunen.

Kapitel II.

Offentlig arbeidsformidling og yrkesrettleiing.

§ 5. Det skal være offentlig arbeidsformidling i alle kommuner.

Den offentlige arbeidsformidling skal så langt tilhøva ligger til rette for det gi yrkesrettleiing. Denne skal tjene både ungdom under yrkesvalg og utdanning og eldre arbeidstakere som må skifte yrke, og hjelpe arbeidsgivere ved utvalg av arbeidshjelp.

Arbeidsdirektoratet skal bistå kommuner, fylkeskommuner og andre interesserte med organisering av yrkesrettleiing, utarbeide materiale og hjelpemidler og skjøtte den faglige kontroll av yrkesrettleiinga og dermed sammenhengende oppgaver.

§ 6. Har departementet ikke fastsatt at det skal være arbeidskontor eller særskilt formidlingsmann i kommunen, skjøttes arbeidsformidlingen av forretningsføreren i trygdekassa. Er det flere trygdekasser i kommunen, fastsetter departementet hvilken av forretningsførerne skal være formidlingsmann.

Departementet kan fastsette at det skal være felles arbeidskontor for flere kommuner, at en avdeling av arbeidsformidlingen, jfr. tredje ledd, skal være felles for flere kommuner eller fylkeskommuner, eller at det skal være særskilte formidlingskontorer for visse yrker. Før departementet tar slik avgjerd, skal de kommuner eller fylkeskommuner det gjelder ha fått høve til å uttale seg.

Departementet kan fastsette eller samtykke i at arbeidsformidlingen skal ha avdelinger for enkelte yrker, for visse slag arbeidstakere eller for yrkesrettleiing. Før departementet tar avgjerd om slike særlige avdelinger, bør de stedlige foreninger av arbeidsgivere og arbeidstakere innen gruppen, den stedlige arbeidsformidling og den kommune eller fylkeskommune det gjelder, ha fått høve til å uttale seg.

§ 7. Arbeidsformidlingen står under tilsyn av arbeidsnemnda.

Det skal være egen tilsynsnemnd for arbeidskontor eller avdeling som er felles for flere kommuner eller fylkeskommuner, jfr. § 6, andre leddet. Departementet fastsetter hvorledes tilsynsnemnda skal være sammensatt og velges i disse tilfelle. Føresegnene om tjenestetid, valgbarhet, rett til å kreve fritaking og ugildhet for medlemmer av arbeidsnemnda gjelder på tilsvarende måte.

Arbeidsdirektoratet avgjør etter at kommunene har hatt høve til å uttale seg om medlemmene av særskilt tilsynsnemnd skal ha vederlag for sitt arbeid og hvor stort det i tilfelle skal være. Vederlaget betales av kommunene. Om fordelingen av vederlaget gjelder § 14 fjerde ledd, første og annet punktum.

§ 8. Kommuner som har eget arbeidskontor eller særskilt formidlingsmann, tar etter innstilling fra arbeidsnemnda avgjerd om

27 juni. Nr. 9.

oppretting av de stillinger som er nødvendige, fastsetting av lønna i stillingene og tilsetting av tjenestemennene. Er det felles arbeidskontor eller felles avdeling for flere kommuner eller en eller flere fylkeskommuner, har tilsynsnemnda denne myndighet.

Tilsetting av tjenestemenn og særskilte formidlingsmenn krever godkjenning av fylkesarbeidsnemnda, men av Arbeidsdirektoratet om det gjelder tilsetting ved arbeidskontor eller avdeling som er felles for flere fylkeskommuner. Kommer tilsettingsmyndigheten og fylkesarbeidsnemnda ikke overens, avgjør Arbeidsdirektoratet tilsettingsspørsmålet.

Oppretting av stillinger og lønningene i disse må være godkjent av departementet eller den det gir fullmakt.

Kontorrom og det viktigste inventaret ved arbeidskontoret eller hos formidlingsmannen må være godkjent av fylkesarbeidsnemnda.

Kommunen kan med godkjenning av fylkesarbeidsnemnda på egen kostnad opprette særlige meldesteder for arbeidssøkere og arbeidsgivere.

§ 9. I kommuner der forretningsføreren i trygdekassa er formidlingsmann, blir den øvrige arbeidshjelp som trengs til arbeidsformidlingen tilsatt etter føresegnene for tilsetting i trygdekassa.

Når det gjelder oppretting av stillinger og fastsetting av lønn gjelder føresegnene i § 8 første og tredje leddet. Om meldesteder gjelder § 8 siste ledd.

§ 10. Ingen tjenestemann i arbeidsformidlingen kan være tillitsmann eller være tilsatt i noen arbeidsgiver- eller arbeidstakerorganisasjon. Han kan heller ikke være partsforhandler under arbeidstvist. Dette gjelder likevel ikke tjenestemennenes egen organisasjon og tvister om egne arbeidsvilkår.

§ 11. Arbeidsformidlingen skal være nøytral og upartisk. Den arbeider vederlagsfritt. Men den nemnda som har tilsynet kan med godkjenning av Arbeidsdirektoratet fastsette at kostnadene ved å innhente opplysninger som blir krevd, eller ved formidling som blir krevd foretatt gjennom avertering, skal bæres av den som stiller kravet. Når arbeidsformidlingen etter anmodning foretar utvalg av arbeidssøkere ved hjelp av psykotekniske eller liknende særlige metoder, kan det kreves at arbeidsgiveren betaler en avgift fastsatt av departementet. Det samme gjelder ved slike undersøkinger av arbeidstakere som er tilsatt før.

Arbeidsformidlingen bør under sitt virke samrå seg med de stedlige sammenslutninger av arbeidsgivere og arbeidstakere.

§ 12. Arbeidsgiver i arbeidsgrein hvor arbeidstakerne som regel er pliktige til arbeidsløysetrygd, skal straks melde ledig plass til arbeidsformidlingen i kommunen. Blir det med en gang satt en inn

i plassen, faller meldeplikten bort. Departementet avgjør i tvilstilfelle om en arbeidsgrein går inn under føresegnene i dette leddet. 27 juni. Nr. 9.

Meldeplikten gjelder ikke når plassen er blitt ledig på grunn av lockout eller streik som er godkjent av hovedsammenslutning for de arbeidsgivere eller arbeidstakere konflikten gjelder, og den ikke er kjent ulovlig ved dom.

En arbeidsgiver som har vendt seg til formidlingen etter arbeidshjelp, skal straks melde til kontoret om oppdraget faller bort.

Arbeidsgiver som ønsker selv å avertere etter arbeidstaker uten å oppgi sitt navn, skal samtidig med melding etter første leddet også oppgi grunnen til at han vil avertere på denne måten.

Kongen fastsetter i hvilken utstrekning staten, fylkeskommuner, kommuner og hel- og halvoffentlige institusjoner skal melde ledige plasser til arbeidsformidlingen ut over det som følger av første ledd i denne paragraf, og i hvilken utstrekning de skal nytte arbeidsformidlingen ved inntaking av arbeidshjelp.

§ 13. Arbeidsgivere og arbeidstakere som ikke fyller rimelige krav i samband med formidlingen, kan bli nektet hjelp av arbeidsformidlingen for en kortere eller lengre tid.

For hvert slikt tilfelle skal det straks skje melding til den nemnda som har tilsynet. Denne kan oppheve nektinga. Den som blir nektet bistand, kan anke saka inn til Arbeidsdirektoratet til endelig avgjerd.

§ 14. Staten skal gi lønnstilskott til tjenestemenn i arbeidsformidlingen etter denne målestokken:

I kommuner med folketall			
	til og med	5 000	—5/10
fra 5 000	—»—	15 000	—4/10
» 15 000	—»—	25 000	—3/10
» 25 000	—»—	35 000	—2/10
over 35 000			—1/10

Folketallet skal regnes etter statens siste alminnelige folketelling.

Staten skaffer de protokoller, blanketter, skjema og brevkort og andre trykksaker som Arbeidsdirektoratet finner er nødvendige for arbeidsformidlingen og dekker på samme vilkår utgiftene til telefon, telegrammer og porto.

Andre utgifter ved den offentlige arbeidsformidling enn de som er nevnt ovafor, skal bæres av vedkommende kommune, herunder utgiftene til høvelig lokale med lys, varme og reinhold.

Blir det opprettet felles arbeidskontor eller felles avdeling etter § 6, annet ledd, fordeles de utgifter som ikke i sin helhet blir dekket

27 juni. Nr. 9.

av staten, forholdsmessig på de kommunene kontoret omfatter. Blir kommunene ikke enige om fordelingen, fastsetter departementet fordelingsgrunnlaget. De enkelte kommuner får for lønnsutgifter statsrefusjon reknet av sin forholdsmessige del av disse etter reglene i første leddet, men slik at de der nevnte satser forhøyes med 1/10.

Stortinget kan for det enkelte år vedta at inntil en halvpart av statens utgifter etter denne paragrafen skal overtas av Riksreservefondet for arbeidsløysetrygda.

Kapitel III.

Særlige føresegner om registrering, arbeidsformidling og forhyring av sjømenn.

§ 15. I Arbeidsdirektoratet skal det være en egen nemnd — Sjømannsnemnda — for saker om registrering, arbeidsformidling og forhyring av sjømenn og andre saker som gjelder sysselsetting av sjømenn eller som ved særlig føresegn blir lagt til nemnda.

Sjømannsnemnda skal ha 6 medlemmer. Den skal ha 2 målsmenn for redere og 2 for sjømenn som med personlige varamenn blir oppnevnt etter framlegg fra landsorganisasjoner av redere og sjømenn. Formannen i Arbeidsdirektoratets styre er formann i Sjømannsnemnda. En målsmann for Handelsdepartementet skal være medlem og varaformann. For formann og varaformann oppnevnes personlige varamenn. Det som er fastsatt i § 2 gjelder tilsvarende for Sjømannsnemnda og dens virksomhet når ikke annet følger av denne paragraf.

§ 16. Ved de arbeidskontorer Kongen bestemmer skal det være egne avdelinger — sjømannskontorer — for de saker som er nevnt i § 15, første ledd, eller som ved særlig føresegn er lagt til disse kontorer. Kongen eller den han gir fullmakt fastsetter de distrikter som de enkelte kontorer skal omfatte.

Hvert sjømannskontor skal stå under tilsyn av en egen tilsynsnemnd som skal bestå av formann og en målsmann for redere og en for sjømenn med personlige varamenn. Tilsynsnemnda blir oppnevnt av departementet for den kommunale valgperiode etter uttalelse fra vedkommende organisasjoner og Sjømannsnemnda. Medlemmene har krav på skyss- og kostvederlag etter regulativet for offentlige tjenestemenn. Departementet avgjør om medlemmene skal ha vederlag for sitt arbeid og hvor stort det skal være. Om ugildhet, plikt til å motta oppnevning og rett til å kreve fritaking gjelder § 2, tredje ledd og § 3, tredje ledd på tilsvarende måte.

Departementet tilsetter bestyrere av sjømannskontorene etter

innstilling av sjømannsnemnda. De øvrige tjenestemenn blir tilsatt av Sjømannsnemnda. 27 juni. Nr. 9.

Bestyrerne skal minst ha hatt en fartstid til sjøs av 10 år og ha fylt 30 år. Denne føresegn om fartstid kan fravikes for søkere som ved virke på land har fått tilstrekkelig innsikt i sjømannsforhold. De øvrige tjenestemenn må ha praktisk erfaring i sjømannsforhold såframt de skal utføre forhyring.

På steder der det ikke er opprettet sjømannskontor, kan Sjømannsnemnda anta en person som har praktisk erfaring i sjømannsforhold til å foreta forhyring.

Staten bærer alle administrasjonsutgifter ved sjømannskontorene. Føresegnene i § 14, siste ledd om refusjon av Riksreservefondet for arbeidsløysetrygda gjelder tilsvarende for de utgifter som blir igjen når mønstringsavgifter til staten ved disse kontorer er trukket fra.

§ 17. Til hjelp ved arbeidsformidling, forhyring og andre gjøremål i samband med sjømannsyrket, skal det opprettes register over alle norske sjømenn av alle grader.

Ved det enkelte sjømannskontor skal det være register over alle sjømenn som hører heime i kontorets distrikt. Ved den sentralmyndighet Kongen fastsetter skal det være et sentralregister over alle norske sjømenn.

Departementet eller den det gir fullmakt fastsetter nærmere føresegner om registrene, derunder om hvilke opplysninger de skal inneholde, hvordan de skal innrettes og holdes i orden.

§ 18. Arbeidsformidling og forhyring av sjømenn innen riket skal skje ved sjømannskontorene.

§ 19. Arbeidsformidling og forhyring av sjømenn skal skje etter følgende retningslinjer:

a) Ved tilvising til ledig plass, skal den dag sjømannen melder seg som hyresøkende være avgjørende når det er flere like kvalifiserte søkere innafor de enkelte grupper av sjømenn. Tilvising må utføres slik at arbeidsgiveren får den arbeidskraft som er best skikket og sjømannen så vidt mulig den plass som han ønsker og som han passer best til.
b) Blir det arbeidsløyse av vesentlig omfang blant sjømenn, skal de sjømenn ha fortrinn til ledige plasser som etter fartstid med norske skip må sies å ha valgt norsk sjøfart som leveveg. Lengere tids innsats til sjøs under krigen skal også gi fortrinn.
c) Ved inntak av førstereisgutter skal det i regelen legges vekt på om søkeren antas å ville være skikket som sjømann og den tid han i tilfelle har stått på venteliste.

27 juni. Nr. 9.

Disse retningslinjer kan utformes nærmere ved avtale mellom redernes og sjømennenes hovedorganisasjoner. Avtalen må være godkjent av Kongen. Kommer ikke slik godkjent avtale i stand, kan Kongen fastsette nærmere regler.

§ 20. Klage over sjømannskontorets vedtak om arbeidsformidling eller forhyring skal legges fram for tilsynsnemnda. Denne kan omgjøre vedtak av sjømannskontoret selv om det ikke er klaget. Tilsynsnemndas vedtak kan ankes inn for Sjømannsnemnda av den som er direkte berørt av vedtaket eller av et mindretall i tilsynsnemnda.

§ 21. Tilsynsnemnda kan nekte en sjømann forhyring om han viser seg uskikket som sjømann eller han grovt eller gjentatte ganger krenker sine tjenesteplikter eller på annen måte viser seg uverdig til videre tjenestegjøring til sjøs. I påtrengende tilfelle kan sjømannskontoret ta foreløpig avgjerd, men saka skal uten unødig opphold legges fram for tilsynsnemnda.

Om anke gjelder § 20 siste punktum.

§ 22. Forhyring av sjømenn i utlandet til norsk fartøy skjer ved norsk utenriks stasjon eller annen institusjon som er godkjent av vedkommende departement. Forhyringen skal i alminnelighet skje etter tilsvarende prinsipper som omhandlet i § 19.

Vedtak i samband med forhyring kan ankes inn for Sjømannsnemnda.

§ 23. Føresegnene i §§ 18—22 gjelder ikke tilsetting av:

1. Skipsførere, andre offiserer og loser. Kongen kan dog bestemme at nevnte føresegner helt eller delvis skal gjelde for nærmere bestemte grupper av offiserer bortsett fra skipsførere, førstestyrmenn, førstemaskinister og loser;
2. sjømenn som går over til annen stilling eller annet skip i samme rederi, når dette skjer i direkte fortsettelse av den tidligere tjeneste eller uten at sjømannen i mellomtida har vært tilsatt i annet rederi;
3. besetning på fartøy under 100 brutto registertonn;
4. besetning på fartøy som driver fiske eller selfangst hvis det er meningen at fangsten helt eller delvis skal bringes i land her i riket;
5. besetning av fartøy i fart på norske innsjøer og elver;
6. besetning på fartøy i statens eller annen offentlig tjeneste når det ikke blir brukt til ervervsmessig føring av gods eller passasjerer;
7. personer som ikke er tilsatt i rederens tjeneste ombord;
8. læger og sykepleiersker.

§ 24. Uttrykkene «sjømann», «mannskap» og «besetning» i dette kapitel omfatter enhver som er tilsatt på fartøy av omsyn til dettes drift. 27 juni. Nr. 9.

Kongen eller den han gir fullmakt avgjør i tvisttilfelle hvem som går inn under dette kapitel.

§ 25. Det som er fastsatt i § 10 skal gjelde også for sjømannskontorenes tjenestemenn.

Likeså skal § 11 gjelde for arbeidsformidling, forhyring og registrering ved sjømannskontorene.

Kapitel IV.

Privat arbeidsformidling.

§ 26. Det er forbudt å drive privat arbeidsformidling, unntatt de tilfelle som er nevnt i neste ledd og i § 27.

Den som i medhold av lov av 12 juni 1896 om forhyrings-, feste- og engagementskontorer, jfr. lov av 12 juni 1906 § 12, har fått bevilling til å drive engasjementsvirksomhet, skal være forpliktet til å slutte sin virksomhet senest innen 5 år etter at denne lov er trådt i kraft. Er bevillingen gitt inntil videre, skal virksomheten slutte innen 3 år.

Vil noen kreve skadebot fordi hans bevilling er falt bort, må han reise søksmål mot staten innen 3 måneder etter at den fristen som er satt i forrige ledd, er ute.

§ 27. Opplærings- og undervisningsanstalter som etter sine statutter skal søke å få satt elevene sine i tjeneste etter endt opplæring eller undervisning, og som gjør det uten vederlag, kan av departementet få rett til inntil videre å drive slik virksomhet på vilkår av at de samarbeider med arbeidsformidlingen på slik måte og gir seg under slik kontroll og meldeplikt som departementet krever.

Føresegnene i første ledd gjelder på tilsvarende måte for foreninger med veldedig formål når de uten vederlag formidler arbeid for dem de tar seg av.

§ 28. Så lenge det er private engasjementskontorer, gjelder lov av 12 juni 1896 om forhyrings-, feste- og engasjementskontorer § 2 til og med § 12, på tilsvarende måte. Kommunen skal fastsette slike regler og takster som er nevnt i lovens § 7. Reglene og takstene må være godkjent av Arbeidsdirektoratet.

Departementet gir nærmere føresegner om kontroll og meldeplikt og om samvirket mellom de private kontorer og arbeidsformidlingen.

27 juni. Nr. 9.

Kapitel V.

Kontroll med virksomhet som fremmer utvandring.

§ 29. Det er forbudt uten samtykke av departementet å drive virksomhet som tar sikte på å fremme at norske borgere utvandrer eller tar arbeid i utlandet, herunder arbeid på skip under utenlandsk flagg. Kongen kan når omsynet til norsk arbeidsliv gjør det nødvendig, bestemme at det samme skal gjelde også for annen form av verving til arbeid som nevnt.

Departementet kan kreve at det blir stilt slik sikkerhet som det finner høvelig og gi de kontrollregler som er påkrevd.

Departementet kan overdra sin myndighet etter denne paragraf helt eller delvis til Arbeidsdirektoratet med underordnede organer.

Denne paragraf gjør ingen endring i føresegnene i lov av 22 mai 1869 om kontroll med befordring av utvandrere til fremmede verdensdeler med tilleggslover.

Kapitel VI.

Ymse føresegner.

§ 30. Arbeidsgivere som i løpet av en måned vil si opp eller permittere uten lønn minst 10 arbeidstakere skal gi melding til arbeidsformidlingen seinest 14 dager før innskrenkinga (eller stansen) blir satt i verk. Det samme gjelder om en arbeidsgiver vil innskrenke arbeidstida for minst 10 arbeidstakere til 36 timer i veka eller mindre for et tidsrom lengre enn 4 veker. Meldinga gis til arbeidsformidlingen i den kommunen der virksomheten ligger, på skjema fastsatt av Arbeidsdirektoratet.

Føresegnene i første ledd gjelder ikke virksomheter i jordbruk, skogbruk, fangst og fiskeri og opplegg av skip i utlandet. Heller ikke gjelder føresegnene for oppsiing i hensikt å sette i verk lockout, jfr. lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 § 1, punkt 6, eller når driftsstansen eller driftsinnskrenkinga skyldes forhold som gir arbeidsgiveren rett til å si opp arbeidstakerne uten varsel etter § 33 punkt 4 i lov om arbeidervern av 19 juni 1936. Arbeidsdirektoratet kan fastsette andre innskrenkinger i meldeplikten.

Melding etter denne paragraf fritar ikke arbeidsgiveren for å gi arbeidstakeren varsel som fastsatt i lov, arbeidsavtale eller arbeidsreglement.

§ 31. Når omsynet til gjenreisinga eller andre viktige samfunnsinteresser gjør det nødvendig kan Kongen med virkning for opp til tre år fra lovens ikrafttreden fastsette:

1. at driftsstans eller driftsinnskrenkinger som skal meldes etter § 30 ikke må settes i verk uten samtykke av den myndighet Kongen bestemmer;
2. at arbeidstakere ikke kan tilsettes uten etter tilvising av arbeidsformidlingen;
3. at arbeidsføre personer skal melde seg til arbeidsformidlingen for registrering.

27 juni. Nr. 9.

De nærmere føresegner til gjennomføring av slike tiltak blir fastsatt av Kongen. De enkelte tiltak kan i samsvar med behovet avgrenses til bestemte grupper av virksomheter, arbeidstakere og distrikter.

§ 32.

1. Kongen kan pålegge institusjoner og nemnder som er opprettet etter denne loven andre gjøremål enn de som er fastsatt i loven og i tilfelle fastsette de særlige føresegner som er nødvendige.
2. Vedkommende departement gir de nærmere føresegner av administrativ art som trengs til gjennomføring av denne loven.

§ 33. Enhver som i medfør av stilling eller tillitsverv som har heimel i denne loven får opplysning om drifts- eller forretningshemmeligheter eller andre forhold som ikke er alminnelig kjent, skal med de begrensninger som følger av hans tjenesteplikter etter loven bevare taushet om det opplyste. Heller ikke må han gjøre bruk av slike opplysninger i ervervsvirksomhet.

§ 34. Enhver er pliktig til å gi de opplysninger som Arbeidsdirektoratet og andre organer som har heimel i denne loven finner nødvendig for å utføre sine gjøremål etter loven. Offentlige tjenestemenn er pliktige til å slå opp de meldinger og plakater som blir sendt dem fra arbeidsformidlingen.

§ 35. Dersom forholdet ikke rammes av strengere straffebud, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller begge deler:

a. den som formidler arbeid i strid med føresegnene i denne loven eller overtrer de føresegnene som er fastsatt i eller med heimel i § 28 annet ledd eller § 29;
b. den som uten å oppgi navn og uten å ha gitt melding i rett tid etter § 12 averterer etter arbeidstaker, eller som unnlater å gi pliktig melding etter § 30;
c. den arbeidsgiver eller fullmektig for ham som overtrer føresegnene i §§ 18—22;
d. den som overtrer eller unnlater å etterkomme føresegn eller pålegg fastsatt med heimel i § 31;
e. den som ikke i rett tid gir opplysninger som blir krevd etter § 34 eller gir uriktige eller ufullstendige opplysninger.

27 juni. Nr. 9.

Overtreding som nevnt i første ledd anses som forseelse. Brott på taushetsplikt etter § 33 blir straffet etter § 121 i den alminnelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 selv om tillits- eller tjenestemannen ikke er offentlig tjenestemann.

§ 36. Fra den dag denne loven trer i kraft skal de stedlige arbeidsnemnder som er opprettet etter lov om arbeidervern av 19 juni 1936 § 42 kalles stedlige arbeidstilsyn. Fra samme dag skal Arbeidsrådet, se § 48 i nevnte lov, hete Arbeidstilsynsrådet.

§ 37.

1. Denne lov trer i kraft straks.

   Dog skal føresegnene om Statens Arbeidsløshetsråd i § 1 punkt f og om registrering, arbeidsformidling og forhyring av sjømenn i kap. III tre i kraft først fra 1 juli 1947.
2. Føresegnene i § 14 om statstilskott til arbeidsformidlingen skal ha virkning fra 9 mai 1945, likevel slik at det forhøyde statstilskott til kommuner med felleskontorer først gis fra 1 juli 1947. Kommuner med mer enn 30 000 innbyggere reknet etter siste folketelling får heller ikke lønnstilskott før fra 1 juli 1947.

   Departementet kan gi nærmere føresegner om fastsetting av lønnene til tjenestemenn i arbeidsformidlingen for tida 9 mai 1945 til denne loven trer i kraft.
3. De arbeidsløshetsnemnder og særlige tilsynsnemnder som er i virksomhet når denne lov trer i kraft, skal gjøre tjeneste til utgangen av 1947. De fylkesarbeidsnemnder som er i virksomhet ved førstnevnte tidspunkt, skal gjøre tjeneste til det fylkesutvalg som velges i 1948, har foretatt oppnevning etter denne lovs § 3, annet ledd.

§ 38.

1. Fra denne lovs ikrafttreden oppheves:
   a. Lov om forhyrings-, feste- og engagementskontorer av 12 juni 1896 § 1.
   b. Lov om arbeidsformidling av 12 juni 1906 og provisorisk anordning av 4 mai 1945 om midlertidig tillegg til lov om arbeidsformidling av 12 juni 1906.
   c. Lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938 § 11, første ledd, § 24, § 25 og § 27, andre og tredje punktum.
   d. Provisorisk anordning av 4 mai 1945 om midlertidig forbud mot driftsstans og driftsinnskrenkning, om midlertidig begrensning i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør samt midlertidig forbud mot å forlate visse arbeidsplasser i befridde områder.

e. Provisorisk anordning av 4 mai 1945 om opprettelse av et midlertidig Arbeidsdirektorat. 27 juni. Nr. 9.
f. Provisorisk anordning av 4 mai 1945 om trygd mot arbeidsløshet i frigjorte områder § 10.

2. Lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938 § 23 oppheves fra 1 juli 1947.

Lov *)[1]) **om ulykkestrygd for arbeidere ved norske bedrifter på Svalbard.** 27 juni. Nr. 10.

§ 1. Lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. av 24 juni 1931 skal gjelde for norske bedrifter på Svalbard med de endringer som er fastsatt nedenfor.

§ 2. Alle personer som er ansatt i bedriften er trygdet så lenge de oppholder seg på Svalbard og under overfart fra Norge til Svalbard og tilbake.

§ 3. Trygden omfatter ulykker av enhver art.

Det gis ikke erstatning for skade som skadelidte selv har voldt ved forsett eller grov uaktsomhet.

§ 4. Arbeidsgiverens plikt til ytelser etter kongelige resolusjoner av 5 juli 1928 og 11 oktober 1929 blir fortsatt gjeldende.

Ansvaret etter §§ 8 og 9 i kongelig resolusjon av 5 juli 1928 faller dog bort for ulykker som erstattes etter denne lov.

Plikten til å yte sykebehandling etter lov om ulykkestrygd for industriarbeidere § 11 inntrer først når den skadede er kommet tilbake til Norge.

§ 5. Rikstrygdeverket fastsetter med godkjenning av Sosialdepartementet de særregler vedkommende administrasjon, premieberegning, melding om ulykker og forlengelse av frister m. v. som er nødvendig for denne trygd på grunn av de stedlige og andre særlige forhold.

§ 6. Lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. § 27 får ikke anvendelse på utlendinger som er ansatt i norske bedrifter på Svalbard og som er statsborgere i land som har undertegnet Svalbardtraktaten.

§ 7. Reglene om ulykker og invaliditetsansettelse i kongelig resolusjon av 5 juli 1928 § 10 kommer ikke til anvendelse på skadetilfelle som går inn under denne lov.

§ 8. Denne lov trer i kraft den 1 juli 1947.

---

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.
[1]) St.vedtak 25 juni. Se Ot. prp. nr. 72. Innst. O. nr. 127. St.tid., forh. i Ot. s. 377—378; i Lt. s. 147.

27 juni. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om avgift til statskassen av apotekenes omsetning.

Den som har fått bevilling til å drive et ikke salgbart apotek, enten i henhold til lov av 4 august 1909 med senere tilleggslover eller med plikt til å underkaste seg en ny apoteklovs bestemmelser, eller som frivillig har underkastet seg bestemmelsene om avgift, skal for budsjettåret 1 juli 1947—30 juni 1948 svare avgift til statskassen av sin omsetning etter nedenstående regler:

§ 1.

1. De første kr. 50 000 av omsetningen er fri for avgift.
2. Fra restsummen trekkes 25 % for salg av alminnelige handelsvarer m. m.
3. Av den omsetning som blir igjen svares disse avgifter:

Av 1ste	kr. 5 000	(eller del derav)	.....	1 %
» 2net	» 5 000	(—»—)	.....	2 %
» 3dje	» 5 000	(—»—)	.....	3 %
» 4de	» 5 000	(—»—)	.....	4 %
» 5te	» 5 000	(—»—)	.....	5 %
» 6te	» 5 000	(—»—)	.....	6 %
» 7de	» 5 000	(—»—)	.....	7 %
» omsetning over dette			.....	8 %

De avgifter som er utregnet på denne måte, skal økes for apotek med omsetning:

Over kr.	75 000	til og med kr.	100 000	med	.....	15 %
» »	100 000	—»—	» 150 000	»	.....	30 %
» »	150 000	—»—	» 200 000	»	.....	45 %
» »	200 000	med			.....	60 %

Avgift av omsetning ved filialapotek og vanlig medisinutsalg skal regnes ut særskilt fra hovedapoteket.

Omsetning ved håndkjøpsutsalg skal regnes med i hovedapotekets omsetning.

§ 2. Man regner som omsetning ved apotek alle summer som er kommet inn ved salg av varer, enten disse bare kan selges fra apotek eller ikke, men etter disse fradrag:

1. Summer som er kommet inn for varer som er solgt til andre apotek.
2. Summer som er kommet inn for insulin som apotekerne selger uten fortjeneste.

---

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 3 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2051. Budsjett-innst. S. nr. 254. St.tid. s. 944—945.

3. Summer som apoteket har krevd opp til å dekke den vanlige omsetningsskatt til staten. 27 juni.
4. Summer som apoteket har krevd opp til å dekke krigstilleggsavgiften til statskassen på drikkebrennevin og vin.

§ 3. Den som etter avtale med staten om avløsning av salgbart apotek etter avløsningen driver apoteket som personlig privilegium, svarer avgift i samhøve med det som er fastsatt om dette i avtalen og etter de avgiftsbestemmelser som gjaldt på avløsningstiden.

§ 4. Departementet kan etter søknad helt eller delvis ettergi avgiften, hvis det faller særlig trykkende for vedkommende å betale den.

§ 5. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10 blir ikke å oppkreve.

Kongelig kunngjøring *)[1]) om avgift til statskassen på brennevin (sprit) og reseptblanketter. 27 juni.

For budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948 skal av brennevin med mer enn 60 volumprosent alkoholstyrke (sprit) som A/S Vinmonopolet selger til apotek og medisindispenserende læger og veterinærer, og for reseptblanketter som utleveres læger og veterinærer, svares følgende avgifter til statskassen:

På brennevin ..... kr. 0,20 pr. liter
På reseptblanketter ..... » 0,20 pr. blankett.

Kongelig kunngjøring*)[2]) om stempelavgift til statskassen på tobakkvarer fra 1 juli 1947. 27 juni.

I.

Fra 1 juli 1947 skal det betales stempelavgift til statskassen av sigarer, sigaretter, sigaretthylser, snus, røyketobakk og skråtobakk etter følgende satser:

A. Av sigarer:

Kr.	3,00	pr. 100 stk.	av verdi	til og med kr.	10,00
»	3,60	—»—	—	—»—	» 12,00
»	4,20	—»—	—	—»—	» 14,00
»	5,20	—»—	—	—»—	» 17,00
»	6,20	—»—	—	—»—	» 20,00
»	7,20	—»—	—	—»—	» 23,00

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.
[1]) St.vedtak 3 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2452. Budsjett-innst. S. nr. 258 a. St.tid. s. 945.
[2]) St.vedtak 3 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2021. Budsjett-innst. S. nr. 244. St.tid. s. 922—923.

27 juni.

Kr.	8,20	pr.	100 stk.	av	verdi	til og med kr.	26,00
»	9,20	—»—	—	—»—		»	29,00
»	10,40	—»—	—	—»—		»	33,00
»	12,00	—»—	—	—»—		»	38,00
»	13,60	—»—	—	—»—		»	43,00
»	15,40	—»—	—	—»—		»	48,00
»	17,40	—»—	—	—»—		»	54,00
»	19,40	—»—	—	—»—		»	60,00
»	21,40	—»—	—	—»—		»	65,00
»	23,40	—»—	—	—»—		»	71,00
»	25,60	—»—	—	—»—		»	77,00
»	28,00	—»—	—	—»—		»	83,00
»	31,60	—»—	—	—»—		»	93,00
»	35,20	—»—	—	—»—		»	103,00
»	38,80	—»—	—	—»—		»	113,00
»	42,40	—»—	—	—»—		»	123,00
»	48,00	—»—	—	over		»	123,00

B. Av sigaretter:

Kr.	3,20	pr.	100 stk.	av	verdi	til og med kr.	8,10
»	4,00	—»—	—	—»—		»	10,10
»	5,20	—»—	—	—»—		»	11,60
»	7,00	—»—	—	—»—		»	15,20
»	9,20	—»—	—	—»—		»	19,80
»	11,40	—»—	—	—»—		»	24,60
»	13,60	—»—	—	—»—		»	29,20
»	17,60	—»—	—	over		»	29,20

C. Av sigaretthylser:

Kr. 0,25 pr. 50 stk. av pakningens innhold eller del av denne.

D. Av snus:

Kr. 0,25 pr. 50 gram av pakningens innhold eller del av denne.

E. Av røyketobakk, herunder karvet skråtobakk.

Kr.	0,52	pr.	netto 100 gram	av	verdi	til og med kr.	2,20
»	0,84	—»—	—	—»—		»	3,40
»	1,04	—»—	—	—»—		»	4,00
»	1,40	—»—	—	—»—		»	4,70
»	1,60	—»—	—	—»—		»	5,20
»	1,84	—»—	—	—»—		»	6,00
»	2,40	—»—	—	—»—		»	7,60
»	2,96	—»—	—	—»—		»	9,20
»	4,40	—»—	—	over		»	9,20

F. Av skråtobakk: 27 juni.

Kr. 0,16 pr. 50 gram av pakningens innhold.

II.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å gjøre slik forandring i de for sigar-, sigarett- og røyketobakkstempelavgiften gjeldende verdiklasser og avgiftssatser som det måtte finne hensiktsmessig.

Kongelig kunngjøring *)[1]) om omsetningsavgift til statskassen på brennevin fra 1 juli 1947. 27 juni.

Fra 1 juli 1947 skal det betales omsetningsavgift til statskassen av det brennevin som A/S Vinmonopolet selger til bruk her i landet, svarende til 25 pst. av bruttosalgsbeløpet, avgiften iberegnet.

Unntatt fra denne avgift er sprit som etter spesiell bevilling er tillatt utlevert til teknisk, vitenskapelig, kirurgisk og liknende annet bruk uten betaling av alminnelig tilvirkingsavgift eller toll.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å frita for omsetningsavgift sprit av minst 94 pst. alkoholstyrke som brukes ved tilvirking til salg av såper, parfymer, toalettvann, hårvann, munnvann, essenser og liknende, når spriten inngår som en vesentlig faktor ved framstillingen og forholdet for øvrig gjør en avgiftsfritakelse påkrevd eller beføyd.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på de vilkår det måtte fastsette, frita for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser for øvrig om avgiftens beregning og betaling gis av Finans- og tolldepartementet.

Kongeleg kunngjering *)[2]) om avgift til statskassa på fyrstikker frå 1 juli 1947. 27 juni.

Frå 1 juli 1947 skal det betalast avgift på fyrstikker til statskassa soleis:

a) for kvar øskja eller annan pakking som normalt inneheld upptil 25 fyrstikker, 1 øre,
b) for kvar øskja eller annan pakking som inneheld over 25 og upp til 50 fyrstikker, 2 øre,
c) for kvar øskja eller annan pakking som inneheld over 50 og upp til 500 fyrstikker, 20 øre,

---

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.
[1]) St.vedtak 3 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2015. Budsjett-innst. S. nr. 240. St.tid. s. 921—922.
[2]) St.vedtak 3 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2027. Budsjett-innst. S. nr. 248. St.tid. s. 924.

27 juni. d) for kvar øskja eller annan pakking som inneheld meir enn 500 fyrstikker, 20 øre for kvart 500 eller part av det.

Avgifti skal betalast av tilverkar innanlands og ved innførsla frå utlandet.

Nærare reglar om avgifti vert gjeve av Finans- og tolldepartementet.

27 juni. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om avgift til statskassen av jord som brukes til dyrking av tobakk i budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948.

Av jord som brukes til dyrking av tobakk i budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948 skal betales en avgift til statskassen av 10 øre pr. m^2, dog således at der av det på én eiendom beplantede areal svares en avgift av minst kr. 20. Avgift pliktes dog ikke når arealet ikke overstiger 5 m^2.

Avgiften påhviler den som for egen regning dyrker eller ved andre lar dyrke tobakk.

Ved utførsel til utlandet kan avgiften betales tilbake; de nærmere regler gis av Finans- og tolldepartementet.

27 juni. **Kongelig kunngjøring** *)[2]) om avgift til statskassen 1) av sirup som brukes til tilvirking av drops, og 2) av mais og innenlands tilvirket maisstivelse som brukes til tilvirking av stivelsesukker eller stivelsesirup fra 1 juli 1947.

I.

Fra 1 juli 1947 skal det betales avgift til statskassen av sirup som brukes til tilvirking av drops med 16 øre pr. kg.

II.

Fra 1 juli 1947 skal det betales avgift til statskassen av mais og innenlands tilvirket maisstivelse som brukes til tilvirking av stivelsesukker eller stivelsesirup med følgende beløp:

1. av mais 5 øre pr. kg,
2. av innenlands tilvirket maisstivelse 10 øre pr. kg.

---

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 3 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2920. Budsjett-innst. S. nr.. 261. St.tid. s. 924.

[2]) St.vedtak 3 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2920. Budsjett-innst. S. nr. 261. St.tid. s. 924—925.

Kongelig kunngjøring *)[1]) om avgift til statskassen av brennevintilvirkingen og av mais, durra eller rug som brukes til tilvirking av brennevin, av etylletertilvirkingen og av øltilvirkingen fra 1 juli 1947. 27 juni.

Fra 1 juli 1947 skal til statskassen betales:

A. Avgift av brennevintilvirkingen ved de alminnelige brennerier etter følgende regler:

1) Avgiften betales med kr. 2,62 for hver liter, beregnet til 100 pst. alkoholstyrke.
2) Når norsk brennevin hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med omsyn til kontrollen som Finans- og tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å betale tilbake for råsprit med kr. 2,62, for renset sprit med kr. 2,64 samt for til drikk tillagede destillater hvortil har vært brukt fullstendig renset sprit, med kr. 2,67 pr. liter av 100 pst. alkoholstyrke, når søknad derom framkommer innen 2 år etter utførselen. For at brennevin skal anses som renset, må det på en slik måte som av Finans- og tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres at det etter skatteleggingen har undergått en fullstendig rensingsprosess ved omdestillasjon.
3) Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller det på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at det fritas for tilvirkingsavgiften på samme måte som ferdige destillater som utføres til utlandet.

De foran under 1, 2 og 3 nevnte avgifts- og refusjonssatser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i prosent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevintollen.

Finans- og tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som brukes til brennevintilvirking ved alminnelige brennerier, etter følgende regler:

1) Av mais betales en avgift av 5 øre pr. kg.

Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet etter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av 1 kg mais, utføres til utlandet innen 30 april

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.
[1]) St.vedtak 3 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2017—2019. Budsjett-innst. S. nr. 242. St.tid. s. 922.

27 juni. i den annen tilvirkingstermin etter den i hvilken maisen er brukt, blir etter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse den betalte avgift å godtgjøre med 13,4 øre pr. liter.

2) Av durra og rug betales på samme måte, beregnet etter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av 1 kg, en avgift av 4 øre pr. kg, og ved utførsel godtgjøres 13,4 øre pr. liter.

3) Når brennevin ved hvis tilvirking det er brukt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet etter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg mais og 1 kg durra eller rug, slik at godtgjørelsen skjer med 13,4 øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

C. Avgift av etylletertilvirkingen med kr. 3,50 pr. kg etylleter som tilvirkes. Når etylleter av innenlandsk tilvirking denatureres, eller den på annen fyldestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli brukt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at den fritas for tilvirkingsavgift; etylleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.

D. Avgift av øltilvirkingen med følgende beløp for hver liter øl:

1) Av øl inneholdende inntil 2,50 volumprosent alkohol 35 øre.

2) Av øl inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprosent alkohol 50 øre.

3) Av øl inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprosent alkohol 70 øre.

27 juni. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om krisetilleggsavgift til statskassen på drikkebrennevin og vin fra 1 juli 1947.

Fra 1 juli 1947 skal det betales krisetilleggsavgift til statskassen på drikkebrennevin og sterk vin som selges til innenlands bruk med 100 pst. av detaljprisen, for svak vin med 50 pst. av detaljprisen.

For drikkebrennevin og vin som utskjenkes skal avgiften beregnes med 50 pst. av skjenkeprisen inklusive pliktig skjenkingsavgift.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 12 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2028. St.prp. nr. 1, tillegg nr. 3. Budsjettinnst. S. nr. 249 med tillegg. St.tid. s. 1045—46.

Kongelig kunngjøring *)[1]) om formues- og inntektsskatt til statskassen for budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948. 27 juni.

A.

§ 1. For budsjett-terminen fra 1 juli 1947—30 juni 1948 erlegges skatt til staten etter følgende regler:

I. Av innenlandske aksjeselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8):

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
b. Inntektsskatt med 15 pst. av selskapets hele inntekt, i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 1ste ledd.
c. Fondsskatt med 7 pst. av den del av selskapets inntekt som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne) som utbytte, i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 2net ledd.

II. A. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger (landsskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens	første	kr.	10 000	kr. 0,80	av hvert tusen kr.
—»—	neste	»	40 000	» 0,50	—»—
—»—	»	»	50 000	» 1,00	—»—
—»—	»	»	50 000	» 1,50	—»—
—»—	»	»	50 000	» 2,00	—»—
—»—	»	»	100 000	» 2,50	—»—
—»—	»	»	200 000	» 3,00	—»—
—»—	»	»	500 000	» 3,50	—»—
—»—	»	»	1 000 000	» 4,00	—»—
—»—	»	»	2 000 000	» 5,00	—»—
—»—	overskytende		beløp	» 6,00	—»—

b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

Av de første	kr.	4 000	6,2 pst.
Av de neste	»	4 000	9,3 »
—»—	»	4 000	12,3 »
—»—	»	6 000	15,4 »
—»—	»	7 000	18,4 »
—»—	»	10 000	21,4 »
—»—	»	15 000	24,5 »

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 20 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2001. Budsjett-inst. S. nr. 231 med tillegg. St.tid. s. 921, 1274—1281.

27 juni.

Av de neste	kr. 20 000	27,5	pst.
—»—	» 20 000	30,6	»
—»—	» 20 000	33,6	»
—»—	» 30 000	36,6	»
—»—	» 30 000	39,7	»
—»—	» 30 000	42,7	»
—»—	» 50 000	45,8	»
Av det overskytende beløp		48,8	»

B. Av boligselskaper som går inn under § 8, annet ledds annet punktum, i lov av 13 juli 1921 (tilleggslov av 24 februar 1939):

a. Formuesskatt med 2 av hvert tusen.
b. Inntektsskatt med 13 pst. av inntektens antatte beløp.

III. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
b. Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp, dog således, at det bare svares 15 pst. skatt av den del av inntekten som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien; jfr. lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper unntatt forsikringsselskaper:

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
b. Inntektsskatt med 35 pst. av inntektens antatte beløp.

V. Av i utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap (med unntak av utenrikske tjenestemenn som er norske statsborgere, for så vidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, liknes særskilt):

Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp.

VI. Av andre skattepliktige:

a. Formuesskatt: Som etter II A, a.
b. Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt etter reglene i § 7 erlegges:

Av de første	kr. 3 000	3,4	pst.
Av de neste	» 3 000	7,4	»
—»—	» 3 000	11,4	»
—»—	» 5 000	15,4	»
—»—	» 6 000	19,0	»
—»—	» 8 000	21,8	»
—»—	» 10 000	24,6	»
—»—	» 12 000	27,4	»
—»—	» 15 000	30,2	»
—»—	» 20 000	33,1	»

Av de neste	kr. 30 000	36,1 pst.	27 juni.
—»—	» 30 000	39,8 »	
—»—	» 30 000	42,7 »	
—»—	» 50 000	45,1 »	
—»—	» 50 000	48,5 »	
—»—	» 50 000	51,5 »	
—»—	» 50 000	54,2 »	
—»—	» 50 000	56,5 »	
—»—	» 50 000	58,5 »	
Av det overskytende beløp		60,0 »	

For skattepliktige i klasse 0 og 1 med skattbar inntekt over kr. 10 000 til og med kr. 150 000 gjelder ikke foranstående tabell, men skattebeløpene finnes etter den tabell som er inntatt i avdeling C nedenfor.

§ 2. Enhver som etter de alminnelige skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de unntak som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sånn skatt til staten; herredskommuner imidlertid med det unntak som følger av landsskattelovens § 27, bokstav c, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuesmasser etter landsskatteloven § 27, byskatteloven § 22, iliknes formuesskatt til kommunen, blir de også å ilikne formuesskatt til staten.

Likeledes er den som ikke har bopel i riket, men nyter lønn av den norske stat, skattepliktig av den inntekt han således oppebærer. Av utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog bare å erlegge i den utstrekning som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl iliknes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skatteskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende etter bestemmelsene i landsskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19 blir å ilikne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statsskatteskrivingen formue og inntekt som skattlegges etter bestemmelsene i landsskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landsskattelovens § 23, byskattelovens § 18, begges annet ledd, omhandlete skattepliktige skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl, skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.

27 juni. b. Har noen som av den norske stat oppebærer lønn hvorav han er skattepliktig, tatt opphold i utlandet, skattskrives han i Oslo skattedistrikt. Ved likningen i dette distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn som er norske statsborgere, også formue i og inntekt av aksjer, hvorfor vedkommende liknes særskilt.

c. Oppstår det tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement eller den dette gir fullmakt.

d. Når noen er iliknet statskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivingen etter foranstående regler rettelig skulle skje, kan han ikke forlange seg fritatt for skattens erleggelse, med mindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er iliknet statskatt i det rette distrikt. Derimot kan han kreve skatten omregnet, hvis den godtgjøres å være framkommet ved feilaktige likningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner. Omregningen foretas av vedkommende regjeringsdepartement eller den dette gir fullmakt.

§ 4. Formuer under kr. 5 000 er skattefri. Formuer på kr. 5 000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skattepliktige som etter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir bare å skattlegge for såvidt skattyterens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 5. Inntekter under kr. 2 000 er skattefri. Skattepliktige som etter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å ilikne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1 000.

I utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 V) iliknes skatt, når inntekten — ansatt underett for samtlige aksjonærer eller i tilfelle ved særskilt likning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Skatten på formue og skatten på inntekt blir hver for seg å avrunde, slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige følges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911, for landet § 75, for byene § 68. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 900, i 2nen klasse kr. 1 400, i 3dje klasse kr. 1 800, i 4de klasse kr. 2 200, i 5te klasse kr. 2 600, i 6te klasse kr. 3 000, i 7de klasse kr. 3 400 og i 8de klasse kr. 3 800.

Har noen større forsørgelsesbyrde enn det utkreves for å bringe

ham opp i 8de klasse, forhøyes det til hans inntekt svarende skattefrie beløp i 8de klasse med kr. 400 for hver overskytende forsørget person. 27 juni.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landsskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c, og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer som av den norske stat oppebærer lønn, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 etter det antall personer som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utlikne etter de gjeldende skattelover, derunder lov av 13 juli 1921 om beskatning til staten av aksjeselskaper og aksjonærer.

B.

Til de skattebeløp som framkommer etter forskriftene i avsnitt A § 1, oppkreves tillegg etter følgende regler:

§ 1.

1. For skattepliktige som går inn under vedtakets avdeling A § 1 I, utgjør tillegget 30 pst. av skatten av inntekt (selskapsskatten, ikke fondsskatten).
2. For skattepliktige som går inn under vedtakets avdeling A § 1 II—IV, utgjør tillegget 20 pst. av statsskatten av inntekt. Skattepliktige som går inn under V, er fritatt for å erlegge tilleggsskatt.
3. For andre skattepliktige (vedtakets avdeling A § 1 VI) utgjør tillegget:

a. I klasse 0 og 1 (unntatt for skattbar inntekt over kr. 10 000 til og med kr. 150 000):

		30 pst.	av statsskatt av inntekt
b. I klasse	2.....	25 »	—»—
c. » »	3.....	20 »	—»—
d. » »	4.....	15 »	—»—
e. » »	5 og høyere skattekl.	10 »	—»—

Når den skattbare inntekt overstiger kr. 80 000, blir tillegget for den del av skattebeløpet etter grunntabellen som faller på det overskytende beløp, også i klasse 2 og høyere klasse å regne etter 30 pst.

§ 2. Regelen om avrunding av skatten på inntekt (avdeling A § 6) gjelder for utregningen av den samlede skatt på inntekt, tillegget iberegnet.

C.

Beregningstabell for statsskatt for skattepliktige etter § 1 VI i klasse 0 og 1 med skattbar inntekt over kr. 10 000 til og med kr. 150 000.

27 juni. Skattbar inntekt over kr. 20 000 inntil kr. 150 000 avrundes nedad til nærmeste hele eller halve tusen.

Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt
10 100	1 091	14 000	2 052
200	1 115	100	2 082
300	1 140	200	2 112
400	1 165	300	2 143
500	1 189	400	2 173
600	1 214	500	2 204
700	1 238	600	2 234
800	1 263	700	2 264
900	1 288	800	2 295
11 000	1 312	900	2 325
100	1 337	15 000	2 356
200	1 362	100	2 386
300	1 386	200	2 416
400	1 411	300	2 447
500	1 436	400	2 477
600	1 460	500	2 508
700	1 485	600	2 538
800	1 510	700	2 568
900	1 534	800	2 599
12 000	1 559	900	2 629
100	1 583	16 000	2 660
200	1 608	100	2 690
300	1 633	200	2 720
400	1 657	300	2 751
500	1 682	400	2 781
600	1 707	500	2 812
700	1 731	600	2 842
800	1 756	700	2 872
900	1 781	800	2 903
13 000	1 805	900	2 933
100	1 830	17 000	2 964
200	1 854	100	2 994
300	1 879	200	3 024
400	1 904	300	3 055
500	1 928	400	3 085
600	1 953	500	3 116
700	1 978	600	3 146
800	2 002	700	3 176
900	2 027	800	3 207

Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt
900	3 237	30 000	7 453
18 000	3 268	30 500	7 650
100	3 298	31 000	7 847
200	3 328	31 500	8 044
300	3 359	32 000	8 240
400	3 389	32 500	8 437
500	3 420	33 000	8 634
600	3 450	33 500	8 831
700	3 480	34 000	9 028
800	3 511	34 500	9 224
900	3 541	35 000	9 421
19 000	3 572	35 500	9 618
100	3 602	36 000	9 815
200	3 632	36 500	10 012
300	3 663	37 000	10 208
400	3 693	37 500	10 405
500	3 724	38 000	10 602
600	3 754	38 500	10 821
700	3 784	39 000	11 040
800	3 815	39 500	11 260
900	3 845	40 000	11 479
20 000	3 876	40 500	11 698
20 500	4 050	41 000	11 917
21 000	4 224	41 500	12 136
21 500	4 399	42 000	12 356
22 000	4 573	42 500	12 575
22 500	4 748	43 000	12 794
23 000	4 922	43 500	13 013
23 500	5 096	44 000	13 232
24 000	5 271	44 500	13 452
24 500	5 445	45 000	13 671
25 000	5 620	45 500	13 890
25 500	5 794	46 000	14 109
26 000	5 968	46 500	14 328
26 500	6 143	47 000	14 548
27 000	6 317	47 500	14 767
27 500	6 492	48 000	14 986
28 000	6 666	48 500	15 205
28 500	6 863	49 000	15 424
29 000	7 060	49 500	15 644
29 500	7 256	50 000	15 863

27 juni.

Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt
50 500	16 083	71 500	25 323
51 000	16 303	72 000	25 543
51 500	16 523	72 500	25 763
52 000	16 743	73 000	25 983
52 500	16 963	73 500	26 203
53 000	17 183	74 000	26 423
53 500	17 403	74 500	26 643
54 000	17 623	75 000	26 863
54 500	17 843	75 500	27 083
55 000	18 063	76 000	27 303
55 500	18 283	76 500	27 523
56 000	18 503	77 000	27 743
56 500	18 723	77 500	27 963
57 000	18 943	78 000	28 183
57 500	19 163	78 500	28 403
58 000	19 383	79 000	28 623
58 500	19 603	79 500	28 843
59 000	19 823	80 000	29 063
59 500	20 043	80 500	29 283
60 000	20 263	81 000	29 503
60 500	20 483	81 500	29 723
61 000	20 703	82 000	29 943
61 500	20 923	82 500	30 163
62 000	21 143	83 000	30 383
62 500	21 363	83 500	30 603
63 000	21 583	84 000	30 823
63 500	21 803	84 500	31 043
64 000	22 023	85 000	31 263
64 500	22 243	85 500	31 483
65 000	22 463	86 000	31 703
65 500	22 683	86 500	31 923
66 000	22 903	87 000	32 143
66 500	23 123	87 500	32 363
67 000	23 343	88 000	32 583
67 500	23 563	88 500	32 803
68 000	23 783	89 000	33 023
68 500	24 003	89 500	33 243
69 000	24 223	90 000	33 463
69 500	24 443	90 500	33 683
70 000	24 663	91 000	33 903
70 500	24 883	91 500	34 123
71 000	25 103	92 000	34 343

27 juni.

Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt
92 500	34 563	113 500	43 803
93 000	34 783	114 000	44 023
93 500	35 003	114 500	44 243
94 000	35 223	115 000	44 463
94 500	35 443	115 500	44 683
95 000	35 663	116 000	44 903
95 500	35 883	116 500	45 123
96 000	36 103	117 000	45 343
96 500	36 323	117 500	45 563
97 000	36 543	118 000	45 783
97 500	36 763	118 500	46 003
98 000	36 983	119 000	46 223
98 500	37 203	119 500	46 443
99 000	37 423	120 000	46 663
99 500	37 643	120 500	46 883
100 000	37 863	121 000	47 103
100 500	38 083	121 500	47 323
101 000	38 303	122 000	47 543
101 500	38 523	122 500	47 763
102 000	38 743	123 000	47 983
102 500	38 963	123 500	48 203
103 000	39 183	124 000	48 423
103 500	39 403	124 500	48 643
104 000	39 623	125 000	48 863
104 500	39 843	125 500	49 083
105 000	40 063	126 000	49 303
105 500	40 283	126 500	49 523
106 000	40 503	127 000	49 743
106 500	40 723	127 500	49 963
107 000	40 943	128 000	50 183
107 500	41 163	128 500	50 403
108 000	41 383	129 000	50 623
108 500	41 603	129 500	50 843
109 000	41 823	130 000	51 063
109 500	42 043	130 500	51 283
110 000	42 263	131 000	51 503
110 500	42 483	131 500	51 723
111 000	42 703	132 000	51 943
111 500	42 923	132 500	52 163
112 000	43 143	133 000	52 383
112 500	43 363	133 500	52 603
113 000	43 583	134 000	52 823

27 juni.

Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt
134 500	53 043	142 500	56 563
135 000	53 263	143 000	56 783
135 500	53 483	143 500	57 003
136 000	53 703	144 000	57 223
136 500	53 923	144 500	57 443
137 000	54 143	145 000	57 663
137 500	54 363	145 500	57 883
138 000	54 583	146 000	58 103
138 500	54 803	146 500	58 323
139 000	55 023	147 000	58 543
139 500	55 243	147 500	58 763
140 000	55 463	148 000	58 983
140 500	55 683	148 500	59 203
141 000	55 903	149 000	59 423
141 500	56 123	149 500	59 643
142 000	56 343	150 000	59 960

D.

Når den skattepliktige i forbindelse med oppgjøret mellom staten og de norske skipsrederier har fått etterbetalt utbytte for årene 1940 til og med 1944 av aksjer (parter) i aksjeselskap eller dermed likestilt selskap (jfr. lov av 13 juli 1921 § 8) blir det etterbetalte utbytte ikke å medta ved den ordinære inntektsansettelse. Skatten av det etterbetalte utbytte blir i stedet å beregne særskilt etter følgende regler:

Det etterbetalte utbytte føres i tillegg til den skattepliktiges øvrige inntekt, herunder ikke medregnet annet utbytte fra selskap som har foretatt etterbetaling. I skatten av den inntekt som derved framkommer, gjøres det fradrag for den skatt som ville ha falt på den øvrige inntekt etter fradrag av det etterbetalte utbytte. Restbeløpet utgjør den særskilte skatt på det etterbetalte utbytte. Har den skattepliktige fått etterbetalt utbytte for flere år, skal det foretas særskilt beregning for hvert av disse år.

Særskilt beregning av skatt på etterbetalt utbytte blir bare å foreta når utbyttet for vedkommende år utgjør minst 3 000 kroner.

Bestemmelsene i denne avdeling får bare anvendelse på skattepliktige som går inn under vedtakets avdeling A § 1 II A (sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger) og VI (andre skattepliktige).

E.

Dersom den samlede skatt til stat og kommune av inntekt og formue, herunder innskuddsskatt og alderstrygd- og krigspensjone-

ringsavgift — men ikke tillegg som blir pålagt i henhold til lands- 27 juni.
skattelovens §§ 122 og 106, byskattelovens §§ 114 og 98 —, etter endelig likning for noen skattepliktig på noe trinn av den skattbare inntekt ved statsskatteligningen overstiger 90 pst. av inntekten, blir etter søknad den iliknede statsskatt av inntekt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning den overstiger nevnte grense. Ved beregningen blir inntektsskatt til kommunen, innskuddsskatt, alderstrygd og krigspensjoneringsavgift samt formuesskatt å fordele forholdsmessig på den hele skattbare inntekt.

Søknad som her nevnt inngis til og avgjøres av Riksskattestyret. Slik søknad må være innsendt innen 30 juni 1949. Skjer det forhøyelse av noen av de opprinnelige iliknede skatter, utløper fristen dog ikke i noe tilfelle før 6 måneder fra kunngjøringen om utleggingen av den ligning hvorved forhøyelsen er foretatt, eller fra avsendelsen av melding til den skattepliktige om forhøyelsen.

Denne bestemmelse gjelder bare for skattepliktige som går inn under vedtakets avdeling A § 1 II A (sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger) og VI (andre skattepliktige).

Kongelig kunngjøring *)[1]) om tillegsskatt til staten 27 juni.
av formue (ekstraordinær formuesskatt) for budsjett-terminen 1 juli 1947 til 30 juni 1948.

§ 1. For budsjett-terminen 1947—48 erlegges tilleggsskatt til staten av formue (ekstraordinær formuesskatt) etter følgende regler:

a. Personer (boer) som går inn under gruppen «andre skattepliktige» i statsskattevedtaket (avd. A § 1 VI), erlegger:

Av de første	kr.	125 000	intet
Av de neste	»	75 000	0,4 pst.
—»—	»	100 000	0,5 »
—»—	»	100 000	0,6 »
—»—	»	200 000	0,7 »
—»—	»	200 000	0,8 »
—»—	»	200 000	0,9 »
—»—	»	250 000	1,0 »
—»—	»	250 000	1,1 »
—»—	»	500 000	1,2 »
—»—	»	1 000 000	1,3 »
—»—	»	2 000 000	1,4 »
—»—	»	2 000 000	1,5 »
—»—	»	3 000 000	1,75 »

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.
[1]) St.vedtak 20 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2002. Budsjett-innst. S. nr. 232. St.tid. s. 1281.

27 juni.

Av de neste kr.	5 000 000	2,0 pst.
—»—	» 5 000 000	2,25 »
—»—	» 5 000 000	2,5 »
—»—	» 5 000 000	2,75 »
Av det overskytende beløp		3,0 »

b. Utenlandske selskaper og innretninger, som utøver eller deltar i noen næringsdrift, som drives eller bestyres her i riket eller som her i riket besitter formue i fast eiendom eller løsøre, erlegger 0,5 pst. av formuens samlede beløp.

§ 2. Skatten utlignes som et særskilt tillegg til den ordinære statsskatt etter de regler som gjelder for denne skatt. Bestemmelser om forfallstiden for den ordinære statsskatt får tilsvarende anvendelse.

§ 3. For så vidt for noen skattepliktig det samlede skattebeløp som er ilagt ham til stat og kommune — herunder ikke straffetillegg pålagt i henhold til landsskatteloven §§ 122 og 106, byskatteloven §§ 114 og 98 — etter ligningen (i tilfelle klagebehandlingen) for 1947—48 ved utskrivingen av tilleggsskatt etter foranstående bestemmelser bringes til å overstige 75 pst. av den antatte inntekt ved statsskatteligningen, blir etter søknad tillegget å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning hvori det overstiger den nevnte grense. Søknad som nevnt inngis til og avgjøres av Ankenemnden for den ekstraordinære formuesskatt. Slik søknad må være innsendt innen 30 juni 1949. Skjer det forhøyelse av noen av de opprinnelig ilignede skatter, utløper fristen dog ikke i noe tilfelle før 6 måneder fra kunngjøringen om utleggingen av den ligning hvorved forhøyelsen er foretatt, eller fra avsendelse av melding til den skattepliktige om forhøyelsen.

27 juni. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om arveavgift til statskassen i budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948.

§ 1. I budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948 skal det til statskassen svares avgift av:

1. arv som faller i dette tidsrom, enten den tilfaller arvingen etter loven, ved testament eller etter overenskomst, herunder arveforskudd, som det ikke alt er svart avgift av, og dødsgaver (jfr. lov av 16 mars 1934, §§ 2 og 3),
2. arveforskudd som ytes i dette tidsrom, i tilfelle med tillegg av arveforskudd som vedkommende arving tidligere har mottatt, og som det ikke alt er svart avgift av.

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 20 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2005. Budsjett-innst. S. nr. 234. St.tid. s. 1308—1309.

§ 2. Avgiften svares etter disse reglene: 27 juni.

a. Av arv som tilfaller arvelaterens barn, adoptivbarn som er adoptert før de har fylt 18 år, pleiebarn og stebarn som en finner å kunne likestille med slike adoptivbarn, samt arvelaterens foreldre, svares:

Av de første kr.	2 000 av hver enkelt arvelodd	intet,
» arveloddens neste kr.	5 000	2 pst.
» —»— » »	8 000	4 »
» —»— » »	10 000	6 »
» —»— » »	15 000	8 »
» —»— » »	20 000	10 »
» —»— » »	30 000	12 »
» —»— » »	40 000	15 »
» —»— » »	50 000	20 »
» —»— » »	70 000	25 »
» —»— » »	100 000	30 »
» dens overskytende beløp	.....	35 »

b. Av arv som tilfaller slektninger i rett nedstigende linje av arvelaterens barn, adoptivbarn som er adoptert før de har fylt 18 år, pleiebarn og stebarn som en finner å kunne likestille med slike adoptivbarn, svares:

Av de første kr.	2 000 av hver enkelt arvelodd	intet,
» arveloddens neste kr.	5 000	4 pst.
» —»— » »	8 000	6 »
» —»— » »	10 000	8 »
» —»— » »	15 000	10 »
» —»— » »	20 000	12 »
» —»— » »	30 000	15 »
» —»— » »	40 000	20 »
» —»— » »	50 000	25 »
» —»— » »	60 000	30 »
» —»— » »	60 000	35 »
» —»— » »	100 000	40 »
» dens overskytende beløp	.....	45 »

Når billighet finnes å tale for det, kan vedkommende regjeringsdepartement sette ned arveavgift som er beregnet etter satsene under bokstav b, inntil det beløp som framkommer ved avgiftens beregning etter satsene under bokstav a.

c. Av arv som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett oppstigende linjes første ledd og første

27 juni. sidelinje eller ektefeller av slektningene til arvelateren i samme linjer og ledd, svares:

Av de første kr.	1 000	av hver enkelt arvelodd	.....	intet,
» arveloddens neste kr.	9 000		.....	6 pst.
» —»—	» »	10 000	.....	8 »
» —»—	» »	20 000	.....	10 »
» —»—	» »	20 000	.....	12 »
» —»—	» »	30 000	.....	15 »
» —»—	» »	30 000	.....	20 »
» —»—	» »	40 000	.....	25 »
» —»—	» »	40 000	.....	30 »
» —»—	» »	50 000	.....	35 »
» —»—	» »	100 000	.....	40 »
» dens overskytende beløp			.....	50 »

d. Av arv som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, for så vidt de bare har almennyttige formål, og styret har sitt sete her i landet, svares en avgift av 10 pst., med mindre det helt eller delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett til å komme i betraktning ved legatutdelingen, i hvilket tilfelle det blir å svare avgift med 15 pst. Dog blir 10 pst. å svare, hvis fortrinsretten er begrenset til å gjelde arvelaterens eller hans ektefelles foreldre, barn, adoptivbarn eller søsken.

e. Av all annen arv svares:

1. For så vidt arven tilfaller vedkommende etter testament:

Av de første kr.	1 000	av hver enkelt arvelodd	.....	intet,
» arveloddens neste kr.	9 000		.....	10 pst.
» —»—	» »	10 000	.....	12 »
» —»—	» »	20 000	.....	15 »
» —»—	» »	20 000	.....	20 »
» —»—	» »	40 000	.....	25 »
» —»—	» »	50 000	.....	30 »
» —»—	» »	50 000	.....	35 »
» —»—	» »	100 000	.....	40 »
» dens overskytende beløp			.....	50 »

Arveavgift beregnet etter de satsene som står foran, skal også svares av arv til legater, stiftelser, selskaper og foreninger som ikke går inn under bestemmelsene i bokstav d, dog slik at avgiften ikke i noe tilfelle skal utgjøre mindre enn 15 pst. av arvens fulle beløp.

2. For så vidt arven tilfaller vedkommende etter loven (ab intestato):

Av de første kr.	1 000	av hver enkelt arvelodd	.....	intet, 27 juni.
» arveloddens neste kr.	9 000		.....	20 pst.
» —»—	» »	10 000	.....	25 »
» —»—	» »	20 000	.....	30 »
» —»—	» »	20 000	.....	35 »
» —»—	» »	40 000	.....	40 »
» —»—	» »	50 000	.....	45 »
» —»—	» »	50 000	.....	50 »
» —»—	» »	100 000	.....	55 »
» dens overskytende beløp			.....	60 »

Det framkomne avgiftsbeløp blir å runde av slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til nærmeste antall hele kroner.

§ 3. Fra avgiftsplikten unntas:

1. Arvemidler (arveforskudd, gaver) som tilfaller arvelaterens ektefelle.
2. Boer, hvis hele beholdne arvefalne formue er under kr. 2 000.
3. Arvemidler som tilfaller noen som er arvelaterens tjenestefolk ved dennes død, for så vidt angår den del av arven som ikke overstiger et beløp av kr. 2 000.

Kongelig kunngjøring *)[1]) om skatt til statskassen av motorvogner i budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948. 27 juni.

For budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948 svares skatt til statskassen av motorvogner etter disse regler:

3 av hundre av de første kr. 4 000 eller deler derav — av vognens verdi.

6 av hundre av de neste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.

9 av hundre av de neste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.

15 av hundre av de neste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.

25 av hundre av overskytende beløp.

Det framkomne skattebeløp blir å runde av slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til nærmeste antall hele kroner.

---

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 20 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2006. Budsjett-innst. S. nr. 235. St.tid. s. 1309—1311.

27 juni. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om avgift til statskassen på skjenking på bevertningssteder av brennevin, vin, øl m. v. i budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948.

I budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948 svares til statskassen avgift på skjenking m. v. på bevertningssteder av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl med over 2½ volumprosent alkohol i samsvar med lov nr. 22 av 24 juni 1931.

Avgiften svares med 20 pst. (⅕) av den samlede omsetnings beløp, avgiften iberegnet.

27 juni. **Kongelig kunngjøring** *)[2]) om skatt til statskassen på inngangspenger til forestillinger og framvisninger m. v. i budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948.

A. I. For kinematografframvisninger:
40 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

II. For konserter hvorved utenlandsk kunstner medvirker:
8 pst av inngangspengenes samlede beløp.

III. For offentlig dans:
12 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

IV. For andre forestillinger og framvisninger m. v.:
30 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

B. For kinematografframvisninger kan Finansdepartementet når filmen er norsk, opptatt av norsk selskap, nedsette skatten til 25 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

27 juni. **Kongelig kunngjøring** *)[3]) om avgift til statskassen av stempelpliktige dokumenter samt stempelavgift av spillekort i budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948.

Post 1.

I budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948 svares stempelavgift til statskassen av de dokumenter som er nevnt i lov om stemplet

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.
[1]) St.vedtak 20 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2016. Budsjett-innst. S. nr. 241. St.tid. s. 1311—1312.
[2]) St.vedtak 20 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2003. Budsjetinnst. S. nr. 233. St.tid. s. 1282—1308.
[3]) St.vedtak 20 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2031—2032. Budsjett-innst. S. nr. 252. St.tid. s. 1312—1315.

papir av 9 august 1839 § 2 og i tilleggslover av 11 april 1885 § 8, jfr. lover av 24 juni 1915 nr. 3, 30 juni 1936 nr. 2, 17 mars 1902 § 1, 8 juni 1907 § 4, 26 juni 1914, 24 juni 1915 nr. 4 § 1, 9 juni 1916 nr. 4 § 1 og 18 juli 1917 nr. 2 § 1, samt av dokumenter nevnt i andre lover, som plikter avgift i samsvar med noe nummer i tariffen for stempelpapir etter disse satser: 27 juni.

a. av veksler:

Kr. 0,10	når pålydendet er				inntil kr.	200
» 0,20	—»—	over kr.	200	—	»	400
» 0,30	—»—	— »	400	—	»	600
» 0,40	—»—	— »	600	—	»	800
» 0,50	—»—	— »	800	—	»	1 000
» 0,60	—»—	— »	1 000	—	»	1 200
» 0,70	—»—	— »	1 200	—	»	1 400
» 0,80	—»—	— »	1 400	—	»	1 600
» 0,90	—»—	— »	1 600	—	»	1 800
» 1,00	—»—	— »	1 800	—	»	2 000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1 000 kr. eller del derav;

b. av vekselobligasjoner, hvis pålydende beløp er over kr. 5 000:

Kr. 3,00	når pålydendet er			inntil kr.	6 000
» 3,50	—»—	over kr.	6 000	—	» 7 000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1 000 kr. eller del derav;

c. av firmaanmeldelser fra innenlandsk aksjeselskap eller kommandittaksjeselskap: kr. 1,00 for hver 100 kr. eller del derav, som aksjekapitalen utgjør;

d. av forsikringkontrakter (poliser):

1. av kontrakter om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstander, derunder skip:
   Kr. 0,10 av hvert 1 000 kr. eller del derav, som forsikringen lyder på, når den gjelder en bestemt transport eller reise eller en tid av inntil 6 måneder, og ellers kr. 0,20 for hver 1 000 kr. eller del derav, som forsikringen lyder på;
2. av kontrakter om andre arter forsikringer med unntagelse av livsforsikring, ulykkesforsikring, brannforsikring og husdyrforsikring:
   Kr. 0,10 av hver kontrakt;

27 juni. e. av sluttsedler ved omsetning:

1. av aksjer:

kr. 0,75	når sluttsedlens pålydende er				inntil kr.		100
» 1,50	—»—	over kr.	100...	—	»		200
» 2,25	—»—	— »	200...	—	»		300
» 3,00	—»—	— »	300...	—	»		400
» 4,50	—»—	— »	400...	—	»		600
» 6,00	—»—	— »	600...	—	»		800
» 7,50	—»—	— »	800...	—	»	1	000
» 9,00	—»—	— »	1 000...	—	»	1	200

og når pålydendet er større, kr. 1,50 ytterligere for hvert 200 kr. eller del derav;

2. av obligasjoner:

kr. 0,10	når sluttsedlens pålydende er				inntil kr.		100
» 0,15	—»—	over kr.	100...	—	»		200
» 0,25	—»—	— »	200...	—	»		300
» 0,30	—»—	— »	300...	—	»		400
» 0,40	—»—	— »	400...	—	»		500
» 0,75	—»—	— »	500...	—	»	1	000
» 1,10	—»—	— »	1 000...	—	»	1	500
» 1,50	—»—	— »	1 500...	—	»	2	000
» 1,90	—»—	— »	2 000...	—	»	2	500
» 2,25	—»—	— »	2 500...	—	»	3	000

og når pålydendet er større, kr. 0,75 ytterligere for hvert 1000 kr. eller del derav;

f. av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller bruksrett over fast eiendom eller stående ytelse av fast eiendom samt av dokumenter som plikter den for visse nummer i stempeltariffen oppførte avgift etter følgende

tariff for stempelpapir:

Nr. 1	til kr.	0,50	for dokumenter med pålydende av				inntil kr.		50
» 2	» »	1,00	over kr.	50	»	»			100
» 3	» »	1,50	» »	100	»	»			150
» 4	» »	2,50	» »	150	»	»			250
» 5	» »	5	» »	250	»	»			500
» 6	» »	10	» »	500	»	»		1	000
» 7	» »	15	» »	1 000	»	»	1	500
» 8	» »	20	» »	1 500	»	»	2	000
» 9	» »	25	» »	2 000	»	»	2	500

27 juni.

Nr.	10	til	kr.	30	for dokumenter med pålydende av over		kr.	2 500	inntil	kr. 3 000
»	11	»	»	35	»	»		3 000	»	» 3 500
»	12	»	»	40	»	»		3 500	»	» 4 000
»	13	»	»	45	»	»		4 000	»	» 4 500
»	14	»	»	50	»	»		4 500	»	» 5 000
»	15	»	»	55	»	»		5 000	»	» 5 500
»	16	»	»	60	»	»		5 500	»	» 6 000
»	17	»	»	65	»	»		6 000	»	» 6 500
»	18	»	»	70	»	»		6 500	»	» 7 000
»	19	»	»	75	»	»		7 000	»	» 7 500
»	20	»	»	80	»	»		7 500	»	» 8 000
»	21	»	»	85	»	»		8 000	»	» 8 500
»	22	»	»	90	»	»		8 500	»	» 9 000
»	23	»	»	95	»	»		9 000	»	» 9 500
»	24	»	»	100	»	»		9 500	»	» 10 000
»	25	»	»	110	»	»		10 000	»	» 11 000
»	26	»	»	120	»	»		11 000	»	» 12 000
»	27	»	»	130	»	»		12 000	»	» 13 000
»	28	»	»	140	»	»		13 000	»	» 14 000
»	29	»	»	150	»	»		14 000	»	» 15 000
»	30	»	»	160	»	»		15 000	»	» 16 000
»	31	»	»	170	»	»		16 000	»	» 17 000
»	32	»	»	180	»	»		17 000	»	» 18 000
»	33	»	»	190	»	»		18 000	»	» 19 000
»	34	»	»	200	»	»		19 000	»	» 20 000
»	35	»	»	215	»	»		20 000	»	» 21 500
»	36	»	»	230	»	»		21 500	»	» 23 000
»	37	»	»	245	»	»		23 000	»	» 24 500
»	38	»	»	260	»	»		24 500	»	» 26 000
»	39	»	»	275	»	»		26 000	»	» 27 500
»	40	»	»	290	»	»		27 500	»	» 29 000
»	41	»	»	305	»	»		29 000	»	» 30 500
»	42	»	»	320	»	»		30 500	»	» 32 000
»	43	»	»	340	»	»		32 000	»	» 34 000
»	44	»	»	360	»	»		34 000	»	» 36 000
»	45	»	»	380	»	»		36 000	»	» 38 000
»	46	»	»	400	»	»		38 000	»	» 40 000
»	47	»	»	420	»	»		40 000	»	» 42 000
»	48	»	»	440	»	»		42 000	»	» 44 000
»	49	»	»	465	»	»		44 000	»	» 46 500
»	50	»	»	490	»	»		46 500	»	» 49 000
»	51	»	»	515	»	»		49 000	»	» 51 500

27 juni.

Nr.	52	til	kr.	540	for dokumenter med pålydende av over		kr.	51 500	inntil	kr.	54 000
»	53	»	»	570	»	»		54 000	»	»	57 000
»	54	»	»	600	»	»		57 000	»	»	60 000
»	55	»	»	630	»	»		60 000	»	»	63 000
»	56	»	»	660	»	»		63 000	»	»	66 000
»	57	»	»	695	»	»		66 000	»	»	69 500
»	58	»	»	730	»	»		69 500	»	»	73 000
»	59	»	»	765	»	»		73 000	»	»	76 500
»	60	»	»	800	»	»		76 500	»	»	80 000
»	61	»	»	840	»	»		80 000	»	»	84 000
»	62	»	»	880	»	»		84 000	»	»	88 000
»	63	»	»	920	»	»		88 000	»	»	92 000
»	64	»	»	960	»	»		92 000	»	»	96 000
»	65	»	»	1 000	»	»		96 000	»	»	100 000
»	66	»	»	1 060	»	»		100 000	»	»	106 000
»	67	»	»	1 120	»	»		106 000	»	»	112 000
»	68	»	»	1 180	»	»		112 000	»	»	118 000
»	69	»	»	1 240	»	»		118 000	»	»	124 000
»	70	»	»	1 300	»	»		124 000	»	»	130 000
»	71	»	»	1 360	»	»		130 000	»	»	136 000
»	72	»	»	1 420	»	»		136 000	»	»	142 000
»	73	»	»	1 480	»	»		142 000	»	»	148 000
»	74	»	»	1 540	»	»		148 000	»	»	154 000
»	75	»	»	1 600	»	»		154 000	»	»	160 000
»	76	»	»	1 680	»	»		160 000	»	»	168 000
»	77	»	»	1 760	»	»		168 000	»	»	176 000
»	78	»	»	1 840	»	»		176 000	»	»	184 000
»	79	»	»	1 920	»	»		184 000	»	»	192 000
»	80	»	»	2 000	»	»		192 000	»	»	200 000
»	81	»	»	2 100	»	»		200 000	»	»	210 000
»	82	»	»	2 200	»	»		210 000	»	»	220 000
»	83	»	»	2 300	»	»		220 000	»	»	230 000
»	84	»	»	2 400	»	»		230 000	»	»	240 000
»	85	»	»	2 500	»	»		240 000	»	»	250 000
»	86	»	»	2 600	»	»		250 000	»	»	260 000
»	87	»	»	2 700	»	»		260 000	»	»	270 000
»	88	»	»	2 800	»	»		270 000	»	»	280 000
»	89	»	»	2 900	»	»		280 000	»	»	290 000
»	90	»	»	3 000	»	»		290 000	»	»	300 000
»	91	»	»	3 100	»	»		300 000	»	»	310 000
»	92	»	»	3 250	»	»		310 000	»	»	325 000
»	93	»	»	3 400	»	»		325 000	»	»	340 000

27 juni.

Nr.	94	til kr.	3 500	for dokumenter med pålydende av						
				over kr.	340 000	inntil kr.	355 000			
»	95	» »	3 700	» »	355 000	» »	370 000			
»	96	» »	3 850	» »	370 000	» »	385 000			
»	97	» »	4 000	» »	385 000	» »	400 000			
»	98	» »	4 200	» »	400 000	» »	420 000			
»	99	» »	4 400	» »	420 000	» »	440 000			
»	100	» »	4 650	» »	440 000	» »	465 000			
»	101	» »	4 900	» »	465 000	» »	490 000			
»	102	» »	5 150	» »	490 000	» »	515 000			
»	103	» »	5 400	» »	515 000	» »	540 000			
»	104	» »	5 700	» »	540 000	» »	570 000			
»	105	» »	6 000	» »	570 000	» »	600 000			
»	106	» »	6 300	» »	600 000	» »	630 000			
»	107	» »	6 600	» »	630 000	» »	660 000			
»	108	» »	6 950	» »	660 000	» »	695 000			
»	109	» »	7 300	» »	695 000	» »	730 000			
»	110	» »	7 650	» »	730 000	» »	765 000			
»	111	» »	8 000	» »	765 000	» »	800 000			
»	112	» »	8 400	» »	800 000	» »	840 000			
»	113	» »	8 800	» »	840 000	» »	880 000			
»	114	» »	9 200	» »	880 000	» »	920 000			
»	115	» »	9 600	» »	920 000	» »	960 000			
»	116	» »	10 000	» »	960 000	» »	1 000 000			
»	117	» »	10 500	» »	1 000 000	» »	1 050 000			
»	118	» »	11 000	» »	1 050 000	» »	1 100 000			

og så fremdeles ytterligere kr. 500 for hvert 50 000 kr. eller del derav som summen er høyere enn kr. 1 100 000.

For stempelavgift av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller bruksrett over fast eiendom gjelder en minimumssats av kr. 5,00.

Post 2.

I samme budsjett-termin erlegges stempelavgift til statskassen av spillekort med kr. 1,25 for hvert spill.

Spillekort, som utføres til utlandet eller leveres til bruk på Svalbard eller Jan Mayen under slik kontroll som Finans- og tolldepartementet bestemmer, er fritatt for stempelavgift.

27 juni. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om midlertidig omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1947.

I.

§ 1. Fra 1 juli 1947 betales til statskassen omsetningsavgift med 6,25 pst. av de omsetninger som er avgiftspliktige etter reglene i dette vedtak. Av brennevin, vin og fruktvin betales avgift med 10 pst.

Avgiften kan ikke kreves opp som særskilt tillegg til vederlaget. Dette gjelder ikke salg av varer på auksjon.

§ 2. Gjenstand for avgiftsplikt er hvis ikke annet går fram av det etterfølgende:

1) Ethvert salg av en vare med mindre det skjer til ervervsdrivende som i ervervsvirksomhet omsetter vare av samme slag.
2) Utførelse av arbeid i selvstendig ervervsvirksomhet mot vederlag på vare, eller i herrefrisør-, damefrisør- eller skjønnhetspleiefaget, med mindre utførelsen skjer for ervervsdrivende som i ervervsvirksomhet omsetter arbeidsresultatet.

(Avgiftspliktig er ytelse som representerer siste ledd i omsetningen.)

Likestilt med salg av en vare er levering av varer produsert etter oppdrag, levering av varer i forbindelse med utførelse av arbeid selv om varens anvendelse går inn som ledd i arbeidets utførelse når den ytes av den som utfører arbeidet, levering av varer som godtgjørelse for mottatte tjenester eller ytelser og bytte.

Avgiftspliktig er også uttak av varer til eget bruk, privat eller i ervervsvirksomhet.

§ 3. Unntatt fra avgiftsplikt er:

a) Salg av varer til utlandet, Svalbard, Jan Mayen og til bruk for skip og fly i utenriks fart.
b) Levering av varer og utførelse av arbeid i forbindelse med bygging, reparasjon og vedlikehold av skip og fly.
c) Salg av varer til bruk på annen måte enn som varig driftsmiddel under ervervsmessig drevet arbeid på bygning, veg-, jernbane-, vassdrags- eller annet fast anlegg eller bygge- eller anleggsgrunn, under ervervsmessig drevet arbeid som nevnt i § 2 post 2 eller under ervervsmessig drevet fiske, gårdsbruk med binæringer, husdyrhold eller hagebruk.

---

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 23 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2026. Budsjett-innst. S. nr. 247. St.tid. s. 1321—1332.

d) Levering i selvstendig ervervsvirksomhet av varer i forbindelse med utførelse av arbeid på bygning, veg-, jernbane-, vassdrags- eller annet fast anlegg eller bygge- eller anleggsgrunn når varens anvendelse går inn som ledd i arbeidets utførelse. 27 juni.
e) Salg av ved og torv til brensel.
f) Salg av aviser, tidsskrifter, julehefter, vann, lys-gass, elektrisitet, insulin og levende dyr, dog ikke av dyr til slakt.
g) Salg ved annen omførsel enn torgsalg av fisk, kval, springer og skalldyr av egen fangst, med mindre Finans- og tolldepartementet treffer særlig bestemmelse i det enkelte tilfelle.
h) Salg av løsøregjenstand fra den som har eid gjenstanden til eget bruk, privat eller som varig driftsmiddel i ervervsvirksomhet.
i) Kunstmaleres og billedhoggeres salg av egne kunstverker.
j) Uttak av produkter fra eget gårdsbruk med binæringer, husdyrhold og hagebruk og av uforedlede produkter fra eget skogbruk til bruk privat eller til formål innen rammen av disse erverv.

Unntaket etter c) gjelder etter nærmere bestemmelse og kontrollregler av Finans- og tolldepartementet. Det samme gjelder unntaket etter d), for så vidt angår ovner, komfyrer og elektrisk utstyr. Unntaket etter d) gjelder ikke maskiner og maskinelt utstyr. Opptrer en selvstendig ervervsdrivende som mellommann for selger eller kjøper, gjelder ikke unntakene etter g, h og i.

Finans- og tolldepartementet kan under hensyn til foreliggende særlige forhold unnta fra avgiftsplikten.

§ 4. Grunnlaget for avgiftens beregning er vederlaget. Ved ytelse av varer eller arbeid som vederlag for varer eller arbeid og uttak av varer til eget bruk beregnes avgiften av den alminnelige omsetningsverdi for en tilsvarende ytelse som representerer siste ledd i omsetningen. Direktøren for skattevesenet avgjør med bindende virkning hvilken verdi skal anses som den alminnelige omsetningsverdi.

Ved beregning av avgiftsgrunnlaget kommer avgiften ikke til fradrag, heller ikke beregnede omkostninger ved avtalens oppfyllelse, herunder omkostninger ved omsetning gjennom mellommann eller på auksjon selv om omkostningene etter avtalen skal dekkes særskilt. Det samme gjelder beregnede vederlag for alle varer og ethvert arbeid som den avgiftspliktige yter eller besørger ytet i forbindelse med oppfyllelsen, herunder varer og arbeid som etter sitt slag er unntatt fra avgiftsplikt etter reglene i §§ 2 og 3.

Selges en vare ufortollet, beregnes avgiften av vederlaget tillagt alle omkostninger ved forsendelsen til tollstedet og toll, selv om

27 juni. forsendelsen og fortollingen etter avtalen skal besørges og bekostes av mottakeren.

§ 5. Av varer fra utlandet, Svalbard og Jan Mayen betales avgift ved innførselen etter reglene i dette vedtak, idet dog regelen i § 3 h ikke gjelder ved innførsel. Avgift betales også ved innførsel av varer som er gjenstand for gave, lån eller leie til mottaker her i landet.

Er en vare ved innførselen ennå ikke omsatt av den utenlandske leverandør, betales avgift ved innførselen, med mindre varen føres inn av selvstendig ervervsdrivende som har fast forretningssted her i riket og som omsetter vare av samme slag. I så fall betaler den ervervsdrivende avgift ved omsetning av varen eller ved uttak til eget bruk.

Ved innførsel fastsettes grunnlaget for avgiftens beregning i samsvar med reglene for fastsettelse av varers tollverdi ved verdifortolling. Ved gjeninnførsel av varer etter foredling, bearbeidelse eller reparasjon i utlandet beregnes avgiften av de påløpne omkostninger, herunder omkostninger ved forsendelsen fram og tilbake. Toll og andre innførselsavgifter legges til etter nærmere bestemmelse av Finans- og tolldepartementet.

§ 6. Finans- og tolldepartementet bestemmer med bindende virkning hvilket omsetningsledd skal anses som siste ledd i omsetningen og forståelsen av uttrykkene «vare av samme slag», «varig driftsmiddel», «arbeid på vare, bygning, veg-, jernbane-, vassdrags- eller annet fast anlegg eller bygge- eller anleggsgrunn», «selvstendig ervervsvirksomhet», «mellommann», «reparasjon, vedlikehold eller påkostning av bygning», «oppføring av bygning», «eget fast anlegg» og «byggherre».

§ 7. Etter nærmere bestemmelse av Finans- og tolldepartementet tilbakebetales omsetningsavgift av varer som ved oppføring, reparasjon, vedlikehold eller påkostning av bygning inngår i denne og som i samsvar med § 2 post 1 er avgiftsberegnet ved salg til byggherren. For ervervsdrivende gjelder det tilsvarende for avgiftsberegnede varer som ved arbeid i ervervsvirksomhet på eget fast anlegg inngår i dette.

Bestemmelsen i 1. ledd gjelder bare når det samlede beløp for de varer som inngår i bygningen eller i det faste anlegg og som det er beregnet avgift av, utgjør minst kr. 1 000.

For tilbakebetaling som nevnt i 1. og 2. ledd gjelder bestemmelsene i § 3 nest siste ledd, 2. og 3. punktum tilsvarende.

II. 27 juni.

Inntil spørsmålet om omsetningsavgift og priser for de i mindretallets forslag nevnte jordbruksvarer[1]) kan bli realitetsbehandlet i Stortinget, bemyndiges Regjeringen til å la omsetningsavgiften for de nevnte jordbruksvarer oppkreve etter de nå gjeldende satser.

Kongelig resolusjon. 27 juni.

Det fastsettes en alminnelig instruks for spesialutsendinger i diplomatiske stillinger ved utenrikske stasjoner, således:

I.

§ 1. Denne instruks gjelder de spesialutsendinger som er tilknyttet utenrikske stasjoner i diplomatiske stillinger under utenriksbudsjettet.

§ 2. Utsendingene beskikkes av Kongen for den tid denne måtte bestemme. Foredrag om beskikkelse fremmes av Utenriksministeren etter innstilling fra vedkommende fagdepartement.

§ 3. Utsendingene hører administrativt under Utenriksdepartementet og har å rette seg etter de regler som er fastsatt for utsendte utenrikske tjenestemenn i «Lov om Utenriksvesenet» av 7 juli 1922 og i «Almindelig Instruks for Utenrikstjenesten» bifalt ved kongelig resolusjon av 10 august 1923 med senere endringer, samt etter de direktiver Utenriksdepartementet måtte utferdige i medfør av nevnte bestemmelser.

§ 4. Utsendingene henføres i administrativ henseende enten til tjenestegruppe 3 eller tjenestegruppe 4 (jfr. Utenriksinstruksens § 26, II), etter som Stortinget måtte gi bevilgning til hver enkel stilling. De sivile utsendinger benevnes henholdsvis handels- (landbruks-, presse- etc.) råd og handels- (landbruks-, presse- etc.) attaché. De militære utsendinger benevnes militæratache, marineattaché eller luftattaché; offiserer av grad som major eller orlogskaptein eller av lavere grad henføres til tjenestegruppe 4, mens attachéer av høyere grad hører inn under tjenestegruppe 3. Spesialutsendingene lønnes med grunnlønn som bestemt for henholdsvis legasjonsråd (tjenestegruppe 3) og legasjonssekretær (tjenestegruppe 4) og med bostedstillegg etter de satser som Stortinget fastsetter for hver stilling. Med hensyn til andre godtgjørelser gjelder for øvrig de

[1]) Melk, fløte, smør, ost, smult, kjøtt, flesk, fjærkre, vilt, kjøttvarer og fleskevarer av enhver art, samt disse varer i hermetisk stand, poteter, potetmel, egg, frukt, bær, grønnsaker (dog ikke syltede, hermetiske og tørrede).

27 juni. regler som er fastsatt i «Almindelig Instruks for Utenrikstjenesten» for tjenestemenn av vedkommende gruppe.

§ 5. Utsendingenes fagområde bestemmes ved avtale mellom Utenriksdepartementet og vedkommende fagdepartement i form av en særlig faginstruks fra sistnevnte for hver spesialutsending.

II.

§ 6. Utsendingene er — som de ordinære utsendte tjenestemenn — underlagt sjefen for den utenrikske stasjon hvor de gjør tjeneste, og har å rette seg etter de instrukser som blir gitt av stasjonssjefen.

§ 7. Det påligger stasjonssjefen å introdusere utsendingene i de regjeringskontorer og andre offentlige institusjoner som de etter stedets regler kan skaffes adgang til og som de bør ha forbindelse med for å kunne løse sine fagoppgaver.

§ 8. Utsendingene er stasjonssjefens tekniske rådgivere på sine fagområder og skal bistå denne med å skaffe de opplysninger han måtte trenge om forhold på disse felter, så vel i Norge som i vedkommende fremmede land.

§ 9. Vedkommende fagdepartement er utsendingenes overordnede i faglig henseende. All korrespondanse mellom utsendingene og vedkommende departement om saker som berører spørsmå av prinsipiell eller utenrikspolitisk art, skal ekspederes gjennom vedkommende utenrikske stasjon og Utenriksdepartementet. I alle alminnelige og kurante saker korresponderer utsendingene direkte med fagdepartementet; gjenpart av korrespondansen skal tilstilles stasjonssjefen som videresender den til Utenriksdepartementet når han finner at også dette har interesse av saken.

Samtlige saker av administrativ art blir å sende inn til Utenriksdepartementet gjennom stasjonen som gir sin uttalelse om vedkommende spørsmål eller kommer med de bemerkninger den måtte finne påkrevd. Utsendingene korresponderer følgelig ikke direkte med Utenriksdepartementet, idet det er stasjonen som ekspederer utsendingenes oppsett til departementet.

§ 10. Utsendingene kan stå i direkte korrespondanse med norske firmaer, private institusjoner og personer. Stasjonssjefen skal orienteres om slike løpende saker, og vedkommende fagdepartementer skal holdes underrettet om all slik korrespondanse av betydning.

§ 11. Utsendingene skal hvert kvartal gjennom stasjonen og Utenriksdepartementet sende vedkommende fagdepartement en melding om sitt arbeid; ved hvert kalenderårs utgang sendes det dessuten en lignende årsoversikt og likeledes en utførlig innberetning

om de forhold som utsendingenes fagområder omfatter i vedkommende land. Årsrapportene må være Utenriksdepartementet i hende innen utgangen av januar måned. 27 juni.

§ 12. Når utsendingenes arbeidsområde omfatter mer enn ett land, må avskrift av alle viktige innberetninger og skrivelser sendes de norske diplomatiske representasjoner i de land innberetningene eller korrespondansen gjelder.

III.

§ 13. Utsendingene anvises kontorlokaler, arbeidshjelp m. v. av vedkommende stasjonssjef.

Eventuelle bevilgninger til dekning av slike utgifter vedrørende spesialutsendingene som ikke faller inn under stasjonens eget kontor- eller embetsregnskap, forvaltes av stasjonens kasserer. Denne foretar utbetalinger etter attestasjon av vedkommende utsendinger og anvisning av stasjonens sjef. Etter bestemmelse av stasjonssjefen kan dog kassereren utbetale utsendingene rimelige forskuddsbeløp til dekning av de utgifter som ikke mer hensiktsmessig kan betales av stasjonen direkte; for slike forskuddsbeløp er spesialutsendingene ansvarlige overfor stasjonen og skal avgi regnskap til denne etter den til enhver tid gjeldende instruks.

Utsendingenes utgifter til representasjon utredes av deres lønn på samme måte som de tilsvarende utgifter for de ordinære utenrikske tjenestemenn; dog kan utgifter til eventuelle større tilstelninger — etter forhåndsavtale med og etter anvisning av stasjonssjefen — dekkes av det offentlige når dette kan skje innenfor rammen av den bevilgning som til enhver tid måtte være gitt til dekning av «særutgifter» for vedkommende utsendinger.

§ 14. Utsendingene kan etter innhentet samtykke fra stasjonssjefen foreta nødvendige reiser innen sitt distrikt for å utføre de verv som blir pålagt dem. For lengre reiser bør utsendingene alltid innhente forhåndssamtykke fra Utenriksdepartementet, og når det gjelder reiser utenfor utsendingenes distrikt, skal slikt samtykke innhentes. Før avgjørelse blir truffet i slike tilfelle, skal Utenriksdepartementet samråde seg med vedkommende fagdepartement.

§ 15. Utsendingenes arbeid må mest mulig innpasses i vedkommende stasjons egen administrasjon og virke, og det må organiseres slik at utsendingenes løpende saker kan ekspederes også når de selv måtte være fraværende fra stasjonen i tjenesteanliggender og lign.

IV.

§ 16. Utenriksdepartementet har adgang til — i samråd med vedkommende stasjonssjef og vedkommende fagdepartement — i spe-

27 juni. sielle tilfelle å avvike fra bestemmelsene i denne instruks når særlige forhold måtte gjøre det hensiktsmessig. Slike endringer må dog ikke i vesentlig grad avvike fra de retningslinjer som er trukket opp i denne instruks.

27 juni. **Kongelig resolusjon.**

Sosialdepartementet gis fullmakt til med hjemmel i lov om lægers rettigheter og plikter av 29 april 1927, jfr. lov nr. 10 av 19 juni 1936 § 1 punkt 2 å gi medisinske studenter av 3. avdeling midlertidig tillatelse til å utøve lægevirksomhet på nærmere av departementet fastsatte vilkår.

27 juni. **Kongelig resolusjon.***)

I henhold til lov om fangst av hval av 16 juni 1939 § 15 (jfr. endringslov av 27 juni 1947) fastsettes følgende avgifter av all hvalolje som er produsert:

Sesongen 1939—40: 30 øre pr. fat (á 170 kg) til Hvalfangstbedriftens Sikringsfond.

Sesongen 1945—46: 50 øre pr. fat (á 170 kg) hvorav 30 øre pr. fat til Hvalfangstbedriftens Sikringsfond og 20 øre pr. fat til Hvalavgiftsfondet.

Sesongen 1946—47: kr. 1,20 pr. fat (á 170 kg) hvorav 80 øre pr. fat til Hvalfangstbedriftens Sikringsfond og 40 øre pr. fat til Hvalavgiftsfondet.

Avgiften skal innbetales til Handelsdepartementets Fangstkontor senest 6 uker etter at Stortinget har godkjent de fastsatte avgiftssatser. Landstasjonene på Norskekysten skal innbetale avgiften for sesongen 1947 senest 6 uker etter sesongens avslutning.

27 juni. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av lov 25 juni 1913 om håndverksnæring § 30, siste ledd, sammenholdt med § 2, nest siste ledd, forlenges fristene til 1 juli 1949 i § 3 i Handelsdepartementets bestemmelser av 6 juni 1942 om regulering av skjønnhetspleieyrket under håndverksloven.

27 juni. **Kongelig resolusjon.***)

1. I samhøve med § 2 a i lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer forbys inntil videre å innføre til landet levende planter med rot, samt røtter, rotstokker, knoller, lauk, tomater og eggplantefrukter (auberginer) fra alle land hvor koloradobille (Leptinotarsa decemlineata) forekommer.

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 27.

2. Landbruksdepartementet får fullmakt til å dispensere fra for- 27 juni.
budet på vilkår som blir fastsatt av departementet.
3. Dispensasjonsbestemmelser gitt i henhold til tidligere utferdigede innførselsforbud til beskyttelse mot koloradobillen blir i kraft inntil de endres eller oppheves av Landbruksdepartementet.
4. Forbudet tar til å gjelde straks.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene 27 juni.
etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Øyestad herred, Aust-Agder fylke.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene 27 juni.
etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Åmli herred, Aust-Agder fylke.

Kongelig resolusjon. 27 juni.

Litra H, punkt 6—8 i kongelig resolusjon av 22 april 1932 med endringer fastsatt ved kongelige resolusjoner av 16 mai 1935 og 11 desember 1936 (angående bestemmelser om luftfart) skal heretter lyde som et framlagt utkast viser.

De nye bestemmelser trer i kraft 1 juli 1947.

Utkastet lyder slik:

6. For offentlige forretninger som foretas i henhold til luftfartsloven fastsettes følgende gebyrer og avgifter:

a. For utstedelse av nasjonalitets- og registreringsbevis for fly betales kr. 0,50 for hver 10 kg av flyets nyttelast. Ved nyttelast forstås forskjellen mellom største tillatte flygevekt og tomvekt. (Tomvekt defineres her i samsvar med I. C. A. O. Airworthiness standards punkt 2. 2. 4, altså iberegnet eventuell fast ballast og alle faste innretninger).

For nasjonalitets- og registreringsbevis for ballonger og luftskip betales kr. 1 pr. 500 m^3 av ballongens eller luftskipets volum.

Ved registrering av overdragelse til ny norsk eier av eiendomsrett til registrert luftfartøy betales samme gebyr som fastsatt for utstedelse av nasjonalitets- og registreringsbevis.

Ved registrering av overdragelse av part i sådant luftfartøy betales gebyr i forhold til partens størrelse.

For registrering av heftelser i luftfartøy betales samme gebyr som for tinglysing når det gjelder fast eiendom, jfr. lov nr. 1 av 4 februar 1938 om betaling for offentlige forretninger, kap. 5.

For utslettelse av heftelser betales ikke gebyr.

*) Knnngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 27.

27 juni. For attester og avskrifter av luftfartøyregisteret gjelder det samme som for pantattester og avskrifter av grunnboken.

For utferdigelse av nytt nasjonalitets- og registreringsbevis til erstatning for et bortkommet betales kr. 10.

b. *For utstedelse, fornyelse eller utvidelse av sertifikater og autorisasjoner for personell:*

	Utstedelse	Fornyelse eller utvidelse
	Kr.	Kr.
Førersertifikat for privatfly	15	10
» » fly i offentlig lufttrafikk	40	10
» » annen erhvervsmessig luftfart	25	10
Luftnavigatørsertifikat	20	10
Mekanikersertifikat (fly-. motor-, instrument-, elektriker-, radio-)	15	10
Radiotelegrafist- (telefonist-) sertifikat	15	10
Radiotelefonistsertifikat (separat)	10	—
Elevsertifikat	5	—
Autorisasjon som flygeinstruktør, kl. 2	10	—
» » » » 1	15	—
» » fallskjermpakker	10	—

Utenom foran nevnte sertifikatgebyrer kommer godtgjørelse til oppnevnte kontrollanter og sensorer ved avholdelse av sertifikatprøver (praktiske og teoretiske) etter bestemmelser som fastsettes av Samferdselsdepartementet.

7. For besiktelse av luftfartøyer betales avgifter etter følgende regler:

a. Besiktelse for utstedelse av luftdyktighetsbevis samt periodisk besiktelse for fornyelse av luftdyktighetsbevis:

fly	med	største	tillatte	vekt	inntil	400	kg	.....	kr.	40
»	»	»	»	»	401—	700	»	.....	»	60
»	»	»	»	»	701—1	000	»	.....	»	100
»	»	»	»	»	1 001—1	500	»	.....	»	150
»	»	»	»	»	1 501—2	000	»	.....	»	200
»	»	»	»	»	2 001—3	000	»	.....	»	250
»	»	»	»	»	3 001—4	000	»	.....	»	300

For vekter over 4 000 kg økes avgiften med kr. 50 for hvert påbegynt 1 000 kg.

Ved besiktelse som foretas av Luftfartsdirektoratets fastlønnede besiktelsesmenn tilfaller avgiften staten. Brukes opp-

nevnte besiktelsesmenn, tilfaller 50 % av avgiften staten og 50 % besiktelsesmannen. 27 juni.

For autorisasjon av private fly- og motorverksteder for gjennomgåelse og godkjenning av tegninger og beregninger for innenlandske nykonstruksjoner, for besiktelse og kontroll av fly under bygging samt for annen særlig assistanse av besiktelsesmenn eller kontrollør fastsettes avgiften i hvert enkelt tilfelle av Luftfartsdirektoratet.

b. *Besiktelse etter endringer eller reparasjoner etter havari eller lignende* (jfr. lovens § 20).

Hvis endringen eller havariet har vært av mindre omfang og besiktelsen finner sted innen tre måneder etter periodisk besiktelse: 60 % av avgiften under a. Etter vesentlig endring eller etter større havari eller når besiktelsen finner sted senere enn tre måneder etter periodisk besiktelse: samme avgift som under a.

c. *For uanmeldt besiktelse av fly* som utføres av spesielt oppnevnt besiktelsesmann fastsetter Luftfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle besiktelsesgebyret, som oppad skal være begrenset til 40 % av avgiften under a.

d. *For besiktelse av ballong og luftskip* betales etter overenskomst i hvert enkelt tilfelle. Hvis enighet ikke oppnås, fastsettes avgiften av Luftfartsdirektoratet.

e. *For godkjenning av flymotor(er)* når besiktelse ikke skjer samtidig med besiktelse av flyet betales kr. 25.

f. *For besiktelse som rekvireres utført mellom kl. 16,00 og kl. 09,00 eller på søn- og helligdager* betales en tilleggsavgift av kr. 10 pr. time (eventuell reisetid iberegnet med inntil 5 timer). Denne tilleggsavgift tilfaller i alle tilfelle besiktelsesmannen (besiktelsesmennene).

Luftfartsdirektoratet avgjør i hvert enkelt tilfelle om rekvisisjoner på besiktelse utenfor vanlig arbeidstid skal effektueres.

g. Hvis en besiktelsesmann møter opp til besiktelse til fastsatt tid, men ikke kan begynne besiktelsen av grunner som ikke kan legges ham til last, betales foruten vanlig avgift, kr. 7 pr. time, for ventetid. Hvis besiktelsen overhodet ikke kan utføres, betales kr. 7 pr. time for den tid besiktelsesmannen har vært borte fra vanlig arbeid, dog ikke for mer enn 6 timer, og eventuelle reiseutgifter.

Betaling for ventetid tilfaller besiktelsesmannen, unntaken når denne er fast ansatt i Luftfartsdirektoratet og ventingen skjer i vanlig arbeidstid.

27 juni. h. Foran nevnte avgifter erlegges av luftfartøyets eier (den som har rekvirert besiktelsen), herfra dog unntatt avgiftene for uanmeldt besiktelse, som bekostes av det offentlige.

i. Må besiktelsesmann eller kontrollør foreta reise for utførelse av besiktelse eller kontroll, beregner han reiseutgifter etter de satser som til enhver tid gjelder for skyss- og kostgodtgjørelse etter klasse 1. Luftfartsdirektoratet kan i hvert enkelt tilfelle avgjøre om reisen kan foregå med fly (rutefly) og reiseutgifter i tilfelle beregnes etter den for vedkommende strekning gjeldende lufttakst.

Nevnte reiseutgifter bæres av det offentlige når det gjelder uanmeldte besiktelser.

Ved andre besiktelser belastes reiseutgiftene vedkommende luftfartøys eier (den som har rekvirert besiktelsen).

Foretas under en sådan reise besiktelse av flere luftfartøyer, fordeles reiseutgiftene forholdsvis mellom de forskjellige luftfartøyers eiere, dog slik at eieren av et luftfartøy som ikke kunne besiktes, bare belastes med et beløp svarende til det hvormed reisen er fordyret på grunn av unødig opphold eller forlengelse av reisen.

j. Avgift m. v. som skal erlegges av luftfartøyets eier må være betalt inn til Luftfartsdirektoratet før luftdyktighetsbevis kan fås. Luftfartsdirektoratet har adgang til å forlange nødvendig depositum før besiktelse og eventuell reise finner sted. Spesielt oppnevnt besiktelsesmann får sin godtgjørelse fra Luftfartsdirektoratet.

8. For besiktelse og godkjenning av landingsplass (flyplass, sjøflyhavn), som ikke eies eller drives av staten, betales for besiktelse kr. 50, samt for godkjenning kr. 50. Ved fornyelse eller utvidelse av godkjenningen er satsene henholdsvis kr. 20 og kr. 30.

Bestemmelsene under punkt 7 har tilsvarende anvendelse for besiktelse av landingsplass.

Samferdselsdepartementet kan i spesielle tilfelle frita helt eller delvis for betaling av avgifter for besiktelse og godkjenning av landingsplass (flyplass, sjøflyhavn) når det gjelder plasser (havner) som ikke skal nyttes til noen form for ervervsflyging.

27 juni. **Kongelig resolusjon.***)

Med hjemmel i § 58 i lov av 19 juli 1946 om engangsskatt på formuestigning fastsettes særregler om korrigering av førkrigsformue i aksjer, parter og utenlandske

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 27.

obligasjoner ved utlikning av engangsskatt på formuestigning 27 juni.
således:

§ 1. Når den verdi som etter forskriftene i lov av 19 juli 1946 om engangsskatt på formuestigning blir å legge til grunn ved ansettelsen av førkrigsformue i aksjer (parter) i norske selskaper eller innretninger som omhandlet i lovens § 14, første ledd, må antas å stå i et åpenbart misforhold til omsetningsverdien av aksjen (parten) på det avgjørende tidspunkt, kan differansen tillegges ved ansettelsen av førkrigsformuen.

§ 2. Tillegg som omhandlet i § 1 blir bare å innrømme dersom den skattepliktige godtgjør at han har vært eier av aksjen (parten) i hele stigningsperioden eller at han i samme tidsrom har ervervet den ved arv, og at arvelateren (boet) var eier ved stigningsperiodens begynnelse.

Dersom aksjen (parten) er overdratt i stigningsperioden og det godtgjøres at overdragelsen innebærer et arveforskudd, kan tillegg likevel innrømmes.

§ 3. Tillegg ved ansettelsen av førkrigsformuen som omhandlet i §§ 1 og 2 blir ikke å innrømme i følgende tilfelle:

1. Når aksjen (parten) på det avgjørende tidspunkt var gjenstand for kursnotering.
2. Når verdien på dette tidspunkt er fastsatt ved kjennelse av Ankenemnda for verdsetting av aksjer.
3. Når det er høve til å nytte bestemmelsene i lovens § 35 b, annet punktum.
4. Når det er høve til å nytte bestemmelsen i lovens § 57, første eller annet ledd.
5. Når den verdistigning som framkommer ved anvendelsen av bestemmelsen i lovens § 35 b, første punktum, (halvparten av verdistigningen) for den skattepliktiges samlete aksjer i vedkommende selskap sett under ett, med tillegg av det som måtte være tilbakebetalt på aksjene i stigningsperioden, er mindre enn kr. 3 000.
6. Når verdistigningen for den enkelte aksje (part) ved beregning etter lovens § 35 b, første punktum, ikke overstiger 20 % av det beløp aksjen (parten) er ansatt til ved den tidligere likningsansettelse. Når aksjens (partens) pålydende er nedskrevet i stigningsperioden med tilsvarende tilbakebetaling til aksjonærene, skal stigningen i aksjens verdi ved anvendelsen av denne bestemmelse anses å utgjøre forskjellen mellom verdiansettelsen av den nedskrevne aksje pr. 1 januar 1946 og en forholdsmessig del av det beløp aksjen (parten) er satt til ved den likning som legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen.

27 juni. Bestemmelsene under nr. 3 og nr. 6 skal ikke være til hinder for å innrømme tillegg, dersom selskapets antatte formue ved statsskattelikningen med tillegg av aksjer i andre selskaper var lavere pr. 1 januar 1946 enn på det tidspunkt som legges til grunn ved ansettelsen av selskapets førkrigsformue. Ved beregning av formuesbevegelsen skal en ikke ta omsyn til takstforhøyelse på fast eiendom som ikke skyldes påkostning eller forbedring.

§ 4. Bestemmelsene i §§ 1 og 2 får tilsvarende anvendelse for utenlandske obligasjoner og aksjer i utenlandske selskaper. Dette gjelder dog bare når verdien av den skattepliktiges samlete beholdning av slike verdipapirer den 9 september 1945 er mer enn kr. 3 000 høyere enn det beløp de samme verdipapirer er ført opp med ved den likning som etter forskriftene i lov av 19 juli 1946 om engangsskatt på formuesstigning skal legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen.

§ 5. Forhøyelse av førkrigsformuen på grunnlag av bestemmelsene i §§ 1—4 foretas etter søknad fra den skattepliktige. Søknaden sendes innen 1 oktober 1947 til likningsrådet (nemnda) i det distrikt hvor skatten liknes ut.

For så vidt angår aksjer i innenlandsk selskap behandles søknaden av likningsrådet (nemnda) i selskapets kontorkommune.

Rådet (nemnda) underretter den skattepliktige om sin avgjørelse ved rekommandert brev.

Forhøyelse av førkrigsformuen på grunnlag av bestemmelsene i § 4 i disse særregler kan foretas av likningsrådet (nemnda) i forbindelse med utlikningen av skatten, selv om det ikke foreligger søknad etter nærværende paragrafs første ledd.

Klage over rådets (nemndas) avgjørelse kan bringes inn for Ankenemnda for verdsetting av aksjer når det påstås en forhøyelse som kan medføre en nedsettelse av skatten på minst kr. 500. Klagen må for å komme i betraktning være kommet inn til ankenemnda innen 1 måned etter at meldingen om likningsrådets (nemndas) avgjørelse er sendt den skattepliktige. Har rådet (nemnda) foretatt forhøyelse i henhold til bestemmelsen i fjerde ledd, er klagefristen den samme som fastsatt i lovens § 50, første ledd.

§ 6. Ankenemnda for verdsetting av aksjer kan forandre en ansettelse som er foretatt av likningsrådet (nemnda) i henhold til bestemmelsene i § 5 i disse særregler, selv om ansettelsen ikke er påklaget.

Ankenemnda kan også uten at det foreligger søknad etter § 5 foreta forhøyelse av verdiansettelsen, når vilkåret etter § 1 foreligger.

§ 7. Når verdiansettelsen av aksjer i innenlandsk selskap etter søknad fra noen skattepliktig blir forandret ved avgjørelse etter reglene foran, skal den nye verdiansettelse også legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen for andre skattepliktige som ved stigningsperiodens begynnelse eiet aksjer i vedkommende selskap. 27 juni.

§ 8. Direktøren for skattevesenet fastsetter instruks om gjennomføringen av disse særregler.

Kongelig resolusjon.*) 27 juni.

Med hjemmel i § 58 i lov av 19 juli 1946 om engangsskatt på formuestigning fastsettes særregler til utfylling av bestemmelsene i lovens § 6, annet ledd, § 7 og § 8 annet ledd, således:

§ 1. Fast eiendom her i riket som den skattepliktige har mottatt som arv i stigningsperioden, skal ved ansettelsen av etterkrigsformuen føres opp med den verdi som ble fastsatt da den skattepliktige overtok eiendommen. Den samme verdi blir å legge til grunn ved ansettelsen av arvelaterens eller boets førkrigsformue til fordeling etter lovens § 7, annet punktum, og § 6, annet ledd. Har eiendommen i stigningsperioden undergått forandringer i verdi av årsaker som nevnt i lovens § 32, annet til femte ledd, skal det tas hensyn til disse.

Reglene i denne paragraf gjelder tilsvarende for formuesgjenstander som nevnt i lovens § 34, tredje ledd.

§ 2. Ved ansettelsen av arvelaterens eller boets førkrigsformue etter lovens § 7, annet punktum, og § 6, annet ledd, skal det gjøres fradrag for beløp som ved ligning av arvelateren eller boet ville ha kommet som tillegg til etterkrigsformuen etter bestemmelsene i kapitel III i loven. Dette gjelder dog bare når beløpet ikke kommer med i verdien av de arvede midler. På tilsvarende måte skal det ved ansettelse som nevnt i første punktum gjøres tillegg for beløp som ved ligning av arvelateren eller boet ville ha kommet til fradrag i etterkrigsformuen etter bestemmelsene i kapitel III i loven.

Bestemmelsene i §§ 4 og 5 går foran bestemmelsene i denne paragraf.

§ 3. Når den skattepliktige i stigningsperioden har avhendet fast eiendom her i riket som han i samme tidsrom har mottatt som arv, gjelder bestemmelsene i § 33 i loven, forutsatt at arvelateren eller hans bo var eier av eiendommen ved periodens begynnelse. Fradraget etter § 33 skal ikke i noe tilfelle overstige den formuestig-

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 27.

ning den skattepliktige virkelig har hatt på grunn av avhendelsen av
27 juni. eiendommen.

§ 4. Når den skattepliktige i stigningsperioden som arv har mottatt aksje eller part som omhandlet i lovens § 14, første ledd, og aksjen (parten) ikke har vært gjenstand for overdragelse i løpet av stigningsperioden, blir bestemmelsene i lovens § 35, første ledd, bokstav b, å anvende. Dette gjelder dog bare når verdien av de midler som den skattepliktige har arvet etter fradrag av arveavgift utgjør mer enn kr. 10 000. Når verdien av de arvede midler er større, men ikke overstiger det tillegg til førkrigsformuen som den skattepliktige har krav på etter lovens § 7, blir bestemmelsen i § 35, første ledd, bokstav b, bare å anvende på den del av stigningen i aksjens (partens) verdi som er inntrådt etter at den skattepliktige overtok den.

§ 5. Verdien av innbo og annet løsøre som ikke gir inntekt regnes ikke med i verdien av de arvede midler etter § 7 i loven.

Når en skattepliktig som arving har overtatt en mindre del av arvelaterens eller boets løsøre enn det som ved forholdsmessig fordeling ville falt på ham, kan det gis tillegg til førkrigsformuen. Tillegget skal ansettes slik at det oppveier den formuestigning som framkommer på grunn av at den skattepliktige ikke har overtatt sin forholdsmessige del av løsøret. Tillegg til førkrigsformuen kan også innrømmes når en skattepliktig godtgjør at han i stigningsperioden som arv har mottatt gjenstand som nevnt i lovens § 11, annet ledds annet punktum, og at han har avhendet den før 9 september 1945. Tillegget kan ikke overstige det beløp gjenstanden er avhendet for.

§ 6. Bestemmelsene i lovens § 12, første ledd, blir å anvende når den skattepliktige har arvet virksomheten og arvelateren eller boet var eier av den ved begynnelsen av stigningsperioden. Dette gjelder dog bare for så vidt virksomhetens ideelle verdi ikke på forhånd er kommet med ved beregning av tillegg til arvingens førkrigsformue etter lovens § 7.

§ 7. Når den skattepliktige i stigningsperioden ved arv har ervervet næringsvirksomhet som omhandlet i lovens kapitel IV eller driftsmidler knyttet til slik virksomhet, blir den tid hvori virksomheten har vært utøvet av arvelateren og boet å medregne ved anvendelsen av bestemmelsene i det nevnte kapitel.

§ 8. Dersom den skattepliktige i stigningsperioden har mottatt arv i to eller flere boer, skal grensen på kr. 10 000 etter lovens § 7, annet punktum, anvendes særskilt på de midler han har mottatt i hvert enkelt bo.

§ 9. Verdien av de midler som den skattepliktige har mottatt som arv i stigningsperioden blir ved anvendelsen av lovens § 7 og foranstående særregler å beregne slik:

a. Når det er foretatt offentlig skifte eller skifte ved testamentfull- 27 juni.
byrder, legges til grunn verdien på det tidspunkt da boet ble sluttet eller — dersom midlene skriver seg fra foreløpig utlodning eller etterutlodning — det tidspunkt da utlodningen ble avholdt.

b. Ellers blir verdien ved arvefallet å legge til grunn. Når den skattepliktige legger fram ordentlig skifteoppgjør og godtgjør arvemidlenes verdi på oppgjørsdagen ved attestasjon fra mekler, bank, autorisert revisor eller offentlig myndighet, kan ligningsmyndighetene gå med på at verdien på oppgjørsdagen legges til grunn.

§ 10. Ved den fordeling av ektefellenes førkrigsformue som skal foretas i medhold av lovens § 8, annet ledd, jfr. § 6, annet ledd, kan det gjøres de tillegg og fradrag som er nødvendige for å oppnå at den formuestigning som skattelegges på hver av ektefellene svarer til den formuestigning som vedkommende virkelig har hatt.

Kongelig resolusjon.*) 27 juni.

I. § 96 i «Reglement for tolltjenesten», fastsatt ved kongelig resolusjon av 28 oktober 1932, får følgende ordlyd:

«Tolldepartementet treffer bestemmelse om hvorvidt og i hvilken utstrekning de i tolloven og nærværende reglement inneholdte forskrifter om trafikk fra og til utlandet skal gis anvendelse på trafikk fra og til Svalbard og Jan Mayen samt fra og til fangstfeltene på havet.»

II. Endringer i reglementets § 96 trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. 27 juni.

Kongelig resolusjon av 9 mai 1947 om bemyndigelse for Norges Røde Kors til å gi utførselslisenser for gavepakker til Tyskland oppheves.

Takstregulativ for sivile flyplasser og sjøflyhavner. 27 juni.

(Fastsatt av Samferdselsdepartementet 27 juni 1947 med hjemmel i lov om luftfart av 7 desember 1923 § 36.)

I.

Alminnelige bestemmelser.

§ 1. *Regulativets virkefelt.*

Dette takstregulativ gjelder for norske og utenlandske fly som bruker norske lufthavner (flyplasser eller sjøflyhavner) som er offentlig godkjent for alminnelig benyttelse.

*) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1 nr. 32.

27 juni. Regulativet gjelder ikke for sivilfly tilhørende den norske stat og som ikke anvendes i ervervsmessig trafikk og heller ikke for utenlandske militærfly.

For norske militærfly gjelder spesielle bestemmelser fastsatt etter overenskomst mellom Samferdselsdepartementet og Forsvarsdepartementet.

§ 2. *Betaling for tjenester som ikke er nevnt i regulativet.*

For tjenester som lufthavn yter trafikant utenom de som det etter dette regulativ skal erlegges avgift for, avgjør lufthavnens administrasjon om og i tilfelle hvor meget som skal betales.

§ 3. *Om avgiftenes erleggelse og deres beregningsgrunnlag.*

Avgiftene skal, såfremt annen avtale ikke foreligger mellom flyets og lufthavnens eier, erlegges før flyets avgang fra lufthavnen.

Når avgift etter dette regulativ skal erlegges av flyets største tillatte totalvekt, skal den felles totalvekt som Luftfartsavdelingen har fastsatt for fly av samme type legges til grunn ved beregningen. For flytyper som Luftfartsavdelingen ikke har fastsatt sådan vekt for legges til grunn den i flyets luftdyktighetsbevis angitte største tillatte totalvekt.

II.

Flyplasser.

§ 4. *Landingsavgift.*

For landing på flyplass skal det betales avgift for hvert påbegynt 100 kg av flyets største tillatte totalvekt etter følgende tabell:

Gruppeinndeling	Avgiftsklasser for flyplasser Avgift i kroner pr. 100 kg totalvekt			
	I	II	III	IV
1. Luftfart innenlands og mellom Norge, Sverige, Danmark og Finnland	0,20	0,30	0,50	0,70
2. Annen luftfart	0,25	0,40	0,65	0,85

Fly i «annen luftfart» skal i ethvert tilfelle ved anløp av norske lufthavner betale avgift etter gruppe 2.

§ 5. *Flyplassenes inndeling i avgiftsklasser.*

De flyplasser som kan nyttes av sivile fly, skal regnes til følgende avgiftsklasser.

Kl. IV: (høyeste klasse) Stavanger—Sola, Oslo—Gardermoen. 27 juni.
Kl. III: Oslo—Fornebu, Kristiansand—Kjevik, Trondheim—Værnes.
Kl. II:
Kl. I:

§ 6. *Lysavgift.*

Avgift for bruk av landingslys erlegges for fly som starter eller lander i tiden mellom solnedgang og soloppgang når lyset på flyplassen er tent. Lufttrafikkledelsen avgjør når lyset skal tennes eller slukkes.

Hvis en trafikant anmoder om å få lyset tent til annen tid enn bestemt av lufttrafikkledelsen, skal anmodningen så vidt mulig etterkommes. I så fall erlegges vanlig lysavgift.

Foreskriver lufttrafikkledelsen at lyset unntagelsesvis skal være tent til annen tid enn bestemt i foregående avsnitt, skal det i denne tid ikke erlegges lysavgift.

Lys som er bestilt av trafikant, men ikke benyttet, skal betales.

Lysavgift for start eller landing beregnes etter nedenstående tabell:

Flyets største tillatte totalvekt i kg	Belysningsavgift i kroner på flyplasser av avgiftsklassene:			
	I	II	III	IV
Under 500	2,50	3,00	5,00	10,00
501— 1 200	5,00	6,00	10,00	15,00
1 201— 5 000	7,50	10,00	15,00	20,00
5 001—10 000	10,00	15,00	20,00	25,00
10 001—20 000	12,50	20,00	25,00	30,00
Over 20 000	15,00	25,00	30,00	35,00

§ 7. *Parkeringsavgift.*

For fly som parkeres eller forankres under åpen himmel innen flyplassens område, skal det betales parkeringsavgift. Avgiften erlegges for hver periode på 24 timer eller påbegynt del derav. Dog er parkering av inntil 3 timers varighet avgiftsfri. Avgiften utgjør 15 % av den avgift som er fastsatt for benyttelsen av uoppvarmet hangar (se § 8).

Parkeringsavgift beregnes ikke for den tid det betales hangaravgift. For en 24 timers periode kan det for ett og samme fly bare beregnes enten hangaravgift eller parkeringsavgift.

27 juni.

§ 8. *Hangaravgift.*

For oppbevaring av fly i hangar betales hangaravgift for hver påbegynt periode på 24 timer, beregnet etter flyets største tillatte totalvekt etter nedenstående tabell:

Totalvekt i kg	Hangaravgift kr.
Inntil 1 000	5,00
1 001— 1 500	9,00
1 501— 2 500	15,00
2 501— 3 500	21,00
3 501— 5 000	30,00
5 001— 7 500	45,00
7 501—10 000	60,00
10 001—15 000	80,00
15 000—20 000	100,00
20 001—25 000	120,00
25 001—30 000	140,00
30 001—40 000	175,00
40 001—50 000	200,00
50 001—60 000	225,00
60 001—70 000	250,00

For fly med sammenleggbare vinger kan avgiften reduseres med 50 %.

For oppvarmet hangar betales i fyringssesongen 50 % tillegg.

III.

Sjøflyhavner.

§ 9. *Landingsavgift.*

Landingsavgift betales foreløpig ikke.

§ 10. *Lysavgift.*

Fastsettes senere.

§ 11. *Båtavgift.*

For betjening av fly med godkjent båt betales følgende båtavgift til den som besørger båttjenesten:

For fly av inntil 1 000 kg største tillatte totalvekt kr. 5,00 pr. gang
» fra 1 001 til 3 000 kg » » » » 10,00 » »
» » 3 001 » 10 000 » » » » » 15,00 » »
» » 10 001 » 20 000 » » » » » 20,00 » »
» over 20 000 » » » » » 25,00 » »

§ 12. *Ankringsavgift.* 27 juni.

Hvis flyet forankres, betales ankringsavgift til havnens eier. Avgiften utgjør pr. helt døgn eller overskytende del derav:

For fly av	inntil	1 000	kg	største tillatte totalvekt				kr.	5,00
»	fra	1 001	til	3 000	kg	»	»	»	»	10,00
»	»	3 001	»	10 000	»	»	»	»	»	15,00
»	»	10 001	»	20 000	»	»	»	»	»	20,00
»		over		20 000	»	»	»	»	»	25,00

Ved landing uten bruk av bøye svares avgift tilsvarende ankringsavgiftene.

§ 13. *Avgift for bruk av brygge, slipp eller bedding.*

For bruk av brygge, slipp eller bedding betales følgende avgift pr. døgn eller overskytende del derav:

For fly av maksimalvekt inntil	1 000	kg	kr.	5,00	I tillegg hertil kommer kr. 5,00 pr. gang for eventuelt bruk av opphalings- eller utsettingsarrangement.									
1 001—	3 000	»	»	10,00	»	»	»	»	kr.	10,00	»	»	»
3 001—	10 000	»	»	15,00	»	»	»	»	»	15,00	»	»	»
10 001—	20 000	»	»	20,00	»	»	»	»	»	20,00	»	»	»
over	20 000	»	»	25,00	»	»	»	»	»	25,00	»	»	»

I avgiften er ikke medregnet hjelp til opphaling eller utsetting. Slik hjelp kan ytes der det er mulig og betales da særskilt.

§ 14. *Hangaravgift.*

For sjøflys oppbevaring i hangar betales avgift som for landfly bestemt. (Jfr. § 8.)

IV.

Forskjellige bestemmelser.

§ 15. *Startavgift.*

For et flys start betales ikke avgift bortsett fra det tilfelle som er nevnt i § 17.

§ 16. *Tilfelle da avgiften skal reduseres eller falle bort.*

Hvis ett og samme fly på en og samme dag foretar skole- eller øvelsesflyging mens lufthavnen er åpen, erlegges bare én landingsavgift for hver påbegynt 5-talls landinger.

For prøveflyginger og tekniske returlandinger betales ikke landingsavgift.

For at en trafikant skal kunne oppnå redusert avgift for skole- eller øvelsesflyging eller fritas for avgift for prøveflyging skal flygingen før starten særskilt anmeldes til vedkommende lufthavnledelse.

27 juni. § 17. *Start og landing utenom åpningstid.*

Fly som lander i lufthavn med egen lufttrafikkledelse utenom den tid lufthavnen er åpen betaler 100 % tillegg til de foran fastsatte landingsavgifter.

Fly som starter under samme forhold betaler en startavgift som svarer til vanlig landingsavgift.

§ 18. *Ikrafttreden.*

Dette regulativ trer i kraft 1 juli 1947. Fra samme tidspunkt oppheves tidligere fastsatte takstregulativer for sivile flyplasser og sjøflyhavner.

27 juni. **Bestemmelser** *) om produksjon og omsetning av tekstilvarer.

(Gitt 27 juni 1947 av Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Disse bestemmelser gjelder varer og gjenstander som helt eller delvis er framstillet av tekstilråstoffer. Direktoratet for Industriforsyning kan gi nærmere bestemmelser om hvilke varer og gjenstander bestemmelsene skal omfatte.

§ 2. Ved levering av rasjonerte tekstilvarer til detaljist plikter leverandøren å gi melding om leveringen til forsyningsnemnda på mottakerens forretningssted. Det samme gjelder ved levering av tekstilvarer til produsenter som av disse varer framstiller rasjonerte eller urasjonerte varer for eget detaljsalg. Direktoratet for Industriforsyning kan gi nærmere bestemmelser om hvorledes meldingen skal gis.

§ 3. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra til forbruker rasjonerte tekstilvarer uten at det samtidig klippes merker på spesielle rasjoneringskort eller leveres anvisning eller kjøpetillatelse utstedt av Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

Som forbrukere regnes ikke systuer, skreddere, skomakere, hjemmeveverier og hjemmestrikkerier og andre som kjøper tekstilvarer til videre bearbeidelse med henblikk på salg av den ferdig bearbeidete vare.

Direktoratet for Industriforsyning bestemmer hvor mange merker av rasjoneringskortene som skal klippes ved salg av de forskjellige slags varer, og i hvilke tidsrom merkene skal gjelde. Direktoratet

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

for Industriforsyning kan treffe bestemmelse om at visse kjøpslegi- 27 juni.
timasjoner bare skal gjelde for kjøp i bestemte deler av landet.

§ 4. Det er forbudt for produsent og grossist å selge eller på annen måte avhende rasjonerte tekstilvarer til forbruk med mindre avhendelsen skjer fra eget detaljsalg som regnskapsmessig er atskilt fra den øvrige virksomhet.

Unntatt fra forbudet i første ledd er:

a. Salg til egne arbeidere og funksjonærer til personlig bruk eller til bruk for familiemedlemmer av vedkommendes husstand.
b. Salg til
   1. Offentlige etater.
   2. Fengsler, sykehus, gamle-, pleie- og barnehjem, asyler o. l.
   3. Teatre, bedrifter, forretninger og kontorer.
   4. Hoteller, pensjonater og andre herberger, restauranter og andre bevertningssteder,

av varer som er nødvendig til utstyr for bedriften, eller som er ledd i produksjonen, og av varer som vedkommende etat, institusjon eller bedrift er forpliktet til å holde personalet eller belegget med.

For salg som nevnt under a og b gjelder de samme regler som for vanlig salg fra detaljist til forbruker.

§ 5. Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve tekstilvarer i strid med bestemmelsene i §§ 3 og 4.

§ 6. Enhver som produserer, bearbeider eller forhandler rasjonerte tekstilvarer skal føre lagerbok. Av lagerboken skal framgå hvor meget som går inn og ut av lageret samt beholdningens størrelse til enhver tid. Firmaer som driver både engross- og detaljforretning plikter å føre særskilte lagerbøker for engrosavdelingen og detaljavdelingen.

§ 7. Enhver som produserer, bearbeider eller forhandler rasjonerte tekstilvarer plikter å gi oppgave over beholdning av slike varer pr. siste dag i hvert kvartal.

Tekstilfabrikker plikter for hver måned å gi oppgave over:

1) beholdning, tilgang og avgang av tekstilspinnestoffer,
2) produksjon, beholdning, tilgang og avgang av garn,
3) produksjon av ferdige varer.

Konfeksjonsfabrikker plikter for hver måned å gi oppgave over produksjon av ferdige klær.

De forannevnte oppgaver skal sendes til Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bestemmer senest den 10. i måneden etter det kvartal eller den måned oppgavene gjelder for.

Direktoratet for Industriforsyning kan forlange innsendt også andre oppgaver vedrørende tekstilvarer enn de som er nevnt i denne paragraf. Oppgavene kan forlanges også for andre varer og gjen-

27 juni. stander enn de som til enhver tid er omsetningsregulert i henhold til disse bestemmelser.

§ 8. Direktoratet for Industriforsyning kan gi produsenter av tekstilvarer pålegg om å framstille bestemte slag og mengder av så vel rasjonerte som urasjonerte tekstilvarer.

§ 9. Bedrifter og handlende som framstiller eller omsetter tekstilvarer plikter å etterkomme pålegg fra Direktoratet for Industriforsyning om levering av bestemte mengder av slike varer og gjenstander til bestemte mottakere. Mottakerne plikter å etterkomme de pålegg som blir gitt om videresalg av de mottatte varer.

§ 10. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre alminnelige og spesielle unntak fra disse bestemmelser og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dem.

§ 11. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser og pålegg som er gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 12. Bestemmelsene trer i kraft 1. juli 1947.

Samtidig oppheves:

1. Forordning av 23 desember 1940 om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. og forskrifter gitt i medhold av forordningen.
2. Forskrifter av 7 august 1941 om framstilling av garn m. v.
3. Forskrifter av 5 august 1942 om omsetning og tilvirkning av tekstilvarer.
4. Forskrifter av 16 februar 1944 angående pålegg om framstilling av garn og tråd m. v.
5. Forskrifter av 14 august 1941 om bruk og omsetning av hamp, manilla, sisal, kokos, jute, lin og lignende fibermaterialer, og av produkter og varer som helt eller delvis er framstilt av disse materialer.

27 juni. **Bestemmelser** *) om omsetning av norsk ull.

(Gitt 27 juni 1947 av Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Med produsent menes i disse bestemmelser enhver som besidder sau for seg selv eller andre.

§ 2. Det er forbudt for produsent og for garverier og andre som behandler sauepelser og fjerner ullen fra dem å selge eller på annen

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 27.

måte overdra ull til andre enn Norges Kjøtt- og Fleskesentral (N. K. F.), tekstilfabrikker som har eget ullspinneri eller til andre mottakere som bruker råull i sin produksjon og som er godkjent av det tidligere Norges tekstilstyre eller Direktoratet for Industriforsyning som mottaker av ull. De nevnte mottakere kan omsette ull seg imellom. 27 juni.

Kjøp eller annet erverv i strid med bestemmelsen i første ledd er forbudt.

§ 3. Helårsull fra Rogaland kan bare avhendes til fabrikker som har kamgarnskjemmeri eller til andre avtakere som Direktoratet for Industriforsyning bestemmer. Fordelingen av ullen kan fastsetttes av Direktoratet for Industriforsyning.

§ 4. Det er forbudt for tekstilfabrikker og andre foredlere av ull å overta ull i bytte med varer. De har dog adgang til å motta ull som hel eller delvis betaling for utført leiearbeide.

§ 5. Enhver mottaker av ull skal gi melding om partier han mottar med oppgave over kvalitet og den pris som er betalt eller lagt til grunn for oppgjør for leiearbeid. Melding gis på fastsatt skjema, som sendes Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bestemmer. Gjenpart av skjemaet oppbevares av ullmottakeren.

§ 6. Ullprodusent kan til bruk i egen husstand enten til hjemmeopparbeidelse eller for innsendelse til leiearbeid disponere inntil 2 kg uvasket ull pr. husstandsmedlem pr. år. Som husstandsmedlemmer regnes bare familiemedlemmer som hører til produsentens husholdning. Tjenestefolk regnes ikke som husstandsmedlemmer.

Sender produsent ull til fabrikk til opparbeidelse som leiearbeid, skal han sende med erklæring fra forsyningsnemnda om hvor meget ull han kan disponere. Det er forbudt for fabrikk å motta ull til leiearbeid uten at det er levert eller samtidig leveres slik erklæring. Fabrikken skal oppbevare erklæringen for kontroll.

§ 7. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre alminnelige og særskilte unntak fra disse bestemmelser og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dem, herunder også bestemmelser om oppgaveplikt m. v.

§ 8. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a.

§ 9. Bestemmelsene trer i kraft 1 juli 1947.

Samtidig oppheves bestemmelser av 23 juli 1940 om omsetning av norsk ull.

27 juni. **Bestemmelser *) om rasjonering av bestrykningsmidler.**

(Gitt 27 juni 1947 av Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Følgende bestrykningsmidler er undergitt omsetnings- og bruksregulering etter §§ 2 og 3:

1. Linolje (alle sorter).
2. Strykeferdig maling, malingpasta, lakker og fernisser som inneholder linolje, unntatt asfaltlakk, konservelakk, isolasjonslakk, crowncorklakk, speildekklakk, tavlemaling, aluminiumsmaling, båtlakk, golvlakk, emaljelakk, golvmaling og syntetiske lakker. Videre er unntatt strykeferdig maling og malingpasta i emballasje som innholder inntil 1 kg.
3. Fernisser som inneholder sjødyrolje og treolje (SW ferniss).

§ 2. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra bestrykningsmidler til forbruker uten tillatelse fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

Salg eller annen overdragelse av bestrykningsmidler til forhandler (detaljist eller grossist) kan bare skje mot samtidig innlevering av kjøpetillatelse som forhandleren har mottatt fra forbruker for tilsvarende kvantum eller mot særskilt kjøpetillatelse fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

Kjøp eller annet erverv i strid med bestemmelsene i første og annet ledd er forbudt.

§ 3. Det er forbudt å bruke bestrykningsmidler uten tillatelse fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

§ 4. Produsenter og importører av linolje plikter å gi månedlige oppgaver over beholdning, tilgang og avgang av linolje.

Produsenter av bestrykningsmidler som inneholder linolje plikter å gi kvartalsvise oppgaver over beholdning av linolje og over produksjon av bestrykningsmidler som inneholder linolje.

Importører av bestrykningsmidler som inneholder linolje skal gi oppgaver over importerte partier av slike bestrykningsmidler straks etter mottakelsen av de enkelte partier.

De oppgaver som er nevnt i denne paragraf skal sendes til Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

Direktoratet for Industriforsyning kan kreve avgitt også andre

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

oppgaver vedrørende bestrykningsmidler enn de som er nevnt i første, annet og tredje ledd. 27 juni.

§ 5. Direktoratet for Industriforsyning kan treffe bestemmelser vedrørende produksjon av bestrykningsmidler, herunder bestemmelser om merking av emballasje for slike varer.

§ 6. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre alminnelige og spesielle unntak fra disse bestemmelser og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dem.

§ 7. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a.

§ 8. Bestemmelsene trer i kraft 1 juli 1947.

Samtidig oppheves:

1. Bestemmelser av 10 juni 1940 om forbud mot omsetning av linolje.
2. Forordning av 7 juni 1941 om bestrykningsmidler og kitt og forskrifter gitt i medhold av forordningen.

Bestemmelser *) om plikt til å gi opplysninger og å foreta vareopptelling og føre varelagerbøker m. v. 28 juni.

(Gitt av Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet 28 juni 1947 i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Når Direktoratet for proviantering og rasjonering eller Direktoratet for industriforsyning forlanger det, plikter enhver å gi opplysninger om produksjon, beholdninger, kjøp og salg av varer, og å foreta opptelling av, og føre varelagerbøker og gjøre andre opptegnelser av enhver art over varer som trengs for å holde næringslivet oppe eller for å sikre og ordne forsyningen med livsfornødenheter som iøvrig er av almen betydning.

§ 2. Vedkommende direktorat kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av denne bestemmelse.

§ 3. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

28 juni. § 4. Disse bestemmelser trer i kraft 1 juli 1947. Samtidig oppheves Forordning av 9 januar 1942 om plikt til å foreta vareopptelling og føre varelagerbøker m. v., samt forskrifter som er gitt i medhold av denne.

28 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven skal gjelde for hele Fet herred, Akershus fylke.

30 juni. Nr. 1. **Midlertidig lov** **)[1]) om tillegg til lov om arbeidstvister av 5 mai 1927.

§ 1. Blir sådan tvist som nevnt i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 § 6 nr. 3 ikke løst ved mekling, sender Riksmeklingsmannen straks melding til Sosialdepartementet om meklinga og om sitt syn på tvisten. Mener Departementet at viktige samfunnsinteresser krever at tvisten blir løst uten arbeidsstans kan det innen 4 dager etter at meldinga er kommet, bringe tvisten inn for lønnsnemnd, jfr. § 2. Lønnsnemndas avgjerd har samme virkning som en tariffavtale.

Har partenes forhandlere gitt tilslutning til at meklingsforslag blir satt fram, og blir dette forkastet av en eller begge parter, kan Riksmeklingsmannen innen 4 dager etter at meldinga om forkastelsen er kommet fram til ham, bringe saka inn for Lønnsnemnda, som enten skal stadfeste forkastelsen, eller bestemme at forslaget skal gjelde som tariffavtale. Blir forkastelsen stadfestet skal Riksmeklingsmannen straks sende melding til Sosialdepartementet, som kan bringe tvisten inn for Lønnsnemnda i samsvar med 1ste ledd.

§ 2. Lønnsnemnda skal ha en formann og seks andre medlemmer med personlige varamenn. Medlemmene med varamenn blir oppnevnt av Kongen eller den han gir fullmakt. To medlemmer blir oppnevnt etter innstilling fra Norsk Arbeidsgiverforening, og to etter innstilling fra Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon, i begge tilfelle med personlige varamenn. Medlemmene med varamenn må fylle vilkåra etter lov om arbeidstvister av 5 mai 1927, § 10, 3. De som blir oppnevnt etter innstilling fra Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon kan være medlemmer av en arbeidsgiverforenings eller en fagforenings styre, eller være fast ansatt i en sånn forenings tjeneste.

Av de to hovedorganisasjoners representanter har bare en fra hver organisasjon stemmerett i nemnda. De blir utpekt av sine organisasjoner.

---

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 27.
**) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.
[1]) St.vedtak 3 mai. Se Ot. prp. nr. 162, 1945—46. Innst. O. nr. 49. St.tid., forh. i Ot. s. 217—224; i Lt. s. 78—80.

Gjelder en tvist et enkelt yrke, kan hver av hovedorganisasjonene kreve en representant fra dette yrke oppnevnt i stedet for et av de medlemmer som er oppnevnt etter innstilling fra hovedorganisasjonene. 30 juni. Nr. 1.

Såframt faglige eller stedlige interesser gjør det ønskelig, kan Kongen eller den han gir fullmakt oppnevne en særnemnd. Særnemndas arbeidsområde og funksjonstid blir fastsatt av Kongen eller den han gir fullmakt. For øvrig gjelder reglene i 1—3 ledd.

Reglene om Arbeidsretten i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 kap. 2 og kap. 5 gjelder så langt de passer.

Utgiftene til nemnda utredes av Statskassa. Kongen eller den han gir fullmakt fastsetter vederlaget til medlemmene.

§ 3. Tvister som omfattes av denne lov må ikke søkes løst ved arbeidsstans eller boikott før 6 dager er gått etter at saksbehandlingen etter denne lov er endt uten at tvisten er løst.

§ 4. I den utstrekning som Kongen ved særlige forskrifter vedtar, skal endringer i lønns- og arbeidsvilkår som ikke er tariff-festet, ikke kunne gjennomføres uten godkjenning av offentlig myndighet. Det samme gjelder endringer i en tariffavtale der hverken Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon eller et forbund som står i Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon, er part. Påbud om offentlig godkjenning kan også gis for nye individuelle avtaler om lønns- og arbeidsvilkår og for nye tariffavtaler av den nevnte art.

Reglene i første ledd gjelder også for endringer og for nye avtaler som er gjort etter 8 mai 1945 og som ikke er godkjent av meklingsmyndighetene etter de regler som hittil har vært gjeldende.

§ 5. Lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 § 40, gjelder tilsvarende for arbeidsstans og boikott i strid med denne lovs § 3.

Arbeidsgiver eller arbeidsgivers representant som i strid med forskrifter etter § 4, forsettlig eller uaktsomt unnlater å bringe en sak som nevnt i forskriftene inn til godkjenning straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder, eller med begge disse straffer.

På liknende måte straffes den som unnlater å rette seg etter de vedtak som blir gjort med heimel i forskriftene.

Lov om arbeidstvister §§ 41—44 gjelder på tilsvarende måte lønnsnemnda.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 31 desember 1947. Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 15 september 1944. De bestemmelser i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927, som står i strid med denne lov, blir midlertidig satt ut av kraft.

30 juni. Nr. 2. **Lov** *)[1]) **om endring i lov om vassdragsreguleringer.**

I.

I lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 10 post 3: Ved utløpet av den i reguleringskonsesjonen fastsatte tid har staten rett til å kreve avstått uten godtgjørelse reguleringsanlegget med tilliggende grunn og rettigheter og med de bygninger og andre innretninger som er oppført av hensyn til reguleringen. Hvilke bygninger og innretninger staten kan forlange, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn. Består reguleringen i påbygning eller utvidelse av en eldre regulering, kan de andeler i det hele anlegg m. v. som tilhører den eller dem som deltar i tilleggsreguleringen, kreves avstått. Er den eldre regulering ikke tidsbegrenset, får vedkommende vannfallseiere i så fall krav på driftsvann på grunnlag av den eldre regulerings yteevne mot å betale en forholdsmessig del av utgiftene til drift, vedlikehold og fornyelse. Godtgjørelsen fastsettes av vedkommende departement.

§ 10 post 5: Hvis ikke en kortere frist fastsettes i konsesjonen, skal staten i det 35te år etter at en tidsbegrenset konsesjon er gitt, kunne innløse anleggene m. v., for så vidt og i den utstrekning disse ville være gjenstand for hjemfallsrett etter post 3. Med Stortingets samtykke kan fristen settes inntil det 40de år. Benytter staten seg ikke herav, skal den i det 10de år deretter ha samme adgang og således videre hvert 10de år. Bestemmelsen om innløsning må være meldt reguleringsanleggets eier minst 5 år i forveien. Innløsningssummen blir å beregne overensstemmende med post 4, dog således at fradraget for amortisasjon beregnes etter den tid for hvilken reguleringskonsesjonen er gitt såframt den er lenger enn 50 år.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

30 juni. Nr. 3. **Lov** *)[2]) **om endring i lov om sparebanker av 4 juli 1924.**

I.

I lov om sparebanker av 4 juli 1924 skal følgende bestemmelse lyde:

---

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 25 juni. Se Ot. prp. nr. 33. Innst. O. nr. 128. St.tid., forh. i Ot. s. 373—374; i Lt. s. 146.

[2]) St.vedtak 19 juni. Se Ot. prp. nr. 66. Innst. O. nr. 122. St.tid., forh. i Ot. s. 332; i Lt. s. 128.

§ 31, post b, annet punktum: 30 juni.

Obligasjoner, som er utstedt av kredittforeninger, antas også, Nr. 3.
forutsatt at kredittforeningen bare yter lån mot pant i fast eiendom

1) på første prioritet eller med prioritet etter statskassen, Hypotekbanken eller en offentlig stiftelse eller etter stedsevarende avgifter, samt, når kommunegaranti erholdes, etter føderåd,

2) på annen eller dårligere prioritet, dersom foreningens lånegrense ligger innenfor 75 % av verditakst, dog således at den samlede bokførte verdi av obligasjoner av den under dette nummer nevnte art ikke til noen tid må overstige en tiendedel av sparebankens fond.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

Lov *)[1]) om tillegsavgift på arv til formuende arvinger. 30 juni. Nr. 4.

§ 1. Ved beregning av tilleggsavgift på arv til formuende arvinger gjelder reglene i denne lov ved siden av bestemmelsene i arveavgiftslovgivningen.

§ 2. Tilleggsavgift beregnes etter prosentsatser som stiger med størrelsen av den avgiftspliktiges formue. Formuen blir herunder å ansette etter de regler som gjelder for formuesansettelsen ved den ordinære statskattlikning. Formuesstillingen siste 1 januar forut for det tidspunkt da forfallstiden for den ordinære arveavgift begynner å løpe, legges til grunn. Reglene i landsskattelovens § 36, byskattelovens § 30, begges annet ledd, får tilsvarende anvendelse. Arvelodd som det skal svares tilleggsavgift av, skal ikke regnes med til formuen. Det samme gjelder arveavgiftspliktige midler som arvingen tidligere har mottatt fra samme arvelater (giver). Formue som tilhører den avgiftspliktiges ektefelle blir å medregne. Dette gjelder også når ektefellene blir liknet særskilt og ikke er separert.

§ 3. Tilleggsavgiften forfaller til betaling samtidig med den ordinære arveavgift. Den kan dog ikke i noe tilfelle kreves betalt før det er gått 4 uker fra den dag da melding om beregningen er sendt den avgiftspliktige.

§ 4. Vedkommende departement kan frafalle eller sette ned tilleggsavgift etter denne lov når avgiften på grunn av særegne forhold vil virke særlig trykkende eller ubillig.

---

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 25 juni. Se Ot. prp. nr. 57. Innst. O. nr. 135. St.tid., forh. i Ot. s. 374—376; i Lt. s. 146—147.

30 juni. Nr. 4. § 5. Vedkommende departement kan gi nærmere bestemmelser til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks.

30 juni. **Kongelig resolusjon** *) om at den myndighet som etter lov av 30 juni 1947 om tilleggsavgift på arv til formuende arvinger blir å utøve av vedkommende departement, legges til Finans- og tolldepartementet.

30 juni. Nr. 5. **Lov** *)[1] om midlertidig forhøyelse av losbetalingen.

§ 1. Fra 1 juli 1947 til 30 juni 1948 skal lospengene som beregnes av så vel lospliktige som ikke lospliktige fartøyer etter taksttabellene i lov om losvesenet av 14 februar 1930, betales med et tillegg av 75 %.

Herav tilfaller for de lospliktige fartøyers vedkommende to tredjedeler vedkommende sportellønte los.

En tredjedel av tillegget for lospliktige fartøyer legges til et fond — Fondet for bidrag til loser — hvorav det etter bestemmelse av vedkommende departement betales inntektstilskott m. v. til sportellønte loser.

For ikke lospliktige fartøyer tilfaller tillegget i sin helhet losen.

§ 2. Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

30 juni. Nr. 6. **Lov** *)[2] om forandring av lov av 14 juli 1894 om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer med senere tilleggslover.

I lov av 14 juli 1894 med senere tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsjukdommer gjøres følgende endringer:

I.

Følgende §§ skal lyde slik:

§ 14, 3. ledd. Enhver som eier eller på annen måte har i besittelse husdyr skal

a) snarest mulig tilkalle en autorisert dyrlege eller snarest mulig melde fra til en autorisert dyrlege eller i byene til politimesteren, på landet til lensmannen, når et husdyr er angrepet eller død av disse sykdommer eller av de sykdommer som etter §§ 16 og 1

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se Ot. prp. nr. 97. Innst. O. nr. 154. St.tid., forh. i Ot. s. 437—438; i Lt. s. 167—168.

[2]) St.vedtak 28 juni. Se Ot. prp. nr. 79. Innst. O. nr. 149. St.tid., forh. i Ot. s. 434; i Lt. s. 167.

er eller blir henført under bestemmelsene i dette kapitel eller det er sannsynlighet for at så er tilfelle, 30 juni. Nr. 6.

b) ikke la dyr, som han vet eller burde vite kan antas å være angrepne av eller å ha vært utsatt for smitte av noen av de under a) nevnte sykdommer, føres på markeder — herunder handelsfjøs og andre steder hvor det drives handel med sammenbrakte dyr, trav- og galoppløp m. v. — til dyrskuer (utstillinger), på fellesbeite av rettslig eller faktisk art eller til andres fjøs, stall eller annet oppholdsrom for husdyr. Det skal dog være tillatt fra eierens fjøs å selge dyr til slakt eller å føre dem til handelsmarkedet til egen avsondret avdeling for å selges til slakt, medmindre departementet annerledes bestemmer for de enkelte sykdommer.

§ 15, 1. ledd. Vedkommende departement kan for de i § 14 nevnte sykdommer og for de sykdommer som etter §§ 16 og 1 er eller blir henført under bestemmelsene i dette kapitel såvel i sin alminnelighet som for de enkelte sykdommer utferdige de forskrifter og påbud som det anser nødvendig for å bekjempe sykdommene og for å forebygge smittespredning og kan således bl. a. fastsette regler for og gi påbud om omsetningen av levende husdyr og produkter (melk, egg m. v.) av disse eller for slakt og organer av husdyr som er eller har vært angrepet av eller kan angripes av de nevnte sykdommer eller når det er fare for at disse sykdommer kan angripe mennesker.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[1]) om endringer i arveavgiftslovgivningen. 30 juni. Nr. 7.

I.

I lov av 16 mars 1934, inneholdende tillegg til lov om avgift av arv av 8 april 1905 med tilleggslover, skal § 5, 3dje ledd, lyde:

Såvel yteren som mottakeren er ansvarlig for avgiften. Når avgiften betales av yteren, anses avgiftsbeløpet som en del av forskuddet.

II.

I lov om avgift av arv av 8 april 1905 skal § 13, annet ledd, lyde:

I de i § 12 omhandlede tilfelle blir ved avgiftsberegningen de bortgitte midler å anse som arv etter førstavdøde. Betales arve-

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1ᵉnr.ᶜ 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se Ot. prp. nr. 56. Innst. O. nr. 157. St.tid., forh. i Ot. s. 442—443; i Lt. s. 168.

30 juni. Nr. 7. avgiften i et slikt tilfelle av lengstlevende ektefelle, anses avgiftsbeløpet som en del av de bortgitte midler.

III.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

30 juni. Nr. 8. **Mellombels lov** *)[1] om å lengja frestane etter § 4 i lov frå 21 juni 1946 um avbrot av frestar i avsperringstidi.

I.

I lov frå 21 juni 1946 um avbrot av frestar i avsperringstidi § 4 vert fristen for det offentlege til å reisa straffesak, til å setja i verk ein straffedom og til å gjera vedtak om å setja den dømde i tvangsarbeid lengd til 31 desember 1947.

II.

Denne lova tar til å gjelda straks.

30 juni. Nr. 9. **Mellombels lov** *)[2] om tillegg til lov om jakt og fangst frå 20 mai 1899.

I dei distrikt der elgen gjer stor skade, kan Kongen for året 1947 gjeva løyve til jakt på elg utanom den jakttida som er fastsett i § 13 i lova.

30 juni. Nr. 10. **Midlertidig lov** *)[3] om forhåndstrekk av skatt.

§ 1. Det kan foretas forhåndstrekk i lønn etter reglene i denne lov til dekning av skatter til stat og kommune — herunder alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift — som ikke er utlignet.

§ 2. I distrikter der ligningen ikke er ferdig til vanlig tid, kan vedkommende skatteoppkrever sette i verk forhåndstrekk overfor skattepliktige lønnstakere for skatter som kan ventes utlignet på grunnlag av inntekten foregående år.

Forhåndstrekk kan ellers settes i verk overfor lønnstakere ved ekstraordinært anleggs- eller byggearbeid, når kommunens skatteoppkrever i det distrikt hvor lønnstakeren antas å ville bli skattepliktig for vedkommende skatteår, finner at det kan være fare for

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se Ot. prp. nr. 96. Innst. O. nr. 152. St.tid., forh. i Ot. s. 438; i Lt. s. 168.

[2]) St.vedtak 28 juni. Se Ot. prp. nr. 78. Innst. O. nr. 153. St.tid., forh. i Ot. s. 434; i Lt. s. 167.

[3]) St.vedtak 28 juni. Se Ot. prp. nr. 92. Innst. O. nr. 156. St.tid., forh. i Ot. s. 438—442; i Lt. s. 168.

skattetap om trekket utsettes. Forhåndstrekk kan pålegges både for skatt som kan ventes ulignet på grunnlag av inntekt oppebåret det foregående år og for skatt som kan ventes utlignet på den løpende lønnsinntekt. 30 juni. Nr. 10.

Inntil trekkpålegg som nevnt i annet ledd eller annen forholdsordre innløper fra kommunens skatteoppkrever, kan særskilt skatteoppkrever som er antatt til å sørge for gjennomføringen av skattetrekk ved større ekstraordinære anleggsarbeid, sette i verk foreløpig forhåndstrekk, dog ikke for lengere tid enn ett år.

§ 3. Forhåndstrekk skal settes i verk overfor skattepliktige som tidligere har gjort tjeneste ombord i norske skip og herunder er skattlagt etter reglene i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk. Bestemmelsene i § 2, annet ledds annet punktum, gjelder tilsvarende.

§ 4. Pålegg om forhåndstrekk står tilbake for pålegg om trekk for skatter som er utlignet. Utlignede skatter som fremdeles kan gjøres til gjenstand for trekk, jfr. landskattelovens § 114, byskattelovens § 106, begges punkt 5, kan kreves dekket av beløp trukket ved forhåndstrekk, foran skatter som ennå ikke er utlignet. Krav om prioritert dekning for slike skatter av beløp som er forhåndstrukket, må være framsatt overfor vedkommende skatteoppkrever før 1 juli i det skatteår forhåndstrekket gjelder.

§ 5. Beløp som er inngått ved forhåndstrekk, fordeles i tilfelle mellom staten og kommunen til dekning av de skatter som ilignes skattyteren. Gir det trukne beløp ikke full dekning, skjer fordelingen med en fjerdedel til staten til dekning av statsskatt og med tre fjerdedeler til kommunen til dekning av kommuneskatt, alderstrygdavgift og krigspensjoneringsavgift, dog ikke i noe tilfelle med mer enn det beløp vedkommende skyldige skatter utgjør.

Kommunene har ikke rett til å bruke beløp som er inngått ved forhåndstrekk, før begynnelsen av det budsjettår som den endelige skatt er utlignet for.

§ 6. Lønnstaker som har vært pålagt forhåndstrekk etter §§ 2 og 3, kan ikke kreve det trukne beløp tilbake, med mindre han godtgjør at han har betalt skatt til stat og kommune av lønnsinntekten i det tidsrom forhåndstrekket gjelder, eller at skatt ikke er ilignet fordi inntekten ikke har nådd opp i skattepliktig høyde.

§ 7. Krav mot en kommune eller mot et skattetrekk-kontor (særskilt skatteoppkrever) om tilbakebetaling eller utbetaling av beløp som er inngått ved forhåndstrekk, faller bort etter 3 år, regnet fra utgangen av det skatteår trekket gjelder.

Trekkbeløp som etter bestemmelsene i § 6 og denne paragrafs første ledd ikke kan kreves tilbakebetalt eller utbetalt, tilfaller stats-

30 juni. Nr. 10.

kassen med en fjerdedel og Skattefordelingsfondet (lov av 24 januar 1936 om beskatning av bankinnskudd § 7) med tre fjerdedeler. Kongen eller den han gir fullmakt, kan dog bestemme at beløpene skal brukes til å yte erstatning til kommuner som har lidd tap ved at arbeidsgiverne ikke har kunnet gi oppgjør for trukne beløp.

Bestemmelsene i denne paragraf får også anvendelse på beløp som er inngått ved forhåndstrekk under krigen.

§ 8. Bestemmelsene i landskattelovens §§ 113 og 114, byskattelovens §§ 105 og 106, om utpantningsrett overfor den som etter pålegg er ansvarlig for at skattetrekk blir gjennomført, om arbeidsgiveres plikt til å sende melding, foreta trekk og sende oppgjør for dette, om renteplikt samt straffebestemmelsene i landskattelovens § 119, byskattelovens § 111, får tilsvarende anvendelse ved forhåndstrekk etter denne lov.

Kongen kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov, herunder regler om fastsettelsen av trekkets størrelse i forhold til inntekten, om rabatt på skatt som erlegges ved forhåndstrekk, om provisjon av trukne beløp til dekning av utgiftene ved særskilte skattetrekk-kontorer m. v. Ved fastsettelsen av trekkets størrelse får landskattelovens § 114, byskattelovens § 106, begges punkt 3, siste punktum, tilsvarende anvendelse.

§ 9. Denne lov trer i kraft 1 juli 1947. Bestemmelsen i § 3 trer dog først i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

30 juni. Nr. 11.

Midlertidig lov *)[1]) om formuesansettelsen av fast eiendom der bygning er krigsskadd, og om fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved ekspropriasjon m. v. av slik eiendom.

§ 1. Fast eiendom der bygning er krigsskadd, skal inntil utbedring, gjenoppføring eller nybygging eller i tilfelle endelig oppgjør med Krigsskadetrygden for bygninger har funnet sted, ansettes til den formuesverdi eiendommen hadde 8 april 1940. Erstatningskravet for den skadde bygning blir ikke å medta ved formuesligningen.

Bestemmelsene i første ledd gjelder bare når eiendommen eies av den skadelidte selv, hans ektefelle eller noen som har ervervet eiendommen fra ham ved arv.

Utbetalte renter av erstatningskravene medregnes alltid som inntekt.

---

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se Ot. prp. nr. 75. Innst. O. nr. 136. St.tid., forh. i Ot. s. 376—377; i Lt. s. 147, 166—167.

§ 2. Gevinst ved avhendelse av tomter blir ikke å skattlegge som inntekt når den tidligere bebyggelse er ødelagt ved krigsskade og gevinst ved avhendelse av eiendommen i bebygd stand før ødeleggelsen ikke ville vært å regne som skattepliktig inntekt etter de alminnelige regler i skattelovene. 30 juni. Nr. 11.

Fritakingen gjelder ikke når avhendelsen skjer fra andre enn skadelidte selv, hans ektefelle eller noen som har ervervet eiendommen fra ham ved arv. Avhendelsen må finne sted innen utløpet av 10 år etter at bebyggelsen ble ødelagt.

§ 3. Gevinst ved tvangsavståing av bebygd eller ubebygd grunn i henhold til bestemmelser av 16 juli 1941 om gjenreisningsarbeidet i de krigsramte områder og midlertidig lov av 19 juli 1946 om gjenreisning av krigsramte områder kan, for så vidt den etter vanlige regler skulle regnes som inntekt ved skatteligningen, kreves fritatt for inntektsbeskatning, når og så langt erstatningen aktes brukt til ervervelse av ny tomt eller — for den mulig overskytende del — til oppføring av ny bebyggelse.

Fritakingen omfatter ikke renter av erstatningssummen.

§ 4. Som vilkår for fritaking etter § 3 gjelder:

1. Ervervelse av ny tomt og i tilfelle oppføring av ny bebyggelse må skje innen utløpet av en frist som vedkommende departement fastsetter.
2. Inntil ny tomt er ervervet og i tilfelle oppføring av ny bebyggelse satt i verk, må den skattepliktige stille sikkerhet for skatter til stat og kommune med det beløp og på den måte som fastsettes av vedkommende departement.
3. Hvis en del av erstatningen er brukt til oppføring av ny bebyggelse, blir en forholdsmessig del av gevinsten straks å avskrive på dennes kostpris når det etter vanlige regler er adgang til avskrivning. For denne nedskrivning tilstås ikke fradrag ved inntektsligningen. Det derved framkomne beløp anses da som kostpris ved beregning av avskrivninger senere år. Ved beregning av skattepliktig gevinst i tilfelle av avhendelse av den nye eiendom, blir gevinst som har vært fritatt for skattlegging etter § 3, å medregne, selv om avskrivning på ny bebyggelse ikke er foretatt.
4. Erklæring om at erstatningsbeløp er eller vil bli brukt som nevnt i § 3 må være avgitt overfor vedkommende departement innen 1 juli 1947 eller for senere ligningsår innen 1 mars i det år ligningen utføres. Innen samme frister må krav om fritaking for beskatning framsettes overfor ligningsnemnda.
5. Hvis erstatningssummen helt eller delvis blir brukt på annen måte enn nevnt i § 3 eller fristen etter punkt 1 foran over-

30 juni. Nr. 11.

sittes, blir etterligning av gevinsten eller en forholdsmessig del av denne å foreta ved første ligning. I tillegg til vedkommende skattebeløp blir å svare 5 prosent renter av dette fra utløpet av den siste skattetermin i det år beløpet skulle vært inntektslignet.

§ 5. Denne lov trer i kraft 1 juli 1947 og gjelder første gang ved skatteligningen til stat og kommune for 1947—48. Samme dag bortfaller:

1. Bestemmelser av 11 oktober 1941 om formuesansettelsen ved skatteligningen for 1941—42 og følgende år av fast eiendom der bygning er krigsskadd.
2. Bestemmelser av 8 april 1943 om fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved ekspropriasjon m. v. av krigsskadd eiendom.

Når betinget fritaking for beskatning er innrømmet av vedkommende departement i samhøve med bestemmelsene av 8 april 1943, får dette tilsvarende virkning som fritaking etter reglene i denne lov.

Vedkommende departement kan gi nærmere regler om gjennomføringen av denne lov.

30 juni. Nr. 12.

Mellombels lov *)[1]) om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd.

Kapitel I.

Om reguleringsorgan.

§ 1. Kongen eller det departement han gjev fullmakt kan gjera vedtak om reguleringar etter denne lova.

Etter føresegner som Kongen eller departementet gjev, skal Prisdirektoratet vera med å gjennomføra slike reguleringar og elles taka avgjerder som det har fått fullmakt til i lova eller med heimel i lova.

Prisdirektoratet skal ha dei gjeremåla òg som er lagde til trustkontrollmaktene i trustlova 12 mars 1926.

Det økonomiske samskipingsrådet skal vera rådgjevingsorgan i arbeidet med å setja retningsliner for reguleringsverksemda og for tillempinga etter den ålmenne økonomiske politikken.

§ 2. I kvart fylke skal vera eit distriktskontor for Prisdirektoratet. Departementet kan likevel fastsetja at det skal vera eit distriktskontor for to eller fleire fylke, eller at noko av eit fylke skal høyra under eitt distriktskontor og noko under eit anna. Departementet gjev føresegner om korleis distriktskontora skal vera skipa.

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se Ot. prp. nr. 152, 1945—46 og dok. 5 og 6. Innst. O. X. St.tid., forh. i Ot. s. 443—568; i Lt. s. 168—197.

Distriktskontoret skal stå føre den lokale prisreguleringa og elles vera med i regulerings- og kontrollarbeidet i samsvar med føresegner som vert gjevne med heimel i §§ 5—7. 30 juni. Nr. 12.

§ 3. Kvar kommune skal ha ei kontrollnemnd. Departementet kan likevel fastsetja at to eller fleire kommunar skal ha sams kontrollnemnd, eller at to eller fleire kontrollnemnder skal ha sams kontor og tenestemenn. Likeins kan departementet fastsetja at nemnda skal ha ei eller fleire serdeilder med sjølvstendig avgjeringsrett på sine omkverve. I serhøve kan departementet taka ein kommune fri for å nemna opp eller for å halda fram med å ha kontrollnemnd.

Departementet gjev føresegner om korleis kontrollnemndene skal vera skipa, korleis medlemene skal nemnast opp og kor lenge dei skal gjera teneste. Føresegnene i lov om kommuneval frå 10 juli 1925 § 10 gjeld på tilsvarande måte. Om nokon som har vori herads- eller bystyremann vert oppnemnd til medlem i kontrollnemnda, pliktar han likevel å gjera teneste utan omsyn til føresegnene i § 10 b i nemnde lov.

Under tilsyn frå distriktskontoret for Prisdirektoratet skal kontrollnemnda vera med i det lokale regulerings- og kontrollarbeidet i samsvar med føresegner gjevne med heimel i §§ 5—7.

Utgiftene som verksemda til kontrollnemnda fører med seg skal kommunen bera. Vert tenesta serleg tyngjande for nokon som er med i nemnda, kan kommunestyret (formannskapet) løyva honom eit rimeleg vederlag. Dei utlegg som to eller fleire kommunar er sams om av di dei har sams kontrollnemnd eller av di kontrollnemndene har sams kontor, skal fylkesmannen skifta på kommunane etter at distriktskontoret for Prisdirektoratet har sagt si meining.

§ 4. Kongen eller den som har fullmakt frå han kan gjeva andre offentlege styremakter enn dei som er nemnde i §§ 1—3 rett til, og jamvel pålegg om å taka avgjerd etter § 5 eller å vera med i regulerings- og kontrollarbeidet på annan måte, alt under tilsyn frå vedkomande departement eller frå Prisdirektoratet så framt departementet gjev direktoratet fullmakt til det. Serskilde samskipnader eller utval som vert skipa eller godkjende, kan og få slik rett og slike pålegg.

Kongen eller den han gjev fullmakt kan fastsetja at dei næringsdrivande på nøgnare fastsett måte skal svara alle godkjende utlegg som ein samskipnad eller eit utval får med slikt regulerings- og kontrollarbeid. Likeins kan Kongen eller den som har fullmakt frå han, gjeva reglar m. a. om korleis avgiftene som er pålagde til det føremålet skal verta oppgjorde og innsøkte, og likeins om korleis pengane skal nyttast.

30 juni. Nr. 12.

Den som er med i slike samskipnader eller utval må ikkje gjevast og heller ikkje ta mot vederlag for teneste etter denne paragrafen utan samtykke frå Prisdirektoratet. Reglar om korleis samskipnadene eller utvala skal vera skipa og om arbeidet deira gjev Kongen, eller den som har fullmakt frå honom. Den som vert oppnemnd til å vera med i slikt utval som er nemnt i denne paragrafen, pliktar å gjera teneste.

Kapitel II.

Om reguleringsverksemda.

§ 5. Kongen eller den han gjev fullmakt kan gjera dei vedtak som trengst til å regulera og føra kontroll med:

a) prisar, forteneste og utbytte av alle slag,
b) produksjon, omsetnad og anna næringsverksemd med sikte på å motverka skadelege tevlingsreguleringar eller andre næringshøve som synest vera urimelege eller skadelege for allemannsbaten, eller med sikte på å skipa den økonomiske verksemda på ein rasjonell måte.

I den mon det trengst til å fremja nemnde føremål, kan Kongen eller den han gjev fullmakt mellom anna:

1) Forby at næringsdrivande minkar eller stoggar produksjon, omsetnad eller anna næringsverksemd.
2) Fastsetja at ingen må gå i gang med nye føretak eller utvida føretak som er i gang utan samtykke, eller at produksjon, omsetnad eller anna verksemd i ei næring skal skiftast mellom føretaka på ein viss måte, eller at føretak skal minka verksemda eller stogga.
3) Påleggja næringsdrivande å laga visse ting eller greia visse ytingar til dei prisar og på dei andre vilkår som vert fastsette. Slikt pålegg må ikkje gjevast utan det synest ha naturleg tilknyting til næringsverksemda vedkomande driv.
4) Påleggja næringsdrivande å svara avgift til bruk for reguleringstiltak eller som lekk i anna regulering etter denne paragrafen. Pengane må ikkje nyttast til anna enn reguleringstiltak i samsvar med denne lova og etter reglar gjevne av Kongen eller det departement han gjev fullmakt. Kongen eller den som har fullmakt frå han, gjev reglar om korleis slike avgifter skal verta oppgjorde og innsøkte, om korleis pengane skal styrast og om rekneskapsførsle og ettersyn. Dei avgiftsskipnadene som vert sett i verk, skal Stortinget få melding om innan ein månad etter dei er sett i kraft så sannt det er råd og Stortinget sit saman, men elles når tingseta tek til. Rekneskap og melding om korleis pengane er brukte skal leggjast fram for Stortinget kvart år.

5) Krevja at staten, offentleg skipnad, fylkeskommune, by- og heradskommune og privatfolk får taka over ting og rettar mot vederlag etter reglane i § 16. Vert partane ikkje samde om vederlaget skal det fastsetjast med skyn. Det kan krevjast at oreigninga vert gjennomført med ein gong, om så er med politihjelp, mot fullgod trygd for at vederlaget vert betalt. 30 juni. Nr. 12.

§ 6. Vedtak som vert gjort med heimel i § 5, set Prisdirektoratet i verk etter føresegner gjevne av Kongen eller departementet.

Kongen eller departementet kan gjeva Prisdirektoratet fullmakt til å gjera vedtak etter § 5. Vedtak med heimel i § 5 andre leden nr. 1—5, eller om andre serleg viktige saker gjeld ikkje utan det er godkjent av departementet.

Med det atterhald som fylgjer av andre leden, kan departementet og Prisdirektoratet gjeva dei organ som er nemnde i §§ 2—4 fullmakt til å gjera vedtak etter § 5.

§ 7. Kongen kan fastsetja retningsliner for regulerings- og kontrollverksemd etter denne lova og kan gjeva føresegner for høvet mellom reguleringsorgan skipa med heimel i denne lova og andre offentlege regulerings- og kontrollorgan.

I samhøve med retningslinene som Kongen har fastsett, gjev departementet føresegner for korleis Prisdirektoratet og reguleringsorgan som høyrer under det, jfr. §§ 2—4, skal nytta ei gjeven fullmakt. Avgjerder av alle slag som Prisdirektoratet sjølv eller eit undergjevi kontrollorgan har teki, kan departementet gjeva direktoratet pålegg om å brigda eller gjera om inkje. Likeins kan departementet gjeva direktoratet pålegg om å setja i verk visse reguleringsog kontrolltiltak.

I samhøve med føresegner gjevne av Kongen eller departementet, har Prisdirektoratet tilsvarande rett til føreseiing og omgjering i høve til eit reguleringsorgan som høyrer under direktoratet, jfr. §§ 2—4.

§ 8. Regulering etter § 5 kan setjast i verk for næringshøve av alle slag, utan omsyn til kva slag ting eller ytingar dei gjeld, og anten næringsverksemda er privat, kommunal eller offentleg. Lønsog arbeidsvilkår for teneste hjå andre kan likevel ikkje regulerast etter denne lova. Med dette atterhald gjeld føresegner etter § 5 i denne lova framom kontroll- og reguleringsføresegner gjevne i eller med heimel i andre lover eller rettarbøter, om ikkje Kongen fastset noko anna.

Kapitel III.

Om opplysings- og teiingsskyldnad.

§ 9. Alle pliktar å gjeva styremakt som er nemnd i §§ 1—3 og serskilde tillitsmenn som ho nemner opp, dei opplysningar desse

30 juni. krev å få til å greia gjeremåla sine etter denne lova. Opplysningane
Nr. 12. kan styremakta krevja å få skriftleg eller munnleg og innan den fresten ho set. Gjeld meldinga løynhalden teknisk driftsgreie eller framgangsmåte, kan kvar krevja at han får gjeva opplysning berre til direktøren for Prisdirektoratet eller til ein som denne serskilt nemner opp til meldingsmottakar.

Slik styremakt kan og krevja at ho sjølv eller tillitsmenn ho nemner opp, får granska forretningsbøker, forretningspapir, møtebøker og andre bøker og dokument. Trengst det kan styremakta krevja at politiet kverrset dei nemnde ting. Likeins kan styremakta krevja at ho sjølv, eller tillitsmenn ho nemner opp, får synfara føretak og andre faste eigedomar og sjå over varer og annan lausøyre.

Prisdirektoratet kan gjeva dei styremakter og samskipnader eller utval som går inn under § 4, rett til å krevja opplysning og anna etter fyrste og andre leden i den mon det synest vera turvande om dei skal kunna greia gjeremåla sine.

§ 10. Lovsett teiingsskyldnad tek ikkje styremakt som har med likning og skattlegging, fri frå plikt til å gjeva opplysning etter § 9 til styremakt som er nemnd i § 9, første leden. Det same gjeld for styremakt som greider med innførsle- og utførslekontroll, omframme forsyningstiltak eller anna omfram økonomisk regulering. Kor langt det same skal gjelda for anna offentleg styremakt som har teiingsskyldnad, fastset Kongen.

§ 11. Alle skal teia med det dei i tenesta etter denne lova får vita om drifts- eller forretningsløyndomar eller andre tilhøve som ikkje er ålment kjende, så langt det motsette ikkje fylgjer av gjeremålet deira etter lova. Heller ikkje må dei gjera bruk av slike opplysningar i si næringsverksemd.

Vedkomande departement eller Prisdirektoratet, når det har fullmakt, kan fastsetja at andre offentlege styremakter skal få opplysningar, eller at opplysningane skal offentleggjerast når ålmenne omsyn er for det. Men opplysningar om løynhalden teknisk driftsgreie og framgangsmåte må aldri offentleggjerast.

Kapitel IV.

Føresegner om straff og inndraging.

§ 12. Bryt nokon med vilje eller av aktløyse føresegner gjevne i eller med heimel i denne lova, eller som lova held oppe, jfr. § 21, vert han straffa med bot eller med fengsel i opp til 3 år eller med båe slags straffer. For medverking er det same straff.

Den skyldige kan og frådømast retten til å driva næringsverksemd i den mon og for den tid domen fastset, minst ei veke, men

ikkje lenger enn 5 år. Den som er frådømd rett til å driva nærings- 30 juni.
verksemd, kan ikkje vera disponent eller direktør eller ha annan Nr. 12.
leidarpost hjå næringsdrivande — einskildmann, selskap, stifting eller samskipnad — som driv næringsverksemd av det slaget domen gjeld. Heller ikkje kan han vera med i styret eller ha annan tillitspost i slikt selskap, stifting eller samskipnad.

Er brotet gjort på vegner av selskap, stifting eller samskipnad, kan sameleis den som den skyldige var målsmann for, verta straffa med bot og frådømast retten til å driva næringsverksemd. Dessutan kan det fastsetjast i domen at selskapet, stiftinga eller samskipnaden skal løysast opp eller skipast om. Driv selskapet, stiftinga eller samskipnaden næringsføretak som det er samfunnsviktig å halda i gang, kan det fastsetjast i domen at føretaket skal avhendast til ny eigar. Det same gjeld når den skyldige sjølv driv slikt føretak. Den styremakt som Kongen peikar ut, gjennomfører oppløysing, omskiping eller avhending etter reglar gjevne av Kongen. Når eit føretak skal avhendast, avgjer vedkomande styremakt kor mykje som skal fylgja med i avhendiga av ting og rettar som er viktige for drifta.

Freistnad vert straffa som gjord gjerning.

§ 13. Føresegnene i § 12 gjeld og for strafflagd gjerning gjord i tida etter 8 april 1940 når gjerninga er brot på føresegner gjevne i eller med heimel i rettarbot om prisregulering 22 september 1939 eller føresegner om prisregulering 12 september 1940 eller rettarbot 8 mai 1945 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd. Ingen må likevel verta dømd til strengare straff enn dei straffeføresegnene gav høve til som vart nytta på gjerningstida.

§ 14.

1) Har nokon teki høgare pris enn lovleg etter føresegner gjevne eller haldne oppe i denne lova, skal det inndragast hjå honom ein så stor sum som det må reknast med at han har fått i meirpris. Er gjerninga gjord på vegner av eller til beste for andre — einskildmann, selskap, stifting eller samskipnad — kan inndraging likeins gjerast hjå dei.

Når inndragingssummen vert fastsett, skal det ikkje takast omsyn til om gjerningsmannen sjølv har gjevi ulovleg pris for innkjøpt salsvare, råvare eller anna driftmiddel eller for motteken yting. Men er noko av meirprisen inndregen hjå leverandøren, kan det dragast frå. Gjerningsmannen slepp ikkje inndraging for di om han har betalt tilbake meirprisen han tok, alt eller noko, til den som svara vederlaget. Men var han ukjend med at prisen var ulovleg, kan han sleppa inndraging så framt han betaler meirprisen tilbake før det er gjevi inn klage til kon-

30 juni. Nr. 12.

trollmaktene eller før desse sjølvmint har teki opp saka. Når Prisdirektoratet samtykkjer, kan inndragingskravet oppgjevast i andre serhøve og.

Føresegnene i fyrste og andre leden gjeld tilsvarande når det er gjevi større utbyte enn lovleg etter føresegner gjevne eller haldne opp i denne lova.

2) Ting eller rett som nokon har fått tak i, avhendt eller freista avhenda til ulovleg pris kan dragast inn. Har nokon haldi tilbake ting eller rett frå omsetnad eller freista på det, gjeld det same. Likeins når nokon er pålagd å overlata ting eller rett, men har freista draga seg unna det, og når nokon på annan måte har rådd over ting og rettar i strid med føresegner gjevne eller haldne oppe i denne lova. Tingen eller retten kan verta inndregen endå om den skyldige ikkje er eigar. I staden for tingen eller retten kan verdet verta inndregi hjå den skyldige.

3) Føresegnene under nr. 1 og 2 gjeld tilsvarande for pris- og utbyteutrekningane og for disposisjonar av det slaget som er nemnt i nr. 2 så framt dei er gjorde i tida etter 8 april 1940 og var i strid med føresegnene etter rettarbøtene om prisregulering 22 september 1939, 12 september 1940 eller 8 mai 1945.

4) Avgjerd om inndraging etter nr. 1—3 vert teken i dom eller førelegg i eller utan samband med straffesak.

§ 15. Har ein næringsdrivande hatt monaleg større forteneste enn han visste eller burde ha visst at prismaktene gjekk ut frå då prisane vart fastsette for slike føretak eller næringar, eller har han elles hatt berrsynt urimeleg stor forteneste, kan Kongen eller den han gjev fullmakt, fastsetja at så mykje av fortenesta som må haldast for å vera over det rimelege når det vert teki omsyn til kva slag føretak det gjeld, kor stort det er og til tilhøva i det heile, skal betalast inn i eit prisreguleringsfond skipa med heimel i § 5 nr. 4 eller til bruk i anna regulering som er nemnd der. Krav på slik innbetaling kan setjast fram anten med grunnlag i einstaka fortenesteutrekning eller i driftsresultatet for eit rekneskapsår eller stuttare tidbolk.

Føresegnene i fyrste leden gjeld tilsvarande for slik forteneste innvunnen i tida mellom 31 desember 1945 og den dagen denne lova vert sett i kraft.

Tvist om krav etter denne paragrafen vert avgjord av domstolane. Forlikstinging trengst ikkje. Kravet må gjerast gjeldande innan to år etter det rekneskapsåret er ute, som fortenesta er opptent i.

Kapitel V.

Ymse føresegner.

§ 16. Ved tvangssal må det ikkje takast høgare pris enn det er lovleg ved friviljug omsetnad utan det motsette går fram av vedkomande prisreguleringsføresegn. Det same gjeld tilsvarande når løysingssum vert fastsett etter § 19 i odelslova og § 62 i skjønslova.

Ved tvangsavståing elles òg skal verdet på tingen fastsetjast i samsvar med gjeldande prisreguleringsføresegner.

§ 17. Departementet kan fastsetja at det skal svarast betaling etter faste satsar for verdsetjings- eller synstenester som vert haldne i samsvar med denne lova etter kravsmål frå ein som det kjem ved.

§ 18. Avgift pålagd med heimel i denne lova, kan søkjast inn med panting.

§ 19. Med «pris» er det i denne lova meint vederlag av alle slag utan omsyn til at det elles vert nytta andre nemningar, t. d. godtgjersle, salær, honorar, frakt, takst, leigeavgift eller liknande.

Med «ting» er i denne lova meint fast eigedom, skip eller lausøyre (under dette elektrisk kraft).

Med «næringsverksemd» er i denne lova meint all slags økonomisk verksemd som vert driven mot vederlag, anten verksemda er varig eller ikkje.

§ 20. Stortinget skal kvart år få melding om regulerings- og kontrollverksemda etter denne lov.

Kapitel VI.

Kva tid lova gjeld.

§ 21. Denne lova tek til å gjelda straks, og gjeld til 1 juli 1948.

Lov 14 desember 1946 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd og mellombels rettarbot 8 mai 1945 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd fell bort når lova tek til å gjelda. Føresegnene i § 15 nr. 3, fyrste leden i rettarbota skal likevel stå ved makt så langt det gjeld forteneste opptent før 1 januar 1946. Sak om inndraging etter desse føresegnene skal førehavast etter reglane i lov 21 februar 1947 om rettargangen i landssviksaker saman med sak etter § 1 i nemnde lov. Inndragingskravet kan i alle høve oppfyllast friviljugt.

Så framt reguleringsføresegn gjeven eller halden oppe i mellombels rettarbot 8 mai 1945 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd, er gjeldande når denne lova vert sett i kraft, held føresegna likevel fram å gjelda til dess ho vert brigda eller sett ut or kraft i samsvar med denne lova.

30 juni. Nr. 12. Føresegner 23 oktober 1940 om tillegg til konsesjonslovene §§ 3 og 4 fell bort frå den tid Kongen fastset, men seinast 31 desember 1947.

Føresegner 28 januar 1942 om korleis prisføresegnene skal haldast oppe, gjeld til så lenge, men ikkje lenger enn til 31 desember 1947.

Føresegner gjevne i eller med heimel i denne lov gjeld ikkje for Svalbard utan Kongen fastset at dei det skal i alt eller i sumt.

30 juni. **Kongelig resolusjon.***)

1. Den myndighet som mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd legger til departementet, skal inntil videre utøves av Finansdepartementet.

2. Den myndighet som er tillagt Kongen i lovens § 1, første ledd, § 4, § 5 og § 15 overføres til Finansdepartementet.

3. Inntil overordnet myndighet fastsetter noe annet, skal Prisdirektoratet og dets distriktskontorer, kontrollnemndene og de institusjoner, sammenslutninger og utvalg som er nevnt i lovens § 4 — med de begrensninger som følger av lovens § 6 — ha tilsvarende myndighet til å treffe avgjørelser etter § 5 som de hittil har hatt etter § 2 i provisorisk anordning av 8 mai 1945, jfr. mellombels lov av 14 desember 1946.

4. Den myndighet til å treffe avgjørelser etter §§ 4 og 15 som i punkt 2 er overført til Finansdepartementet, kan inntil videre utøves av Prisdirektoratet i samsvar med de retningslinjer som Finansdepartementet gir. Prisdirektoratet skal inntil videre ha tilsvarende myndighet til å treffe avgjørelser etter § 11 som det hittil har hatt etter § 12 i provisorisk anordning av 8 mai 1945, jfr. mellombels lov av 14 desember 1946.

5. De gjeldende forskrifter om organisasjonen og virksomheten til kontrollnemndene og til de sammenslutninger og utvalg som er nevnt i lovens § 4, opprettholdes uforandret inntil videre.

30 juni. Nr. 13. **Lov** *)[1]) **om brigde i og tillegg til lov frå 27 september 1946 om okkupasjonslovgjevinga.**

I.

I lov frå 27 september 1946 om okkupasjonslovgjevinga skal § 1 nr. 2, andre leden lyda slik:

Dei føresegnene som er nemnde under bokstav a og b fell bort

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 30 juni. Se Innst. O. XVI. St.tid., forh. i Ot. s. 577—578; i Lt. s. 198.

31 desember 1947, om dei ikkje er falne bort før. Kongen eller den han gjev fullmakt, kan gjera vedtak om at føresegn som er nemnd under bokstav b skal falla bort før den tid.

30 juni. Nr. 13.

II.

Desse lovgjevingsføresegnene frå okkupasjonstida fell bort 30 juni 1947:

1940.

23 oktober om tillegg til konsesjonslovgivningen §§ 1 og 2.
11 desember om handelsrett for Universitetets studentkontor.

1941.

20 mai om Varekrigs erstatningsbetalinger.
28 mai om utjevningstilskudd til fjell- og gårdssmør.
31 juli om påmontering av gassgeneratorer på motorvogner som er rekvirert til politi eller luftverntiltak § 2.
7 august om luftverntiltak ved bedrifter som driver sin virksomhet i leiete lokaler.
19 august om tillegg til lov av 6 juni 1896 om behandlingen av forsømte barn.
22 desember om endring i midlertidig lov av 1 februar 1936 om utførsel av vintersild.

1942.

25 juni om endring i lov om skogvern av 12 februar 1932.
20 august om brigde i lov om ulukketrygding for fiskarar frå 10 desember 1920.
3 september om hogstpålegg.
1 oktober om avståing av husrom til privat tilfluktsrom.

1943.

20 mai om registrering og merking av småfartøyer.

1944.

20 april om endring i lov om utførselsavgift av fiskehermetikk til fordel for fellesreklame og laboratorium for hermetikkindustrien av 22 juni 1928.
9 november om avgift ved salg av gummimaterialer.

III.

Kongen eller den han gjev fullmakt, kan gjera vedtak om at ei liste over dei av føresegnene i lov om okkupasjonslovgjevinga frå 27 september 1946 § 1 nr. 2 bokstav a som då framleis gjeld, skal takast inn i Norsk Lovtidend, 1. deilda.

IV.

Denne lova tek til å gjelda straks.

30 juni. Nr. 14. **Lov** *)[1]) **om endringer i skattelov for landet av 18 august 1911.**

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal lyde slik:

§ 20, femte ledd:

Når aksjer (parter) i rederiselskap (herunder også utenlandsk) eies av et annet selskap, som har til formål å eie og forvalte eller for egen regning omsette sådanne aksjer (parter), behandles aksjene (partene) som tilhørende de enkelte medlemmer av dette selskap med den på hver fallende andel. Hvis skatten av den andel av rederiselskapets formue og inntekt som etter dette ledds første punktum skal skattlegges i et distrikt, ikke vil utgjøre minst kr. 300, skal dog vedkommende andel av rederiselskapets formue og inntekt skattlegges i det aksjeeiende selskaps ligningsdistrikt.

§ 42, første ledd:

Til inntekt henregnes — med de i det følgende fastsatte unntagelser og begrensninger — rente av formue, livrente, føderåd og pensjon, enhver fordel, som er vunnet ved eiendom, kapital, arbeide eller virksomhet, hva enten det oppebårne er innvunnet gjennom et lengere tidsrom eller er ervervet leilighetsvis eller ved en enkelt anledning, og hva enten det måtte bestå i underhold, klær, husly, brenne, belysning og desslike, eller i annet, som er anvendt til egen eller familiens nytte eller behagelighet eller til utvidelse av næring eller drift eller til formuesforøkelse. Ved skattlegging av sjøfolk, fangstfolk og andre i tjeneste på skip i utenriks fart, regnes verdien av fritt opphold ombord bare som inntekt når den skattepliktige henføres til 1. klasse og bestemmelsene i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk ikke får anvendelse. Når fritt opphold ombord skal regnes som inntekt for sjøfolk og fangstfolk, beregnes verdien herav etter satser som fastsettes av fylkesskattestyret med Riksskattestyrets godkjenning. Riksskattestyret utferdiger alminnelige regler for fastsettelsen av satsene.

§ 46, fjerde ledd:

Herredstyret kan beslutte at nettoinntekt av gårdsbruk ansettes til en viss prosent av den antatte verdi av gården som jordbruk, gårdsredskaper og besetning, idet hertil legges et passende beløp for verdien av gårdbrukerens og hans families arbeid, hvorunder inngår

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 30 juni. Se Ot. prp. nr. 74. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 568—577; i Lt. s. 198.

ikke bare det utførte kroppslige arbeid, men også bestyrelsen av gårdsdriften; jfr. dog bestemmelsen i § 42, fjerde ledds annet punktum. Beløpet blir å forhøye eller nedsette fra en av ligningsnemnda ansatt gjennomsnittssats, jfr. § 80, etter vedkommende gårdbrukers arbeidsevne og dyktighet, bedriftens størrelse osv. Selv om prosentligning er besluttet, skal dog inntekt av gartneri eller hagebruk, herunder dyrking av frukt, grønnsaker, blomster og bær, lignes direkte, når det på et gårdsbruk drives slik produksjon med salg for øye, og salget må antas å ha medført at inntekten år om annet i vesentlig grad overstiger prosentinntekten. De formuesverdier, herunder jord, hus, maskiner, redskaper m. v. som er knyttet til gartneriet eller hagebruket, medtas da ikke i den jordbruksverdi som danner grunnlaget for prosentligning av gårdsbruket. Inntekt av gartneri eller hagebruk som lignes direkte, skal gjennomsnittsberegnes som i første ledd bestemt, når den i 3 år har vært lignet direkte. Riksskattestyret fastsetter skjema for næringsoppgave som blir å fylle ut av den som skal lignes etter bestemmelsene i de foregående tre punktum. 30 juni. Nr. 14.

§ 53, nytt siste ledd:

Opphavsmann til åndsverk kan, når hans inntekt i det sist forløpne år i vesentlig grad overstiger inntekten i de to forutgående år, kreve å få den samlede inntekt for disse tre år fordelt med like stort beløp på hvert år. Etterligning blir i tilfelle å foreta for de to forutgående år. Kravet må framsettes innen den frist som gjelder for innlevering av selvangivelse. Bestemmelsene i dette ledd får bare anvendelse når opphavsmannens samlede inntekt i det sist forløpne år overstiger kr. 10 000.

§ 56, første ledd:

Forpliktet til gjennom selvangivelse å gjøre rede for sine formues- og inntektsforhold er: (a—d uforandret).

e. Skattepliktige som uten å inngå under bokstav a—d, i det siste kalenderår har hatt en nettoinntekt av minst kr. 1 500 eller som har en bruttoformue på kr. 10 000 eller mer på det tidspunkt som skal legges til grunn for formuesansettelsen.

§ 57, annet ledd:

Når det i selvangivelsen gjøres krav på fradrag for gjeld eller gjeldsrenter eller oppføres formue i utestående fordringer eller inntekt av sånne, skal nøyaktig navn og adresse oppgis på fordringshavere og skyldnere for beløp på kr. 1 000 eller mer. For hver enkelt av disse fordringshavere eller skyldnere skal tillike fordringens eller gjeldens samt rentenes størrelse nøyaktig angis. Knytter fordringen

30 juni. Nr. 14.

eller gjelden seg til veksel, oppgis den som overfor den skattepliktige er skyldner eller fordringshaver etter det underliggende forhold. Fordringshaveren skal også gi oppgave over diskonterte (overdratte), ikke forfalte, veksler, med angivelse av skyldneren og den som vekselen er diskontert hos (overdratt til). Bestemmelsene i dette ledd gjelder ikke for banker og forsikringsselskaper, og for skattepliktige som nevnt under § 56, bokstav a og b, bare når Riksskattestyret for det enkelte år bestemmer det. Riksskattestyret kan i særlige tilfelle frita andre for plikten til å gi oppgaver etter dette ledd og kan for bestemte skattepliktige, grupper av skattepliktige eller distrikter fastsette en høyere grense for fordringer og gjeldsposter som skal oppgis.

§ 63, nytt siste ledd:

På forlangende av Riksskattestyret plikter livrente- og livsforsikringsselskaper å gi oppgave over alle innbetalte premiebeløp som overstiger visse minstegrenser som fastsettes av styret. Oppgavene gis på skjema som fastsettes av Riksskattestyret og skal inneholde opplysning om forsikringstakernes og de forsikredes nøyaktige navn og adresse, forsikringsbeløp, gjenkjøpsverdi m. v. Selskapene plikter også — uten omsyn til premiens størrelse — å gi opplysninger som nevnt om navngitte forsikringstakere eller forsikrede når det forlanges av Riksskattestyret eller dets formann. Oppgaver som nevnt i dette ledd kan kreves for tiden etter 1 juli 1940 og skal sendes til de ligningsmyndigheter som Riksskattestyret eller formannen bestemmer.

§ 64, annet og nytt siste ledd:

Hos de i første ledd nevnte innretninger og personer kan Riksskattestyret eller dets formann eller den som har fullmakt fra ham, foreta undersøkelser angående navngitt skattyters innskudds- og gjeldskonti, deposita og andre økonomiske mellomværender. Den som foretar undersøkelsen, skal vise fram nødvendig legitimasjon. Den som undersøkelsen skjer hos, skal yte den bistand som er nødvendig for gjennomføring av kontrollen og plikter herunder å forevise de dokumenter, regnskapsbøker og registre som kan ha betydning for undersøkelsen.

Enhver som leverer til innløsning her i riket ihendehaverobligasjoner eller dertil hørende kuponger, er forpliktet til å gi opplysninger om sitt navn og bosted (skattedistrikt) til den som formidler innløsningen. Er den som leverer obligasjonen eller kupongen til innløsning, ikke eier, plikter han også å oppgi eierens navn og bosted. Opplysningene skal gis på en særskilt blankett etter for-

mular, som fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement. Den som foretar utbetalingen (innløsningen), skal påse at opplysningene blir gitt før utbetaling finner sted og skal oppbevare de utfylte blanketter i inntil 5 år. Vedkommende regjeringsdepartement bestemmer hvert år i hvilken utstrekning og på hvilken måte de utfylte blanketter skal avgis til ligningsmyndighetene. 30 juni. Nr. 14.

§ 65. Bestyrelser for private selskaper, foreninger eller innretninger så vel som private arbeidsherrer, husbondsfolk og andre, som har lønnede tjenestemenn, tyende eller andre arbeidere i sin tjeneste, er forpliktet til på forlangende å innsende innberetning om de disse i det sist forløpne år utbetalte lønninger eller ytede godtgjørelser bestående i penger eller i andre ytelser eller fordeler — til ligningsmyndighetene i de distrikter hvori vedkommende tjenestemenn, tyende eller arbeidere er skattepliktige. Det samme gjelder godtgjørelser utbetalt medlemmer av styre eller representantskap eller andre tillitsmenn i private selskaper, foreninger eller innretninger, herunder også i utlandet hjemmehørende mottager (§ 15, bokstav c), provisjon utbetalt agenter og andre mellommenn, samt honorar eller annen godtgjørelse som er utbetalt opphavsmann til åndsverk. Den samme forpliktelse påhviler formenn i faste arbeidslag som overtar arbeide for egen regning, forsåvidt angår den til lagets medlemmer utbetalte godtgjørelse, samt redere og førere (notbaser og høvedsmenn) av fiske- og fangstfartøyer (farkoster) over utbetalte parter og lotter. Innberetningene, der avfattes etter en av vedkommende regjeringsdepartement foreskrevet formular, som ligningsnemnda har å tilstille vedkommende, kan fordres avgitt innen utgangen av januar måned.

Ervervsdrivende er forpliktet til på forlangende å gi ligningsmyndighetene oppgave over varer som de — som ledd i begge parters virksomhet — har kjøpt av eller solgt til navngitt ervervsdrivende skattyter eller som de har omsatt, bearbeidet, transportert eller formidlet omsetning, bearbeidelse eller transport av for navngitt ervervsdrivende skattyter. Ervervsdrivende er på samme måte forpliktet til å gi oppgaver over arbeid som de — som ledd i begge parters virksomhet — har utført etter oppdrag fra navngitt ervervsdrivende skattyter eller har gitt navngitt ervervsdrivende skattyter i oppdrag å utføre. Som ervervsdrivende anses også produksjons-, omsetnings- og transportorganisasjoner, derunder sammenslutninger og innretninger hvis virksomhet gjelder fastsettelse av og kontroll med kvoter eller priser. Oppgaveplikten knytter seg her til varer som er produsert, omsatt eller transportert av organisasjonen eller under dens medvirkning eller kontroll. Oppgavene gis på skjemaer som fastsettes av Riksskattestyrets formann og skal inneholde de opplys-

30 juni. Nr. 14.

ninger som der angis. Det kan kreves opplysning om varemengder og vareslag, vederlagets størrelse og når og på hvilken måte det er betalt, tidspunkt for leveranser eller for utførelsen av arbeid m. v.

Enhver plikter på forlangende å gi ligningsmyndighetene opplysning om størrelsen og avkastningen av sitt tilgodehavende hos navngitt skattepliktig.

Oppgaveplikten etter første og annet ledd er uavhengig av om vedkommende selv foretar eller mottar betalinger. Den som oppgaveplikten etter første og annet ledd påhviler, skal gjøre slike notater eller innrette sin bokførsel slik at oppgavene kan gis. Riksskattestyret kan dog frita enkelte grupper av ervervsdrivende for slik noteringsplikt.

Ligningsmyndighetene kan til enhver tid foreta undersøkelser av regnskaper eller notater hos ervervsdrivende og organisasjoner som har plikt til å gi oppgaver etter første eller annet ledd, til kontroll av utbetalinger av lønninger, godtgjørelser m. v. eller av forretningsmessige mellomværender med andre ervervsdrivende. Undersøkelsen foretas av formannen eller forretningsføreren for vedkommende ligningsinstans eller av en regnskapskyndig person med skriftlig fullmakt fra en av disse. Undersøkelse kan ikke foretas av noen som står i konkurranseforhold til den som undersøkelsen skjer hos. Bestemmelsene i § 64, annet ledds siste punktum, får tilsvarende anvendelse.

Riksskattestyrets formann kan pålegge den som ikke gir innberetning eller oppgave som nevnt i første og annet ledd, å gi de forlangte opplysninger under en daglig løpende mulkt. Pålegg til selskap, forening, innretning eller organisasjon rettes til styret og sendes hvert enkelt styremedlem i rekommandert brev. Mulkten kan her inndrives så vel hos medlemmene av styret som hos selskapet, foreningen, innretningen eller organisasjonen. Inndrivelsen skjer ved utpanting. Mulkten tilfaller statskassen.

§ 82, annet ledd:

Prøvelsen av selvangivelsene påbegynnes så snart disse kommer inn. Er det i selvangivelse eller i næringsoppgave fra selvangivelsespliktig krevet fradrag for gjeld eller renter til skattepliktig som er hjemmehørende i et annet distrikt, skal det snarest mulig sendes oppgave over gjelden og rentene til ligningskontoret i det distrikt hvor fordringen antas å skulle beskattes. Riksskattestyret fastsetter skjema og nærmere regler for disse oppgaver. Har fordringshaveren ikke oppgitt tilgodehavendet eller rentene til beskatning eller bestrider han oppgavens riktighet, sendes straks melding om dette til det ligningskontor som har sendt oppgaven.

§ 83, sjette til åttende ledd: 30 juni. Nr. 14.

Ligningsnemnda (ligningsrådet) kan til enhver tid forlange adgang for to medlemmer av nemnda (rådet) til å gjøre seg kjent med den skattepliktiges regnskapsbøker med bilag, korrespondanse m. v. Adgang til bokettersyn har nemnda (rådet) også for alle år som det kan kreves etterligning for, selv om slikt krav ikke er framsatt. Nemnda (rådet) kan også foreta besiktigelse av den skattepliktiges faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer, råstoffer m. v. På nemndas (rådets) vegne kan undersøkelse foretas ved en regnskapskyndig revisor eller takstmann som nemnda (rådet) oppnevner. Vedkommende medlemmer, revisor eller takstmann må ikke være personer, som står i konkurranseforhold til den skattepliktige med mindre denne samtykker i at sånne oppnevnes. Foretas undersøkelsen av revisor eller takstmann, avgir han skriftlig innberetning om undersøkelsen. Ved undersøkelsen skal den skattepliktige eller i hans sted den som har ansvaret for hans regnskapsførsel (regnskapsfører, bokholder eller revisor), være til stede og meddele de opplysninger som medlemmene, revisor eller takstmann begjærer. Før ligningsnemnda (ligningsrådet) treffer avgjørelse på grunnlag av revisors eller takstmanns innberetning, skal skattyteren gjøres kjent med denne og gis anledning til å framkomme med sine bemerkninger.

De oppnevnte medlemmer av nemnda (rådet) har i tilfelle i en særskilt protokoll å innføre resultatet av sin undersøkelse. De meddeler nemnda (rådet) de fornødne talloppgaver men må ikke underrette noen om hva de for øvrig har brakt i erfaring om den skattepliktiges forretningsforhold.

Når nemnda (rådet) har innhentet de opplysninger den (det) anser fornødne, fastsetter den (det) etter beste skjønn den formue og inntekt hvoretter vedkommende skal beskattes. Nemnda (rådet) er herunder berettiget til både å forhøye oppførte formues- og inntektsposter, å nedsette og utelate fradragsposter og å tilføye formues- og inntektsposter, som ikke er oppført, når den (det) dertil finner tilstrekkelig grunn. Skattepliktig som ikke har etterkommet påbudet i § 57, annet ledd, om i selvangivelsen å oppgi nøyaktig navn og adresse på fordringshavere for beløp på kr. 1 000 eller mer, med angivelse av gjeldens og rentenes størrelse, har ikke krav på fradrag ved ligningen for vedkommende gjeldsposter og renter av disse.

§ 94. Ligningsnemnda (ligningsrådet) og de overordnede instanser kan under klagebehandlingen oppfordre enhver skattyter til å fremlegge dokumenter, forevise sine regnskapsbøker eller besvare

30 juni. Nr. 14.

bestemte spørsmål eller overhodet meddele de opplysninger om sin økonomiske stilling som finnes fornødne. Nemnda (rådet) kan også foreta besiktigelse av skattyterens faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Etterkommes ikke oppfordring etter første punktum, eller nekter skattyteren å gi adgang til besiktigelse som nevnt i annet punktum, kan ligningsinstansen unnlate å ta hensyn til klage fra vedkommende skattyter, og retten til videre klagebehandling er tapt dersom klagen er framført av skattyteren.

Bokettersyn og besiktigelse etter første ledd foretas av to medlemmer av vedkommende nemnd (råd) eller av en regnskapskyndig revisor eller takstmann. § 83, sjette ledd får tilsvarende anvendelse.

§ 100, femte ledd:

Enhver skattyter er forpliktet til å innsende sånne oppgjør eller gjenparter av oppgjør som omhandlet i § 63, første ledd, og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når fylkesskattestyrets formann eller skatteinspektøren begjærer det, samt til på forlangende å gi noen av styrets formann eller av skatteinspektøren dertil bemyndiget adgang til ettersyn av sine regnskapsbøker. Styreformannen eller skatteinspektøren kan også la foreta besiktigelse av skattyterens faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Etterkommes ikke begjæring etter første punktum, eller nekter skattyteren å gi adgang til besiktigelse som nevnt i annet punktum, har vedkommende tapt sin klagerett (§ 105, nr. 4). Bestemmelsene i § 83, sjette ledd, om tilbakegående bokettersyn, om ugildhet og om framgangsmåten ved bokettersyn og besiktigelse får tilsvarende anvendelse.

§ 106, syvende ledd:

Enhver skattyter er forpliktet til å innsende sånne oppgjør eller gjenparter av oppgjør som omhandlet i § 63, første ledd, og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når Riksskattestyrets formann eller noen av styret eller dets formann dertil bemyndiget begjærer det, samt til på forlangende å gi noen av styret eller dets formann dertil bemyndiget adgang til ettersyn av sine regnskapsbøker. Det kan også foretas besiktigelse av skattyterens faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Bestemmelsene i § 83, sjette ledd, om tilbakegående bokettersyn, om ugildhet og om framgangsmåten ved bokettersyn og besiktigelse får tilsvarende anvendelse.

§ 108, annet ledd:

I intet tilfelle kan dog formues- og inntektsskatten for noen del fordres betalt forinnen der er hengått 3 uker fra den dag, da skattelistens utleggelse ble kunngjort.

§ 110, første ledd:

Formues- og inntektsskatten til staten innbetales til vedkommende skatteoppkrever i fire like store terminer, 1 september, 1 november, 1 mars og 1 mai i skatteåret. Skattebeløp under kr. 100, men ikke under kr. 40 innbetales 1 september og 1 mars, hver gang med en halvdel. Skattebeløp under kr. 40 innbetales i sin helhet 1 september. Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnen der er hengått 3 uker fra den dag, da skattelistens utleggelse ble kunngjort. Betales en termin ikke ved forfallstid, anses senere terminer samtidig forfalt til betaling.

§ 112, annet ledd:

Når ved endelig beslutning skatten blir nedsatt, erholdes det formeget erlagte tilbakebetalt. Blir skatten forhøyet, har den skattepliktige å innbetale det manglende. Innbetalingen skjer ved den sedvanlige betalingstermin, eller, hvis der er fastsatt flere terminer, ved den siste av disse. Dog kan innbetalingen i intet tilfelle fordres, forinnen der er hengått 3 uker fra den dag, da avslutningen av klagebehandlingen eller omligningen ble kunngjort eller i tilfelle underretning om avgjørelsen tilstillet den skattepliktige. Det her bestemte gjelder også for innbetaling av skatt, der først er utskrevet ved ligningsnemndas (ligningsrådets) klagebehandling eller etter de overordnede instansers kjennelser.

§ 118, første ledd:

Den som i selvangivelse, næringsoppgave, klage eller annen skriftlig eller muntlig oppgave eller forklaring til noen ligningsmyndighet meddeler uriktige eller ufullstendige opplysninger som kan lede til iligning av for lav skatt, blir, hva enten det skjer forsettlig eller av grov uaktsomhet, å straffe med bøter, forsåvidt forholdet ikke går inn under noen strengere straffebestemmelse. Det samme gjelder skattepliktige som unnlater å innsende oppgjør og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når dette begjæres av et fylkesskattestyres eller Riksskattestyrets formann eller av noen som er bemyndiget til å handle på vedkommende styres vegne (§ 100, femte ledd, og § 106, syvende ledd). På samme måte straffes skattepliktig som unnlater å forevise sine

30 juni. Nr. 14.

regnskapsbøker eller notater eller å gi adgang til besiktigelse av eiendom m. v. eller å yte lovbefalt bistand under kontrollundersøkelse når krav om dette er framsatt av noen som etter denne lov er berettiget til det, eller unnlater å gjøre påbudte notater eller å innrette sin bokførsel slik at pliktige oppgaver kan gis.

§ 119, nytt siste ledd:

Overtredelse av bestemmelsene i denne lovs § 64, siste ledd, eller av forskrifter som er utferdiget med hjemmel i disse bestemmelser, straffes, også når overtredelsen er skjedd av uaktsomhet, med bøter, forsåvidt det ikke for overtredelsen er fastsatt særskilt straff i den alminnelige straffelov.

II.

Reglene i de alminnelige skattelover om at inntekten skal settes til hva utbyttet har utgjort i gjennomsnitt for de 3 siste år, skal ikke gjelde før ved ligningen for 1949—50 for selskap som er stiftet etter 2 januar 1940 eller for næring hvorav utbyttet første gang skulle ansettes etter gjennomsnittsberegning ved ligningen for skatteåret 1944—45 eller senere år.

III.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder ved ligningen for 1947—48. Bestemmelsene i § 64, nytt siste ledd, trer dog først i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Bestemmelsene i § 53, nytt siste ledd og § 56, første ledd, bokstav e anvendes første gang ved ligningen for 1948—49.

Ved denne lovs ikrafttreden bortfaller bestemmelser av:

24 juli 1941 om innbetalingen av stats- og kommuneskatt,
11 juni 1942 om forandring i skattelover for landet og for byene av 18 august 1911,
14 januar 1943 om forandring i skattelover for landet og for byene av 18 august 1911,
15 april 1943 om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911,
8 juli 1943 om endringer i skattelov for landet av 18 august 1911,
16 desember 1943 om tillegg til skattelovene av 18 august 1911,
15 juni 1944 om midlertidig tillegg til skattelovene av 18 august 1911,
7 desember 1944 om endringer i og tillegg til skattelov for landet av 18 august 1911.

Lov *)[1]) **om endringer i skattelov for byene av 18 august 1911.** 30 juni. Nr. 15.

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal lyde slik:

§ 15, femte ledd:

Når aksjer (parter) i rederiselskap (herunder også utenlandsk) eies av et annet selskap, som har til formål å eie og forvalte eller for egen regning omsette sådanne aksjer (parter), behandles aksjene (partene) som tilhørende de enkelte medlemmer av dette selskap med den på hver fallende andel. Hvis skatten av den andel av rederiselskapets formue og inntekt som etter dette ledds første punktum skal skattlegges i et distrikt, ikke vil utgjøre minst kr. 300, skal dog vedkommende andel av rederiselskapets formue og inntekt skattlegges i det aksjeeiende selskaps ligningsdistrikt.

§ 36, første ledd:

Til inntekt henregnes — med de i det følgende fastsatte unntagelser og begrensninger — rente av formue, livrente, føderåd og pensjon, enhver fordel, som er vunnet ved eiendom, kapital, arbeide eller virksomhet, hva enten det oppebårne er innvunnet gjennom et lengere tidsrom eller er ervervet leilighetsvis eller ved en enkelt anledning, og hva enten det måtte bestå i underhold, klær, husly, brenne, belysning og desslike, eller i annet, som er avendt til egen eller familiens nytte eller behagelighet eller til utvidelse av næring eller drift eller til formuesforøkelse. Ved skattlegging av sjøfolk, fangstfolk og andre i tjeneste på skip i utenriks fart regnes verdien av fritt opphold ombord bare som inntekt når den skattepliktige henføres til 1. klasse og bestemmelsene i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk ikke får anvendelse. Når fritt opphold ombord skal regnes som inntekt for sjøfolk og fangstfolk, beregnes verdien herav etter satser som fastsettes av fylkesskattestyret med Riksskattestyrets godkjenning. Riksskattestyret utferdiger alminnelige regler for fastsettelsen av satsene.

§ 45, nytt siste ledd:

Opphavsmann til åndsverk kan, når hans inntekt i det sist forløpne år i vesentlig grad overstiger inntekten i de to forutgående år, kreve å få den samlede inntekt for disse tre år fordelt med like

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 30 juni. Se Ot. prp. nr. 74. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 568—577; i Lt. s. 198.

30 juni. Nr. 15.

stort beløp på hvert år. Etterligning blir i tilfelle å foreta for de to forutgående år. Kravet må framsettes innen den frist som gjelder for innlevering av selvangivelse. Bestemmelsene i dette ledd får bare anvendelse når opphavsmannens samlede inntekt i det sist forløpne år overstiger kr. 10 000.

§ 48, første ledd:

Forpliktet til gjennom selvangivelse å gjøre rede for sine formues- og inntektsforhold er:

(a—d uforandret).

e. Skattepliktige som uten å inngå under bokstav a—d, i det siste kalenderår har hatt en nettoinntekt av minst kr. 2 000 eller som har en bruttoformue på kr. 10 000 eller mer på det tidspunkt som skal legges til grunn for formuesansettelsen.

§ 49, annet ledd:

Når det i selvangivelsen gjøres krav på fradrag for gjeld eller gjeldsrenter eller oppføres formue i utestående fordringer eller inntekt av sånne, skal nøyaktig navn og adresse oppgis på fordringshavere og skyldnere for beløp på kr. 1 000 eller mer. For hver enkelt av disse fordringshavere eller skyldnere skal tillike fordringens eller gjeldens samt rentenes størrelse nøyaktig angis. Knytter fordringen eller gjelden seg til veksel, oppgis den som overfor den skattepliktige er skyldner eller fordringshaver etter det underliggende forhold. Fordringshaveren skal også gi oppgave over diskonterte (overdratte), ikke forfalte, veksler, med angivelse av skyldneren og den som vekselen er diskontert hos (overdratt til). Bestemmelsene i dette ledd gjelder ikke for banker og forsikringsselskaper, og for skattepliktige som nevnt under § 48, bokstav a og b, bare når Riksskattestyret for det enkelte år bestemmer det. Riksskattestyret kan i særlige tilfelle frita andre for plikten til å gi oppgaver etter dette ledd og kan for bestemte skattepliktige, grupper av skattepliktige eller distrikter fastsette en høyere grense for fordringer og gjeldsposter som skal oppgis.

§ 55, nytt siste ledd:

På forlangende av Riksskattestyret plikter livrente- og livsforsikringsselskaper å gi oppgave over alle innbetalte premiebeløp som overstiger visse minstegrenser som fastsettes av styret. Oppgavene gis på skjema som fastsettes av Riksskattestyret og skal inneholde opplysning om forsikringstakernes og de forsikredes nøyaktige navn og adresse, forsikringsbeløp, gjenkjøpsverdi m. v. Selskapene plikter også — uten omsyn til premiens størrelse — å gi opplysninger som nevnt om navngitte forsikringstakere eller forsikrede når det for-

langes av Riksskattestyret eller dets formann. Oppgaver som nevnt i dette ledd kan kreves for tiden etter 1 juli 1940 og skal sendes til de ligningsmyndigheter som Riksskattestyret eller formannen bestemmer. 30 juni. Nr. 15.

§ 56, nytt annet og siste ledd:

Hos de i første ledd nevnte innretninger og personer kan Riksskattestyret eller dets formann eller den som har fullmakt fra ham, foreta undersøkelser angående navngitt skattyters innskudds- og gjeldskonti, deposita og andre økonomiske mellomværender. Den som foretar undersøkelsen, skal vise fram nødvendig legitimasjon. Den som undersøkelsen skjer hos, skal yte den bistand som er nødvendig for gjennomføring av kontrollen og plikter herunder å forevise de dokumenter, regnskapsbøker og registre som kan ha betydning for undersøkelsen.

Enhver som leverer til innløsning her i riket ihendehaverobligasjoner eller dertil hørende kuponger, er forpliktet til å gi opplysninger om sitt navn og bosted (skattedistrikt) til den som formidler innløsningen. Er den som leverer obligasjonen eller kupongen til innløsning, ikke eier, plikter han også å oppgi eierens navn og bosted. Opplysningene skal gis på en særskilt blankett etter formular, som fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement. Den som foretar utbetalingen (innløsningen), skal påse at opplysningene blir gitt før utbetaling finner sted og skal oppbevare de utfylte blanketter i inntil 5 år. Vedkommende regjeringsdepartement bestemmer hvert år i hvilken utstrekning og på hvilken måte de utfylte blanketter skal avgis til ligningsmyndighetene.

§ 57. Bestyrelser for private selskaper, foreninger eller innretninger så vel som private arbeidsherrer, husbondsfolk og andre, som har lønnede tjenestemenn, tyende eller andre arbeidere i sin tjeneste, er forpliktet til på forlangende å innsende innberetning om de disse i det sist forløpne år utbetalte lønninger eller ytede godtgjørelser bestående i penger eller i andre ytelser eller fordeler — til ligningsmyndighetene i de distrikter hvori vedkommende tjenestemenn, tyende eller arbeidere er skattepliktige. Det samme gjelder godtgjørelser utbetalt medlemmer av styre eller representantskap eller andre tillitsmenn i private selskaper, foreninger eller innretninger, herunder også i utlandet hjemmehørende mottager (§ 10, bokstav c), provisjon utbetalt agenter og andre mellommenn, samt honorar eller annen godtgjørelse som er utbetalt opphavsmann til åndsverk. Den samme forpliktelse påhviler formenn i faste arbeidslag som overtar arbeide for egen regning, for så vidt angår den til lagets medlemmer utbetalte godtgjørelse, samt redere og førere (notbaser og høvedsmenn) av fiske- og fangstfartøyer (farkoster) over utbetalte parter

30 juni. Nr. 15.

og lotter. Innberetningene, der avfattes etter en av vedkommende regjeringsdepartement foreskrevet formular, som ligningsnemnda har å tilstille vedkommende, kan fordres avgitt innen utgangen av januar måned.

Ervervsdrivende er forpliktet til på forlangende å gi ligningsmyndighetene oppgave over varer som de — som ledd i begge parters virksomhet — har kjøpt av eller solgt til navngitt ervervsdrivende skattyter eller som de har omsatt, bearbeidet, transportert eller formidlet omsetning, bearbeidelse eller transport av for navngitt ervervsdrivende skattyter. Ervervsdrivende er på samme måte forpliktet til å gi oppgaver over arbeid som de — som ledd i begge parters virksomhet — har utført etter oppdrag fra navngitt ervervsdrivende skattyter eller har gitt navngitt ervervsdrivende skattyter i oppdrag å utføre. Som ervervsdrivende anses også produksjons-, omsetnings- og transportorganisasjoner, derunder sammenslutninger og innretninger hvis virksomhet gjelder fastsettelse av og kontroll med kvoter eller priser. Oppgaveplikten knytter seg her til varer som er produsert, omsatt eller transportert av organisasjonen eller under dens medvirkning eller kontroll. Oppgavene gis på skjemaer som fastsettes av Riksskattestyrets formann og skal inneholde de opplysninger som der angis. Det kan kreves opplysning om varemengder og vareslag, vederlagets størrelse og når og på hvilken måte det er betalt, tidspunktet for leveranser eller for utførelsen av arbeid m. v.

Enhver plikter på forlangende å gi ligningsmyndighetene opplysning om størrelsen og avkastningen av sitt tilgodehavende hos navngitt skattepliktig.

Oppgaveplikten etter første og annet ledd er uavhengig av om vedkommende selv foretar eller mottar betalinger. Den som oppgaveplikten etter første og annet ledd påhviler, skal gjøre slike notater eller innrette sin bokførsel slik at oppgavene kan gis. Riksskattestyret kan dog frita enkelte grupper av ervervsdrivende for slik noteringsplikt.

Ligningsmyndighetene kan til enhver tid foreta undersøkelser av regnskaper eller notater hos ervervsdrivende og organisasjoner som har plikt til å gi oppgaver etter første eller annet ledd, til kontroll av utbetalinger av lønninger, godtgjørelser m. v. eller av forretningsmessige mellomværender med andre ervervsdrivende. Undersøkelsen foretas av formannen eller forretningsføreren for vedkommende ligningsinstans eller av en regnskapskyndig person med skriftlig fullmakt fra en av disse. Undersøkelse kan ikke foretas av noen som står i konkurranseforhold til den som undersøkelsen skjer hos.

Bestemmelsene i § 56, annet ledds siste punktum, får tilsvarende anvendelse. 30 juni. Nr. 15.

Riksskattestyrets formann kan pålegge den som ikke gir innberetning eller oppgave som nevnt i første og annet ledd, å gi de forlangte opplysninger under en daglig løpende mulkt. Pålegg til selskap, forening, innretning eller organisasjon rettes til styret og sendes hvert enkelt styremedlem i rekommandert brev. Mulkten kan her inndrives så vel hos medlemmene av styret som hos selskapet, foreningen, innretningen eller organisasjonen. Inndrivelsen skjer ved utpanting. Mulkten tilfaller statskassen.

§ 75, annet ledd:

Ligningsrådet påbegynner prøvelsen av selvangivelsene så snart disse kommer inn. Er det i selvangivelsen krevet fradrag for gjeld eller renter til skattepliktig som er hjemmehørende i et annet distrikt, skal det snarest mulig sendes oppgave over gjelden og rentene til ligningskontoret i det distrikt hvor fordringen antas å skulle beskattes. Riksskattestyret fastsetter skjema og nærmere regler for disse oppgaver. Har fordringshaveren ikke oppgitt tilgodehavendet eller rentene til beskatning eller bestrider han oppgavens riktighet, sendes straks melding om dette til det ligningskontor som har sendt oppgaven.

§ 76, sjette og syvende ledd:

Ligningsrådet kan til enhver tid forlange adgang til å gjøre seg kjent med den skattepliktiges regnskapsbøker med bilag, korrespondanse m. v. Adgang til bokettersyn har rådet også for alle år som det kan kreves etterligning for, selv om slikt krav ikke er framsatt. Rådet kan også foreta besiktigelse av den skattepliktiges faste eiendommer, anlegg, og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer, råstoffer m. v. På rådets vegne kan undersøkelse foretas ved en regnskapskyndig revisor eller takstmann som rådet oppnevner. Vedkommende medlemmer, revisor eller takstmann må ikke være en person som står i konkurranseforhold til den skattepliktige, med mindre denne samtykker i at sånne oppnevnes. Revisor eller takstmann avgir skriftlig innberetning om undersøkelsen til rådet. Ved undersøkelsen skal den skattepliktige eller i hans sted den som har ansvaret for hans regnskapsførsel (regnskapsfører, bokholder eller revisor), være til stede og meddele de opplysninger som rådet, revisor eller takstmann begjærer. Ved undersøkelsen kan det også foretas besiktigelse av den skattepliktiges faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Før ligningsrådet treffer sin avgjørelse på grunnlag av

30 juni. Nr. 15.

revisors eller takstmanns innberetning, skal skattyteren gjøres kjent med denne og gis anledning til å framkomme med sine bemerkninger.

Når rådet har innhentet de opplysninger det anser fornødne, fastsetter det etter beste skjønn den formue og inntekt, hvoretter vedkommende skal beskattes. Rådet er herunder berettiget til både å forhøye oppførte formues- og inntektsposter, å nedsette og utelate fradragsposter og å tilføye formues- og inntektsposter, som ikke er oppført, når det dertil finner tilstrekkelig grunn. Skattepliktig som ikke har etterkommet påbudet i § 49, annet ledd, om i selvangivelsen å oppgi nøyaktig navn og adresse på fordringshavere for beløp på kr. 1 000 eller mer, med angivelse av gjeldens og rentenes størrelse, har ikke krav på fradrag ved ligningen for vedkommende gjeldsposter og renter av disse.

§ 86. Ligningsnemnda (ligningsrådet) og de overordnede instanser kan under klagebehandlingen oppfordre enhver skattyter til å framlegge dokumenter, forevise sine regnskapsbøker eller besvare bestemte spørsmål eller overhodet meddele de opplysninger om sin økonomiske stilling som finnes fornødne. Nemnda (rådet) kan også foreta besiktigelse av skattyterens faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Etterkommes ikke oppfordring etter første punktum, eller nekter skattyteren å gi adgang til besiktigelse som nevnt i annet punktum, kan ligningsinstansen unnlate å ta hensyn til klage fra vedkommende skattyter, og retten til videre klagebehandling er tapt dersom klagen er framført av skattyteren.

Bokettersyn og besiktigelse etter første ledd foretas av to medlemmer av vedkommende nemnd (råd) eller av en regnskapskyndig revisor eller takstmann. § 76, sjette ledd får tilsvarende anvendelse.

§ 92, femte ledd:

Enhver skattyter er forpliktet til å innsende sånne oppgjør eller gjenparter av oppgjør som omhandlet i § 55, første ledd, og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når fylkesskattestyrets formann eller skatteinspektøren begjærer det, samt til på forlangende å gi noen av styrets formann eller av skatteinspektøren dertil bemyndiget adgang til ettersyn av sine regnskapsbøker. Styreformannen eller skatteinspektøren kan også la foreta besiktigelse av skattyterens faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Etterkommes ikke begjæring etter første punktum, eller nekter skattyteren å gi adgang til besiktigelse som nevnt i annet punktum, har vedkommende tapt sin klagerett (§ 97, nr. 3). Bestemmelsene i § 76,

sjette ledd, om tilbakegående bokettersyn, om ugildhet og om framgangsmåten ved bokettersyn og besiktigelse får tilsvarende anvendelse. 30 juni. Nr. 15.

§ 98, syvende ledd:

Enhver skattyter er forpliktet til å innsende sånne oppgjør eller gjenparter av oppgjør som omhandlet i § 55, første ledd, og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når Riksskattestyrets formann eller noen av styret eller dets formann dertil bemyndiget begjærer det, samt til på forlangende å gi noen av styret eller dets formann dertil bemyndiget adgang til ettersyn av sine regnskapsbøker. Det kan også foretas besiktigelse av skattyterens faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Bestemmelsene i § 76, sjette ledd, om tilbakegående bokettersyn, om ugildhet og om framgangsmåten ved bokettersyn og besiktigelse får tilsvarende anvendelse.

§ 100, annet ledd:

I intet tilfelle kan dog formues- og inntektsskatten for noen del fordres betalt forinnen der er hengått 3 uker fra den dag, da skattelistens utleggelse ble kunngjort.

§ 102, første ledd:

Formues- og inntektsskatten til staten innbetales til vedkommende skatteoppkrever i fire like store terminer, 1 september, 1 november, 1 mars og 1 mai i skatteåret. Skattebeløp under kr. 100, men ikke under kr. 40 innbetales 1 september og 1 mars, hver gang med en halvdel. Skattebeløp under kr. 40 innbetales i sin helhet 1 september. Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnen der er hengått 3 uker fra den dag, da skattelistens utleggelse ble kunngjort. Betales en termin ikke ved forfallstid, anses senere terminer samtidig forfalt til betaling.

§ 104, annet ledd:

Når ved endelig beslutning skatten blir nedsatt, erholdes det for meget erlagte tilbakebetalt. Blir skatten forhøyet, har den skattepliktige å innbetale det manglende. Innbetalingen skjer ved den sedvanlige betalingstermin, eller, hvis der er fastsatt flere terminer, ved den siste av disse. Dog kan innbetalingen i intet tilfelle fordres, forinnen der er hengått 3 uker fra den dag, da avslutningen av klagebehandlingen eller omligningen ble kunngjort eller i tilfelle underretning om avgjørelsen tilstillet den skattepliktige. Det her bestemte gjelder også for innbetaling av skatt, der først er utskrevet ved ligningsnemndas (ligningsrådets) klagebehandling eller etter de overordnede instansers kjennelser.

30 juni. Nr. 15.

§ 110, første ledd:

Den som i selvangivelse, næringsoppgave, klage eller annen skriftlig eller muntlig oppgave eller forklaring til noen ligningsmyndighet meddeler uriktige eller ufullstendige opplysninger som kan lede til iligning av for lav skatt, blir, hva enten det skjer forsettlig eller av grov uaktsomhet, å straffe med bøter, for så vidt forholdet ikke går inn under noen strengere straffebestemmelse. Det samme gjelder skattepliktige som unnlater å innsende oppgjør og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når dette begjæres av et fylkesskattestyres eller Riksskattestyrets formann eller av noen som er bemyndiget til å handle på vedkommende styres vegne (§ 92, femte ledd, og § 98, syvende ledd). På samme måte straffes skattepliktig som unnlater å forevise sine regnskapsbøker eller notater eller å gi adgang til besiktigelse av eiendom m. v. eller å yte lovbefalt bistand under kontrollundersøkelse når krav om dette er framsatt av noen som etter denne lov er berettiget til det, eller unnlater å gjøre påbudte notater eller å innrette sin bokførsel slik at pliktige oppgaver kan gis.

§ 111, nytt siste ledd:

Overtredelse av bestemmelsene i denne lovs § 56, siste ledd, eller av forskrifter som er utferdiget med hjemmel i disse bestemmelser, straffes også når overtredelsen er skjedd av uaktsomhet, med bøter, for så vidt det ikke for overtredelsen er fastsatt særskilt straff i den alminnelige straffelov.

II.

Reglene i de alminnelige skattelover om at inntekten skal settes til hva utbyttet har utgjort i gjennomsnitt for de 3 siste år, skal ikke gjelde før ved ligningen for 1949—50 for selskap som er stiftet etter 2 januar 1940 eller for næring hvorav utbyttet første gang skulle ansettes etter gjennomsnittsberegning ved ligningen for skattåret 1944—45 eller senere år.

III.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder ved ligningen for 1947—48. Bestemmelsene i § 56, nytt siste ledd, trer dog først i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Bestemmelsene i § 45, nytt siste ledd og § 48, første ledd, bokstav e, anvendes første gang ved ligningen for 1948—49.

Ved denne lovs ikrafttreden bortfaller bestemmelser av:

24 juli 1941 om innbetalingen av stats- og kommuneskatt,

11 juni 1942 om forandring i skattelover for landet og for byene av 18 august 1911,

14 januar 1943 om forandring i skattelover for landet og for byene av 18 august 1911, 30 juni. Nr. 15.

8 juli 1943 om endringer i skattelov for byene av 18 august 1911,

16 desember 1943 om tillegg til skattelovene av 18 august 1911,

15 juni 1944 om midlertidig tillegg til skattelovene av 18 august 1911,

7 desember 1944 om endringer i og tillegg til skattelov for byene av 18 august 1911.

Lov *)[1]) om endring i og tillegg til lov av 19 juli 1946 nr. 3 om engangsskatt på formuesstigning. 30 juni. Nr. 16.

I.

I lov om engangsskatt på formuestigning av 19 juli 1946 gjøres følgende endringer:

I § 46 tilføyes et nytt 5. ledd sålydende:

De bestemmelser som er gitt i de alminnelige skattelover med sikte på å gjennomføre kontroll med de skattepliktiges selvangivelse og andre oppgaver til ligningsmyndighetene, får tilsvarende anvendelse ved prøvingen av de ekstraordinære formuesoppgaver fra innretninger som ikke kan pålegges skatt.

(Paragrafens nåværende ledd 5 blir ledd 6.)

I § 57 tilføyes et nytt 4. ledd sålydende:

Ved ligning etter denne paragraf får bestemmelsene i § 35, ledd 1, bokstav c, bare anvendelse, når den aksjonær (parthaver) som blir lignet for selskapets før- og etterkrigsformue, er et norsk aksjeselskap eller annet selskap (annen innretning) som er likestilt med aksjeselskaper ved statsskatteligningen.

(Paragrafens nåværende ledd 4 blir ledd 5.)

II.

Ved utligning av engangsskatt på formuestigning etter lov av 19 juli 1946 skal erstatningskrav på Krigsskadetrygden for bygninger og Krigsskadetrygden for løsøre og krav på erstatning som tilståes etter midlertidig lov av 25 april 1947 om erstatning for visse skader og tap som følge av krigen 1940—1945 m. v., regnes å ha bestått som ubetingede krav pr. 9 september 1945.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 30 juni. Se Ot.prp. nr. 89. Innst. O. nr. 170. St.tid. forh. i Ot. s. 568; i Lt. s. 198.

30 juni. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om tilleggsavgift på arv til formuende arvinger i budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948.

§ 1. Arving som har formue som er skattepliktig her i landet og som plikter å svare arveavgift, skal for budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948 svare en tilleggsavgift på arv, herunder arveforskudd og dødsgaver, som faller eller ytes i dette tidsrom etter loven, ved testament eller etter overenskomst.

§ 2. Tilleggsavgiften beregnes av arvelodden etter fradrag av det beløp som er fritatt for ordinær arveavgift.

§ 3. Tilleggsavgiften beregnes etter følgende satser:

a. Når den avgiftspliktiges formue utgjør: inntil kr. 25 000 svares ikke tilleggsavgift.

Over kr.	25 000	inntil kr.	40 000	svares	1	pst.	av arvelodden
»	»	40 000	»	»	60 000	»	2	»	—»—
»	»	60 000	»	»	90 000	»	3	»	—»—
»	»	90 000	»	»	150 000	»	4	»	—»—
»	»	150 000	»	»	250 000	»	5	»	—»—
»	»	250 000	»	»	400 000	»	10	»	—»—
»	»	400 000	.....			»	15	»	—»—

b. Den økede avgift, som er en følge av, at formuen overstiger noen av de nevnte minimumsgrenser, må dog ikke i noe tilfelle utgjøre mer enn halvparten av det formuesbeløp som ligger over grensen.

c. Det beregnede avgiftsbeløp rundes av slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til nærmeste antall hele kroner.

30 juni. **Kongeleg kunngjering** *)[2]) om omsetnadsavgift til statskassa på kolsyrehaldige alkoholfrie drikkevarer og på innanlands tilverka fruktvin og på kolsyre frå 1 juli 1947.

I.

Om omsetnadsavgift til statskassa på kolsyrehaldige alkoholfrie drikkevarer.

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 27 juni. Se St.prp. nr. 1. Tillegg 8. Budsjett-innst. S. nr. 237. St.tid. s. 1334.

[2]) St.vedtak 3 og 27 juni. Se St.prp. nr. I, kap. 2022. Budsjett-innst. S. nr. 245. Tillegg til Budsjett-innst. S. nr. 245. St.tid. s. 923—924, 1338.

Frå 1 juli 1947 skal det i samhøve med dei lovføresegner som gjeld for omsetnadsavgift på kolsyrehaldige, alkoholfrie drikkevarer leggjast avgift til statskassa av dei nemnde varene med 30 øre pr. liter. 30 juni.

II.

Om omsetnadsavgift til statskassa på fruktvin som er tilverka innanlands.

Den som handlar med fruktvin som er tilverka her i landet, og som har kjøpt vinen hjå tilverkaren, skal frå 1 juli 1947 betala avgift til statskassa med 65 øre for kvar liter ikkje musserande fruktvin og kr. 1,25 for kvar liter musserande fruktvin, som han sel til bruk her i landet.

Avgifti skal reknast ut og betalast for kvart halvår og skal vera betalt innan utgangen av den 15. dagen i den nest fylgjande månad.

Um dette trengst, gjev Finans- og Tolldepartementet nærare føresegner om korleis avgifti skal reknast ut og betalast.

Finans- og Tolldepartementet får fullmakt til å bridga avgiftssatsane for ikkjemusserande og for musserande fruktvin i samhøve med det som den effektive toll for ikkjemusserande vin på flasker og vin på fat vert auka eller minka ved brigde av det ekstraordinære tolltillegg på 20 % som gjeld no.

III.

Om omsetnadsavgift til statskassa på kolsyre.

Frå 1 juli 1947 skal det betalast avgift til statskassa med kr. 10,50 for kvart kg kolsyra som vert selt eller innført til å laga alkoholfrie drikkevarer med kolsyra i, og det ikkje er meiningi å selja dei.

Nærare føresegner um betaling av avgifti og kontrollen med den vert gjeve av Finans- og Tolldepartementet.

Kongelig kunngjøring *)[1] om tollavgifter fra 1 juli 1947. 30 juni.

De bestemmelser om tollavgifter og midlertidige tolltillegg som gjelder 30 juni 1947 skal fremdeles være gjeldende fra 1 juli 1947.

---

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 27 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2022. Budsjett-innst. S. nr. 245 med tillegg. St.tid. s. 1338.

30 juni. **Kongeleg kunngjering** *)[1]) om omsetnadsavgift til statskassa på sjokolade- og sukkervarer frå 1 juli 1947.

Frå 1 juli 1947 skal det betalast omsetnadsavgift til statskassen av sjokolade- og sukkervarer etter desse satsane:

For kakaopulver 20 av hundre av det avgiftspliktige verdet av vara.

For kokesjokolade, med dette meiner ein sjokolade med høgst 26 pst. feitinnhald, og i pakningar på minst 125 gram, 30 av hundre av det avgiftspliktige verdet av vara.

For varene elles som ein etter loven kan legge avgift på 66⅔ av hundre av det avgiftspliktige verdet av varene.

30 juni. **Kongelig kunngjøring** *)[2]) om krisetilleggsavgift til statskassen på tobakkvarer fra 1 juli 1947.

Fra 1 juli 1947 skal det betales krisetilleggsavgift til statskassen av tobakkvarer beregnet av detaljsalgsprisen etter vedføyd prosentsats:

1. Sigarer, sigaretthylser, snus, røyketobakk og skråtobakk 25 %
2. Sigaretter ..... 30 %.

Avgiften erlegges av den som plikter å beriktige tobakkstempelavgiften, jfr. § 7 i lov nr. 3 av 29 april 1915.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

30 juni. **Kongelig kunngjøring** *)[3]) om krisetilleggsavgift til statskassen på øl fra 1 juli 1947.

Fra 1 juli 1947 skal det betales krisetilleggsavgift til statskassen med 35, 52 og 67 øre pr. liter øl henholdsvis for kl. I, II og III.

Avgiften pliktes erlagt av innenlandsk tilvirker eller ved innførsel fra utlandet.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

---

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 27 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2020. Budsjett-innst. S. nr. 243. Tillegg til budsjett-innst. S. nr. 243. St.tid. s. 1334—1336.

[2]) St.vedtak 27 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2030. Budsjett-innst. S. nr. 251. Tillegg til budsjett-innst. S. nr. 251. St.tid. s. 1336—1338.

[3]) St.vedtak 27 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2029. Budsjett-innst. S. nr. 250. Tillegg til budsjett-innst. S. nr. 250. St.tid. s. 1336.

Kongeleg kunngjering *)[1]) om omsetnadsavgift til statskassa på visse varer frå 1 juli 1947. 30 juni.

§ 1. Frå 1 juli 1947 skal det betalast omsetningsavgift til statskassa av etternemnde varer, rekna av verdien etter den prosentsats som er sett til:

1. Platina, gull- og sølvvarer ..... 30 pst.
2. Smykkevarer (om dei ikkje er av edle metall) ..... 30 »
3. Hanskar og vottar av skinn (både sydde og berre tilskorne) eller silke (ogso kunstsilke) ..... 10 »
4. Skotøy av silkety eller tøy som det finst silke i, av tøy innverka med metalltråd, av lakkert, sjagrinert, bronsert, alunert, hvitgarva (glasé) og semska skinn, av sjevrå-, reptil-, fisk- og øgleskinn eller etterlikningar av desse .. 15 »
5. Silkevarer — ogso kunstsilkevarer — med undantak av spinnestoff og garn ..... 6 »
6. a) Sminke, lippestift, augnebrynskosmetikk og pudder (strøpudder som ikkje er parfymera er undanteke) .. 60 »
   b) Andre kosmetiske toalettmiddel som ikkje er nemnde under a, parfyme. luktande vatn og andre vatn til toalettbruk, med undantak av munnvatn, tannpulver, tannpasta og tannkrem ..... 30 »
7. Glassvarer, andre, slipte, etsa etc. ..... 5 »
8. Varer som for det meste er tillaga eller overtrekte med lær eller skinn, som høyrer under tolltariffposten «Etui etc. 2» med det innlegg som høyrer til,
   varer som motsvarer «Etui etc. 2» men for det meste tilverka av eller overtrekte med kunststoff (plastikk) av slike sortar at dei ved innførsla kjem inn under siste l.nr. i tolltariffen, og varer som ved innførsla kjem under tolltariffposten «Reisekufferter etc. a» ..... 30 »
9. Fotografiske handkameraer, filmopptakarapparat medrekna ..... 10 »

§ 2. Engrosprisen på vedkomande varer ved sal til småhandlar skal vera grunnlaget for utrekningi av avgifti i samsvar med nærare reglar som Finans- og Tolldepartementet gjev.

§ 3. For varer av det slaget som er nemnt i § 1 under 5, og som er tilverka av vove stoff eller trikotstoff (metervara), vert avgifti berre rekna av verdien av stoffet.

§ 4. Finans- og Tolldepartementet kan ta fri for avgift varer som er nemnde under § 1, post 4, når serlege grunnar talar for det.

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 27 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2024 med tillegg nr. 4. Budsjett-innst. S. nr. 246 med tillegg.

30 juni. **Kongelig resolusjon.***)

Med heimel i § 4 i midlertidig lov av 30 juni 1947 om tillegg til lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 blir det fastsatt forskrifter om fastsetting av lønns- og arbeidsvilkår således:

§ 1. Endringer i en tariffavtale der hverken Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisasjon eller et forbund som står i Arbeidernes faglige Landsorganisasjon er part kan ikke gjennomføres uten godkjenning av Riksmeklingsmannen. Riksmeklingsmannen kan med bindende virkning fastsette de lønns- og arbeidsvilkår som skal gjelde.

Bestemmelsene i første ledd gjelder også nye tariffavtaler av nevnte art.

§ 2. Personlige tillegg utover de i tariffavtale fastsatte lønnssatser må ikke gjennomføres uten godkjenning av meklingsmyndighetene dersom den årlige lønn er over kr. 10 000 eller tillegget bringer lønna over dette beløp.

Som lønn rekner en også dyrtidstillegg, tantieme, gratiale, naturalia eller annet vederlag i hvilken som helst form.

§ 3. I forhold der lønns- og arbeidsvilkåra ikke er fastsatt i tariffavtale må lønnstillegg eller vesentlige endringer i arbeidsvilkåra ikke gjennomføres uten godkjenning av meklingsmyndighetene dersom den årlige lønn er over kr. 10 000 eller ved endringen bringes over dette beløp.

Det samme gjelder nye avtaler av nevnte art.

Bestemmelsen i § 2 siste ledd gjelder tilsvarende.

§ 4. Godkjenning av meklingsmyndighetene er ikke påkrevd for vederlag som omfattes av Prisdirektoratets kunngjøring av 1 april 1947 om utbyttebegrensning i aksjeselskaper og begrensning av godtgjørelse til tillitsmenn i aksjeselskaper, samvirkelag og andre uansvarlige selskaper.

§ 5. Reglene i §§ 1—4 gjelder også for endringer og for nye avtaler som er gjort etter 8 mai 1945 og som ikke er godkjent av meklingsmyndighetene etter de regler som hittil har vært gjeldende.

§ 6. Det som er bestemt i disse føresegner får anvendelse på lønns- og arbeidsvilkår i all privat og offentlig virksomhet med unntak av de lønnsmottakere i statens tjeneste som går inn under lov av 6 juli 1933 (nr. 12) om forhandlingsrett for statstjenestemenn.

---

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

Lov*) om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900 (nr. 2) slik den lyder etter endringslover av 22 mai 1902 (nr. 14), 17 mai 1904 (nr. 7), 21 juli 1916 (nr. 3), 17 desember 1920 (nr. 3), 21 juni 1946 (nr. 9), 8 november 1946 (nr. 2) og 21 mars 1947[1]).

1. kapitel.

Innledende bestemmelser.

§ 1. Ved militære forbrytelser og forseelser forstås i denne lov handlinger, der er betegnet som straffbare i den militære straffelogivning, hva enten straffen er å søke i denne eller i den borgerlige straffelovgivning.

Andre straffbare handlinger er borgerlige forbrytelser og forseelser.

§ 2. Ved militærperson (militær) forstås i denne lov enhver ved rikets væpnede makt ansatt eller dertil hørende person.

Kongen kan gi regler om hva som skal forstås ved de militære benevnelser som ellers er brukt i denne lov.

§ 3. Hva der i denne lov er foreskrevet for krigstid gjelder også fra den tid, da den væpnede makt eller vedkommende avdeling av samme er beordret satt på krigsfot, og til den atter er satt på fredsfot.

§ 4. Ved sjøtokt forstås tokt på fremmede farvann, beregnet på en varighet av minst fjorten dager.

Et skip anses for å være på tokt fra den tid, kommandoen ombord er heist, og til den igjen strykes, men på sjøtokt fra den tid, det forlater utrustningsstasjonen, og til det vender tilbake til opplagsstedet.

§ 5. Når det i denne lov henvises til den borgerlige straffeprosesslov, betegnes derved lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 med tilleggslover.

2. kapitel.

Lovens virkekrets.

§ 6. Etter denne lovs regler behandles alle saker angående militære forbrytelser og forseelser.

§ 7. Etter denne lovs regler behandles enn videre saker angående borgerlige forbrytelser eller forseelser, for hvilke påtale reises mot:

---

*) Kunngj. 26 juni i Lovtid. 1 nr. 24.

[1]) Jfr. lov av 6 mai 1921 om rettergangsmåten i militære straffesaker i fredstid med tilleggslov av 14 desember 1946 og lov av 21 juni 1946 um tillegg til loven um rettargangsmåten i militære straffesaker.

1. Militærpersoner, der tjenstgjør i krigstid eller på sjøtokt eller ved hæravdeling utenfor riket;
2. andre personer, der i hvilken som helst egenskap følger avdeling av den væpnede makt i krigstid eller på sjøtokt eller utenfor riket, eller mot
3. krigsfanger, der står under militær bevoktning

— alt for så vidt påtalen reises av det offentlige enten i embets medfør eller etter fornærmedes begjæring.

§ 8. Saker, som av det offentlige reises mot militær tjenestemann til fratredelse av hans stilling, uten at dette er å betrakte som straff, anlegges ved krigsrett og behandles etter nærværende lovs regler, for så vidt disse er anvendelige.

§ 9. Er forfølgning for en borgerlig forbrytelse eller forseelse innledet, forinnen siktede inntrer i noe i § 7 omhandlet forhold, kan saken overgå til behandling etter denne lov, når den borgerlige og militære påtalemyndighet kommer overens derom, og siktede ikke gjør innsigelse.

§ 10. Sak angående borgerlig forbrytelse eller forseelse, der etter § 7 hører under militær straffemyndighet, overgår til behandling etter den borgerlige straffeprosesslovs regler, når den militære påtalemyndighet finner det hensiktsmessigst, at saken overlates til de borgerlige myndigheter. Dog utkreves hertil rettens samtykke, såframt tiltale allerede er reist ved krigsrett, og siktede gjør innsigelse.

I ethvert tilfelle overgår sak angående borgerlig forbrytelse eller forseelse til behandling etter den borgerlige straffeprosesslovs regler, når det forhold, som etter § 7 begrunnet militær straffemyndighet for forbrytelsen eller forseelsen, opphører, innen tiltale er reist ved krigsrett.

§ 11. Har noen forøvet flere forbrytelser eller forseelser, hvorav noen hører under militær, andre under borgerlig straffemyndighet, men for hvilke forfølgningen antas å burde forenes i en sak, kan den militære og den borgerlige påtalemyndighet komme overens om, at samtlige påtales etter den borgerlige straffeprosesslovs regler.

Er forbrytelsene eller forseelsene forøvet ved én handling, kan ifølge sådan overenskomst felles påtale skje etter nærværende lovs regler.

§ 12. Er flere personer medskyldige i samme straffbare handling, der for noen av dem hører under militær, for andre under borgerlig straffemyndighet, kan den militære og den borgerlige påtalemyndighet komme overens om, at saken for samtlige personers vedkommende behandles etter den borgerlige straffeprosesslovs regler, såframt forenet forfølgning anses hensiktsmessig.

§ 13. Viser det seg under behandlingen av en sak, der er innbrakt for borgerlig straffedomstol, at den angår en straffbar handling, som skulle ha vært påtalt ved krigsrett, kan domstolen dog fremme saken til pådømmelse, når den finner, at det ikke allerede, da tiltale reistes, var klart, at saken hørte under militær straffemyndighet.

§ 14. De av en straffbar handling følgende borgerlige rettskrav kan forfølges i forbindelse med militær straffesak overensstemmende med de i kapitel 28 gitte regler.

Påstand om sådan avskjedigelse, som omhandles i § 8, jfr. lov om den alminnelige borgerlige straffelovs ikraftreden § 10, kan gjøres gjeldende i forbindelse med militær straffesak.

3. kapitel.

De militære straffedomstolers sammensetning og virkekrets.

§ 15.[1]) Domstoler i de saker, som hører under denne lov, er:

Høyesterett,
Høyesteretts kjæremålsutvalg,
krigsrett,
militær forhørsrett,
standrett.

§§ 16—18. (Opphevet ved lov av 17 desember 1920.)

§ 19. Krigsrett er den alminnelige militære straffedomstol i første instans.

For hver jurisdiksjon skal være anordnet en krigsrett, i fredstid tillike for hver generaljurisdiksjon til pådømmelse av saker mot person av høyere grad enn kaptein.

§ 20. Krigsretten skal bestå av en eller flere krigsdommere. Har retten flere dommere, beskikker Kongen eller den han bemyndiger, en av dem til formann for hele domstolen. Har formannen forfall, skal den eldste av de andre dommere gjøre tjeneste som formann så lenge ingen annen er beskikket. Har retten flere medlemmer, fordeler domstolens formann sakene mellom dem.

I den enkelte sak settes krigsretten med en krigsdommer som formann og fem militærpersoner som domsmenn.

Dog kan, når en domsmann får forfall eller av andre grunner må fratre under en saks behandling, denne fortsettes med fire domsmenn.

§ 21. I tilfelle av krigsdommerens forfald, eller når han i noen sak ikke kan ha sete i retten, bestemmer vedkommende regjerings-

[1]) Ved midlertidig lov av 21 juni 1946 er opprettet en militær lagmannsrett.

departement eller, såframt i krigstid eller på sjøtokt departementets bestemmelse ikke betimelig kan innhentes, generaljurisdiksjonsjefen eller jurisdiksjonssjefen, hvem der skal gjøre tjeneste som krigsdommer.

§ 22. Krigsdommere skal være i besittelse av de for høyesterettsdommere lovbefalte egenskaper.

De beskikkes av Kongen eller den han bemyndiger, blant rikets faste dommere som ikke er medlemmer av Høyesterett. Fortrinsvis beskikkes dommere som har tjenestgjort som offiserer.

Til å gjøre tjeneste i krigstid eller på sjøtokt og for øvrig under særegne forhold kan beskikkes menn, der er i besittelse av de for underdommere lovbefalte egenskaper.

§ 23. Domsmennene skal være av følgende klasser:

1. I sak mot general eller admiral:
   En eller flere generaler og admiraler og for øvrig stabsoffiserer, fortrinsvis oberster eller kommandører.
2. I sak mot stabsoffiserer:
   En general eller admiral og fire stabsoffiserer eller fem stabsoffiserer.
3. I sak mot kaptein:
   Tre stabsoffiserer og to kapteiner.
4. I sak mot løytnant:
   En stabsoffiser, to kapteiner og to løytnanter.
5. I sak mot fenrik:
   En stabsoffiser og fire offiserer av lavere grad derav to fenrikker.
6. I sak mot befalingsmann av lavere grad:
   En stabsoffiser, to offiserer av lavere grad og to befalingsmenn av lavere grad enn fenrik.
7. I sak mot menig eller person som ikke er militær:
   En stabsoffiser, en offiser av lavere grad, en befalingsmann av lavere grad enn fenrik og to menige.

Såframt domsmenn av de bestemte klasser ikke uten særlig vanskelighet kan skaffes tilveie, kan domsmennene i sak mot general eller admiral være som under nr. 2 bestemt og for øvrig inntil to av domsmennene være av den nærmeste høyere eller lavere klasse enn for tilfellet bestemt. Dog skal så vidt mulig en av domsmennene være tiltalte overordnet.

§ 24. Er under samme sak tiltalt flere militærpersoner av forskjellig klasse, skal domsmennene være som bestemt for den tiltalte, der er av den høyeste klasse.

§ 25. I sak mot krigsfange av militær eller sivilmilitær stilling skal domsmennene være som bestemt for militærperson av tilsvarende

klasse. I sak mot krigsfange som ikke er militær, skal domsmennene være som bestemt i § 23, post 7.

§ 26. Er under samme sak tiltalt både militær eller dermed ifølge § 25 likestillet person og ikke-militær person, skal domsmennene være som bestemt for førstnevnte.

§ 27. Ved militær forhørsrett foretas tingsvitner og andre enkeltstående rettshandlinger i militære straffesaker.

§ 28. Militær forhørsrett skal bestå av en eller flere militære forhørsdommere. Har retten flere dommere, får reglene i § 20, 2., 3. og 4. punktum tilsvarende anvendelse.

I den enkelte sak settes retten med en militær forhørsdommer.

Som militær forhørsdommer forretter som regel innen sin rettskrets den borgerlige underdommer eller, hvor det i underretten er flere dommere, én av dem. Er underdommeren beskikket som krigsdommer, eller trenges det flere dommere ved en militær forhørsrett, bestemmer Kongen eller den han bemyndiger hvem av rikets faste dommere skal tre i hans sted eller for øvrig tiltre retten som militære forhørsdommere.

Til å gjøre tjeneste som militære forhørsdommere i krigstid, ved hæravdeling utenfor riket eller på sjøtokt kan Kongen eller den han bemyndiger beskikke menn der er i besittelse av de for underdommere lovbefalte egenskaper.

§ 29. Standrett kan kun anvendes i krigstid og under de i kap. 33 bestemte betingelser.

Standretten består av en krigsdommer som formann og ti militærpersoner som domsmenn.

Domsmennene skal uten hensyn til tiltaltes grad eller stilling være fem offiserer av de klasser, som jurisdiksjonssjefen bestemmer, samt to underbefalingsmenn og tre menige.

§ 30. (Rettsskriverforretningene utføres ved den militære Høyesterett[1]) på samme måte som ved den alminnelige Høyesterett.)

Ved krigsrett og ved standrett utføres de av krigsdommeren, ved militær forhørsrett av forhørsdommeren. Dog kan krigsdommeren, hvor det i viktige eller vidtløftige saker anses påkrevet, anta en særskilt rettsskriver under hovedforhandlingen.

For så vidt særskilt rettsskriver ikke er antatt, bør det i alminnelighet benyttes protokollfører, når siktede eller vitner avhøres.

Til å forrette som sådan blir, hvor dertil er anledning, etter krigsdommerens eller forhørsdommerens henvendelse av nærmeste eller en av de nærmeste avdelinger å avgi en offiser, underoffiser eller menig.

---

[1]) Jfr. midlertidig lov av 17 desember 1920 om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900, avsnitt A punkt 3.

4. kapitel.

Om domsmenn.

§ 31. Som domsmenn kan bare tjenestgjøre militærperson som er norsk borger, har fylt 25 år, har bodd i riket i 5 år og har gjennomgått rekruttskole.

§ 32. Utelukket fra å tjenestgjøre som domsmann er enhver, som på grunn av straffbar handling er frakjent de statsborgerlige rettigheter eller militært embete eller bestilling eller er i noe i Grunnlovens § 52 nevnt tilfelle.

§ 33. Som domsmenn kan ikke tjenestgjøre:

1. Statsrådets medlemmer.
2. medlemmer av den militære Høyesterett[1]) og dens Kjæremålsutvalg.
3. (Opphevet ved lov av 21 mars 1947.)
4. Hoffets betjenter og dets pensjonister samt de til de kongelige staber hørende offiserer.

§ 34. Hver generaljurisdiksjonssjef skal for sin forsvarsgren sette opp manntall over generaler eller admiraler og stabsoffiserer som fyller vilkårene for å være domsmenn. Samtidig fastsetter generaljurisdiksjonssjefen i hvilken jurisdiksjon hver av disse offiserer skal gjøre tjeneste som domsmann. I manntallet skal offiserene føres opp klassevis og etter grad.

Mantallene sendes til jurisdiksjonssjefene.

Manntallene skal til enhver tid holdes à jour.

§ 35. For hver jurisdiksjon skal jurisdiksjonssjefen sette opp liste over personer som skal gjøre tjeneste som domsmenn. Departementet kan bestemme at listene i en forsvarsgren skal settes opp av generaljurisdiksjonssjefen.

Domsmannslisten skal omfatte:

1. De offiserer av manntallet etter § 34 som skal være domsmenn i jurisdiksjonen.
2. Et utvalg av offiserer av kapteins og lavere grad, underoffiserer og menige som jurisdiksjonssjefen nevner opp.

Departementet bestemmer hvor mange offiserer m. v. skal være med i utvalget. I tilfelle av avgang foretar jurisdiksjonssjefen ny oppnevning slik at utvalget til enhver tid omfatter så mange som fastsatt.

Listen føres klassevis og etter grad.

§§ 36—39. (Opphevet ved lov av 8 november 1946.)

§ 40. Jurisdiksjonssjefen sender domsmannslisten til krigsdommeren.

Departementet bestemmer hvor lang tid listene skal gjelde.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om manntall og lister.

§ 41. Dersom en domsmann kommer i et tilfelle som nevnt i § 32, eller i en stilling som nevnt i § 33, eller det opplyses at en domsmann mangler noen av de foreskrevne vilkår, skal jurisdiksjonssjefen snarest råd er melde av til krigsdommeren som skal stryke domsmannen av listen.

Det samme gjelder når en domsmann dør eller på grunn av åndelige eller legemlige mangler varig er blitt ute av stand til å gjøre tjeneste eller trer ut av sin militære stilling. Det gjelder også:

1. Når generaljurisdiksjonssjefen har bestemt at en offiser av manntallet etter § 34 skal være domsmann i annen jurisdiksjon.
2. Når noen som er ført opp i utvalget etter § 35, annet ledd nr. 2, blir forflyttet til en annen jurisdiksjon eller går over i en annen klasse.

Jurisdiksjonssjefen skal også melde av til krigsdommeren når en domsmann blir siktet for en borgerlig eller en militær forbrytelse som kan medføre strengere straff enn bot eller arrest.

Klage over at noen uriktig er strøket, avgjør departementet.

5. kapitel.

Domsmenns uttakning til den enkelte sak.

§ 42. Når berammelse av krigsrett er begjært, har krigsdommeren betimelig å utta domsmenn til den enkelte sak samt en varamann av hver klasse.

Antas flere saker å ville komme til behandling umiddelbart etter hinannen, skal dog så vidt mulig uttakningen til dem skje helt eller delvis under ett.

§ 43. Domsmenn uttas av domsmannslisten for den jurisdiksjon saken gjelder. Er det nødvendig for å få uhildede domsmenn eller et tilstrekkelig fyldig utvalg, kan domsmennene tas av lister for andre jurisdiksjoner, herunder også jurisdiksjoner i andre forsvarsgrener.

§ 44. Domsmennene tas ut klassevis med loddtrekning i overvær av et militært rettsvitne. Bestemmelsen i domstolslovens § 90 gjelder tilsvarende.

En domsmann skal forbigås dersom han er utelukket fra å gjøre tjeneste i saken eller vites å ha lovlig forfall eller er under straffforfølgning som nevnt i § 41 nest siste ledd.

Fra loddtrekningen kan unntas domsmenn som ikke kan gjøre tjeneste i saken uten at det vil føre til skadelig opphold eller urimelig ulempe eller utgift.

§ 45. Loddtrekningen og de avgjerder som er tatt etter §§ 42—44, innføres i en dertil bestemt bok som medunderskrives av rettsvitnet.

Kan det ikke foretas loddtrekning i en klasse, skal det gjøres merknad om grunnen.

§ 46. Om utfallet av loddtrekningen skal krigsadvokaten få melding først råd er. Han skal syte for at de uttrukne domsmenn og varamenn blir tilsagt til å møte i krigsretten, og skal sende fortegnelse over disse til tiltalte og forsvareren.

§ 47. Når noen, der har fått ordre til å møte som domsmann, antar at han formedelst forfall eller av andre grunner ikke kan tjenestgjøre, har han snarest mulig å melde det til den befalingsmann, av hvem han har mottatt ordren. Befalingsmannen har straks og direkte å underrette krigsdommeren. Denne har i så fall likesom når han på annen måte får kunnskap om, at en uttatt domsmann eller varamann ikke kan tjenestgjøre, uoppholdelig å utta ny varamann samt deretter å forholde seg på den i forrige paragraf nevnte måte.

§ 48. Viser det seg når en saks behandling ved krigsrett skal begynne, at noen av de uttatte domsmenn ikke møter eller av andre grunner ikke kan ha sete i retten, og det ikke er noen varamann som kan tjenestgjøre, skal krigsdommeren, såframt ikke alle uttatte domsmenn må fratre på grunn av vesentlige feil ved domsmannslisten eller ved uttakingen, foranstalte tilkalt av vedkommende eller av den nærmest høyere eller lavere klasse den som hurtigst kan komme til stede.

Er det valg mellom flere, skjer uttakingen ved loddtrekning.

6. kapitel.

Når rettens medlemmer skal vike sete.

§ 49. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 66—68, § 69 første ledd samt §§ 70—71 finner tilsvarende anvendelse.

Beslutning om at sete skal vikes, kan alene påkjæres av den militære påtalemyndighet.

7. kapitel.

Den militære påtalemyndighet.

§ 50. Den militære påtalemyndighets tjenestemenn er:

1. Forsvarssjefen eller når slik ikke er tilsatt, sjefen for forsvarsstaben.
2. Generaljurisdiksjonssjefene.
3. Jurisdiksjonssjefene og

4. Offiserer som fører kompanisjefs eller dertil svarende eller høyere kommando eller befaling over militær befestning, anstalt eller skip, eller som innehar tilsvarende selvstendig stilling i den militære forvaltning.

Andre befalingsmenn medvirker ved forfølgningen av straffbare handlinger, men har ikke selvstendig påtalemyndighet, uten hvor det ikke er anledning til å innhente vedkommendes bestemmelse.

§ 51. Påtalemyndighetens tjenestemenn har påtalerett over de militærpersoner, der er undergitt deres kommandomyndighet. Påtaleretten over andre enn militærpersoner tilligger påtalemyndighetens tjenestemenn ved den avdeling, som har besatt vedkommende strekning, eller som har personene i sitt følge eller under sin bevoktning. Er det forhold, som begrunner militær straffemyndighet, opphørt, innen forfølgning reises, tilkommer påtalen tjenestemennene ved den avdeling, under hvilken siktede sist henhørte.

Kongen kan ved alminnelig bestemmelse henlegge under jurisdiksjonssjefers påtalemyndighet personer, som etter foranstående regler ikke ville henhøre derunder. Dog kan ved sådan bestemmelse personer, der hører til sjøvæpningen, ikke henlegges under landvæpningens jurisdiksjon eller omvendt.

Kan påtale ikke uten uforholdsmessig utgift eller skadelig forhaling reises av vedkommende tjenestemann, kan etter hans anmodning en annen befalingsmann med tilsvarende påtalemyndighet overta forfølgningen. Dog kan myndigheten til å beslutte tiltale alene overdras i det i § 95 omhandlede tilfelle, samt når avvikelse fra det alminnelig verneting finner sted i henhold til § 98, jfr. den borgerlige straffeprosesslovs §§ 139—141.

52. Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben) har den overordnede ledelse av påtalemyndigheten.

Generaljurisdiksjonssjefene har ledelsen av påtalemyndigheten hver innen sin generaljurisdiksjon. Kongen eller den han bemyndiger, fastsetter generaljurisdiksjonene og hvilke tjenestemenn skal være generaljurisdiksjonssjefer.

Alene Kongen kan utferdige alminnelige regler og meddele bindende pålegg angående Forsvarssjefens (sjefen for Forsvarsstaben) og generaljurisdiksjonssjefenes utøvelse av deres verv.

§ 53. Kongen eller den han bemyndiger, bestemmer jurisdiksjonenes antall og område.

Jurisdiksjonssjefer beskikkes av Kongen eller den han bemyndiger, blant befalingsmenn av stabsoffisers eller høyere grad.

De leder påtalemyndigheten hver innen sin jurisdiksjon under vedkommende generaljurisdiksjonssjefs overledelse.

§ 54. Ved utøvelse av påtalemyndigheten bistås Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben) og generaljurisdiksjonssjefene av generaladvokaten og jurisdiksjonssjefene av krigsadvokatene.

Generaladvokaten og krigsadvokaten skal høres ved alle viktigere avgjørelser. Han skal medundertegne den skriftlige utferdigelse av enhver ordre eller beslutning ved hvis istandbringelse han har medvirket. Han blir ved undertegningen medansvarlig for ordrens eller beslutningens lovlighet medmindre han har påført vedkommende dokument at han er uenig i den trufne avgjørelse.

§ 55. Generaladvokaten er felles for alle generaljurisdiksjoner. Han utnevnes av Kongen og skal ha de for Riksadvokaten foreskrevne egenskaper eller i tre år ha tjenestgjort som krigsadvokat.

Generaladvokaten skal som regel utføre alle saker for Høyesterett og i fredstid for krigsrett de saker som reises mot personer av høyere grad enn kaptein.

Generaladvokaten fører tilsyn med krigsadvokatenes utførelse av deres verv.

§ 56. Krigsadvokatene beskikkes av Kongen, fortrinsvis blant menn som har tjenestgjort som offiserer. De skal fylle vilkårene i domstolslovens § 220 nr. 1—2. Til å tjenestgjøre i krigstid, på sjøtokt og under særegne forhold kan dog Kongen eller den han bemyndiger, også anta andre til vervet skikkede menn.

Krigsadvokatens antall fastsettes av Kongen eller den han bemyndiger.

De skal for den militære Høyesterett[1]) og krigsrett utføre de saker som ikke utføres av generaladvokaten.

§ 57. I tilfelle av meningsforskjell mellom jurisdiksjonssjefen og krigsadvokaten angående påtalemyndighetens utøvelse kan krigsadvokaten forlange at saken forelegges for generaljurisdiksjonssjefen, som tar bestemmelse etter å ha hørt generaladvokaten.

§ 58. Når noen, der skal utføre en sak for militær rett, har forfall, kan hans nærmeste foresatte eller rettens formann anta en til vervet skikket mann i hans sted.

§ 59. Påtalemyndighetens tjenestemenn kan, når det for etterforskningens skyld anses påkrevet, rette sine pålegg umiddelbart til enhver militærperson, der er av lavere grad.

§ 60. Den overordnede tjenestemann kan selv overta utførelsen av forretninger, som påhviler den underordnede, eller la en enkelt forretning utføre av en annen enn den dertil nærmest bestemte.

---

[1]) Jfr. midlertidig lov av 17 desember 1920 om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900, avsnitt A punkt 3.

§ 61. Når påtalemyndighetens tjenestemenn eller noen, der opptrer på påtalemyndighetens vegne, er i noe i den borgerlige straffeprosesslovs § 66 nr. 1—3 eller § 67 omhandlet tilfelle eller tidligere har handlet i saken i noen annen egenskap eller har avlagt eller skal avlegge vitnesbyrd, har gjort tjeneste eller skal gjøre tjeneste som sakkyndige i saken, skal de gi sin nærmeste foresatte meddelelse herom, for at han kan treffe sådan forføyning, som i den anledning finnes fornøden. Imidlertid bør de foreta sådanne handlinger i saken, som ikke tåler oppsettelse.

§ 62. Hvor fast lønn for utførelsen av militære straffesaker ikke er bestemt, tilkommer vedkommende tjenestemann for hver enkelt sak godgjørelse av statskassen, der bestemmes etter reglene i den borgerlige straffeprosesslovs § 81.

§ 63. De nærmere regler om påtalemyndighetens ordning gis av Kongen.

8. kapitel.

Påtalen.

§ 64. De militære straffedomstoler trer kun i virksomhet ifølge begjæring av den militære påtalemyndighet, og deres virksomhet opphører, når begjæringen tas tilbake, alt for så vidt unntagelse ikke er hjemlet i denne lov.

§ 65. Straffbare handlinger, der er undergitt militær straffemyndighet, og som ikke i henhold til §§ 10 eller 11 overlates til borgerlig myndighets avgjørelse, påtales i embets medfør av den militære påtalemyndighet. Dog utkreves:

1. Kongens befaling eller tillatelse, hvor sådan er nødvendig etter den gjeldende lovgivning.
2. Oppfordring av vedkommende særlige myndighet, hvor det etter den gjeldende lovgivning er overlatt til en sådan å bestemme om tiltale skal finne sted;
3. for borgerlige straffbare handlingers vedkommende begjæring av den fornærmede, når den offentlige påtale etter den gjeldende lovgivning avhenger derav. Sådan begjæring må for å kunne tas til følge ikke utelukke noen under militær straffemyndighet stående medskyldig fra forfølgningen. Til sådanne medskyldige, som ikke uttrykkelig er utelukket, kan forfølgningen utstrekkes.

Tas befalingen, tillatelsen eller oppfordringen tilbake forinnen dom er avsagt, stanser forfølgningen.

§ 66. Uten hensyn til bevisets stilling kan påtale unnlates:

1. i de tilfelle, hvor lovgivningen inneholder særlig hjemmel hertil;
2. når reglene for straffeutmålingen i tilfelle av flere forbrytelsers eller forseelsers sammenstøt medfører at ingen eller blot en ubetydelig straff ville komme til anvendelse;
3. når det antas, at intet offentlig hensyn krever, at straff anvendes, navnlig, når særdeles lang tid er hengått siden forbrytelsens eller forseelsens forøvelse eller særdeles formildende omstendigheter foreligger. Unnlatelsen kan gjøres betinget av, at siktede ikke gjør seg skyldig i en ny forsetlig forbrytelse eller forseelse i løpet av en viss, av påtalemyndigheten satt frist, der ikke må overstige den for den straffbare handling satte foreldelsesfrist og ethvert fall ikke 2 år.

§ 67. Inntil dom er falt, kan en påbegynt forfølgning innstilles av de samme grunner hvorfor den fra begynnelsen av kunne være unnlatt. Er tiltale reist etter pålegg fra Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben), kan forfølgning ikke innstilles uten med hans samtykke. Det samme gjelder hvor Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben) har erklært seg enig i en beslutning om å reise tiltale eller har avgitt uttalelse om det forhold som er sakens gjenstand.

Frafalles saken, etterat hovedforhandlingen er påbegynt, avsis frifindelsesdom. Når ellers den påbegynte forfølgning innstilles, gis skriftlig meddelelse derom så vel til siktede som til klageren, om noen er opptrådt som sådan.

§ 68. Er en mot en siktet rettet forfølgning innstillet, kan den utenfor de i § 70 første ledd og § 72 omhandlede tilfelle kun gjenopptas i henhold til reglene i § 218, jfr. den borgerlige straffeprosesslovs § 415, eller når den er innstillet av mangel på bevis, og beviser av vekt senere oppdages.

I det i § 66 nr. 2 omhandlede tilfelle kan ny forfølgning atter åpnes, hvis siktede ikke feldes i straff for den eller de forbrytelser eller forseelser som er gjort til gjenstand for påtale.

I det i § 66, siste punktum omhandlede tilfelle kan forfølgningen atter åpnes, hvis den siktede innen den bestemte frists utløp gjør seg skyldig i en ny forsetlig forbrytelse eller forseelse.

§ 69. Tiltale for straffbare handlinger besluttes av generaljurisdiksjonssjefene og jurisdiksjonssjefene. Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben) kan i enhver sak gi generaljurisdiksjonssjefene pålegg om å reise tiltale.

Generaljurisdiksjonssjefene har i fredstid å avgjøre spørsmålet om tiltale når det handles om:

1. Forbrytelser eller forseelser forøvet av personer av høyere grad enn kaptein.

2. Forbrytelser for hvilke straffen er bestemt således at dødsstraff eller frihetsstraff på livstid kan anvendes.
3. Forbrytelser forøvet ved trykt skrift.

§ 70. En av underordnet myndighet fattet beslutning om å unnlate eller frafalle forfølgning kan omgjøres av den overordnede, når meddelelse herom tilstilles siktede senest to måneder, etterat han er blitt underrettet om den første avgjørelse.

Beslutter en jurisdiksjonssjef i henhold til § 66 nr. 3 å unnlate eller stanse forfølgningen av straffbar handling, har han i fredstid uten opphold å avgi begrunnet innstilling derom til vedkommende generaljurisdiksjonssjef.

Beslutter en generaljurisdiksjonssjef i samme tilfelle å unnlate eller stanse forfølgningen av straffbar handling, hvis påtale tilkommer ham etter § 69, avgir han uten opphold begrunnet innstilling derom til Kongen, hvem den endelige avgjørelse tilkommer.

En av underordnet myndighet iverksatt forfølgning kan frafalles av den overordnede.

§ 71. I det i § 10 omhandlede tilfelle oversender den militære påtalemyndighet saken til den borgerlige påtalemyndighet til behandling etter den borgerlige straffeprosesslov.

Har den militære påtalemyndighet for øvrig nektet å påtale eller frafalt påbegynt påtale av en borgerlig forbrytelse eller forseelse, der hører under militær straffemyndighet, uten at dette har hjemmel i § 66 nr. 2, kan privat forfølgning reises ved borgerlig straffedomstol etter reglene i den borgerlige straffeprosesslovs § 94.

§ 72. Har den militære påtalemyndighet nektet å påtale eller frafalt påbegynt påtale av en militær forbrytelse eller forseelse, uten at dette har hjemmel i § 66 nr. 2, kan fornærmede med mindre han har erklært, at han ikke forlanger påtale, i fredstid begjære spørsmålet om, hvorvidt tiltale bør skje, forelagt Høyesteretts militære Kjæremålsutvalg.[1])

Påtalemyndigheten innsender uoppholdelig begjæringen, ledsaget av sakens dokumenter og en fremstilling av de opplysninger, som den for øvrig besitter, samt de bemerkninger, hvortil den finner grunn, til Kjæremålsutvalget, som, innen det fatter sin avgjørelse, kan befale innhentet ytterligere opplysninger på noen i kapital 20 omhandlet måte.

Går Kjæremålsutvalgets kjennelse ut på, at tiltale skal skje, har påtalemyndigheten uten opphold å utferdige tiltalebeslutning overensstemmende med kjennelsen.

[1]) Jfr. midlertidig lov av 17 desember 1920 om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900, avsnitt A punkt 3.

Finner utvalget den av fornærmede framsatte begjæring åpenbart grunnløs, kan det pålegge ham helt eller delvis å erstatte de ved samme forvoldte omkostninger og derhos etter omstendighetene ilegge ham en bot.

§ 73. Vil noen framsette sådan begjæring som i § 72 omhandlet, må det skje senest innen fjorten dager, etterat meddelelse er tilstilt ham om den beslutning, der gir ham adgang dertil. For den, som ingen meddelse har erholdt, er fristen to måneder.

§ 74. Den borgerlige straffeprosesslovs § 96 finner tilsvarende anvendelse.

9. kapitel.

Siktede og hans forsvar.

§ 75. Den mistenkte er å anse som siktet, når forfølgning er innledet mot ham for domstolen eller forberedt ved beslutning om eller iverksettelse av beslag, ransakning eller pågripelse eller liknende mot ham rettede forholdsregler.

§ 76. Har siktede ikke nådd mindreårighetsalderen, tilkommer de ham tillagte partsrettigheter også vergen.

Er han sinnsyk har vergen hans partsrettigheter.

§ 77. Det skal beskikkes siktede forsvarer:

1. ved hovedforhandling for krigsrett samt for den militære Høyesterett[1]) utenfor det i § 202 omhandlede tilfelle;
2. ved tingvitner og granskninger, der opptas i henhold til § 153;
3. ved avhørelse av vitner eller ved granskning, når det antas at forretningen vil bli benyttet som bevis under hovedforhandlingen;
4. ved rettsmøter, fra hvilke siktede i henhold til § 141, jfr. den borgerlige straffeprosesslovs § 278 tredje ledd, er blitt utelukket.

Har siktede for retten eller under krigsforhør avgitt uforbeholden tilståelse, hvis riktighet bestyrkes ved de øvrige foreliggende opplysninger i en sak, der ikke kan medføre høyere straff enn fengsel i 8 år, unnlates så vel ved hovedforhandling for krigsrett som i anledning av særskilte bevisopptakelser beskikkelse av forsvarer, medmindre siktede framsetter begjæring derom. Har bot vært forelagt som disiplinærstraff, er det ikke nødvendig, at forsvarer beskikkes.

§ 78. Når forsvarer ikke er nødvendig etter reglene i § 77, men finnes fornøden på grunn av tilfellets særegne beskaffenhet, skal sådan beskikkes.

---

[1]) Jfr. midlertidig lov av 17 desember 1920 om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900, avsnitt A punkt 3.

§ 79. Til å gjøre tjeneste som forsvarere antar Kongen eller den han bemyndiger, ved Høyesterett et tilstrekkelig antall høyesterettsadvokater og ved andre retter et tilstrekkelig antall sakførere eller andre til vervet skikkede menn.

§ 80. Forsvarer for den enkelte sak eller det enkelte rettsmøte beskikkes ved krigsrett av krigsdommeren og for øvrig av rettens formann. Er flere forsvarere antatt for samme domstol, bør de, hvor intet derfor er til hinder, beskikkes etter tur til utførelse av forsvaret under hovedforhandling.

§ 81. I krigstid eller for øvrig når det ikke er anledning til å beskikke en av de etter § 79 antatte forsvarere kan en annen til vervet skikket mann antas.

Det samme gjelder, hvor en forsvarer får forfall eller uteblir i tilfelle, hvor benyttelse av forsvarer er foreskrevet eller finnes nødvendig.

§ 82. Finnes det fornødent til betryggende varetagelse av siktedes tarv, kan en annen forsvarer beskikkes istedenfor den opprinnelig beskikkede.

§ 83. På siktedes forlangende blir, såframt det kan skje, uten at saken lider opphold eller det offentlige pådras forøkede utgifter, en annen av de for domstolen etter § 79 antatte forsvarere å beskikke som sådan istedenfor den, der allerede er beskikket eller som står for tur til å beskikkes.

Under samme forutsetning bør, hvor omstendighetene ikke gjør det utilrådeligt, en annen sakfører eller en annen person, som finnes skikket for vervet, på siktedes forlangende beskikkes som hans forsvarer.

§ 84. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 109, 110 og 112 finner tilsvarende anvendelse.

§ 85. Den beskikkede forsvarer tilkommer godtgjørelse av statskassen, hvilken bestemmes etter reglene i den borgerlige straffeprosesslovs § 81.

10. kapitel.

Rettsmøter og rettsbøker.

§ 86. I krigstid, på sjøtokt og for øvrig i påtrengende tilfelle kan rettsmøte holdes på helligdag og til enhver tid av døgnet.

§ 87. Om rettsmøters offentlighet og offentlig gjengivelse av forhandlinger gjelder, hva der i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 113—116 er bestemt.

Foruten i de der omhandlede tilfelle kan i krigstid offentlighet besluttes utelukket, når hensynet til krigsforetagender eller militær

avdelings sikkerhet eller andre særlige grunner krever hemmlighold-delse.

§ 88. Når en militær rett består av en enkelt dommer, skal for-handlingene foregå i overvær av et militært rettsvitne.

Om militære rettsvitner gjelder, hva der i §§ 31 og 32 er bestemt om domsmenn.

§ 89. Reglene om ugildhet for rettsvitner i domstolslovens kapitel 6 kommer til anvendelse ved rettshandlinger som fremmes etter denne lov.

§ 90. For så vidt det uten særlig vanskelighet kan skje, skal de militære rettsvitner, når rettsforhandlingen er rettet mot en bestemt person, være av samme eller høyere grad enn siktede eller den av de siktede som er av den høyeste grad.

Rettsvitnene avgis etter dommerens henvendelse av den nær-meste eller en av de nærmeste avdelinger. Når det til unngåelse av skadelig opphold anses påkrevet, kan dommeren tilkalle rettsvitnene på den for borgerlige rettsvitner bestemte måte eller ved direkte budsendelse.

§ 91. De militære rettsvitner har å gi nøye akt på forhandlingene. Finner de under avhørelsen av siktede eller vitner, at opplysning ikke søkes om noe punkt, der er av betydning for forholdets mili-tære bedømmelse, har de å gjøre dommeren oppmerksom derpå. Det samme gjelder når de finner, at noen tilførsel til rettsboken av dom-meren om, hva der foregår under forhandlingene, vitner om en uriktig oppfatning eller er unøyaktig eller ufullstendig.

Domstolslovens § 103 siste ledd og § 104 kommer til anvendelse ved rettshandlinger som fremmes etter denne lov.

§ 92. Såframt militære rettsvitner ikke betimelig kan skaffes, kan borgerlige rettsvitner benyttes.

§ 93. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 119 —120 om rettergangspolitiet samt i §§ 121—123 om avhørelse ved tolk m. v. finner tilsvarende anvendelse.

§ 94. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 124 —127 og 129—132 om rettsbøker m. v. finner tilsvarende anvendelse.

Hva nevnte lovs § 126 foreskriver om protokollasjon ved med-domsrett og lagmannsrett finner anvendelse henholdsvis ved krigs-rett og den militære Høyesterett.[1])

Ved krigsrett er det krigsdommeren under hvem den i nevnte lovs § 130 omhandlede avgjørelse henligger.

---

[1]) Jfr. midlertidig lov av 17 desember 1920 om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900, av-snitt A punkt 3.

11. kapitel.

Forening av straffesaker, verneting m. v.

§ 95. Forfølgning mot samme person for flere straffbare handlinger eller mot flere personer som medskyldige i samme straffbare handling blir å forene i én sak, for så vidt det lar seg gjøre uten vesentlig forhaling eller vanskelighet.

Med rettens samtykke kan også for øvrig forfølgningen av flere straffbare handlinger forenes i én sak, likesom flere forente saker etter dens befaling eller med dens samtykke kan atskilles.

§ 96. Med hensyn til verneting for enkeltstående rettshandlinger finner i alminnelighet bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs § 135 anvendelse.

Er det ved noen jurisdiksjon anordnet særlig militær forhørsrett, foretas som regel de nevnte rettergangsskritt i de til jurisdiksjonen hørende saker ved samme, men kan også forlanges foretatt ved annen militær forhørsrett, når det av hensyn til sakens opplysning eller til besparelse av tid eller omkostninger for noen anses ønskelig.

§ 97. Hovedforhandling i første instans foretas for krigsretten ved den generaljurisdiksjon eller jurisdiksjon, hvis sjef har påtalemyndighet i saken.

§ 98. Den borgerlige straffeprosesslovs §§ 138—144 finner tilsvarende anvendelse.

§ 99. Kreves det, forinnen tiltale er reist, befaling, bemyndigelse eller stadfestelse av retten i anledning av en handlings foretakelse, utgår den fra den militære forhørsrett på det sted, hvor handlingen er eller tilsiktes foretatt, eller fra den særlige militære forhørsrett ved den jurisdiksjon, hvis sjef har påtalemyndighet i saken. Etter det nevnte tidspunkt utgår den som regel fra den rett, ved hvilken saken står.

Er det fare ved opphold, kan den fornødne befaling eller bemyndigelse erholdes av enhver militær forhørsrett.

12. kapitel.

Forkynnelser, meddelelser og frister.

§ 100. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 146—161 finner tilsvarende anvendelse med følgende endringer:

Forkynnelsen besørges av en befalingsmann, et stevnevitne eller en polititjenestemann. Hva der i nevnte paragrafer er bestemt for polititjenestemenn gjelder også for befalingsmenn, ved hvem forkynnelse skjer.

Ved avdeling av den væpnede makt utenfor rikets grenser kan forkynnelse finne sted etter de regler, som gjelder for forkynnelse innen riket.

I krigstid er så vel siktede som andre personer pliktige til å møte ved ethvert rettsmøte etter muntlig tilsigelse og uten opphold.

13. kapitel.

Rettenes rådslagninger og avgjørelser.

§ 101. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 162—170 finner tilsvarende anvendelse med følgende endringer:

De for den alminnelige Høyesterett gitte forskrifter om rådslagning og stemmegivning gjelder også ved den militære Høyesterett[1]) dog således, at de tvende offiserer avgir sin stemme nest foran justitiarius og i enhver sak trekker lodd om, hvem av dem skal stemme først, samt at i tilfelle av fornyet behandling stemmegivning foregår for lukkede dører.

Til en for tiltalte ugunstig avgjørelse utkreves ved krigsrett minst 4 stemmer.

Ved krigsrett avgir krigsdommeren stemme først.

Av domsmennene stemmer de lavere klasser foran de høyere. Domsmenn av samme klasse stemmer i den orden, som ved loddtrekning avgjøres.

14. kapitel.

Vitner.

§ 102. Ved hovedforhandling for den militære Høyesterett[1]) plikter vitne å møte fra det hele rike. Ved hovedforhandling for krigsrett plikter det å møte, når det bor eller oppholder seg innen sådan avstand fra rettstedet, at det for å nå dette ikke må reise over 600 km med jernbane, 300 km med dampskip eller 100 km på annen måte eller en tilsvarende veilengde dels på den ene, dels på den annen måte. Ved annet militært rettsmøte plikter vitnet å møte innen den kjøpstad eller det tinglag, hvor det bor eller oppholder seg, samt når veilengdene ikke overstiger tredjedelen av de ovennevnte.

Når det finnes maktpåliggende, at et vitne møter under hovedforhandling ved krigsrett i tilfelle, hvor det ikke er pliktig dertil etter foranstående regler, kan retten etter andragende fra noen av partene utvide dets møteplikt. Dog bør avsluttelse av overenskomst

[1]) Jfr. midlertidig lov av 17 desember 1920 om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900, avsnitt A punkt 3.

om frivillig møte først forsøkes, hvis det kan skje, uten at saken utsettes for forsinkelse.

§ 103. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 172—189 finner tilsvarende anvendelse.

Når innkallelse av vitner til hovedforhandling skjer fra påtalemyndighetens side, utgår stevningen fra krigsadvokaten (generaladvokaten). Til rettsmøter utenfor hovedforhandling utgår stevningen fra retten.

Er vitnet tjenestgjørende ved oppsatt militær avdeling, kan stevningen istedenfor å forkynnes leses på dagsordren, når det skjer i vitnets påhør.

Ved krigsrett utfører krigsdommeren, hva der etter den borgerlige straffeprosesslovs § 182 påligger rettens formann.

Militærperson, der tjenestgjør i krigstid eller på sjøtokt, kan for vegring av å vitne eller avlegge ed ikke hensettes i fengslig forvaring uten hans foresattes samtykke.

15. kapitel.

Sakkyndige og gransking.

§ 104. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 190—211 finner tilsvarende anvendelse.

Dog, skal når sakkyndige tilkalles til rettslig gransking (jfr. den borgerlige straffeprosesslovs § 201), også militære rettsvitner overvære denne, med mindre de sakkyndige har de for militære rettsvitner bestemte egenskaper.

Rettslig likskue (den borgerlige straffeprosesslovs § 211) finner ikke sted ved militær rett, med mindre det er grunn til å anta, at døden er forvoldt ved en forbrytelse, der hører under militær straffemyndighet.

16. kapitel.

Beslag.

§ 105. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 212—220 finner tilsvarende anvendelse, for så vidt intet motsatt er bestemt i nærværende kapitel.

§ 106. Beslagleggelsen iverksettes av retten, den militære påtalemyndighets tjenestemenn eller andre militære befalingsmenn eller vakthavende, politiets tjenestemenn eller, når noen gripes på frisk gjerning, av enhver, som er berettiget til å pågripe ham. Likeoverfor tjenestgjørende militærpersoner bør dog beslagleggelsen ikke foretas av politiets tjenestemenn eller privat mann, såframt den uten skadelig opphold kan skje av en militær befalingsmann eller vakthavende.

§ 107. Bestemmelsen i den borgerlige straffeprosesslovs § 214 finner i krigstid, når siktelsen gjelder krigsforræderi eller blotstillelse av krigsmakten, ikke anvendelse på skriftlige meddelelser mellom siktede og de i nevnte lovs § 176 nr. 1—3 omhandlede personer.

§ 108. (Opphevet ved lov nr. 14 av 22 mai 1902.)

§ 109. Til åpning og gjennomsyn av brev og andre postforsendelser, telegrammer og andre papirer (jfr. den borgerlige straffeprosesslovs § 218) kan i krigstid, når ingen krigsdommer eller militær forhørsdommer er tilstede, vedkommende krigsadvokat eller en påtaleberettiget befalingsmann tre i dommerens sted, såframt bemyndigelse dertil er meddelt av den rett, som har besluttet beslagleggelsen, eller det i andre tilfelle av hensyn til sakens beskaffenhet finnes særlig påkrevet, at åpning og gjennomsyn straks iverksettes. Krigsadvokaten eller befalingsmannen har i så fall å treffe de i den borgerlige straffeprosesslovs § 219 omhandlede forføyninger.

Om det foretatte gis snarest mulig innberetning til retten.

17. kapitel.

Ransakning.

§ 110. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 221—227 finner tilsvarende anvendelse, for så vidt intet motsatt er bestemt i nærværende kapitel.

§ 111. Foruten de i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 222 og 223 nevnte hus og rom kan uavhengig av de i nevnte lovs § 221 foreskrevne betingelser, og uten at beslutning av rett eller påtalemyndighet er fornøden, ransakning finne sted i kaserne, barakke, krigsfartøy og andre militære bygninger og rom så vel som i hus og rom, som står under særlig oppsikt av de militære myndigheter eller er stedet for en bedrift, hvortil tillatelse av de militære myndigheter utfordres. Den, som skal foreta ransakning, har først å forebringe sitt ærend for den på stedet for øyeblikket høystkommanderende.

Befalingsmann og polititjenestemann, der ifølge beslutning skal pågripe en mistenkt, kan i dette øyemed uten særskilt hjemmel foreta ransakning av hans bolig og rom.

§ 112. Ransakningen iverksettes av retten, en påtaleberettiget eller annen militær befalingsmann eller av en polititjenestemann. I militære bygninger og rom og hos tjenestgjørende militærperson bør den fortrinsvis foretas av en militær befalingsmann.

Ransakningen skal så vidt mulig skje i overvær av et tilkalt vitne, som fortrinsvis bør tas blant personer som har de for militære rettsvitner foreskrevne egenskaper eller er oppført i borgerlig rettsvitneutvalg.

18. kapitel.

Pågripelse og fengsling.

§ 113. Enhver, der hører under militær straffemyndighet, kan pågripes:

1. når han forstyrrer den offentlige orden eller gjør seg skyldig i overhørighet eller grov tilsidesettelse av disiplinen og det anses nødvendig for dennes opprettholdelse, at han straks heftes, eller;
2. når han forser seg i drukkenskap eller annen opphisset tilstand, så at han ikke er mottakelig for forestillinger, og hans forhold gir særlig grunn til å frykte for, at han, om han forblir på fri fot kan forledes til forgripelse på foresatt eller til annet grovt brudd på den militære disiplin.

§ 114. Den, som med skjellig grunn mistenkes for en straffbar handling der kan medføre høyere straff enn fengsel i 6 måneder, kan pågripes,

1. når han treffes eller forfølges på frisk gjerning eller friske spor og hans pågripelse antas påkrevet for å hindre flukt eller sikre beviset;
2. når det av hensyn til straffens størrelse eller av annen årsak er anledning til å frykte for, at han vil unndra seg forfølgningen eller straffens fullbyrdelse;
3. når hans forhold gir særlig føye til å frykte for, at han ved tilintetgjørelse av gjerningens spor eller ved avtale med vitner eller medskyldige eller på annen måte vil forspille beviset, eller
4. når det er særlige grunner til å frykte for, at han vil gjenta den straffbare handling eller fullbyrde en straffbar handling, som han har forsøkt eller truet med.

§ 115. Uten hensyn til straffens størrelse kan den mistenkte pågripes:

1. når han treffes på frisk gjerning og ikke avstår fra sin straffbare virksomhet;
2. når han treffes i ferd med å unnvike eller bevislig gjør forberedelse dertil, eller
3. når han ikke vites å ha fast bopel i riket eller er en ukjent person, der ikke kan gjøre rede for seg, og det er grunn til å frykte for, at han vil unndra seg forfølgningen eller straffens fullbyrdelse.

§ 116. Hører den straffbare handling, til dem, der alene etter fornærmedes begjæring påtales av det offentlige, kan pågripelse ikke finne sted, forinnen sådan begjæring er framsatt, med mindre det er grunn til å frykte for, at opphold vil forspille øyemedet, og det er overveiende sannsynlig, at påtale vil bli begjært. Den fornærmede

eller, om det er flere, i det minste en av dem må uoppholdelig underrettes om pågripelsen. Kan ikke dette skje, eller hvis begjæring om påtale etter skjedd underretning ikke framsettes, så snart det etter omstendighetene anses mulig, skal pågrepne straks løslates.

§ 117. Pågripelsen besluttes av påtalemyndigheten eller retten og iverksettes enten av den påtaleberettigede befalingsmann, der har besluttet pågripelsen, eller av en annen foresatt befalingsmann, eller av hvem, der ellers særlig bemyndiges dertil.

Beslutningen skal tilstrekkelig tydelig betegne mistenktes person samt angi den straffbare handling, for hvilken han siktes, det sted, til hvilket han skal bringes, og en påtaleberettiget befalingsmann eller krigsdommer eller militær forhørsdommer, for hvilken han skal framstilles.

Er den befalingsmann eller dommer, for hvem framstillelse skal skje, en annen enn den, der har fattet beslutningen, skal en gjenpart eller skriftlig gjengivelse av samme tillikemed meddelelse om grunnen til pågripelsen samt andre forhåndenværende opplysninger straks oversendes.

Har en påtaleberettiget befalingsmann besluttet pågripelsen i pågrepnes overvær umiddelbart etter å ha opptatt forklaring angående den straffbare handling på den i § 122 omhandlede måte, kan han straks forholde seg etter § 123 uten å bestemme ytterligere framstillelse av pågrepne for noen befalingsmann.

§ 118. Hvor beslutning av påtalemyndigheten eller av retten ikke uten fare kan oppebies, kan pågripelse uten sådan beslutning iverksettes:

1. av mistenktes foresatte eller, når foresatt ikke er tilstede, av annen mistenkte overordnet befalingsmann eller, hvis mistenkte ikke er militærperson, av enhver befalingsmann;
2. av militær vakt, ronde, patrulje, skiltvakt eller annen til sikkerhet eller ordens overholdelse utsendt militær avdeling eller krigsmann, såframt pågripelsen er begrunnet i brudd på den militære orden eller i andre straffbare handlinger, som de nevnte vakthavende ifølge sin instruks skal avverge;
3. av politiets tjenestemenn, såframt forbrytelsen eller forseelsen er belagt med straff i den borgerlige straffelovgivning eller består i rømming, ulovlig fraværelse eller annen unndragelse fra krigstjenesten, og i samme tilfelle av enhver, når mistenkte treffes eller forfølges på frisk gjerning eller friske spor. Er mistenkte en tjenstgjørende militærperson, bør dog pågripelsen ikke foretas av politiets tjenestemenn eller privat person, såframt den uten skadelig opphold kan iverksetttes av en militær befalingsmann eller vakthavende.

§ 119. Ved pågripelsen eller så snart det er gjørlig, skal den skriftlige beslutning når sådan has, på forlangende forevises eller oppleses for pågrepne, som derhos i fredstid har rett til å fordre gjenpart av samme.

§ 120. Pågripelsen bør iverksettes med den skånsel, som øyemedet tillater.

Den pågrepnes våpen samt andre ting, som kan benyttes til vold eller unnvikelse, fratas ham, og personlig ransakning kan foretas, for så vidt det er grunn til å formode, at han har sådanne ting hos seg.

§ 121. Den pågrepne skal snarest mulig framstilles for den i beslutningen bestemte befalingsmann eller dommer eller, om han er pågrepet uten beslutning, for den nærmeste påtaleberettigede befalingsmann.

Ville framstillelse for den bestemte dommer være forbunden med større ulempe, kan framstillelse for nærmeste militære forhørsdommer eller krigsdommer tre isteden.

Kan framstillelse for de nevnte befalingsmenn ikke skje senest dagen etter pågripelsen, kan pågrepne forlange seg framstillet snarest mulig for nærmeste militære forhørsdommer eller krigsdommer.

Er pågripelsen foretatt av privat mann, skal denne, hvor framstillelse etter foranstående regler ikke ufortøvet kan skje, overlevere pågrepne til nærmeste befalingsmann, politi- eller fengselstjenestemann, der fatter beslutning, om pågripelsen foreløpig skal opprettholdes, og deretter har å forholde seg, som om han selv hadde foretatt pågripelsen.

§ 122. Den myndighet, for hvilken pågrepne framstilles, skal i rettsmøte eller vitners overvær motta hans forklaring og innhente de opplysninger, hvortil det i øvrig måtte være adgang, samt opptegne de avgitte forklaringer og den fattede beslutning.

§ 123. Den påtaleberettigede befalingsmann, for hvem pågrepne framstilles, fatter beslutning om, hvorvidt pågripelsen foreløpig skal opprettholdes eller løslatelse skje med eller uten betingelser.

Antas saken ikke å egne seg til disiplinær avgjørelse, skal pågrepne, såframt han ikke løslates, snarest mulig framstilles for nærmeste militære forhørsdommer eller krigsdommer, eller, hvis rettslig forfølgning allerede er innledet, for vedkommende rett (§ 125).

Finnes derimot saken å egne seg til disiplinær avgjørelse, foretas uoppholdelig de fornødne skritt hertil. Er saken ikke avgjort disiplinært innen tre dager etter pågripelsen, kan pågrepne, såframt han ikke løslates, forlange seg framstillet snarest mulig for nærmeste militære forhørsdommer eller krigsdommer.

§ 124. Er den dommer, for hvem framstillelse i henhold til §§ 121 eller 123 finner sted, ikke etter § 125 berettiget til å avgjøre spørsmålet, om pågrepne skal være varetektsfengsel underkastet, fatter han beslutning om, hvorvidt pågripelsen foreløpig skal opprettholdes eller løslatelse skje med eller uten betingelser. Løslates ikke pågrepne, skal han snarest mulig framstilles for vedkommende rett, og utskrift av det opptegnede tillikemed de framlagte dokumenter oversendes denne.

Om avgjørelsen gis uoppholdelig meddelelse til påtalemyndigheten, såframt den ikke har vært tilstede ved samme.

§ 125. Hvorvidt pågrepne skal være varetektsfengsel underkastet, avgjøres ved kjennelse av den rett, for hvilken rettslig forfølgning er innledet. Når dom er avsagt og saken ikke er innbrakt for høyere rett, tilkommer avgjørelsen den rett, som har dømt i saken. Er rettslig forfølgning ennå ikke innledet, avsis kjennelsen av den dommer, for hvilken pågrepne ifølge pågripelsesbeslutningen eller i henhold til §§ 121 eller 123 er framstillet. Den nærmeste militære forhørsdommer eller krigsdommer kan også ellers treffe avgjørelsen, når pågrepnes framstillelse for den rett, ved hvilken forfølgningen finner eller har funnet sted, ville være forbundet med større ulemper, dog, at utskrift av det protokollerte og sakens dokumenter uten opphold tilstilles denne.

Kjennelsen avsis, så vidt mulig, innen rettsmøtets slutning og forkynnes straks eller snarest mulig for pågrepne, der i fredstid kan forlange seg utskrift meddelt innen 24 timer. Om kjennelsen gis også uoppholdelig meddelelse til påtalemyndigheten, såframt den ikke har vært tilstede ved avsigelsen.

§ 126. Varetektsfengsel kan kun besluttes anvendt:

1. når pågrepnes forhold fremdeles gir særlig grunn til å frykte for, at han, om han løslates, vil forgripe seg på foresatt eller gjøre seg skyldig i annet grovt brudd på den militære disiplin, eller
2. når det fremdeles er skjellig grunn til mistanke mot pågrepne og noen i § 114 nr. 2, 3 eller 4 eller i § 115 nr. 2 eller 3, jfr. § 116, nevnt betingelse for pågripelse er tilstede.

§ 127. Uten foregående pågripelse kan fengslingskjennelse avsis mot en mistenkt, der er til stede i rettsmøte, etter at det er gitt ham anledning til å uttale seg derom.

§ 128. I krigstid kan retten ikke beslutte pågripelse eller fengsling av tjenestgjørende militærperson uten begjæring av den militære påtalemyndighet.

§ 129. (Opphevet ved lov nr. 14 av 22 mai 1902.)

§ 130. Fengslingen oppheves, så snart grunnene for samme bortfaller.

Beslutning om fengslings opphør fattes av påtalemyndigheten, men kan også på embets vegne eller etter begjæring av siktede fattes av den rett, som det etter reglene i § 125 ville tilkomme å avgi fengslingskjennelse.

Frifinnes siktede, skal han straks løslates, med mindre påtalemyndigheten, før løslatelsen iverksettes, avgir erklæring om anke eller begjæring om fornyet behandling ved høyere rett og den domstol, som har avsagt frifinnelsesdommen, på begjæring beslutter, at fengslingen skal vedvare.

Kjennelse, hvorved noen er besluttet fengslet eller løslatt, kan til enhver tid omgjøres.

§ 131. Om sikkerhetsstillelse og andre forholdsregler, der trer istedenfor fengsling, gjelder, hva der i den borgerlige straffeprosesslovs § 245, § 246 første og tredje ledd samt §§ 247 og 248 er bestemt.

Beslutning om anvendelse av deslike forholdsregler, for så vidt det ikke er enighet mellom påtalemyndigheten og siktede, eller om deres opphør, hvor de ikke av påtalemyndigheten frafalles, eller om stillet sikkerhets forbrytelse fattes av den domstol, som det etter reglene i § 125 ville tilkomme å avgi fengslingskjennelse.

§ 132. Bestemmelsene om etterlysning i den borgerlige straffeprosesslovs § 250 finner tilsvarende anvendelse.

19. kapitel.

Siktedes innkallelse for retten og avhørelse.

§ 133. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 251—252, § 253 unntagen siste punktum samt §§ 254—261 finner tilsvarende anvendelse.

Stevning til hovedforhandling utgår fra krigsadvokaten (generaladvokaten), til annet rettsmøte fra retten.

Militærperson, der tjenstgjør i krigstid eller på sjøtokt, kan ikke i henhold til bestemmelsen i den borgerlige straffeprosesslovs § 254 avhentes eller hensettes i fengslig forvaring uten hans foresattes samtykke.

20. kapitel.

Etterforskningen.

§ 134. Befalingsmann der gjennom anmeldelse eller på annen måte kommer til kunnskap om, at straffbar handling, der hører under militær straffemyndighet, er forøvet av noen under hans befaling

stående person, har uoppholdelig å foreta eller bevirke foretatt etterforsking desangående.

I tilfelle av muntlig anmeldelse skal mottakeren straks opptegne den og erverve anmelderens vedtakelse av opptegnelsens riktighet. Opptegnelse kan unnlates, når det handles om små rent militære forseelser, som straks avgjøres disiplinært eller antas på sådan måte at ville bli avgjort innen 24 timer.

§ 135. Etterforskningens øyemed er å framskaffe opplysninger, som er tilstrekkelig til å bestemme, om disiplinærstraff skal anvendes, eller om rettslig forfølgning skal innledes mot noen bestemt person ved beslutning om tiltale.

Derhos blir i tilfelle de ytterligere opplysninger å innhente, som måtte utfordres til forberedelse av bevisførslen så vel fra påtalens som forsvarets side eller til avgjørelse av spørsmålet om siktedes fengsling eller løslatelse.

Beviser, som befryktes ellers å kunne gå tapt, blir å oppta. Det samme gjelder andre beviser, som ikke egner seg til opptakelse under hovedforhandling, når de has ved hånden eller betydelig tidsspille eller bekostning vil kunne unngås derved.

Skjønnes rettslig gransking å være ønskelig, bør den forefunne tilstand søkes bevart uforandret, inntil rettshandlingen kan finne sted.

§ 136. Avhenger påtalen av en særskilt myndighet skal påtalemyndigheten uoppholdelig gi vedkommende meddelelse om, hva der er kommet til dens kunnskap, og imidlertid foreta de skritt, som ikke uten skade kan oppsettes.

Er påtalen avhengig av en privats begjæring, kan påtalemyndigheten, såframt det er grunn til å anta, at fornærmede ikke begjærer påtale, fordi gjerningen er ham ubekjent, bringe de framkomne opplysninger til hans kunnskap, men foretar ikke videre etterforskninger, førenn begjæring foreligger. Er det overveiende sannsynlig, at påtale vil bli begjært, kan dog uoppsettelige etterforskningsskritt foretas, forinnen begjæring er framkommet.

Antas et tilfelle å foreligge, hvor påtale vil bli unnlatt i henhold til § 66 nr. 3, bør, inntil spørsmålet herom er avgjort, blot de skritt foretas, som ikke uten skade kan oppsettes.

§ 137. Påtalemyndigheten kan i etterforskningens øyemed innhente forklaringer og la dem opptegne. I krigstid kan også andre enn militærpersoner beordres til frammøte for å avgi forklaring.

Forklaring som opptas av generaladvokaten eller en krigsadvokat (krigsforhør), avgis i overvær av et vitne, som medunderskriver protokollen. Om dette vitne gjelder reglene om rettsvitner i §§ 88—91. Særskilt protokollfører bør om mulig benyttes.

§ 138. Påtalemyndigheten kan hos retten begjære foretakelsen av de i kapitel 14—19 omhandlede skritt, som den ikke selv er berettiget til å foreta, eller som den finner hensiktsmessig bør foretas av retten.

Er begjæringen utgått fra andre enn en generaljurisdiksjonssjef eller jurisdiksjonssjef, eller angår den noe i kapitel 16, 17 og 18 omhandlet skritt, prøver domstolen i enhver henseende, hvorvidt begjæringen er tilstrekkelig begrunnet. Det samme gjelder, om begjæringen er utgått fra en generaljurisdiksjonssjef eller en jurisdiksjonssjef, når generaladvokaten eller krigsadvokaten ikke har medundertegnet begjæringen eller kan ses ikke å være enig i denne.

Ellers er domstolen pliktig til å etterkomme begjæringen, med mindre den finder, at det forhold, som danner etterforskningens gjenstand, ikke er straffbart, eller at det ikke er lovlig adgang til å ta den til følge.

Nekter retten å etterkomme begjæringen, skjer det ved kjennelse.

§ 139. Siktede så vel som mistenkte, mot hvem etterforskning er påbegynt, kan hos retten begjære foretatt rettergangsskritt til avkreftelse av mistanken.

Retten avslår begjæringen, når den ikke finner den tilstrekkelig begrunnet.

§ 140. Retten kan av egen drift foreta sådanne skritt som ikke uten skade kan oppsettes, samt hva der hensiktsmessig kan gjøres i forbindelse med andre rettergangsskritt.

For øvrig strekker dens virksomhet seg ikke ut over det begjærte og stanser, når begjæringen tas tilbake.

§ 141. På rettsmøter, der avholdes under etterforskningen finner bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 272, 275 første ledd samt §§277—280 tilsvarende anvendelse.

§ 142. Har siktede i en sak angående noen etter militær lov straffbar handling, der ikke kan medføre strengere straff enn fengsel i 3 år eller angående en borgerlig forbrytelse eller forseelse, der etter den borgerlige straffeprosesslovs regler ville henhøre under meddomsrett innen retten avgitt en uforbeholden tilståelse, hvis riktighet bestyrkes av de øvrige foreliggende opplysninger, kan saken, når det begjæres av den militære påtalemyndighet, og siktede deri samtykker, fremmes til doms og pådømmes av forhørsretten uten tiltalebeslutning.

Dog bør dette ikke skje, når saken antas å burde pådømmes i forening med andre saker, eller dommeren finner, at det kan være grunn til å unnlate påtale i henhold til § 66.

Straffens skjærpelse i krigstid kommer her ikke i betraktning.

21. kapitel.

Tiltalebeslutningen.

§ 143. Når saken er tilstrekkelig forberedt dertil, fattes uten opphold beslutning om, hvorvidt tiltale skal reises.

§ 144. Finnes tiltale å burde reises, men saken ikke antas for tiden å burde fremmes, enten fordi siktede er sinnsyk, eller fordi hans oppholdssted ikke vites, eller fordi han oppholder seg i utlandet, stilles den foreløpig i bero.

Påtalemyndigheten skal i siste tilfelle tilstille siktede meddelelse herom og oppfordring til å framstille seg til mottakelse av dom.

At saken foreløpig er stillet i bero er ikke til hinder for, at det skrides til bevisopptakelse i overensstemmelse med reglene i § 153, hvis det er fare for, at beviser kan gå tapt.

§ 145. Tiltalebeslutningen skal angi, for hvilken domstol saken skal anlegges, og inneholde tiltaltes navn eller en nøyaktig betegnelse av hans person.

Den skal i korthet, men så vidt mulig med nøyaktig angivelse av tid og sted, gjenstand og lignende framstille den handling, for hvilken tiltale reises, med framhevelse av de i loven beskrevne kjennemerker og under henvisning til den eller de straffebestemmelser, som antas å kunne komme til anvendelse.

Tiltalebeslutningen skal medundertegnes av den generaladvokat eller krigsadvokat, som har medvirket ved dens utferdigelse, jfr. § 54, 2. ledd.

§ 146. Den på påtalemyndighetens vegne møtende kan under hovedforhandlingen ved anmerkning på tiltalebeslutningen

1. rette feiltagelser med hensyn til benevnelser, tidsangivelser, framstillingen av handlingens kjennemerker etter loven og lignende omstendigheter, og
2. med rettens samtykke utvide tiltalen til andre straffbare handlinger enn de i tiltalebeslutningen omhandlede, såframt det ikke kan lede til anvendelse av en strengere straffebestemmelse, og tiltalte enten har samtykket deri eller har avgitt en fullstendig og troverdig tilståelse.

Skulle tiltalen som følge av den foretatte rettelse eller utvidelse ikke kunne møtes ved det motbevis eller forsvar, som tiltalte har hatt oppfordring til å forberede seg på, kan han forlange en passende utsettelse.

22. kapitel.

Forberedelsen til hovedforhandling for krigsrett.

§ 147. Så snart tiltale er besluttet, sørger påtalemyndigheten for, at det i fornødent fall beskikkes tiltalte en forsvarer.

Tiltalebeslutningen skal uoppholdelig forkynnes tiltalte, i tilfelle med tilkjennegivende om, hvem der har å utføre forsvaret for ham.

§ 148. Har tiltalte forsvarer, tilstilles denne samtidig en gjenpart av tiltalebeslutningen tillikemed sakens aktstykker, viktige dokumenter dog i regelen kun i avskrift, med angivelse av, hvilke beviser aktes benyttet, hvorledes de tenkes ervervet, hva dermed aktes godtgjort og når og hvor saken antas å burde foretas.

Dokumenter, som tilbakeholdes, og andre synlige beviser gjøres såvidt mulig tilgjengelig på hensiktsmessig og betryggende måte.

§ 149. Forsvareren har ufortøvet på hensiktsmessig måte, dog så vidt mulig uten særskilt utgift for det offentlige, å inntre i overlegning med tiltalte. Innen en av påtalemyndigheten oppgitt frist, der av krigsdommeren på begjæring kan forlenges, når særlige grunner finnes å tale derfor, skal han deretter oversende aktene til sistnevnte med angivelse av, hvilke vitner han på sin side akter å innstevne eller ønsker innstevnt, hvilke beviser han i øvrig tilsikter å benytte, hvorledes de tenkes ervervet, hva han ved sine vitner og øvrige beviser akter å godtgjøre, samt hvorvidt han er enig i forslaget om tid og sted for sakens foretakelse. Gjenpart av denne meddelelse tilstilles samtidig påtalemyndigheten.

På dokumenter og andre synlige beviser, som ikke kan medfølge finner bestemmelsen i foregående paragrafs annet ledd anvendelse.

Ved aktenes oversendelse kan forsvareren beholde de ham i avskrift tilsendte dokumenter. Av andre dokumenter og rettsakter tar han selv de nødvendige avskrifter.

§ 150. Finner forsvareren:

1. at det, førenn saken videre fremmes, ved retslig avhørelse bør framskaffes særlig påpekte opplysninger til fjernelse av mistanken eller til begrunnelse av straffrihet, eller
2. at de av ham påpekte beviser bør besørges ervervet av påtalemyndigheten, eller
3. at beviser, som denne tilsikter å benytte, bør erverves på annen måte enn av denne angitt,

har han samtidig herom å framsette begjæring. Gjenpart av begjæringen sendes uoppholdelig påtalemyndigheten.

Antar forsvareren, at saken, således som den er anlagt, ikke kan fremmes, eller at påtalemyndigheten har oversett noen utenfor bevisspørsmålet liggende omstendighet, på grunn av hvilken tiltalte ikke kan felles, bør han gjøre påtalemyndigheten oppmerksom herpå.

§ 151. Er tiltalte uten forsvarer, sender påtalemyndigheten aktene tillikemed de i § 148 omhandlede meddelelser til krigsdommeren der undersøker, hvorvidt andre eller flere opplysninger enn oppgitt bør søkes ervervet, og i den anledning kan oppfordre tiltalte til å avgi møte for seg. Ved tiltalebeslutningens forkynnelse skal det meddeles tiltalte en oppgave over de beviser, som påtalemyndigheten akter å føre.

§ 152. Krigsdommeren sender aktene tilbake til påtalemyndigheten med underretning om, hva han uten eller etter derom framsatt begjæring beslutter foretatt til sakens opplysning.

Herom gis også meddelelse til forsvareren eller tiltalte, om han er uten forsvarer.

Krigsdommerens avgjørelse av noen av forsvareren eller tiltalte framsatt begjæring angående sakens opplysning kan ikke påankes eller påkjæres.

§ 153. Når et bevis enten aldeles ikke eller ikke uten uforholdsmessig ulempe eller omkostning kan føres under hovedforhandlingen, eller dets førelse ikke uten fare kan oppsettes til denne, lar påtalemyndigheten det etter krigsdommerens pålegg eller av egen drift oppta forut for samme. Finner den det unødvendig å avgi møte meddeler den retten dette, i hvilket tilfelle rettshandlingen kan fremmes uten sådant møte, når det tilstrekkelig tydelig er betegnet, hvilke opplysninger der søkes.

Når påtalemyndigheten begjærer sådan bevisopptakelse, bør den samtidig underrette motparten derom.

På bevisopptakelsen finner for øvrig, for så vidt intet annet er bestemt, reglene i den borgerlige straffeprosesslovs § 277 tilsvarende anvendelse.

Av bevisopptakelsen blir utskrift snarest mulig å tilstille påtalemyndigheten samt forsvareren eller tiltalte, om han er uten forsvarer.

§ 154. Bestemmer noen av partene seg til å benytte andre beviser enn de allerede oppgitte eller å gi slipp på noen av disse eller å erverve eller benytte bevisene på annen måte, enn oppgitt, skal motparten og krigsdommeren underrettes etter forskriftene i §§ 148 og 149.

§ 155. Krigsdommeren berammer tid og sted for sakens foretakelse.

Berammelsen oversendes påtalemyndigheten eller den som av denne er oppgitt, og gjenpart av samme meddeles forsvareren eller

tiltalte, om han er uten forsvarer, og i fornødent fall tillike påtalemyndigheten.

§ 156. Påtalemyndigheten sørger for at siktede og vitner, der ikke er på fri fot, og siktede, mot hvem sådan kjennelse er avsagt, som omhandles i den borgerlige straffeprosesslovs § 254, jfr. nærværende lovs § 133, betimelig blir frambrakt til rettsstedet.

§ 157. Har siktede for retten avgitt uforbeholden tilståelse, hvis riktighet det ikke er grunn til å dra i tvil, bør i alminnelighet kun de personer innstevnes som vitner, der kan gi forklaringer, som umiddelbart angår selve forøvelsen av gjerningen, eller som angår tiltaltes større eller mindre straffskyld. Når flere personer antas å ville avgi en ensartet og overensstemmende forklaring om saken eller om en enkelt side ved samme, bør kun så mange innstevnes, som skjønnes fornødent.

§ 158. Vil tiltalte eller hans forsvarer innstevne vitner til hovedforhandlingen, må den lovbestemte betaling enten erlegges forskuddsvis eller nedlegges hos påtalemyndigheten, der påtegner stevningen bevitnelse herom. Finner påtalemyndigheten eller retten innstevningen begrunnet, erstattes utgiftene av det offentlige.

23. kapitel.

Hovedforhandlingen for krigsrett.

§ 159. Hovedforhandlingen er muntlig. Skrift anvendes kun i den utstrekning, som loven bestemmer. Ved muntlige uttalelser benyttes fritt foredrag.

§ 160. Krigsdommeren leder forhandlingen og drar omsorg for å fjerne alt, som til unytte trekker den i langdrag. Han kan, for så vidt intet motsatt er bestemt, stanse den videre forhandling angående spørsmål, som han anser tilstrekkelig drøftet.

Innsigelser mot hans ledelse avgjøres av retten.

§ 161. Påtalemyndigheten kan unnlate å avgi møte, når forsvarer er unødvendig av den grunn, at siktede har avgitt en uforbeholden tilståelse.

Uteblir påtalemyndigheten for øvrig enten ved forhandlingens begynnelse eller i løpet av denne, utsettes saken med mindre omstendighetene gjør det mulig isteden å beskikke noen, som straks kan utføre vervet.

Det samme gjelder, om det ingen forsvarer er til stede, hvor sådan er nødvendig, dog kan frifinnelsesdom avsis og en forhandling som forutses utvilsomt å ville lede hertil, fortsettes eller fremmes, selv om ingen forsvarer møter.

§ 162. Tiltalte skal være til stede, så lenge han har adgang til å få ordet. Dog kan det tillates ham å fjerne seg, etterat hans avhørelse har funnet sted og inntil domsavsigelsen. Forlater han rettsstedet uten rettens tillatelse, kan forhandlingen under enhver omstendighet fortsettes, såframt hans nærværelse, ikke finnes fornøden av hensyn til sakens opplysning.

§ 163. Såframt retten ikke finner tiltaltes nærværelse fornøden av hensyn til sakens opplysning, kan forhandlingen fremmes eller fortsettes, uaktet tiltalte uteblir, når

1. saken angår ulovlig fravær eller rømning, eller
2. saken angår en straffbar handling, der ikke kan medføre strengere straff enn fengsel inntil 1 år, og tiltalte har samtykket deri eller er uteblitt, uten at det er grunn til å anta, at han har hatt lovlig forfall, eller
3. tiltalte er unnveket, etterat tiltalebeslutningen er ham forkynt.

Under enhver omstendighet kan frifinnelsesdom avsis over en uteblitt og en forhandling fortsettes eller fremmes i tiltaltes fravær, når den skjønnes utvilsomt å ville lede til frifinnelse.

§ 164. Om hovedforhandlingen må utsettes, kan retten dog på stedet la oppta alle beviser, som ellers kunne gå tapt, eller hvis senere opptakelse kunne befryktes å ville bli mindre fyldestgjørende.

§ 165. Retten kan beslutte, at en tiltalt skal forlate rettssalen, mens et vitne eller en medtiltalt avhøres, når det er særegne grunner til å frykte for, at en uforbeholden forklaring ellers ikke kan erholdes. Er en tiltalt som følge herav avtrått, skal han, når han atter innlates i rettssalen, gjøres bekjent med det under hans fravær forefalne.

§ 166. Når en tiltalt utvises i henhold til bestemmelsen i den borgerlige straffeprosesslovs § 119, jfr. nærværende lovs § 93, kan forhandlingen dog fortsettes, hvis retten ikke finner en utsettelse nødvendig. Tiltalte bør i så fald, så snart hans atferd gjør det mulig, atter føres inn i rettssalen og gjøres bekjent med det under hans fravær forefalne.

§ 167. Hvor det finnes hensiktsmessig, kan retten i en sak, som angår flere straffbare handlinger eller flere tiltalte, la forhandlingen og påkjennelsen foregå særskilt for hver enkelt handling eller tiltalt.

§ 168. Ved rettsmøtets begynnelse påroper krigsdommeren saken og de domsmenn, som skal gjøre tjeneste. Han oppfordrer domsmennene og partene til å angi, om noen av domsmennene antas ikke å kunne ha sete, enten fordi manntallenes istandbringelse eller uttakningen av domsmenn er foretatt mot lovens regler, eller fordi han mangler de alminnelige betingelser for å kunne tjenestgjøre som

domsmann eller på grunn av ugildhet er utelukket derfra i den foreliggende sak.

§ 169. Domsmennene skal avgi forsikring i samsvar med reglene i domsstolslovens § 100.

§ 170. Derpå oppleses tiltalebeslutningen og spørres tiltalte om navn, alder, stilling og bopel, og om han erkjenner seg skyldig i det i tiltalebeslutningen omhandlede forhold eller i å ha foretatt den der omhandlede handling, samt oppfordres til med oppmerksomhet å følge forhandlingen.

Vitnene og de sakkyndige oppropes, hvoretter krigsdommeren meddeler, hva han måtte finne fornødent å foreskrive til sikrelse av bevisførslen.

§ 171. Oppstår spørsmål om, hvorvidt noen av de i saksbehandlingen medvirkende bør uttre, eller om saken, noen del av den eller noe begjært rettergangsskritt bør fremmes, kan forhandlingen begrenses dertil, inntil spørsmålet er avgjort.

Feil, der hindrer sakens fremme, skal, hvor det kan skje, tilstedes avhjulpet, og den hertil fornødne utsettelse gis.

Innsigelser, som ikke kommer i betraktning, med mindre de påberopes av vedkommende part, er forspilt, hvis de ikke framsettes så snart dertil er blitt anledning.

§ 172. Det i foranstående paragrafs første ledd foreskrevne gjelder også, såframt enten tiltalte eller noen av domstolens medlemmer oppkaster spørsmål om, hvorvidt det i tiltalebeslutningen omhandlede forhold er straffbart, eller om det foreligger noen straffutelukkelsesgrunn, der ikke er innbefattet i skyldspørsmålet. Er rettens medlemmer enige, kan frifinnelsesdom på stedet avsis.

§ 173. Forhandlingen angående selve det forhold, hvorfor tiltale er reist, fortsettes så vidt mulig uten avbrytelse inntil dens endelige avslutning.

Når forhandlingen etter en utsettelse atter åpnes, gjentas det allerede foretatte, for så vidt retten finner det fornødent. Har avbrytelsen vart over fire dager, kan ethvert av domstolens medlemmer fordre gjentakelse.

§ 174. Forhandlingen foregår i regelen under et for skyldspørsmålets og straffespørsmålets vedkommende. Dog kan domstolen tillate at skyldspørsmålet forhandles særskilt, hvor dette i innviklede saker antas å ville lette oversikten.

§ 175. Etterat påtalemyndigheten har utviklet, hva der er tiltalens gjenstand, og kortelig angitt, hvilke beviser den formener å kunne føre for sin påstand, i fornødent fall med påvisning av forbindelsen mellom påstanden og de beviser, som aktes ført, henstiller krigsdommeren til tiltalte å forklare seg angående saken. Strir forklarin-

gen mot hans tidligere avgitte, eller er det sider eller deler av saken med hensyn til hvilke han ikke har uttalt seg, bør han gjøres oppmerksom derpå.

Så vel i dette tilfelle, som når han aldeles nekter å svare, eller når han ikke møter, kan hans tidligere for retten avgitte forklaring oppleses.

§ 176. Deretter finner bevisførslen sted først fra påtalemyndighetens og dernest fra forsvarets side.

Før forsvareren eller tiltalte påbegynner noen bevisførsel, kan han kortelig angi, hvilke beviser han mener å kunne føre, og hvilke slutninger han vil bygge derpå.

Hvor det er fornødent, kan den, der fører bevisene, etter hvert som bevisførslen finner sted, kortelig påvise betydningen av de omstendigheter, som søkes bevist.

§ 177. For så vidt angår omstendigheter, der ligger utenfor skyldspørsmålet, samt overhodet i krigstid avgjør retten, hvorvidt, i hvilken utstrekning og på hvilken måte bevisførslen skal finne sted.

For øvrig kommer reglene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 331 og 332 til anvendelse.

§ 178. Skriftlige beviser oppleses av rettsskriveren eller et av domstolens medlemmer, dog kan det tillates den bevisførende selv å opplese dem.

Skriftstykker, der er forfattet i fremmed språk, oppleses i oversettelse, hvis riktighet er bekreftet av en dertil bemyndiget person.

§ 179. De av påtalemyndigheten framstilte vitner avhøres først av denne og dernest, etterhvert som denne avhørelse for hvert enkelt vitnes vedkommende er tilendebrakt, av forsvareren. Med hensyn til de av tiltalte eller etter hans begjæring framstilte vitner forholdes i omvendt orden. Herfra kan avvikelse finne sted ifølge overenskomst.

Krigsdommeren skal i ethvert tilfelle tilbakevise spørsmål, der ikke vedrører saken, og selv overta avhørelsen, når han eller retten finner den måte, hvorpå avhørelsen skjer, utilfredsstillende. I krigstid kan han alltid overta avhørelsen, når han dertil finner grunn.

Er tiltalte uten forsvarer, foretas avhørelsen i ethvert tilfelle av krigsdommeren.

§ 180. Krigsdommeren kan av egen drift eller etter anmodning av noen av domstolens øvrige medlemmer avhøre vitnet om sådanne punkter, som ikke har vært det tilstrekkelig foreholdt, eller med hensyn til hvilke dets svar ikke har vært tydelig nok eller tilstrekkelig oppfattet. Han kan overlate vedkommende selv umiddelbart å forelegge vitnene spørsmål.

§ 181. Bevisførsel, siktende til å svekke et vitnes troverdighet i sin alminnelighet, må kun finne sted på den måte og i den utstrekning, som retten tilsteder. Den bør nektes, når de tilsiktede opplysninger ikke finnes å være av vesentlig betydning.

§ 182. Føres fra forsvarets side beviser for tiltaltes tidligere gode vandel, kan påtalemyndigheten alltid føre motbeviser. Under ingen omstendighet må dog bevitnelser, utstedt angående tiltaltes gode eller slette navn og rykte, oppleses.

Hvorvidt og i hvilken utstrekning i øvrig beviser kan føres for tiltaltes slette vandel, avgjøres av retten. Dog må disse beviser alltid angå bestemte handlinger, foretatt av tiltalte selv. Bevis for tidligere domsfellelse kan ikke nektes ført.

Hvis påtalemyndigheten meddeler retten at den vil nedlegge påstand om forvaring etter den militære straffelovs § 12, 3 eller om fradømming av retten til tjenestegjøring i rikets krigsmakt etter den militære straffelovs § 20, 3 tilstedes alltid bevisførsel om tiltaltes militære vandel.

§ 183. Etter avhørelsen av hvert enkelt vitne og etter opplesningen av hvert enkelt skriftstykke gis det tiltalte adgang til å uttale seg, om han har noe å bemerke.

§ 184. Etterat bevisførslen er sluttet, får først påtalemyndigheten og dernest forsvareren eller, om ingen forsvarer møter, tiltalte ordet. Enhver har rett til å tale to ganger.

Tiltalte har rett til ordet ved siden av forsvareren og spørres etter at denne har talt, om han har noe ytterligere å bemerke.

§ 185. Forstår tiltalte ikke det norske språk, eller er han døv, må av slutningsforedragene i det minste de nedlagte påstander bringes til hans kunnskap.

§ 186. Gjenstand for dommen er det i tiltalebeslutningen omhandlede forhold; dog kan domstolen ta i betraktning omstendigheter, som kan bringe forholdet inn under en annen straffebestemmelse enn etter tiltalebeslutningen.

Ved forholdets henførelse under straffeloven er domstolen ubundet av de framsatte påstander. Henføres det under en annen straffebestemmelse enn i tiltalebeslutningen, må det alltid gis partene særlig anledning til å uttale seg, hvorhos tiltalte på forlangende må tilstås en passende utsettelse, når det skjønnes nødvendig for forsvaret.

§ 187. Ved avgjørelsen av, hva der er å anse som bevist, tas alene hensyn til de beviser, som er framførte under hovedforhandlingen. Avgjørelsen treffes etter fri overbevisning på grunnlag av en samvittighetsfull prøvelse av de framførte bevisligheter.

§ 188. Dommen avsis ved rettsmøtets slutning eller i et særskilt berammet møte senest et døgn deretter.

Domgrunnene skal, for så vidt tiltalte domfelles, nøyaktig angi, hvilke omstendigheter der som grunnlag for dommen anses bevist, og i tilfelle av, at tiltalte frifinnes, hvilke straffebetingelser der antas å mangle eller ikke å være bevist, eller hvilke omstendigheter der antas å foreligge, som utelukker straffen.

Likeså anføres de betraktninger, som har vært bestemmende for straffutmålingen.

§ 189. Når tiltalte er til stede og det er adgang til å begjære anke eller fornyet behandling, meddeles det ham, innen hvilken frist, og på hvilken måte begjæring herom må framsettes.

§ 190. Er tiltalte ikke til stede, skal en fellende dom uten opphold forkynnes ham med tilkjennegivende om, innen hvilken tid og på hvilken måte anke eller fornyet behandling må begjæres. Ved forkynnelsen blir tiltalte så vidt mulig å aveske erklæring, om han vedtar dommen.

Til forkynnelsen, der besørges av påtalemyndigheten, er en utskrift av domsslutningen og domsgrunnene tilstrekkelig.

24. kapitel.

Anke.

§ 191. Dommer og i forbindelse med dem den saksbehandling og de avgjørelser, hvorpå de beror, kan av påtalemyndigheten og tiltalte innankes for den militære høyesterett.[1])

§ 192. Er dommen frifinnende, kan den ikke påankes av tiltalte, med mindre skyldspørsmålet er avgjort imot ham.

I krigstid kan tiltalte ikke begjære anke, med mindre han er idømt dødsstraff, fengsel over 6 måneder eller tap av offentlig tjeneste.

Er tiltalte død, kan hans ektefelle, slektninger i opp- og nedstigende linje, søskende samt arvinger anke i hans sted.

Påtalemyndigheten kan anke til gunst for tiltalte også etter hans død.

§ 193. Anke kan ikke støttes på noen grunn, der etter reglene i kapitel 25 kan lede til fornyet behandling.

Krenkelse av rettergangsregler kan ikke benyttes som ankegrunn når de blott kommer i betraktning i tilfelle av innsigelse, og sådan ikke betimelig er framsatt.

§ 194. Anke fra påtalemyndighetens side besluttes av generaljurisdiksjonssjefen.

Finner jurisdiksjonssjefen i noen sak grunn til anke, har han å

---

[1]) Jfr. midlertidig lov av 17 desember 1920 om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900, avsnitt A punkt 3.

innsende utskrift av hovedforhandlingen samt andre nødvendige utskrifter og dokumenter til generaljurisdiksjonssjefen.

Sådan innsendelse skal i ethvert tilfelle skje, når dommen lyder på dødsstraff, fengsel over 6 måneder eller tap av offentlig tjeneste.

§ 195. Vil påtalemyndigheten anke til skade for tiltalte, må den forkynne anken for ham senest innen fjorten dager, etterat tiltaltes erklæring om han vedtar dommen eller ikke, er blitt den meddelt, eller etterat ankefristen for tiltaltes vedkommende er utløpet.

Påtalemyndighetens anke til gunst for tiltalte er ubundet av tidsfrist og hindres ikke ved dommens vedtakelse.

Ved ankens forkynnelse skal det tilkjennegis tiltalte, at saken vil bli foretatt, så snart dertil er anledning, uten noen ytterligere underretning til ham.

§ 196. Tiltaltes erklæring om anke må skje i fredstid innen fjorten dager og i krigstid innen 24 timer etter dommens avsigelse eller, om han ikke herved er til stede, etter dens forkynnelse.

Skjer den ikke ved domsavsigelsen, framsettes den skriftlig eller muntlig for påtalemyndigheten eller muntlig for krigsdommeren eller en tiltalte foresatt befalingsmann eller, om tiltalte er fengslet, for fengslets vakthavende befalingsmann eller vaktmester.

Den skriftlige anke-erklæring må i fredstid være medundertegnet av forsvareren eller av en sakfører. Den muntlige erklæring oppsettes på stedet skriftlig og undertegnes av mottakeren og tiltalte og oversendes uten opphold til påtalemyndigheten.

Ved mottakelsen av anke-erklæringen skal det meddeles tiltalte sådant tilkjennegivende, som omhandles i § 195, siste ledd.

Ankeerklæringen innsendes uoppholdelig til generaljurisdiksjonssjefen, ledsaget av utskrift av hovedforhandlingen samt andre nødvendige utskrifter og dokumenter.

§ 197. En anke, der ikke er erklært innen den bestemte frists utløp, kan ikke antas, med mindre den ankende sannsynliggjør, at den kjennsgjerning, der begrunner anken, først senere er blitt ham bekjent, eller at han av andre grunner, der ikke er ham tilregnelig, har oversittet fristen. I ethvert fall må han erklære sin anke innen et til ankefristen svarende tidsrom, etterat de omstendigheter, som har framkalt oversittelsen, er fjernet.

§ 198. Innen samme frist og på samme måte som ovenfor bestemt må den ankende angi, om det er saksbehandlingen eller dommens innhold, han angriper. I første tilfelle anføres de omstendigheter, hvorpå angrepet støttes, i siste må han oppgi, om han alene klager over straffutmålingen, eller om han også er misfornøyet med lovens anvendelse eller med bevisdømmelsen angående omstendigheter, der ligger utenfor skyldspørsmålet. Er flere straffbare handlinger på-

dømt i samme dom, må det angis, med hensyn til hvilke av disse lovens anvendelse påstås å være feilaktig.

§ 199. Forsvareren skal på forlangende av tiltalte bistå ham med råd om, hvorvidt anke bør erklæres.

Så vel forsvareren som den offentlige tjenestemann, til hvem tiltalte i henhold til § 196 henvender seg, skal yte ham all fornøden bistand ved erklæringens avfattelse og begrunnelse.

§ 200. Generaljurisdiksjonssjefen oversender uoppholdelig ankeerklæringen ledsaget av sammes begrunnelse og de fornødne utskrifter og dokumenter, til høyesteretts militære kjæremålsutvalg.[1])

Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs § 387, annet til fjerde ledd, gjelder tilsvarende.

I tilfelle av henvisning til høyesterett oversender justitiarius saken til påtalemyndigheten eller forsvareren, ettersom hin eller denne først skal ha ordet, med pålegg om innen en fastsatt frist å tilstille motparten samme.

§ 201. Er den fra den ene side iverksatte anke støttet til grunner, der kan lede til avsigelse av en ny dom i høyesterett, er den annen part berettiget til å gjøre gjeldende sådanne ankegrunner, der kan lede til, at dommen kjennes ugyldig, dog må de betimelig forut for sakens foretakelse meddeles motparten.

§ 202. Sakens behandling for den militære høyesterett[1]) foregår etter de for den alminnelige Høyesterett gjeldende regler, dog således, at forhandlingen alltid er muntlig, og at den part, som anker, først har ordet.

Anker påtalemyndigheten til gunst for domfelte, er forsvarer ufornøden. Skjer anken fra domfeltes side, kan påtalemyndigheten, når den tiltror anken, unnlate å møte.

§ 203. Finner noen av partene bevisopptakelse fornøden, kan den foretas etter reglene i kapitel 22 om bevisopptakelse forut for hovedforhandlingen. Forsvareren har i tilfelle å framsette sin begjæring herom for påtalemyndigheten, som, hvis den finner å burde avslå den, uoppholdelig skal forelegge spørsmålet for høyesteretts justitiarius og samtidig underrette forsvareren derom.

Retten kan beslutte å innhente nye opplysninger og å iverksette bevisopptakelse og i den anledning å utsette saken og gi påtalemyndigheten de fornødne pålegg.

§ 204. Tiltalte kan ikke uten påtalemyndighetens samtykke ta sin anke tilbake, etterat forhandlingen er påbegynt. Har påtalemyndigheten erklært anke, kan den kun med tiltaltes samtykke ta den tilbake.

---

[1]) Jfr. midlertidig lov av 17 desember 1920 om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900, avsnitt A punkt 3.

§ 205. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 392—397 finner tilsvarende anvendelse.

§ 206. Fornyet behandling etter kapitel 25 og § 219 utelukker anke. Er begjæring om fornyet behandling betimelig framsatt, stilles iverksatt anke til høyesterett midlertidig i bero.

Frafalles begjæringen, eller tas den ikke til følge, begynner ankefristen sitt løp fra nytt av fra det tidspunkt, meddelelse herom er tilstillet vedkommende.

§ 207. En dom kan ikke fullbyrdes, så lenge anke står tiltalte åpen. Dommens fullbyrdelse er å betrakte som frafaldelse fra påtalemyndighetens side av adgangen til anke til skade for tiltalte.

Er anke betimelig erklært, kan dommen ikke fullbyrdes, før saken er avgjort.

Spørres det kun om forandring av straffen innen samme straffart kan fullbyrdelse etter omstendighetene påbegynnes, når domfelte samtykker deri.

§ 208. Uten hensyn til bestemmelsene i § 207 kan krigsrett, når samtlige medlemmer er enige, i krigstid bestemme, at en dom straks skal kunne fullbyrdes, hvorved noen er dømt til døden for en forbrytelse, der er forøvet i krigstid, under sådanne omstendigheter, at farlige følger for rikets militære avdelings eller militære foretagenders sikkerhet øyensynlig må befryktes, hvis den skyldige ikke uten opphold straffes.

25. kapitel.

Fornyet behandling ved den militære høyesterett.[1])

§ 209. Sak, hvori dom er avsagt av krigsrett, kan av påtalemyndigheten og tiltalte begjæres tatt under fornyet behandling ved den militære høyesterett.[1])

Sak, som ikke angår enten liv eller ære eller frihetstap for lengre tid enn tre måneder, kan ikke tas under fornyet behandling medmindre høyesteretts militære kjæremålsutvalg[1]) finner grunn dertil.

I krigstid utfordres i enhver sak kjæremålsutvalgets samtykke, og tiltalte kan ikke begjære saken forelagt samme, medmindre han er idømt dødsstraff, fengsel over 6 måneder eller tap av offentlig tjeneste.

Etter tiltaltes død kan alene påtalemyndigheten begjære fornyet behandling og da blott til gunst for tiltalte.

§ 210. Begjæringen om fornyet behandling må være begrunnet i en bestridelse av, hva der i dommen er antatt med hensyn til

[1]) Jfr. midlertidig lov av 17 desember 1920 om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900, avsnitt A punkt 3 og midl. lov av 21 juni 1946.

skyldspørsmålet; dog må den ikke utelukkende støttes til, at loven er uriktig anvendt.

For så vidt intet motsatt er uttalt, antas tiltalte å bestride, hva der ikke stemmer med hans egen i retten avgitte forklaring.

I saker av den i den militære straffelovs § 29 omhandlede art kan begjæringen grunnes på, at reglen i nevnte paragraf antas å burde bringes til anvendelse.

§ 211. Hva der i §§ 194—199 samt §§ 204, 207 og 208 er foreskrevet med hensyn til anke finner tilsvarende anvendelse med hensyn til begjæring om fornyet behandling, for så vidt intet motsatt er bestemt.

§ 212. Avhenger adgangen til fornyet behandling av kjæremålsutvalgets samtykke, innsender påtalemyndigheten uten opphold saken til dette.

Finner påtalemyndigheten, at tiltaltes begjæring om fornyet behandling er for sent framsatt eller av andre grunner ulovhjemlet, forelegger den spørsmålet for krigsdommeren. Avslår denne begjæringen, meddeles underretning herom til tiltalte, der i fredstid i løpet av en uke kan påkjære avgjørelsen. I krigstid kan tiltalte ikke påkjære avgjørelsen.

§ 213. Sakens forberedelse og behandling foregår etter reglene i kapitel 21—23, for så vidt de kan finne anvendelse og intet avvikende er bestemt.

De forretninger, som ved krigsrett er henlagte til krigsdommeren, utføres ved høyesterett av justitiarius eller hans stedfortreder.

§ 161 første ledd har ikke anvendelse.

§ 214. For så vidt dommens riktighet blott bestrides med hensyn til noen av de antatte eller ikke antatte kjennsgjerninger, kan bevisførslen begrenses til disse. Alene slutningen av den bestridte dom oppleses.

§ 215. Uteblir tiltalte uten lovlig forfall i tilfelle, hvor hans nærværelse finnes nødvendig, kan retten, hvis saken er innbrakt etter hans begjæring, beslutte å avvise den, med mindre påtalemyndigheten erklærer å ville ha den fremmet.

26. kapitel.

Kjæremål.

§ 216. Mot retslige forføyninger og avgjørelser, der ikke kan gjøres til gjenstand for anke, kan, for så vidt intet motsatt er bestemt, enhver, som herved rammes, anvende kjæremål.

Unntatt herfra er kjennelser og forføyninger under hovedforhandlingen, medmindre de hører til dem, der omhandles i § 49 annet

ledd eller går ut på, at saken skal utsettes eller avvises, eller angår fengsling, ransakning, beslag, heftelse av gods, ileggelse av straff eller omkostningsansvar eller angår noen annen enn tiltalte.

§ 217. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 408—412 finner tilsvarende anvendelse med følgende endringer:

Den alminnelige kjæremålsfrist i krigstid er 24 timer.

Når det i krigstid finnes påkrevet, kan retten beslutte ikke å tillegge et kjæremål oppsettende virkning, uaktet det etter loven tilkommer sådan.

Finner noen av partene bevisopptakelse fornøden i en påkjært sak, gjelder bestemmelsene i § 203, dog således, at det militære kjæremålsutvalgs[1]) ordfører i saken trer istedenfor justitiarius.

Til ordfører oppnevnes et av utvalgets lovkyndige medlemmer.

27. kapitel.

Gjenopptakelse.

§ 218. Bestemmelsene i den borgerlige straffelovs §§ 413—421 finner tilsvarende anvendelse.

Med hensyn til nødvendigheten av forsvarer under den i nevnte lovs § 417 omhandlede bevisopptakelse forholdes etter nærværende lovs §§ 77—78.

§ 219. Når noen ved krigsrett uten eget samtykke er dømt, uaktet han er uteblitt, kan han begjære saken gjenopptatt, når han sannsynliggjør, at han har hatt lovlig forfall, eller at stevnemålet ikke betimelig er kommet til hans kunnskap.

Begjæringen må framsettes innen ankefristens utløp. I øvrig finner reglene i §§ 197 og 207 annet og tredje ledd samt i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 416—417 og § 418, jfr. nærværende lovs § 218 annet ledd tilsvarende anvendelse.

Uteblir domfelte ved den nye hovedforhandling heves saken, og den avsagte dom blir stående ved makt.

28. kapitel.

Påtale av borgerlige rettskrav i forbindelse med militær straffesak.

§ 220. Etter fornærmedes begjæring kan påtalemyndigheten overta å gjøre de ham tilkommende borgerlige rettskrav gjeldende, når dette kan skje uten særlig uleilighet.

---

[1]) Jfr. midlertidig lov av 17 desember 1920 om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900, avsnitt A punkt 3.

Det samme gjelder, hvor sådan begjæring ikke er framsatt, medmindre grunnen hertil må antas å være, at fornærmede ikke har villet gjøre kravet gjeldende under straffesaken.

Når saken pådømmes i henhold til § 142, gjelder om retten, hva ovenfor er bestemt om påtalemyndigheten.

§ 221. Angivelse av påstanden og de beviser, hvorpå kravet støttes, må i tilfelle meddeles tiltalte og dennes forsvarer senest samtidig med stevningen. Er dette ikke skjedd, kan kravet alene tas under behandling, når enten tiltalte samtykker deri eller retten finner at han dog har fått tilstrekkelig leilighet til å forberede sitt forsvar.

§ 222. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 441 og 442, § 443 første ledd, §§ 446—447, § 448 med unntagelse av annet ledds siste punktum samt §§ 449 og 450 finner tilsvarende anvendelse.

29. kapitel.

Saksomkostninger.

§ 223. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs § 451, 1. til 3. ledd, §§ 452—454, § 455, 1. ledd, § 456 og § 458 finner tilsvarende anvendelse.

30. kapitel.

Heftelse av siktedes gods.

§ 224. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 459, 460 og 461 første og tredje punktum finner tilsvarende anvendelse. Heftelsen kan også iverksettes av en befalingsmann.

Tilsvarende anvendelse finner også bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 462—465, dog således, at heftelsen er betinget av, at siktede er dømt til strengere straff enn fengsel i 6 måneder eller med skjellig grunn mistenkes for noen straffbar handling, som kan medføre strengere straff enn fengsel i 3 år.

31. kapitel.

Ansvar i anledning av saken.

§ 225. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs § 466 første og annet ledd samt §§ 467—472 finner tilsvarende anvendelse.

32. kapitel.

Straffens fullbyrdelse.

§ 226. En ved endelig dom eller rettskjennelse ilagt straff blir som regel uoppholdelig å fullbyrde.

Har retten innstilt domfelte til benådning, kan fullbyrdelsen ikke finne sted, såframt han herved ville komme til å utstå noen straff, som innstillingen om benådning søker ham fritatt for. Har han selv søkt benådning, kan i fredstid straffens fullbyrdelse blott påbegynnes, for så vidt han samtykker deri. Etter nærmere bestemmelser, som gis av Kongen, kan også i krigstid fullbyrdelse av straff utsettes, når domfelte søker benådning.

Dødsdom i andre saker enn standrettssaker kan ikke fullbyrdes før den har vært forelagt Kongen ledsaget av rettens erklæring.

§ 227. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 474 og 478 finner tilsvarende anvendelse.

Det samme gjelder den nevnte lovs § 475, idet også i militære forhold en dags varetektsfengsel regnes lik med en dags arrest.

§ 228. Det skal gis den, som skal utstå dødsstraff, en passende tid til å berede seg til døden, så vidt omstendighetene tillater det.

Dødsstraffen fullbyrdes ved skytning fra en sluttet tropp av minst ti menige under ledelse av en offiser, om mulig i overvær av en større militær styrke samt av krigsdommeren, krigsadvokaten og en prest. Forsvareren har adgang; likeså i tilfelle den prest, der har beredt domfelte til døden. Fullbyrdelsen skjer under full offentlighet.

Protokoll over fullbyrdelsen føres av krigsdommeren eller i hans fravær av en offiser.

Begravelsen foregår i stillhet snarest mulig, ombord ved nedsenkning i sjøen.

§ 229. Når annen straff enn på formuen skal fullbyrdes, påligger iverksettelsen herav den militære påtalemyndighet.

Inndrivelse av bøter, prosessomkostninger og erstatningsansvar skjer etter de i borgerlige saker gjeldende regler og foretas innen riket av vedkommende borgerlige myndighet og utenfor riket av krigsdommeren eller krigsadvokaten.

De i forbindelse med straffens fullbyrdelse stående avgjørelser, som etter den borgerlige straffeprosesslovs § 479 påhviler statsadvokatene, treffes av jurisdiksjonssjefene.

§ 230. Er domfelte militær kommandomyndighet undergitt, beordres han, når han er på fri fot, til å frammøte til bestemt tid på det sted, hvor straffen skal utholdes. Frammøter han ikke etter ordren, kan han avhentes. Uten forutgående ordre kan avhenting finne sted når domfeldte skal utholde fengsel i over 6 måneder eller mistenkes for å ville flykte.

I andre tilfelle kommer bestemmelsen i den borgerlige straffeprosesslovs § 480 til anvendelse.

§ 231. Oppstår det med hensyn til dommens fortolkning, beregningen av frihetsstraffer, som er idømt eller trer istedenfor idømt straff, eller av andre grunner tvist mellom påtalemyndigheten og domfelte blir spørsmålet på domfeltes begjæring å forelegge jurisdiksjonens krigsrett eller den rett, der tidligere har dømt i saken, til avgjørelse.

Mot denne avgjørelse kan kjæremål finne sted innen en uke etter dens forkynnelse, dog uten oppsettende virkning, medmindre påtalemyndigheten selv eller retten så beslutter.

§ 232. Oppstår det tvist om, hvorvidt den person, mot hvem straffen tilsiktes fullbyrdet, er den domfelte, avgjøres den etter de for krigsrettsaker foreskrevne regler av jurisdiksjonens krigsrett eller av den rett, som tidligere har dømt i saken.

33. kapitel.

Standrettsbehandling.

§ 233. Såframt noen, der hører under militær straffemyndighet, i krigstid gripes på frisk gjerning under forøvelse av straffbar handling, der kan medføre dødsstraff, og omstendighetene er sådanne, at farlige følger for rikets, militær avdelings eller militære foretagenders sikkerhet øyensynlig må befryktes, hvis den skyldige ikke uten opphold straffes, kan tiltale reises ved standrett.

§ 234. Når omstendighetene dertil finnes å gi anledning, kan jurisdiksjonssjefen la kunngjøre, at tiltale vil bli reist ved standrett, såframt bestemte slags forbrytelser forøves, for hvilke standrettsbehandling etter foranstående paragraf kan finne sted.

§ 235. For så vidt dertil er anledning og intet motsatt er bestemt, finner nærværende lovs regler også anvendelse på standrettssaker.

§ 236. Tiltalebeslutningen utferdiges snarest mulig. Den skal inneholde tiltaltes navn eller nøyaktig betegnelse av hans person og tilstrekkelig angivelse av den straffbare handling, hvorfor han siktes samt ordre om tid og sted for standrettens sammentreden.

Tiltalebeslutningen kan være muntlig, når den gis av jurisdiksjonssjefen personlig, i tiltaltes nærvær og for samlet tropp.

Den skriftlige tiltalebeslutning forkynnes uoppholdelig for tiltalte.

§ 237. Samtidig med tiltalebeslutningens meddelelse tilkjennegis det tiltalte, at han har adgang til som forsvarer å velge en befalingsmann eller menig, som i øyeblikket står til rådighet. Har han ingen valgt, når retten sammentrer, beskikker formannen ham en sådan person til forsvarer.

Tiltalte har rett til kort overlegning med forsvareren, før forhandlingen begynner.

§ 238. Forhandlingen, derunder innbefattet stemmegivningen, er alltid offentlig og foregår, så vidt mulig, for samlet tropp. Dog kan dommerne før avstemningen tre til side til rådslagning.

§ 239. Forhandlingen fortsettes, så vidt mulig uten avbrytelse, inntil dom er avsagt, og alt søkes fjernet, som til unytte, kan forsinke den. Bevisførslen innskrenkes til sakens hovedgjenstand.

§ 240. Sakens behandling må ikke vare mer enn 24 timer fra standrettens sammentreden.

Har det ikke vært mulig i den tid å pådømme saken, skal forklaring om grunnen tilføres protokollen, hvoretter saken heves.

§ 241. Standretts dom kan, for så vidt saken ikke avvises, kun gå ut på dødsstraff eller frifinnelse for standrettlig tiltale.

Til dødsdom utkreves enstemmighet.

Dommen avsis og forkynnes på stedet.

§ 242. Mot standrettens dommer, kjennelser eller andre avgjørelser tilstedes ikke anvendelse av noe rettsmiddel.

§ 243. Når dødsdom er avsagt, blir den som regel uoppholdelig å fullbyrde.

Jurisdiksjonssjefen kan dog utsette eller unnlate fullbyrdelsen dersom han finner vesentlige betenkeligheter ved denne.

Er fullbyrdelse ikke skjedd innen 24 timer fra domsavsigelsen, bortfaller dommen.

§ 244. Når saken er avvist fra standrett eller hevet, fordi den ikke har kunnet tilendebringes i lovbestemt tid, eller tiltalte er frifunnet for standrettelig tiltale, eller fellende dom er bortfalt på grunn av unnlatt fullbyrdelse, kan ny forfølgning alene reises ved krigsrett på sedvanlig måte.

§ 245. Etter standretts avholdelse blir protokollen over forhandlingen samt i tilfelle over fullbyrdelsen eller forklaring om grunnen til dennes unnlatelse uoppholdelig å innsende til generaljurisdiksjonssjefen.

34. kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

§ 246. Den militære og borgerlige påtalemyndighet plikter å yte hinannen all fornøden bistand ved forfølgningen av straffbare handlinger.

§ 247. Når den borgerlige påtalemyndighet antar, at en militærperson har forøvet en offentlig påtale undergitt straffbar handling, der hører under militær straffemyndighet, skal den, for så vidt hand-

lingen er belagt med straff i den borgerlige straffelovgivning eller består i rømning, ulovlig fraværelse eller annen unndragelse fra krigstjenesten, uoppholdelig gi den militære påtalemyndighet underretning om, hva der er kommet til dens kunnskap og imidlertid foreta de skritt, som ikke uten skade kan oppsettes.

På tilsvarende måte skal den militære påtalemyndighet forholde seg, når den antar, at en offentlig påtale undergitt straffbar handling, som hører under borgerlig straffemyndighet, er forøvet av en tjenestgjørende militærperson.

§ 248. Skal tjenestgjørende militærperson pågripes for straffbar handling, der hører under borgerlig straffemyndighet, bør ordren eller beslutningen herom søkes iverksatt av hans militære foresatte, for så vidt det kan skje uten skadelig opphold.

Ved ransakning i militære rom eller beslag av militære ting i anledning av straffbar handling, der hører under borgerlig straffemyndighet, bør også, så vidt mulig, søkes militær myndighets medvirken.

I ethvert tilfelle skal meddelelse om sådan pågripelse, ransakning eller beslag uoppholdelig skje til vedkommende militære myndighet.

§ 249. Fengsels- eller heftestraff som en militærperson har pådratt seg for en straffbar handling, der hører under borgerlig straffemyndighet, og som han skal utstå, mens han er tjenestgjørende, fullbyrdes av den militære påtalemyndighet.

§ 250. Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs § 478 gjelder også, hvor de forskjellige dommer er avsagt dels ved militær dels ved borgerlig rett.

Innbringelsen skjer av den militære påtalemyndighet for militær eller av den borgerlige påtalemyndighet for borgerlig rett, ettersom det er ved militær eller borgerlig rett, at domfelte er ilagt den høyeste straff eller, hvor straffene er like, sist er dømt i straff.

Kjæremål skjer fra militær rett til det militære og fra borgerlig rett til det borgerlige kjæremålsutvalg.

§ 251. Til ordens opprettholdelse innen festning, ekserserplass, militær leir, kaserne, verksted, verft, krigsfartøy og annet militært område tilkommer de militære befalingsmenn og vakthavende alminnelig politimyndighet likeoverfor enhver.

§ 252. Angående vitners reisegodtgjørelse kommer bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs §§ 486—490 til anvendelse.

Med hensyn til reglene i nevnte lovs § 488 blir hovedforhandling så vel for krigsrett som for den militære høyesterett å likestille med hovedforhandling for lagmannsrett.

35. kapitel.

Slutningsbestemmelser.

§ 253. Denne lov trer i kraft den 1 april 1901.

Fra den tid oppheves:

Krigsretsinstruktion af 9de Marts 1683 tilligemed Forklaringen over samme af 19de Juni 1703.

Instruxen for Géneralauditørene af 27de April 1720.

Resolution angaaende dem, som i Krigsretter et uretmæssigt Votum give, af 20de Marts 1706.

Instruxen for Géneralauditørene af 27de April 1720.

Reskript angaaende Generalauditørens og Auditørernes Forhold til de militære Chefer af 5te November 1725.

Reskript af 14de November 1740 § 8 angaaende Advokaters Møde i Krigsrett.

Infanterireglementet af 1747 tredie Del første Bogs Kapitel 4, Sektion 2, Artikel 7, samt 3die Bogs Kapitel 4, artikel 7, og Kapitel 25 § 8.

Reskript angaaende Prokurators Møde i Krigsret af 2den April 1749.

Søkrigsartikelsbrevet af 8de Januar 1752, Artikel 953—976.

Krigsartikelsbrev for Landtjenesten ved Søetaten af 29de Juli 1756, Artikel 743—782.

Reskript, indeholdende forskjellige Forskrifter for Auditørerne af 12te September 1767.

Subordinationsanordningen af 27de April 1792, Kapitel 1 § 24 sidste Punktum og § 27.

Resolution angaaende Garnisonsjurisdiktionen af 13de September 1799.

Forordning angaaende Landmilitæretatens Indretning af 20de Januar 1808 § 15.

Lov angaaende militære Sagers Indstævning og Paakjendelse for Høiesteret af 1ste Juli 1816.

Lov angaaende Grænsen mellem den civile og militære Jurisdiktion af 3die August 1824.

Lov angaaende Forandringer i Høiesteretsloven af 15de Juli 1839 § 21.

Lov om Forandringer i Behandlingen af strafsager af 17de Marts 1866 § 56.

Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 § 5 — samt alle andre någjeldende bestemmelser angående den militære rettergang, som strider mot nærværende lov.

§ 254. I saker, der ved lovens ikrafttreden er iretteførte for den dømmende rett, kommer den hittil gjeldende lovgivnings bestemmel-

ser om sakens behandling, påkjennelse og påanke fremdeles til anvendelse. Skal ny behandling i første instans finne sted, skjer den etter nærværende lovs regler.

§ 255. De i lovens kapitler 27 og 32 innholdte bestemmelser kommer til anvendelse også likeoverfor dommer, der er avsagt under den tidligere lovgivnings herredømme.

1 juli. **Midlertidig vrakerinstruks** *) for trålfanget nordsjøsild.

(Gitt av Fiskeridepartementet 1 juli 1947 i medhold av kongelig resolusjon 28 juli 1937.)

§ 1. Det skjelnes mellom sjøsalting og landsalting.

Under tilvirkingen må silden skjermes mot skadelig innvirkning av sol, vind og regn. Sild som er skadet under inntrekningen, f. eks. ved store fangster, må ikke anvendes til salting, og det må ikke anvendes mer sild av hvert trålkast enn det som kan konserveres i helt fersk tilstand.

Sild som er beregnet på salting i land, må straks fylles i kasser som settes ned i avkjølet rom. Avkjølingen må skje på en slik måte i forhold til transporttiden at sildens kvalitet og velegnethet for formålet ikke skades.

Sild som er blitt bløt eller sild som på grunn av direkte påvirkning av vind, sol, regn, is eller salt er blitt gullig under skinnet eller har fått flekker, tillates ikke anvendt til salting.

§ 2. All trålsild som blir saltet i land skal være ferskganet eller hodeskåret. Hvis silden inneholder skadelig åt, skal den være fullganet (magedradd). På samme måte bør sild saltet ombord behandles. Etterganet sild kan ikke godkjennes. Sild som er saltet rund ombord, kan dog etter nærmere bestemmelse av Fiskeridirektøren tillates omsatt når silden er åtefri og holdbar, og når kjøperen har erklært seg enig i kjøp av rundsaltet sild.

Silden skal røres i saltet i baljer og jevnes i tønnen i små slumper (ikke styrtes fra baljen).

Saltingen kan skje samfengt når sortering og flolegging foretas ved eksportpakkingen.

Trålsild skal være fagmessig tilvirket i nye eller lyse (blanke) tønner, under anvendelse av passende nytt salt og lake av 25° styrke.

Saltet skal måles eller veies slik at alle tønner i samme parti får like meget salt. Saltingsdatum skal være tydelig påført tønnenes underbunn eller hals.

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

Det må påses at silden før den saltes i enhver henseende har 1 juli.
vært omhyggelig behandlet og er helt frisk, så den er vel egnet til formålet.

Trålsild skal sorteres etter streker som følger: I 6/8, II 8/10, III 10/12, IV 12/14, V 14/16, VI 17/20, i salttrukket stand.

Sorteringen skal være så jevn at det ikke er mer enn 10 % sild som faller utenom denne ramme. Sild der er mer enn én sild utenfor rammen må ikke forekomme.

Merkene skal være revet med streker på tønnenes hals.

Den fiskepakkede tønne skal inneholde minst 75 kg i salttrukket stand.

Silda skal omhyggelig flolegges. Langstrakt og beskadiget (hodeløs) sild kastes ut.

Partier som bærer preg av ikke å være behandlet etter disse bestemmelser kan ikke godkjennes som god handelsvare, men kan hvis feilene rettes, framstilles til fornyet vraking som i instruksen for saltsildvraking § 15 bestemt.

§ 3. All trålsild som utføres her fra riket i tønner, skal av eksportøren være tydelig merket etter følgende regler:

På oppslagsbunnen skal være anført med sjablon eller stempel og med mørk holdbar farge:

1. Eksportørens fulle navn eller et varemerke som skal være godkjent av og innregistrert hos Fiskeridirektøren. Anonyme varemerker er ikke tillatt.
2. «Norsk Banksild» samt angivelse av stykketall pr. tønne eller kg og netto pakning. Påpakket trålsild som ikke er salttrukket merkes med «cirka» foran vektangivelsen.
3. Fangstmåned. Ved bedømmelsen skal det dog tas mer hensyn til kvaliteten enn til den nøyaktige fangstdatum (jfr. instruksen for saltsildvraking § 33 — 4 — e).

§ 4. For øvrig kommer bestemmelsene i instruks for saltsildvraking §§ 32—46—55 og 56 til anvendelse, dog slik at strampakning minimum 115 kg kan godkjennes og at denne og 110 kgs pakning kan speiles. Bestemmelsene om forfangstsild og sommerfetsild gjelder henholdsvis juli—augustfanget trålsild.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring i ved- 1 juli.
tekt til bygningslovens § 59, 2 for Oslo.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova skal 1 juli.
gjelda for ein del av gardane Bakke, Holmedal og Vik i Fjaler herad, Sogn og Fjordane fylke.

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

1 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feierregulativ for Sandnessjøen, Nordland fylke.

1 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om bygningsvedtekter for Bodin herred, Nordland fylke.

1 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven skal gjelde for et område av Gravdal i Buksnes herred, Nordland fylke.

2 juli. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om endring i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Løten herred, Hedmark fylke.

2 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om godtgjørelse til Norges Pelsdyralslag for rensning m. m. av uberedte skinn av rev og mink som sendes inn til Norges Pelsdyralslag til en av Landbruksdepartementet godkjent mottaker.

2 juli. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av gnr. 20, bnr. 217, Øvre Voll, Bærum herred, Akershus fylke, samt om vedtekter til reguleringen.

2 juli. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Ånnerud, gnr. 8, bnr. 3, Asker herred, Akershus fylke, samt om vedtekter til reguleringen.

2 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter for kvartalet Vanaheim, Arveseth, Sveaborg i Ski herred, Akershus fylke.

2 juli. **Skriv** **) frå Forsyningsdepartementet om vedtekt til § 13 i bygningslova for Haus herad, Hordaland fylke.

2 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 3 for Namsos.

3 juli. **Skriv** **) frå Justisdepartementet om føresegner om forbod mot å selja tobakk til barn under 15 år i Vestnes herad, Møre og Romsdal fylke.

3 juli. **Skrivelse** **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Skåtøy herred, Telemark fylke.

---

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.
**) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Bruvik herred, Hordaland fylke. 3 juli.

Skrivelse *) fra Fiskeridepartementet. 3 juli.

Fiskeridepartementet har endret følgende paragrafer i instruks av 28 juli 1937 for kontroll og vraking av saltet sild:

§ 35 skal lyde:

Skarpsaltet islandssild skal under tilvirkningen være rørt i saltet og flolagt i nye — eller blanke brukte — tønner under anvendelse av tilstrekkelig rent salt og lake av minst 25° styrke.

Saltet skal måles slik at alle tønner i samme parti (samme dags salting) får like meget salt. Tønnens underbunn eller hals skal være påført et nummer eller bokstav som gjør det mulig å atskille hver dags salting.

Tilvirkeren må sørge for at silden kommer helt frisk i salt og ikke blir utsatt for solens eller vindens påvirkning.

Mager og/eller langstrakt sild må kastes ut under saltingen, sild mindre enn 5 pr. kg må saltes for seg.

Sild som inneholder skadelig åte bør være original fullganet (dvs. gjeller og magesekk uttrukket), mens silden er helt fersk. Slik sild som hodeskjæres bør være magedradd.

Sild som ved vraking ikke har tatt skade av forekommende åte skal dog godtas.

Etterganet sild godtas ikke.

Ved kontroll av vekt for fiskepakket islandssild (se § 17) skal det godtgjøres 2 kg for salt og lake (dørslag).

§ 36. Ordet «hodeskåret» i pkt. 2, første ledd, går ut.

§ 38 er tilføyet nytt ledd IV:

Det er forbudt ved utvanning å søke framstilt en matjeslignende kvalitet av sild som har vært skarpsaltet, og utvannet sild kan overhodet ikke godtas hverken som «matjes» eller «mild».

(Etter bestemmelsen i denne paragraf bortfaller uttrykket «etterbehandlet sild» som betegnelse for en utvannet («matjes») sild.)

§ 39 skal lyde:

Sukkersaltet islandssild behandles etter reglene i §§ 35, 36 og 37 med de endringer som varens egenart tilsier, således:

Salt og sukker måles særskilt for hver tønne og blandes omhyggelig. Denne blanding foretas umiddelbart før saltingen, da en blanding på forhånd må befryktes å befordre sleipeutvikling.

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

3 juli. Forekommer sleipe ved vrakingen, kan silden ikke godtas som alminnelig sunn, frisk handelsvare, men kan av Fiskeridirektøren tillates godtatt når kjøpers skriftlige godkjennelse herav foreligger. Tønnens oppslagsbunn merkes «Sleipe» og i attesten anføres at vrakeren har funnet sleipeutvikling ved vrakingen.

Silden må være flolagt under saltingen.

Sukkersaltet sild som er solgt på kontrakt før fisket, og hvor kontrakten gir uttrykk for at kjøper ønsker silden ikke magedradd (fullganet) og tar ansvar for eventuell kvalitetsforringelse som følge herav, kan likeledes av Fiskeridirektøren tillates omsatt eller eksportert, selv om kvaliteten er skadet av åte. Silden betegnes som nr. 2 eller sekunda etter graden av kvalitetsforringelsen.

Salpeter bør ikke anvendes hvis ikke kjøper forlanger dette.

§ 40. Ordene «og sukkersaltet» i § 40 første linje går ut.

§ 46 er tilføyet nytt tredje ledd:

Islandssild kan godkjennes innveiet og omlagt også 80 kg og påpakket fiskepakning med garantert minimumsvekt av 80 kg, 90 kg og 95 kg, men ikke i vanlig fiskepakning unntatt når det gjelder salt til fabrikk som skal viderebehandle varen.

3 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og reguleringsvedtekter for Statsbanenes eiendom, gnr. 30, bnr. 3 av Hvalstad i Asker herred, Akershus fylke.

3 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven skal gjelde for et område omkring Koppang jernbanestasjon i Stor-Elvdal herred, Hedmark fylke.

3 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Levanger gårds utmark, Levanger, samt om vedtekter til reguleringen.

4 juli. Nr. 1. **Lov** **)[1]) om brigde i lov um folkeskulen på landet av 16 juli 1936.

I.

I lov um folkeskulen på landet av 16 juli 1936 skal fylgjande paragrafer lyda slik:

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.
**) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.
[1]) St.vedtak 25 juni. Se Ot. prp. nr. 81. Innst. O. nr. 145. St.tid., forh. i Ot. s. 370—373; i Lt. s. 145—146.

4 juli.
Nr. 1.

§ 41. Skulestyret.

1. I kvart herad skal det vera eit skulestyre, som er samansett såleis:
   a. Folk som heradsstyret vel for 4 år om gongen: heradsstyret fastset sjølv talet på dei. Det skal vera minst ein frå kvar skulekrins. Kvart år går den fjerdeparten ut som har gjort teneste lengst. I nye skulestyre går ved dei tre fyrste val ut ein fjerdepart av dei som har gjort teneste lengst — om turvande er, etter lutkasting. Let ikkje talet seg dela med 4, skal brøken reknast for ein heil. Dei som skal gå inn i skulestyret samstundes med at eit nytt heradsstyre tek til, skal det nye heradsstyret velja; og dette herradsstyret fastset kor mange det skal veljast for 4-årsbolken. Dette valet kan dei halda i det møtet der dei vel ordførar og varaordførar. Den som har gjort teneste i 4 år, kan segja frå seg val i dei neste 4 åra.
   b. Ein prest i sjølstendigt embete, som bispen vel. Valet gjeld for 4 år.
   c. Ordføraren i heradet, eller, når formannskapet så fastset, ein annan av formannskapet, som de sjølv vel ved kvart årsskifte.
   d. I herad der det er 15 eller fleire lærarpostar ved folkeskulen, og av dei minst 5 lærarinnepostar, ein lærar og ei lærarinne i heil post; i herad der det er færre lærarpostar, ein lærar eller ei lærarinne i heil post. Likt med heile lærarpostar skal reknast lærarposter som har ei skuletid på minst 24 veker i året, kvar veke på minst 30 timar, i framhaldsskulen; og dei lærarane som har slike postar, skal ha røysterett og vera valføre på same måten som lærarane i heile postar i folkeskulen. Der det skal veljast ein lærar og ei lærarinne, held lærarane og lærarinnene valet i serskilde møte, i dei andre herada i sammøte. Valet gjeld for 4 år. Formannen i skulestyret styrer møta.
   e. Er talet på faste lærarar ved den kommunale høgare ålmennskulen 5 eller mindre, møter styraren når saker er føre som vedkjem skulen hans, og då med røysterett i dei sakene.

      Er talet på faste lærarar ved den kommunale høgare ålmennskulen eller -skulane over 5, men under 15, vel dei faste lærarane seg imellom ein lærar eller ei lærarinne. Valet held dei i sammøte, som formannen i skulestyret kallar saman og styrer.

      Er det 15 eller fleire faste lærarar ved den kommunale høgare ålmennskulen eller -skulane, vert det valt ein lærar og

4 juli. Nr. 1.

ei lærarinne. Valet held dei i særskilde møte, som formannen i skulestyret kallar saman og styrer.

Valet etter føresegna ovanfor gjeld for 4 år. Til faste lærarar reknar ein og styraren.

Når det er valt representant eller representantar etter føresegna ovanfor, møter likevel styraren for kvar av dei kommunale høgare ålmennskulane når saker er føre som vedkjem skulen hans, så framt han ikkje er vald representant. Når han møter etter denne føresegna, har han ikkje røysterett.

2. For kvar av dei skulestyremedlemene som er nemnde under bokstav a, c, d, og i tilfelle e, vel dei på same måten ein varamann. Der det er fleire prestar i sjølstendig embete i heradet, kan bispen og velja ein varamann for presten i skulestyret.
3. Skulestyret vel seg imellom formann og varaformann, for eitt år om gongen. Den som har vore formann i 4 år i rad, kan segja frå seg attval til formann i like lang tid.

Sluttar formannen å gjera teneste, mellombels eller for godt, før formannsåret er ute, vert varaformannen formann, og skulestyret vel ny varaformann.

§ 50. Tilsynsnemnder.

1. For kvar skulekrins skal skulestyret skipa ei tilsynsnemnd på 4 medlemmer. Skulestyret nemner opp formannen mellom dei skulestyremedlemene som heradsstyret har valt frå den krinsen. Han gjer teneste 1 år. Dei tre andre, med like mange varamenn, vert valde på krinsmøte for 4 år.
2. Denne nemnda skal ha tilsyn med skulen og ho skal møta fram når det vert halde årsprøver. Ho skal gjeva dei utsegner og opplysningar som skulestyret krev, eller som ho sjølv finn grunn til å gjeva skulestyret. Nemnda skal arbeida for god skulesøkning og orden i skulen, og hjelpa til med å få skulehaldet høveleg skipa.

Med samtykke frå heradsstyret kan tilsynsnemnda desutan få noko av den makta skulestyret har til å rå over skulekassemidelen.
3. Det som vert førehavt i tilsynsnemnda, skal førast inn i ei møtebok, som formannen i skulestyret har godkjent.
4. Nemnda er ikkje vedtaksfør utan formannen og minst to av dei andre medlemene er med på møtet. Står røystetalet likt, er det vedteke som formannen røysta for.

§ 63. Fylkesskulestyre. 4 juli.

1. For kvart fylke skal det vera eit fylkesskulestyre på 3 medlemer, Nr. 1.
som fylkestinget vel. Valet gjeld for 4 år. Dei to fyrste åra går eit medlem ut kvart år etter lutkasting. For kvar medlem vel fylkestinget ein varamann.
2. Ingen er skyldig til å ta imot nytt val før det har gått like lang tid som den han har gjort teneste.
3. Fylkesskulestyret vel sjølv formann og varaformann, for eitt år om gongen.
4. Medlemene av fylkesskulestyret skal ha same skyss- og kostpengar som medlemer av fylkestinget.

§ 67. Avhending av eigedom.

Spørsmål om å skilja frå folkeskulen jordveg eller hus som er lagde til skulen, vert førehavde etter § 60 i lov om kommunestyre på landet av 10 juni 1938.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks. Funksjonstida for dei som fyrst blir valde til skulestyre og tilsynsnemnder etter denne lova, tek til 1 januar 1948. Frå same tida sluttar funksjonstida for dei som er valde når denne lova tek til å gjelda. Dei som er valde til medlemer av fylkesskulestyre når denne lova tek til å gjelda, fungerar i 3 år, så framt dei ikkje går ut etter lutkasting som nemnt i § 63, 1. For alle dei som blir valde til medlemer av fylkesskulestyre etter denne lova tek til å gjelda, er funksjonstida 4 år.

Lov *)[1]) om endring i lov om folkeskolen i kjøpstedene av 16 juli 1936. 4 juli. Nr. 2.

I.

I lov om folkeskolen i kjøpstedene av 16 juli 1936 skal følgende paragrafer lyde:

§ 35. Sammensetning og møter.

1. Samtlige ved en kjøpstads folkeskoler ansatte bestyrere og lærere danner et skoleråd til felles overlegning om skolens anliggender. Er skoleinspektør ansatt (jfr. § 20), er han medlem av skolerådet og dettes formann. I motsatt fall oppnevner skolestyret et medlem av skolerådet til formann.

---

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

[1]) St.vedtak 25 juni. Se Ot. prp. nr. 81. Innst. O. nr. 145. St.tid., forh. i Ot. s. 370—373; i Lt. s. 145—146.

4 juli. Nr. 2.

Hvis antallet av lærere i en kjøpstad er over 20, kan skolestyret bestemme at skolerådet foruten av skoleinspektøren skal dannes av et utvalg av lærere og lærerinner i forhold til deres respektive antall, dog tilsammen ikke under 20, samt av skolebestyrerne, dog ikke i et antall av over halvdelen av de valgte lærere og lærerinner tilsammen. Medlemmene velges i særskilte møter av lærere, lærerinner og bestyrere. Valget gjelder for 4 år. Hver gang fratrer halvdelen av de valgte, første gang ved loddtrekning. De fratredende kan gjenvelges.

Formannen kan tilkalle andre av skolens lærere som spesielt sakkyndige for de enkelte fags vedkommende. De således tilkalte deltar i forhandlingene, dog uten stemme.

2. Skolerådet er pliktig til å møte etter formannens innkallelse. Dessuten blir det å holde skoleråd til behandling av en sak når minst en tredjedel av medlemmene forlanger det.

Formannen er pliktig til å sammenkalle skolerådet når skolestyret forlanger det.

3. Skolerådet kan ikke avgi noen gyldig uttalelse med mindre over det halve antall av medlemmene er tilstede. Uttalelsen avgjøres ved stemmeflerhet. Står stemmene likt, gjør formannens stemme utslaget.

Forhandlingene i skolerådets møter innføres i en forhandlingsbok, som er godkjent av skolestyrets formann.

§ 38. Skolestyret.

1. I hver kjøpstad skal det være et skolestyre, som består av:

a. Så mange medlemmer valgt av bystyret som det selv bestemmer. For medlemmene velges varamenn.

Valget foregår samme år som valget av representanter til bystyret og foretas av det nyvalgte bystyre. Det gjelder for de 4 følgende kalenderår. For valget gjelder de samme regler som for formannskapsvalg, derunder også reglene om adgang til forholdstallsvalg. Enhver som har gjort tjeneste i 4 år, kan nekte å ta imot valg for de 4 neste.

Er antallet av varamenn eller av en gruppes varamenn blitt utilstrekkelig, kan bystyret ved flertallsvalg velge en eller flere faste eller midlertidige varamenn, i tilfelle innen vedkommende gruppes midte.

b. Sognepresten eller en annen prest i selvstendig embete. Det i tilfelle fornødne valg foretas av biskopen, hver gang for 4 år.

c. Et medlem av formannskapet, som dette velger ved hvert års begynnelse.

d. I kjøpesteder hvor antallet av de fullstendige lærerposter ved folkeskolen er 15 eller derover, en lærer og en lærerinne i fullstendig post; i kjøpsteder hvor antallet av de fullstendige poster er under 15, men minst 5, en lærer eller en lærerinne i fullstendig post. Like med fullstendige lærerposter regnes lærerposter med minst 24 uker årlig à minst 30 ukentlige timer i framhaldsskolen, likesom de lærere, som er ansatt i sådanne poster, har stemmerett og er valgbare på samme måte som lærere i fullstendige poster i folkeskolen. Hvor det skal velges en lærer og en lærerinne, foregår valget i særskilte møter av lærere og lærerinner, i de øvrige kjøpsteder i samlet møte. Valget gjelder for 4 år. Møtene ledes av skolestyrets formann. 4 juli. Nr. 2.

e. I kjøpsteder hvor tallet av de fullstendige lærerposter ved den kommunale høyere almenskole er 5 eller mindre, møter bestyreren når det skal behandles saker som vedkommer hans skole, og da med stemmerett i disse saker.

Er tallet på de faste lærere ved den eller de kommunale høyere almenskoler over 5, men under 15, velger de faste lærere seg imellom en lærer eller en lærerinne. Valget skjer i fellesmøte, som skolestyrets formann kaller sammen og leder.

Er det 15 eller flere faste lærere ved den eller de kommunale høyere almenskoler, blir det å velge en lærer, og en lærerinne. Valget holdes i særskilte møter, som skolestyrets formann kaller sammen og leder.

Disse valg gjelder for 4 år. Til faste lærere regnes også bestyreren.

Når det er valgt representant eller representanter som ovenfor nevnt, møter dessuten bestyreren for hver av de kommunale høyere almenskoler ved behandlingen av saker som vedkommer hans skole, så fremt han ikke er valgt representant, men uten stemmerett.

Er det flere høyere skoler, velger bestyrerne av disse seg imellom en representant til å delta i skolestyrets forhandlinger når det gjelder saker vedrørende den høyere skole som helhet. Han har ikke stemme.

f. En av Kongen dertil oppnevnt tjenestemann og skolerådets formann deltar i skolestyrets forhandlinger, dog uten stemme.

2. For hvert av de skolestyremedlemmer som er nevnt under bokstavene c, d og e, velges varamenn på samme måte som medlem-

4 juli, Nr. 2.

mene. I kjøpsteder med flere prester i selvstendig embete, kan biskopen velge en varamann for presten i skolestyret.

3. Skolestyret velger seg imellom formann og varaformann, hver gang for ett år. Den som har vært formann i 4 år i rad, kan si fra seg gjenvalg i like så lang tid.

Slutter formannen å gjøre tjeneste, midlertidig eller for godt, før formannsåret er ute, blir varaformannen formann, og skolestyret velger ny varaformann, midlertidig eller for godt.

§ 48. Tilsynsutvalg.

For hver folkeskole ordner skolestyret et tilsynsutvalg som skal bestå av:

a. Som formann et av de bystyrevalgte medlemmer av skolestyret. Valget gjelder for 1 år.
b. En prest oppnevnt av biskopen for 4 år. I kjøpsteder med flere prester, kan biskopen opnevne en varamann.
c. Tre medlemmer med varamenn som velges for 4 år av de skolesøkende barns foreldre eller forsørgere i et møte som kalles sammen og ledes av utvalgets formann.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Funksjonstiden for dem som første gang blir valgt etter denne lov, begynner 1 januar 1948. Fra samme tid slutter funksjonstiden for dem som er valgt til representanter i skoleråd, skolestyre og tilsynsutvalg når denne lov trer i kraft.

4 juli. Nr. 3.

Lov *)[1]) om utvidelse av grensene for kjøpstaden Flekkefjord.

§ 1. Med virkning fra 1 juli 1942 overgår til kjøpstaden Flekkefjord de deler av Nes herred som ligger mellom kjøpstadens tidligere grenser og følgende nye grenselinjer:

Den nye bygrensen begynner i den gamle bygrensestein i Trellevika og går sørover fjorden i ben linje til fyrlykten i Grønnsundet og videre etter en krum linje mot sørøst og øst til et punkt i stranden i søndre del av eiendommen Fjellstuen i Raulid. Herfra går grensen stort sett i ben linje mot nordøst over merkete punkter ved fjellfoten fram til Raulivatnets søndre bredd og fortsetter med nordøstlig, nordlig og nordvestlig retning over vannet til et punkt ved dette som ligger like nord for vannverkets pumpestasjon. Herfra går grensen i ben linje nordvestover opp dalen og fram til et

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.
[1]) St.vedtak 25 juni. Se Ot. prp. nr. 62. Innst. O. nr. 146. St.tid., forh. i Ot. s. 359—361; i Lt. s. 145.

4 juli. Nr. 3.

punkt som ligger like overfor nordre stem i øvre vannbasseng og går videre mot nord, nordvest og nord over merkete punkter i fjellsiden langs Springvannsdalen fram til et punkt ovenfor sekundærstasjonen ved den sørlandske hovedvei i Trolldalen. Derfra går grensen etter nordre side av hovedveien fram til veikrysset og videre langs Nordbakkens vestside til Austadbekken og følger denne til dens utløp i Austadvika. Herfra går grensen nordvestover gjennom Austadvika og sørover etter Grisefjordens midtlinje, bøyer mot sørvest og går i ben linje over et punkt nordenfor byggmester Hauglands eiendom til toppen 65 m o. h. på bykartet. Her bøyer grensen mot sør og går i ben linje til en haug som ligger 30 m vest for byens triangelpunkt Troppene og videre mot sørvest i ben linje over toppen av Lilleheia til et punkt som ligger 90 m fra nevnte hei. Herfra går grensen i ben linje mot sørøst til grensesteinen i Trellevika.

§ 2. De deler av Nes herred som ifølge § 1 henlegges til kjøpstaden Flekkefjord (byutvidelsesområdet), skal med virkning fra 1 juli 1942 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1942 hvilte på jord i byutvidelsesområdet.

§ 3. De i Nes herred hjemstavnsberettigede personer som 1 juli 1942 bodde; eller — om de da var flyttet fra herredet — hadde hatt sin faste bopel på byutvidelsesområdet, skal ha sin hjemstavn i Flekkefjord hvis de var flyttet til byutvidelsesområdet før 1 juli 1941.

§ 4. De som 1 juli 1942 i medhold av gjeldende lovgivning drev håndverksnæring på byutvidelsesområdet, skal ha rett til på dette område å fortsette sin næring mot å melde seg for politiet i Flekkefjord innen 1 oktober 1947.

Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsen i denne paragraf.

§ 5. Vedkommende departement gis fullmakt til å treffe de forføyninger med hensyn til omregning av tilskudd og vederlag til geistlige tjenestemenns lønner fra de to kommuner som nærværende lov måtte gjøre nødvendig.

§ 6. På byutvidelsesområdet skal det være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22 februar 1924 inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement.

Byplan for Sundesiden for så vidt angår byggebeltet i Nes herred, stadfestet 5 oktober 1934, fortsetter å gjelde inntil den måtte bli endret i henhold til bygningslovens § 28.

§ 7. Bygninger på byutvidelsesområdet nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre by-

4 juli. Nr. 3. områder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på de innlemmete strekninger bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller «lov» om Flekkefjord byutvidelse av 26 mars 1942.

4 juli. Nr. 4. **Lov** *)[1]) **om endringer i lov om kommunestyre i byene av 10 juni 1938.**

I.

Følgende bestemmelser i lov om kommunestyre i byene av 10 juni 1938 skal heretter lyde slik:

§ 3. Bystyret velges av byens stemmeberettigede innbyggere for 4 år etter de regler som gjeldende lov fastsetter.

§ 6, annet ledd. Formenn og varaformenn velges for 4 år av og blandt de valgte medlemmer av bystyret før de trer i tjeneste. Møtet kalles sammen av den tjenstgjørende ordfører med høvelig varsel. Det er vedtaksført, når minst to tredjedeler av medlemmene er til stede.

§ 7, annet ledd. Rett til å kreve seg fritatt for valg til formann har den som ved valgårets utløp har gjort tjeneste som sådan de fire siste år. Den som vil kreve seg fritatt, må senest i det møte hvor formennene skal velges, fremsette krav om det til ordføreren.

§ 20, første ledd. Bystyret skal innen én måned før utgangen av budsjettåret fatte vedtak i budsjettform, jfr. kapitel 7, om kommunens inntekter og utgifter i det kommende budsjettår og om skattepålegg etter skatteloven. Fylkesmannen kan gi bystyret utsettelse til utgangen av budsjettåret. I særlige tilfelle kan fylkesmannen på søknad fra formannskapet gi utsettelse ut over dette tidspunkt.

§ 49, fjerde ledd. Har siste årsregnskap gitt underskudd, oppføres det på budsjettet til dekning. Under rent særlige forhold kan dog departementet eller den det gir fullmakt, samtykke i at dekningen blir fordelt over flere år. Har siste årsregnskap gitt overskudd, tas det til inntekt på budsjettet, men det må brukes til styrkelse av kontantbeholdningen (driftsfond), til dekning av udekket underskudd fra tidligere eller løpende budsjettår, til ekstraordinær avdragning på gjeld eller til ekstraordinære avskrivninger.

---

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

[1]) St.vedtak 25 juni. Se Ot. prp. nr. 44. Innst. O. nr. 147. St.tid., forh. i Ot. s. 361—370; i Lt. s. 145.

§ 49, sjette ledd. Avsetning av fond til bestemte formål bør foretas når det er på det rene at kommunen står overfor oppgaver som det ikke kan eller bør opptas lån til og som vil kreve så store utgifter at de ikke kan påregnes dekket på et enkelt års budsjett, eller når kommunen må vente en sterk stigning av utgiftene eller nedgang i inntektene. De beløp som er avsatt til slike fond, må senest ved avslutningen av regnskapet for vedkommende år innsettes i bank eller anbringes som bestemt for umyndiges midler så langt det ikke av hensyn til mulig underskudd på regnskapet er nødvendig for bystyret å gjøre om fondsavsetningen. Fond som er endelig avsatt etter reglene i forrige punktum, kan bystyret ikke senere råde over til andre formål — hverken endelig eller midlertidig — uten samtykke av Kongen eller den han gir fullmakt til. 4 juli. Nr. 4.

§ 49, åttende ledd. Tilleggsbevilgninger og bevilgninger til formål utenom det vedtatte budsjett i løpet av budsjetterminen må ikke gis uten at det er nødvendig. Slike bevilgninger behandles av de kommunale myndigheter i samme former som budsjettet, jfr. dog § 26, og det skal angis at bevilgningen gjelder overskridelse av det vedtatte budsjett. Dog gjelder ikke bestemmelsene i § 20 om frister og utlegging av forslaget. Tilleggsbevilgninger (utenom anslagsposter) og bevilgninger til formål utenom budsjettet må ikke gis uten at det samtidig gjøres vedtak om hvordan utgiftene skal dekkes på årets budsjett; når særlige forhold gjør det nødvendig kan dog vedkommende departement eller den det gir fullmakt, tillate unntagelse fra denne regel.

§ 50, femte ledd. Har Kongen eller den han gir fullmakt, godkjent et vedtak om opptagelse av lån eller fastsettelse av avdragsvilkår eller om begge deler etter denne paragraf, kan opptagelsen av lånet og fastsettelsen av avdragsvilkårene ikke angripes som stridende mot bestemmelsene i denne paragraf.

§ 51, femte ledd. Har Kongen eller den han gir fullmakt, godkjent et vedtak om garanti etter denne paragraf, kan garantien ikke angripes som stridende mot bestemmelsene i denne paragraf.

§ 52, åttende ledd. Pantsettelse eller sikkerhetsstillelse etter denne paragraf må for å være gyldig godkjennes av vedkommende departement eller den som dette gir fullmakt. Har departementet eller den som det har gitt fullmakt, godkjent den, kan den ikke angripes som stridende mot bestemmelsene i denne paragraf.

§ 58. Vedtak av bystyre og annen kommunal myndighet er ikke gyldig før Kongen eller — når det gjelder punktene 1—6 nedenfor — den han gir fullmakt, har godkjent det når vedtaket går ut på:

4 juli. Nr. 4.

1. å oppta lån eller garantere for lån eller andre økonomiske forpliktelser. Gjelder det vedtak om å oppta eller garantere for lån, kan Kongen eller den han gir fullmakt, som vilkår for godkjenningen fastsette avdragsmåte og avdragstid for lånet, jfr. § 50, eller hvor lenge garantien skal vare, jfr. § 51,
2. å bruke midler av lånefondet eller å bruke lånte midler til annet formål enn bestemt ved godkjenningen. På samme måte som under punkt 1 kan Kongen eller den han gir fullmakt, fastsette hvordan lånet skal betales tilbake,
3. å kjøpe eiendom eller sette i verk et foretagende som vil gjøre det nødvendig å bruke lånemidler som nevnt under punkt 1 eller 2,
4. å overta andre forpliktelser som kan påføre kommunen utgifter i en lengere tid enn de neste 5 år, og som gjennomsnittlig årlig overstiger et beløp som Kongen fastsetter,
5. å avhende eller å bortfeste utover 40 år fast eiendom som er mer verd enn et beløp som Kongen fastsetter, eller å overlate formannskapet eller noen annen å utstykke og selge eller bortfeste slik eiendom,
6. å endre regler for bruk av opplagte fond, jfr. § 49,
7. å overdra myndighet og plikter etter bestemmelsene i § 32,
8. at rådmann ikke skal ansettes, eller å fastsette rådmannens lønns- og pensjonsvilkår samt forskrifter om hans gjøremål eller å overdra rådmanns gjøremål til noen som har annen beskjeftigelse.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

4 juli. Nr. 5.

Lov *)[1]) om endringer i lov om kommunestyre på landet av 10 juni 1938.

I.

Følgende bestemmelser i lov om kommunestyre på landet av 10 juli 1938 skal heretter lyde slik:

§ 3. Herredstyret velges av de stemmeberettigede innbyggere i herredet for 4 år etter de regler som gjeldende lov fastsetter.

§ 7, nr. 1, annet ledd. Rett til å kreve seg fritatt for valg til formann har den som ved valgårets utløp har gjort tjeneste som sådan de fire siste år. Den som vil kreve seg fritatt, må senest i det

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.
[1]) St.vedtak 25 juni. Se Ot. prp. nr. 44. Innst. O. nr. 147. St.tid., forh. i Ot. 361—370; i Lt. s. 145.

møte hvor formennene skal velges, framsette krav om det til ordføreren. 4 juli. Nr. 5.

§ 7, nr. 2. Rett til å kreve seg fritatt for valg til ordfører har den som ved valgårets utløp har gjort tjeneste som ordfører de fire siste år. Vil han kreve seg fritatt, må han framsette krav om det senest i det møte hvor ordfører skal velges.

§ 8, første ledd. Formenn og varaformenn velges for 4 år av og blant de valgte medlemmer av herredstyret eller sognestyret før de trer i tjeneste.

§ 9, første ledd. Når formannskapet er valgt, velger herredstyret blant formennene ordfører og varaordfører for 4 år. Med to tredjedels flertall av de møtende kan det dog bestemmes at ordføreren skal kunne velges fritt blant herredstyrets medlemmer.

§ 22, første ledd. Herredstyret skal innen én måned før utgangen av budsjettåret fatte vedtak i budsjettform, jfr. kapitel 7, om kommunens inntekter og utgifter i det kommende budsjettår og om skattepålegg etter skatteloven. Fylkesmannen kan gi herredstyret utsettelse til inntil utgangen av budsjettåret. I herreder hvor en større del av befolkningen er fraværende på fiske i den tid budsjettbehandlingen etter foranstående skulle foretas, kan fylkesmannen på søknad fra herredstyret gi utsettelse ut over dette tidspunkt.

§ 51, femte ledd. Har siste årsregnskap gitt underskudd, oppføres det på budsjettet til dekning. Under rent særlige forhold kan dog departementet eller den det gir fullmakt, samtykke i at dekningen blir fordelt over flere år. Har siste årsregnskap gitt overskudd, tas det til inntekt på budsjettet; men det må brukes til styrkelse av kontantbeholdningen (driftsfond), til dekning av udekket underskudd fra tidligere eller løpende budsjettår, til ekstraordinær avbetaling på gjeld eller til ekstraordinære avskrivninger.

§ 51, syvende ledd. Avsetning av fond til bestemte formål bør foretas når det er på det rene at kommunen står overfor oppgaver som det ikke kan eller bør opptas lån til og som vil kreve så store utgifter at de ikke kan påregnes dekket på et enkelt års budsjett, eller når kommunen må vente en sterk stigning av utgiftene eller nedgang i inntektene. De beløp som er avsatt til slike fond, må senest ved avslutningen av regnskapet for vedkommende år innsettes i bank eller anbringes som bestemt for umyndiges midler, så langt det ikke av hensyn til mulig underskudd på regnskapet er nødvendig for herredstyret (sognestyret) å gjøre om fondsavsetningen. Fond som er endelig avsatt etter reglene i forrige punktum, kan herredstyret (sognestyret) ikke senere råde over til andre formål

4 juli. Nr. 5.

— hverken endelig eller midlertidig — uten samtykke av Kongen eller den han gir fullmakt.

§ 51, niende ledd. Tilleggsbevilgninger og bevilgninger til formål utenom det vedtatte budsjett i løpet av budsjetterminen må ikke gis uten at det er nødvendig. Slike bevilgninger behandles av de kommunale myndigheter i samme former som budsjettet, jfr. dog § 27 nr. 10, og det skal angis at bevilgningen gjelder overskridelse av det vedtatte budsjett. Dog gjelder ikke bestemmelsene i § 22 om frister og utlegging av forslaget. Tilleggsbevilgninger (utenom anslagsposter) og bevilgninger til formål utenom budsjettet må ikke gis uten at det samtidig gjøres vedtak om hvordan utgiftene skal dekkes på årets budsjett; når særlige forhold gjør det nødvendig, kan dog vedkommende departement eller den det gir fullmakt, tillate unntagelse fra denne regel.

§ 52, femte ledd. Har Kongen eller den han gir fullmakt, godkjent et vedtak om opptagelse av lån eller fastsettelse av avdragsvilkår eller om begge deler etter denne paragraf, kan opptagelsen av lånet og fastsettelsen av avdragsvilkårene ikke angripes som stridende mot bestemmelsene i denne paragraf.

§ 53, fjerde ledd. Har Kongen eller den han gir fullmakt, godkjent et vedtak om garanti etter denne paragraf, kan garantien ikke angripes som stridende mot bestemmelsene i denne paragraf.

§ 54, åttende ledd. Pantsettelse eller sikkerhetsstillelse etter denne paragraf må for å være gyldig godkjennes av vedkommende departement eller den som det gir fullmakt. Har departementet eller den som det har gitt fullmakt, godkjent den, kan den ikke angripes som stridende mot bestemmelsene i denne paragraf.

§ 60. Vedtak av herredstyret, sognestyret og annen kommunal myndighet er ikke gyldig før Kongen eller — når det gjelder punktene 1—6 nedenfor — den han gir fullmakt, har godkjent det, når vedtaket går ut på:

1. å oppta lån eller garantere for lån eller andre økonomiske forpliktelser. Gjelder det vedtak om å oppta eller garantere for lån, kan Kongen eller den han gir fullmakt, som vilkår for godkjenningen fastsette avdragsmåte og avdragstid for lånet, jfr. § 52, eller hvor lenge garantien skal vare, jfr. § 53,
2. å bruke midler av lånefondet eller å bruke lånte midler til annet formål enn bestemt ved godkjenningen. På samme måte som under punkt 1 kan Kongen eller den han gir fullmakt, fastsette hvordan lånet skal betales tilbake,

3. å kjøpe eiendom eller sette i verk et foretagende som vil gjøre det nødvendig å bruke lånemidler som nevnt under punkt 1 eller 2, 4 juli. Nr. 5.
4. å overta andre forpliktelser som kan påføre kommunen utgifter i en lengre tid enn de neste 5 år, og som gjennomsnittlig årlig overstiger et beløp som Kongen fastsetter,
5. å avhende eller å bortfeste utover 40 år fast eiendom som er mer verd enn et beløp som Kongen fastsetter, eller å overlate formannskapet eller noen annen å utstykke og selge eller bortfeste slik eiendom,
6. å endre regler for bruk av opplagte fond, jfr. § 51,
7. å overdra myndighet og plikter etter bestemmelsene i § 32,
8. å opprette rådmannsstilling og fastsette forskrifter om rådmannens gjøremål og hans lønns- og pensjonsvilkår.

§ 77, første ledd. I hver fylkeskommune skal det være et fylkesutvalg; dette består av fylkesmannen som formann og fire andre medlemmer som fylkestinget velger av sin egen midte eller blant andre som er bosatt i fylkeskommunen. Valget foretas på hvert første ordinære fylkesting etter avholdt ordinært kommunevalg. Hver gang velges tillike fire varamenn. Rett til å kreve seg fritatt for valg har den som har gjort tjeneste som medlem av utvalget de fire siste år eller har fylt 60 år.

§ 86. Vedtak av fylkestinget om den samlede utlikning til dekning av årets budsjett blir ikke gyldig uten godkjenning av Kongen. Det samme gjelder vedtak om opptakelse av lån om garanti for økonomiske forpliktelser, om å overta andre forpliktelser, som kan påføre fylkeskommunen utgifter i en lengre tid enn de neste 5 år og om endring av regler for bruk av opplagte fond.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[1]) **om særskilte bestemmelser for de valg som etter kommunevalgene 1947 foretas på formenn, ordfører i landkommunene og medlem av fylkesutvalg.** 4 juli. Nr. 6.

Den som har gjort tjeneste som formann, ordfører i landkommune eller medlem av fylkesutvalg den siste valgperiode, kan kreve

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.
[1]) St.vedtak 25 juni. Se Ot. prp. nr. 44. Innst. O. nr. 147. St.tid., forh. i Ot. s. 361—370; i Lt. s. 145.

4 juli. Nr. 6. seg fritatt for gjenvalg til slikt verv. Vil han kreve seg fritatt, må han sette fram krav om det senest i det møte hvor valget skal foretas.

4 juli. Nr. 7. Lov*)[1]) om endring av midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk av 6 mai 1938.

I.

I midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk av 6 mai 1938 skal følgende bestemmelse lyde:

§ 1. Fisk av de arter som er nevnt i denne paragraf må ikke fanges med mindre fisken har den lengde som her er foreskrevet:

1.	Kveite	50 cm
2.	Torsk	30 »
3.	Hyse (kolje)	27 »
4.	Lysing	30 »
5.	Gullflyndre (rødspette)	29 »
6.	Mareflyndre (hundetunge)	28 »
7.	Sandflyndre	23 »
8.	Lomre (bergflyndre)	25 »
9.	Tunge	24 »
10.	Piggvar	30 »
11.	Slettvar	30 »
12.	Glassvar	25 »
13.	Hvitting	20 »

Lengden regnes fra snutespissen til enden av halen (sporens) ytterste stråler.

Forbudet i denne paragraf gjelder ikke fisk som fanges til eget bruk (husbruk) eller for overføring til andre fiskegrunner. Det gjelder heller ikke fisk som fanges til bruk i vitenskapelig øyemed ved fiskeriundersøkelser iverksatt av staten eller med statens samtykke.

§ 8. Fisk som er forbudt å fange etter denne lov — eller etter bestemmelser som er gitt i medhold av loven — må ikke beholdes ombord og skal straks kastes på sjøen.

Slik fisk må heller ikke bringes i land, innføres fra utlandet eller fra utenlandsk fartøy, sendes, fallbys, framlegges til salg, selges, mottas eller kjøpes.

§ 12, 1. ledd. Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer og gjelder inntil videre.

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se Ot. prp. nr. 4. Innst. O. nr. 150. St.tid., forh. i Ot. s. 435; i Lt. s. 167.

II. 4 juli.

Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer. Nr. 7.

Fra lovens ikrafttreden bortfaller bestemmelse av 25 juni 1940 om forlenget gyldighet av midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk, jfr. lov om okkupasjonslovgjevinga av 27 september 1946 § 1, punkt 2 a.

Midlertidig lov*)[1]) om Krigsforsikringen for Varelagre, Gjensidig. 4 juli. Nr. 8.

§ 1. Krigsforsikringen for Varelagre, Gjensidig (nedenfor kalt «Varelagertrygden») som er opprettet ved beslutning i konstituerende generalforsamling den 26 april 1940, fortsetter sin virksomhet på grunnlag av bestemmelsene i de vedtekter som er fastsatt av generalforsamlingen den nevnte dato og 27 mai 1941, med de endringer som følger av bestemmelsene i denne lov.

Endringer i vedtektene må godkjennes av Sosialdepartementet. Spørsmål om hvilken rekkevidde bestemmelsene i vedtektene har i forhold til denne lov, avgjøres med endelig virkning av det samme departement.

§ 2. «Krigsforsikringen for Varelagre, Gjensidig» skal omfatte ethvert varelager her i landet som er eller i tidsrommet etter 9 april 1940 har vært trygdet mot brann for minst kr. 2 000 og tilhører personer som er bosatt i riket.

Herfra unntas:

a. Varelager som helt eller for den overveiende del eies av staten eller av statsinstitusjon som ikke er særskilt unntatt av Sosialdepartementet.
b. Varelager som er av den art at det etter styrets avgjørelse må anses for å være i særlig grad utsatt for krigsskade.

§ 3. Varelagertrygden skal også erstatte krigsskade på varelagre tilhørende personer bosatt i riket som ikke — eller bare delvis — er trygdet mot brann på samme vilkår som gjelder for de fullt ut branntrygdede, såframt krigsskaden er inntruffet før 1 juli 1940. I den erstatning som skadelidte har krav på alene i medhold av denne bestemmelse skal det dog gjøres et fradrag av 20 prosent uten ytterligere fradrag for utligning.

Bestemmelsene gjelder ikke varelagre av den under § 2 annet ledd a. og b. nevnte art og heller ikke for varer som er krigsskadet under forsendelsen til bestemmelsesstedet.

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se Ot. prp. nr. 2. Innst. O. nr. 151. St.tid., forh. i Ot. s. 435—437; i Lt. s. 167.

4 juli. Nr. 8.

De erstatninger trygden utbetaler i medhold av denne paragraf dekkes av staten i den utstrekning de ikke måtte bli dekket ved utligningen etter § 7.

§ 4. Varelager som omfattes av trygden etter § 2, 1ste ledd, kan ikke meldes ut. Unntak fra denne regel gjelder dog hvis eieren av varelageret dør eller opphører med den virksomhet varelageret knytter seg til. Blir innkalt rate ved utligning ikke betalt i rett tid, kan vedkommende medlem etter vedtak av styret anses som uttrådt av Varelagertrygden, med mindre det skyldige beløp er betalt innen vedtaket fattes. I de tilfellene som er nevnt i 2net og 3dje punktum, kan styret treffe avtale om endelig oppgjør av den trygdedes tilskuddsplikt.

§ 5. Trygdesummen skal for krigsskade, når det gjelder branntrygdede varelagre, være den samme som branntrygdesummen.

§ 6. Ved varelager forstås i dette høve foruten ferdige varer og produkter også råstoffer, hjelpestoffer, halvfabrikata, varer i arbeid (herunder skip), tegninger, arkiver, modeller, transportmidler på land knyttet til vedkommende virksomhet, verktøy samt løst maskineri og løst inventar — alt for så vidt de nevnte gjenstander ikke kan trygdes mot krigsskade i annen trygdeskipnad.

§ 7. Trygdevilkårene og reglene om utligning skal for varelagre som faller inn under trygden, fastsettes på samme grunnlag for alle strøk i landet. Utlikningen fastsettes til 5 % av den gjennomsnittlige branntrygdesum i risikoperioden.

Varelagre som er rammet av krigsskade, deltar i utlikningen etter samme regler som andre varelagre.

Trygdens administrasjonsomkostninger dekkes av de utlignede ansvarsbeløp.

§ 8. Når erstatningsbeløpet er fastsatt, skal det så snart Varelagertrygdens midler tillater det, utbetales sikrede en viss del herav —i alminnelighet ikke over 75 % — som forskudd på det endelige oppgjør. Dog kan styret når vedtak om endelig utligning er fattet uten å avvente det endelige oppgjør, beslutte å utbetale sikrede inntil 100 % av erstatningsbeløpet som forskudd, såframt det finner det overveiende sannsynlig at Varelagertrygden vil være istand til å dekke sine forpliktelser fullt ut. Styret kan når særlige grunner tilsier det, tillate at forskudd utbetales også innen erstatningsbeløpet er fastsatt.

Blir erstatningsbeløpet ved den endelige utlikning mindre enn forskuddene, må forskjellen tilbakebetales. Forskuddene er rentefri.

Varelagertrygden plikter ikke å yte renter av erstatningsbeløpet, men styret kan med samtykke fra Sosialdepartementet i den utstrekning Varelagertrygdens midler ved den endelige utlikning

tillater det, tilstå renter etter en rentefot og fra et tidspunkt som styret med departementets godkjennelse bestemmer.

§ 9. Sosialdepartementet kan oppnevne 1 medlem av styret og 2 medlemmer av representantskapet ved siden av de medlemmene som er valgt av trygdens organer.

§ 10. Innkalling til generalforsamling skjer ved kunngjøring i Norsk Lysingsblad.

I generalforsamlingen har hvert medlem 1 stemme.

§ 11. Erstatningskrav på trygden kan utenfor de i annet ledd nevnte tilfelle ikke overdras eller være gjenstand for tvangsfullbyrdelse uten trygdens samtykke. Trygden kan knytte slike vilkår til samtykket som den finner nødvendig for å sikre at erstatningen blir brukt på en rasjonell måte til utbedring av skaden eller til anskaffelse av nye gjenstander istedenfor de skadede eller ødelagte. Trygden kan sette tilsvarende vilkår for utbetaling av erstatning direkte til skadelidte.

Når en skadelidt får lån til gjenanskaffelse eller utbedring av krigsskade på varer eller andre ting som hører inn under trygden, kan han overdra en tilsvarende del av sitt erstatningskrav til långiveren til dekning av lånet med renter og omkostninger. Långiveren skal sende trygden melding om at lånet er ytet og erklæring fra den skadelidte om overdragelsen av erstatningskravet. Overdragelsen får virkning fra den dag melding m. v. er sendt med mindre trygden innen 14 dager etter mottagelsen meddeler at den ikke kan godkjenne overdragelsen som tilstrekkelig betryggende med hensyn til gjenanskaffelse (utbedring).

Foranstående bestemmelser får tilsvarende anvendelse når det blir ytet annen kreditt til formål som ovenfor nevnt.

Panterett og andre tinglige heftelser som hviler på krigsskadede eller ødelagte gjenstander går over på de gjenstander av tilsvarende art som anskaffes i de førstes sted.

§ 12. Trygdens krav på utligningsbeløp hefter på trygdetakerens (resp. trygdedes) varelager med panterett etter skatter og dermed likestilte offentlige avgifter som har lovbestemt pant i varene, såframt varene er trygdetakerens eller trygdedes eiendom eller undergitt deres rettslige rådighet på den tid innfordring begjæres. Tingene kan kreves utlevert uten lovmål og dom og kan selges til dekning av de skyldige beløp på den måte som bestemmes i forskrifter som Sosialdepartementet gir. Kravene kan inndrives ved utpanting og har samme fortrinsrett i konkurstilfelle m. v. som de i lov av 31 mai 1912 § 1 nevnte fordringer.

§ 13. Trygdens styre kan i samråd med Sosialdepartementet ta opp lån til et beløp som departementet bestemmer.

4 juli. Nr. 8.

§ 14. Styret for Varelagertrygden og styret for Krigsskadetrygden for bygninger og for løsøre samt Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter kan nærmere fastsette de innbyrdes grenser for trygdenes område.

§ 15. Norsk Branntrygdelag (herunder Norges Brannkasse) og representant for utenlandsk trygdegiver som driver branntrygding her i landet eller samskipnad av slike er pliktig til å bistå trygden ved oppsetting av fortegnelse over og innhenting av opplysninger om branntrygdede varelagre, innkreving av utligningsbeløp, verdsetting av skader, utbetaling av erstatninger og lignende, — alt etter nærmere regler og mot slik godtgjørelse som Sosialdepartementet fastsetter.

§ 16. De bestemmelser om beskatning av formue og inntekt som gjelder for gjensidige branntrygdelag skal også gjelde for Varelagertrygden.

§ 17. Når vedtak om endelig utligning er fattet og godkjent av representantskapet og Sosialdepartementet kan styret innkalle trygdens fordringshavere ved præklusivt proklama. Fristen skal ikke være kortere enn 3 måneder.

Proklamet kunngjøres på den måte som av styret med Sosialdepartementets godkjennelse bestemmes.

Bestemmelser i lov av 21 februar 1930, §§ 71, 75 og 76 får tilsvarende anvendelser så langt de passer.

§ 18. I tillegg til bestemmelsene om foreldelse i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930, § 29 gjelder følgende:

Krav mot trygden faller bort som foreldet, hvis den som framsetter kravet ikke inntaler det innen 6 måneder fra den dag trygden skriftlig har meddelt ham at den ikke anser seg ansvarlig og samtidig har minnet ham om fristen, dens lengde og følgen av at den oversittes.

§ 19. Varelagertrygden kan ikke oppløses ved beslutning av generalforsamlingen før endelig utligning er foretatt og alle skader som faller inn under trygden, er dekket.

Mulige midler som måtte være i behold ved oppløsningen, blir å anvende til beste for norsk næringsliv etter Sosialdepartementets bestemmelse.

§ 20. Kongen eller den han dertil bemyndiger kan etter forslag av trygdens styre gjøre slike forandringer i dens vedtekter som måtte anses nødvendig for gjennomføringen av den endelige utlikning og en hensiktsmessig avvikling av trygden.

§ 21. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig kunngjøring *)[1]) om vegavgifter m. v. i budsjett-terminen 1947—48. 4 juli.

I medhold av lov om motorvogner frå 20 februar 1926 med seinare brigde gjeld for budsjett-terminen 1947—48 desse avgifter:

1. For kvart påbyrja 100 kg av det vogna veg i driftferdig stand med vanlig utstyr og det tyngste overstell som blir bruka til vogna:
   a. Av elektrisk motorvogn med drift frå akkumulatorbatteri:
      med luftgummiringer: kr. 1,50 året,
      med andre gummiringer: kr. 2 året.
   b. Av motorvogn med drift frå gassgeneratoranlegg og dampdreven vogn (vegen med fullt brenselrom):
      med luftgummiringer: kr. 7 året,
      med andre gummiringer: kr. 9 året.
   c. Av tråd-buss (trolleybuss):
      med luftgummiringer: kr. 9 året,
      med andre gummiringer: kr. 15 året.
   d. Av motorvogn som til framdrift heilt eller i hovudsaka nyttar anna brennto som ikkje er avgiftspliktig (vegen med fullt brenselrom):
      med luftgummiringer: kr. 36 året for personbil (buss) med over 25 sitjeplassar og ellers kr. 24 året,
      med andre gummiringer: kr. 48 året for personbil (buss) med over 25 sitjeplassar og elles kr. 36 året.
      Hjul- eller beltetraktor som ikkje går inn under litra f.: kr. 24 året.
   e. Av kvar tilhengjar til motorvogn, utan omsyn til kva slag trekkvogn:
      kr. 6 året.
   f. Av ikkje bensindreven traktor, som for ein del blir nytta i landbruket:
      kr. 6 året. Traktor med berre jarnhjul svarar ikkje avgift. Samferdselsdepartementet kan setja ned avgifta i serlege høve.
2. Av prøvenummer som blir gjeve for heile året, kr. 36 året, og av prøvenummer til bruk berre for motorsykkel: kr. 12 året. Av prøvenummer gjeve for stutt tid kr. 2,50 dagen.
3. Minste avgift av motorkøyrety, tilhengjar og årsprøvenummer er kr. 6 utan omsyn til når i året køyretyet er registrert.

---

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

[1]) St.vedtak 27 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2061. Budsjett-innst. S. nr. 255. St.tid. s. 1340—1345.

4 juli. 4. Av hjulringer for motorvogner og tilhengjarar (ytterdekk, luftkjerneringer og kompaktringer) som blir innførde til riket eller tilverka her og som det er nytta gummi til, og av luftslanger og felgband — kr. 3 av kvart kg.

Hjulringer (dekk og slanger m. m.) for vanlege syklar med påhengsmotor er fritekne for gummiavgift.

Samferdselsdepartementet kan heilt eller for ein del ettergi avgift av gummiringer m. v., som vert nytta til motorvogn åt framand makts diplomatiske tenestmenn som er tilsett her og offisielt meld, og åt utsendt generalkonsul, konsul og visekonsul, såframt same slag norske tenestmenn nyt tilsvarande føremuner i vedkomande framande land.

På søknad kan departementet likeeins gjeva tilbake avgift av gummiringer på traktorer som heilt eller for ein del blir nytta i landbruket.

5. Av bensin som blir innførd til riket eller tilverka her, 18 øre av kvar liter.

Denne avgifta skal òg svarast av anna flytande brennto med undantak av solarolje, såframt det kan nyttast til drift av motorvogn. Departementet kan likevel setja ned avgifta av bensol som gassverk har tilverka til å blanda i bensin, og avgifta av sprit til drift av motorvogn når den er laga innanlands.

Friteken for avgift er bensin som blir nytta til skeinegangsvogn åt stats- og privatjarnveger, statens motorbåtar, luftfarty, også private. Etter søknad til Samferdselsdepartementet kan bensin til industriell verksemd i større mengder enn 1 000 liter om året til anna enn drift av motorvogn bli friteken for avgift. Frå 1 januar 1948 vert denne grensa høgd til 2 000 liter.

Vidare er bensin som blir nytta til motorbåtar som trygdepliktige fiskarar brukar til fiske, friteken for avgift.

Samferdselsdepartementet kan fastsetja at dette berre skal gjelda for fiskarar som har fjerdeparten av inntekta si av fisket.

Etter søknad til Samferdselsdepartementet kan bensin som blir bruka til kommunal og privat ferje i større mengder enn 1 000 liter om året, fritakast for avgift. Frå 1 januar 1948 vert denne grensa høgd til 2 000 liter. Likeeins er inntil 200 liter bensin som motorvogn eller motorbåt har med frå utlandet til eige bruk, friteken for avgift.

Den føresegna som er teken inn ovanfor under 4, siste leden, om høve for Samferdselsdepartementet til å gjeva tilbake avgift av gummi til motorvogn åt framand makts diplomatiske og konsulære tjenestmenn, gjeld òg med omsyn til refusjon til desse tjenestmenn og bensinavgifta.

I tilfelle misbruk kan Samferdselsdepartementet nekta av- 4 juli.
giftsfritaking (eller refusjon) for ei kortare eller lengere tid.
Etter søknad kan Samferdselsdepartementet fastsetja at avgift av bensin som blir førd ut att or riket i mengder på minst 400 liter, kan gjevast tilbake.
Til vederlag for den avgifta som blir betalt av motorfarty som ikkje er friteken for avgift, får Handelsdepartementet til rådvelde 2 pst. av bensinavgifta.

Kongelig resolusjon. 4 juli.
Med hjemmel i lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 § 24, punkt 2, lov om ulykkestrygd for industriarbeidere av samme dag § 27, punkt 4, og lov om ulukketrygding for fiskarar frå 10 desember 1920 § 20 a, 2. ledd bemyndiges Rikstrygdeverket med Sosialdepartementets samtykke til å tilstå ytelser til noen som har bopel utenfor riket.

Kongelig resolusjon om at det i medhold av lov om offentlige 4 juli.
tjenestemenn av 15 februar 1918 §§ 2 og 29 fastsettes reglement for ansettelser m. v. i Styret for det industrielle rettsvern (Patentstyret) således:

§ 1. Dette reglement gjelder både faste og midlertidige stillinger og konstitusjoner i Patentstyret.
Reglementet gjelder ikke for bud, betjent, vaktmester, rengjøringspersonale eller for ekstrapersonale som antas for en tid av ikke over 3 måneder.

§ 2. Ansettelser skjer etter alminnelig konkurranse når ikke vilkårene for opprykning er tilstede. (§ 4.)
Sekretærstillinger av kl. II for hvilke det ikke kreves juridisk utdannelse skal besettes etter konkurranse innen Patentstyret. Hvis ansettelsesrådet ikke finner skikkede søkere til disse stillinger innen Styret, brukes offentlig kunngjøring etter § 3.

§ 3. Ledige stillinger som besettes etter alminnelig konkurranse, kunngjøres i Norsk Lysingsblad samt for øvrig i de aviser og tidsskrifter som Styrets sjef bestemmer. Kunngjøringen skal gi opplysning om lønnsvilkårene og om stillingen er fast, midlertidig eller tidsbegrenset. Det skal gjøres oppmerksom på at den som blir ansatt må på forlangende legge fram lægeattest. Søknadsfristen skal være minst 3 uker fra innrykningen i Norsk Lysingsblad. I særlige tilfelle kan fristen settes til 2 uker.
Ledig stilling som skal besettes etter konkurranse innen Styret kunngjøres ledig gjennom rundskrivelse fra Styrets sjef til tjenestemennene.

4 juli. § 4. Opprykningsstillinger i henhold til tjenestemannslovens § 4 er:

Avdelingsingeniørstillinger av kl. A.
Avdelingsingeniørstillinger av kl. B.
Sekretærstillinger av kl. I.
Assistentstillinger av kl. I.

Opprykning til disse stillinger skjer etter konkurranseansiennitet uten kunngjøring og ansettelsene skjer da i rådet uten innstilling.

Ved opprykning til fullmektig konkurrerer Patentstyrets assistenter på like fot med sentraladministrasjonens assistenter, idet lønnsansienniteten som assistent av kl. I legges til grunn i samsvar med Stortingets vedtak av 11 desember 1946.

§ 5. Konkurranseansiennitet er den tjenestetid som regnes med når det konkurreres om opprykning. Utgangspunktet er ansettelsen i Patentstyret som fast eller midlertidig tjenestemann i den gruppe hvorfra opprykning skal skje. Dette gjelder selv om stillingen ikke er organisert ved Stortingsbeslutning eller ved kongelig resolusjon. Midlertidig tjeneste i et på forhånd begrenset tidsrom regnes ikke med.

§ 6. Kontorsjefstilling og bibliotekarstilling besettes av det departement hvorunder Patentstyret hører (nedenfor kalt departementet).

Tjenestemenn som ikke ansettes av Kongen, se §§ 1 og 3 i lov nr. 7 av 2 juli 1910 om Styret for det industrielle rettsvern, eller av departementet, ansettes av et ansettelsesråd i Patentstyret.

For kontorsjef- og bibliotekarstillingene i Styret fungerer ansettelsesrådet som innstillingsråd.

Før noen ansettelsessak som gjelder medlemsstillinger i Styrets 1. avdeling, foredras for Kongen, skal Styrets sjef avgi til departementet forslag til innstilling. Ansettelsesrådet skal gis adgang til å uttale seg før Styrets forslag avgis.

§ 7. Medlemmer av Patentstyrets ansettelsesråd (innstillingsråd) er Patentstyrets sjef, formannen i første avdeling, 2 representanter for tjenestemennene og varaformannen i avdelingen eller det rettskyndige medlem, ettersom det gjelder ingeniørstilling eller annen stilling. Styrets sjef er ansettelsesrådets (innstillingsrådets) formann. Som varamann for medlem av rådet utenom tjenestemannsrepresentantene fungerer stedfortrederen i vedkommende stilling i Styret eller den som departementet utpeker.

Før ansettelsesrådet (innstillingsrådet) opptar noen sak om ansettelse (eller innstilling eller uttalelse) til behandling skal vedkommende fagsjef avgi forslag, jfr. dog § 4.

Ved ansettelse i ingeniørstilling skal fagsjefen være en av Sty-

rets overingeniører i den faggruppe hvori stillingen er ledig. Som fagsjef oppnevner Styrets sjef for 2 år av gangen en av Styrets overingeniører i hver av faggruppene, (den maskintekniske, bygningstekniske, elektrotekniske og den kjemiske) samtlige med en varamann fra samme gruppe. Det rettskyndige medlem er fagsjef for varemerkeavdelingen, samt når det gjelder kontorsjef- og bibliotekstillingene. Gjelder det for øvrig stilling i kontor eller bibliotek, er henholdsvis kontorsjef og bibliotekar fagsjef. 4 juli.

Representantene for tjenestemennene med personlige varamenn oppnevnes for 2 år hver gang av styret i en anerkjent tjenestemannsorganisasjon for vedkommende tjenestemannsgruppe. Er flere organisasjoner anerkjent for vedkommende tjenestegruppe, oppnevner styrene i fellesskap representanter med varamenn. Kan styrene ikke bli enige, skal representantene med varamenn oppnevnes av Handelsdepartementet etter forslag fra organisasjonsstyrene. Med departementets samtykke kan representantene for tjenestemennene med varamenn oppnevnes av funksjonærforeninger i Styret.

§ 8. Ved behandlingen av saker om ansettelse eller innstilling m. v. skal det på forhånd være utarbeidet en liste over søkerne med opplysning om navn, alder, utdannelse og så vidt mulig tidligere offentlig og privat tjeneste.

Fagsjefen (§ 7) foreslår så vidt mulig 3 søkere i den orden han finner at de bør komme i betraktning. Forslaget sendes sammen med liste over søkerne først til tjenestemannsrepresentantene, deretter til varaformannen (eller det rettskyndige medlem, jfr. § 7, første ledd), formannen i 1. avdeling og Patentstyrets sjef.

Medlem av rådet fratrer saksbehandlingen hvis stillingen søkes av ham selv eller hans ektefelle eller slektning i opp- eller nedstigende linje eller sidelinje, så nær som søsken eller like nær besvogret. Departementet kan ellers frita et medlem, dog ikke rådets formann, for å være med i en bestemt sak, når medlemmet på forhånd melder at det av personlige grunner ikke finner det riktig å delta i behandlingen av saken. Varamann skal i tilfelle tre inn.

Ansettelsesrådet (innstillingsrådet) er ikke beslutningsdyktig uten at rådet er fulltallig.

Hvis ikke alle er enige trer rådet sammen i møte. Vedkommende fagsjef detar i møtet, dog uten stemmerett hvis han ikke er medlem av rådet. Blir det i rådet ikke enighet om en ansettelse kan etter regelen i tjenestemannslovens § 2, punkt 4, hvert medlem kreve saken forelagt for departementet.

Det føres protokoll over saksbehandlingen, hvorav skal framgå bl. a. fagsjefens forslag, innstillinger, ansettelser og dissenser. Protokollen underskrives av alle.

4 juli. § 9. Ved fast ansettelse utferdiges ansettelsesbrev. I ansettelsesbrevet skal stå at tjenestemannen ansettes på de vilkår og med de plikter som følger av gjeldende lover og reglementer.

Ved midlertidig ansettelse gis vedkommende skriftlig underretning med angivelse av oppsigelsesfrist, dersom ansettelsen ikke er helt kortvarig.

§ 10. Tjenestetid etter tjenestemannslovens § 19 omfatter all sammenhengende tjeneste i Patentstyret etter fast ansettelse. Departementet avgjør i hvert enkelt tilfelle om det skal tas hensyn til annen statstjeneste.

Tjenestetid etter tjenestemannslovens § 20 omfatter all sammenhengende tjeneste som statstjenestemann.

§ 11. Blir en tjenestemann sagt opp etter tjenestemannslovens §§ 19 og 20 kan han anke oppsigelsen inn for Handelsdepartementet hvis han er ansatt av ansettelsesrådet og for Kongen hvis han er ansatt av Handelsdepartementet.

Anken settes fram skriftlig for ansettelsesrådet av tjenestemann som er ansatt av dette og for Handelsdepartementet av tjenestemann som er ansatt av departementet. Ansettelsesrådet sender saken med sin uttalelse til Handelsdepartementet og Handelsdepartementet sender saken fra tjenestemann som er ansatt av departementet til Finansdepartementet, som legger anken fram for Kongen.

§ 12. Ved anke over ordensstraff etter tjenestemannslovens § 21 og over avskjed etter lovens § 22, jfr. § 24, gjelder de regler som er nevnt i § 11 i dette reglement.

Anken må settes fram innen 14 dager etter at ordensstraffen eller avskjeden skriftlig er meddelt tjenestemannen.

§ 13. Ved anke over pålegg som etter tjenestemannslovens § 27 er gitt en tjenestemann om å bli stående i tjenesten etter oppsigelsesfristens utløp, gjelder bestemmelsene i dette reglements §§ 11 og 12. Ankemyndighetens avgjørelse må treffes innen en måned etter at anken er satt fram.

§ 14. Dette reglement trer i kraft 1 august 1947.

4 juli. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av § 8 a og § 8 b i lov av 19 juni 1947 om tillegg til lov om smittsomme sykdommer på bier av 3 juni 1938 blir det gitt:

1. Forskrifter om forbud mot å behandle planter med plantesykdomsmidler som er farlige for bier.
2. Forskrifter om regulering av vandrebirøkt,

begge overensstemmende med framlagte utkast.

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

4 juli.

Forskrifter
om regulering av vandrebirøkt.

§ 1. Med vandrebirøkt forstås midlertidig flytting av bikuber for å nytte ut honningtrekket i andre distrikter.

§ 2. Vandrebirøkt kan bare foregå etter særskilt løyve fra Bipestnemnda, som kan fastsette nærmere vilkår for løyvet. Løyvet skal som regel bare gis for ett år om gangen og kan tilbakekalles hvis særlige forhold tilsier det.

Hvor det gjelder vandring innen bestemte områder kan Bipestnemnda overdra sin myndighet etter første ledd i denne paragraf til vedkommende bipesttilsynsmann.

Vandring til plasser som ligger minst 5 km fra nærmeste bigård (stasjonær eller vandrebigård) kan foregå uten særskilt løyve.

§ 3. Vandring fra eller til distrikter hvor det er bipest, og til fastsatte renavlsområder omkring dronningalstasjoner eller til andre spesielle karanteneområder er forbudt i alle høve.

§ 4. Søknad om løyve til vandring må sendes Bipestnemnda eller vedkommende tilsynsmann i god tid før vandringen skal foregå. Søknaden skal inneholde oppgave over antall bikuber som ønskes sendt, tidspunktet for vandringen og bestemmelsesstedet (herred og eiendom). Ønskes vandrekubene fordelt på flere plasser, må det oppgis hvor mange kuber som ønskes plassert på hvert sted.

§ 5. Vandreløyve skal gis på særskilt kort for hver vandreplass med tilføyelse av når vandringen tillates påbegynt og når den skal være avsluttet. Kortet skal anbringes på en av kubene på vandreplassen etter Bipestnemndas nærmere bestemmelse.

§ 6. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter, og bikuber som er flyttet uten tillatelse av Bipestnemnda eller i tilfelle vedkommende bipesttilsynsmann, kan fjernes for eierens regning, om nødvendig med assistanse av politiet.

§ 7. Disse forskrifter tar til å gjelde straks.

Forskrifter
om forbud mot å behandle planter med plantesykdomsmidler som er farlige for bier.

§ 1. Så lenge blomstringen pågår er det forbudt å anvende plantesykdomsmidler som er farlige for bier. Så som alle arsenholdige, DDT-holdige og 6-6-6-holdige preparater til behandling (sprøyting, pudring og lignende) av frukttrær, bærbusker og andre planteslag, hvis blomster besøkes av bier.

Ved bruk av slike plantesykdomsmidler før blomstringen må behandlingen foretas i god tid før blomstene åpner seg.

4 juli. I de distrikter, hvor det anses påkrevd for å forebygge skade på bigårder, kan Landbruksdepartementet forby bruk av de nevnte plantesykdomsmidler også før blomstringen.

§ 2. Den som til bruk mot insekter selger eller falholder plantesykdomsmidler som er farlige for bier skal sørge for at preparatets pakning er forsynt med bruksanvisning som inneholder en tydelig gjengivelse av bestemmelsene i § 1.

§ 3. Landbruksdepartementet avgjør til enhver tid hvilke plantesykdomsmidler er å anse som farlige for bier.

§ 4. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

§ 5. Disse forskrifter tar til å gjelde straks.

4 juli. **Kongeleg resolusjon** *) om sams sauesanking i Hafslo sokns sambeite i Hafslo herad, Sogn og Fjordane fylke.

4 juli. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for Nøtterøy herred, Vestfold fylke.

4 juli. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensen for Hof herred, Vestfold fylke.

4 juli. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen og skogkonsesjonsgrensen for Våle herred, Vestfold fylke.

4 juli. **Kongelig resolusjon** om at det fastsettes reglement for ansettelse m. v. i Statens Havnevesen således:

§ 1. *Reglementets virkefelt.*

Dette reglement omfatter ingeniører og kontorpersonale.

§ 2. *Kunngjøring av ledige stillinger.*

For kunngjøring av ledige stillinger gjelder følgende bestemmelser:

1. Stillinger som skal besettes etter konkurranse innen etaten, kunngjøres ledig gjennom rundskrivelse fra havnedirektøren til tjenestemennene.
2. Stillinger som skal besettes etter alminnelig konkurranse, kunngjøres ledig i Norsk Lysingsblad og i de andre aviser som havnedirektøren bestemmer.
3. Kunngjøringen skal gi opplysning om lønnsvilkårene, om stillingen er fast, midlertidig eller tidsbegrenset samt hvilken avdeling eller hvilket kontor tjenestemannen normalt skal være

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

knyttet til. Søknadsfristen skal være minst 3 uker fra innrykkingen i Norsk Lysingsblad eller utsendelsen av rundskrivelse. I særlige tilfelle kan fristen settes til 2 uker, dog må tidsfristen ikke settes kortere enn at etatens tjenestemenn får anledning til å søke. Det skal gjøres oppmerksom på at den som ansettes, på forlangende må legge fram lægeattest. 4 juli.

§ 3. *Besettelse av stillinger.*

1. Stillinger som overingeniører og sjefer for avdelinger og byggekontorer besettes av det departement som havnevesenet sorterer under etter innstilling av havnedirektøren. Ansettelsesrådet skal gis adgang til å uttale seg før innstilling blir avgitt. Disse stillinger skal alltid kunngjøres ledige ved offentlig kunngjøring.
2. De øvrige stillinger som omfattes av reglementet, besettes av et ansettelsesråd (jfr. § 4):
   a. Etter konkurranse innen etaten hvis ikke ansettelsesrådet bestemmer alminnelig konkurranse i det enkelte tilfelle. Avdelingsingeniører A og B, sekretærer, hovedkasserer, hovedforvalter, hovedregnskapsfører, regnskapsførere, materialforvaltere og kontorassistenter I.
   b. Etter alminnelig konkurranse:
      Assistentingeniører, tekniske assistenter (teknikere), kontorassistenter II.

Hvis det ikke melder seg søkere til stillinger som skal besettes etter konkurranse innen etaten eller de som melder seg ikke har de nødvendige kvalifikasjoner, kan ansettelsesrådet fatte vedtak om offentlig kunngjøring.

Foranstående gjelder så vel faste som midlertidige stillinger.

§ 4. *Ansettelsesrådet og dets virksomhet.*

Ansettesesrådet består av følgende medlemmer:

1. Havnedirektøren, formann,
2. Sjefen for den administrative avdeling,
3. » » » avdeling eller det kontor saken gjelder,
4. En representant for Statens havnevesens Ingeniørforening (ingeniørgruppen),
5. En representant for Statens havnevesens Kontorfunksjonærforening (kontorfunksjonærgruppen).

Representantene under 4 og 5 med det nødvendige antall varamenn oppnevnes av de respektive foreninger (grupper) for et år om gangen. Varamenn for de under 1, 2 og 3 nevnte medlemmer er de respektive stedfortredere eller i tilfelle av at disse er inhabile, sjefene for andre avdelinger eller kontorer etter ansiennitet.

4 juli. Ansettelsesrådet er med hensyn til forskriftene i §§ 5, 6 og 7 i tjenestemannsloven beslutningsdyktig med minst 3 medlemmer, hvoriblant formannen og en av foreningenes representanter.

Saker som hører under §§ 5, 6 og 7 i tjenestemannsloven kan når det haster og beslutningsdyktig råd ikke kan kalles sammen, foreløpig avgjøres av havnedirektøren og legges fram for rådet til godkjenning i første møte. For å kunne behandle og avgjøre andre saker må rådet være fulltallig.

Et medlem av rådet er inhabil og fratrer ved behandlingen av saker som gjelder ham selv eller hans ektefelle eller slektning i rett opp- eller nedstigende linje og sidelinje så nær som søsken eller like nær besvogret. Varamann skal i så tilfelle innkalles.

Den administrative avdeling forbereder de saker som ansettelsesrådet skal behandle. Sjefen for avdelingen foredrar dem i møtet.

Søknader om stillinger føres opp på en liste med opplysninger om søkernes navn, alder, utdannelse og så vidt mulig tidligere virksomhet. Samtlige søknader med listen sendes i sirkulasjon til de enkelte medlemmer. Først går saken til sjefen for den avdeling eller det kontor som tjenestemannen normalt skal knyttes til, idet sjefen fører opp 3 eller flere av søkerne i den orden han mener de bør komme i betraktning. Dernest går saken til foreningenes (gruppenes) representanter, først til den saken angår og sist til rådets formann. Deretter avgjøres saken i møte av rådet.

Også andre saker som rådet skal behandle sendes i sirkulasjon til de enkelte medlemmer før det holdes møte.

Rådets avgjørelser treffes med alminnelig flertall. I tilfelle av stemmelikhet er formannens stemme avgjørende. Er et medlem av rådet uenig i en truffen avgjørelse, kan han forlange at saken blir lagt fram for departementet (tjenestemannslovens § 2, punkt 4).

Over rådets møter føres protokoll hvor hvert medlem kan kreve innført sin mening om en sak. Protokollen undertegnes av samtlige møtende. Utskrift sendes til rådets medlemmer og til departementet så snart råd er.

Rådets avgjørelser og tjenestemennenes ansettelsesbrev undertegnes av formannen og paraferes av sjefen for den administrative avdeling.

§ 5. *Befordring til høyere eller bedre lønnet stilling.*

Ved befordring til høyere eller bedre lønnet stilling innen etaten (jfr. § 3, punktene 1 og 2 a) blir å ta i betraktning den dyktighet som vedkommende har vist, hans forhold i tjenesten, mulige særlige kvalifikasjoner for den nye stilling samt tjenestetid (konkurranseansiennitet).

Om opprykking til kontorfullmektig gjelder de særskilte bestem- 4 juli.
melser som er eller blir truffet om denne, jfr. Stortingets vedtak av 11 desember 1946.

Utgangspunktet for beregning av den tjenestetid som det skal tas hensyn til ved befordringer til høyere eller bedre lønnede stillinger innen etaten (konkurranseansienniteten) er ansettelsen som fast eller midlertidig i havnevesenet. Dette gjelder selv om stillingen ikke har vært organisasjonsmessig fastlagt. Midlertidig tjeneste i et på forhånd begrenset tidsrom regnes ikke med.

Midlertidig personale som har begynt å tjene opp konkurranseansiennitet, kan ansettes i ledig fast stilling av tilsvarende art som den midlertidige uten ny kunngjøring hvis ansettelsesrådet ikke bestemmer noe annet.

Det skal føres liste over alle midlertidige tjenestemenn med opplysninger om arten av de midlertidige ansettelser.

§ 6. *Vikarstillinger.*

Vikarer for kortere tid antas av Havnedirektøren. Vikariat utover 4 måneder må godkjennes av ansettelsesrådet.

§ 7. *Ansettelsesbrev.*

Ved fast ansettelse utferdiges ansettelsesbrev. I ansettelsesbrevet skal stå at vedkommende ansettes i Statens havnevesen og normalt skal være knyttet til N. N. avdeling eller N. N. kontor (jfr. kongelig resolusjon av 31 oktober 1946 § 3) på de vilkår og med de plikter som følger av gjeldende lover og bestemmelser. Departementet fastsetter for øvrig innholdet av ansettelsesbrevet etter at ansettelsesrådet har uttalt seg. Ved en midlertidig ansettelse gis vedkommende skriftlig underretning.

§ 8. *Beregning av tjenestetid.*

Tjenestetid etter tjenestemannslovens § 19 omfatter all sammenhengende tjeneste i havnevesenet etter fast ansettelse.

Departementet avgjør i det enkelte tilfelle om det skal tas hensyn til annen statstjeneste.

Tjenestetid etter tjenestemannslovens § 20 omfatter all sammenhengende tjeneste som statstjenestemannn.

§ 9. *Oppsigelse.*

Oppsigelse skjer med de tidsfrister som er angitt i tjenestemannslovens §§ 19, 20 og 27.

Ved tjenestetid under 1 år er oppsigelsesgristen 1 måned og under 6 år, 3 måneder.

4 juli. Blir en tjenestemann sagt opp etter tjenestemannslovens §§ 19 og 20, kan han anke oppsigelsen inn for departementet hvis han er ansatt av ansettelsesrådet og for Kongen hvis han er ansatt av departementet. Anke som skal inn for Kongen, legges fram av det departement som behandler saker vedrørende tjenestemannsloven.

Anke settes fram skriftlig innen 14 dager for ansettelsesrådet av den som er ansatt av dette og ellers for departementet.

§ 10. *Anke over ordensstraff og avskjed.*

Ved anke over ordensstraff etter tjenestemannslovens § 21 og over avskjed etter lovens § 22, jfr. § 24, gjelder de regler som er fastsatt i dette reglements § 9.

§ 11. *Anke over pålegg om å fortsette i tjenesten.*

Ved anke over pålegg som etter tjenestemannslovens § 27 er gitt en tjenestemann om å bli stående i tjenesten etter oppsigelsestidens utløp, gjelder reglene i dette reglements § 9.

Ankemyndighetens avgjørelse må treffes innen 1 måned etter at anken er satt fram.

§ 12. *Ikrafttreden.*

Dette reglement trer i kraft 15 juli 1947.

4 juli. **Kongelig resolusjon.**

Samferdselsdepartementets Luftfartsavdeling omdannes fra 1 juli 1947 til et direktorat i Samferdselsdepartementet med avdelingssjefen som direktør. Direktoratet benevnes: Luftfartsdirektoratet.

4 juli. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om endring av § 9 i politivedtektene for Florø.

4 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om bruk av gift til fangst av rovdyr i Harran og Inderøy herreder, Nord-Trøndelag fylke.

5 juli. **Skrivelse** *) fra Finansdepartementet.

Finans- og tolldepartementet har bestemt at avgiftssatsen og refusjonssatsene for brennevin fra 1 juli 1947 blir som nå å gi følgende tillegg:

Avgiftssatsen, kr. 2,62 pr. liter (100 %) tillegges kr. 2,10.

---

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

Refusjonssatsene, kr. 2,62, kr. 2,64 og kr. 2,67, henholdsvis for råsprit, renset sprit og destillater og brennevin som er denaturert eller på annen måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, tillegges respektive kr. 2,10, kr. 2,11 og kr. 2,13 pr. liter (100 %). 5 juli.

Den samlede avgiftssats vil således inntil videre utgjøre kr. 4,72 pr. liter (100 %) og de samlede refusjonssatser henholdsvis kr. 4,72, kr. 4,75 og kr. 4,80 pr. liter (100 %).

Stortingsvedtak.*) 9 juli.

A. Innlemming av nye stillinger i Statens Pensjonskasse.

Stortinget samtykker i:

I.

At samtlige nedenanførte stillinger — reknet fra det for deres innlemming angitte tidspunkt — inngår under bestemmelsene i lov av 28 juli 1921, jfr. midlertidig lov av 23 april 1937 om Statens Pensjonskasse med seinere prolongasjoner, seinest ved lov av 21 juni 1946, på betingelse av:

at stillingens inntekt (innskott- og pensjonsgrunnlaget), regulativmessige alderstillegg medreknet, utgjør minst kr. 1 000 årlig, og

at stillingen, dersom den ikke er embete eller bestilling, besettes med minst 3 måneders oppsigelsesfrist:

Tjenestestillinger under

a. Kirkedepartementet.

Fra 1 juli 1944:

1. Stillingen som kjemiker ved Universitetet.

Fra 1 juli 1945:

2. Stillingen som vaktmester ved Orkdal Landsgymnas.

3. Stillingen som kontorassistent (sentralborddame) ved Oslo yrkesskoler.

Tjenestetid i stillingen forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor Pensjonskassa.

Fra 1 oktober 1945:

4. Stillingen som hjelpeprest ved Menighetssøsterhjemmets klinikker og sykepleieskole.

Fra 1 januar 1946:

5. Stillingen som sekretær (eksamensinspektør) ved Fakultetsekretariatet, Universitetet.

*) Se St.prp. nr. 114. Innst. S. nr. 156. St.tid. s. 1457—1461.

9 juli. Fra 1 mars 1946:

6. Stillingen som kontorfullmektig i hovedstilling ved Universitetet.

Fra 1 juni 1946:

7. Stillingene som a) overkontrollør og b) kontrollører ved Radiobeskatningen.

Tjenestetid forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor Pensjonskassa. Innehavere av stillingene som har 15 år eller mindre igjen til aldersgrensen pr. innlemmingsdatoen, omfattes ikke av innlemmingsvedtaket.

Fra 1 juli 1946:

8. Stillingene som fastlønnete vitenskapelige medarbeidere (forskere) ved Instituttet for sammenlignende kulturforsking.

Tjenestetid forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor Pensjonskassa.

9. Stillingen som sekretær ved Det medisinske fakultet.

10. Stillingene ved Folkemuseet for Trondheim og Trøndelag som a) samlingsbestyrer, b) kontordame og c) vaktmester.

Tjenestetid forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor Pensjonskassa.

11. Stillingen som garderobedame ved Norges Tannlægehøgskole.

Tjenestetid forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor kassa.

12. Stillingen som førstekokke ved døve-, blinde og åndssvakeskolene.

Innlemminga skal ikke omfatte personer som pr. innlemmingsdatoen hadde mindre enn 15 år igjen til aldersgrensa. Tjenestetid i stillingen forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor kassa.

13. Stillingen som restaureringskonsulent hos Riksantikvaren.

14. Stillingen som lektor i hovedstilling ved Noregs Lærarhøgskule.

Fra 1 januar 1947:

15. Stillingene som a) prester eller b) andre teologisk utdannete funksjonærer i privat geistlig virksomhet i tjenesten hos Norges Kirkelige Landslag.

Tjenestetid i stillingen forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor kassa.

16. Stillingen som sekretær ved Yrkesopplæringsrådet for Håndverk og Industri (Avdeling B).

Innlemminga skal ikke omfatte person som pr. innlemmingsdatoen har mindre enn 15 år igjen til aldersgrensa. 9 juli.

Tjenestetid i stillingen forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor kassa.

17. Stillingen som sekretær ved Foreningen til Norske Fortidsminnesmerkers Bevaring.

b. Sosialdepartementet.

Fra 1 mai 1945:

1. Stillingen som kasserer ved Menighetssøsterhjemmet.

Fra 1 juli 1945:

2. Stillingen som dietkokke ved Rikshospitalet.

Fra 1 januar 1946:

3. Stillingen som sekretær ved Norsk misjon blant hjemløse.

Tjenestetid i stillingen forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor kassa.

Fra 1 mars 1946:

4. Stillingen som kontorsjef ved Riksmeklingsmannens kontor.

Fra 1 juli 1946:

5. Stillingen som avdelingslæge ved Psykiatrisk klinikk.

6. Stillingen som assistent ved Statens sentralstyre for vanføreforsorgen.

7. Stillingene ved Statens Idrettskontor som a) kontorsjef, b) læge, c) arkitekt, d) ingeniør, e) sekretær, f) teknisk assistent (bygningskyndig) og g) assistent.

Innlemminga skal ikke omfatte personer som pr. innlemmingsdatoen har mindre enn 15 år igjen til aldersgrensa.

8. Stillingene som a) epidemilæge og b) teknisk assistent ved dr. Gades Pathologisk-Anatomisk Laboratorium i Bergen.

Innleminga skal ikke omfatte personer som pr. innlemmingsdatoen har mindre enn 15 år igjen til aldersgrensa.

Tjenestetid forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor Pensjonskassa.

9. Stillingene som a) bestyrer, b) husmor, c) kasserer, d) kontordame, e) kjøkkensjef, f) vaskeribestyrer, g) baker, h) sykepleierske, i) nattsøster, j) pleiemødre, k) lærerinner, l) barnehagelærerinner, m) skomaker og kurvbinderileder, n) lærer i halmsløyd og børstebinding, o) håndarbeidslærerinner, p) gårdsbestyrer, q) gartner og r) vaktmester og sjåfør ved Norges Røde Kors' hjem for åndssvake.

9 juli. Aldersgrensa blir satt til 60 år for sykepleierske og for nattsøster, hvis hun sorterer under pleiepersonalet, samt 65 år for stillingen som vaktmester og sjåfør.

Innlemminga skal ikke omfatte personer som pr. innlemmingsdatoen hadde mindre enn 15 år igjen til aldersgrensa, hvis de ikke er gått over fra andre innlemmede stillinger.

10. Stillingene som a) styrer, b) instruksjonslærerinne og c) kontorassistent ved Statens Helsesøsterskole.

Fra 1 september 1946:

11. Stillingene ved Oslo Hospital som a) forstander, b) overlæge, c) kasserer og d) kjøkkenbestyrerinne.

Tjenestetid i stillingene forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor kassa.

Fra 1 juli 1947:

12. Stillingen som bestyrerinne ved Barnevernsakademiet i Oslo.

Tjenestetid i stillingen forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor kassa.

c. Landbruksdepartementet.

Fra 1 januar 1946:

1. Stillingen som bokholder ved Norges Landbrukshøgskole.

Fra 1 februar 1946:

2. Stillingen som assistent (lærer) ved Statens praktiske skogskoler.

Tjenestid i stillingen forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor kassa.

Aldersgrensa for stillingen settes til 68 år.

Fra 1 juli 1946:

3. Stillingene som a) bestyrerinne og b) lærerinne ved Oslo Hjemmenes Vels Husmorskole (Rosenvilde) i Sandvika.

Tjenestetid i stillingene forut for innlemminga skal ikke være pensjonsgivende overfor kassa.

Innlemminga skal ikke omfatte personer som pr. innlemmingsdatoen har mindre enn 15 år igjen til aldersgrensa.

4. Stillingene som a) vitenskapelig konsulent og b) fiskerikonsulent ved Ferskvannsfisket.

Fra 1 oktober 1946:

5. Stillingen som installatør ved Vaksdal Mølle.

6. Stillingene som a) bestyrer og b) konsulent og bakteriolog ved Statens hovedlaboratorium for mastitisundersøkelser i Oslo.

d. Forsvarsdepartementet. 9 juli.

Fra 1 juli 1939:

1. Stillingen som formann ved Intendaturens magasiner på Gardermoen.

Tjenestetid i stillingen forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor kassa.

Aldersgrensa for stillingen blir satt til 65 år.

Fra 1 januar 1941:

2. Stillingene som a) kvartermestre og b) faste menige (fyrbøtere og matroser) i Sjøforsvaret.

For så vidt de faste menige angår, medfører innlemminga ingen rettigheter overfor Pensjonskassa med mindre de får fast tilsetting som kvartermestre. Fratrer de før de har fått slik tilsetting, skal de ha tilbakebetalt erlagte innskott i sin helhet med renter etter en rentesats fastsatt av kassas styre.

For kvartermestre blir aldersgrensa satt til 52 år.

Fra 1 januar 1946:

3. Stillingen som assistent ved Forsvarets forskningsinstitutts sekretariat og avdelinger.

Fra 1 oktober 1946:

4. Stillingen som kontorsjef for militærtrygd ved Forsvarets sanitets stab.

e. Forsyningsdepartementet.

Fra 7 mars 1946:

1. Stillingen som direktør for Boligdirektoratet.

Fra 1 mai 1946:

2. Stillingene som a) administrerende direktør, b) underdirektør, c) avdelingsdirektør, d) kontorsjef, e) hovedrevisor, f) hovedbokholder, g) hovedkasserer (sjefsekretær), h) takstinspektør, i) konsulent, j) sekretær og k) assistent ved Den Norske Stats Husbanks hovedkontor eller avdelingskontorer.

Innehavere av stillinger som pr. innlemmingsdatoen hadde mindre enn 15 år igjen til aldersgrensa, omfattes ikke av innlemmingsvedtaket.

f. Utenriksdepartementet.

Fra 1 juli 1946:

1. Stillingen som Norges faste delegerte ved De Forente Nasjoners hovedsete.

2. Stillingene som kansellister og assistenter ved de lønte utenrikske stasjoner i organisasjonsmessige faste stillinger.

9 juli. Tjenestetid i stillingene forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor kassa.

Innlemminga skal ikke omfatte personer som er tilsatt tidligere og som på stillingens innlemmingsdato hadde mindre enn 15 år igjen til aldersgrensa.

Fra 1 januar 1947:

3. Stillingene som a) direktør, b) kontorsjef, c) sekretær, d) arkivar, e) regnskapsfører og f) assistent ved Norges Eksportråds kontor.

Aldersgrensa for stillingene skal være den vanlige (70 år for menn og 65 år for kvinner).

Tjenestemenn som tilsettes etter 1 januar 1947 innlemmes fra tilsettingsdagen.

Tjenestemenn som er tilsatt i stillingene der 1 januar 1947 innlemmes etter nærmere avtale mellom Pensjonskassa og Norges Eksportråd.

For øvrig skal for innlemmingene gjelde følgende spesielle opptakelsesvilkår:

a. Hvis Norges Eksportråd opphører med sin virksomhet eller dets organisasjon forandres uten at det fortsetter som statsinstitusjon, skal funksjonærenes rett til medlemsskap i Statens Pensjonskasse samtidig opphøre, idet nærværende innlemmingsvedtak i så fall automatisk annulleres. De funksjonærer som da måtte være medlemmer av Statens Pensjonskasse, kan ikke bevilges vartpenger av kassa.
b. Foruten funksjonærenes innskott på 10 pst. skal Norges Eksportråd betale et innskott på så mange prosent av funksjonærenes lønn til Statens Pensjonskasse som denne med Sosialdepartementets approbasjon til enhver tid bestemmer, 7 + 5 pst.
c. Norges Eksportråd betaler pr. 1 januar 1947 til Statens Pensjonskasse det beløp som etter Pensjonskassas beregninger trenges til dekning av den manglende premiereserve ved innlemminga. Ved beregningen brukes en rentefot på 3 pst. etterskottsvis pr. år. Denne rentefot gjelder også hvis premiereserven etter Rådets ønske betales avdragsvis. Avdragstiden må ikke overstige 10 år.
d. For så vidt Rådets lønningsforhold eller andre forhold seinere måtte bevirke at Pensjonskassas ansvar derved forøkes eller forminskes, bestemmer Sosialdepartementet etter uttalelse fra Pensjonskassa om det skal foretas nytt oppgjør av den manglende premiereserve mellom Rådet og Pensjonskassa.

g. Regjeringens kontorer. 9 juli.

Fra 1 juli 1945:

1. Stillingene som a) bokholder og b) underkasserer hos Regjeringens kontorkasserer.

Fra 1 januar 1946:

2. Stillingene som a) luftfartsinspektør, b) overingeniør for flyteknisk kontroll, c) lufttrafikksjef, d) flyplasskonsulent, e) radiokonsulent, f) inspektør for flyledelsen, g) flyteknisk besiktigelsesmann, h) avdelingsingeniør, i) regnskapsfører, og j) tegner ved Luftfartsavdelingen.

For stillingen som regnskapsfører og tegner skal aldersgrensa være den vanlige (70 år for menn og 65 år for kvinner). For de øvrige stillinger skal aldersgrensa være 65 år.

Innlemminga skal ikke omfatte personer som pr. innlemmingsdatoen hadde mindre enn 15 år igjen til aldersgrensa.

Fra 1 juli 1946:

3. Stillingene som Statens barnevernsinspektører.

4. Stillingene i Helsedirektoratet som a) medisinalråd, b) Statens overlæge for tuberkulosevesenet, c) Statens overlæge for psykiatri og d) Statens overlæge for hygiene.

Innlemminga skal ikke omfatte personer som pr. innlemmingsdatoen hadde mindre enn 15 år igjen til aldersgrensa så framt de ikke er gått over fra annen innlemma stilling.

II.

At følgende tjenestemenn som innehavere av ovennevnte stillinger innlemmes i Statens Pensjonskasse:

1. Tjenestemenn som ansettes etter det for vedkommende stillings innlemming ovenfor under I bestemte tidspunkt;
2. tjenestemenn som er ansatt før nevnte tidspunkt og som enten
   a) er tilpliktet å innlemmes i Statens Pensjonskasse eller til å gjøre innskott i en ved lov opprettendes pensjonsinnretning, eller
   b) ikke har forpliktelse som i litra a nevnt, men innen en av vedkommende departement fastsatt frist erklærer seg villig til innlemming i Statens Pensjonskasse.

For tjenestemenn som ved innlemmingsvedtakets tidspunkt er medlemmer av kommunale pensjonskasser, kan bestemmelsene ikke iverksettes førenn vedkommende kommune har godkjent de særlige vilkår for disse tjenestemenns overgang til Statens Pensjonskasse som fastsettes av det departement, hvorunder denne kasse hører.

9 juli.

III.

Ved alle utbetalinger av lønn etter innlemmingsdagen til tjenestemenn, der som følge av dette vedtak er innlemma i Statens Pensjonskasse, blir det av vedkommende kassebetjent i lønnen å avholde et midlertidig pensjonsinnskott til Statens Pensjonskasse på minst 10 pst. av det kontante lønnsbeløp under kr. 10 000.

Utredes lønnen dels av Statskassa og dels av andre kasser, skjer inneholdelsen av den samlede lønn.

Det overlates til kassebetjenten etter konferanse med vedkommende tjenestemenn å inneholde noe mer enn det ovenfor fastsatte beløp, så framt det er grunn til å anta, at innskottsgrunnlaget blir fastsatt til et høyere beløp enn den kontante lønn.

Ved utbetalingen tas det forbehold overfor tjenestemannen om nøyaktig beriktigelse av de skyldige innbetalinger, når innskottsgrunnlaget er fastsatt og beregningene av innskottene foreligger.

De etter denne regel tilbakeholdne innskott beholdes hos kassebetjenten uten å innsettes i bank på tjenestemannens navn, inntil nærmere meddelelse om innskottets størrelse for hver enkelt tjenestemann mottas fra Pensjonskassa. De beløp som Pensjonskassa har krav på, blir deretter å tilstille denne, mens det for meget innbetalte i tilfelle tilbakebetales til vedkommende tjenestemann. Er det foreløpige inneholdte beløp ikke tilstrekkelig, inneholdes det manglende ved seinere lønnsutbetalinger.

IV.

Innlemminga i Statens Pensjonskasse av private institusjoners funksjonærer samt av kommunale tjenestemenn er betinget av, at besettelsen av stillingene heretter undergis approbasjon av vedkommende regjeringsdepartement eller av den offentlige myndighet som av departementet dertil bemyndiges.

V.

Innlemminga i Statens Pensjonskasse av private institusjoners funksjonærer samt av kommunale tjenestemenn er avhengig av at ordningen med innbetalingen av pensjonsinnskottene blir vedkommende institusjoners, sammenslutningers eller kommuers egen sak og statskassa og det offentlige uvedkommende.

VI.

Alle innlemminger skjer under forbehold etter lov av 23 april 1937 med seinere tilleggslover.

B. Endringer i tidligere vedtak om innlemming av stillinger i Statens Pensjonskasse. 9 juli.

Stortinget samtykker i at de tidligere innlemmingsvedtak oppheves for nedennevnte stillinger med den følge at personer som etter det tidspunkt da innlemmingsvedtaket er opphevet får tilsetting i slik stilling ikke blir medlemmer av Pensjonskassa.

Stillinger under

a. Sosialdepartementet.

Fra 1 juli 1946:

Stillingene som overlæge for sinnssykevesenet og overlæge for tuberkulosevesenet og assistenter hos overlægene. (Innlemmingsbeslutningene i 1917 og 1920.)

b. Landbruksdepartementet.

Fra 1 juli 1946:

Stillingene ved Ferskvannsfisket som forsøksleder, assistent hos forsøksleder og fiskerisekretær. (Innlemmingsbeslutningene i 1917 og 1920.)

c. Utenriksdepartementet.

Fra 1 juli 1946:

Kansellister ved legasjonene når de går over fra assistentstilling i Utenriksdepartementet. (Innlemmingsbeslutningen i 1931.)

Bestemmelser *) om omsetning av tyrirøtter. 9 juli.

(Gitt av Landbruksdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer, jfr. kgl. resolusjon 26 januar 1945.)

§ 1. I Hedmark, Opland, Buskerud og Telemark fylker er det forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra brutte tyrirøtter til andre enn tjærefabrikker.

§ 2. Skogdirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om gjennomføringen av disse bestemmelser og dispensere fra disse.

§ 3. Bestemmelsene om straff og inndraing i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 med senere endringer kommer til anvendelse ved overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

9 juli. **Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i § 44, II, 5 i jaktloven av 20 mai 1899 og kgl. resolusjon av 25 september 1931 bestemmes:

Uten hensyn til forbudet i kgl. resolusjon av 27 juni 1930 mot å bruke våpen med kaliber under 8,9 mm på villreinjakt tillates på nedennevnte vilkår bruk av Krag-Jørgensengeværet på slik jakt i 1947.

Betingelsen er at den som akter å bruke geværet på villreinjakt deponerer magasinlokk, magasinbolt med fjær, samt tilbringeren hos politiet eller lensmannen før jaktens begynnelse således at geværet ikke kan brukes som magasingevær. Videre er det en betingelse at det brukes prosjektiler med blyspiss.

Denne bestemmelse gjør ikke noen endring i de regler politiet har truffet eller måtte treffe om adgangen til å bære jaktvåpen.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

10 juli. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet.

Finnmarkstillegg.

Ved Stortingets vedtak av 3 juli 1947 er bestemt:

«1. Statstjenestemenn i hovedstilling med tjeneste i Finnmark og følgende herreder i Troms fylke: Skjervøy, Kvænangen, Kåfjord, Nordreisa, Lyngen og Storfjord fra 1 juli 1946 i gjenreisningstiden inntil videre tilstås et årlig midlertidig Finnmarkstillegg på kr. 1 200.

Fra den dag Finnmarkstillegget gjøres gjeldende skal spesielle Finnmarkslønninger eller særlige beordrings- og marktillegg m. v. falle bort eller bli redusert såfremt disse lønninger eller særlige tillegg er tilstått etter frigjøringen og har vært begrunnet i de samme hensyn som det nye Finnmarkstillegg.

Tillegget utbetales for øvrig etter instruks av Finansdepartementet i samsvar med de retningslinjer som er angitt i Finansdepartementets tilråding av 3 januar 1947.

Finnmarkstillegget medtas ikke ved beregningen av reguleringstillegget.

2. Lærere i folke-, framhalds- og ungdomsskolen skal inntil videre av statskassen utbetales midlertidige Finnmarkstillegg under samme vilkår som bestemt for statstjenestemenn.»

Finansdepartementet har i proposisjonen begrunnet forslaget om eget Finnmarkstillegg med «de særlig vanskelige forhold i de krigsherjede distrikter i Nord-Norge».

I de tilfelle hvor disse særlig vanskelige forhold allerede har

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

ført til at det etter frigjøringen er utbetalt høyere lønninger eller ekstratillegg, skal dette tas i betraktning ved avgjørelsen av spørsmålet om vedkommende tjenestemann også skal etterbetales eller heretter oppebære Finnmarkstillegg. Har en tjenestemann oppebåret en slik ekstraordinær lønn eller slikt ekstratillegg, kan Finnmarkstillegget bare betales i den utstrekning det overstiger forhøyelsen av den ordinære lønn eller ekstratillegget. Sammenlikningsgrunnlaget blir ordinær lønnssats for vedkommende stilling og vanlige tillegg som er fastsatt med ordinære forhold for øye. Således skal beordrings- eller kompensasjonstillegg etter Finansdepartementets rundskrivelse av 22 august 1945 opprettholdes ved siden av Finnmarkstillegget. Derimot borfaller spesialforhøyelser som til dels har vært tilstått i Finnmark. 10 juli.

Tillegg som utbetales i Finnmark i henhold til lovlige vedtak fra før krigen og som ikke har sammenheng med de særlig vanskelige forhold i de krigsherjede distrikter, skal fortsatt utbetales ved siden av eventuelt Finnmarkstillegg.

Finnmarkstillegget føres i statsregnskapet til utgift under den post hvor vedkommende tjenestemanns ordinære lønn utgiftsføres. Det er ikke nødvendig av denne grunn å søke om samtykke til overskridelse, idet Finnmarkstillegget er dekket ved særskilt bevilgning.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om freding av hjortekolle det hele år i herredene Sandstad, Fillan, Kvenvær og Hitra, Sør-Trøndelag fylke. 10 juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om bruk av gift til fangst av rovdyr i Flatanger herred, Nord-Trøndelag fylke. 10 juli.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Ytterøy herred, Nord-Trøndelag fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 10 juli.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet um at Verdalsøra brannkommune, Nord-Trøndelag fylke, vert utvida. 10 juli.

Lov *)[1]) om forandring av midlertidig lov av 5 september 1945 om visse finansielle tiltak. 11 juli. Nr. 1.

Midlertidig lov av 5 september 1945 om visse finansielle tiltak § 4, første ledd, skal lyde slik:

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.
**) Kunngj. 6 august i Lovtid. 1 nr. 30.
[1]) St.vedtak 25 juni. Se Ot. prp. nr. 86. Innst. O. nr. 137. St.tid., forh. i Ot. s. 377; i Lt. s. 147.

11 juli. Nr. 1. Den som forsettlig overtrer bestemmelser som er gitt i medhold av denne lov eller medvirker hertil straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder. På samme måte straffes forsøk. Overtredelse anses som forseelse. Adgangen til å reise straffesak eller avsi straffedom foreldes i 5 år.

11 juli. Nr. 2. **Lov** *)[1]) om endringer i midlertidig lov om krigsskadetrygd for bygninger av 19 juli 1946.

I.

Følgende bestemmelser i midlertidig lov om krigsskadetrygd for bygninger av 19 juli 1946 skal lyde slik:

§ 1, 4. ledd.

Erstatning kan, når særlige forhold tilsier det, helt eller delvis nektes den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av bestemmelsene i den borgerlige straffelovs kap. 8 og 9, av krigsartiklene i den militære straffelov eller av den øvrige lovgivning om straff for landssvik, eller som ellers har vist unasjonalt eller annet grovt uverdig forhold.

§ 6, 1. ledd.

Krigsskadetrygden omfatter enhver bygning her i landet som er eller i tidsrommet fra 8 april 1940 har vært trygdet mot brann og tilhører norsk statsborger eller norsk selskap eller annen sammenslutning. Kommunal husbygning med tilbehør som nevnt i § 26, første ledd, omfattes av trygden selv om den ikke er trygdet mot brann. Krigsskadetrygdens styre kan forlange oppgave over disse bygningene, og fastsetter trygdesummene. Eier av bygning som bare er branntrygdet hos utenlandsk trygdegiver som ikke har representant her i landet, plikter selv å melde eiendommen til trygden til avgiftsberegning; forsømmes dette, tapes retten til erstatning, med mindre styret bestemmer noe annet.

§ 7, 1. ledd.

Bygninger som tilhører norsk statsborger eller norsk selskap eller annen sammenslutning, og som ikke er trygdet mot brann, og de i § 6, annet ledd, nr. 2 og 3 nevnte bygninger kan mottas til frivillig innmelding på vilkår som fastsettes av styret. De i § 6, annet ledd, nr. 1 nevnte bygninger kan ikke mottas til frivillig innmelding.

---

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

[1]) St.vedtak 4 juli. Se Ot. prp. nr. 71. Innst. O. XVIII. St.tid., forh. i Ot. s. 674—676; i Lt. s. 232.

§ 9, nr. 2. 11 juli.

2. Krigsskade på bygninger her i landet tilhørende utlending eller selskap eller annen sammenslutning som etter § 6, første ledd, ikke er å anse som norsk kan erstattes dersom Kongen eller den han bemyndiger treffer bestemmelse om det. Nr. 2.

§ 21, 4. ledd.

I erstatninger som blir ytt med hjemmel i § 9, nr. 1 for skade på bygning som ikke eller bare delvis var trygdet mot brann, går 5 pst. av den ikke trygdede verdi til fradrag. For bygning som delvis var trygdet mot brann, skal fradraget begrenses til den del av erstatningsbeløpet som ligger over branntrygdesummen. Nærmere regler om fradraget fastsettes av styret med godkjenning av departementet.

§ 27. Avgjørelser som treffes av Krigsskadetrygdens styre i henhold til denne lovs § 6, tredje, femte og siste punktum, § 8, første og tredje punktum, § 14, første ledd, annet punktum, § 20, nr. 2, tredje punktum, § 22, annet ledds siste punktum og § 23, siste ledds tredje punktum, kan av interessert som er misfornøyd med avgjørelsen innankes til vedkommende departement. Anken innsendes gjennom Krigsskadetrygdens styre og må være framsatt eller postlagt innen 14 dager etter at vedkommende fikk melding om avgjørelsen og senest 2 måneder etter at avgjørelsen ble truffet. Hvor særlige grunner foreligger, kan departementet gjøre unntak fra disse frister.

§ 28, annet ledd.

Krigsskadetrygdens avgjørelser om erstatning etter § 1, 4. ledd og § 9 nr. 1 samt avgjørelser etter § 21 siste ledds tredje, fjerde og femte punktum kan av skadelidte og av panthaver eller andre som har tinglig rett i bygningen, samt av departementet ankes inn for Krigsskadenemnda som treffer endelig avgjørelse i saken.

II.

Bestemmelsene i denne lov trer i kraft straks.

For avgjerder etter § 6 femte punktum og § 21 siste ledds femte punktum, som er truffet før denne lovs ikrafttreden, begynner ankefristen å løpe fra ikrafttredelsesdagen.

Lov *)[1]) om midlertidig lov om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid. 11 juli. Nr. 3.

§ 1. For å sikre at den arbeidskraft som kan nyttes til bygge- og anleggsarbeid blir brukt ut fra samfunnsmessige omsyn, kan

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

[1]) St.vedtak 4 juli. Se Ot. prp. nr. 63. Innst. O. XVII. St.tid., forh. i Ot. s. 651—673; i Lt. s. 226—232.

11 juli. Nr. 3.

Kongen fastsette at bygge- og anleggsarbeid, derunder også reparasjons- og vedlikeholdsarbeid, ikke kan utføres ved hjelp av arbeidstakere uten tillatelse av Kongen eller den han gir fullmakt.

Vedtak etter første ledd kan avgrenses til nærmere bestemte grupper av slikt arbeid og til enkelte distrikter.

§ 2. Bestemmelsene i § 1 gjelder ikke:

1. Arbeid der det ikke deltar mer enn 3 arbeidstakere på samme tid;
2. Arbeid som er et normalt ledd i arbeidsgiverens virksomhet når det blir utført utelukkende ved hans vanlige faste arbeidstakere. Dette unntaket gjelder likevel ikke for arbeidsgiver som driver ervervsmessig bygge- eller anleggsarbeid;
3. Arbeid som må utføres straks for å forebygge eller utbedre skader når det ikke varer ut over to veker.

Kongen eller den han bemyndiger kan bestemme at reglene i første ledd nr. 1 ikke skal komme til anvendelse i visse distrikter eller i visse tidsrom.

§ 3. I samband med tillatelse til å utføre bygge- og anleggsarbeid kan det settes nærmere vilkår om den tid arbeidet kan foregå, og om tallet på arbeidstakere av de ymse faggrupper som kan holdes i arbeid.

Det bør settes som vilkår at arbeidet blir utført på lønns- og arbeidsvilkår som er fastsatt i tariffavtale mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon eller deres underorganisasjoner eller ved avgjerd av lønnsnemnda eller som er godkjent av riksmeklingsmannen.

Finner den myndighet som har gitt tillatelse til bygge- og anleggsarbeid at et vilkår for tillatelsen er blitt vesentlig misligholdt, kan tillatelsen når som helst kalles tilbake.

§ 4. Kongen kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne loven, derunder om ankeordning for avgjerder om tillatelse til bygge- og anleggsarbeid og om tilsyn med at loven blir overholdt.

§ 5. Enhver plikter å gi de opplysninger som er nødvendige i samband med denne lov og blir krevd av myndigheter som er satt til å gjennomføre den.

Den som er satt til å føre tilsyn med gjennomføringa av denne loven kan kreve adgang til enhver bygge- og anleggsplass.

§ 6. Enhver som under tjenstlig verv i samband med denne lov får opplysning om drifts- eller forretningshemmeligheter eller andre forhold som ikke er alminnelig kjent, skal med de begrensninger som følger av hans tjenesteplikter etter loven bevare taushet om det opplyste. Heller ikke må han gjøre bruk av slike opplysninger i ervervsvirksomhet.

Arbeidsgiver som holder arbeidstaker i arbeid i strid med denne

lov eller i strid med vilkår som er satt eller regler som er gitt med heimel i loven straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder, dersom forholdet ikke rammes av strengere straffebud. På samme måte straffes den som medvirker til brott som nevnt. 11 juli. Nr. 3.

Den som ikke gir opplysninger som blir krevd etter § 5, første ledd, straffes med bøter. Det samme gjelder den som nekter den som fører tilsyn med at loven blir overholdt, adgang til bygge- eller anleggsplass.

Denne loven trer i kraft straks og gjelder til 31 desember 1949.

Lov *)[1]) om mønstring av sjømenn m. v. 11 juli. Nr. 4.

Kapitel I.

Om mønstring m. v.

§ 1. Enhver sjømann som tar tjeneste på norsk fartøy skal påmønstres før tjenesten tiltres og avmønstres når tjenesten fratres og av- og påmønstres når hyrekontrakten endres.

Unntatt fra denne plikt er dog:

1. Skipsførere og loser,
2. besetning på fartøy under 100 brutto registertonn,
3. besetning på fartøy som driver fiske eller selfangst hvis det er meningen at fangsten helt eller delvis skal bringes i land her i riket,
4. besetning på fartøy i fart på norske innsjøer og elver,
5. personer som ikke er ansatt i rederens tjeneste ombord,
6. leger og sykepleiersker,
7. besetning på fartøy i statens eller annen offentlig tjeneste når det ikke brukes til ervervsmessig føring av gods eller passasjerer,
8. sjømenn som tiltrer eller fratrer tjenesten under slike forhold som er angitt i § 4, siste ledd.

Den sjømann som her i riket tar tjeneste på norsk fartøy som er i utlandet og hvis besetning er mønstringspliktig, skal påmønstres før han reiser herfra.

Sjømann som blir tilsatt på norsk fartøy uten å være mønstringspliktig kan dog bli påmønstret på egen eller arbeidsgivers anmodning.

Norsk sjømann som tiltrer eller fratrer tjeneste på utenlandsk fartøy her i riket, skal på- og avmønstres etter reglene i denne lov.

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

[1]) St.vedtak 4 juli. Se Ot. prp. nr. 156 — 1946. Innst. O. nr. 155. St.tid., forh. i Ot. s. 649—651; i Lt. s. 226.

11 juli. Nr. 4.

§ 2. For ethvert fartøy hvis besetning er mønstringspliktig skal skipsføreren sørge for at det føres en mannskapsliste. Kongen gir bestemmelser om hvordan mannskapslisten skal føres og om dens bruk.

Kongen fastsetter bestemmelser om føring og avgivelse til offentlig myndighet av en fortegnelse over mannskaper på fartøyer hvis besetning ikke er mønstringspliktig.

§ 3. På- og avmønstring består i mønstringsmyndighetenes kontroll av

den opprettede hyrekontrakt,

at sjømannen er berettiget til å tjenestegjøre i den stilling han skal overta,

at sjømannen når han fratrer tjenesten har fått riktig oppgjør.

Den som utfører mønstringsforretningene skal etter anmodning av fører eller sjømann også ellers gi vedkommende den veiledning han kan, og foreta mekling i tilfelle av tvist mellom dem. Han skal ved avmønstring gjennomgå avregningspostene med sjømannen dersom denne krever det.

Kongen gir forskrifter for hvordan mønstringen skal gjennomføres og hvilke dokumenter der skal framlegges i forbindelse med denne.

§ 4. Mønstring foretas her i riket ved et sjømannskontor (jfr. lov om tiltak til å fremme sysselsetting § 16) eller i tilfelle av en særskilt mønstringsmann som er tilsatt av departementet for å utføre mønstringsforretningene på vegne av vedkommende sjømannskontor.

I utlandet skjer mønstring ved norsk utenriksk stasjon eller annen av departementet godkjent institusjon.

En mønstringspliktig sjømann kan tiltre eller fratre tjenesten også der hvor det ikke er tilsatt noen myndighet til utførelse av mønstringsforretningene. Det blir da å foreta en etterfølgende mønstring som skjer etter særlige bestemmelser som gis av Kongen.

§ 5. Ved mønstring skal sjømannen møte personlig sammen med fartøyets fører eller reder eller en fullmektig for en av disse.

Avmønstring av en sjømann kan dog også skje når sjømannen på grunn av sykdom eller annen av vedkommende mønstringsmyndighet godkjent årsak ikke er istand til å møte personlig.

§ 6. Ved skifte av fører på fartøy hvis besetning er mønstringspliktig, skal den nye fører framstille seg for mønstringsmyndigheten på det sted hvor han skal overta fartøyet og framlegge beviser på sin rett til å føre dette.

Mannskapslisten gis påtegning om førerskiftet.

§ 7. Fartøy hvis besetning er mønstringspliktig må ikke utklareres her fra riket før det foreligger attest fra vedkommende mønstringsmyndighet om at de krav som stilles til fører og besetning i henhold til denne lov er oppfylt, og at besetningens størrelse og kvalifikasjoner er overensstemmende med de bestemmelser som i det hele gjelder herom. 11 juli. Nr. 4.

Kapitel II.

Om utstedelse av sjøfartsdokumenter.

§ 8. Enhver som skal påmønstres norsk fartøy skal enten ha fartsbevis, sjøfartsbok eller det for stillingen nødvendige sertifikat.

§ 9. Fartsbevis utstedes av vedkommende mønstringsmyndighet. For å kunne få fartsbevis må vedkommende framlegge:

1. aldersattest,
2. samtykke fra vergen til å gå til sjøs, såframt vedkommende er under 18 år,
3. den i sjødyktighetslovens § 85 foreskrevne legeattest om at han er skikket for det arbeid han er antatt til,
4. den i sjødyktighetslovens § 84 foreskrevne legeattest om fargesans, synsevne og hørsel.

Såframt den under punkt 4 nevnte attest ikke er tilfredsstillende, utelukkes ikke derved utstedelse av fartsbevis, men dette blir å påføre anmerkning om at det ikke berettiger sjømannen til å utføre sådant arbeid ombord som omfatter ror- og utkikkstjeneste.

§ 10. Sjøfartsbok utstedes av vedkommende mønstringsmyndighet. Den blir å utferdige til den som har fartsbevis, og som etter avmønstring skal påmønstres på nytt. Ved utferdigelsen av sjøfartsbok inndras fartsbeviset.

Kongen eller den han gir fullmakt fastsetter nærmere bestemmelser om utstedelse av sjøfartsbok, dens innhold og bruk.

Kapitel III.

Forskjellige bestemmelser.

§ 11. For på- og avmønstringer erlegger fartøyets eier en avgift hvis størrelse blir å fastsette av Kongen.

§ 12. Uttrykkene «sjømann» og «besetning» i denne lov omfatter enhver som er tilsatt på fartøy av omsyn til dettes drift.

Kongen eller den han gir fullmakt avgjør i tvilstilfelle hvem der går inn under loven.

§ 13. Fører av fartøy hvis besetning er mønstringspliktig skal dra omsorg for at minst ett eksemplar av nærværende lov og av de med hjemmel i denne gitte forskrifter finnes ombord.

11 juli. Nr. 4.

§ 14. I krigstid eller når krig er å frykte kan denne lovs bestemmelser om plikt til mønstring ved bestemmelse av Kongen også utvides til andre tilfelle enn de hvori det etter denne lov er foreskrevet.

§ 15. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne lov eller forskrifter gitt med hjemmel i loven, eller som medvirker hertil, straffes med bøter dersom forholdet ikke rammes av strengere straffebestemmelser.

§ 16. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra den tid loven trer i kraft oppheves lov om skipsmannskapers mønstring m. v. av 29 juni 1888 og lov om konsulatvesenet av 15 juni 1878.

11 juli. Nr. 5.

Lov *)[1]) um brigde i lov um annamming av skurdlast frå 6 juni 1930.

I lov um annamming av skurdlast frå 6 juni 1930 skal etter § 4 setjast inn ein ny § 4 a av dette innhaldet:

Kongen kan òg påby, at det i dei distrikt han fastset, skal tilsetjast serskilde annammarar for tunnestav. Uttrykket skurdlast i §§ 1—4 vert i dette høve å bytta um med tunnestav.

11 juli. Nr. 6.

Lov *)[2]) om samferdsla.

Fyrste kapitlet.

Kva lova gjeld.

§ 1. *Kva lova gjeld.*

1. Denne lova gjeld transport med farty, jarnveg, motorvogn og fly innanlands.
2. I tvilstilfelle avgjer vedkomande departement med bindande verknad um transport med motorvogn eller farty gjeng inn under fyresegnene i tridje kapitlet.

Andre kapitlet.

Samferdsleråd og samferdslenemnder.

§ 2. *Samferdslerådet.*

1. Samferdslerådet er rådgjevingsorgan for vedkomande departement i samferdslesaker.

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

[1]) St.vedtak 4 juli. Se Ot. prp. nr. 51. Innst. O. nr. 171. St.tid., forh. i Ot. s. 651; i Lt. s. 226.

[2]) St.vedtak 4 juli. Se Ot. prp. nr. 1 Innst. O. XIII. St.tid., forh. i Ot. s. 599—649; i Lt. s. 204—226.

2. Rådet skal vera på høgst 7 mann med kvar sin varamann. 11 juli
3. Kongen nemner upp rådsmennene og varamennene for 4 år um Nr. 6.
gongen. Dei ymse landsluter skal ha sine serskilde målsmenn, likeeins hovudnæringane so langt det læt seg gjera.
4. Rådet kan kalla til seg målsmenn for dei som sakene serleg vedkjem.
5. Kongen gjev fyresegner um organisasjonen og verksemda til rådet.

§ 3. *Samferdslenemndene.*

1. I kvart fylke skal det vera ei samferdslenemnd.
2. Nemnda skal vera på 5—7 mann med kvar sin varamann.
3. Fylkesmannen er fast nemndmann. Dei andre nemndmennene frå herada i fylket skal fylkestinget velja for 4 år um gongen; likeins varamennene. Departementet fastset talet på nemndmennene frå bykommunane i fylket og reglane um korleis dei skal veljast. Ved vala skal det aktast på, at hovudnæringane i fylket fær sine målsmenn. Nemnda vel sjølv formann og varaformann.
4. Nemnda kan kalla til seg målsmenn for dei som sakene serleg vedkjem.
5. Nemnda har avgjeringsretten um ruteløyve etter §§ 5 og 14 for transport i nemndumrådet, og tek elles dei avgjerslune som er nemnde i §§ 7, 9, 10, 12, 16, 19, 21 og 22.
6. Elles skal nemnda ha fyre seg og gjeve fråsegn i dei samferdslesakene som departementet legg fram for henne eller som kjem upp i nemndumrådet.
7. Dei avgjerslune som nemnda tek, kan ankast inn for departementet.
8. Kongen gjev reglar um organisasjonen og verksemda til samferdslenemndene. Likeins um anke o. a.

Tridje kapitlet.

Reglar for samferdsleskipnaden.

I. Almenne fyresegner um transporten.

§ 4. *Upplysningsplikt o. a.*

1. Alle som i næring eller verksemd sender eller tek mot gods, og alle som driv eller som beinveges eller umveges er millommenn ved transport som vert driven for fortenest, skal innan fastsett rimeleg frest gjeva dei upplysningar som departementet eller den det gjev fullmakt, gjer krav på. Det same gjeld dei samskipnader som er nemnde i § 23.

11 juli. Nr. 6.

2. Når det trengst av umsyn til samferdsleskipnaden kan dei upplysningane som er gjevne etter punkt 1, kunngjerast so framt dei ikkje inneheld forretnings- eller driftsløyndomar. Er det kome motmæle frå ein som meiner han har krav på løyndhalding, er kunngjering ikkje lovleg utan etter serskild avgjerd av departementet.
3. Den som med tilføre av umbod eller tenest etter denne lova fær vita noko som gjeng inn under undantaket i punkt 2, skal tegja med det, so framt slik tegjing ikkje strider mot dei skyldnader som fylgjer av gjeremåla hans etter denne lova. Han må ikkje gjera bruk av slike opplysningar i si fortenestverksemd.

II. Serfyresegner um transport med motorvogn.

§ 5. *Ruteløyve.*

1. Den som vil driva rutekøyring for fortenest, må ha løyve av vedkomande departement, eller samferdslenemnd.
2. Det same gjeld onnor regelbundi fortenestkøyring etter visse leider, endå um ho ikkje gjeng for seg dagvisst eller til faste klokkeslett.

§ 6. *Vilkår for ruteløyve.*

For ruteløyve som nemnt i § 5 kan setjast reglar og vilkår, t. d. um:

rutetider,
takstar,
samtrafikk,
postføring mot fastsett vederlag,
endestasjonar,
stoppestader,
årleg avgift for løyvet,
skyldnad til mot fastsett avgift å nytta rutebilstasjonar og godssentralar som har godkjenning etter § 12,
plassavgift,
vegar og gatur for køyringa,
kontrollavgift,
part i utgift til turvande vegvøling og vegvedlikehald,
størstefart,
største passasjertal og lassvekt og anna som kan gjera transporten tenleg og trygg for ferdafolk og vegferdsle.

§ 7. *Løyve til transport utan rute.*

Fortenestekøyring utan rute er ikkje lovleg utan etter løyve frå samferdslenemnda.

Spursmålet um kor mange og kven som skal få slikt løyve vert avgjort serskilt for kvar kommune. Avgjerd kan ikkje takast fyrr saka har vore framlagd for heradstyret (bystyret) til fråsegn. 11 juli. Nr. 6.

§ 8. *Vilkår for løyve til fortenestkøyring.*

For løyve som nemnt i § 7 kan setjast reglar og vilkår, t. d. um:
landumrådet for løyvet,
takstar,
avgifter,
skyldnad til å føra køyrebok,
skyldnad til å nytta rutebilstasjon eller godssentral som har godkjenning etter § 12,
største lassvekt (tilhengar medrekna),
største passasjertal og anna som kan gjera transporten tenleg og trygg for ferdafolk og vegferdsle.

§ 9. *Transportsentralar.*

Lokalsamskipnader som vil driva transportverksemd må ha godkjenning av vedkomande samferdslenemnd. Departementet kan gjeva løyvehavarar pålegg um å skipa eller gå inn i slik samskipnad og kan setja samskipnaden til å ta seg av serskilde gjeremål til fremjing av transporten. Når tilhøva gjev grunn til det, kan samferdslenemnda ta einskilde løyvehavarar fri frå skyldnaden til å vera med i slik samskipnad. Departementet gjev fyresegner um lokalsamskipnadene og verksemda deira.

§ 10. *Utleige av motorvogn utan førar.*

Den som vil driva med å leiga ut motorvogner utan førar, må ha utleigeløyve av samferdslenemnda. Innan den råma som er fastsett i denne lova, kan departementet gjeva reguleringsfyresegner um slike verksemd.

§ 11. *Politiet kan ta burt kjennemerke.*

Nyttar nokon motorvogn til transportkøyring utan løyve etter denne lova, kan politiet — so framt ei åtvaring ikkje munar — ta kjennemerka av vogna for so lang tid som det held turvande. Vedtaket um dette kan ankast inn for departementet. Det stend ved makt til anka er avgjord.

§ 12. *Godkjenning av rutebilstasjonar og godssentralar.*

Skiping og drift av rutebilstasjon eller godssentral må ha godkjenning av samferdslenemnda. Det same gjeld reglementet for drifta.

11 juli. Nr. 6.

III. Serskilde fyresegner um transport med norske farty.

§ 13. *Kva serfyresegnene gjeld.*

Fyresegnene i III gjeld transport med norsk farty millom stader innanlands.

§ 14. *Ruteløyve.*

1. Den som vil driva rutetransport for fortenest, må ha løyve av vedkomande departement eller samferdslenemnd.
2. Det same gjeld regelbunden transport for fortenest etter same farleid, endå um han ikkje gjeng for seg dagvisst eller til faste klokkeslett.

§ 15. *Vilkår for ruteløyve.*

For løyve som nemnt i § 14 kan det setjast reglar og vilkår, t. d. um:

ruta og ruteumrådet,
landingsstader,
fraktsatsar og andre transportvilkår,
samtrafikk,
postføring mot vederlag,
skyldnad til å greida visse transportar og til å føre gods av visse slag,
ekspeditørpengar,
uppgåveplikt,
årleg kontrollavgift,
største last og anna til å gjera transporten tenleg og trygg.

§ 16. *Løyve til laus fraktfart.*

Transport i laus fraktfart for fortenest med farty på 25 brutto registertonn eller meir er ikkje lovleg utan løyve frå samferdslenemnda.

§ 17. *Vilkår for løyve.*

For løyve som nemnt i § 16 kan det setjast reglar og vilkår, t. d. um:

fraktsatsar,
skyldnad til å greida visse transportar og til å føra gods av visse slag,
årleg kontrollavgift.

§ 18. *Meklarar må ha godkjenning.*

1. Den som vil driva meklarverksemd for transport som nemnt i §§ 16 og 19, må ha godkjenning av departementet.
2. Kongen kan gjeva fyresegner um slik meklarverksemd.

§ 19. *Fartsløyve for fiskarfarty o. likn.*

Når eigar eller brukar av fiskefarty på 25 brutto registertonn eller meir vil driva transport for fortenest ei viss tid av året, må han ha fartsløyve av samferdslenemnda for det umkverve og den tid verksemda skal drivast i. Det same gjeld andre farty på same storleik, som ikkje kjem inn under §§ 14 og 16. Departementet kan setja ålmengjeldande vilkår for slike fartsløyve sameleis som for løyve etter § 16, jfr. § 17.

§ 20. *Transport for fortenest innan eit hamnedistrikt.*

Fyresegnene i §§ 14—19 gjeld ikkje transport for fortenest innan eit hamnedistrikt.

IV. Sams fyresegner for II og III.

§ 21. *Kor lenge løyva og godkjenningane stend ved makt. Brigde i vilkåra.*

1. Ruteløyve òg løyve etter §§ 7, 16 og 19 vert gjeve for viss tid.
2. Alle andre løyve og godkjenningar etter denne lova gjeld til so lenge.
3. Dersom vilkåra ikkje vert uppfylde kan løyve og godkjenningar som nemnt under 1 og 2 takast tilbake av den som har gjeve dei, og i alle tilfelle av departementet. Når serlege grunnar gjer det turvande har departementet rett til tilbaketaking i andre tilfelle òg; men då skal det gjeva overgangsfrist.
4. Departementet kan òg fastsetja nye vilkår for at ruteløyve og andre løyve skal halda fram å gjelda.

§ 22. *Serlege vilkår for ruteløyve.*

Når serlege grunnar er for det, kan departementet eller samferdslenemnda setja det vilkåret for nytt eller framhald av eldre ruteløyve, at to eller fleire verksemder som driv rutetransport, skal slåast saman, eller at dei skal driva i lag etter nøgjare fastsette reglar.

§ 23. *Eigen transport.*

Når omsynet til transportrutur eller andre samfunnsumsyn krev det, kan departementet fastsetja at fyresegnene om rute-, transport og fartsløyve òg skal gjelda transport som eit fyretak driv for eigi næring med eigne eller leigde motorvogner eller farty. Likeins for transport som ein samskipnad driv for dei som er med i han.

§ 24. *Høvetransport o. a.*

Private motorvogner og båter har lov til å ta folk og gods for betaling i samband med eigne transportar, når so høver. Men det må

11 juli. Nr. 6.

ikkje drivast som næring. I tvilstilfelle avgjer samferdslenemnda um det er næringsverksemd.

Når samfunnsomsyn i serlege tilfelle gjer det turvande, kan departementet eller samferdslenemnda gjeva private motorvogner og båtar pålegg um å greida visse transportar.

Departementet har rett til å fastsetja sendemåten for varur som ein statsinstitusjon eller statsforretning sel eller kjøper.

Det same gjeld varur som staten yter innkjøps- eller transporttilskot til.

Fjorde kapitlet.

Ymse fyresegner.

§ 25. *Utfyllingsfyresegner.*

Kongen kan gjeva fyresegner um kven som skal rådspyrjast i saker um ruteløyve, løyve til transport utan rute, utleigeløyve, fartsløyve og godkjenningar. Likeins andre utfyllingsfyresegner til gjennomføring av denne lova.

§ 26. *Byfylke og kringliggjande landfylke.*

Byar som er eige fylke, vert i denne lova rekna for å høyra til det landfylket dei ligg i.

§ 27. *Straff.*

Bryt nokon denne lova eller fyresegn gjevi med heimel i denne lova, vert han straffa med bot. For medverking gjeld det same. Freistnad vert straffa som gjord gjerning.

§ 28. *Kva tid lova tek til å gjelda. Fyresegner som held upp å gjelda.*

1. Denne lova gjeld frå den tida Kongen fastset.
2. Samstundes held etternemnde fyresegner upp å gjelda:
   a. Dei attståande fyresegnene i lov frå 8 september 1818 um tilsetjing av meklarar, skyldnadene og rettane deira, med brigdingslover frå 14 januar 1837 og 22 juni 1863 og lov frå 5 juni 1869 um frigjeving av meklarnæringa, alle so langt dei kunne vera gjeldande for meklarar etter § 18 ovanfor;
   b. § 21 i lov um motorvogner frå 20 februar 1926 og nyare lover som brigdar denne paragrafen;
   c. alle andre fyresegner som er i strid med denne lova.
3. Lov frå 26 mai 1866 um politistellet § 2 gjeld ikkje motorvognkøyring frå tilvist fast utgangsstad.

Midlertidig lov *)[1]) om avgift til staten for tillatelser til omsetning eller bruk av tømmer og trelast. 11 juli. Nr. 7.

Kongen eller den han bemyndiger kan fastsette en avgift til staten for tillatelser som gis til omsetning eller bruk av tømmer og trelast etter reguleringer fastsatt i medhold av lov. Vedkommende departement kan gi nærmere regler om innkreving av avgiften. Avgiftsbeløp som ikke betales i rett tid, kan drives inn ved utpanting.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 juli 1949.

Lov *)[2]) om sammenslutning av Aker og Oslo kommuner. 11 juli. Nr. 8.

§ 1. Fra 1 januar 1948 går Aker herred i Akershus fylke over til Oslo fylke og sluttes sammen med Oslo kommune til kjøpstaden Oslo.

§ 2. Kjøpstadens grenselinje skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning, som holdes av personer oppnevnt av Justisdepartementet som også fastsetter når forretningen skal holdes. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. Aker herred skal fra 1 januar 1948 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 1 januar 1948 hviler på jord i herredet.

§ 4. Ved kommunevalgene 1947 velges bystyre for Oslo kommune ved felles valg for Aker og Oslo etter reglene for valg av bystyre. Når det gjelder stemmerett, valgbarhet, føring av manntall, stemmegivning, forhånds stemmegivning og klagerett, regnes Aker og Oslo som en kommune og et manntallsdistrikt.

Manntallet føres av ordføreren i Oslo med ordføreren i Aker som varamann. Som manntallsnemnd fungerer valgstyret, jfr. fjerde ledd.

Utleggingen av manntallet etter kommunevalglovens § 5 skjer på de steder i Aker og Oslo som formannskapene i de to kommuner bestemmer.

Valgstyret består av formannskapene i de to kommuner med ordføreren i Oslo som formann og ordføreren i Aker som varaformann. Formannen kaller inn til møter.

Som stemmemottakere ved forhånds stemmegivning gjør mann-

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1 nr. 29.

[1]) St.vedtak 4 juli. Se Ot. prp. nr. 52. Innst. O. nr. 172. St.tid., forh. i Ot. s. 651; i Lt. s. 226.

[2]) St.vedtak 7 juli. Se Ot. prp. nr. 3. Innst. O. XIV. St.tid., forh. i Ot. s. 676—713; i Lt. s. 232—244.

11 juli. Nr. 8.

tallsføreren og lensmennene i Aker tjeneste. Kommunevalglovens § 20 a, annet ledd, og b får tilsvarende anvendelse.

For øvrig gjelder bestemmelsene i kommunevalgloven.

§ 5. Det nyvalgte bystyre kalles inn til konstituerende møte av ordføreren i Oslo, jfr. bykommunelovens § 6. Inntil valg av ordfører og varaordfører har funnet sted, ledes møtet av ordføreren i Oslo eller — dersom denne har forall — av ordføreren i Aker.

De nyvalgte kommunale organer kan før 1 januar 1948 i den utstrekning det er nødvendig for å gjennomføre sammenslutningen utøve myndighet som er lagt til de tilsvarende fungerende organer i Aker og Oslo.

Valg etter domstollovens §§ 57 og 75, jfr. § 77, foretas henholdsvis av det nyvalgte bystyre og av det nyvalgte formannskap og manntallsføreren. De avgjørelser som domstollovens § 74 handler om, treffes av en nemnd, bestående av manntallsføreren og minst fire personer som velges av og blant formennene.

Lover, forskrifter m. m. og bestemmelser som er gitt av kommunale myndigheter for den tidligere Oslo kommune, kommer til anvendelse for den nye kommune. Det nyvalgte bystyre kan dog vedta at bestemmelser som er gitt av kommunale myndigheter for Aker kommune fortsatt skal gjelde for det tidligere Aker.

§ 6. For likning av jordbruk og skog i det tidligere Aker herred gjelder inntil videre landskattelovens regler.

På eiendommer i det tidligere Aker herred liknes det for skatteåret 1948—49 ut eiendomsskatt etter landskattelovens regler.

Fra og med skatteåret 1949—50 skal det ved utlikning av eiendomsskatt, jfr. byskattelovens kap. I, på eiendommer i det tidligere Aker herred inntil videre gjelde følgende bestemmelser: På eiendommer som ligger i bymessig bebygd strøk eller som er bebygd med leiegårder på tre fulle etasjer eller mer, og på verker og bruk, jfr. landskattelovens § 8 b, liknes det ut hel eiendomsskatt (gruppe 1) og på eiendommer som ligger i delvis bymessig bebygd strøk halv eiendomsskatt (gruppe 2). På de øvrige eiendommer liknes det ut eiendomsskatt etter landskattelovens regler (gruppe 3).

Hvilken gruppe de forskjellige eiendommer skal regnes til, avgjøres av en nemnd på 5 medlemmer. Formannen og varaformannen, som begge skal være bosatt utenfor Aker og Oslo, oppnevnes av Justisdepartementet. Av de øvrige medlemmer med varamenn velger formannskapene i Aker og Oslo halvparten hver. Varaformannen er som sådan ikke medlem av nemnda. Omkostningene dekkes av Oslo kommune.

Når nemnda er ferdig med sitt arbeid, legger den ut utskrift

av sine avgjørelser til alminnelig ettersyn på de steder formannskapet bestemmer. Utleggingen kunngjøres. 11 juli. Nr. 8.

Formannskapet eller vedkommende skattyter kan anke avgjørelser av nemnda inn for en ankenemnd på 7 medlemmer. Justisdepartementet oppnevner formannen og varaformannen for ankenemnda. Disse må være bosatt utenfor Aker og Oslo. Bystyret velger de øvrige medlemmer. Vedkommende skattyter dekker omkostningene ved behandlingen av den enkelte sak når han har brakt saken inn for ankenemnda og avgjørelsen går ham imot. Ankenemnda fastsetter i så fall med endelig virkning omkostningenes størrelse. Anken, som ikke har oppsettende virkning må være kommet inn til Oslo skattetakstkontor senest 4 uker fra den dag kunngjøringen etter foregående ledd fant sted.

Bystyret kan bestemme at medlemmer av de nemnder som er omhandlet i fjerde og sjette ledd, skal ha godtgjørelse for sitt arbeid.

Dersom det — etter at nemnda har truffet sin avgjørelse — på en eiendom føres opp nye bygninger eller foretas om- eller påbygging av betydning, kan bystyret vedta å føre eiendommen over til en høyere gruppe. Videre kan bystyret hvert 10. år, første gang med virkning fra skatteåret 1959—60, foreta alminnelig revisjon av grupperingen. Vedtak etter bestemmelsene i dette ledd må legges fram for vedkommende departement som kan godkjenne eller gjøre om vedtaket.

Bystyret kan unnta eiendommer i det tidligere Aker herred fra den første alminnelige omtaksering av eiendommer i Oslo etter 1 januar 1948, jfr. byskattelovens § 4, første ledd, annet punktum.

Eiendomsskatt, ilagt etter bestemmelsene i tredje ledd, første og annet punktum, kreves for skatteåret 1949—50 inn med 1/10 for skatteåret 1950—51 med 2/10 og siden med tillegg av 1/10 for hvert år inntil det fastsatte skattebeløp er nådd. På samme måte forholdes når en eiendom føres over fra en gruppe til en høyere gruppe.

I de tilfelle hvor det på eiendommer i det tidligere Aker herred liknes ut eiendomsskatt etter landskattelovens regler, skjer det på det grunnlag som gjaldt 31 desember 1946. Ved senere deling av eiendommer fordeler oppmålingsmyndighetene skattegrunnlaget. Bystyret treffer de avgjørelser som etter landskattelovens § 6, annet ledd, er lagt til herredstyret.

§ 7. Handels- og håndverksbrev i Aker eller Oslo gjelder etter denne lovs ikrafttreden for hele kommunen.

Håndverksrett i Aker etter lov om håndverksnæring av 25 juli 1913, § 1, siste ledd, er også etter denne lovs ikrafttreden avgrenset til å gjelde for det tidligere Aker herred.

11 juli. Nr. 8.

Kongen kan dog for fag hvor særlige grunner tilsier det, bestemme at slik håndverksrett skal gjelde for hele kommunen, og kan fastsette nærmere vilkår for dette.

Vedkommende departement kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 8. Bygninger i det tidligere Aker herred nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som etter lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger i det tidligere byområde. Om og i hvilken utstrekning slikt nedslag skal tilstås noen del av bebyggelsen i Aker herred bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 9. Etter søknad fra bystyret kan Kongen bestemme at den i § 54 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 omhandlede skjønnskommisjon skal bestå av to eller flere avdelinger, satt sammen som bestemt i nevnte § 54. Vedkommende departement fastsetter reglene for sakfordelingen.

I det tidligere Aker herred er det tillatt å føre opp trebygninger med inntil 250 m² grunnflate. Bystyret kan med godkjenning av vedkommende departement fastsette at denne bestemmelse ikke skal komme til anvendelse for deler av nevnte område.

§ 31, siste punktum, i lov om brannvesenet av 15 august 1908 oppheves.

§ 10. I Oslo skal det være en overordnet og en underordnet stadsfysikus som begge utnevnes som embetsmenn. Deres lønn utres som bestemt i lov av 26 juli 1912 om utførelsen av de offentlige lægeforretninger. Kongen gir nærmere bestemmelser om deres gjøremål.

§ 11. Vedkommende departement gis fullmakt til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønner i Nordstrand, Bekkelaget, Grorud, Østre Aker, Grefsen, Vestre Aker, Riis og Ullern prestegjeld som sammenslutningen måtte gjøre nødvendig.

§ 12. Saker som etter lov om utskiftning av 13 mars 1882 allerede er påbegynt ved sammenslutningen, skal avgjøres av utskiftningsretten uten hinder av bestemmelsen i samme lovs § 1.

I lukningsvedtekter etter § 1 i lov av 25 juli 1913 kan det gis ulike bestemmelser for forskjellige deler av kommunen.

Bystyret kan bestemme at hundeavgift etter lov av 26 juni 1925 skrives ut med ulike satser for de forskjellige deler av kommunen.

§ 13. Dersom lov eller annen bestemmelse legger gjøremål til lensmann eller annen myndighet som ikke finnes i Oslo, avgjør Kongen hvem som skal utføre gjøremålet.

§ 14. Fra 1 januar 1948 utreder Oslo kommune refusjon til staten for politiutgifter etter et beløp pr. innbygger som fastsettes til gjennomsnittet pr. innbygger av den refusjon som Aker og Oslo til sammen betalte før sammenslutningen. Gjennomsnittsbeløpet beregnes på grunnlag av folkemengden etter siste kommunale folketelling før 1 januar 1948. 11 juli. Nr. 8.

§ 15. Staten dekker halvparten av utgiftene til de ved sammenslutningen planlagte utvidelser av Mossevegen, Strømsvegen, Trondheimsvegen og Drammensvegen innenfor det tidligere Aker herred. Statens andel beregnes på grunnlag av planer og omkostningsoverslag som godkjennes av vegdirektøren. Til grunn for overslagene legges arbeidsomkostningene i Statens Vegvesen.

§ 16. Bestemmelser om det økonomiske oppgjør mellom Oslo kommune og Akershus fylke gis ved særskilt lov.

Inntil det økonomiske oppgjør finner sted skal Oslo kommune betale til Akershus fylke et så stort beløp som svarer til den inntekt fylket etter gjeldende bestemmelser antas å ville ha hatt fra Aker herred i det omhandlede tidsrom om sammenslutningen ikke hadde funnet sted, med fradrag av de bidrag og refusjoner Aker etter gjeldende regler ville ha hatt krav på fra fylket i samme tidsrom. Beløpets størrelse fastsettes av Justisdepartementet.

§ 17. Denne lov trer i kraft straks.

Lov*)[1]) om utvidelse av kjøpstaden Hamars grenser. 11 juli. Nr. 9.

§ 1. Fra 15 juli 1947 overgår til Hamar by de deler av Furnes herred som ligger mellom byens nåværende grenser og følgende nye grenselinjer:

Fra sammenstøtspunktet for grensene mellom Hamar, Vang og Furnes følger grensen herredsgrensen mellom Vang og Furnes til grenseskillet mellom Ajer, gnr. 311, og Vold, gnr. 312 i Klukhagan, derfra følges grenseskillet mellom Ajer og Vold, som først fører fram over vegen: Bellevue—Stafsberg, deretter etter den regulerte vestside av veg: Bellevue—Stafsberg, ca. 60 meters lengde, hvoretter grenseskillet går vestover over vegen: Hamar—Alu, og derfra videre den regulerte vestside av vegen: Hamar—Alu, fram til et punkt, hvor vegen til Hoel gård tar av, herfra og nå i grenseskillet mellom Ajer og Hoel, gnr. 308, i en lengde av ca. 220 meter etter den regulerte søndre side av vegen til Hoel, derfra videre etter grenseskillet mellom Ajer og Hoel til et punkt som er grenseskillet

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.
[1]) St.vedtak 9 juli. Se Ot. prp. nr. 95. Innst. O. nr. 195. St.tid., forh. i Ot. s. 714—715; i Lt. s. 244.

11 juli. Nr. 9.

mellom Ajer, Hoel og Presterud, herfra følges først grenseskillet mellom Presterud, gnr. 310 og Hoel, og deretter grenseskillet mellom Presterud og Furuberget, gnr. 309, fram til grenseskillet mellom Furuberget og den fra Furuberget utskilte eiendom, Fredheim, gnr. 309 C, nr. 18, videre etter grenseskillet mellom Furuberget og Fredheim, fram til den nåværende kommunegrense mellom Hamar og Furnes, deretter langs denne fram til jernbanens eiendomsgrense ved Kornsiloen, deretter nordvestover langs jernbanens østre eiendomsgrense i en strekning av ca. 460 meter, fram til et bekkefar like nord for Norsengs villa, deretter noenlunde etter bekkefaret over jernbanelinjen i rett linje ut i Mjøsa, ca. 550 meter, målt i luftlinje, nordvest for Hamars nåværende nordgrenses utløp i Mjøsa.

§ 2. Den nye grenselinje skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Justisdepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De deler av Furnes herred som etter § 1 legges til kjøpstaden Hamar (byutvidelsesområdet), skal fra 15 juli 1947 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 14 juli 1947 måtte hvile på jord i byutvidelsesområdet.

§ 4. De personer som ved overføringen bor på byutvidelsesområdet, skal i henhold til kommunevalglovens bestemmelser, anses som bosatt i Hamar fra det tidspunkt de sist tok bopel på nevnte område.

§ 5. De personer som pr. 1 januar 1947 hadde bopel på det område som etter § 1 føres over til kjøpstaden Hamar anses ved skattlikningen for budsjettåret 1 juli 1947 til 30 juni 1948 med omsyn til skatteplikt som bosatt i kjøpstaden.

Utlikningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune og av statsskatt for budsjettåret 1 juli 1947 til 30 juni 1948 skal foregå ved likningsmyndighetene i Hamar og etter de regler som gjelder for Hamar i medhold av skattelovgivningen for byene.

§ 6. De i Furnes herred hjemstavnsberettigede personer som 15 juli 1947 bor — eller om de da er flyttet fra herredet — har hatt sin siste bolig på byutvidelsesområdet, skal ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden.

§ 7. De som 15 juli 1947 i medhold av gjeldende lovgivning driver kjøpmannshandel på byutvidelsesområdet skal ha rett til å fortsette sin næring i Hamar mot å melde seg for politimesteren i Hamar innen 1 september 1947.

De som 15 juli 1947 i medhold av gjeldende lovgivning driver håndverksnæring på det nevnte område, skal ha rett til på dette å fortsette sin næring mot å melde seg for politimesteren i Hamar innen 1 september 1947.

Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf. 11 juli. Nr. 9.

§ 8. Bygninger i byutvidelsesområdet nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på byutvidelsesområdet bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 9. På byutvidelsesområdet skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22 februar 1924.

§ 10. Vedkommende departement bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Hamar og Furnes prestegjeld som denne lov måtte nødvendiggjøre.

Lov *)[1]) om midlertidig endring av lov av 17 mars 1939 om fiske med bunnslepenot (trål). 11 juli. Nr. 10.

I.

Lov av 17 mars 1939 om fiske med bunnslepenot (trål) § 2 annet ledd skal lyde:

Vedkommende regjeringsdepartement kan dispensere fra forannevnte bestemmelse, men kun i ekstraordinære tilfelle (havari og liknende). Kongen kan meddele dispensasjon for ilandbringelse av trålfanget sild fra utenlandsk fartøy når det er av betydning at sådan tillatelse blir gitt i forbindelse med avtale med annet land.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 januar 1948.

Mellombels lov *)[2]) om tillegg til § 90 i sportelova. 11 juli. Nr. 11.

I.

Den betalinga som er fastsett i § 90 første leden i lov om betaling for offentlige forretninger frå 4 februar 1938 skal frå 1 august 1947 vera kr. 7,50.

---

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

[1]) St.vedtak 9 juli. Se Ot. prp. nr. 68. Innst. O. nr. 197. St.tid., forh. i Ot. s. 715—726; i Lt. s. 244—249.

[2]) St.vedtak 9 juli. Se Ot. prp. nr. 85. Innst. O. nr. 196. St.tid., forh. i Ot. s. 715; i Lt. s. 244.

11 juli. Nr. 11. Vedkomande departement kan gå med på at ein lagrettemann, domsmann eller skjønsmann får høgare betaling, så framt han misser si vanlege arbeidsinntekt heilt eller i noken mon og han lyt vera borte frå arbeidet meir enn 3 dagar.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks og gjeld ut året 1948.

11 juli. **Kongelig resolusjon.**

I. I henhold til lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 § 29 fastsettes reglement for statslønte lensmannsbetjenter i samsvar med et framlagt utkast.

II. Reglementet trer i kraft straks samtidig som tidligere reglement av 22 desember 1943 oppheves i den utstrekning det ennå gjelder.

III. De lensmannsbetjenter som etter frigjøringen er konstituert i sine stillinger etter offentlig kunngjøring anses lovlig ansatt fra 1 juli 1947.

Det i I nevnte utkast lyder så:

Reglement for statslønte lensmannsbetjenter.

§ 1. *Innledning.*

Dette reglement gjelder for lensmannsbetjent som ansettes i statslønnet stilling.

De opprettede statsstillinger kan av departementet i særlige tilfelle inndras ved ledighet eller overføres varig til annet lensmannsdistrikt uten erstatning til lensmannen eller betjenten.

Reglementet medfører ingen innskrenkning i lensmannens adgang til å ansette privat lønnet betjent og å få denne autorisert etter resolusjon av 9 desember 1910.

§ 2. *Vilkår for ansettelse.*

Som lensmannsbetjenter kan ansettes kvinner eller menn som har ført en hederlig vandel og har god helse. De bør ikke være under 21, og ved første gangs ansettelse i etaten ikke over 30 år.

Den som ansettes, bør ha gjennomgått realskole, handelsskole eller annen utdannelse som kan likestilles med det. Videre bør det i alminnelighet kreves at den ansatte har kyndighet i regnskapsførsel og har førerkort for motorvogn. I særlige tilfelle kan det ses bort fra enkelte av de vanlige krav, likesom det kan settes som vilkår for ansettelsen at vedkommende skaffer seg slik tilleggsutdannelse som finnes nødvendig.

Når en lensmannsbetjent påregnes å skulle utføre polititje- 11 juli.
neste, legges det også vekt på legemsbygning og god holdning.

Som lensmannsbetjent må ikke ansettes lensmannens ektefelle, barn eller søsken, og heller ikke barns eller søskens ektefelle. I særlige tilfelle kan Justisdepartementet gjøre unntak fra dette.

§ 3. *Ansettelsesråd.*

Lensmannsbetjent ansettes av et ansettelsesråd. Rådet består av fylkesmannen som formann og av en lensmann og en lensmannsbetjent valgt av og blant henholdsvis lensmennene og lensmannsbetjentene i fylket for 3 år om gangen. Er det i fylket forening av lensmenn eller av lensmannsbetjenter som har forhandlingsrett etter lov av 6 juli 1933, foretas valget av foreningen(e).

For så vel lensmannen som lensmannsbetjenten velges det to varamenn.

Fylkesmannen foretar på egen hånd midlertidig ansettelse etter § 6 i dette reglement eller ansettelse som etter § 7 skjer ved opprykking.

§ 4. *Ansettelse.*

Lensmannen kunngjør på vanlig måte ledig betjentstilling i Norsk Lysingsblad og i minst ett blad som er alminnelig lest i fylket.

Melding om ledigheten bør også sendes lensmannsbetjentenes foreningsblad.

Lensmannen innstiller de 3 søkere som han mener er best skikket til stillingen. Før ansettelse foretas, sender fylkesmannen søknadene til vedkommende politimester, skattefogd og sorenskriver, som også innstiller 3 søkere.

Dersom ansettelsesrådet vil ansette en søker som lensmannen ikke har innstillet, skal det gi ham høve til å uttale seg.

Dersom ansettelsesrådets avgjørelse ikke er enstemmig, kan mindretallet bringe den inn for Justisdepartementet. Det samme kan lensmannen gjøre, dersom rådet har ansatt en som han ikke har innstillet.

Departementet avgjør ved anke hvem som skal ansettes, men er bundet til en av de søkere som rådets medlemmer har stemt på, eller — når lensmannen har anket — til en av disse eller en av dem lensmannen har innstillet.

§ 5. *Ansettelsesbrev m. v.*

Til den som ansettes utferdiger fylkesmannen ansettelsesbrev. Dette skal inneholde den ansattes navn, fødselsår og -dag, beteg-

11 juli. nelse av stillingen (distrikt og lønnsklasse) samt en henvisning til loven om offentlige tjenestemenn og dette reglement.

Om ansettelsen sendes melding til Justisdepartementet, vedkommende politimester, skattefogd og sorenskriver.

§ 6. *Midlertidig ansettelse.*

Når en lensmannsbetjent midlertidig er fraværende fra sin stilling på grunn av ferie, militærtjeneste, sykepermisjon m. v. kan fylkesmannen etter innstilling fra lensmannen konstituere en vikar uten at reglene i §§ 2, 3 og 4 iakttas. Det samme gjelder når stillingen er ledig og det er nødvendig snarest å få den midlertidig besatt.

Konstitusjon uten kunngjøring i samsvar med foranstående må bare foretas når tjenesten ikke kan påregnes å vare ut over 6 måneder. Varer den allikevel lenger, kan konstitusjonen bare fornyes 2 måneder ad gangen.

§ 7. *Lønnsklasser, opprykking.*

Lensmannsbetjent ansettes i en av de 4 lønnsklasser (I—IV).

Vikar ansettes som regel i klasse IV, men kan, når alder, tjenestetid eller kvalifikasjoner tilsier det, ansettes i en høyere klasse, dog ikke i høyere klasse enn den vikariatet gjelder.

En lensmannsbetjent i klasse IV som er fast ansatt og som har en tjenestetid på minst 4 år kan når en stilling av klasse III i samme lensmannsdistrikt er ledig, rykke opp i denne stilling uten at de foranstående regler om kunngjøring og innstilling m. v. iakttas. Er det i distriktet flere betjenter av klasse IV, tilkommer opprykkingsretten den som har lengst tjenestetid i etaten. Det kan da også tas hensyn til tjenestetid som privat lønnet lensmannsbetjent før 1 juli 1947.

Opprykking til klasse I og II finner ikke sted.

§ 8. *Oppsigelse.*

Lensmannsbetjent kan i sitt første tjenesteår sies opp med en måneds varsel, jfr. tjenestemannslovens § 19.

Lensmannsbetjent med mer enn ett, men mindre enn 6 års tjeneste, kan sies opp med 3 måneders varsel.

Ved beregning av tjenestetiden etter nevnte lovs § 19 tas hensyn til all sammenhengende tjeneste som statslønnet lensmannsbetjent. Justisdepartementet kan i det enkelte tilfelle bestemme at det skal tas hensyn også til annen offentlig tjeneste.

Ved beregning av tjenestetiden etter nevnte lovs § 20 tas hensyn til all sammenhengende tjeneste som statstjenestemann. 11 juli.

§ 9. Anke over avskjed m. v.

Anke i henhold til tjenestemannslovens §§ 19, 21, 24 og 27 går til Justisdepartementet. Ankeerklæringen må være sendt inn til ansettelsesrådets formann senest 14 dager etter at den avgjørelse som angripes, er meddelt lensmannsbetjenten.

Gjelder anken oppsigelse og er departementets avgjørelse ikke truffet før oppsigelsesfristens utgang, fortsetter lensmannsbetjenten sin tjeneste til avgjørelsen foreligger.

§ 10. *Lønnsvilkår m. v.*

Lensmannsbetjentene lønnes etter det lønnsregulativ som til enhver tid gjelder for offentlige tjenestemenn.

Lensmannsbetjent må uten særskilt godtgjørelse finne seg i at lensmannsdistriktet deles, slås sammen med et annet distrikt eller omreguleres, likesom han uten godtgjørelse må finne seg i endringer i det arbeidsområde som tilligger lensmennene.

§ 11. *Aldersgrense.*

Som aldersgrense for så vel mannlig som kvinnelig lensmannsbetjent gjelder fylte 65 år.

§ 12. *Bistillinger.*

Lensmannsbetjent må ikke uten fylkesmannens samtykke inneha annen fast lønnet stilling. Heller ikke må lensmannsbetjent, dennes ektefelle eller hjemmeværende barn uten slikt samtykke drive handel, agentur eller annen selvstendig ervervsvirksomhet, bortsett fra gårdsbruk og annet hjemmeyrke.

Før samtykke gis, skal lensmannen og politimesteren gis anledning til å uttale seg.

§ 13. *Beordring.*

Lensmannsbetjent kan beordres til:

a. Å gjennomgå kurs ved Statens Politiskole eller annet utdannelseskurs beregnet på lensmannsbetjenter.
b. Å gjøre tjeneste for lensmannen under hans fravær og på hans ansvar.
c. Å gjøre tjeneste utenfor sitt distrikt i inntil 3 måneder i et kalenderår.
d. Å stå tilsluttet politiets utrykningsstyrke, jfr. politilovens § 6.

11 juli. Beordring foretas av fylkesmannen, eller dersom det haster, av politimesteren. Den kan også foretas direkte av Justisdepartementet.

For øvrig kan det gis nærmere bestemmelser om beordring, herunder om mulig godtgjørelse under slik tjeneste.

§ 14. *Kompetanse.*

Lensmannsbetjent har i og med sin ansettelse autorisasjon etter resolusjon av 9 desember 1910.

Politimyndighet meddeles lensmannsbetjent i samsvar med § 15 i lov om politiet av 13 mars 1936.

§ 15. *Skyss- og kostgodtgjørelse.*

Lensmannsbetjent tilkommer på reise skyss- og kostgodtgjørelse etter regulativet for offentlige tjenestemenn.

Lensmannen kan stille til disposisjon bil, motorbåt eller annet ikke personlig drevet skyssmiddel og kreve at betjenten bruker dette på sine reiser. Lensmannen tilkommer da for bruken av skyssmidlet den fastsatte skyssgodtgjørelse for dette.

§ 16. Refusjon.

Lensmannen refunderer Staten en del av lønnen til lensmannsbetjenten etter vedtak av Stortinget.

Er lensmannsbetjenten fraværende fra stillingen på grunn av beordring etter reglementets § 13 eller på grunn av militærtjeneste, bortfaller refusjonsplikten, dersom fraværet varer minst 6 yrkedager i sammenheng.

Har lensmannsbetjenten sykepermisjon, bortfaller refusjonsplikten for den tid fraværet varer ut over 14 dager med mindre vikar er ansatt.

Refusjonsbeløpet kan avkortes i lensmannens lønn eller kontortilskott i samsvar med de forskrifter som blir gitt.

11 juli. **Kongelig resolusjon.**

I. For arbeidsløshetstrygdens tiltaksfond som opprettes med heimel i lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938, jfr. lov av 13 desember 1946 § 39, blir fastsatt forskrifter i samsvar med et framlagt utkast, derunder at Sosialdepartementet og Arbeidsdirektoratets styre i samsvar med utkastets punkt 14, annet ledd, får fullmakt til å avgjøre søknader om støtte av et tiltaksfonds midler.

II. Sosialdepartementet får fullmakt til å fastsette de nærmere bestemmelser om arbeidsløshetstrygdens tiltaksfond som reglene i lov av 13 desember 1946 § 39 om endringer og tillegg til lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938 gjør nødvendig.

Det i I nevnte utkast lyder så: 11 juli.

Forskrifter om arbeidsløshetstrygdens tiltaksfond.

Kap. 1. Oppretting av tiltaksfond.

1. Med heimel i lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938, jfr. lov av 13 desember 1946 § 39, skal det i hvert fylke opprettes et arbeidsløshetstrygdens tiltaksfond ved tilskott fra de stedlige arbeidsløshetsfond i fylket.

2. Utrekninga av de beløp som skal føres over til tiltaksfondet fra arbeidsløshetsfondene foretas av trygdekassene med revisjon av Arbeidsdirektoratet. Arbeidsdirektoratet legger resultatet av utrekninga fram for direktoratets styre til godkjenning.

Ved utrekninga skal en holde utafor formuen pr. 31 desember 1945 tvilsomme fordringer etter nærmere oppgave fra Arbeidsdirektoratet.

For Finnmark og de komuner i Troms som ble evakuert under okkupasjonen skal det ved utrekninga av det beløp som skal føres over til tiltaksfondet nyttes et utreknet gjennomsnittlig medlemstall i arbeidsløshetstrygden for 1943, 1944 og 1945 som svarer til 94,2 % av det gjennomsnittlige medlemstallet i 1943 i vedkommende kommune.

3. Arbeidsdirektoratets styre gir arbeidsnemnda melding om det beløp som skal føres over fra arbeidsløshetsfondet til tiltaksfondet for fylket. Beløpet skal snarest mulig føres over til fylkets tiltaksfonds konto i nærmeste avdeling av Norges Bank.

Kap. 2. Administrasjon m. v.

4. Tiltaksfondet forvaltes av fylkesmannen. Fondets rekneskaper føres av fylkeskassereren og revideres av fylkesrevisjonen. For Oslo og Bergen kan Sosialdepartementet gi særskilte regler.

Instruks for rekneskapsføringen fastsettes av Sosialdepartementet.

Sosialdepartementet kan fastsette at det skal betales godtgjøring av tiltaksfondets midler for arbeidet med føring av og kontroll med fondets rekneskaper. Sosialdepartementet fastsetter i tilfelle også hvor stor godtgjøringen skal være.

5. Utdrag av tiltaksfondets rekneskap sendes innen 2 uker etter utløpet av hvert halvår i 3 eksemplarer inn til fylkesarbeidsnemnda. Fylkesarbeidsnemnda sender rekneskapsutdraget med en beretning om fondets virksomhet i det forløpne halvår i 2 eksem-

11 juli. plarer inn til Arbeidsdirektoratet. Arbeidsdirektoratet ekspederer et eksemplar av utdrag og beretning videre til Sosialdepartementet.

Skjema for rekneskapsutdrag fastsettes av Sosialdepartementet.

Kap. 3. Plaseringen av tiltaksfondets midler.

6. Tiltaksfondets midler skal settes i sparebank eller med samtykke av Arbeidsdirektoratets styre i annen bank.

Arbeidsdirektoratet kan påby at midlene skal deles på flere banker.

7. Fylkesmannen kan med samtykke av Arbeidsdirektoratets styre fastsette at en del av fondets midler skal plaseres i norske stats- eller statsgaranterte obligasjoner eler i obligasjoner utstedt av by- og landkredittforeningene.

8. Salg av tiltaksfondets obligasjoner skjer av fylkesmannen i samråd med Arbeidsdirektoratet.

Kap. 4. Bruken av tiltaksfondets midler.

9. Tiltaksfondets midler skal nyttes til tiltak som avhjelper eller motvirker arbeidsløshet, så vidt mulig ved å skape nye arbeidsmuligheter, og til tiltak for fremme av yrkesopplæring (f. eks. bygging av yrkesskoler, tiltak for fremme av yrkesrettleiing og lignende). Tiltaksfondets midler skal som regel nyttes til gjennomføring av større tiltak.

I særlige tilfelle kan støtte ytes også til planlegging av tiltak som nevnt i første ledd, eller til forskning, praktiske forsøk og opplysningsvirksomhet som kan antas å bli av betydning for arbeidslivet og for større grupper av arbeidstakere.

10. Støtte kan gis til kommuner i det fylke der tiltaksfondet er opprettet eller til fylkeskommunen, og i særlige tilfelle til institusjoner og private, til gjennomføring av tiltak som nevnt i punkt 9. Unntaksvis kan støtte også gis til tiltak utafor fylket når tiltaket vil være av særlig stor betydning for arbeidslivet.

To eller flere tiltaksfond kan gå sammen om løysing av større fellesoppgaver (f. eks. utbygging av vassfall, bygging av yrkesskoler og lignende).

11. Støtte av tiltaksfondets midler kan gis som tilskott eller, når det gjelder støtte til tiltak som er inntektsgivende, også som lån (helt eller delvis). Lån kan gis rentefritt.

12. Støtte til kommunale eller fylkeskommunale tiltak kan gis på vilkår av at kommunen (fylkeskommunen) selv bærer en bestemt del av de samlede utgifter til tiltaket.

Støtte til tiltak som blir satt i gang av andre enn kommuner eller fylkeskommuner kan gis med inntil 50 % av den utbetalte

arbeidslønn. Støtte kan også gis til dekking av utgifter til transport, redskaper eller materialer, men ikke utover et beløp som svarer til 25 % av den utbetalte arbeidslønn. Det kan settes som vilkår at vedkommende kommune dekker en bestemt del av støtten. 11 juli.

Kap. 5. Forskjellige bestemmelser.

13. Arbeidsdirektoratet eller den dette bemyndiger avgjør hvem som skal delta i det arbeid som får støtte.

Arbeiderne lønnes etter ordinære satser for tilsvarende arbeid på stedet.

14. Søknad om støtte av tiltaksfondet sendes fylkesarbeidsnemnda på skjema fastsatt av Sosialdepartementet. Fylkesarbeidsnemnda sender søknaden videre til Arbeidsdirektoratet med innstilling.

Arbeidsdirektoratets styre tar i alminnelighet avgjerd om støtte skal ytes. Dersom det er dissens i styret, skal saka legges fram for Sosialdepartementet til avgjerd. Gjelder det støtte til kommunale eller fylkeskommunale tiltak av forholdsvis stort omfang, skal saka med styrets innstilling legges fram for Sosialdepartementet til avgjerd. Likeens skal spørsmålet om støtte til industrielle bedrifter legges fram for Sosialdepartementet til avgjerd. I saker som Sosialdepartementet finner særlig viktige, tar Kongen avgjerd.

Før avgjerd om støtte tas skal i alminnelighet ligge føre uttalelse fra Justisdepartementets Kommunalavdeling. Når det gjelder søknad om støtte til private tiltak, skal det ligge føre uttalelse fra kommunen.

Kongelig resolusjon.*) 11 juli.

1. Avgift i henhold til lov om opprettelse av et Velferdsfond og et Velferdsråd for sjøfolk av 13 desember 1946, nr. 7, § 2, fra og med 1 september 1947 skal erlegges av og for samtlige mannskaper som tjenestegjør på skip under norsk flagg i utenriks fart og mottar lønn av rederen.

Velferdsavgiften skal fra samme tid erlegges av og for sjømenn som tjenestegjør på skip i innenriks fart og betaler sjømannsskatt i henhold til lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk, jfr. kongelig resolusjon av 13 juni 1947. Handelsdepartementet kan dispensere fra bestemmelsene om avgiftsplikten for mannskaper ansatt på skip i innenriks fart hvor rimelighet taler for det.

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

11 juli. 2. a. Vedkommende skips reder pålegges å trekke den del av velferdsavgiften som skal erlegges av mannskapene i deres hyre og foreta månedlig innbetaling herav til sentraltrekkkontoret for sjømenn sammen med den del av avgiften som rederen plikter å betale.

b. Sentraltrekkkontoret for sjømenn fra 1 september 1947 skal oppkreve statens andel av velferdsavgiften.

11 juli. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Hurum herred, Buskerud fylke.

11 juli. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Nedre Eiker herred, Buskerud fylke.

11 juli. **Kongelig resolusjon** *) om at skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven skal komme til anvendelse i Moss og om at konsesjonsgrensene for Moss nedsettes.

11 juli. **Kongelig resolusjon** *) om nedsetttelse av jord-, skog- og fjellkonsesjonsgrensene for Kinsarvik herred, Hordaland fylke.

11 juli. **Kongelig resolusjon** om endring av det ved kongelige resolusjoner 16 september 1938 og 8 februar 1946 fastsatte manøvreringsreglement for regulering av Slettdalsvatn, Fagerbotnvatn, Heimste og Framste Viavatn og Heimste og Framste Kaldhussætervatn i Tafjordvassdraget i Møre og Romsdal fylke.

11 juli. **Kongelig resolusjon.**

1. Fra 1 juli 1947 skal poståpnere regnes for offentlige tjenestemenn når deres årlige grunnlønn er minst kr. 2 521,30.

2. Fra samme tidspunkt skal landpostbud regnes for offentlige tjenestemenn når deres årlige grunnlønn er minst kr. 2 016,40.

11 juli. **Kongelig resolusjon.**

1. Det opprettes statssekretærembeter i følgende departementer:
Kirkedepartementet
Sosialdepartementet
Handelsdepartementet
Landbruksdepartementet

*) Kunngj. 29 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

Samferdselsdepartementet 11 juli.
Finansdepartementet
Forsvarsdepartementet

2. Det fastsettes følgende reglement for statssekretærer:

Statsrekretæren sorterer direkte under departementets sjef og er nest etter denne departementets høyeste embetsmann.

Statssekretæren utnevnes av Kongen og kan likeledes når som helst meddeles avskjed av Kongen.

Statssekretæren skal fratre sitt embete samtidig med departementets sjef.

Statssekretæren skal bistå departementssjefen ved ledelsen av samordningen av departementets arbeid.

I den utstrekning departementssjefen bestemmer kan statssekretæren overta den endelige behandling og avgjørelse av enkelte saker innenfor nærmere angitte saksområder idet avgjørelsen av de viktigere saker dog må treffes av departementssjefen selv.

Kongelig resolusjon om at det med hjemmel i midlertidig lov 11 juli.
av 30 juni 1947 om forhåndstrekk av skatt § 8, annet ledd, fastsettes regler om gjennomføring av forhåndstrekk av skatt således:

§ 1. Forhåndstrekk av skatt blir, når ikke annet er bestemt, å gjennomføre i samhøve med reglene i landsskatteloven § 114, byskatteloven § 106 og kongelig resolusjon av 29 mai 1936 med senere endringer.

§ 2. Når vilkårene for forhåndstrekk foreligger, kan trekk settes i verk straks skatteoppkreveren får melding om inntaking i tjeneste eller på annen måte får kjennskap til tjenesteforholdet eller i tilfelle når ordinært skattetrekk i lønn opphører.

§ 3. Trekkpålegget må angi hvilket skatteår trekket gjelder, men skal ikke lyde på noe bestemt beløp. Den som pålegget er rettet til, foretar trekk inntil pålegget blir tilbakekalt eller avløst av et pålegg om ordinært skattetrekk for samme skatteår.

Skatteoppkreveren fastsetter trekkprosenten slik at det ved fortløpende trekk, bortsett fra fritaking for trekk i ferietiden m. v. etter § 11 i regler om gjennomføring av skattetrekk, gjennom et trekktidsrom på et år ville bli full dekning — eller på det nærmeste full dekning — for de skatter som i skattyterens skatteklasse kan beregnes å falle på en årsinntekt svarende til den aktuelle uke- eller månedsinntekt. Ved beregningen av de skatter som ville falle på en årsinntekt som nevnt, legges til grunn de skatteprosenter og

11 juli. de reduksjonstabeller som ble brukt ved siste ligning i distriktet. Ved varierende uke- eller månedsinntekt er det adgang til å fastsette trekkprosenten alternativt.

Trekkprosenten bør i alminnelighet fastsettes til et tall som er delelig med 5.

Når skatteoppkreveren finner det nødvendig, kan han kreve den i annet ledd omhandlede skatteberegning foretatt av forretningsføreren for ligningsvesenet.

§ 4. Pålegg om forhåndstrekk av skatt for det nærmest påfølgende skatteår har prioritet foran et pålegg om forhåndstrekk av skatt for det derpå følgende skatteår.

Beløp som er forhåndstrukket gjennom særskilt skatteoppkrever og som av denne ennå ikke er videresendt til vedkommende kommunale skatteoppkrever, blir fortrinsvis å anvende til dekning av utlignede skatter, når det innen 1 juli i det skatteår forhåndstrekket gjelder, innløper pålegg om trekk av slike skatter.

§ 5. Arbeidsgiveren sender alltid særskilt oppgjør for de beløp som er trukket i henhold til pålegg om forhåndstrekk.

Skatteoppkreveren inntektsfører forhåndstrekket på en særskilt depositokonto. Det skal angis hvilket skatteår trekket gjelder. Beløpene blir med høyst en måneds mellomrom å innsette i bank.

Den rabatt som blir godskrevet skattyteren, jfr. § 7, og de omkostninger som er påløpet ved trekket, fordeles med ¼ på staten og ¾ på kommunen.

Beløp som tilfaller staten skal snarest sendes over til statens skatteoppkrever i vedkommende distrikt.

6. Viser det seg at lønnstakeren blir skattepliktig for vedkommende skatteår til en annen kommune enn den hvor trekket er inngått, skal det trukne beløp snarest mulig sendes over til skatteoppkreveren i den andre kommunen. Er beløpet trukket inn gjennom særskilt skatteoppkrever, blir denne samtidig å underrette om oversendelsen.

Blir lønnstakeren ikke opptatt til beskatning som innenbygds-(innenbys-)boende i den kommune hvor trekket er inngått, og lønnstakeren ikke vites skattlagt i noen annen kommune for vedkommende skatteår, blir beløpet foreløpig å sette inn på separatkonto i bank. Dersom lønnstakeren i henhold til lovens § 6 vil gjøre krav på å få tilbakekalt noen del av det trukne beløp må han selv sørge for å bli opptatt til beskatning i den kommune hvor han etter bestemmelsene i landsskatteloven § 24, byskatteloven § 19, var å anse som bosatt 1 januar i ligningsåret. Kan han framvise erklæring fra ligningsvesenet i denne kommune om at han har vært opptatt til

beskatning i kommunen for vedkommende skatteår, men at skatt ikke er blitt ilignet fordi inntekten ikke har nådd opp i skattepliktig høyde, har han krav på å få det inntrukne beløp med tillegg av rabatt (jfr. § 7) tilbakebetalt. Antas lønnstakeren å ville bli skattepliktig til den kommune hvor trekket er inngått, for det etterfølgende skatteår, kan dog den del av det inntrukne beløp som måtte være inntrukket etter utgangen av inntektsåret tilbakeholdes og overføres til dekning av skatter som kan ventes utlignet på grunnlag av lønnen i det løpende inntektsår. 11 juli.

Beløp som er trukket inn gjennom særskilt oppkrever blir, istedenfor å innsette på separatkonto i bank, jfr. annet ledd, å tilbakesende til den særskilte oppkrever, som foretar de nødvendige undersøkelser for å få brakt skattekommunen på det rene. Bestemmelsene i annet ledd om tilbakebetaling og overføring til dekning av skatter for neste skatteår får tilsvarende anvendelse.

Blir lønnstakeren opptatt til beskatning som innenbygds-(innenbys-)boende i den kommune hvor trekket er inngått, men likevel ikke ilignet skatt fordi inntekten ved ligningen ikke når opp i skattepliktig høyde, skal tilbakebetaling finne sted straks. Bestemmelsen i annet ledds siste punktum om adgang til overføring får dog tilsvarende anvendelse.

§ 7. Av beløp inngått ved forhåndstrekk dekkes skatt som blir påført skattyteren ved ligningen for vedkommende skatteår, så langt beløpet rekker. Av beløp som er trukket inn før skatteårets begynnelse (1 juli), og som ikke er blitt brukt til dekning av eldre skatter, jfr. lovens § 4, annet punktum, godskrives skattyteren ved oppgjøret en rabatt som svarer til 3 % av det trukne beløp. I tilfelle hvor det trukne beløp med tillegg av den rabatt som skal godskrives skattyteren, ved oppgjøret ikke utgjør et helt kronebeløp, kan rabatten forhøyes eller nedsettes slik at totalbeløpet blir avrundet til nærmeste antall hele kroner.

Rabattberegning av beløp som overføres til dekning av neste års skatt, jfr. § 6, annet ledds siste punktum, § 6, siste ledds siste punktum, og denne paragrafs siste ledd, utstår inntil oppgjør for dette år finner sted.

Er det trukne beløp med tillegg av den rabatt som skal godskrives skattyteren større enn de utlignende skatter, kan den del av det overskytende beløp som måtte være trukket inn etter utløpet av vedkommende inntektsår overføres til dekning av skatter som kan ventes utlignet på grunnlag av lønnen i det løpende inntektsår. Viser det seg ved oppgjør med skattyteren av det i et inntektsår er trukket mer enn det trenges til dekning av utlignede skatter, blir det overskytende å betale tilbake til skattyteren.

11 juli. § 8. Er for en skattepliktig innfordringen av statsskatt og kommuneskatt samt alderstrygdavgift og krigspensjoneringsavgift påbegynt ved forhåndstrekk i henhold til lovens § 2, 2. ledd, tilligger det kommunens skatteoppkrever i tilfelle å utferdige pålegg om ordinært trekk av det som måtte stå til rest på de samme skatter, når disse ikke i sin helhet blir dekket av de forhåndstrukne beløp. Fordelingen mellom stat og kommune av beløp som går inn i henhold til et slikt trekkpålegg, skjer i samme forhold som fordelingen av forhåndstrukne beløp; jfr. lovens § 5, første ledd. Beløp som er gått inn i henhold til slikt trekkpålegg, holder kommunens skatteoppkrever i særskilt kasse inntil fordeling finner sted.

Innen 1 september i det budsjettår skatten er utlignet for, sender kommunens skatteoppkrever til statens skatteoppkrever en fortegnelse over de skattytere overfor hvem innfordringen er påbegynt ved forhåndstrekk.

§ 9. Finansdepartementet kan anta særskilt oppkrever til å sørge for gjennomføring av skattetrekk, herunder forhåndstrekk, ved større ekstraordinære anleggsarbeider.

Når det er antatt særskilt oppkrever som nevnt i første ledd, skal alle henvendelser til og fra arbeidsgiveren, herunder meldinger om inntaking i tjeneste og pålegg om og oppgjør for skattetrekk, sendes gjennom den særskilte oppkrever. Av alle meldinger, pålegg og oppgjør sendes med et ekstra eksemplar til bruk for den særskilte oppkrever.

§ 10. Det tilligger den særskilte oppkrever å treffe endelig bestemmelse om trekkprosenten vedkommende den enkelte lønnstaker, fritaking for trekk m. v.

Har en lønnstaker skiftet arbeidsgiver, er den særskilte oppkrever bemyndiget til å overføre et trekkpålegg som er innkommet fra en av statens eller kommunenes ordinære skatteoppkrevere, til den nye arbeidsgiver, for så vidt denne kommer inn under den særskilte oppkrevers virksomhetsområde.

§ 11. Arbeidsgiveren og vedkommende lønnstakere plikter å gi den særskilte oppkrever alle de opplysninger som denne finner nødvendige av omsyn til gjennomføringen av trekket. Oppkreveren kan forlange adgang til selv eller ved en av sine tjenestemenn å få gjøre seg kjent med arbeidsgiverens lønningsregnskap med vedlegg.

§ 12. Finansdepartementet utferdiger instruks for den særskilte oppkrever og fastsetter lønnen for ham og mulig underordnet personale som tilsettes. Det gir også nærmere regler om regnskaps- og revisjonsordningen og fastsetter den godtgjørelse som skal ytes for revisjonen.

Når departementet finner at ordningen med særskilt oppkrever ikke lenger er påkrevd, kan det bestemme at ordningen skal avvikles. 11 juli.

Finansdepartementet bestemmer i det enkelte tilfelle hvordan utgiftene til lønn til oppkreveren, kontorhold m. v. skal dekkes.

§ 13. Finansdepartementet får fullmakt til

1. å bestemme i hvilken utstrekning trekkbeløp som etter lovens § 6 og § 7, første ledd, ikke kan kreves tilbake, kan brukes til erstatning til kommuner som har lidd tap ved at arbeidsgivere ikke har kunnet gi oppgjør for det trukne beløp,
2. å treffe bestemmelser om provisjon av trukne beløp til dekning av utgiftene ved særskilte skattetrekkontorer,
3. å treffe bestemmelse om hvilke anlegg som skal regnes for ekstraordinære.

§ 14. Nærværende regler trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.*) 11 juli.

Det fastsettes følgende instruks for de offentlige tjenestemenn som plikter å hjelpe de sjømilitære myndigheter i oppsynet langs kysten:

1. Losoldermenn, losformenn, loser, havnefogder, tollfunksjonærer, fyrbetjenter, politifunksjonærer, lensmenn, bestyrere av rikstelegraf- og rikstelefonstasjoner og oppsynssjefer ved fiskeriene har plikt til, i krig som i fred, å hjelpe de sjømilitære myndigheter i deres arbeide med oppsynet langs kysten, og med å påse at de bestemmelser som til enhver tid gjelder for fremmede krigsskips adgang til norske havner og farvann blir overholdt.

2. Når intet annet er bestemt skal meldinger av betydning for det sjømilitære oppsyn langs kysten sendes til:

a) På strekningen Svenskegrensen til fylkesgrensen Telemark—Aust-Agder (Jærnestagen). Sjefen for Sjøforsvarskommando øst, Horten.
b) På strekningen fylkesgrensen Telemark—Aust-Agder til fylkesgrensen Rogaland—Hordaland (Ryvarden fyr). Sjefen for Sjøforsvarskommando sør, Kristiansand S.
c) På strekningen fylkesgrensen Rogaland—Hordaland til fylkesgrensen Sogn- og Fjordane—Møre- og Romsdal (Vannylvgapet). Sjefen for Sjøforsvarskommando vest, Bergen.
d) På strekningen fylkesgrensen Sogn- og Fjordane—Møre- og Romsdal til fylkesgrensen Nord-Trøndelag—Nordland (Leka). Sjefen for Sjøforsvarskommando Trøndelag, Trondheim.

*) Kunngj. 6 august i Lovtid. 1 nr. 30.

11 juli. e) På strekningen fylkesgrensen Nord-Trøndelag—Nordland til riksgrensen. Sjefen for Sjøforsvarskommando nord, Tromsø.

3. I krig og under nøytralitetsvern skal melding — foruten som i punkt 2 nevnt — også sendes til marinefartøyer som befinner seg i nærheten. Sjefene for de i punkt 2 nevnte Sjøforsvarskommandoer kan innen sine distrikter gi nærmere bestemmelser om meldingsvei, samt om at melding skal sendes også til andre myndigheter.

4. I krig, under nøytralitetsvern og når det kan være fare for krig, er det av særlig betydning å melde:

a) når fremmed krigsskip eller bevepnet handelsskip kommer til (eller forlater) norsk farvann eller er observert umiddelbart utenfor eller i norsk farvann,
b) når fremmed fly (luftskip) blir observert,
c) når fremmede eller norske skip viser mistenkelig opptreden, f. eks. om de viser signaler som er uforståelige etter den internasjonale signalbok, eller om de søker hemmelig å kommunisere med andre skip eller med folk i land (flaggsignaler, lyssignaler, radiosignaler),
d) når opplag av proviant, olje, kull eller lignende synes mistenkelig på grunn av sin beliggenhet, størrelse eller art,
e) når skip søker ukontrollert å ta inn last som er eksportforbudt,
f) når skip med eksportforbudt last antas å ville forsøke (medvirke til) å få lasten ukontrollert ut av landet,
g) når en har mistanke om at bestemte personer spionerer for fremmed makt eller gir fremmed makt — direkte eller indirekte — meddelelser om handelsskips ankomst eller avgang eller om disse skips last,
h) når det for øvrig observeres noe som antas å kunne være av interesse for de sjømilitære autoriteter, f. eks. forlis, ulykker, drivende eller ilanddrevne miner, torpedoer eller andre gjenstander som antas bestemt til krigsformål.

I meldinger bør om mulig alltid bli angitt:
Skipenes navn, art og nasjonalitet, flyenes (luftskipenes) art og kjenningsmerke,
nøyaktig stedsangivelse,
nøyaktig tidsangivelse (datum og klokkeslett),
skips og flys kursretning og fart,
samt for øvrig alle opplysninger som kan tjene til å identifisere vedkommende skip eller fly (i tilfelle person).

I fredstid skal melding sendes, når fremmed krigsskip eller krigsfly kommer til eller går fra norsk havn eller ankerplass. Dessuten sendes meldinger som i punkt 4 h bestemt for krig.

6. Når fremmed krigsskip kommer til norsk åpen havn, hvor intet norsk krigsskip er til stede, skal havnefogden, havnebetjenten eller hvis ingen sådan er ansatt, vedkommende losoldermann eller losformann — gi skipets sjef underretning om de bestemmelser som gjelder for skipets adgang til norske havner, ved å levere et eksemplar av de trykte bestemmelser herom. 11 juli.

Dette skal også bli gjort av los som kommer ombord i et fremmed krigsskip for å lose.

Utstrekker noe fremmed krigsskip sitt opphold i norsk havn m. v. utover den tillatte tid, skal det bli meldt så hurtig som mulig til vedkommende sjømilitære myndighet.

7. Uten spesiell bemyndigelse er det enhver forbudt å oppta, mangfoldiggjøre eller offentliggjøre kart eller kartskisse over rikets havner eller farvann (sjøterritorium) eller foreta andre målinger eller loddinger enn slike som er nødvendige for sikker navigering i den alminnelige seilled.

Likeledes er det forbudt å oppta, mangfoldiggjøre eller offentliggjøre kart, kroki, skisse, fotografi eller beskrivelse over norske festningsverker med tilhørende anlegg m. m. (se lov om forsvarshemmeligheter av 18 august 1914, § 3).

Overtredelse av disse bestemmelser skal meldes til vedkommende sjømilitære myndighet, ledsaget av alle de opplysninger som kan være av betydning for bedømmelse av saken.

8. Det er av største viktighet, især i krig, at alle meldinger blir sendt øyeblikkelig og på hurtigst måte (i tilfelle pr. telefon eller telegraf).

Utgifter ved telefonering eller telegrafering m. v. av meldinger vil bli godtgjort av vedkommende sjømilitære myndighet.

9. Det er forbudt å meddele utenforstående noen av de opplysninger som det etter denne instruks påligger offentlige tjenestemenn å framskaffe til hjelp for de sjømilitære myndigheter.

10. Ved henvendelse til vedkommende sjøforsvarskommando vil det bli utlevert et tilstrekkelig antall eksemplarer av denne instruks og av de til enhver tid gjeldende bestemmelser om fremmede krigsskips adgang til norske havner og farvann.

Anm. Den opprinnelige instruks' uttrykk «Sjøforsvarsdistrikter» og «Sjøforsvarssjefer» er i dette eksemplar erstattet med uttrykkene «Sjøforsvarskommandoer» og «Sjef for Sjøforsvarskommandoer», og istedet for de tidligere 3 sjøforsvarsdistrikter er inntatt de 5 Sjøforsvarskommandoer.

11 juli. **Kongelig resolusjon.***)

Med heimel i midlertidig lov om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid av 11 juli 1947 § 1, § 2, annet ledd, og § 4 blir fastsatt følgende forskrifter om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid:

§ 1. Bygge- og anleggsarbeid (derunder også reparasjons- og vedlikeholdsarbeid) for private, kommuner, fylkeskommuner og hel- og halvoffentlige institusjoner kan med de unnatak som følger av midlertidig lov om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid § 2, ikke utføres ved hjelp av arbeidstakere uten tillatelse av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet eller den dette bemyndiger. Forsynings- og gjenreisningsdepartementet kan bestemme at dette skal gjelde også for slikt arbeid jamvel om det ikke deltar mer enn 3 arbeidstakere på samme tid, jfr. lovens § 2 første ledd punkt 1 og annet ledd.

Det som er fastsatt i første ledd gjelder ikke Finnmark, Troms og Nordland fylker.

§ 2. Det må ikke gis tillatelser som fører til større samlet sysselsetting i bygge- og anleggsarbeid i vedkommende fylke eller kommune enn Arbeidsdirektoratet eller dets underordnede organer til hver tid bestemmer.

§ 3. Arbeidsdirektoratets underordnede organer skal være representert i de tilsvarende underordnede organer for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet som forestår gjennomføring av loven om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid.

§ 4. Forsynings- og gjenreisningsdepartementet gir i samråd med Arbeidsdirektoratet de nærmere bestemmelser som gjennomføringen av midlertidig lov om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid gjør nødvendig.

§ 5. Vedtak av fylkesbyggenemnd eller av annet underordnet organ som har fått myndighet til å avgjøre søknader om tillatelse til å utføre bygge- og anleggsarbeid, kan ankes inn for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet. Gjelder det arbeid som ikke krever noe vesentlig bruk av rasjonerte materialer, skal departementet legge saka fram for Arbeidsdirektoratet.

§ 6. Tilsynet med at loven om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid og det som er fastsatt med heimel i den blir overholdt, hører under de myndigheter som har tilsynet med at pris- og rasjoneringsbestemmelsene blir overholdt.

§ 7. Disse forskrifter trer i kraft 1 august 1947.

---

*) Kunngj. 6 august i Lovtid. 1 nr. 30.

Bygge- og anleggsarbeid som er i gang nevnte dag, kan full- 11 juli.
føres uten tillatelse etter disse forskrifter, men arbeidsstyrken må ikke økes uten slik tillatelse.

Rundskrivelse fra Finansdepartementet. 11 juli.

Avlønning av midlertidige tjenestemenn m. v.

Rundskrivelse fra Finansdepartementet av 14 juni d. å. tilbakekalles. Den kongelige resolusjon av 23 mai d. å. er avløst av følgende stortingsvedtak av 5 juli d. å.:

«Midlertidige statstjenestemenn som blir lønnet etter regulativet, skal fra 1 juli 1947 få rett til den regulativmessige bruttolønn. Under den midlertidige tjenestegjøring kan tjenestemannen enten få utbetalt bruttolønnen uten avkortning eller nettolønnen (bruttolønnen ÷ et beløp som svarer til pensjonsinnskuddet) med rett til restoppgjør hvis han slutter i statstjenesten.

Hvis en midlertidig tjenestemann etter å ha fratrådt tjenesten på ny innen 5 år blir ansatt i offentlig stilling med medlemsskap for ham i en av statens pensjonskasser skal han innbetale den oppebårne differanse mellom brutto- og nettolønnen. Beløpet overføres til vedkommende pensjonskasse og betraktes som vanlig pensjonsinnskudd for det tilsvarende tidsrom.

Såfremt en midlertidig tjenestemann går umiddelbart over i fastere statsstilling med medlemsskap i en av statens pensjonskasser, skal på samme måte differansen mellom brutto- og nettolønn — eventuelt ved innbetaling fra tjenestemannen — overføres til vedkommende pensjonskasse og betraktes som vanlig pensjonsinnskudd for det forløpne tidsrom.»

Etter disse siste bestemmelser kan en midlertidig tjenestemann, når hans lønn er fastsatt etter lønnsregulativets satser, velge å få utbetalt bruttolønn uten avkortning, sålenge han ikke er innlemmet i en av statens pensjonskasser. Får han senere direkte ansettelse i fastere statsstilling med derav følgende personlig medlemsskap i en slik pensjonskasse, skal han etterbetale et beløp som svarer til den forskjell mellom bruttolønn og nettolønn som han har oppebåret. På samme måte skal etterbetaling skje, når en midlertidig tjenestemann, som har hevet bruttolønn, får tilsvarende ansettelse etter å ha vært ute av statstjenesten i inntil 5 år. Disse «pensjonsinnskudd» innbetales til vedkommende lønnskasserer på det nye tjenestested.

Den som foretrekker å få utbetalt nettolønnen skal først ved eventuell fratreden få trekket beregnet og utbetalt. Noen løpende bokføring av de inneholdte beløp skal således ikke finne sted.

Ved den eventuelle ansettelse i fastere statsstilling med personlig medlemsskap i en av statens pensjonskasser, skal den etterbetalte eller tilbakeholdte forskjell mellom bruttolønn og nettolønn

11 juli. overføres til vedkommende pensjonskasse. Overføringen skal foretas av vedkommende lønnskasserer etter ordre av den myndighet som anviser lønnen. Selve overføringen til pensjonskassen skjer ellers som for ordinære pensjonsinnskudd.

Stortingsvedtaket går for øvrig ikke videre enn den kongelige resolusjon av 23 mai d. å. slik at de samme unntak opprettholdes som nevnt i rundskrivelse av 14 juni. Således kan lønnen for kortvarige vikariater, tilfeldig assistanse, volontør- og aspirantstillinger eller lignende som hittil, fastsettes til lavere beløp uavhengig av de nye bestemmelser. For ekstrapersonale og lignende, hvor avlønningen er fastsatt etter særskilt overenskomst eller tariff gjøres ingen endring i gjeldende praksis. Ved konstitusjon eller midlertidig ansettelse i ledig fast stilling, skal det også forholdes som hittil, jfr. lønnsregulativets § 7.

11 juli. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet om vedtekt om salg fra portrom m. v. i Kragerø.

11 juli. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om fredingsføresegner for Hordaland fylke.

12 juli. **Rundskrivelse** **) fra Finans- og tolldepartementet til tollkamrene.

Angående trafikken fra og til fangstfeltene på havet.

Departementet har i medhold av § 125 i tolloven av 22 juni 1928, jfr. § 96 i det ved kongelig resolusjon av 28 oktober 1932 fastsatte «Reglement for tolltjenesten», bestemt at de i tolloven eller med hjemmel i denne fastsatte forskrifter om trafikk fra og til utlandet skal gis anvendelse på trafikk fra og til de fangstfelter på havet hvortil fartøyer, etter tolltarifens bestemmelser til enhver tid, kan tillates å utføre til bruk ombord ufortollede varer uten erleggelse av toll eller fortollede varer mot tollgodtgjørelse.

De fangstfelter som dette for tiden gjelder er: Sydhavet, Nordishavet, under Island eller Grønland, samt andre fremmede farvann, som ved New Foundland, Orknøyane, Færøyane, Shetlandsøyane og Hebriderne, jfr. tolltariffens § 15, første og annet ledd, sammenholdt med departementets sirkulære til tollkamrene av 30 juni 1938, 10de avsnitt.

*) Kunngj. 6 august i Lovtid. 1 nr. 30.
**) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1 nr. 32.

Det vil senere bli utferdiget bestemmelser om hvorvidt og i hvilken utstrekning de i tollovens § 151 omhandlede luftfartøyer skal være unntatt fra lovens forskrifter. 12 juli.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om tillegg til husleievedtekta for Ski herred, Akershus fylke. 12 juli.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om at den som i Fana herred, Hordaland fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjontvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 oktober 1947 skal ha bevilling. 12 juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om bruk av gift til fangst av rovdyr i Tysfjord herred, Nordland fylke. 12 juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hare skal være fredet det hele år på Hadseløy i Hadsel herred, Nordland fylke. 12 juli.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 57 for Åkra herred, Rogaland fylke. 12 juli.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om at den som i Hurdal herred, Akershus fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri og pensjonatvirksomhet, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 oktober 1947 skal ha bevilling. 15 juli.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet om at fartøyer på strekningen Holtenesstøa — Rødtangen — Nebbapynten i innløpet til Drammensfjorden, sjøkart nr. 3, skal gå med innskrenket fart, ikke over 5 nautiske mil i timen. 15 juli.

Skrivelse *) fra Fiskeridepartementet om forbud mot å tilvirke, omsette og/eller utføre makrell, herunder pir, som ilandbringes på kyststrekningen svenskegrensen—Stadt med mindre makrellen er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Norges Makrellag S/L, Kristiansand S. 15 juli.

Skriv *) frå Justisdepartementet om at den nogjeldande § 7 i politivedtekta for Hattfjelldal herad, Nordland fylke, vert § 8 og om ny § 7. 16 juli.

Fiskeregler *) for Sørli herred, Nord-Trøndelag fylke. 16 juli.

*) Kunngj. 6 august i Lovtid. 1 nr. 30.

17 juli. **Bestemmelser** *) om lisensfrie sendinger til utlandet.

(Gitt 17 juli 1947 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av mellombels lov om utførsleforbod av 13 desember 1946 § 1. annet ledd, jfr. kongelig resolusjon av 17 januar 1947.)

I.

Følgende varer kan eksporteres uten at eksportlisens foreligger:

1. Gavepakker inntil 3 kg til navngitte slektninger eller kjente i utlandet. Verdien må ikke overstige kr. 30. Rasjonerte varer, tobakk av alle slag, te, kakao, honning, kjøtthermetikk og sardiner tillates ikke sendt. Avsenderen skal i hvert enkelt tilfelle gi tollvesenet skriftlig erklæring om at forsendelsen inneholder gaver til navngitte slektninger eller kjente i utlandet og oppgave over innholdet av pakken. Erklæringen og oppgaven skal avgis på ære og samvittighet.
2. Pakker som inneholder brukte klær, bøker og andre effekter som ettersendes til norske borgere som midlertidig oppholder seg i utlandet. Avsenderen skal gi tollvesenet skriftlig erklæring på ære og samvittighet om at sendingen er av denne art.
3. Prøver av norske eksportvarer når vekten ikke overstiger 2 kg og verdien kr. 20 forutsatt at avsenderen er et firma som er innført i handelsregisteret.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft 21 juli 1947.

Bestemmelsene av 6 februar 1946 om lisensfrie sendinger til utlandet med senere endringer oppheves samtidig.

17 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Hillesøy herred, Troms fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

17 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Østre bydel II, Oslo, samt om vedtekt til reguleringen.

19 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 63 for Steinkjer.

19 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at lov om bygningsvesenet og lov om brannvesenet gjøres gjeldende for et område av Hen herred, Møre og Romsdal fylke.

*) Kunngj. 6 august i Lovtid. 1 nr. 30.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- 19 juli.
ningslovens § 57 a for Hammerfest.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- 19 juli.
ningslovens § 137 for Hammerfest.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Kri- 22 juli.
stiansund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om bruk av veronal 23 juli.
til fangst av rovdyr i Nes, Eidsvoll og Hurdal herreder, Akershus fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygnings- 23 juli.
loven skal gjelde for et område ved Gyland st., Gyland herred, Vest-Agder fylke.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om endring av § 29 i 24 juli.
politivedtekten for Skien.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om endring av § 29 i 24 juli.
politivedtekten for Kristiansand.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Hur- 24 juli.
dal herred, Akershus fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Alta 24 juli.
herred, Finnmark fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Kongelig kunngjøring *)[1]) om avgift til statskassen 25 juli.
av olivinstein.

Om avgift til statskassen av olivinstein i budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948.

For budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948 skal det erlegges en avgift til statskassen av olivinstein som produseres etter en sats av kr. 5 pr. tonn for olivinstein A og kr. 2,50 pr. tonn for olivinstein B og kr. 1 pr. tonn for olivinstein vrak.

*) Kunngj. 6 august i Lovtid. 1 nr. 30.
**) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 31.
[1]) St.vedtak 2 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2512. Budsjett-innst. S. nr. 111 a og b. St.tid. s. 901.

25 juli. **Kongelig kunngjøring** *)[1] om formues- og inntektsskatt til Svalbard og om avgift av kull som utføres fra Svalbard for budsjett-terminen 1947—48.

I.

Om formues- og inntektsskatt til Svalbard for budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948.

§ 1. For budsjett-terminen 1 juli 1947 til 30 juni 1948 svares skatt til Svalbard etter følgende regler:

I. Av personer og selskaper som skal svare skatt til Svalbard etter ligning (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. 1):
   a) Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
   b) Inntektsskatt med 10 pst.

II. Av enhver som skal svare skatt til Svalbard av en prosentvis ansatt del av arbeidsinntekten (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. 2): Inntektsskatt med 4 pst. av den skattbare del av arbeidsinntekten, jfr. § 5.

§ 2. Tvist om en skattyter skal skattskrives i Norge eller Svalbard avgjøres av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 3. Formuer under kr. 5 000 er skattefri. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 4. Inntekter under kr. 2 000, for så vidt angår de i § 1, avsnitt I, omhandlede skattytere er skattefri. For disse skattytere avrundes inntekten nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 5. Ved ansettelsen til skatt av de i nærværende beslutnings § 1, I og II, omhandlede skattepliktige personer befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, med tilleggslover, idet vedkommende regjeringsdepartement fastsetter bestemmelser om hvilke personer der ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt:

i 1ste	klasse	kr.	2 000
- 2nen	»	»	2 500
- 3dje	»	»	3 000
- 4de	»	»	3 400
- 5te	»	»	3 800
- 6te	»	»	4 200
- 7de	»	»	4 600
- 8de	»	»	5 000

*) Kunngj. 6 august i Lovtid. 1 nr. 30.

[1]) St.vedtak 27 juni. Se St.prp. nr. 1, Svalbardbudsjettet. Budsjettinnst. S. nr. 267. St.tid. s. 1379—1380.

For personer som ilegges skatt etter § 1, II, beregnes det skatte- 25 juli
frie beløp i forhold til den tid av året, hvori arbeidsforholdet varer.

§ 6. Adgangen til å få skattefritt fradrag etter § 5 er betinget av at vedkommende skattyter legitimerer sin forsørgelsesbyrde.

§ 7. I øvrig blir skatten å utligne etter lov av 15 juli 1925.

II.

Om avgift av kull som utføres fra Svalbard for budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948.

For budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948 skal det erlegges avgift til statskassen av kull, som utføres fra Svalbard, etter en sats av 1 pst. av verdien for de første 100 000 tonn og deretter etter satser fallende med 0,1 pst. av verdien for hvert ytterligere 100 000 tonn.

Kongelig resolusjon. 25 juli.

Etter § 1 i landkommuneloven blir det bestemt:

Fra den tid fylkesmannen i Vestfold fastsetter overføres skogstykket Løverød (Laure) gnr. 31 bnr. 1 av skyldmark 0,62 fra Andebu herred i Vestfold fylke til Skjee sokn i Stokke herred i samme fylke.

Kongeleg resolusjon. 25 juli.

Etter landkommunelovens § 1 vert det bestemt at grensa millom soknene Opheim og Vinje i Vossestrand herad i Hordaland fylke vert fastsett slik:

Grensa mellom soknene Opheim og Vinje i Vossestrand tek til i N.G. O. sin varde i det trigonometriske punktet på fjellet Bjørndalskamben, 1 402 m o. h. og går i bein line mot sør til den vesle haugen 1 205, bøygjer her mot sørvest og går i bein line om lag 1 000 m etter høgste Kyrafjellet, går så i bein line mot s. s. a. til ein liten haug i fjellsida om lag 1 000 m vest for stølen Reppane og går derfrå i bein line mot s. a. til Reppaelva som den når om lag 600 m nord for den stad der denne renn ut i elva Kvanndøla. Grensa går så etter Reppaelva ned til utrenslet og derfrå i bein line mot s.v. til haugen Nuken i nordhallet av Tverrfjellet. Her bøyer grensa mot aust-søraust og går i bein line til Akslabladhamaren *) (ved nordaustre fot av fjellet Oksli), går herfrå i beine line mot s.a. til Opheimselva *) der denne får tilrenn av grova frå Tverrfjellet. Opheimselva er deretter grense sørover til der grova ved Marsteinsstølen kjem ned. Her forlet grensa elva og går i om lag bein line til stølen Svorto, går i ein boge aust om stølen ned mot elva og so opp til stølsvegen, går om lag 300 m etter denne (på austsida) og

*) Namnet står ikkje på kartet.

25 juli. går so noko aust for vegen etter austkanten av eit langt og smalt myrdrag ned til høgd 577 på ryggen nord for garden Bidne. Herfrå går grensa ned til Bidnesgrova, går etter denne mellom Bidne-gardane, so etter grensegjerdet ned gjennom dalsøkket aust for Høgåsen og ut i Opheimsvatnet som grensa når om lag 200 m s.v. for huset på Framnes. Grensa går deretter gjennom vestenden av vatnet og etter Strondaelva ned til der Fjellagrova kjem ned og går so etter denne mot sør og sørvest til Flatafjellet og deretter etter høgste fjellrygg over haugen 849 m o. h. til grensa mot Voss herad støyter imot på haugen 500 m s. v. for Øyjordstjernet.

Dei namn og tal som står i grenseskildringa, er å finna på originalkartet til gradteigskart C 32 vest, Vossestrand. Nokre av namna og tala står og på dette gradteigskartet.

25 juli. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 § 117, 2. ledd, bestemmes at nevnte lov ikke kommer til anvendelse på:

1. Forsikring mot skade som følge av opprør eller borgerlige uroligheter.
2. Forsikring mot skade som følge av hærverk.
3. Forsikring mot skade som følge av jordskjelv.

25 juli. **Kongeleg resolusjon.***)

Landbruksdepartementet blir gjeve fullmakt til å gjeva slikt løyve som nemnt i mellombels lov frå 30 juni 1947 om tillegg til lov om jakt og fangst frå 20 mai 1899.

25 juli. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for Tromsøysund herred, Troms fylke.

25 juli. **Kongelig resolusjon.***)

Fra og med 1 august 1947 skal omsetningsavgiften til statskassen av de i kongelig kunngjøring av 27 juni 1947 omhandlede jordbruksvarer svares med 6,25 pst.

25 juli. **Kongelig resolusjon.***)

Nedsettelsen av midlertidig omsetningsavgift til statskassen fra 10 % til 6¼ % blir for de i Stortingsvedtak av 23 juni 1947 nevnte jordbruksvarer m. v. å gjennomføre fra 1 august 1947.

---

*) Kunngj. 6 august i Lovtid. 1 nr. 30.

Kongelig resolusjon. 25 juli.

1. Med hjemmel i lov om luftfart av 7 desember 1923 § 5, jfr. lov av 17 juni 1932, fastsettes et nytt «Reglement A. Luftfartøyers merking, registrering m. v.» i samsvar med et framlagt utkast.

2. Det nye reglement settes i kraft straks og det någjeldende «Reglement A» fastsatt ved kongelig resolusjon av 22 april 1932 settes ut av kraft fra samme tid.

Det under punkt 1 nevnte utkast lyder så:

Reglement A.

Luftfartøyers merking, registrering og kallesignal m. v.

Alminnelig klasseinndeling av luftfartøyer.

Luftfartøy	Luftfartøy lettere enn luft (aerostat)	Ikke-mekanisk drevet	Fri ballong	Sfærisk fri ballong
				Ikke-sfærisk fri ballong
			Fast ballong	Sfærisk fast ballong
				Ikke-sfærisk fast ballong
		Mekanisk drevet	Luftskib	Stivt luftskib
				Halv-stivt luftskib
				Ikke-stivt luftskib
	Luftfartøy tyngre enn luft (aerodyn)	Ikke mekanisk drevet	Glider	Landglider
			Drage	Sjøglider
		Mekanisk drevet	Fly	Landfly
				Sjøfly
				Amfibiefly
			Møllefly	Land-møllefly
				Sjø-møllefly
				Amfibie-møllefly
			Skruefly	Land-skruefly
				Sjø-skruefly
				Amfibie-skruefly
			Fuglefly	Land-fuglefly
				Sjø-fuglefly
				Amfibie-fuglefly

25 juli.

Definisjoner.

Nedenstående betegnelser brukt i reglement A—G har følgende betydning:

a. Ordet «luftfartøy» betegner ethvert apparat som kan holde seg oppe i luften ved reaksjoner fra luften.
b. Ordet «aerostat» betegner et luftfartøy som holdes oppe i luften under påvirkning av statiske krefter.
c. Ordet «ballong» betegner en ikke mekanisk-drevet aerostat (fortøyet eller ikke).
d. Ordet «luftskip» betegner en mekanisk drevet aerostat med styremidler.
e. Ordet «aerodyn» betegner et luftfartøy hvis oppdrift oppnåes dynamisk ved luftens reaksjon på bæreflater som er i bevegelse i forhold til luften.
f. Ordet «fly» betegner et mekanisk drevet aerodyn hvis oppdrift oppnåes ved en aerodynamisk reaksjon på bæreflater som er faste under flygingen.
g. Ordet «glider» betegner et ikke mekanisk drevet aerodyn hvis oppdrift oppnåes ved en aerodynamisk reaksjon på bæreflater som er faste under flygingen.
h. Ordet «skruefly» betegner en aerodyn hvis oppdrift oppnåes ved aerodynamiske reaksjoner på roterende, mekanisk drevne flater.
i. Ordet «møllefly» betegner en mekanisk drevet aerodyn hvis oppdrift oppnåes ved aerodynamiske reaksjoner på roterende flater som får sin roterende kraft fra reaksjoner i luften.
j. Ordet «fuglefly» betegner en aerodyn hvis oppdrift oppnåes ved aerodynamiske reaksjoner på mekanisk drevne bæreflater i vingeslagsbevegelse.
k. Uttrykket «landingsfelt» betegner den del av en flyveplass som er forbeholdt for luftfartøyers avgang og landing.
l. Betegnelsene «å lande» og «landing» brukes, hvis ikke annet er angitt, for å gå ned så vel på vann som på land.

I. Alminnelige bestemmelser.

a. De nasjonalitets- og registreringsmerker, som luftfartøyer fører, skal bestå av en gruppe på 5 bokstaver.
b. Nansjonalitetsmerket består av bokstavene L N.
c. En bindestrek like lang som bredden av en bokstav skal anbringes umiddelbart etter ovennevnte nasjonalitetsmerke.
d. Nasjonalitets- og registreringsmerket skal settes sammen etter bestemmelsene i dette reglements avsnitt VIII og skal skrives med store latinske bokstaver.

Registreringsmerket består av en gruppe på tre store bok- 25 juli.
staver.

e. Innføringen i registret og registreringsbeviset skal være etter bestemmelsene i dette reglements avsnitt VI.

II. Merkenes anbringelse.

Nasjonalitets- og registreringsmerkene skal males på luftfartøyer slik:

a. *Fly.*
Merkene skal males én gang på undersiden av underste vingepar og én gang på oversiden av øverste vingepar (på endekkere både over og under vingene) og med den øverste del av bokstavene i retning mot vingenes forkant. Dessuten skal merkene males på begge sider av flykroppen mellom vingene og haleflaten. Hvis flyet ikke har noen egentlig flykropp, skal merkene i stedet males på førerrommet. Hvis det er mer enn et sideror skal merkene males på de to yttersider av de øvre halvdeler av siderorene.

b. *Glidere.*
Merkene anbringes som foran bestemt for fly.

c. *Luftskip og ballonger.*
På luftskip skal merkene males på begge sider i nærheten av det sted hvor luftskipets diameter er størst. Dessuten skal de males på oversiden med like stor avstand fra bokstavene på sidene.

På sfæriske ballonger skal merkene males på to steder tett ved største horisontale omkrets og så langt fra hverandre som mulig.

På ikke-sfæriske ballonger skal merkene males på begge sider tett ved det største tverrsnitt like over taklingsgjorten eller kabelfestene for gondolen.

Så vel for luftskip som for ballonger skal sidemerkene være synlige både fra sidene og nedenfra.

III. Nasjonalitets- og registreringsmerkenes størrelse.

a. *Fly.*
Merkenes høyde på vingene skal være $\frac{2}{3}$ av vingenes bredde, dog ikke mindre enn 50 cm og behøver ikke overstige 75 cm. På flykroppen eller førerrommet skal merkene være så høye som mulig men behøver ikke overstige 30 cm. Merker på vertikale haleflater skal være så høye som mulig, men en kant på 5 cm rundt haleflaten skal være fri.

b. *Luftskip og ballonger.*
Merkenes høyde skal minst være 75 cm.

25 juli.

IV. Bokstavenes størrelse og type m. v.

a. For så vidt luftfartøyets konstruksjon tillater det, skal bokstavenes bredde være ⅔ av deres høyde og strektykkelsen ⅙ av bokstavhøyden. Bokstavene skal ha en innbyrdes avstand lik halvdelen av deres bredde (jfr. dog punkt I, c.).

Bokstavene skal bestå av vanlig fullt fylte bokstaver og skal være ensartede i form og størrelse.

b. Merkene skal — for å være så lett leselige som mulig — males med en farge som tegner seg skarpt mot bakgrunnen.

V. Vedlikehold m. v.

Nasjonalitets- og registreringsmerkene skal anbringes på best mulig måte under hensyntagen til luftfartøyets konstruksjon. Merkene skal til enhver tid holdes rene og være vel synlige.

Det påhviler fartøyets eier å sørge for merkingen, som skal finne sted så snart fartøyet har fått norsk nasjonalitetsbevis.

VI. Luftfartøyregister og registreringsbevis.

Luftfartøyregistret og registreringsbeviset skal inneholde en beskrivelse av luftfartøyet og skal angi fabrikasjonsnummer eller andre identifiseringsmerker, som er gitt det av fabrikanten, nasjonalitets- og registreringsmerket som nevnt ovenfor, den havn luftfartøyet er knyttet til, eierens fulle navn, nasjonalitet og bopel samt registreringsdatoen.

Registreringsbeviset skal utferdiges etter følgende skjema i norsk og engelsk eller fransk tekst:

Norge.
Norway.

Samferdselsdepartementet.
Ministry of Transport and Communications.

Luftfartsdirektoratet.
Department of Civil Aviation.

Registreringsbevis.
Certificate of registration.

Nr. .....
No. .....

Nasjonalitets- og registreringsmerker:
Nationality and registration marks:

1. Type og beskrivelse
Type and description .....

25 juli.

2. Fabrikantens navn og adresse
   Name and address of constructor .....
3. Luftfartøyets serienummer fra fabrikken
   constructor's serial number .....
4. Eierens navn
   Name of owner .....
5. Eierens adresse
   Address of owner .....
6. Eierens nasjonalitet
   Nationality of owner .....
7. Den havn luftfartøyet i alminnelighet er knyttet til
   Airport where aircraft is stationed .....

Da det foreligger erklæring om at ovennevnte luftfartøy ikke er innregistrert i noen annen stat, gis herved til kjenne, at dette luftfartøy er behørig innført i registret i Norge den ..... 19.... i overensstemmelse med reglene i den internasjonale luftfartskonvensjon av 13 oktober 1919, bilag A og med de i Norge gjeldende bestemmelser.

Whereas it has been declared that the above-mentioned aircraft is not registered in any other State, it is hereby certified that said aircraft has been duly entered on the register in Norway on the ..... day of ..... 19...., in accordance with the regulations of the international air navigation convention of 13th oct. 1919 annex A and with the regulations in force in Norway

.....

.....

og at det har fått nasjonalitets- og registreringsmerkene:
and has been allocated the nationality and registration marks:

.....

og har norsk nasjonalitet.
and is of Norwegian nationality.

Oslo den ..... 19 ....

Oslo the ..... 19 ....

Underskrift.
Signature.

VII. Identifiseringsplate.

På ethvert luftfartøy skal det på et iøynefallende sted på flykroppen, førerrommet eller gondolen være festet en metallplate med eierens fulle navn og bopel samt luftfartøyets nasjonalitets- og registreringsmerke.

25 juli.

VIII. Registreringsmerker.

Alle alfabetets bokstaver med unntagelse av Å, Æ og Ø kan anvendes for å danne nødvendige sammensetninger for registreringsmerker.

Sammensetninger som kan forveksles med nødsignalet (SOS) eller med andre signaler av samme slags, såsom XXX (signal for å betegne uoppsettelighet), PAN (signal for uoppsettelighet i radiotjenesten for lufttrafikk), og TTT (sikkerhetssignal), likesom sammensetninger med W som annet bokstav, må ikke anvendes.

IX. Kallesignal.

Et luftfartøys nasjonalitets- og registreringsmerke skal samtidig være kallesignal for luftfartøyets radiostasjon.

Tillegg til reglement A.

Fortegnelse over de forskjellige lands nasjonalitetsmerker for sivile luftfartøyer.

Land	Nasjonalitetsmerke	Land	Nasjonalitetsmerke
Afganistan	YA	Kuba	CU
Amerikas Forente Stater	N	Libanon	LR
Argentina	LV	Liberia	LI
Australia	VH	Luxemburg	LX
Belgia og koloniene	OO	Marokko	CN
Bolivia	CB el. CP	Mexiko	XA el. XB
Brasil	PP el. PT	Nederland	PH
Storbritannia uten kolonier og protektorater	VP, VQ el. VR	Nederlands vest India	PJ
		Nederlands øst India	PK
		New Foundland	VO
Burma	XY	New Zeland	ZK
Chile	CC	Nicaragua	AN
Columbia	HK	Norge	LN
Costa-Rica	TI	Ny-Hebriderne	YJ
Danmark	OY	Panama	RX
Dominikanske rep.	HI	Paraguay	ZP
Ecuador	HC	Peru	OB
Egypt	SU	Polen	SP
Etiopia	ET	Portugal	CS
Phillipinene	PI	Portugisiske kolonier	CR
Frankrike, kolonier og protektorater undtagen Marokko	F	Salvador	YS
		Siam	HS
		Sovjet-Samveldet	URSS
Grekenland	SX	Spania	EC
Gautemala	LG	Storbritania	G
Haiti	HH	Surinam	PZ

25 juli.

Land	Nasjonalitetsmerke	Land	Nasjonalitetsmerke
Honduras	XH	Schweiz	HB
India	VT	Sverige	SE
Irak	YI	Syd Afrika	ZS
Iran	EP	Syd Arabia	
Irland	EI	Syria	
Island	TF	Tsjekkoslovakia	OK
Jugoslavia	YU	Tyrkia	TC
Kanada	CF	Uruguay	CX
Kina	XT	Venezuela	YV

Inntil 1939 hadde statene på listen nedenunder følgende nasjonalitetsmerke

Albania	ZA	Romania	YR
Bulgaria	HA	Ungarn	D
Finnland	OH	Tyskland	HA
Italia		Østerike	OE
Japan			

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Leka herad, Nord-Trøndelag fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter. 25 juli.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet. 25 juli.

Med heimel i forskrifter om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid fastsatt ved kongelig resolusjon av 11 juli 1947 har departementet bestemt at unntakelsesbestemmelsene i lovens § 2, første avsnitt, nr. 1 ikke skal komme til anvendelse i Oslo, Aker og Bærum i tiden til 31 oktober 1947. Opp-pussings- og reparasjonsarbeider som er igang her 1 august 1947 innen disse kommuner, kan ikke fortsettes utover 15 august 1947 uten at tillatelse er innhentet.

I disse kommuner vil arbeidstakere inntil 31 oktober 1947 ikke kunne sysselsettes med noe slags arbeid som nevnt i lovens § 1 uten tillatelse, selv om det gjelder mindre enn 4 mann.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Skipsreder Hjelm Waages legat» til trengende i Kopervik og omegn, opprettet ved testament av 30 desember 1945. 26 juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om freding etter jaktloven og jaktider for Østfold fylke. 26 juli.

*) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 31.

26 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om jakttider for Buskerud fylke.

26 juli. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om freding etter jaktloven for Aust-Agder fylke.

26 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om jakt- og fangsttider for Vest-Agder fylke.

26 juli. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om freding etter jaktloven og jakttider for Hordaland fylke.

30 juli. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Kristine og Johan Fraas sitt legat til påskjønning av framifrå dugande arbeid i Hafslo».

30 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om bruk av piggtråd til gjerde i Ålen herred, Sør-Trøndelag fylke.

31 juli. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Anna Landgraffs legat for verdige trengende fraskilte kvinner i Bergen over 50 år av barnløst ekteskap», opprettet ved testament av 30 januar 1936.

31 juli. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om at den som i Malm herred, Nord-Trøndelag fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri og pensjonatvirksomhet, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 januar 1948 skal ha bevilling.

31 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Dyrøy herred, Troms fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

2 aug. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regler for brannvernets ordning i Botne herred, Vestfold fylke, samt om forskrifter for brannvernet, brannsjefen, brannsjefens stedfortreder og brannformannen.

4 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Velfjord herred, Nordland fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

5 aug. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Fyresdal herad, Telemark fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter.

---

*) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 31.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Overlæge Anton Smitt og frue Astrid Smitt, født Stephansens legat til Molde kirkegård», opprettet ved testament av 9 juli 1946. 6 aug.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 57 a for Ålesund. 6 aug.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om feieregulativ for Otta brannkommune, Opland fylke. 7 aug.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova skal gjelda for eit område av Vartdal herad, Møre og Romsdal fylke. 7 aug.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 28, 2 for Hammerfest. 7 aug.

Kongeleg resolusjon *). 8 aug.

Ei liste over dei føresegnene i lov om okkupasjonslovgjevinga frå 27 september 1946 § 1 nr. 2 bokstav a som framleis gjeld, blir inntatt i Norsk lovtidend, 1 deilda.

Liste

over føresegner i lov om okkupasjonslovgjevinga frå 27 september 1946 § 1 nr. 2 bokstav a som framleis gjeld:

Føresegner (med seinare brigde) frå:

1940

28 mai	om midlertidig forandring av visse renter.
2 august	om pant for gjenoppbyggingslån.
23 oktober	om tillegg til konsesjonslovgivningen §§ 3 og 4.
6 desember	om forandring av lov av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk samt rogn og agnskjell.

1941

15 januar	om endringer i lov av 24 juni 1931 om margarin og margarinost m. v. med senere endringer.
24 februar	om omsetning av saltet storsild og vårsild.
4 mars	om tillegg til bestemmelser av 23 oktober 1940 om tillegg til konsesjonslovgivningen.
11 juli	om endring i midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk av 6 mai 1938.

*) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 31.

8 aug. 8 august om konserveringsbedrifter for frukt, bær og grønnsaker §§ 1, 2, 3, 5 og 6.

25 august om omsetning av saltet sild, unntatt storsild, vårsild og islandssild.

1942

19 januar om endring i lov av 24 juni 1931 om margarin og margarinost m. v. med senere endringer.

28 januar om omsetning av saltet og sukkersaltet rogn unntatt silderogn.

12 mars om endring i lov av 8 mai 1900 om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer.

12 mars om tilvirking, omsetning og avståelse av tørrfisk, saltfisk og klippfisk §§ 4—8.

30 april om tuberkuloseundersøkelse ved skjermbilledfotografering.

16 juli om endring av lov av 4 juni 1915 om døve, blinde og åndssvake barns undervisning etc. § 3.

29 oktober om veterinærtittelen.

1943

7 januar om forandring av lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937.

28 januar om produksjon, transport og omsetning av agn.

1944

9 mars om krigsskadefondet for mineraloljeprodukter.

8 aug. **Kongelig resolusjon.**

Behandlingen av de saker som ligger under den midlertidige statsadvokat for landssviksaker i Rogaland fylke, legges fra 15 september 1947 til den midlertidige statsadvokat for landssviksaker i Aust- og Vest-Agder fylker.

8 aug. **Kongelig resolusjon** *).

Med hjemmel i § 108 punkt 4 i lov om syketrygd av 6 juni 1930, jfr. tilleggslov av 13 desember 1946, fastsettes følgende regler om syketrygdpremien for sjømenn i utenriks fart:

§ 1. For medlemmer som er trygdepliktige etter § 100 i loven om syketrygd er premien kr. 30 pr. måned.

Den månedlige premie blir å betale med kr. 12 av medlemmet selv, kr. 7 av arbeidsgiveren, kr. 9 av staten og kr. 2 av den kom-

*) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 31.

mune medlemmet betaler sjømannsskatt til etter lov av 21 mars 1947. For medlemmer som ikke betaler sjømannsskatt skal kommuneandelen betales av den kommune hvor rederiet er skattelagt. 8 aug.

§ 2. Arbeidsgiveren skal innbetale medlemmets og sin egen premieandel under ett etterskuddsvis pr. måned til Sentraltrekkkontoret for sjømenn fra den tid skatteordningen for sjøfolk etter lov av 21 mars 1947 er satt i verk.

§ 3. Sentraltrekkontoret skal ved oppgjør av inntrukket kommuneskatt holde tilbake vedkommende kommunes premieandel.

§ 4. Kongelig resolusjon av 10 november 1944 om fastsetting av sykepremie for mannskaper på norske fartøyer m. v. utenfor Norge oppheves.

Kongelig resolusjon *) om sams sauesanking i beitestrekningen Øvergård, Lønskog og Steinlandsheia i Øksnes herred, Nordland fylke. 8 aug.

Kongelig resolusjon *) om sams sauesanking i en beitestrekning på østsiden av Øksfjorden i Lødingen herred, Nordland fylke. 8 aug.

Kongelig resolusjon *) om fullmakt for Landbruksdepartementet til å fastsette den avgift til staten som er nevnt i midlertidig lov av 11 juli 1947 om avgift til staten for tillatelser til omsetning eller bruk av tømmer og trelast. 8 aug.

Kongelig resolusjon *) om avgifter for bruken av Sandnes offentlige godkjente slaktehus og handelsfjøs ved slaktehuset. 8 aug.

Kongelig resolusjon om at det fastsettes nytt manøvreringsreglement for regulering av Mjøsa således: 8 aug.

1.

Øvre reg.grense	— H.R.V. —	er 4,50 m	på Hamar v.m.	=	122,436 m	o. h.
Nedre »	— L.R.V. —	» 1,64 »	» »	=	119,567 »	
Reguleringshøyde		2,86 m				

Høydene refererer seg til Hamar v.m.s 0-punkt på 117 936 m o. h. i reguleringens generalplan. Øvre reguleringsgrense skal betegnes med et fast og tydelig merke.

2. Magasinert vann i Mjøsa uttappes etter behovet i løpet av lavvassperioden.

Ved flommens inntreden om våren skal magasinet så vidt mulig

*) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 31.

8 aug. være nedtappet, og så vel bunnluker i det østre tappeløp som flomløp skal da være åpne.

3. Under flomstigning om våren skal bunlukene i østre tappeløp og flomløpene fremdeles stå åpne inntil vannstanden ved Svanefoss veibru er steget til kote 121,25. Deretter stenges inntil videre — eventuelt åpnes — etter følgende forhold:

Vannstand ovenfor dammen ved Svanefoss vegbru m o. h.	Antall bunnluker lukket
121,25—121,40	1
121,40—121,60	2
121,60—121,90	3
121,90—122,20	4
122,20—122,60	5
122,60—122,95	6
122,95—123,30	7
123,30—123,70	8
123,70—124,10	9
124,10—124,50	10
over 124,50	Alle 11 luker

Det iakttas at en ved lukning begynner med de små luker og ved åpning slutter med dem.

4. Når vannstanden i Mjøsa etter flommen om sommeren er falt til 4,50 m på Hamar v.m. kan avstengning — eventuelt åpning — finne sted for å holde denne vannstand til tapping er nødvendig etter lavvannsperiodens inntreden.

Hvis vannstanden kulminerer på lavere vannstand enn 4,50 m på Hamar v.m. kan avstengning foretas for å fylle magasinet før lavvannsperiodens inntreden.

5. Når vannstanden i Mjøsa ved inntredende regnflom om sommeren og høsten vil stige over 4,50 m på Hamar v.m. åpnes dammen litt etter litt og således at tappingen mest mulig blir i overensstemmelse med reglene i punkt 3.

6. Det avgis nødvendig vann til den alminnelige fløtning overensstemmende med hva der måtte bli bestemt ved overenskomst eller i medhold av reguleringslovens § 19.

7. Det skal påses at reguleringsanlegget er i god stand, og at tømmer og isflak ikke sperrer foran flom- og tappeløp, heller ikke foran overkanalen til slusen, så trafikken hindres.

8. Så lenge elva er farbar skal damvokteren uten opphold la fartøyer og flåter passere slusen fra kl. 6 morgen til kl. 22 aften. Meldes eller signaliseres dampskip og lastebiler skal de få passere også om natten.

9. Til å utføre manøvreringen antas norsk statsborger som godtas av vedkommende departement. Han skal ha fast bopel ved reguleringsanlegget og telefon i sin bolig. 8 aug.

Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander samt observeres og noteres om forlanges regnmengder, temperatur m. v. Avskrift av protokoll og noteringer sendes ved hver måneds utgang til Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

10. Viser det seg at slipningen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for almene interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer som finnes nødvendig.

Kongelig resolusjon. 8 aug.

Nedennevnte bestemmelser i Hypotekbankens reglement, fastsatt ved kongelig resolusjon av 12 november 1907 med senere tillegg, jfr. lov om Hypotekbanken av 28 juni 1887 § 13, skal heretter lyde således:

§ 15, 3. ledd. Taksten holdes av distriktets hovedtakstmann sammen med en av de lokale takstmenn, som regel takstmannen for vedkommende kommune. Mindre takster kan i særlige tilfelle etter direksjonens bestemmelse avholdes av to lokale takstmenn.

§ 16. Uten opptakelse av særskilt takst kan landeiendommer antas som pant for halvdelen av skyldmarkens gjennomsnittspris i vedkommende tinglag for de siste 5 år, dog ikke over kr. 2 500 pr. skyldmark.

§ 19, 3. ledd. Hus med tomt på landet kan etter direksjonens nærmere bestemmelse antas som pant for

a. inntil 5/10 av takstsummen i
   1. omegnen av Oslo, Bergen og Trondheim,
   2. særlige strøk for øvrig, når Finansdepartementet samtykker i det.
b. inntil 4/10 av takstsummen i strøk som grenser til byer og ladesteder, og strøk som er undergitt bygningslovens forskrifter.

Bestemmelser *) om omsetning m. v. av tømmer. 8 aug.

Gitt av Landbruksdepartementet 8 august 1947 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, jfr. kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

---

*) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 31.

8 aug.

Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Disse bestemmelser omfatter skur- og sliptømmer, spesialtømmer, kubb, props, virke til wallboard- og treullfabrikker og annet rundvirke samt lauvtretømmer.

Bestemmelsene gjelder ikke Troms og Finnmark fylker.

§ 2. Med salgsforening mener disse bestemmelser tømmersalgsforening som er tilsluttet Norges Skogeierforbund. For Nordland fylke trer Helgeland Virkesfordelingskontor i salgsforenings sted.

For sitt arbeid med tømmeromsetningen har salgsforeningene krav på den godtgjørelse som Prisdirektoratet bestemmer.

§ 3. Når Skogdirektoratet forlanger det, plikter enhver å gi opplysninger om avvirkning, salg, kjøp, beholdninger og foredling av tømmer.

Fordelingen.

§ 4. Landbruksdepartementet fastsetter fordelingen mellom de forskjellige kjøpergrupper av det tømmerkvantum som blir avvirket. Fordelingen mellom de enkelte kjøpere innen kjøpergruppene foretas av vedkommende kjøperorganisasjoner i samarbeid ved vedkommende salgsforeninger. Fordelingen må godkjennes av Landbruksdepartementet.

Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve tømmer uten kjøpetillatelse.

§ 5. Landet deles i følgende 6 kjøpedistrikter:

1. Østlandske kjøpedistrikt omfatter følgende salgsforeningsdistrikter: Haldenvassdragets Salgsforening, Nedre Glommen Salgsforening, Glommen Salgsforening, Mjøsen Salgsforening og Trysilvassdragets Salgsforening.
2. Drammenvassdragets kjøpedistrikt omfatter følgende salgsforeningsdistrikter: Drammendistriktets Skogeierforening og Vestfold Salgsforening.
3. Sørlandske kjøpedistrikt omfatter følgende salgsforeningsdistrikter: Lågendalen Skogeierforening, Telemark Tømmersalgslag, Nidarå Tømmersalslag og Agder Skogeigarkontor.
4. Vestlandske kjøpedistrikt omfatter følgende salgsforeningsdistrikter: Rogaland Skogsamlag, Vestlandske Skogeigarsamband, Sunnmøre og Romsdal Skogeigarlag og Nordmøre Salgsforening.
5. Trøndelag kjøpedistrikt omfatter følgende salgsforeningsdistrikter: Sør-Trøndelag Tømmersalgslag, Inn-Trøndelag Skogeierlag og Namdal Skogeiersamlag.
6. Helgeland kjøpedistrikt omfatter Helgeland Virkesfordelingskontors område.

§ 6. Landbruksdepartementet bestemmer etter innstilling fra vedkommende kjøperorganisasjon i hvilket kjøpedistrikt de forskjellige kjøpere kan kjøpe tømmer. 8 aug.

De lokale kjøperorganisasjoner innenfor hvert kjøpedistrikt bestemmer hver for sitt bransjeområde og i samråd med vedkommende salgsforeninger hvor i distriktet de enkelte kjøpere kan foreta sine innkjøp.

§ 7. Lokale sagbruk, og andre kjøpere av tømmer for videre foredling eller for eksport, som ikke er tilknyttet noen kjøperorganisasjon, må sende søknad på fastsatt skjema til Skogdirektoratet om tillatelse til å kjøpe og foredle tømmer.

§ 8. Landbruksdepartementet kan fastsette bestemmelser om at all gran som avvirkes til salg i bestemte distrikter skal leveres til treforedlingsindustrien.

Kontrahering av tømmer.

§ 9. Medlem av en salgsforening slutter kontrakt med denne. Skogeier som ikke er medlem, kan slutte kontrakt med salgsforening eller direkte med kjøper som har godkjent kvote innenfor kjøpedistriktet.

Kontrakt som opprettes direkte mellom skogeier og kjøper må være kommet inn til vedkommende salgsforening til registrering innen 15 november 1947. Etter denne dato kan kontrahering bare skje gjennom vedkommende salgsforening.

Hvis rasjonelle eller fordelingsmessige hensyn tilsier det, kan salgsforeningen med vedkommende kjøperorganisasjons godkjenning overføre direkte avsluttede kontrakter fra en kjøper til en annen innen samme kjøpergruppe. Selgeren må i så tilfelle selv sørge for at den nye kjøper stiller sikkerhet for riktig betaling.

Alle oppgjør skjer gjennom vedkommende salgsforening.

Tømmer på rot.

§ 10. Skogeier kan fritt selge tømmer på rot til kjøper med godkjent kvote i distriktet. Kjøper kan dog ikke uten spesiell tillatelse fra Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger, dekke mer enn 50 % av sin kjøpekvote ved rotkjøp.

Kjøper skal omgående, og senest innen 8 dager etter at kontrakt er avsluttet, sende inngåtte rotkontrakter til distriktets salgsforening for registrering sammen med beregningsskjema i utfylt stand, ellers er kontrakten ugyldig. Papirene sendes i 2 eksemplarer gjennom herredskogmesteren. Salgsforeningen sender ett eksemplar til

8 aug. prismyndighetene for godkjenning av prisen. Alle oppgjør skjer gjennom distriktets salgsforening, hvis ikke annen avtale er truffet med foreningen.

§ 11. Tømmer omsatt på rot skal måles av offentlig tømmermåling. Vedkommende tømmermålingsforening kan etter nærmere regler fra Skogdirektoratet i visse høve gjøre unntak fra denne regel.

Blinking og beregning av tømmer som aktes omsatt på rot skal foretas av skogoppsynet eller under dets kontroll.

Sagbruk som kjøper tømmer på rot kan av departementet pålegges å levere cellulosevirket til treforedlingsindustrien. Leveringen skal skje gjennom salgsforeningen.

§ 12. Det skal betales 3 % av nettokjøpesummen i rotsalgsavgift til staten. Avgiften innbetales til salgsforeningen på statens vegne. Kjøper og selger bærer halvparten hver. Beløpet innbetales i sin helhet av kjøper samtidig som kontrakten sendes salgsforeningen til registrering.

Foredling av tømmer fra egen skog.

§ 13. Skogeier kan fritt selv foredle tømmer fra egen skog. Han må dog sende oppgave til vedkommende salgsforening over hvor meget av tømmeret som nyttes til skur, som råvirke for treforedlingsbedrift eller til andre former for foredling.

Slutningsbestemmelser.

§ 14. Landbruksdepartementet kan gi nærmere regler om gjennomføringen av disse bestemmelser og kan gjøre spesielle unntak fra bestemmelsene.

§ 15. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller av bestemmelser gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 16. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves bestemmelsene av 28 mai 1946 om kjøp og salg av tømmer på rot og av 1 september 1946 om omsetning m. v. av tømmer.

8 aug. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 57 a for Vadsø.

*) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 31.

Bestemmelser *) om omsetning og bruk av melk og melkekonserver. 9 aug.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 9 august 1947 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Med melk menes i disse bestemmelser kumelk og geitmelk. Med produsent menes alle som har melkeku eller melkegeit i besittelse for seg selv eller andre.

§ 2. Med de unntak som følger av disse bestemmelser eller forskrifter som gis i medhold av dem er det forbudt å bruke, overdra eller erverve helmelk, fløte, skummetmelk, kjernemelk og melkekonserver.

§ 3. Til oppdrett av kalver og killinger kan brukes et rimelig kvantum melk.

Produsent kan også til fôring av egne husdyr bruke skummetmelk og kjernemelk av egen produksjon eller som er mottatt i retur fra meieri eller ysteri i den utstrekning han ikke er pålagt leveringsplikt etter § 7 siste ledd.

§ 4. Til bruk i egen husholdning kan produsent disponere det nødvendige kvantum helmelk for dekning av et rimelig behov. Det samme gjelder levering til kårtakere, bortforpaktere og gårdens arbeidere.

Som arbeidere regnes også de av elevene og personalet ved undervisningsanstalter med eget gårdsbruk som deltar i gårdsarbeidet enten direkte eller som arbeidsledere.

Elever og personale som ikke deltar i gårdsarbeid, kan av gårdsbruket ved anstalter tildeles et kvantum helmelk svarende til hva forbrukerne i bygda ellers har anledning til å kjøpe.

Ved asyler, barnehjem og lignende institusjoner med eget gårdsbruk kan det til pasienter og personale som spiser fast ved anstalthusholdningen fra gårdsbruket leveres det nødvendige kvantum helmelk for dekning av et rimelig behov. Blant de forbrukere som er nevnt foran har barn under 6 år, syke, gravide og diegivende rett til minst å få dekket de rasjoner som er fastsatt for disse forbrukergrupper i §§ 15 og 16.

Produsenten kan bruke i egen husholdning skummet melk og kjernemelk av egen produksjon eller som er mottatt i retur fra meieri eller ysteri i den utstrekning han ikke er pålagt leveringsplikt etter § 7 siste ledd.

§ 5. Distriktets melkesentral kan gi tillatelse til levering av melk fra produsent direkte til melkeutsalg. Slik tillatelse må i almin-

*) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1 nr. 32.

9 aug. nelighet bare gis hvor det ikke er meieri eller ysteri som kan levere melk til vedkommende utsalg.

Melkeutsalg som mottar melk direkte fra produsent plikter ved utgangen av hver måned å sende oppgave til forsyningsnemnda over hvor mye melk som er mottatt fra de enkelte produsenter hver dag.

§ 6. I særlige tilfelle kan forsyningsnemnda i samråd med stedets meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk gi tillatelse til levering av melk direkte fra produsent til forbruker. Bor produsent og forbruker i hver sin kommune, skal tillatelsen gis av forsyningsnemnda i produsentens kommune i samråd med forsyningsnemnda i forbrukerens kommune og vedkommende meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk.

I tillatelsen skal det være angitt hvilke forbrukere produsenten skal levere melk til. Produsenten kan ikke påbegynne levering før forbrukeren forelegger melkebok med kundebevis utstedt av forsyningsnemnda. Produsenten skal føre hovedpersonens navn og kundenummer inn i «Salgsbok for melk», utarbeidet av omsetningsrådet, og rive fra kundebevis i melkeboken og sende dette inn til forsyningsnemnda.

Ved levering fra produsent direkte til forbruker gjelder de rasjoner som er fastsatt i §§ 15, annet ledd og 16.

§ 7. Den melk som ikke brukes eller leveres etter bestemmelsene i §§ 3—6 plikter produsenten, med mindre det er forbundet med urimelig besvær, å levere til meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk. Dette gjelder også levering av overskuddsmelken på søndager og andre helligdager eller fridager. Dersom han ikke kan levere melken til meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk, skal han der det er fløtemeieri bruke melken til framstilling av fløte, og levere fløten til fløtemeieri.

Kan det ikke leveres melk til meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk eller fløte til fløtemeieri, skal produsenten bruke melken til framstilling av smør eller ost. Forsyningsnemnda og stedets meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk avgjør i tvilstilfelle om en produsent har leveringsplikt for melk eller fløte. Dersom disse ikke er enige, avgjøres saken med bindende virkning av distriktets melkesentral. Har vedkommende myndighet ikke truffet bestemmelse om leveringsplikt for melk eller fløte, skal produsenten såframt han mener at leveringsplikt ikke foreligger, gjøre henvendelse til forsyningsnemnda om avgjørelse av spørsmålet.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan pålegge produsent å levere melk til bestemte mottakere, såframt dette ikke medfører urimelig besvær. Under samme vilkår kan forsyningsnemnda

pålegge produsent å levere melk til bestemte melkeutsalg eller for- 9 aug.
brukere.

Forsyningsnemnda kan pålegge produsent som framstiller fløte eller smør for omsetning å levere inntil 80 % av skummetmelken fra fløte- eller smørproduksjonen.

§ 8. Meieri, ysteri og kondenseringsfabrikk plikter å ta imot all melk som tilbys, og som er av tilfredsstillende kvalitet. Dette gjelder også melk fra ikke andelseiere.

§ 9. Om produsentenes levering av melk, fløte, smør og ost skal meieri, ysteri og kondenseringsfabrikker gi de opplysninger som til enhver tid kreves av forsyningsnemnda, forsyningsinspektørene og Direktoratet for proviantering og rasjonering. Distriktets melkesentral, meieri, ysteri og kondenseringsfabrikk plikter å påse at produsentene overholder sin leveringsplikt og skal straks melde fra til forsyningsnemnda om uregelmessigheter.

§ 10. Meieri og ysteri kan returnere til leverandørene så mye skummetmelk og/eller kjernemelk som distriktets melkesentral bestemmer. Et distrikts melkesentral kan ikke uten samtykke fra Norske Melkeprodusenters Landsforbund tillate returnert mer enn 10 % av den innveide melkemengde.

Meieri og ysteri kan levere melk til melkeutsalg svarende til rasjonene til utsalgets kunder og til forbrukere som leverer anvisning utstedt av en forsyningsnemnd, fylkesforsyningsnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering med den mengde som anvisningen lyder på.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan pålegge meieriorganisjon, meieri, ysteri og kondenseringsfabrikk å levere melk. Likeledes kan Norske Melkeprodusenters Landsforbund eller distriktets melkesentral pålegge meieri og ysteri å levere melk til bestemte distrikter eller mottakere. Når melketilførselen ikke er tilstrekkelig til dekning av rasjonene i et sentraldistrikt, kan distriktets melkesentral bestemme at meieri og ysteri bare skal dekke en viss del av de rasjoner av melk som kan selges mot melkebok eller anvisning. Melk som ikke blir levert etter bestemmelsene i de foregående ledd skal brukes til framstilling av smør og ost. Direktoratet for provantering og rasjonering kan bestemme hvor mye helmelk som skal brukes til framstilling av ost ved meieri og ysteri. Norske Melkeprodusenters Landsforbund kan fordele det fastsatte kvantum helmelk på de enkelte meierier og ysterier og kan bestemme hvor mye disse kan produsere av de forskjellige sorter ost.

§ 11. Norske Melkeprodusenters Landsforbund plikter å føre kontroll med at de enkelte meierier og ysterier ikke selger eller på

9 aug. annen måte avstår eller anvender melk og melkeprodukter i strid med bestemmelsene.

§ 12. Melkeutsalg kan levere melk til:

1. ordinære forbrukere som har innlevert melkebok med kundebevis utstedt av forsyningsnemnda og som er oppført på forretningens kundeliste,
2. andre forbrukere som har innlevert anvisning utstedt av forsyningsnemnd, fylkesforsyningsnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering,
3. skip i innenriks- og utenriks fart mot kjøpslegitimasjon som fastsatt i gjeldende bestemmelser om proviantering av skip.

§ 13. Til ordinære forbrukere med melkebok kan det bare leveres så mye melk til hver husstand som forsyningsnemnda har anført i vedkommendes melkebok, jfr. § 16. Den melk som blir til overs på grunn av at enkelte av kundene ikke henter sine rasjoner, kan dog selges til de andre kunder i tiden fra inntil ½ time før stengetid. Denne melk skal utsalget fordele likelig mellom de øvrige kunder etter tur.

Til forbrukere med månedsanvisning på melk kan det hver uke ikke selges mer enn en ukerasjon.

Ethvert salg av melk til ordinære forbrukere skal føres opp i vedkommende husstands melkebok på salgsdagen. Salg av melk mot anvisning skal på salgsdagen påføres anvisningen.

Når de rasjoner som er nevnt i § 16 ikke kan dekkes fullt ut, plikter utsalget å sette opp et oppslag undertegnet av det meieri eller ysteri som leverer melken, om hvor mye melk som kan selges til de forskjellige forbrukergrupper og fordele melken likelig mellom sine kunder i samsvar hermed.

§ 14. Forsyningsnemnda skal dele ut melkebok til alle som har egen husholdning og som ikke er produsenter. Når det er flere medlemmer i samme husstand, kan det deles ut en felles melkebok for hele husstanden.

Produsenten kan tildeles melkebok i den tid han ikke produserer tilstrekkelig melk til å dekke de rasjoner som gjelder for ordinære forbrukere.

Anstalthusholdninger, herberger, bevertningssteder, internatskoler og lignende institusjoner med fast belegg og som ikke får melk i henhold til § 4 skal tildeles melkebok. Melkeboken skal leveres til det melkeutsalg hvor vedkommende er kunde eller til den produsent som har fått tillatelse eller pålegg fra forsyningsnemnda om leveranse av melk direkte til forbruker.

Den som har melkebok, men som vil ha tildelt melk i henhold til §§ 4 eller 15, plikter å levere inn melkeboken til forsynings-

nemnda i den kommune hvor han oppholder seg. Ved anstalthus- 9 aug.
holdninger plikter bestyreren eller den som forestår husholdningen å påse at dette blir gjort.

§ 15. Forsyningsnemnda anviser melk til skip, anstalthusholdninger og lignende husholdninger med vekslende belegg og som ikke får tildelt melkebok og til restauranter, fiskematkjøkkener og lignende etter nærmere bestemmelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering.

Syke, gravide, diegivende og blodgivere kan anvises helmelk mot lægeerklæring utskrevet etter bestemmelser fastsatt av Helsedirektoratet.

§ 16. Ordinære forbrukere som har fått tildelt melkebok kan få kjøpt inntil følgende rasjoner:

Barn fra 0 til fylte 9 år inntil ¾ liter helmelk pr. dag
» » 9 » » 19 » » ½ » —»—
Voksne over 19 » » ¼ » —»—

§ 17. Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer hvor mye melk kondenseringsfabrikkene kan bruke til framstilling av melkekonserver.

§ 18. Kondenseringsfabrikk kan bare selge eller på annen måte overdra eller levere melkekonserver etter tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 19. Grossist, kommisjonær eller agent kan bare selge eller på annen måte overdra eller levere kondensert melk og tørrmelk mot anvisning fra forsyningsnemnd, fylkesforsyningsnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 20. Detaljist kan bare selge eller på annen måte overdra kondensert melk eller tørrmelk mot klipp av merke på rasjoneringslegitimasjon fastsatt av Direktoratet for proviantering og rasjonering eller mot anvisning eller utførselstillatelse. Det kan ikke leveres større kvantum enn kjøpslegitimasjonen gjelder for. Med unntak av anvisning til skipsproviantering kan detaljisten bare levere mot anvisning fra forsyningsnemnda i detaljistens kommune. Uten tillatelse fra fylkesforsyningsnemnda kan han heller ikke levere kondensert melk eller tørrmelk til andre kjøpere enn dem som har kjøpslegitimasjon utstedt fra forsyningsnemnda i detaljistens kommune.

Salg av kondensert melk og tørrmelk til bestemte forbrukergrupper som fiskere og hvalfangere og skogsarbeidere kan bare finne sted i den utstrekning detaljisten har fått særskilt tildeling for slikt salg og mot de særlige kjøpslegitimasjoner som er fastsatt for salget.

§ 21. Forhandler som har levert kondensert melk eller tørrmelk til skip kan kjøpe igjen inntil det samme kvantum hos konden-

9 aug. seringsfabrikk, grossist eller kommisjonær mot levering til selgeren av anvisninger eller utførselstillatelser i kvittert stand.

Likeledes kan grossist eller kommisjonær som har levert kondensert melk eller tørrmelk til forhandler etter disse regler kjøpe igjen inntil det samme kvantum hos kondenseringsfabrikk mot å levere anvisningene og utførselstillatelsene til fabrikken i kvittert stand.

§ 22. Kondenseringsfabrikk plikter ved utgangen av hver måned å sende inn til Direktoratet for proviantering og rasjonering oppgave over beholdning, produksjon og omsetning av kondensert melk og tørrmelk.

Grossist og kommisjonær plikter ved utgangen av hver måned å sende inn til fylkesforsyningsnemnda oppgave over beholdning og omsetning av kondensert melk og tørrmelk som han er tildelt for omsetning innen vedkommende fylke. Oppgaven skal være bilagt med de kjøpslegitimasjoner det er solgt mot.

Detaljist plikter ved utgangen av hver måned å sende inn til forsyningsnemnda oppgave over beholdning, erverv og overdragelse av kondensert melk og tørrmelk. Oppgaven skal være bilagt med de kjøpslegitimasjoner det er solgt mot. Detaljistenes oppgaver sendes fylkesforsyningsnemnda med forsyningsnemndas merknader.

§ 23. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra disse bestemmelser og gi utfyllende forskrifter.

§ 24. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller av forskrifter gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a.

§ 25. Disse bestemmelser trer i kraft 1 september 1947.

Samtidig oppheves forordning om omsetning og bruk av melk av 11 mai 1944 og forskrifter og bestemmelser gitt i medhold av denne forordning.

Når det i andre bestemmelser er henvist til de bestemmelser som oppheves, skal henvisningen heretter gjelde de tilsvarende paragrafer i disse bestemmelser.

11 aug. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet om vedtekt for salg fra offentlige steder og fra portrom m. v. i Stavanger.

12 aug. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om nye helseforskrifter for Horten.

---

*) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1 nr. 32.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Flå herred, Buskerud fylke. 13 aug.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet om vedtekt for torghandel og salg fra portrom m. v. i Måløy, Sør-Vågsøy herred, Sogn og Fjordane fylke. 13 aug.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgsteder i Kongsvinger. 14 aug.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven skal gjelde innenfor et område av Bjørnevatn i Sør-Varanger herred, Finnmark fylke. 14 aug.

Kongelig resolusjon. 15 aug.
§ 3, 2. ledds siste punktum i Reglement for magisterprøven ved Universitetet av 28 februar 1947 skal heretter lyde slik:
Fakultetet kan frita for denne prøven når det gjelder magisterprøven i pedagogikk og sosiologi.

Kongelig resolusjon. 15 aug.
Behandlingen av de saker som ligger under den midlertidige statsadvokat for landssviksaker i Vestfold fylke, legges fra 1 oktober 1947 til den midlertidige statsadvokat for landssviksaker i Telemark fylke.

Kongelig resolusjon *). 15 aug.
I medhold av lov om fangst av hval av 16 juni 1939 endres reglement for fangst av bardehval og spermhval m. v. av 1 september 1939 § 2, for sydhavssesongen 1947—48 således:
Det er forbudt å nytte flytende kokeri eller hvalbåt knyttet til dette til fangst eller opparbeiding av bardehval i noe farvann sør for 40° sørlig bredde unntagen i tiden fra 8 desember 1947 til 7 april 1948, begge dager medregnet. Skulle komitéen for den internasjonale hvalfangststatistikk finne at det maksimumstall blåhvalenheter som i medhold av den internasjonale hvalfangstavtale av 26 november 1945 (jfr. protokoll av 2 desember 1946) er tillatt fanget i sesongen 1947—48 (16 000 beregnede blåhvalenheter) vil være nådd før 7 april 1948, skal dog fangsten opphøre fra det tidspunkt som komitéen fastsetter. Opparbeiding av hval som er fanget før utløpet av sesongen kan fullføres etter at denne er avsluttet.

*) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1 nr. 32.

14 aug. Det er forbudt å nytte flytende kokeri eller hvalbåt knyttet til dette til fangst eller opparbeiding av knølhval i noe farvann sør for 40° sørlig bredde i tiden 1 oktober 1947—30 september 1948.

15 aug. **Kongelig resolusjon** *).

Med hjemmel i mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd fastsettes slike bestemmelser for

produksjonsavgift og prisutjevningsfond i treforedlingsindustrien.

§ 1. Det pålegges produsenter av cellulose, tremasse, papir, papp og kartong å betale en produksjonsavgift for virke som anvendes til produksjon av de nevnte varer. Avgiften skal inntil videre være kr. 9 pr. m³ fast mål for det virke som anvendes etter 1 september 1947. Finansdepartementet kan treffe bestemmelse om at avgiften kan beregnes på grunnlag av produserte mengder av ferdigvarer eller halvfabrikata.

§ 2. Når produksjonen av slike varer som nevnt i § 1 skjer av importert virke, kan Finansdepartementet treffe bestemmelse om fritagelse for avgift til fondet. Likeledes kan departementet treffe bestemmelse om at det ikke skal betales avgift for virke som brukes til produksjon av papir, papp og kartong for salg på innlandet, dersom prisene på innlandet av prismyndighetene er fastsatt slik at det ikke finnes rimelig at det betales avgift.

§ 3. Produksjonsavgiftene innbetales innen 2 måneder etter at produksjonen med avgiftspliktig virke har funnet sted til Prisutjevningsfondet i treforedlingsindustrien. Avgiftene kan inndrives ved utpanting.

§ 4. Det oppnevnes et styre for Prisutjevningsfondet i treforedlingsindustrien, som skal være rådgivende for Finansdepartementet og Prisdirektoratet i saker vedkommende produksjonsavgiften og fondet, og som kan treffe avgjørelse i de saker der departementet gir styret fullmakt til det.

§ 5. Fondets midler skal brukes til prisutjevning i eller utenfor treforedlingsindustrien. ⅕-part av de midler som her kreves inn skal dog avsettes til et fond med formål å fremme treforedlingsindustri og skogbruk.

§ 6. Finansdepartementet treffer nærmere bestemmelser om avgiftsberegningen, innbetalingen, kontrollen og anvendelsen av fon-

*) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1 nr. 32.

dets midler. Likeledes oppnevner departementet fondsstyret og 15 aug.
treffer bestemmelser om styrets organisasjon og arbeidsområde.

Finansdepartementet kan gjøre unntak fra de her fastsatte bestemmelser og treffe avgjørelse om nedsettelse eller bortfall av produksjonsavgiftene.

§ 7. Finansdepartementet kan treffe bestemmelse om at den myndighet som etter denne kongelige resolusjon tilligger departementet, skal utøves av Prisdirektoratet.

Kongelig resolusjon *). 15 aug.

Med heimel i mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd treffes slike bestemmelser om

Investeringsfond for skogbruket.

I.

Opprettelse.

§ 1. Det opprettes et Investeringsfond for skogbruket. Fondets midler skal brukes til investering i skogbruket etter nærmere regler som er gitt i disse forskrifter eller i medhold av dem.

II.

Avgift til fondet.

§ 2. Cellulose-, tremasse-, papir-, papp- og kartongfabrikker plikter å betale en avgift til fondet på kr. 6 pr. m^3 tømmer og kubb fast mål for alt det virke som leveres til bedriften i tiden fra 1 september 1947 til 31 august 1948.

For kjøpt tømmer og kubb som er framdrevet av selgeren antas levering å være skjedd når tømmeret er innmålt til kjøperen.

§ 3. For virke som er kjøpt på rot av slike bedrifter som er nevnt i § 2 plikter kjøperen å betale avgift med samme beløp som fastsatt for kjøpt tømmer for alt det tømmer fra uthugsten som er drevet fram til bilvei, jernbane, vassdrag eller fabrikktomt i tiden fra 1 september 1947 til 31 august 1948.

§ 4. Bedrifter som bruker virke fra egen skog til produksjon av cellulose, tremasse, papir, papp eller kartong, plikter å betale avgift til fondet etter de samme regler som fastsatt i § 3 for tømmer fra rotkjøp.

§ 5. Plikten til å betale avgift omfatter ikke importert virke.

For de kvanta av tømmer og kubb som svarer til det som bevislig er brukt til levering av papir, papp og kartong på det innen-

*) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1 nr. 32.

15 aug. landske marked i tiden 1 september 1947 til 31 august 1948 skal avgiften betales tilbake.

§ 6. Avgiften betales inn til Norges Treforedlingsråd, som fører regnskap over og kontroll med innbetalingene. Utgiftene ved innkrevingen dekkes av fondets midler. De innkomne beløp innsettes på fondets konto i Norges Bank.

Som bilag til innbetalingene vedlegges slike legitimasjoner som Finansdepartementet treffer bestemmelse om.

§ 7. Innbetalingen skal skje samtidig med tømmeroppgjøret eller, dersom det betales forskudd, samtidig med forskuddsbetalingen med beløp som svarer forholdsvis til forskuddet. For virke fra egen skog og fra rotsalg fastsettes særlige frister for betaling. Beløp som ikke er forfalt til betaling før skal betales senest 15 september 1948. For beløp som betales før denne datum, kan godskrives en rente på 2 % p. å.

For beløp som ikke er betalt innen 15 september 1948 svares ½ % straffe-rente for hver måned eller del av måned.

§ 8. Nærmere regler om avgiften og innbetalingen kan utferdiges av Finansdepartementet eller med dettes bemyndigelse av Prisdirektoratet.

III.

Fondets styre.

§ 9. Det opprettes et styre for fondet på 5 medlemmer med personlige varamenn. Finansdepartementet oppnevner styret og fastsetter nærmere regler om styrets organisasjon og arbeidsområde.

Investeringsfondets styre skal overvåke praktiseringen av de bestemmelser som er eller blir utferdiget om investeringsfondet. Styret skal være rådgivende for myndighetene og komme med forslag til tiltak som det finner påkrevd i forbindelse med beregning, betaling og utbetaling eller kontroll.

Investeringsfondets styre treffer avgjørelse i saker der styret i henhold til disse forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av dem har fått fullmakt til det.

Styret har rett til å kreve opplysninger etter § 10 i lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd. Styrets medlemmer har taushetsplikt etter § 12 i loven.

Utgiftene ved styrets virksomhet dekkes av fondets midler.

IV.

Tilskudd av investeringsfondet.

§ 10. De innkomne midler med fradrag av omkostninger som er forbundet med innkrevingen og utbetalingen, skal brukes i sin

helhet til investeringstilskudd til de skogeiere som leverer tømmer i driftsåret 1947—48. Fondet skal fordeles i forhold til størrelsen av deres virkeleveranser på de forskjellige skogeiendommer og tilstilles hvert enkelt matrikkelnummer. Ved fordelingen tas hensyn til foruten sliptømmer og kubb, også skurtømmer og spesialtømmer av gran og furu. Skogeiere som selger på rot kan tilstås ⅔ parter av den avgift som skogeiere som selv driver fram sitt tømmer får i tilskudd. 15 aug.

Investeringstilskuddet skal så snart beregningen er gjennomført, settes på konto for hvert matrikkelnummer som tilkommer tilskudd. Det vil bli bundet til bruk til rasjonaliseringsformål på vedkommende skogeiendom i form av veibygging, kojebygging, o. l.

Nærmere regler om utbetalingen og anvendelsen treffes av Landbruksdepartementet.

§ 11. Investeringstilskuddet vil bli utbetalt etter krav fra vedkommende skogeier, bilagt med nødvendige legitimasjoner til bedømmelse av hans avvirkning.

Nærmere regler om legitimasjoner vil bli fastsatt av Landbruksdepartementet.

V.

Alminnelige bestemmelser.

§ 12. Plikten til å betale avgift gjelder alt virke av gran og furu. For kubb og andre særlige sortiment kan Finansdepartementet treffe nærmere bestemmelse om beregningsgrunnlaget for avgiften.

Rett til tilskudd har skogeiere for levering av alt tømmer og spesialtømmer som kommer inn under de gjeldende prisplakater samt for sevjebarket og øksebarket kubb. For levering av vedtømmer og ubarket eller slindbarket kubb betales ikke tilskudd.

§ 13. Finansdepartementet kan treffe bestemmelse om at avgiftsplikten skal utvides til å gjelde andre tømmerkjøpere som finnes å stå i samme stilling som treforedlingsindustrien.

§ 14. Disse bestemmelser gjelder for Østlandet, Sørlandet og Trøndelag.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Mina Markenrudslegat» til fordel for tuberkuløse fra Øvre Eiker, opprettet av arvingene etter Mina Markenrud. 15 aug.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til § 8 i bygningsloven for Hammerfest. 16 aug.

*) Kunngj. 28 august i Lovtid. 1 nr. 33.

18 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Olaf Webers og hustrus legat» til verdige trengende i Eide, opprettet ved fru Thora Christiane Webers testament av 28 desember 1932.

18 aug. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Fjære herred, Aust-Agder fylke.

19 aug. **Bestemmelser** *) om omsetning av høy fra Trøndelagsfylkene til andre distrikter.

(Gitt 19 august 1947 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra høy fra fylkene Sør- og Nord-Trøndelag til avtakere i andre distrikter uten tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den direktoratet bemyndiger.

Kjøp eller annet erverv av høy i strid med bestemmelsen i første ledd er forbudt.

§ 2. Forbudet i § 1 gjelder også levering av høy i henhold til tidligere inngåtte kontrakter.

§ 3. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi nærmere bestemmelser om den omsetning som er nevnt i §§ 1 og 2.

§ 4. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser som er gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

20 aug. **Bestemmelser** *) om rasjonering og omsetning av kraftfôr.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 20 august 1947 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. De kraftfôrslag som inngår i rasjoneringen er:

a. Eggehvitekraftfôr: Sildemel av alle slag, fiskemel av alle slag, herunder også torskelevermel, oljekakemel av alle slag, kjøttmel, hvalkjøttmel, tørket vom og fôrblandinger.

---

*) Kunngj. 28 august i Lovtid. 1 nr. 33.

b. Kullhydratkraftfôr: Hvete, rug, bygg, havre, erter, mais, grøpp, kli og avfallsmel av disse kornslag, manioka, melasse, revekjeks, revekavring og hundekjeks. 20 aug.

§ 2. Rasjonert kraftfôr kan bare selges eller på annen måte overdras til forbruker mot forbrukeranvisning fra forsyningsnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering.

Overdragelse fra produsent (fabrikk eller mølle) eller engrosforhandler til detaljforhandler kan bare finne sted mot forhandleranvisning utstedt til detaljforhandlere av forsyningsnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering.

Det er forbudt å overdra eggehvitekraftfôr på anvisninger som lyder på kullhydratkraftfôr, og omvendt.

Overdragelse av kraftfôr fra produsent til produsent, fra produsent til engrosforhandler, eller fra engrosforhandler til engrosforhandler kan bare skje mot skriftlig kvittering.

Med de unntak som framgår av de foregående ledd er overdragelse av rasjonert kraftfôr forbudt.

§ 3. Kjøp eller erverv på annen måte av kraftfôr i strid med bestemmelsene i § 2 er forbudt.

§ 4. Det er forbudt uten etter tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering å bruke rasjonert kraftfôr til annet enn fôr til husdyr.

§ 5. Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer hvor meget kraftfôr det til enhver tid kan gis anvisning på til forhandlere og forbrukere.

§ 6. Forsyningsnemnda kan anvise 0,7 kg sildemel pr. kg etsnatron (kaustisk soda) som kjøpes til luting av halm.

Forsyningsnemnda kan anvise 0,8 kg sildemel pr. 100 kg mose som nyttes til fôr.

§ 7. Det er forbudt å selge og kjøpe rasjonert kraftfôr på anvisninger som er utstedt før 1 juni 1947.

§ 8. Engrosforhandlere, fabrikker og møller skal den 20. i hver måned på skjema nr. 357 sende oppgave til Direktoratet for proviantering og rasjonering over beholdninger og salg av kraftfôr, bilagt med de anvisninger og kvitteringer det er solgt mot.

§ 9. Detaljistene skal ved utgangen av hver kraftfôrperiode sende oppgave til forsyningsnemnda på skjema nr. 442 over beholdning av kraftfôr og anvisninger.

§ 10. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra disse bestemmelser.

§ 11. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser gitt i medhold av dem kan medføre straff og inndraging, jfr. lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets for-

20 aug. syning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 §§ 8 og 8 a.

§ 12. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves Forskrifter om omsetning og rasjonering av kraftfôr av 9 august 1945 og bestemmelser gitt i medhold av disse.

21 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Sunndal herred, Møre og Romsdal fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

21 aug. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering og om vedtekter til reguleringen for Berlevåg herred, Finnmark fylke.

22 aug. **Midlertidig lov** *)[1]) om tillegg til og endringer i lov om tilsyn med pleiebarn m. v. av 29 april 1905 og i lov om forsorg for barn av 10 april 1915.

I.

§ 1. Den aldersgrensa som gjelder for pleiebarn etter § 1 i lov om tilsyn med pleiebarn m. v. og etter § 10 i lov om forsorg for barn, blir satt opp til 16 år.

§ 2. Det kan settes som vilkår for å godkjenne en barneheim etter § 2 i lov om tilsyn med pleiebarn m. v. eller for å opprettholde en tidligere godkjenning, at barneheimen står under et ansvarlig styre eller en tilsynskomité.

Ingen må være styrer for barneheim uten godkjenning av departementet eller den som departementet gir fullmakt. Styrer som er i virksomhet, skal søke om godkjenning innen 6 måneder fra denne loven trer i kraft. Godkjenninga skal være skriftlig og kan når som helst kalles tilbake.

§ 3. Departementet skal se til at reglene i lov om tilsyn med pleiebarn m. v. og i lov om forsorg for barn §§ 10—15 blir fulgt. Helserådet kan pålegges å sende inn melding om sin virksomhet etter nevnte lovregler på slik måte og til slik tid som departementet fastsetter.

Avgjerd som et helseråd har tatt etter nevnte lovregler kan ankes inn for departementet. Departementet kan også av eget tiltak gjøre om en slik avgjerd.

Den som departementet gir fullmakt har adgang til barneheim

*) Kunngj. 28 august i Lovtid. 1 nr. 33.

[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 15. Innst. O. nr. 91. St.tid., forh. i Ot. s. 319—321; i Lt. s; 125.

som står under tilsyn etter nevnte lovregler. Departementet eller den som departementet gir fullmakt, kan kreve at styret og styreren for en barneheim gir de opplysninger som en trenger for tilsynet med heimen. 22 aug.

§ 4. Reglene i § 2 og § 3 gjør ingen innskrenking i den tilsynsplikt som ved andre lovregler er pålagt helserådet eller andre myndigheter.

§ 5. Ingen må gå i gang med barnekrybbe, barnehage, dagheim eller lignende barneverninnretninger eller åpne virksomhet som parktante uten etter godkjenning av departementet eller den som departementet gir fullmakt. Den som driver barneverninnretninger eller utøver virksomhet som parktante når denne loven trer i kraft, må søke om godkjenning innen 6 måneder. En godkjenning skal være skriftlig og kan når som helst kalles tilbake. De nevnte innretninger og den nevnte virksomhet står under tilsyn av departementet. Departementet kan kreve hjelp av helserådet til å gjennomføre disse reglene.

Det som er sagt i § 3, siste leddet, gjelder på tilsvarende måte for tilsyn med barneverninnretninger og parktanter.

Reglene i denne paragrafen gjelder også for innretning til opplæring av barnevernarbeidere.

§ 6. I de kommuner som departementet vedtar, gjelder plikten til å søke om godkjenning etter § 2, andre leddet, og § 5, første leddet, ikke for styrere av kommunale barneheimer og barnevern-innretninger.

Departementet kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av denne loven.

II.

Lov om forsorg for barn § 3 skal heretter lyde:

Bidrag etter § 1 og § 2 blir fastsatt av fylkesmannen til visse beløp pr. måned for hver kommune. De skal ligge mellom en høgste og en lågeste grense som blir fastsatt av departementet for hele landet, med særskilte satser for de 6 siste veker før fødselen, for den første måned etter fødselen og for de følgende måneder.

Før fylkesmannen fastsetter bidragsbeløpene, skal han ha hørt vedkommende fattigstyrer og helseråd.

III.

Denne loven trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. 22 aug.

I. Sivilforsvaret organiseres midlertidig som en egen institusjon hvis sjef sorterer direkte under Justisdepartementets sjef.

II. .....

22 aug. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Hvaler herred, Østfold fylke.

22 aug. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Randesund herred, Vest-Agder fylke.

22 aug. **Kongelig resolusjon** om at det fastsettes regler om tiltak til fremme av skogshogsten sesongen 1947—48 således:

1. Ledige arbeidere skal fortrinsvis søkes formidlet til skogshogst. Offentlige arbeidstiltak til sysselsetting av arbeidslause blir ikke satt i gang før de ledige plasser i skogbruket er besatt. Unntak kan bli gjort for sysselsetting av eldre og legemlig svake arbeidere.

2. Arbeider som av den offentlige arbeidsformidling blir formidlet til skogshogst har fri reise fram til arbeidsstedet, når befordringsutgiftene nødvendig må overstige kr. 5. Har han vært i hogstarbeid i minst 3 måneder får han fri heimreise.

Han får også fri reise tur- og retur til heimstedet i juleferien mellom 20 desember og 10 januar hvis han har vært i hogstarbeid i minst 6 veker før jul. Denne godtgjøring blir utbetalt gjennom trygdekassa på arbeidsstedet etter tilbakekomsten og under forutsetning av at arbeideren fortsetter i hogstarbeidet.

3. Arbeider med forsørgingsbyrde som av den offentlige arbeidsformidling blir formidlet til skogshogst så langt fra heimstedet at det ikke er vanlig å reise heim hver helg, får når arbeidet varer ut over en måned, etter avgjerd av arbeidsformidlingen av staten et fraværsvederlag på kr. 3 for hver arbeidsdag. Utbetalingen skjer til den som forsørges, gjennom trygdekassa på heimstedet en gang i måneden.

Slikt fraværsvederlag kan etter avgjerd av arbeidsformidlingen også tilstås arbeider som er tilsatt direkte av arbeidsgiveren, når han ellers fyller de nevnte vilkår.

4. Uøvd arbeider som blir formidlet til skogshogst får fri opplæring i to veker. I opplæringstida får han dagpenger med kr. 10 pr. virkedag i tillegg til den oppnådde akkordfortjeneste.

For slike arbeidere skal en søke å få tilsatt særlige instruktører fortrinsvis øvde skogsarbeidere som har gjennomgått yrkeskurs.

Herredsskogmestrene treffer avgjerd om tilsetting av instruktører.

*) Kunngj. 28 august i Lovtid. 1 nr. 33.

Til rettleiing for vante skogsarbeidere kan fylkesskogmesteren tilsette spesielle instruktører som virker på den måten fylkesskogmesteren bestemmer. 22 aug.

5. Det kan ytes tilskott med inntil halvdelen av utgiftene til transport av arbeidere til og fra arbeidsplassen mandag morgen og lørdag middag.

6. Arbeidslag som har sluttet seg sammen i felles husholdninger i skogstue, kan få tilskott til utredning av lønn til kokka med inntil 50 % av hennes lønn.

7. Staten bærer utgiftene ved de tiltak som er fastsatt ovafor, bortsett fra reiseutgifter som kan bli dekket av arbeidsløysetrygda. Trygdekassa kan som administrasjonens vederlag rekne 3 % av utbetalte beløp.

8. Sosialdepartementet fastsetter nærmere regler til gjennomføring av dette vedtaket.

Kongelig resolusjon. 22 aug.

I medhold av § 2 i lov nr. 1 av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn bestemmes:

1. Den kongelige resolusjon av 3 juni 1921 hvoretter retten til å ansette fylkesdyrlæger og politidyrlæger m. v. er henlagt til Landbruksdepartementet oppheves.
2. Denne bestemmelse trer i kraft 1 januar 1948.

Kongelig resolusjon *) om at § 3 i midlertidig lov av 30 juni 1947 om forhåndstrekk av skatt trer i kraft fra 1 september 1947. 22 aug.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Sande herred, Vestfold fylke, skal holdes i band, eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 22 aug.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Meløy herred, Nordland fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 22 aug.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om at Lom bygnings- og brannstrok, Opland fylke, overgår til egen bygnings- og brannkommune. 22 aug.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Søndre Uenes, Flekkefjord, samt om vedtekter til reguleringen. 22 aug.

*) Kunngj. 28 august i Lovtid. 1 nr. 33.
**) Kunngj. 10 september i Lovtid. 1 nr. 34.

22 aug. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om utvidelse av grensene for Sola bygningsdistrikt, Rogaland fylke.

22 aug. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 144 for Åkra herred, Rogaland fylke.

22 aug. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om feieregulativ for Florø.

22 aug. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av deler av Egge herred, Nord-Trøndelag fylke, og om vedtekter til reguleringen.

25 aug. **Rundskrivelse** **) fra Sosialdepartementet.

Med hjemmel i Forskrifter om innførsel, omsetning, sending, gjennomførsel, utførsel og tilvirkning av opium m. v. fastsatt ved plakat av 30 desember 1930 (senere endring av 8 desember 1933) § 1 g fritar hermed departementet papaverin og dets salter fra bestemmelsene i lov om opium m. v. av 1 juni 1928.

25 aug. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Meløy herred, Nordland fylke.

27 aug. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om ny vedtekt for utsalgssteder i Drangedal herred, Telemark fylke.

27 aug. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av en del av gnr. 30, bnr. 6, Elmholt, Aker herred, Akershus fylke, og om vedtekter til reguleringen.

28 aug. **Skriv** *) frå Justisdepartementet om ny politivedtekt for Lavik herad, Sogn og Fjordane fylke.

28 aug. **Skrivelse** ***) fra Sosialdepartementet.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 20 september 1929 gjør departementet herved følgende midlertidige tilføyelser til kongelig plakat av samme dag om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer:

I avd. A III b 2 tilføyes:

Brometum aethylenicum = Etylenbromid.

Preparatet er unntatt fra bestemmelsene i avd. A når det er bestemt til bruk i vannstandsmålere, jfr. C I 13.

---

*) Kunngj. 10 september i Lovtid. 1 nr. 34.
**) Kunngj. 3 desember i Lovtid. 1 nr. 46.
***) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 42.

Tetrachloraethanum = Tetrakloretan. 28 aug.
Preparatet er unntatt fra bestemmelsene i avd. A når det er bestemt til bruk i vannstandsmålere, jfr. C I 13.

I avd. C I 13 tilføyes:
Etylenbromid når varen er bestemt til bruk i vannstandsmålere. Beholderen hvori varen selges må være påført tydelig giftmerke samt angivelse av innholdets art og hvortil varen skal anvendes.
Tetrakloretan når varen er bestemt til bruk i vannstandsmålere. Beholderen hvori varen selges må da være påført tydelig giftmerke samt angivelse av innholdets art og hvortil varen skal anvendes.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at det i Tana 28 aug.
herred, Finnmark fylke, skal være forbudt å slippe graværlam, født i tiden 15 april—15 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning.

Skriv *) frå Sosialdepartementet om stengjevedtekt for utsals- 29 aug.
stader i Vågå herad, Opland fylke.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet. 30 aug.
Med hjemmel i § 21 i forskrifter for anordninger på og under dekk etter lov om statskontroll med skips sjødyktighet, fastsatt ved kgl. resolusjon av 22 mai 1906, har Handelsdepartementet i dag fastsatt følgende tillegg til forskriftenes § 3:
Losleidere skal være så lange at de kan brukes også på tomt skip. Trinnene skal være brede (minst 35 cm), flate og dype, festet slik at de står rettvinklet mot skipssiden, og slik at de ikke kan kantre. Er leideren over 2 m lang, skal den for hver 2 m forsynes med utriggere (slingretrinn) for å hindre at leideren snurrer rundt. Leideren skal holdes ren og hvert år må den strekkprøves.

Bestemmelser *) om omsetning av hest, storfe, 2 sept.
gris, sau og geit og slakt av disse dyr.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 2 september 1947 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kgl. resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Med produsent menes i disse bestemmelser enhver som har hest, storfe, gris, sau eller geit i besittelse for seg selv eller andre.
Med driftekar menes produsent som har fått Direktoratets tillatelse til å kjøpe opp driftefe. Med N.K.F. menes i disse bestem-

*) Kunngj. 10 september i Lovtid. 1 nr. 34.

2 sept. melser Norges Kjøtt- og Fleskesentral med tilsluttede slakterier og salgslag.

Med kommisjonærer menes kommisjonærer godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

Med hest, storfe, gris, sau eller geit menes alle dyr av disse slag uten hensyn til alder.

§ 2. Kjøp og salg eller ervervelse og overdragelse på annen måte av hest, storfe, gris, sau og geit og slakt av disse dyr kan bare finne sted i den utstrekning og på den måte som fastsatt i disse bestemmelser. Det samme gjelder slakting av disse dyr. Det er forbudt å ha slaktedyr i pensjon.

§ 3. Hest, melkekyr og fôringsokser, avlsdyr av storfe, gris, sau, geit og smågris bestemt til oppdrett som slaktegris kan selges av produsent direkte til produsent eller gjennom N. K. F. eller kommisjonærer til produsent.

Ved salg som foran nevnt plikter så vel kjøper som selger å melde fra til forsyningsnemnda i selgerens kommune om overdragelsen snarest og senest 1 uke etter at salget eller overdragelsen fant sted. Oppgaven skal gi opplysning om hvem dyrene er solgt til, eller hvis de er omsatt gjennom N. K. F. eller kommisjonærer, hvem de er omsatt gjennom.

Produsent som kjøper livdyr skal straks dyret eller dyrene er mottatt og senest innen 1 uke melde fra om dette til forsyningsnemnda i bostedskommunen, som straks underretter forsyningsnemnda i selgerens kommune hvis denne er en annen enn kjøperens. Oppgaven skal gi opplysning om hvem dyrene er kjøpt av eller omsatt gjennom.

Den som ønsker å opptre som kommisjonær for omsetning av dyr som nevnt i 1. ledd, må søke direktoratet om godkjenning. N. K. F. eller kommisjonær plikter når de omsetter dyr som nevnt i første ledd å melde fra til forsyningsnemnda så vel i selgerens som kjøperens kommune om overdragelsen, snarest og senest 1 uke etter overdragelsen. Oppgaven skal gi opplysning om hvem dyrene er omsatt for og hvem de er solgt til.

Direktoratet kan sette vilkår for godkjenning av rett til omsetning av dyr som nevnt i første ledd. Godkjenningen kan når som helst trekkes tilbake.

§ 4. Den som ønsker å kjøpe opp driftefe må sende søknad om tillatelse til Direktoratet for proviantering og rasjonering. Direktoratet kan sette vilkår for godkjenning av driftekarer. Godkjenningen kan når som helst trekkes tilbake.

Når driftekar kjøper driftefe i annen kommune enn sin bostedskommune, plikter han straks og senest innen 1 uke etter at

kjøpet fant sted å gi melding til forsyningsnemnda i selgerens kommune. 2 sept.

Produsent som ønsker å selge til driftekar plikter å overbevise seg om at vedkommende har Direktoratets godkjenning til å kjøpe opp driftefe.

Selgeren plikter å underrette forsyningsnemnda i sin bostedskommune om at salg har funnet sted.

Forsyningsnemnda skal straks melding er mottatt sende meddelelse til forsyningsnemnda i driftekarens kommune om dyreslag og hvor mange dyr driftekaren har kjøpt.

For driftekarens disponering av innkjøpte dyr gjelder bestemmelsene som for produsent.

§ 5. Fylkesforsyningsnemnda fastsetter normer for hvor meget kjøtt og flesk produsent kan bruke i egen husholdning og levere til faste arbeidere, kårtakere og bortforpaktere.

Produsent kan slakte et tilstrekkelig antall dyr til etter de fastsatte normer å dekke behovet i egen husholdning, hos faste arbeidere, kårtakere og bortforpaktere. Kje under 2 måneder som slaktes til eget bruk, kan regnes i tillegg til det kvantum som kan brukes etter de fastsatte normer.

Hest, storfe, gris, sau og geit som kjøpes, kan ikke slaktes til bruk som nevnt foran før 5 måneder etter de er kommet i produsentenes besittelse.

Som faste arbeidere regnes bare arbeidere som er fast beskjeftiget ved produsentens gårdsbruk.

Ved sykehus, asyler, barnehjem o. l. institusjoner som har eget gårdsbruk, kan pasienter, barn og personale som spiser middag ved anstalthusholdningen regnes som medlemmer av produsenthusholdningen. Tilsvarende gjelder for elever og personale ved landbruks-, småbruks-, husmor- og andre internatskoler. Ovennevnte institusjoner og skoler kan få kjøpe sin produsentkvote på kjøtt av gårdsbrukets produksjon.

Når slakt leveres fra omhandlede institusjoners og skolers gårdsbruk til husholdningen, skal gårdsbruket sende søknad om slakte- og leveringstillatelse til forsyningsnemnda som avgjør søknaden.

Produsent som har slaktet til eget bruk eller for levering til faste arbeidere, bortforpaktere eller kårtakere skal melde fra til forsyningsnemnda om slaktingen med oppgave over vekten på de dyr som er slaktet, og fordelingen på de forskjellige avtakere. Vektoppgaven skal være attestert av den som har foretatt slaktingen.

Forsyningsnemnda skal kontrollere at det ikke slaktes mer til eget bruk eller for levering til faste arbeidere, kårtakere og bort-

2 sept. forpaktere enn det som svarer til de normer fylkesforsyningsnemnda har fastsatt for slik slakting.

Forsyningsnemnda skal sørge for at kjøpekort for kjøtt og flesk som mottakeren av slakt har fått utlevert, blir inndratt for den tid slaktet skal vare, regnet fra den dag produsenten melder fra om slaktingen.

Sukkersykepasienter kan dog beholde sitt kjøpekort.

§ 6. Forsyningsnemnda kan gi tillatelse til slakting for levering til skogsarbeidere for inntil 10 uker ad gangen regnet etter de kvoter som er fastsatt for slakting til eget bruk.

§ 7. Forsyningsnemnda kan gi produsent tillatelse til å gi bort deler eller produkter av det som slaktes til eget bruk. Tillatelsen som skal skrives på fastsatt skjema skal ved forsendelsen følge fraktbrev, eller kolliet når det ikke er utstedt fraktbrev, og skal stemples av den som leverer varen ut.

§ 8. Fordelingskontoret for slakt tildeler de enkelte kommuner månedlig kvote på kjøtt beregnet på grunnlag av antatte slaktetilførsler og innregistrerte kunder. Innenfor denne kvote kan forsyningsnemnda gi slakte- og leveringstillatelse til produsenter som søker om å få levere sine slakt innen kommunen. Produsent kan omsette slakt og slaktedyr gjennom N. K. F. eller godkjent kommisjonær uten på forhånd å ha innhentet slakte- og leveringstillatelse for Fordelingskontoret for slakt. På steder hvor N. K. F. ikke er representert eller det ikke er godkjent kommisjonær, kan produsent selge slakt og slaktedyr direkte til handlende, jfr. § 10. Leveringstillatelse må da på forhånd være innhentet hos forsyningsnemnda i den handlendes kommune. Samtidig med at nemnda gir slakte- og leveringstillatelse påføres det denne til hvem slaktet skal leveres. Tillatelsen skal følge slaktet ved leveringen, kvitteres av mottakeren, som påfører slaktevekten og dato for mottakelsen og sender kortet til forsyningsnemnda i sin kommune.

N. K. F., kommisjonær og de som mottar slakt direkte fra produsent plikter å sende gjenpart av avregningen til forsyningsnemnda i produsentens kommune.

N. K. F. og godkjent kommisjonær plikter å sende skriftlig rapport til Fordelingskontoret for slakt om sin omsetning. Rapporten skal vanligvis avgis for en måned om gangen og senest innen utgangen av den første uke i den påfølgende måned.

§ 9. Forsyningsnemnda deler ut kjøpekort for kjøtt og flesk til personer som ikke er medlem av en husstand som har slakt av egen produksjon. Anstalthusholdning kan mot deponering av kjøpekortene for kjøtt og flesk til medlemmene av husholdningen av forsyningsnemnda få utstedt et kjøpebevis tilsvarende innleverte

kjøpekort. Hoteller, restauranter og andre bevertningssteder får av forsyningsnemnda kjøpebevis svarende til det gjennomsnittlige antall middagsgjester. 2 sept.

Kjøpekortene og kjøpebevisene leveres i den av de forretninger som har tillatelse til å omsette kjøttvarer i kommunen, jfr. § 10, hvor forbrukeren vil være kunde.

Forbruker kan skifte forretning i forbindelse med utdeling av nye kjøpekort for kjøtt, ved flytning, eller på grunn av velferdshensyn.

Forsyningsnemnda utleverer da nytt kjøpekort mot innlevering av det gamle kjøpekort.

Detaljist som vil være kunde hos grossist, får av forsyningsnemnda kjøpebevis på grunnlag av antall kunder hos detaljisten.

Forsyningsnemnda utsteder anvisning på kjøtt og flesk til sykehus o. l. og til skip og fartøyer i innenriks fart. Skip i utenriks fart får utførselstillatelse av tollvesenet.

§ 10. Forsyningsnemnda bestemmer hvilke forretninger som kan omsette kjøttvarer en gros og i detalj i kommunen. Forsyningsnemnda kan når som helst trekke en gitt godkjenning tilbake.

Vil forsyningsnemnda nekte en forretning som tidligere har omsatt kjøttvarer å fortsette med det, må beslutningen godkjennes av fylkesforsyningsnemnda.

Forsyningsnemnda fordeler slakt som tilføres kommunen mellom de godkjente en gros- og detaljforretninger.

En gros- og detaljforretninger kan omsette kjøttvarer til de innskrevne detalj- og forbrukskunder etter direktiver fra forsyningsnemnda. Salg til forbruker kan bare skje mot klipp av merker på kjøpekort for kjøtt og flesk. En gros- og detaljforretninger kan videre selge kjøttvarer mot anvisning fra en forsyningsnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering og mot utførselstillatelse fra tollvesenet.

En gros- og detaljforretningene skal føre regnskap over tilførte og utleverte kjøttvarer for hver dag. Regnskapet føres på fastsatt skjema. Ved utgangen av hver måned skal forretningene sende oppgave over omsetningen til forsyningsnemnda bilagt med de anvisninger og merker som det er solgt mot.

§ 11. Forsyningsnemnda skal føre register over husdyrbestanden hos alle produsenter i kommunen.

Produsent skal sende oppgave til forsyningsnemnda over husdyrbestanden til den tid Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer, og over tilgang og avgang i bestanden siden forrige oppgave. Produsent skal ellers gi forsyningsnemnda alle de opplysninger om husdyrbestanden som den ber om.

2 sept. § 12. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra disse bestemmelser.

§ 13. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a.

§ 14. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Samtidig oppheves Bestemmelser om omsetning av hest, storfe, gris, sau og geit og slakt av disse dyr av 22 juli 1946.

2 sept. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om endring i vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Hemnes herred, Nordland fylke.

3 sept. **Meddelelse** *) fra Landbruksdepartementet om bestemmelser om jakt på rådyr i Østfold, Akershus, Hedmark, Opland, Buskerud og Vestfold fylker.

3 sept. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om at det i Hattfjelldal herad, Nordland fylke, skal vera forbode å sleppa graværer som er fødde før 15 mai same året, på beite i sambeitestrekning.

3 sept. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Nore herred, Buskerud fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

4 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at Brumunddal bygnings- og brannkommune i Furnes herred og Veldresiden bygningsdistrikt i Ringsaker herred, Hedmark fylke, skal slåes sammen og overgå til en bygnings- og brannkommune under navnet Brumunddal bygnings- og brannkommune.

4 sept. **Skriv** *) frå Forsyningsdepartementet om regulering av Sæbø i Hjørundfjord herred, Møre og Romsdal fylke, og om vedtekter i samband med reguleringa.

4 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av industriområde nord for Meråkerbanen, Trondheim, og om vedtekt til reguleringen.

4 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Mehamn i Gamvik herred, Finnmark fylke, og om vedtekter til reguleringen.

*) Kunngj. 10 september i Lovtid. 1 nr. 34.

Kongelig resolusjon om at konsulatet i Alger omdannes til generalkonsulat. 5 sept.

Kongelig resolusjon *) om at håndverksloven skal gjelde for Lillestrøm herred, Akershus fylke, fra 1 oktober 1947. 5 sept.

Kongelig resolusjon *). 5 sept.

I medhold av § 4 i lov av 9 mai 1947 om å lengja frestar etter patent-, varemerke- og mønsterlovene av 2 juli 1910, bestemmes, idet fyldestgjørende gjensidighet forutsettes ytet, at den forlengelse av fristene vedrørende patenter og patentkrav som er fastsatt i nevnte lov av 9 mai 1947, til og med 15 november 1947 skal tilkomme personer og virksomheter som er hjemmehørende i Kanada.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene i Landvik herred, Aust-Agder fylke. 5 sept.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene i Tiller herred, Sør-Trøndelag fylke. 5 sept.

Kongelig resolusjon *). 5 sept.

I medhold av § 8 i lov av 5 desember 1917 om registrering og merking av fiskefartøyer m. v. fastsettes følgende bestemmelse om merking av garnblåser og andre vak som benyttes under drivgarnfiske:

I. Garnblåser og andre vak som benyttes under drivgarnfiske skal være merket med farkostens registreringsmerke på toppen av blåsen eller vakeren.

Merket skal påføres med hvit maling på mørk bunnfarge. Bokstaver og tall i merket skal ha en høyde av 12 cm og en fargebredde av 2 cm, således at merket trer tydelig fram.

II. Overtredelse av denne bestemmelse straffes med bøter.

III. Denne resolusjon trer i kraft 15 september 1947.

Fra samme tid oppheves kgl. resolusjon av 12 november 1920 om merking av bøyer eller vak under fiske med drivgarn, og forordning av 6 januar 1941 om merking av garnblåser og liknende vak under vinterfisket.

Kongelig resolusjon *) om regler for notfiske etter sei i Nordland fylke. 5 sept.

*) Kunngj. 10 september i Lovtid. 1 nr. 34.

6 sept. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om endring i vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Engerdal herred, Hedmark fylke.

8 sept. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om tilleggsbestemmelse til brannlovens § 15, 1 for Rena bygningskommune, Hedmark fylke.

9 sept. **Fiskereglar** **) for Båbu statsskog i Sparbu herad, Nord-Trøndelag fylke.

9 sept. **Fiskeregler** **) for Røyrvik herred, Nord-Trøndelag fylke.

9 sept. **Fiskeregler** **) for Grane herred, Nordland fylke.

9 sept. **Skrivelse** **) fra Sosialdepartementet om endring i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Fet herred, Akershus fylke.

10 sept. **Skrivelse** **) fra Sosialdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Ringsaker herred, Hedmark fylke.

10 sept. **Skrivelse** **) fra Sosialdepartementet om endring av vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Holla herred, Telemark fylke.

10 sept. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av strøket Store Starefoss, Bergen, og om vedtekter til reguleringen.

12 sept. **Provisorisk anordning** **) om forbud mot uttapning av vannmagasiner som tjener som kraftkilde for elektrisitetsverk.

§ 1. For å sikre og ordne landets forsyning med elektrisk kraft kan Forsynings- og gjenreisningsdepartementet for enkelte eller flere vassdrag treffe bestemmelse om forbud mot uttapning av vannmagasiner som tjener som kraftkilde for elektrisitetsverk.

§ 2. Erstatning for skade eller tap forvoldt ved bestemmelser i medhold av § 1 fastsettes i mangel av minnelig overenskomst ved skjønn. Skjønnet avgis av en nemnd på minst 5 medlemmer, som oppnevnes av Høyesterett. Bestemmelsene i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 § 6, femte ledd gjelder tilsvarende.

§ 3. Forsynings- og gjenreisningsdepartementet kan bestemme at erstatningsbeløp og omkostninger ved skjønn etter § 2 skal ut-

*) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 42.
**) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1 nr. 35.

lignes på elektrisitetsverk og bedrifter som uttapningsforbudet tar sikte på å sikre elektrisk kraft. I mangel av minnelig overenskomst fastsetter skjønnsnemnda i forbindelse med erstatningsskjønn etter § 2 eller ved særskilt skjønn, de beløp som skal utlignes og hvilke bedrifter som omfattes av utligningen. Bedriftene plikter å gi skjønnsnemnda de opplysninger nemnda krever for å foreta utligningen, og plikter å legge fram regnskapsbøker, forretningspapirer og andre dokumenter som nemnda mener har betydning. 12 sept.

§ 4. Denne anordning trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.*) 12 sept.

1. Det fastsettes forskrifter for utlevering, behandling og oppbevaring m. v. av arsenikk til husdyrvask i samsvar med et framlagt utkast.

2. Forskriftene trer i kraft etter Sosialdepartementets nærmere bestemmelse. Forskrifter for utlevering, behandling og oppbevaring m. v. av arsenikk til kreaturvask gitt ved kongelig resolusjon av 1 oktober 1915, jfr. kongelig resolusjon av 22 februar 1924, oppheves fra samme tid.

Sosialdepartementet, Helsedirektoratet, bemyndiges til etter samråd med Landbruksdepartementet, Veterinærdirektoratet, å fastsette skjema for reseptblanketter m. v. vedkommende veterinærers forskrivning av arsenikkvask.

Det under punkt 1 nevnte utkast lyder så:

Forskrifter for utlevering, behandling og oppbevaring m. v. av arsenikk til husdyrvask.

§ 1. Arsenikk til bruk som husdyrvask må ikke leveres fra apotek til noen uten etter resept fra autorisert norsk veterinær. Resepten skal være avfattet på autorisert blankett og skal bare ekspederes 1 — en — gang. Det skal ikke rekvireres annen medisin på slik resept. Unntagelsesvis kan resept på arsenikkvask, skrevet på vanlig blankett ekspederes. Denne skal i så fall snarest ombyttes med autorisert resept, det samme gjelder telefonert resept. Resept på arsenikkvask holdes tilbake på apoteket og oppbevares der i 10 år.

§ 2. Veterinær må ikke forskrive eller levere ut arsenikkvask, hvis han er i tvil om at vasken skal brukes etter formålet, nemlig til utøyvask av husdyr. Det må ikke forskrives eller leveres ut arsenikkvask i større mengder enn hva som anses nødvendig for det enkelte tilfelle.

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1 nr. 35.

12 sept. § 3. Husdyreier som får utlevert arsenikkvask skal iaktta følgende:

1. Han skal oppgi antallet og arten av de husdyr som skal vaskes.
2. Arsenikkvasken skal oppbevares på betryggende måte — i avlåst eller igjenspikret rom (skap, skuff eller kasse).
3. Det skal ikke finnes nærings- eller nytelsesmidler sammen med arsenikkvasken. Heller ikke medisin må finnes oppbevart sammen med arsenikkvask.
4. Arsenikkvasken skal være forbrukt innen 2 uker etter utleveringsdagen.
5. Arsenikk som ikke er forbrukt innen denne tid, skal tilintetgjøres på betryggende måte.
6. Arsenikkglass skal etter tømning skylles flere ganger i rent vann. De rengjorte arsenikkglass bør oppbevares for seg. De skal ikke brukes til annet formål enn til arsenikkvask for husdyr.
7. Arsenikkvaskingen skal utføres av pålitelige folk og under eierens oppsyn og ansvar.

Husdyreieren skal for hver gang hos veterinæren underskrive en trykt erklæring hvori han forplikter seg til å etterkomme disse forskrifter. Hvis det ikke har vært mulig å få erklæringen underskrevet hos veterinæren, skal den underskrives på apoteket før arsenikkvasken utleveres. Veterinæren har plikt til å underrette apoteket i tilfelle erklæringen ikke er underskrevet hos ham.

§ 4. Hvis husdyreieren ikke selv henter resepten eller arsenikkvasken, skal han sende med budet skriftlig fullmakt. Denne skal oppbevares hos veterinæren eller på apoteket.

Budet kan undertegne erklæringen på vegne av husdyreieren. Budet skal være en voksen person.

§ 5. Arsenikkvask skal veterinæren bare rekvirere fra apotek som den offisielle Sol.arseniitis kalici consentrata 25 %.

§ 6. Arsenikkvask skal i apotekene bare tilberedes i den offisielle styrke og sammensetning — Sol. arseniitis kalici concentrata 25 %. Den skal være tilsatt 1 % petroleum og være blåfarget, idet det til hvert 1 000 g konsentrert arsenikkvask settes 5 g 1 % asolitminoppløsning. Den skal på apotekene bare oppbevares i denne form på eget avlåst giftskap. Arsenikkglass skal bare leveres ut i godkjente arsenikk-glass. Glassene skal være klare 6-kantede og størrelse fra 50 til 750 cm^3. I opphøyet skrift i selve glasset skal stå: «Konsentrert arsenikkvask» «Sterk gift» «Omrystes». Klare 3-kantede glass tillates anvendt i inntil 3 år etter at denne bestemmelse er trådt i kraft.

For fortynning av den konsentrerte oppløsning skal likeledes bare benyttes godkjente glass. Disse skal være klare 6-kantede og romme 1 liter. Glasset skal ha delestreker på ¼, ½ og ¾ liter. I opphøyet skrift i selve glasset skal stå «Arsenikkflaske» «Må bare brukes til fortynning av konsentrert arsenikkvask» «Sterk gift» «Omrystes». 12 sept.

Til avmåling av den konsentrerte arsenikkvask skal bare brukes godkjent måleglass. Dette skal være et klart glass og jevnvidt, 6-kantet og måle 20 kubikcentimeter. Glasset skal ha delestreker på 10 og 15 kubikcentimeter. I opphøyet skrift i selve glasset skal stå: «Måleglass for konsentrert arsenikkvask».

Ved utlevering av arsenikk til husdyrvask skal alltid medfølge en av Veterinærdirektøren godkjent, trykt, nøyaktig rettledning med angivelse av den mengde av oppløsningen som skal benyttes til vasking av ett dyr av vedkommende art. Fortynningsmåten og fortynningsgraden av den konsentrerte oppløsning skal tydelig angis i rettledningen.

§ 7. Bestemmelsen i foregående paragraf om fortynning av den konsentrerte oppløsning bare i godkjente glass skal ikke være til hinder for at tilberedning av arsenikkvask til et større antall dyr, f. eks. småfe, kan utføres etter spesiell anvisning fra veterinær. Dog må under tilberedningen ikke brukes øl-, vin- eller mineralvannflasker eller liknende kar.

§ 8. Veterinærer som forskriver eller leverer ut arsenikkvask skal fylle ut talongen i reseptblokken for arsenikkvask og oppbevare talongen i minst 10 år. Reseptblokken med talonger skal i hvert tilfelle autoriseres som giftbok av Veterinærdirektøren.

§ 9. For øvrig har veterinæren og den leverende apoteker å iaktta hva det er foreskrevet i den til enhver tid gjeldende lovgivning om utlevering av oppbevaring og gifter m. v., jfr. særlig §§ 17 og 23 i kongelig plakat av 4 juni 1904.

§ 10. Overtredelse av noen i denne plakat gitt forskrift straffes med bøter for så vidt den ikke rammes av noen strengere straff.

Kongelig resolusjon.*) 12 sept.

I medhold av § 4 i lov av 9 mai 1947 om å lengja frestar etter patent-, varemerke- og mønsterlovene av 2 juli 1910 bestemmes under forutsetning av gjensidighet, at nevnte lovs fristbestemmelser for så vidt angår patenter og mønstre og krav herom — til og med 31 desember 1947 skal gjelde til fordel også for personer og virksomheter som er hjemmehørende i U. S. A.

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1 nr. 35.

12 sept. **Kongelig resolusjon** om at det fastsettes instruks for bransjeråd som opprettes i medhold av lov nr. 1 av 6 juni 1947 således:

§ 1. Bransjerådet skal innenfor sitt virkeområde fremme de formål og er underkastet de bestemmelser som er fastsatt i lov om bransjeråd av 6 juni 1947.

§ 2. Rådets formann drar omsorg for at rådet fyller sin oppgave og har ansvaret for sakenes behandling. Har formannen forfall, har varaformannen samme ansvar som formannen.

Som sekretariat for rådet fungerer i alminnelighet et kontor i vedkommende departement etter departementets nærmere bestemmelse.

§ 3. Rådet sammenkalles så ofte som formannen finner det nødvendig eller når vedkommende departement anmoder om det. Dagsorden og en orientering om de viktigste sakene som skal behandles bør sendes medlemmene minst en uke før møtets avholdelse.

Vedkommende departement har anledning til være representert på møtene likesom rådene har adgang til å innkalle til sine møter representanter fra departementet eller spesielt sakkyndige utenfor departementet.

§ 4. Det føres protokoll over rådets møter og forhandlinger. Av protokollen skal framgå møtets sammensetning, de enkelte behandlede saker, de beslutninger som blir fattet og stemmegivningen.

Utskrift av protokollen tilstilles vedkommende departement etter hvert møte.

§ 5. Rådet er vedtaksført når minst ⅔ av medlemmene er til stede og hver av de 3 grupper: bedriftsledelse, arbeidere og funksjonærer og Staten, er representert.

Enklere saker kan, når samtlige medlemmer er enig i det, avgjøres uten at rådet sammenkalles. Medlemmene avgir i så tilfelle skriftlig uttalelse om saken.

Departementet kan forelegge formannen saker til uttalelse uten at rådet sammenkalles.

§ 6. Formannen og sekretæren har myndighet til å innhente meddelelser om hemmeligholdte tekniske innretninger og framgangsmåter i den utstrekning vedkommende departement samtykker i at sådanne opplysninger blir innhentet (jfr. § 3 i lov om bransjeråd av 6 juni 1947).

§ 7. Godtgjørelse til medlemmene, sakkyndige utvalg, og sekretæren fastsettes av vedkommende departement.

§ 8. Reiser til utlandet i rådets anliggender på det offentliges bekostning må ikke foretas uten dpartementets samtykke. For reiser

innenlands forutsettes at det konfereres med vedkommende departement. 12 sept.

For alle reiser i rådets anliggender gjelder Statens regulativ for skyss- og kostgodtgjørelse.

§ 9. De nærmere bestemmelser om rådets arbeidsordning treffes av formannen.

Kongelig resolusjon. 12 sept.

Saker som vedrører forvaltningen av sprit til teknisk og vitenskapelig bruk og som ved kongelig rsolusjon av 10 august 1945 ble overført til Forsynings- og gjenreisningsdepartementet, tilbakeføres til Sosialdepartementet med virkning fra 1 oktober 1947.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Nord-Aurdal herred, Opland fylke. 12 sept.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om bevillingstvang for den som gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke i Sigdal herred, Buskerud fylke. 13 sept.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om endring i §§ 1 og 2 i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Kragerø. 13 sept.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om endring i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Måsøy herred, Finnmark fylke. 13 sept.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byggningslovens § 137 for Røros herred, Sør-Trøndelag fylke. 13 sept.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Rognan, Saltdal herred, Nordland fylke, og om vedtekter til reguleringen. 13 sept.

Bestemmelser **) om endring i og tillegg til bestemmelser om omsetning m. v. av tømmer av 8 august 1947. 15 sept.

(Gitt av Landbruksdepartementet 15 september 1947 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, jfr. kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1 nr. 35.
**) Kunngj. 24 september i Lovtid. 1 nr. 36.

15 sept. I.

I bestemmelser om omsetning m. v. av tømmer av 8 august 1947 skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 9, 2. ledd.

Kontrakt som opprettes direkte mellom skogeier og kjøper, må kjøperen sende inn til vedkommende salgsforening til registrering senest 8 dager etter at kontrakten er opprettet ellers er kontrakten ugyldig. Etter 15. november 1947 kan kontrahering bare skje gjennom vedkommende salgsforening.

§ 13. Skogeier kan fritt selv foredle tømmer fra egen skog ved eget foredlingsanlegg. Skur av tømmer fra egen skog kan skogeieren dog også la foreta som leieskur. Skogeieren må sende oppgave til vedkommende salgsforening over hvor meget av tømmeret som nyttes til skur, som råvirke for treforedlingsbedrift eller til andre former for foredling.

II.

Til bestemmelser om omsetning m. v. av tømmer av 8 august 1947 gjøres slikt tillegg:

Innen Aust-Agder og Vest-Agder fylker skal alt tømmer av gran forbeholdes cellulose- og tremasseindustrien. All skur av grantømmer, stav så vel som skurlast, også fra egen skog, og alt kjøp og salg av grantømmer til foredling på sagbruk eller stavskjæreri er forbudt i de nevnte fylker. Unntatt herfra er skogeiers skur av tømmer fra egen skog til eget bruk. Innblanding av gran i props eller annet minetømmer for eksport er forbudt.

III.

Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller av bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, jfr. §§ 8 og 8 a.

IV.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

15 sept. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om endring i §§ 1 og 2 i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Egersund.

15 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at lov om bygningsvesenet og lov om brannvesenet gjøres gjeldende for et område av Lunde herred, Telemark fylke.

*) Kunngj. 24 september i Lovtid. 1 nr. 36.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om luknings- 16 sept.
tid for utsalgssteder i Vemundvik herred, Nord-Trøndelag fylke.

Skrivelse fra Finansdepartementet til A/L Norske Boligbygge- 16 sept.
lag hvori uttales at departementet inntil videre ikke vil kreve stempelavgift av dokumenter vedkommende eiendomsoverdragelser fra boligbyggelag tilsluttet A/L Norske Boligbyggelag til lagenes datterselskaper (borettslag eller småhuseierlag), når vedkommende boligbyggelag har ervervet eiendommen ved behørig stemplet overdragelsesdokument, hvori det er anført at eiendommen er ervervet på vegne av et framtidig datterselskap.

Videre uttales at departementet inntil videre heller ikke vil kreve stempelavgift av dokumenter vedkommende eiendomsoverdragelse ved førstegangssalg fra boligbyggelagenes datterselskaper til de enkelte lags medlemmer når det i overdragelsesdokumentet til datterselskapet står anført at eiendommen er ervervet for å administrere bygging av boliger for medlemmene.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om freding av elg 17 sept.
i 1947 i en del herreder i Vest-Agder fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at det i Tinn 18 sept.
herred, Telemark fylke, skal være forbudt å slippe graværer født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om tilleggsbestem- 18 sept.
melser til brannloven for Åkra herred, Rogaland fylke.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om regulering av og 18 sept.
bygningsvedtekter for Måløy bygningskommune, Sogn og Fjordane fylke.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om bygningsvedtekter 18 sept.
for Årdal herad, Sogn og Fjordane fylke.

Kongelig resolusjon.*) 19 sept.

I medhold av lov om fiendegods o. a. av 22 mars 1946 § 1, 2. ledd bestemmes:

Som fiende anses foruten de i lovens § 1, 1. ledd nevnte rettssubjekter

a) alle som i krigstiden eller en del av denne har vært borgere av en fiendtlig stat uten hensyn til hvor de bor eller oppholder seg,

*) Kunngj. 24 september i Lovtid. 1 nr. 36.

19 sept. b) juridisk person (selskap, korporasjon, stiftelse, forening) med sete i utlandet utenfor fiendtlig område, når den i krigstiden eller en del av denne har vært under kontroll av fienden.

Ved krigstid menes tidsrommet 9 april 1940—9 mai 1945.

20 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningsloven for Ullensaker herred, Akershus fylke.

22 sept. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Sidsel Frølich's fond for syke og trengende på Agnes», opprettet ved gave av Sidsel og Otto I. Frølich.

23 sept. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Nordre Land herred, Opland fylke.

23 sept. **Skriv** *) frå Sosialdepartementet om ny vedtekt om stengjingstid for utsalsstader i Sør-Aurdal herad, Opland fylke.

23 sept. **Skriv** *) frå Sosialdepartementet om brigde i § 1 i vedtekta om stengjingstid for utsalsstader i Øystre Slidre herad, Opland fylke.

23 sept. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Stokke herred, Vestfold fylke.

23 sept. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om endring i § 1 i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Haram herred, Møre og Romsdal fylke.

23 sept. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om endring i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Bjugn herred, Sør-Trøndelag fylke.

23 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av en del av Eiksmarka, Bærum herred, Akershus fylke, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

23 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om tilleggesbestemmelser til brannloven samt fastsettelse av fast årslønn for feieren og betalingsregulativ for den tvungne feiing i Enebakk herred, Akershus fylke.

23 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Borgeskogen, Gjerpen herred, Telemark fylke, samt om vedtekter til reguleringen.

---

*) Kunngj. 3 oktober i Lovtid. 1 nr. 37.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- 23 sept.
ningslovens §§ 28, 2 for Namsos.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Arke- 24 sept.
ologisk-kulturhistorisk fond» opprettet ved bevilg-
ning av Stortinget av pengelotteriets overskudd i 1921 og 1922.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring i § 1 i den 24 sept.
gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Trysil her-
red, Hedmark fylke.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring i §§ 1, 2 og 24 sept.
3 i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Stav-
anger.

Skriv *) frå Sosialdepartementet om brigde i § 1 i vedtekta 24 sept.
om stengjingstid for utsalsstader i Selje herad, Sogn og Fjor-
dane fylke.

Skriv *) frå Sosialdepartementet om brigde i § 1 i vedtekta 24 sept.
om stengjingstid for utsalsstader i Stranda herad, Møre og
Romsdal fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Fei- 24 sept.
ring herred, Akershus fylke, skal holdes i band eller forsvarlig
innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om bruk av pigg- 24 sept.
tråd til gjerde i Eresfjord og Vistdal herred, Møre og
Romsdal fylke.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring i den gjel- 25 sept.
dende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Gran herred,
Opland fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Torpa 25 sept.
herred, Opland fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt
eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Flat- 25 sept.
anger herred, Nord-Trøndelag fylke, skal holdes i band eller for-
svarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 25 sept.
de sørlige og sørvestlige deler av Norderhov byggebelte, Norder-
hov herred, Buskerud fylke, samt om vedtekter til reguleringen.

*) Kunngj. 3 oktober i Lovtid. 1 nr. 37.

26 sept. **Kongelig resolusjon.***)

Med hjemmel i § 111, jfr. § 108 punkt 4, i lov om syketrygd av 6 juni 1930, jfr. tilleggslov av 13 desember 1946, fastsettes følgende Regler om syketrygdpremie for norske tjenestemenn m. v. i utlandet:

§ 1. For medlemmer som er trygdepliktige etter § 111, første ledd, i loven om syketrygd er premien kr. 16 pr. måned. For medlemmer hvis årlige lønn (regulativlønn) overstiger kr. 10 000 skal premien deles med kr. 13 på medlemmet, kr. 1 på arbeidsgiveren og kr. 2 på staten. For medlemmer med lavere lønn enn den som er nevnt ovenfor skal premien deles med kr. 9 på medlemmet, kr. 5 på arbeidsgiveren og kr. 2 på staten.

§ 2. Arbeidsgiveren skal innbetale medlemmets og sin egen premieandel under ett etterskuddsvis pr. måned til Trygdekassen for sjømenn i utenriks fart.

§ 3. For medlemmer som blir trygdet etter § 111, annet ledd, bemyndiges Sosialdepartementet til å fastsette størrelsen av premien og hvordan den skal fordeles mellom medlemmet, arbeidsgiveren og staten og kan fastsette særregler om innbetalingen.

§ 4. Disse regler trer i kraft 1 november 1947. Fra samme tid oppheves kongelig resolusjon av 3 september 1943 om sykepremie for medlemmer av syketrygden som er trygdet etter bestemmelsen i syketrygdlovens kap. XIX.

26 sept. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Onsøy herred, Østfold fylke.

26 sept. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Lillestrøm herred, Akershus fylke, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

1 oktbr. **Fiskeregler** **) for Heidal herred, Opland fylke.

1 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet— på «Lensmann Julius Nordby og hustru Anna's legat til Hof kommune» til verdige trengende gamle eller syke, opprettet ved testament av 10 november 1945.

1 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Thv. Erichsens fond» til trengende elever ved Statens Kunstakademi, opprettet ved gavebrev fra maleren Henrich Sørensen, datert 10 september 1947.

*) Kunngj. 3 oktober i Lovtid. 1 nr. 37.
**) Kunngj. 9 oktober i Lovtid. 1 nr. 38.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Hidra herred, Vest-Agder fylke. 2 oktbr.

Skriv **) frå Sosialdepartementet om endring av § 2 i den vedtekta som gjeld om stengjingstid for utsalsstader i Rindal herad, Møre og Romsdal fylke. 2 oktbr.

Lov **)[1]) om endring i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938. 3 oktbr.

I.

§ 1, 1. ledd i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 skal herettter lyde således:

§ 1, 1. ledd.

Kongen kan bestemme at det skal være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk (herunder sild og skalldyr) eller produkter av fisk når fisken ikke er kjøpt gjennom en fiskerorganisasjon, hvis vedtekter er godkjent av vedkommende regjeringsdepartement.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 30 juni 1948.

Kongelig resolusjon. 3 oktbr.

Regjeringens myndighet etter Grunnlovens § 53 B til å gi samtykke til at en norsk borger går i fremmed makts tjeneste delegeres til Utenriksdepartementet for så vidt angår samtykke til at en norsk borger tar tjeneste ved en fremmed makts offisielle representasjon i Norge.

Kongelig resolusjon om at det lønte generalkonsulat i Reykjavik nedlegges å regne fra 27 september 1947. 3 oktbr.

Kongelig resolusjon **) om nedsettelse av konsesjonsgrensene etter jordkonsesjonsloven og skogkonsesjonsloven for Nannestad herred, Akershus fylke. 3 oktbr.

Kongelig resolusjon. **) 3 oktbr.

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938, jfr. lov av 3 oktober 1947, skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk (herunder sild og skalldyr) som er ilandbragt på kyststrekningen fra fylkesgrensen Rogaland—Vest-

*) Kunngj. 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 39.
**) Kunngj. 9 oktober i Lovtid. 1 nr. 38.
[1]) St.vedtak 27 september. Se Ot. prp. nr. 91. Innst. O. nr. 202. St.tid., forh. i Ot. s. 742—753; i Lt. s. 250—255.

3 oktbr. Agder til Tønsberg Tønne, herunder trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Skagerakfisk S/L hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet.

Unntatt fra forbudet er laks, sjø-ørret, brisling og håbrand samt makrell i det tidsrom Norges Makrellag S/L har lovbeskyttelse og vintersild i det tidsrom vintersilden omsettes gjennom Noregs Sildesalslag.

Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget.

Forbudet gjelder også biprodukter av fisk.

II. Skagerakfisk S/L kan dispensere fra forbudet.

III. Fiskeridepartementet bemyndiges til:

a. Å fastsette eventuelle bestemmelser til kontroll av gjennomførelsen og overholdelsen av det under punkt I fastsatte forbud.
b. Å fastsette bestemmelser om revisjon av regnskapene til Skagerakfisk S/L og å ansette offentlig kontrollør ved laget.
c. Å oppnevne en appellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere samt til å utferdige nærmere bestemmelser om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre. Fra og med ikrafttredelsen av denne resolusjon oppheves kongelig resolusjon av 24 januar 1947 om lovbeskyttelse for Sørlandsfiskernes Samsalg S/L — nå Skagerakfisk S/L — med endring i kongelig resolusjon av 11 april 1947.

3 oktbr. **Kongelig resolusjon.***)

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938, jfr. lov av 3 oktober 1947, skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk (herunder sild og skalldyr) som er ilandbragt i Sogn og Fjordane fylke, herunder også trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann, når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Sogn og Fjordane Fiskesalslag, hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet.

Unntatt fra forbudet er laks, sjø-ørret, sild, brisling, håbrand og reker samt makrell i det tidsrom Norges Makrellag S/L har lovbeskyttelse.

*) Kunngj. 9 oktober i Lovtid. 1 nr. 38.

Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget. 3 oktbr.

Forbudet gjelder også biprodukter av fisk.

II. Sogn og Fjordane Fiskesalslag kan dispensere fra forbudet.

III. Fiskeridepartementet bemyndiges til:

a. Å fastsette eventuelle bestemmelser til kontroll av gjennomførelsen og overholdelsen av det under punkt I fastsatte forbud.

b. Å fastsette bestemmelser om revisjon av Sogn og Fjordane Fiskesalslags regnskaper og å ansette offentlig kontrollør ved laget.

c. Å oppnevne en appellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere samt til å utferdige nærmere bestemmelser om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre. Fra ikrafttredelsen av denne resolusjon oppheves kongelig resolusjon av 24 januar 1947 om lovbeskyttelse for fiskerorganisasjonen Sogn og Fjordane Fiskesalslag.

Kongelig resolusjon.*) 3 oktbr.

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938, jfr. lov av 3 oktober 1947, skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk (herunder sild og skalldyr) som er ilandbragt i Hordaland fylke og Bergens by, herunder også trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann, når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Hordaland Fiskesalslag S/L, hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet.

Unntatt fra forbudet er laks, sjøørret, sild, brisling og håbrand samt makrell i det tidsrommet Norges Makrellag S/L har lovbeskyttelse.

Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget. Forbudet gjelder også biprodukter av fisk.

II. Hordaland Fiskesalslag S/L kan dispensere fra forbudet.

III. Fiskeridepartementet bemyndiges til:

a. Å fastsette eventuelle bestemmelser til kontroll av gjennomførelsen og overholdelsen av det under punkt I fastsatte forbud.

*) Kunngj. 9 oktober i Lovtid. 1 nr. 38.

3 oktbr. b. Å fastsette bestemmelser om revisjon av Hordaland Fiskesalslag S/L's regnskaper og å ansette offentlig kontrollør ved laget.

c. Å oppnevne en appelinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere samt til å utferdige nærmere bestemmelse om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre. Fra ikrafttredelsen av denne resolusjon oppheves kongelig resolusjon av 24 januar 1947 om lovbeskyttelse for fiskerorganisasjonen Hordaland Fiskesalslag S/L med senere forandring i kongelig resolusjon av 14 februar 1947.

3 oktbr. **Kongelig resolusjon.***)

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938, jfr. lov av 3 oktober 1947, skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk (herunder sild og skalldyr) som er ilandbragt i Rogaland fylke, herunder også trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann, når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Rogaland Fiskesalgslag, hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet.

Unntatt fra forbudet er laks, sjøørret, sild, brisling og håbrand samt makrell i det tidsrom Norges Makrellag S/L har lovbeskyttelse. Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget.

Forbudet gjelder også biprodukter av fisk.

II. Rogaland Fiskesalgslag kan dispensere fra forbudet.

III. Fiskeridepartementet bemyndiges til:

a. Å fastsette eventuelle bestemmelser til kontroll av gjennomførelsen av det under punkt I fastsatte forbud.

b. Å fastsette bestemmelser om revisjon av Rogaland Fiskesalgslags regnskaper og å ansette offentlig kontrollør ved laget.

c. Å oppnevne en appellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere samt til å utferdige nærmere bestemmelser om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre. Fra og med ikrafttredelsen av denne resolusjon oppheves kongelig resolusjon av 24 januar 1947 om lovbeskyttelse for fiskerorganisasjonen Rogaland Fiskesalgslag.

*) Kunngj. 3 oktober i Lovtid. 1 nr. 38.

Kongelig resolusjon.*) 3 oktbr.

I medhold av lov av 16 juni 1933 om behandling, tilvirking og transport av fisk og fiskeprodukter § 1 bestemmes at § 34 1. ledd i forskrifter for behandling, tilvirking, føring, pakking og transport av fersk og frossen fisk, fiskefilet og rogn av 31 mars 1942 skal lyde:

Fisk (unntatt laks, stor kveite, håbrann og størje) skal fryses i vanlige sildefrysekasser (halvkasser) med 45 kg nettoinnhold og med tilstrekkelig overvekt for svinn. Kassene skal være nye, lyse og rene.

Bestemmelsen trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *) om forbud mot garnfiske på uerklakker i Torsken herred, Troms fylke. 3 oktbr.

Kongelig resolusjon om manøvreringsreglement for regulering av Markevatn i Skorvenvassdraget, Sogn og Fjordane fylke. 3 oktbr.

Skrivelse**) fra Landbruksdepartementet om snarefangst av ryper i Bakke herred, Vest-Agder fylke. 3 oktbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til en biskop i anledning av at det på et tysk fødehjem var foretatt en slags dåp, som etter vedkommende sokneprests opplysning var en dåp eller velsignelse til Hitlers navn og således ingen kristen dåp: 6 oktbr.

I tilfelle der det er godtgjort eller overveiende sannsynlig at det ikke er foregått noen kristen dåp, vil det ikke være noe til hinder for at barnet blir døpt på vanlig måte.

Spørsmålet forutsettes imidlertid avgjort etter nærmere undersøkelse og opplysning i hvert enkelt tilfelle.

Om andre tilfelle av irregulære dåpshandlinger under okkupasjonen viser en til departementets rundskrivelse ***) av 13 november 1945 III 1 Dåp.

Skrivelse**) fra Landbruksdepartementet om at hund i Kvænangen herred, Troms fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 6 oktbr.

Skriv **) frå Justisdepartementet om ny politivedtekt for Evanger herad, Hordaland fylke. 7 oktbr.

*) Kunngj. 9 oktober i Lovtid. 1 nr. 38.
**) Kunngj. 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 39.
***) Ikke inntatt i Lovtidend.

7 oktbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Vestby herred, Akershus fylke.

7 oktbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om tillatelse til i Fjotland herred, Vest-Agder fylke, å bruke veronal og strykning og i Øyslebø og Åseral herreder å bruke veronal til fangst av rovdyr.

7 oktbr. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i jordlova imot innabygdsbuande eigarar av jordbruk i Fjaler herad, Sogn og Fjordane fylke.

8 oktbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet om at det ikke tilfredsstiller kravet i tinglysingslovens § 17 at underskriften på et skjøte eller pantedokument er bekreftet av en autorisert lensmannsfullmektig.

9 oktbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om tillegg til § 26 i politivedtekten for Vadsø.

9 oktbr. **Skrivelse** fra Sosialdepartementet.

I henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 bestemmer departementet at Østre og Vestre Skoger jordmordistrikter slåes sammen til et jordmordistrikt under navnet: Skoger jordmordistrikt, fra den tid ny distriktsjordmor ansettes.

9 oktbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at lov om bygningsvesenet skal gjøres gjeldende for Tufjord og Gjesvær i Måsøy herred, Finnmark fylke.

10 oktbr. Nr. 1. **Lov** *)[1]) om Raufoss Ammunisjonsfabrikker, Kongsberg Våpenfabrikk og Marinens Hovedverft.

§ 1. Raufoss Ammunisjonsfabrikker, Kongsberg Våpenfabrikk og Marinens Hovedverft skal fra den tid Kongen bestemmer være selvstendige rettssubjekter som organiseres og ledes etter bestemmelsene i denne lov.

I den utstrekning Stortinget bestemmer det, skal Staten også

*) Kunngj. 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

[1]) St.vedtak 3 oktober. Se Ot. prp. nr. 58. Innst. O. XXIII. St.tid., forh. i Ot. s. 778—786; i Lt. s. 265—271.

etter dette tidspunkt ha ansvar for forpliktelser som styret og repre- 10 oktbr.
sentantskapet påfører bedriftene. Nr. 1.

§ 2. Overdragelsessummen for Raufoss Ammunisjonsfabrikker og Kongsberg Våpenfabrikk med tilbehør og varebeholdning av enhver art fastsettes til den ved overtakelsen bokførte verdi. For Marinens Hovedverft settes overdragelsessummen til hva bedriften trolig ville utbringe ved samlet salg i det åpne marked.

De forpliktelser som knytter seg til bedriftene den dag overtakelse finner sted, går til fradrag i overdragelsessummen. Videre gjøres det fradrag for verdien av sosiale eller kulturelle anlegg eller fonds til slike formål og like ens helt eller delvis fradrag for maskiner og anlegg som overhodet ikke eller bare delvis nyttes i fredstid.

De beløp som kommer til fradrag i den bokførte verdi for Raufoss Ammunisjonsfabrikker og Kongsberg Våpenfabrikk, samt overdragelsessummen og fradragsbeløpene for Marinens Hovedverft, fastsettes ved særskilt takst av 3 takstmenn som oppnevnes av Justitiarius i Oslo byrett. Nærmere regler om takstene gis av vedkommende departement. Utgiftene ved takstene bæres i sin helhet av Staten.

§ 3. De militære bedrifter har til formål å framstille militære produkter og utføre militære reparasjoner, liksom de skal være nøkkelbedrifter ved eventuell produksjon av forsvarsmateriell ved sivil industri. Så langt det lar seg forene med deres formål etter første punktum, kan de militære bedrifter framstille sivile produkter og utføre annet sivilt arbeid.

§ 4. Bedriftenes verneting og forretningskontor skal være ved bedriftenes hovedproduksjonssted.

Anmeldelse til firmaregistret skjer i samsvar med reglene i lov nr. 6 av 17 mai 1890, dog slik at firmaanmeldelsen bare skal inneholde opplysning om bedriftenes firmanavn, art og formål, styremedlemmenes navn og bopel og opplysning om hvem som har selskapets prokura.

§ 5. Hver bedrift skal ledes av et styre som treffer avgjørelse i alle saker som ligger innenfor bedriftens formål og ikke i medhold av lovens § 8 tilligger representantskapet.

Styret består av den administrerende direktør for bedriften samt 6 medlemmer som med personlige varamenn oppnevnes av Kongen eller den han gir fullmakt for 3 år. I oppnevningen fastsettes hvem som skal være formann og varaformann. Arbeiderne og funksjonærene ved bedriften skal være representert i styret hver med 1 medlem, som dog ikke kan være formann eller varaformann. Av de første gang oppnevnte medlemmer av styret oppnevnes 2 for henholdsvis 1, 2 og 3 år.

10 oktbr. Nr. 1.

§ 6. Styret innstiller overfor representantskapet på ansettelse av administrerende direktør og ansetter funksjonærer for øvrig i selskapet og bestemmer disses lønns- og arbeidsvilkår.

Administrerende direktør skal ha prokura og ha den daglige ledelse av bedriften.

Styret kan også etter vedtak med ⅔ flertall i fulltallig styre gi prokura til andre funksjonærer.

§ 7. Styret er beslutningsdyktig når 5 medlemmer er til stede. Styret forplikter bedriften ved underskrift av formann og 1 medlem.

§ 8. Hver bedrift skal ha et representantskap på 15 medlemmer med personlige varamenn, hvorav 9 velges av Stortinget og 6 oppnevnes av Kongen eller den han gir fullmakt.

Representantskapet er beslutningsdyktig når 9 medlemmer er til stede.

Representantskapet trer sammen en gang hvert halvår eller så ofte styret eller representantskapets formann bestemmer det. Representantskapets formann og varaformann velges av representantskapet blant de av Stortinget valte medlemmer av representantskapet.

Representantskapet skal:

a. ansette administrerende direktør etter begrunnet innstilling fra styret og bestemme hans lønns- og arbeidsvilkår.
b. behandle halvårsrapporter fra styret om selskapets virksomhet.
c. avgi uttalelse om årsberetning og regnskap før de sendes vedkommende departement og Stortinget.
d. etter innstilling fra styret fordele bedriftens overskudd bortsett fra den fordeling som følger av § 10.
e. avgjøre etter begrunnet innstilling fra styret saker som gjelder kjøp eller salg av fast eiendom, nybyggingsarbeider av større omfang og opptak av lån over en grense som Kongen fastsetter. Slike lån må approberes av Kongen.
f. uttale seg om forslag til nye bevilgninger til beredskapsanlegg.
g. uttale seg om eller avgjøre saker som forelegges for representantskapet av Stortinget, vedkommende departement eller av styret.

§ 9. Det departement eller den institusjon som Kongen bestemmer, kan la seg representere i styret og representantskapet uten stemmerett.

Styrets og representantskapets godtgjørelse fastsettes av Kongen eller den han gir fullmakt.

§ 10. Av bedriftens netto-overskudd etter at nødvendige avskrivninger er foretatt, anvendes 10 % til ekstraordinære velferds-

formål for bedriftens funksjonærer og arbeidere og 15 % til gratiale til de samme. 10 oktbr. Nr. 1.

Beløpene anvendes og fordeles etter styrets nærmere bestemmelse.

§ 11. Styret skal utarbeide en ny pensjonsordning felles for bedriftens arbeidere og funksjonærer. I vedtektene for denne pensjonsordning treffes vedtak om hvilke av de ved bedriften ved overtakelsen ansatte arbeidere og funksjonærer skal ha høve til å bli medlem av denne nye pensjonskasse.

Styrets forslag til pensjonsordning forelegges representantskapet til uttalelse og Stortinget til godkjenning.

§ 12. Funksjonærer som ansettes ved bedriftene fra det tidspunkt Kongen bestemmer i medhold av § 1, går ikke inn under lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918.

§ 13. De bedrifter som omhandles i denne lov, er undergitt bestemmelsene i lov av 8 april 1938 om opplegging av reservefond m. v. i selskaper, § 1, første og siste ledd og annet ledds første avsnitt, § 2 og § 4.

§ 14. Kongen kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne lov.

§ 15. Denne lov trer i kraft straks.

Millombils lov *)[1]) um folk som kom burt i krigstida. 10 oktbr. Nr. 2.

§ 1. For dei tilfelle, då det er mest trulegt, at folk som kom burt i tida frå 9 april 1940 til 31 desember 1945, har mist livet ved fiendsferd, krigshendingar eller andre tilhøve som krigen var skuld i, gjeld fyresegnene i 1. kapitel §§ 1—7 og 15—17 i lov 12 oktober 1857 «om forsvundne og andre fraværende personer», med dei avvik som fylgjer av denne lova. Paragraffane 8—14 i den lova skal ikkje nyttast.

§ 2. Dei fristane som er fastsette i §§ 4 og 5 i lova frå 12 oktober 1857 skal i samme fylgd vera eit år og tri år. § 4 gjeld tilsvarande når den burtkomne openbart var i ålvorleg livsfare den siste tid det er kjent at han var i live. Siste punktum i § 5 i den nemnde lova gjeld ikkje.

Ervingane til den burtkomne, ektemaken hans og andre det kan ha rettsvikt for, kan reisa sak til å få dom for at han skal reknast for avliden. Påtalemakta har rett til å vera med i saka for

*) Kunngj. 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 39.
[1]) St.vedtak 3 oktober. Se Ot. prp. nr. 14. Innst. O. XXI. St.tid., forh. i Ot. s. 824—825; i Lt. s. 280.

10 oktbr. Nr. 2.

å ta vare på samfunnsgagnet og skal få varsling frå retten um saka. Retten skal sjølvmint syta for å få fram flest mogeleg upplysningar til trygd for rett avgjerd.

Elles gjeld fyresegnene i §§ 4—7 i lova frå 12 oktober 1857, men soleis at det som der er sagt um ervingane gjeld alle saksøkjarar.

§ 3. Kjem det fram upplysningar som gjev visse for at den burtkomne ikkje liver lenger, skal saka leggjast burt. Elles skal retten segja dom. Domen skal anten gå ut på at den burtkomne vert rekna for avliden, eller på frikjenning. Sakskostnadene skal saksøkjaren bera, soframt ikkje retten fastsett at dei skal takast av buet etter den burtkomne.

Dom som gjeng ut på, at den burtkomne vert rekna for avliden, skal fastsetja kva dag vert rekna for avferdsdagen. Det skal vera den dagen det er trulegt at den burtkomne døydde. Er det uråd å setja nokon slik dag, skal det vera den dagen fristane etter § 2, fyrste leden tek til. I domsslutningen skal det stå at det er denne lova som er domsheimelen.

Alle som har saksøkjingsrett etter § 2, andre leden, kan anka domen og krevja uppatt-taking. Det same gjeld påtalemakta og verje som er uppnemnd etter § 1 i lova frå 12 oktober 1857.

§ 4. Rettskraftig dom som gjeng ut på at den burtkomne vert rekna for avliden, gjeld for og mot alle og skal leggjast til grunn i alle høve der det har rettsvekt um den burtkomne er i live eller ikkje.

§ 5. Når dom som gjeng ut på at ein burtkomen vert rekna for avliden, er vorten endeleg, skal skifteretten ta seg av buet hans og luta det ut til dei som var ervingane hans på den fastsette avferdsdagen. Dette gjeld likevel ikkje i dei tilfelle som er nemnde i §§ 87 og 88 i skiftelova frå 21 februar 1930. Fresten etter § 87, jfr. § 83 nr. 1 i skiftelova, skal reknast frå den dagen domen vart endeleg.

§ 6. Når nettomidelen etter ein som kom burt i krigstida (jfr. § 1) ikkje er over 3 000 kronur, kan ektemaken eller ervingane hans, so snart fristane etter § 2 fyrste leden, jfr. lov 12 oktober 1857 §§ 4 og 5 er ute, krevja utan dom at midelen vert skift offentleg, som um den burtkomne var avliden den tid han kom burt. Kva tid det var, fastset skifteretten. Denne avgjerda kan skifteretten gjera um so lenge buet ikke er utluta. Fyresegnene i § 5 andre og tridje punktum gjeld tilsvarande.

§ 7. Liver den burtkomne, kan han innan 20 år frå den dagen som er fastsett i domen eller av skifteretten etter § 6, krevja midelen sin tilbake av dei som ervde han.

Vert det prova at den burtkomne døydde på eit anna tidspunkt enn det som stend i domen eller er fastsett av skifteretten etter

§ 6, kan dei som etter det er rette ervingane hans, krevja arve- 10 oktbr.
midelen utlevera. Kravet må setjast fram innen 10 år frå den fast- Nr. 2.
sette avferdsdagen.

Ingen erving er skyldig til å gjeva tilbake meir enn han tok imot.

Er den mottekne arven avhend eller uppbruka, er ervingen ansvarleg for det som var verdet på avhendings- eller uppbrukingstida, men ikkje meir enn ein like god ting av same slag er verd på den tid då tilbakesøkjingskravet vert reist. Kravet mot ervingen kan setjast ned eller falla burt, når det etter hans kår, eller etter tilhøva elles vart urimelegt at han svara fullt ut for dei verde han ikkje har lenger. I fall det mottekne er tapt utan at ervingen er skuld i det, er han andsvarsfri.

Inntekt som er innvunni av midelen fyrr det er sett fram krav etter fyrste eller andre leden, er ikkje ervingane andsvarlege for.

§ 8. Trygdesum som er utbetala etter endeleg dom etter § 2, kan trygdelaget krevja tilbake innan 20 år frå den fastsette avferdsdagen så framt det syner seg at den burtkomne liver eller at han døydde på eit slikt anna tidspunkt at trygdesummen ikkje skulde vore utbetala. Kravet kan setjast ned eller falla burt etter fyresegnene i § 7, fjorde leden. Pengesum som trygdelaget ikkje kan få tilbake frå mottakaren, skal reknast frå i det trygdelaget elles kan vera skuldig etter trygdeavtala.

Trygdelaget kan rekna trygdehøvet for upp- og avgjort med den utbetalinga det har gjort i samsvar med domen. I so fall gjeng det kravet som trygdelaget har, over på den attkomne.

§ 9. Har offentleg eller privat skipnad betala ut pensjon, livrente eller annan studnad i samsvar med endeleg dom etter § 2, kan det utbetalte ikkje krevjast att frå motakarane um det so syner seg at den burtkomne liver.

Men det som er utbetala gjeng frå i det studnadskravet som den tilbakekomne kan gjera gjeldande for den tida han var rekna for burtkomen.

§ 10. Fyresegnene i §§ 8 og 9 gjeld tilsvarande når ytingar som nemnt i desse paragrafane er utbetalt fyrr denne lova tok til å gjelda av di det vart rekna med at nokon som nemnt i § 1 vart avliden.

§ 11. Har ektemaken til den burtkomne gift seg uppatt, har endeleg dom etter § 2 den verknaden at det fyrste ekteskapet dermed er endeleg uppløyst. Dette gjeld jamvel um domen seinare vert avgilda eller brigda etter anke eller uppatt-taking. Elles stend ekteskapet ved makt, i fall den burtkomne er i live.

§ 12. Denne lova tek til å gjelda straks. Ho gjeld òg for saker som då er i gang med heimel i Kapitel 1 i lov 12 oktober 1857. Dom

10 oktbr. Nr. 2.

etter lova frå 12 oktober 1857 hindrar ikkje at sak vert reist etter fyresegnene i denne lova. I den nye saka kan retten — um han held det forsvarlegt — la vera å kalla inn den burtkomne etter reglane i § 6 i lova frå 12 oktober 1857.

Fresten etter fyrste punktum i § 15 i lova frå 12 oktober 1857 byrjar ikkje i noko tilfelle fyrr denne lova har teke til å gjelda.

10 oktbr. Nr. 3.

Midlertidig lov *)[1]) om forbud mot lønnsauke.

§ 1. Denne lov gjelder for all privat og offentlig virksomhet med unntak av statstjeneste som går inn under lov av 6 juli 1933 om forhandlingsrett for statstjenestemenn.

§ 2. Så lenge denne lov gjelder, må ingen lønnsauke finne sted uten å ha heimel i § 3.

Lønnsauke er:

a. å gi lønnstillegg av enhver art, såleis også dyrtidstillegg, gratialer, gaver, naturalytelser og andre former for bedring av lønns- og arbeidsvilkår,
b. å tilsette noen i ledig stilling på bedre vilkår enn fastsatt i gjeldende tariffavtale eller regulativ,

eller om tariffavtale eller regulativ ikke finnes, på bedre vilkår enn fastsatt i en på stedet gjeldende tariffavtale mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon,

eller, om heller ikke tariffavtale av sist nevnte art finnes, på bedre vilkår enn de som før gjaldt for stillingen,

c. å gi en som går over fra en stilling til en annen stilling av samme art innen samme yrke og sone, bedre vilkår enn i hans tidligere stilling, med mindre det ved tariffavtale eller regulativ er fastsatt en høgre lønnssats for stillingen ved den nye bedrift,
d. å sette bort i akkord, når prisene ikke er tariffestet, et arbeid med et forutsatt akkordoverskott som ligger høgre enn det som de faste akkordtariffer på stedet for medlemmer av Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon gir for tilsvarende arbeid,

eller, om en ikke har slik fast akkordtariff på stedet, å gjøre akkordavtale som vil gi et urimelig høgt akkordoverskott,

e. å garantere at et akkordarbeid skal gi en minstefortjeneste pr. time som ligger over gjeldende timelønn, uten at dette har heimel i tariffavtale,

*) Kunngjort 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 39.
[1]) St.vedtak 3 oktober. Se Ot. prp. nr. 103. Innst. O. XX. St.tid., forh. i Ot. s. 792—824; i Lt. s. 271—280.

f. å gi produksjonspremie uten som vederlag for tilsvarende produksjonsauke. 10 oktbr. Nr. 3.

§ 3. Budet i § 2 er ikke til hinder for

a. at det blir gjennomført indeksreguleringer som kan kreves i medhold av tariffavtale eller regulativ,
b. at det blir gitt dyrtidstillegg som kan kreves i medhold av tariffavtale eller regulativ,
c. at det blir gitt alders-, ansiennitets- eller opprykningstillegg som kan kreves i medhold av tariffavtale eller regulativ, og er fastsatt med bestemte beløp etter visse tidsrom,
d. at en bedrift med tariffestede minstelønnssatser kan gi den enkelte arbeider personlige tillegg etter dugleik og tjenestetid i bedriften når tillegget er i samsvar med fast og påviselig praksis, og lønnsnivået ved bedriften ikke derved blir auka,
e. at det blir gitt lønnsauke som er godkjent av Riksmeklingsmannen.

§ 4. Ingen må uten godkjenning av Riksmeklingsmannen

a. gi eller ta imot høgre lønn enn den som følger av gjeldende tariffavtale eller regulativ,
b. gjennomføre nye eller endre eldre tariffavtaler eller regulativ,
c. betale tantieme, gratiale eller andre vederlag av lignende art med større beløp enn gjennomsnittet for årene 1938 og 1939.

§ 5. Lønninger som er åpenbart urimelige kan settes ned av en nemnd med Riksmeklingsmannen som formann. Nemnda har ellers to medlemmer som med varamenn blir oppnevnt av vedkommende departement, et medlem med varamann etter framlegg av Norsk Arbeidsgiverforening og et medlem med varamann etter framlegg av Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon.

§ 6. Føresegnene om håndheving av prislovgivningen gjelder tilsvarende for håndhevingen av reglene i denne lov, likevel slik at Riksmeklingsmannen trer i stedet for Prisdirektoratet.

§ 7. Kongen kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av denne loven.

Gjøremål som Riksmeklingsmannen har etter denne lov, kan med samtykke av Departementet overføres til kretsmeklingsmennene eller særskilt oppnevnte meklingsmenn.

§ 8. Enhver har plikt til å gi de opplysninger meklingsmyndighetene krever for å gjennomføre loven og de forskrifter som blir gitt med heimel i § 7.

Likningsmyndighetenes taushetsplikt fritar ikke for å gi opplysninger etter første ledd.

10 oktbr. Nr. 3. § 9. Den som bryter de bud som er gitt i eller med heimel i denne lov eller som medvirker til det, straffes med bøter eller fengsel i opp til tre måneder, eller med begge disse straffer.

Forsøk straffes som gjort gjerning.

For uaktsom handling er straffen bøter.

§ 10. Denne loven tar til å gjelde straks. Den gjelder til utgangen av 1947.

Lønnsauke som har funnet sted etter 15 august 1947 og som ikke er i samsvar med reglene i §§ 2—4, taper sin gyldighet fra den dag loven tar til å gjelde.

10 oktbr. **Kongelig resolusjon** *) om at lov nr. 2 av 6 juni 1947 om Statens lånekasse for studerende ungdom trer i kraft fra 1 november 1947.

10 oktbr. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Røyken herred, Buskerud fylke.

10 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

I samsvar med § 2 punkt 1 i lov om offentlige tjenestemenn bemyndiges Samferdselsdepartementet til å ansette samferdselskonsulenter og personale for øvrig ved samferdselsnemndenes kontorer samt trafikkontrollører. Likeledes bemyndiges Samferdselsdepartementet i samsvar med tjenestemannslovens § 29 til å fastsette reglementer for de nevnte tjenestemenn.

10 oktbr. **Kongelig resolusjon.***)

Den frist som i lov av 7 juni 1918 om betinget fritaking for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skip § 1, første ledds siste punktum, jfr. lov av 16 juli 1920 § 2, er fastsatt for anskaffelse av ny tonnasje gjennom kontrahering eller innkjøp, forlenges i medhold av sistnevnte lovsted til utgangen av 1949.

10 oktbr. **Kongelig resolusjon.***)

Med hjemmel i mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd bestemmes:

§§ 2 og 10 i kongelig resolusjon av 15 august 1947 om investeringsfond for skogbruket skal lyde slik:

§ 2. Cellulose-, tremasse-, papir-, papp- og kartongfabrikker plikter å betale avgift til fondet på kr. 6 pr. m^3 tømmer og kubb fast mål for alt virke som leveres til bedriften i tiden fra 1 september

*) Kunngj. 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

1947 til 31 august 1948. Dersom de nevnte treforedlingsindustrier i dette tidsrom får levert i alt 3,5 mill. m³ tømmer og kubb, skal avgiften være kr. 8 pr. m³ tømmer og kubb fast mål. Tvist angående spørsmålet om hvor meget treforedlingsindustrien har fått levert avgjøres med endelig virkning av en nemnd hvor 2 medlemmer oppnevnes av Norges Skogeierforbund, 2 medlemmer av Norges Treforedlingsråd og 3 medlemmer, hvoriblant formannen, oppnevnes av Kongen. Formannen skal ha de for høyesterettsdommere foreskrevne egenskaper. 10 oktbr.

For kjøpt tømmer og kubb som er framdrevet av selgeren, antas levering å være skjedd når tømmeret er innmålt til kjøperen.

§ 10. De innkomne midler med fradrag av omkostninger som er forbundet med innkrevingen og utbetalingen skal brukes i sin helhet til investeringstilskudd til de skogeiere som leverer tømmer og kubb i driftsåret 1947—48. Skogeierne tilkommer kr. 3 pr. m³ virke som er berettiget til investeringstilskudd. Dersom industrien etter § 2 skal betale kr. 8 pr. m³, tilkommer skogeierne kr. 4 pr. m³ virke i investeringstilskudd. Beløpet skal tilstilles hvert enkelt matrikkelnummer.

Tilskuddet betales foruten for sliptømmer og kubb, også for skurtømmer og spesialtømmer av gran og furu.

Investeringstilskuddet skal så snart beregningen er gjennomført, settes på konto for hvert matrikkelnummer som tilkommer tilskudd. Det vil bli bundet til bruk i rasjonaliseringsformål på vedkommende skogeiendom i form av veibygging, kojebygging o. l.

Nærmere regler om utbetalingen og anvendelsen treffes av Landbruksdepartementet.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Drangedal herred, Telemark fylke. 11 oktbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativet for Laksevåg herred, Hordaland fylke. 11 oktbr.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Evje herad, Aust-Agder fylke, skal haldas i band eller forsvarlig innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter. 13 oktbr.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om innskrenkning i adgangen til innen Ullensaker herred, Akershus fylke, å slippe graokser på sambeite. 14 oktbr.

---

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

15 oktbr. Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av en del av Øvre Bjerkås gård, gnr. 68, bnr. 1 i Asker herred, Akershus fylke, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

15 oktbr. Skrivelse *) Fra Forsyningsdepartementet om at lov om bygningsvesenet og lov om brannvesenet skal gjøres gjeldende for et strøk av Ballangen herred, Nordland fylke.

17 oktbr. Nr. 1. Lov *)[1]) om endringer i lov av 10 mai 1935 om høgre almenskoler.

I.

Følgende bestemmelser i lov av 10 mai 1935 om høgre almenskoler skal lyde slik:

§ 4, siste avsnitt:

Den 4-årige realskolen er beregnet på kvinnelige elever, og bygger på folkeskole med eller uten undervisning i et fremmed språk.

§ 13. Som nytt annet, tredje og fjerde ledd tilføyes:

Elevtallet bør ikke i noen klasse overstige 30. I de to øverste klasser i gymnaset og den øverste klasse i realskolen tas ikke opp nye elever når vedkommende klasse har 27 eller flere elever.

Når det gjelder å skaffe skolens egne gjensittere plass, kan elevtallet midlertidig økes til 32. I avgangsklassene må det dog ikke gå over 30 uten i rent særlige tilfelle.

De første 5 år etter at denne lov trer i kraft kan Overstyret dispensere fra bestemmelsene om elevtallet i klassene når det foreligger spesielle grunner. Dog må elevtallet i en klasse ikke under noen omstendighet overstige 35.

§ 24. Forser en elev seg mot sømmelighet eller god orden, skal det anvendes irettesettelse eller andre lempelige refselsesmidler. Viser en elev tross eller forsømmelighet eller skjødesløs atferd, og en irettesettelse ikke hjelper, blir hjemmet å underrette om forholdet. Hvis hverken skolens eller hjemmets påvirkning fører fram, kan skolerådet beslutte at eleven skal utelukkes fra skolen for en tid av inntil 1 måned. Forser en elev seg på grovere måte, kan skolerådet beslutte at eleven skal utelukkes fra skolen for inntil 1 måned, selv om eleven ikke tidligere har gjort seg skyldig i noen forseelse. Er rektor (bestyrer) ikke enig i forslag om utelukkelse, kreves minst

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

[1]) St.vedtak 29 september. Se Ot. prp. nr. 39. Innst. O. nr. 148. St.tid., forh. i Ot. s. 727—729; i Lt. s. 255.

to tredjedels flertall av samtlige skolerådets medlemmer for at beslutningen skal være gyldig. 17 oktbr. Nr. 1.

Legemlig straff må ikke anvendes.

§ 28, første, annet og tredje ledd.

For statsskoler med gymnas og for 2-årige statsrealskoler gjelder:

Bestyreren har titelen rektor. De øvrige faste lærere er lektorer og adjunkter. Hvilken utdannelse de skal ha bestemmes ved lov. I ferdighetsfag kan også ansettes andre faste lærere.

Rektorer, lektorer og adjunkter utnevnes av Kongen. Andre faste lærere ansettes av Overstyret. Ingen kan utnevnes til lektor eller adjunkt, eller ansettes som fast lærer før han i 2 år har vært konstituert som sådan, og etter denne prøvetid skal han ha endelig ansettelse eller fratre stillingen. Dog kan fast ansettelse meddeles straks hvis vedkommende har vært ansatt eller konstituert minst 2 år i lavere stilling i den høgre skole.

Enhver som heretter blir utnevnt til eller ansatt som fast lærer ved statsskole er på forlangende av Overstyret pliktig til å gå over i tjeneste i tilsvarende stilling og på uforandrede lønnsvilkår ved annen statsskole eller kommunal skole enn den han tidligere tjenestegjorde ved, om denne skole blir besluttet nedlagt, omorganisert eller innskrenket.

Overstyret kan etter innstilling av forstanderskapet midlertidig ansette et begrenset antall lektorer med halvt timetall og halv lønn. Ansettelsen skjer på 3 måneders oppsigelse og må ikke vare utover 3 år uten ny konkurranse. Til ansettelse i halv lektorpost kreves:

1) at ansøkeren er kvalifisert til og forplikter seg til å utføre vitenskapelig, populærvitenskapelig eller faglitterært arbeid ved siden av sin skolepost,
2) at ansøkeren har tjenestgjort med fullt timetall ved en høgre skole minst ett år. Når innehaveren av halv lektorpost fratrer, skal de timer som har vært tillagt posten kunngjøres ledige.

Som nytt siste ledd tilføyes:

Overstyret fastsetter de faste læreres timetall i forhold til arbeidsbyrden, etter forslag fra rektor. Lærere som bare underviser i boklige fag, er pliktige til å undervise inntil 24 timer ukentlig, ved landsgymnas inntil 22 timer ukentlig. Er elevtallet i klassene lite, kan slike lærere pålegges inntil 26 timer. Lærere som vesentlig underviser i ferdighetsfag, er pliktige til å undervise inntil 28 timer.

§ 29. For statsskoler som ikke kommer inn under § 28, for kommunale, fylkeskommunale og interkommunale skoler gjelder:

17 oktbr. Nr. 1.

Bestyreren skal være rektor eller lektor. Stortinget avgjør hvilke bestyrerstillinger skal være rektorater.

De øvrige faste lærere er lektorer og adjunkter. Rektorer, lektorer og adjunkter skal ha samme utdannelse som de tilsvarende grader ved Statens skoler (§ 28). Hvor Undervisningsrådet finner det forsvarlig, kan det også ansettes faste lærere med annen utdannelse.

Bestyrere og lærere ansettes av Overstyret. Ingen kan ansettes som fast lærer før etter en prøvetid av 2 år. Dog kan en lærer få fast ansettelse straks, hvis han har vært ansatt eller konstituert minst 2 år i lavere stilling i den høgre skole. De er undergitt forpliktelsen i nærværende lovs § 28, 4. og siste ledd.

Om halve lektorposter gjelder det som er bestemt i § 28, 5. ledd.

Når forstanderskapet (skolestyret) forlanger det, kan rektorer, lektorer, adjunkter og andre faste lærere avskjediges av Overstyret når de viser utilbørlig forhold eller for øvrig er uskikket til å røkte sin stilling forsvarlig. For at en lærer skal kunne avskjediges, må minst to tredjedeler av skolestyrets medlemmer være enige om å forlange det.

Overstyret antar det nødvendige antall timelærere på 3 måneders oppsigelse.

§ 39. I. For hver statsskole skal det være et forstanderskap som er således sammensatt:

a) (Uforandret).

b) For 4-årige gymnas, 6-årige vintergymnas og dermed kombinerte realskoler og for selvstendige realskoler:

1. Skolens rektor (bestyrer).
2. Fire medlemmer tilforordnet av Overstyret for 4 år.
3. 1 medlem valgt av vedkommende kommunestyre for 4 år ad gangen.
4. 1 medlem valgt av og blant skolens lærerpersonale for 2 år ad gangen.

For de under 2, 3 og 4 nevnte medlemmer velges et like stort antall varamenn.

Fra bestemmelsen under punkt b) kan Overstyret gjøre avvik hvor særlige forhold gjør seg gjeldende.

II. For kommunale høgre almenskoler skal vedkommende skolestyre være forstanderskap.

III. For mulige fylkeskommunale og interkommunale skoler og for kommunale skoler som delvis drives for legatmidler bestemmer Overstyret hvordan forstanderskapet skal sammensettes.

§ 42. Slutten av første avsnitt: 17 oktbr.
Det samme gjelder elever ved de realskoler som drives av staten Nr. 1.
eller som fylkeskommunale skoler.

§ 44. Siste punktum endres til:
Også andre ubemidlede eksaminander kan fritas når de søker om det.

II.

Endringen i § 28 siste ledd trer i kraft etter Kongens nærmere bestemmelse. De øvrige endringer trer i kraft fra 1 august 1947.

Lov *)[1]) om godkjenning av bilverksteder. 17 oktbr.
§ 1. Vedkommende departement kan for visse områder eller Nr. 2.
for hele riket bestemme at reparasjons- og vedlikeholdsarbeider på motorvogn mot vederlag, bare må utføres av verksted hvis leder og utstyr er godkjent av den bilsakkyndige.

Dennes avgjørelse kan innankes for departementet.

Alminnelig daglig ettersyn og vedlikehold som går inn under begrepet service, kommer ikke inn under bestemmelsene i denne lov.

Godkjenning som nevnt gir ikke rett til i strid med lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 å utføre arbeid som hører inn under et håndverksfag. Den som har næringsbrev på håndverk etter håndverkslovens § 2, første og annet ledd, trenger ikke godkjenning etter denne lov for å utføre arbeid som hører inn under håndverket.

§ 2. Departementet gir nærmere forskrifter til gjennomføring og utfylling av denne lov, således om vilkårene for godkjenning, om kontroll med godkjente verksteder og om avgifter til det offentlige for godkjenning og kontroll.

Avgifter som nevnt i første ledd, kan drives inn ved utpanting.

§ 3. Den som forsettlig eller uaktsomt foretar reparasjons- eller vedlikeholdsarbeid på motorvogn i strid med bestemmelser gitt med hjemmel i denne lov eller medvirker til dette, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

Kongelig resolusjon.*) 17 oktbr.
I medhold av lov om innførsel og omsetning av brennevin m. v. av 5 april 1927 § 35 fastsettes følgende forskrifter om kontroll med salg av alkoholholdige essenser:

§ 1. Salg til forbrukere av alkoholholdige essenser i mengde over 50 gram kan bare skje etter særskilt kjøpetillatelse utstedt av

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 40.
[1]) St.vedtak 29 september. Se Ot. prp. nr. 101, 1945—46. Innst. O. XIX. St.tid., forh. i Ot. s. 729—742; i Lt. s. 255—265.

17 oktbr. politiet (herunder på landet lensmannen) på kjøperens hjemsted. Slik tillatelse kan bare gis til den som skal bruke varen i næringsvirksomhet, i større felleshusholdning eller i læreinnretning.

Salg til forbrukere av alkoholholdige essenser i mindre mengde enn nevnt i første ledd er forbudt dersom det er grunn til å tro at varen vil bli misbrukt.

§ 2. Brott på disse forskriftene er straffbart, jfr. rusdrikkloven § 47.

§ 3. Disse forskrifter trer i kraft 1 november 1947.

17 oktbr. **Kongelig resolusjon.***)

Med heimel i § 4 i midlertidig lov av 30 juni 1947 om tillegg til lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 og med heimel i § 7 i midlertidig lov om forbud mot lønnsauke av 10 oktober 1947 blir fastsatt følgende forskrifter om kontroll med lønns- og arbeidsvilkår:

§ 1. *Tariffavtaler og regulativ som trenger godkjenning.*

Alle tariffavtaler og regulativ som er kommet i stand eller endret etter 15 august 1947 trenger godkjenning av Riksmeklingsmannen. Lønnsauke etter 15 august 1947 som ikke er i samsvar med reglene i §§ 2—4 i midlertidig lov om forbud mot lønnsauke av 10 oktober 1947 taper sin gyldighet fra 10 oktober 1947.

Tariffavtaler der hverken Norsk Arbeidsgiverforening, Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon eller et forbund som står i Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon er part, og som er gjort eller endret i tida fra 8 mai 1945 til 15 august 1947 trenger godkjenning av Riksmeklingsmannen.

§ 2. *Individuelle lønnsavtaler som trenger godkjenning.*

1. Er lønns- og arbeidsvilkåra ikke fastsatt i tariffavtale eller regulativ, skal lønnsauke etter 15 august 1947 som ikke er i samsvar med §§ 2—4 i midlertidig lov om forbud mot lønnsauke, ikke gjelde fra 10 oktober 1947. Det dyrtidstillegg på 5 øre pr. arbeidd time, som etter avtale mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon gjelder fra 1 september 1947, kan og betales i arbeidsforhold som ikke går inn under denne avtalen uten at godkjenning trengs.
2. Er lønnsvilkåra for ny stilling som ikke går inn under gyldig tariffavtale eller regulativ, avtalt etter 15 august 1947, trenger avtalen godkjenning av Riksmeklingsmannen. Han kan med

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

bindende virkning fastsette de lønnsvilkår som skal gjelde fra 10 oktober 1947. Foreligger det en tariffavtale for medlemmer av Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon på samme sted og for tilsvarende arbeid, kan disse lønns- og arbeidsvilkår avtales uten at godkjenning trengs. Lønn i ny stilling som med dyrtidstillegg, verdien av fritt opphold eller andre fordeler ikke ligger over kr. 4 000,— trenger ikke godkjenning, forutsatt at det gjelder en hovedstilling. 17 oktbr.

3. Individuell lønnsavtale som er opprettet i tida fra 8 mai 1945 til 15 august 1947 er ikke gyldig med mindre den
   a. er i samsvar med tariffavtale,
   b. er i samsvar med regulativ opprettet før 8 mai 1945,
   c. har gitt de samme dyrtidstillegg som er avtalt mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon,
   d. gjelder en årslønn som ikke kommer over kr. 8 000,—, med tillegg av enhver art,
   e. er godkjent av meklingsmyndighetene.

§ 3. *Plikt til å skrive ut akkordseddel. Akkordoppgjør.*

1. Blir et arbeid utført i akkord etter satser som er fastsatt i gyldig tariffavtale (fast akkordtariff) skal partene i arbeidsforholdet:
   a. skrive ut akkordseddel når akkorden settes ut. Akkordseddelen skal nevne tariffavtalen, akkordtariffens postnummer og pris samt hvor stort laget er.

      Har arbeiderne etter tariffavtalen krav på tillegg til akkordtariffens enhetspris, skal akkordseddelen nevne heimelen for slikt tillegg og hvor stort tillegget skal være.
   b. Før endelig oppgjør blir gitt skal arbeidet være målt, talt opp eller rekna ut på forsvarlig måte. Akkordseddelen skal være til stede ved målinga, opptellinga eller utrekninga. Akkordoppgjøret (måling, opptelling, utrekning), skal være skriftlig og skal spesifiseres, og vise til de forskjellige postnummer i den akkordtariff der prisene er fastsatt. Tillegg som er gitt skal spesifiseres særskilt, og tariffens heimel for at tillegget er gitt, skal nevnes.

      Det er ikke tillatt å slå sammen to eller flere poster til én post i akkordoppgjøret, og heller ikke å blande andre akkorder inn i priser som er fastsatt i akkordtariffen.

      Akkordoppgjøret skal nevne de forskott som er betalt på akkorden og sluttsummen. Det skal gjøres rede for de

17 oktbr. timer som er brukt til de arbeider som blir betalt etter den faste akkordtariff.

2. Ved akkorder som ikke er tariffestet skal partene i arbeidsforholdet:
   a. skrive ut akkordseddel når akkorden settes ut, med spesifisert opgave over hvor stort laget er, arten og omfanget av arbeidet, måten det skal utføres på, den masse som er forutsatt, den enhetspris som legges til grunn, den pris som er avtalt og den tid som er tenkt å gå med til akkordarbeidet.
   b. Før endelig oppgjør blir gitt skal arbeidet være målt, talt opp eller rekna ut på forsvarlig måte. Akkordoppgjøret skal være skriftlig med spesifisert oppgave over det som er nevnt under 2 a, den tid som er brukt, forskott som er betalt og sluttsummen.

§ 4. *Plikt til å søke opplysning om tidligere lønnsforhold.*

Ved tilsetting av arbeider eller funksjonær skal arbeidgiveren før tilsettinga gjøre seg kjent med den lønn vedkommende arbeider eller funksjonær hadde i sin forrige stilling.

Har arbeideren eller funksjonæren ikke arbeidsbevis eller attest med opplysning om den lønn han hadde i sin forrige stilling, skal arbeidsgiveren søke opplysning herom hos den forrige arbeidsgiver, som har plikt til å gi slik opplysning.

§ 5. Brott på disse forskriftene er straffbart, jfr. § 5 i midlertidig lov av 30 juni 1947 om tillegg til lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 og § 9 i midlertidig lov om forbud mot lønnsauke av 10 oktober 1947.

§ 6. Disse forskriftene tar til å gjelde straks.

Forskrifter gitt ved kongelig resolusjon av 30 juni 1947 holder opp å gjelde.

17 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

I kongelig resolusjon av 17 oktober 1930 om bestemmelser om overlosdistrikter, losoldermannskaper, loskretser og losingsdistrikter gjøres følgende endring:

Haugesund losoldermannskap rettes til Kopervik losoldermannskap.

17 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 13 i lov av 11 juli 1947 om sammenslutning av Oslo og Aker kommuner fastsettes:

De gjøremål som etter håndverksloven av 25 juli 1913 og plakat angående avleggelse av svenneprøver og kontrollen dermed

av 25 oktober 1918 med tillegg for tiden utføres av lensmennene i Østre og Vestre Aker, Ullern og Nordstrand overføres fra 1 januar 1948 til Oslo Byfogedembete, II avdeling. 17 oktbr.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om tillegg til politivedtekten for Lødingen herred, Nordland fylke. 17 oktbr.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring i vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Nesodden herred, Akershus fylke. 17 oktbr.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven skal gjøres gjeldende for et område av Gran herred, Opland fylke. 17 oktbr.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om at brannloven skal gjøres gjeldende for Sola og Tananger bygningsdistrikter, Rogaland fylke. 17 oktbr.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om at lov om byggningsvesenet skal gjøres gjeldende for Trofors i Grane herred, Nordland fylke. 17 oktbr.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om at lov om byggningsvesenet og lov om brannvesenet skal gjøres gjeldende for Nordvågen i Kjelvik herred, Finnmark fylke. 17 oktbr.

Skriv *) frå Justisdepartementet om brigde i politivedtekti for Nærøy herad, Nord-Trøndelag fylke. 18 oktbr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Enkefru Gjertrude Amlands legat» til skipsføreres enker med uforsørgede barn, opprettet ved Augusta Amlands testament av 19 oktober 1936. 18 oktbr.

Skriv *) frå Sosialdepartementet om ålmenne helseføresegner for Florø. 18 oktbr.

Fiskeregler *) for Etnedal herred, Opland fylke. 20 oktbr.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om endring av § 10, 4. ledd i politivedtekten for Ytterøy herred, Nord-Trøndelag fylke. 20 oktbr.

*) Kunngj. 3 november i Lovtid. 1 nr. 41.
**) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

22 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru Ragnhild Gerrards Legat» til trengende eldre damer hjemmehørende i Kristiansand S., opprettet ved grosserer Sven Gerrard og datter Agnes Peersens gavebrev av 29 august 1947.

22 oktbr. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om at den som i Bodø gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, fra 1 januar 1948 skal ha bevilling.

22 oktbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Norges Eiendomsmeglerforbund hvori uttales at eiendomsmeglere i henhold til lov av 24 juni 1938 nr. 13 § 12, siste ledd, sammenholdt med lov av 11 april 1885 med tilleggslov av 24 juni 1915 § 3, jfr. § 5, har rett til å kassere stempelmerker i de tilfelle hvor de foretar oppgjøret og således er ansvarlig for stempelavgiftens riktige erleggelse.

22 oktbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at brannloven skal gjøres gjeldende for et område i Lund herred, Rogaland fylke.

22 oktbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om utvidelse av grensene for Ålgård brann- og bygningskommune, Rogaland fylke.

22 oktbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering for en del eiendommer ved Ekebakken og atkomstveg fra Hellevegen til utparselleringsfeltet, Bergen, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

23 oktbr. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Otterøy herred, Nord-Trøndelag fylke.

23 oktbr. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om at den som i Målselv herred, Troms fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 januar 1948 skal ha bevilling.

23 oktbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at enhver eier eller besitter av hund i Øyer herred, Opland fylke, skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

*) Kunngj. 3 november i Lovtid. 1 nr. 41.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at einkvar som er eigar eller innehavar av hund i Lom herad, Opland fylke, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter. 23 oktbr.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at enhver eier eller besitter av hund i Skånland herred, Troms fylke, skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 23 oktbr.

Provisorisk anordning *) om midlertidig vassdragsregulering for tidsrommet inntil 1 juli 1948. 24 oktbr.

§ 1. Kongen kan tillate midlertidig vassdragsregulering for tidsrommet inntil 1 juli 1948.

Med de avvikelser som følger av denne anordning skal reglene i lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 gjelde tilsvarende for midlertidige reguleringer. Dog skal lovens § 10, § 16, punkt 2 og 5, og § 17 ikke gjelde for slike reguleringer og den frist som er nevnt i § 6, punkt 1, annet punktum, skal være en uke.

I den utstrekning det i det enkelte tilfelle finnes forsvarlig og tvingende nødvendig av hensyn til å få reguleringen gjennomført så raskt som mulig, kan vedkommende departement dessuten fravike bestemmelsene i nevnte lovs § 6, punkt 2.

§ 2. Når tillatelse som nevnt i § 1 er gitt, kan vedkommende departement samtykke i at nødvendig grunn m. v. (jfr. vassdragsreguleringslovens § 16, punkt 1) skal avstås før erstatningen er fastsatt og uten frist etter skjønnslovens § 55. Tilsvarende gjelder for skade og ulempe som reguleringen kan føre med seg.

Ekspropriasjonsskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som departementet fastsetter. Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fastsatt.

Staten innestår for at erstatningen blir betalt. Departementet kan kreve at eksproprianten stiller slik sikkerhet for erstatningen som departementet fastsetter.

§ 3. I tillatelse etter § 1 kan det bestemmes at erstatning for skade og ulempe ved reguleringen skal fastsettes av en nemnd på 5 medlemmer som med varamenn oppnevnes av justitiarius i Høyesterett når det gjelder regulering for statens regning, og ellers av vedkommende departement. Formannen og varamannen for ham må fylle vilkårene for å kunne være høyesterettsdommer.

Nemndas skjønn kan ikke prøves ved overskjønn. Anke hører

[1]) Kunngj. 3 november i Lovtid. 1 nr. 41.

24 oktbr. under Høyesterett og kjæremål under Høyesteretts kjæremålsutvalg. Ankefristen er fire uker og kjæremålsfristen syv dager.

Betalingen til medlemmene av nemnda fastsettes av vedkommende departement.

Nemnda avgjør i hvert enkelt tilfelle i hvilken utstrekning juridisk og teknisk hjelp for de innstevnte har vært påkrevd og fastsetter under hensyn hertil godtgjøringen for slik bistand.

Det skal påses at parter med likeartede interesser som ikke står i strid, så vidt mulig nytter samme bistand.

§ 4. Denne anordning trer i kraft straks.

24 oktbr. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av § 4 i lov av 9 mai 1947 om å lengja frestar etter patent-, varemerke- og mønsterlovene av 2 juli 1910 bestemmes under forutsetning av gjensidighet, at nevnte lovs fristbestemmelser for så vidt angår fornyelse av registrerte varemerker til og med 30 juni 1948 skal gjelde til fordel også for personer og virksomheter som er hjemmehørende i U. S. A.

24 oktbr. **Kongeleg resolusjon.***)

I samhøve med § 4 i millombils lov frå 10 juli 1936 til å fremja omsetnaden av jordbruksvaror, jfr. lov frå 2 august 1946, vert fastsett desse føresegner om avgift på omsetnaden av pelsdyrskinn:

1. Inntil vidare men ikkje utover 31 oktober 1948, skal det svarast avgift ved fyrste gongs omsetning av rå, ureidde skinn av rev og mink som er ala i pelsdyrgard.
2. Avgifta som skal svarast av seljaren, vert fastsett til 2 % av salssumen (tilslagssumen ved auksjonssal).
3. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

24 oktbr. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Fjære herred, Aust-Agder fylke.

24 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

I det ved kongelig resolusjon av 8 mars 1935 utferdigede reglement for Norges Veterinærhøgskole gjøres følgende endringer:

1) § 2, annet avsnitt skal lyde:
En første avdeling i 2 avsnitt på henholdsvis 2 og 3 semestre, en annen avdeling i 2 avsnitt på henholdsvis 3 og 2 semestre og en tredje avdeling på 1 semester.

*) Kunngj. 3 november i Lovtid. 1 nr. 41.

2) § 5, første avsnitt skal lyde: 24 oktbr.
Veterinæreksamen skal holdes i 3 avdelinger, for første og annen avdelings vedkommende i 2 avsnitt i hver avdeling.
3) Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. 24 oktbr.
Sjøforsvarets intendanturoffiserers forening anerkjennes som forhandlingsberettiget etter lov av 6 juli 1932 nr. 12 § 2, jfr. § 3.

Kongelig resolusjon.*) 24 oktbr.
Det treffes bestemmelse om endringer i kongelig resolusjon av 13 juni 1947 om rasjonering av bensin, overdragelse av motorkjøretøyer og om kjøretillatelser således:
a) Bestemmelsene i resolusjonens avsnitt I om rasjonering av bensin oppheves.
b) Resolusjonens avsnitt III om kjøretillatelse for motorkjøretøyer skal lyde:
Kjøretillatelse for motorkjøretøyer m. v. Det er forbudt å bruke motorkjøretøy med norsk kjennemerke uten kjøretillatelse eller utrykkingstillatelse fra Vegdirektoratet eller den det gir fullmakt. Likeledes er det forbudt å bruke motorkjøretøy i strid med de vilkår som måtte være fastsatt i tillatelsen.
For bruk av andre trafikkmidler enn foran nevnt såsom motorbåter og fly, kan innskrenkende bestemmelser fastsettes av Samferdselsdepartementet.
Nærværende kongelige resolusjon trer i kraft 1 november 1947.

Skriv*) frå Forsyningsdepartementet om endring i regulativ 24 oktbr.
for oppmålingsarbeid og handsaming av bygningssaker for Stranda bygningsdistrikt, Møre og Romsdal fylke.

Skrivelse**) fra Sosialdepartementet om at den som i Gamvik herred, Finnmark fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 januar 1948 skal ha bevilling. 25 oktbr.

Skrivelse fra Sosialdepartementet. 27 oktbr.
I henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 bestemmer departementet at Askvoll og Stangfjord jordmordistrikter fra 1 oktober 1947 å regne slåes sammen til ett distrikt under navnet: Askvoll jordmordistrikt.

*) Kunngj. 3 november i Lovtid. 1 nr. 41.
**) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 42.

27 oktbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Dalene i Kristiansand, samt om at vedtekter til regulering av bydelene i landdistriktene på vestsiden i Kristiansand oppheves for så vidt angår det nå regulerte område.

27 oktbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring i betalingsregulativ for oppmålingsforretninger i Mo.

27 oktbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at lov om bygningsvesenet og lov om brannvesenet skal gjøres gjeldende for et område av Båtsfjord i Vardø herred, Finnmark fylke.

28 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Dr. med. Alexandra Ingiers legat» til vitenskapelige stipendier til begavede studerende og unge kandidater ved Det medisinske og Det historisk-filosofiske fakultet, opprettet ved testament av 11 november 1939.

28 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «L. Meltzers Høiskolefond» for Bergens Universitet, opprettet ved testament av 28 november 1935 med kodisill, datert 24 juni 1943.

30 oktbr. **Lov** *)[1]) om Noregs Småbruk- og Bustadbank.

Kapitel 1.

Noregs Småbruk- og Bustadbank.

§ 1. Formålet.

Noregs Småbruk- og Bustadbank (før den Norske Stats Småbruk- og Boligbank) har til formål å yta lån til å reisa, kjøpa, utvida og kosta på bruk og til å reisa, utvida og kosta på bustader.

§ 2. Fond og innlån.

Banken har eit grunnfond av statsmidel skipa på den måten og så stort som Stortinget fastset. Fondet høyrer staten til, men kan ikkje krevjast attende så lenge banken har skuld.

Bankstyret kan med samtykke frå vedkomande departement ta innlån opp til ti gonger den summen grunnfondet er på. Staten er ansvarleg for at rente og avdrag på låna blir rett betalte.

Departementet gjev nærmare reglar om grunnfond og innlån.

*) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 42.

[1]) St.vedtak 4 juli. Se Ot. prp. nr. 110, 1945—46. Innst. O. XI. St.tid., forh. i Ot. s. 579—598; i Lt. s. 199—204.

§ 3. Almenne reglar om utlån. 30 oktbr.

Dei låna banken yter, skal betalast ut i pengar med heile summen lånet lyder på. Det skal svarast rente av låna etter den rentefoten som Stortinget til kvar tid har fastsett. Avdrag på låna skal betalast i samsvar med det som er fastsett nedafor for dei ulike slag lån, likevel slik at lånaren kan svara større avdrag enn fastsett eller løysa inn heile lånet på ein gong.

Staten svarar dei tapa banken har på lånarar eller garantistar som ikkje greier skyldnadene sine.

§ 4. Styreskipnad.

Hovudstyret og avdelingsstyra i Kongeriket Noregs Hypotekbank skal òg stå føre verksemda i Noregs Småbruk- og Bustadbank. Forretningane skal delast mellom hovudsætet og avdelingskontora, og banken skal arbeida i samsvar med nærmare forskrifter som Kongen gjev. Når ei avgjerd i denne lova er lagd til bankstyret, kan anten hovudstyret eller avdelingsstyret ta avgjerda om ikkje anna er serskilt fastsett.

§ 5. Plikter for bankstyret.

Hovudstyret står føre verksemda i banken og har ansvar for at han blir driven fullnøyande etter gjeldande lov og føresegner. Bankstyret prøver lånsøknadene og avgjer om lån skal ytast og kor stort det skal vera. Det skal ta omsyn både til garantistane og til banken.

Kvart fjerdingår sender hoveudstyret eit utdrag av rekneskapen til departementet og når rekneskapsåret er ute, ei melding om verksemda saman med ei oppgåve over det garanti- og lånansvaret som kvar einskild kommune har til banken. Denne meldinga skal kvart år sendast til Stortinget og skal prentast anten heilt ut eller i utdrag.

§ 6. Tilsyn og ettersyn.

Banken står under tilsyn av departementet. Riksrevisjonen held ettersyn med forretningsførsla i banken når ikkje departementet har serskilt fastsett noko anna.

§ 7. Styringskostnad.

Staten ber utgiftene med bankstyringa etter løyving av Stortinget.

Stortinget fastset vederlaget til medlemene i hovudstyret og avdelingsstyra. Like eins løna til tenestemennene.

30 oktbr.

Kapitel 2.

Småbruk- og bustadnemnder.

§ 8. Vanlege småbruk- og bustadnemnder.

I kvart herad skal det vera ei småbruk- og bustadnemnd. Medlemene i jordstyret er samstundes medlemer i småbruk- og bustadnemnda, som attåt har ein formann oppnemnd av bankstyret. Er det skipa meir enn eit jordstyre i eit herad, skal det vera like mange småbruk- og bustadnemnder, men det skal vera same formann for desse nemndene. Bankstyret kan òg nemnda opp same mann til nemndformann i meir enn ein kommune.

Formannen blir oppnemnd til så lenge, men ikkje for meir enn fire år. Kvar som ikkje har fylt 60 år, er pliktig til å ta mot oppnemning. Men den som har gjort teneste i fire år, kan krevja seg friteken i like lang tid. Bankstyret kan når som helst kalla oppnemninga tilbake. Men formannen kan da anka saka inn for departementet til endeleg avgjerd. Ankefristen er åtte dagar, rekna frå den tida formannen fekk melding om tilbakekallinga.

§ 9. Serskilde bustadnemnder.

I kvar by skal det vera ei bustadnemnd. I herad kan bankstyret etter framlegg eller fråsegn frå heradstyret gjera vedtak om å skipa serskild bustadnemnd. I så fall skal nemnda etter § 8 kallast småbruksnemnd og berre ha å gjera med lån etter kap. 3 og 4. Er det meir enn ei sokn i heradet, kan bankstyret etter framlegg eller fråsegn frå heradstyret fastsetja at det skal vera serskild nemnd for kvar sokn.

Bustadnemnda har tre medlemer, ein formann oppnemnd av bankstyret og to medlemer valde av kommunestyret. Om formannen gjeld det som er fastsett i § 8, på tilsvarande måte. Dei to andre medlemene med varamenn blir valde for fire år mellom dei i kommunen som står i det kommunale røysterettsmanntalet. Minst ein av medlemene skal vera bygningskunnig. Kvar som ikkje har fylt 60 år, er pliktig til å ta mot val, men den som har gjort teneste i fire år, kan krevja seg friteken i like lang tid.

Bankstyret eller kommunestyret kan ta kommunevalde medlemer eller varamenn fri frå ombodet når dei forsømer pliktene sine eller på annan måte syner seg uskikka. Blir nokon teken fri, kan han innan åtte dagar etter han fekk melding om det, anka saka inn for departementet til endeleg avgjerd. Når ankefristen er ute, eller saka er endeleg avgjord, skal kommunestyret straks velja ny medlem eller varamann som gjer teneste for resten av valbolken.

§ 10. Om arbeidet til nemndene. 30 oktbr.

Bankstyret gjev føresegner om dei gjeremåla nemnder, nemndutval, takstutval og nemndformenn skal ha, om førehavingsmåten, om samarbeid mellom småbruk- og bustadnemnder og jordstyre og om korleis nemndene elles skal arbeida, og om betaling for takstar og etterrøkingar. Banken og departementet kan påleggja nemndene serlege gjeremål utanom dei vanlege.

Småbruk- og bustadnemnda er vedtaksfør med fire medlemer, når nemndformannen og formannen eller varaformannen i jordstyret er med. Står røystene likt, gjer nemndformannen utslaget. Dei serskilde bustadnemndene er ikkje vedtaksføre utan alle medlemene er til stades.

Ingen må vera med når ei sak er føre som han sjølv eller ektemaken hans har personleg interesse i, eller som gjeld nokon han er i skyldskap eller mågskap med i opp- eller nedstigande line eller i sideline så nær som syskenbarn.

§ 11. Vederlag for nemndarbeid.

Nemndformannen har fast årsløn og attåt betaling for takstar likt med dei andre medlemene i nemnda, jfr. §§ 10 og 41. Bankstyret fastset årsløna etter at kommunestyret har hatt høve til å seia si meining. Er det meir enn ein kommune i eit formannsdistrikt, blir løna til formannen fastsett serskilt for kvar kommune. Dei vedtaka som bankstyret gjer om løna, kan både kommunen og nemndformannen anka inn for departementet. Banken og kommunekassa ber kvar sin halvpart av løna. Kommunen ber dei andre utgiftene nemndene har. Banken kan avgjera om ein nemndformann skal få skysspengar for reiser over ei viss lengd. Banken betaler utgiftene til dette.

Dei andre medlemene har ikkje anna vederlag enn betaling for takstar (§ 10) og for etterrøkingar (§ 20, jfr. § 41). Banken svarar utlegga til takst.

Bankstyret kan, når det finn grunn til det, gje reglar om serskilt vederlag til nemndene for gjeremål etter § 10, fyrste leden, siste punktet.

Kapitel 3.

Småbrukslån til einskildmenn.

§ 12. Kva lån kan ytast til.

Lån etter dette kapitlet kan ytast til å:

1. Skipa bureisingsbruk eller andre nye bruk. Skal eit bruk reknast for bureisingsbruk, må i regelen minst ⅔ av dyrkingslandet vera udyrka.

30 oktbr.

2. Kjøpa eldre bruk.
3. Byggja turvande, nye hus på eldre bruk eller gjera heller stor vøling på eldre hus på slike bruk.
4. Auka eldre bruk med jord eller lunnende som det høver å leggja til bruk som er for små, og til å gjera byggjearbeid som trengst på grunn av utviding.

§ 13. Dei vilkåra lånsøkjaren må fylla.

Høve til å få lån har berre norsk statsborgar, mann eller kvinne som:

1. Er skikka til sjølv å skipa og eiga eit bruk, driva og halda det ved lag som jordbruk, og til å dyrka det opp når det gjeld lån til bureisingsbruk,
2. treng monaleg hjelp til å skipa, byggja på, utvida eller kjøpa bruket,
3. etter siste skattelikning ikkje eig meir enn kr. 15 000 i midel, innbu ikkje medrekna,
4. ikkje elles eig fast eigedom som har så stort verd at han saman med verdet på bruket går over den grensa som er sett i § 14.

Ved skjønet over om ein lånsøkjar er skikka etter nr. 1 ovafor, skal det og takast omsyn til eigenskapane som ektemaken og borna til lånsøkjaren har. Lån bør i regelen ikkje ytast til nokon som er under 21 år gamal.

§ 14. Vilkår som gjeld eigedomen.

Før det kan bli ytt lån, må det vera haldi takst i samsvar med reglane om dette.

Takstsummen for 1) verdet på eigedomen som han no er (eigedomstaksten) og 2) kostnaden med turvande vøling på eldre hus eller turvande ny husbygging (byggjetaksten) er til saman låneverdet til bruket. Skal bruk utvidast, går 3) verdet til den jorda eller dei lunnende som skal kjøpast attåt, òg inn under låneverdet.

Låneverdet må ikkje vera over kr. 40 000.

Den eigedomen lånet gjeld, må vera serskilt skyldsett og vera skikka til jordbruk. Han må vera så stor at han gjev arbeid nok for ein huslyd, når det ikkje er opplyst om tilhøve som gjer at bankstyret utan tvilsmål kan gje lån på mindre bruk. Bruket må ikkje i noko høve ha mindre enn 5 dekar (mål) dyrka jord eller dyrkingsland. Det bør elles om det er råd ha slike lunnende som er rekna for turvande for eit lite gardsbruk etter tilhøva på staden, som beite. torvmyr og skog.

Bruket må ha eller få dei husa som trengst til bustad og til jordbruksdrifta, dersom ikkje bankstyret i samsvar med tilråding

frå nemnda og kommunen heilt eller i nokon mon gjev lånaren utset- 30 oktbr.
jing med dette ei viss tid.

Kjøpesummen må i alle høve vera rimeleg etter eigedomsprisane på staden.

§ 15. Kor stort brukslån kan vera.

Når bankstyret meiner det er forsvarleg kan det yta lån på opp til 9/10 av låneverdet på nye bruk og husmanns-, bygsle- og leiglendingsbruk eller andre eldre bruk når den førre eigaren er død eller er så gamal eller arbeidsufør at han ikkje lenger kan driva bruket. Til kjøp av eldre bruk i andre høve kan bankstyret yta lån på opp 7/10 av eigedomstaksten.

Er kjøpesummen for eigedom, jord eller lunnende lægre enn verdetaksten, kan lånet ikkje vera over 9/10 av kjøpesummen for bruk som nemnt i fyrste punktum i denne paragrafen og ikkje over 7/10 av kjøpesummen når det gjeld kjøp av eldre bruk i andre høve.

Ikkje noko lån kan vera over kr. 15 000.

Blir det ytt statstilskot eller stønadslån til å byggja hus, må lånet saman med statstilskotet og stønadslånet ikkje vera over dei grensene som er sette ovafor i fyrste og andre leden.

Er det pantegjeld på bruket med prioritet føre banklånet, skal gjelda samanlagd ikkje vera større enn det som er fastsett i fyrste og andre leden.

§ 16. Avdrag.

Lån til å skipa bureisingsbruk og andre nye bruk er avdragsfrie dei fyrste 5 åra. Andre lån er avdragsfrie i 2 år. Alle låna skal deretter betalast tilbake innan 47 år i halvårsterminar, og slik at rente og avdrag til saman blir om lag same summen for kvar termin.

Blir det ytt lån til ein eigedom som det før er lån på frå banken, kan bankstyret auka avdragstida for det gamle lånet med opp til 47 år. Halvårsterminen for begge låna til saman må ikkje i noko høve vera mindre enn terminen var for det fyrste lånet.

§ 17. Skyldsetjing.

Skylddeling til å skilja ut bruk som det blir søkt om lån til, eller ny skyldlegging på slike bruk, kan ein krevja at nemnda gjer utan serskild betaling når forretninga kan gjerast saman med takseringa. Elles gjeld dei vanlege reglane om skyldsetjingar.

§ 18. Trygd.

Til trygd for lån skal banken ha:

1. Panterett i bruket med hus og branntrygdesum etter reglane i § 19.

30 oktbr. 2. Kommunegaranti etter reglane i § 26. Kommunegarantien gjev kommunestyret på den staden bruket ligg. I garantivedtaket fastset kommunestyret om det skal vera vilkår for garantien at lånet får panterett på fyrste prioritet eller kva hefte skal ha prioritet føre lånet. Det må ikkje setjast til vilkår for kommunegaranti at lånsøkjaren skal oppfylla skyldnader som ikkje har samanheng med formålet med lånet. Kommunen bør ikkje garantera når nemnda meiner at kjøpesummen ikkje er rimeleg etter eigedomsprisane på staden. Har lånsøkjaren heimstadrett i ein annan kommune, kan den garantera for lånet etter samtykke frå heradstyret der bruket ligg.

§ 19. Nærmare om pantetrygda.

For lån etter § 12 skal banken i regelen ha fyrste prioritets panterett i bruket, men etter tilråding frå nemnda og med samtykke frå kommunestyret kan bankstyret gjera unnatak frå denne regelen.

Skal eit hefte greiast med et årleg yting, blir det rekna for å svara til ei gjeld på 25 gonger årsytinga. For føderåd avgjer nemnda etter skjøn kva heftet skal setjast til, men det skal ikkje vera mindre enn 5 gonger årsytinga.

Hefte på eigedomen som eit bruk blir skilt ut ifrå, kan ein sjå bort ifrå når bankstyret etter tilråding frå nemnda og med samtykke frå kommunestyret meiner at det kan gjerast utan tvilsmål.

§ 20. Om utbetaling av lån.

Når banken har fått det tinglyste pantebrevet, sender han lånesummen til kommunekasseraren eller i unnatakshøve til ein kasserar som kommunestyret har nemnt opp og banken har godkjent. Kasseraren styrer med pengane for banken. Kasseraren let pengane frå seg vidare i samsvar med tilvising frå banken etter framlegg frå nemndformannen. Banken fastset etter framlegg frå nemndformannen kor mange delar lånet kan tilvisast i. Eit lån kan i regelen ikkje krevjast tilvist i meir enn fire delar. Til dess heile lånet er utbetalt, bør den delen som er ubrukt setjast inn i sparebank, såleis at renta fell til lånaren. Kommunekasseraren kan ikkje, enda om lånaren samtykkjer, bruka noko av lånet til skattar eller andre skyldnader som lånaren har til kommunen.

Den delen av lånet som er ytt til bygging, blir i regelen fyrst tilvist etter kvart som arbeidet går fram i samsvar med planen. Banken kan gje nemndformannen fullmakt til å tilvisa byggjeutgiftene etter kvart som dei går på, opp til ein viss sum som banken fastset på førehand i kvart einskilt tilfelle. Siste delen av lånet

kan ikkje betalast ut før heile byggjearbeidet er ferdig og banken har godkjent det. 30 oktbr.

I framlegget som nemndformannen gjev til banken om tilvising, skal han i store drag gjera greie for arbeidet som er gjort og det som enno står att. I spørsmål om fullmakt etter reglane i andre leden skal formannen òg opplysa kva pengane skal gå til. Gjeld det siste delen av lånet, skal han når han har sett etter på staden, gje fråsegn om han har funni at byggjearbeidet er fullført etter planen, eller om det er noko som står att, og i så fall kva det er. Synfaring skal formannen gjera saman med ein annan medlem i nemnda, helst den bygningskunnige, eller ein annan kunnig og påliteleg mann. Han skal skriva under på fråsegna saman med nemndformannen. Medunderskrivaren har krav på betaling av lånaren for synfaringa. Betalinga blir fastsett i forskriftene som blir gjevne etter § 10, fyrste leden. Før byggjearbeid blir sett i gang, skal nemndformannen sjå til at lånaren anten kan få tak i det han treng utanom lånet til å fullføra bygget etter planen, eller godtgjer at byggjearbeidet kan bli fullført likevel.

Bankstyret kan gje nærmare forskrifter om utbetaling av lån.

§ 21. Når lånet må vera brukt.

Heile lånet må vera brukt innan fire år etter at det er sendt til utbetaling, dersom ikkje banken etter søknad har gått med på å lengja fristen. Når fristen er ute, har lånaren ikkje krav på å få lånet utbetalt, men banken kan gå med på å betala ut heile lånet eller noko av det når det er serlege grunnar for det. Er berre ein del av eit lån brukt når fristen er ute, kan banken dra inn den delen av lånet som alt er utbetalt.

Ved utgangen av kvart år skal kasseraren gje oppgåve til banken over det som står att på lån han har teki mot til utbetaling. Bankstyret fastset nærmare reglar om oppgåva.

§ 22. Ansvar for kommunen.

Dersom kommunekasseraren eller annan kasserar som kommunen har nemnt opp etter § 20, fyrste leden, valdar tap for banken med pliktstridig åtferd, er kommunen ansvarleg for tapet.

§ 23. Skyldnader som lånarane har. Tilsyn.

Til lånet er innløyst, har lånaren plikt til å driva bruket som jordbruk på forsvarleg måte, halda ved lag husa og dei gjerda som trengst, og dertil halda husa trygda mot brann for fullt verd i ei branntrygdekasse som bankstyret godkjenner. Gjeld det bureisingsbruk, skal lånaren òg dyrka opp jorda på forsvarleg måte. Ein

30 oktbr. lånar kan ikkje utan samtykke frå kommunestyret og bankstyret leiga bort noko av jorda eller setja opp leigehus på bruket.

Nemndformannen fører tilsyn med at lånarane held skyldnadene sine. Han skal sjå over bureisingsbruk og andre bruk så tidt som kommunestyret eller bankstyret fastset, i regelen minst ein gong i året for bureisingsbruk og ein gong kvart tredje år for andre bruk. Innan utgangen av februar kvart år sender nemndformannen melding til kommunestyret om dei oversyna han har haldi i året. Kommunen sender meldinga til banken saman med ei fråsegn.

Har ein lånar mishaldi nokon av skyldnadene sine, skal nemndformannen straks melda frå til kommunen og banken. Det same gjeld når lånaren har overført bruket til nokon annan utan samtykke frå kommunestyret og bankstyret, eller bruket går til ny eigar etter arvefall.

§ 24. Inndraging av lån.

Bankstyret kan dra inn lånet:

1. Når lånaren misheld noko av skyldnaden sin etter § 23.
2. Når lånaren utan samtykke frå kommunestyret og bankstyret har overført bruket til nokon annan. Lånet kan ikkje dragast inn om den nye eigaren fyller dei vilkåra som er fastsette for lånarar i banken eller er barn, barnebarn, verbarn, adoptivbarn eller fosterbarn til avhendaren og nemnda meiner at kjøpesummen er rimeleg.
3. Når bruket etter dødsfall eller odelsløysing går over til nokon annan enn attlevande ektemake eller ein arving som nemnda seier er skikka til å ha bruket.

Kommunestyret kan krevja at lånet blir inndregi når vilkåra for inndraging etter denne paragrafen ligg føre.

§ 25. Overføring av lån etter tvangssal.

Blir ein eigedom som banken har panterett i, seld på tvangsauksjon til nokon som fyller vilkåra for å ha lån i banken, kan bankstyret føra lånet over på den nye eigaren. Når tilhøva talar serleg for det, kan lånet òg førast over på ein kjøpar som ikkje fyller desse vilkåra. I begge høve skal kommunegarantien stå ved lag.

Reglane ovafor gjeld på tilsvarande måte når banken skal avhenda eigedomar som han har teki over etter tvangsauksjon.

§ 26. Tap på utlån.

Tap på utlån ber staten med ⅔, kommunen med ⅓.

Staten betaler heile summen til banken og krev inn det som fell på kommunen.

Kapitel 4. 30 oktbr.

Lån til kommunar til kjøp (forkjøp) eller oreigning av visse eigedomar i samsvar med jordlovene.

§ 27. Nærmare om når lån kan ytast.

For å få tak i jord og lunnende i samhøve med jordlovene kan ein kommune få lån:

1. Til å kjøpa jord og lunnende med tanke på å skipa nye bruk eller til å leggja attåt bruk som er for små, og i serlege høve til å kjøpa landeigedom som skal stykkjast ut i bruk. Det som blir kjøpt, må vera skikka til formålet, og kjøpesummen må vera rimeleg etter eigedomsprisane på staden.

   Når hovudformålet med kjøpet er som nemnt, kan det òg ytast lån om kommunen vil selja husa og ein mindre del av jorda til anna formål eller bruka noko av eigedomen for eiga rekning.
2. Til å svara vederlag ved tvangsavståing etter jordlovene i slike høve som nemnt i nr. 1, og ved tvangsavståing av husmanns-, bygsle- og leiglendingsbruk. Er avståinga sett i verk etter søknad frå einskildmann, må søkjaren og eigedomen fylla vilkåra for lån.

§ 28. Kor stort lånet kan vera.

Det kan ytast lån som svarar til kjøpesummen eller vederlagssummen for eigedomen med tillegg for turvande utgifter med kjøpet eller oreigninga.

Gjeld det jord eller landeigedom til nye bruk, kan lånet dessutan brukast til turvande utgifter med vegar, vassleidningar, hovudgrøfter og andre slike store arbeidstiltak som bør gjerast under eit for heile eigedomen, for di kostnaden blir minst på den måten.

Lån til kjøp (forkjøp) kan ikkje i noko høve vera større enn eigedomstaksten, med tillegg av utgiftene til slike tiltak som er nemnde i andre leden.

Lån til løysingssummen ved tvangsavståing etter søknad frå einskildmann kan ikkje setjast høgre enn det lånet søkjaren kan få på eigedomen i samsvar med reglane i kap. 3.

§ 29. Lånesøknader, innsending og avgjerd.

I lånesøknaden skal kommunen gjera nærmare greie for formålet og gje opp kjøpesummen (løysingssummen) og andre kjøpevilkår. Kommunen skal elles gje dei opplysningane banken krev. Gjeld det lån til å få tak i jord o. a. som skal brukast til å skipa nye bruk eller leggjast attåt eldre bruk som er for små, skal det fylgja med

30 oktbr. søknaden ein plan for å nytta ut eigedomen. Vil kommunen gå til slike arbeidstiltak på eigedomen som nemnt i § 28, andre leden, skal det òg leggjast ved ein plan for dette, utarbeidd av ein offentleg landbrukstenestemann. Ved eigedomskjøp skal det i alle høve leggjast ved takst over eigedomen frå nemnda (takstutvalet).

Lånesøknaden med vedlegg og utskrift av kommunestyrevedtaket skal sendast til fylkesmannen, som så sender saka med si fråsegn til banken. Saka går med fråsegn frå banken til departementet, som avgjer etter kommunestyrelovene om kommunen skal få samtykke til å ta opp lånet.

§ 30. Skyldnader som kommunen har.

Kommunen skal på fullnøyande måte så snart råd er, setja i verk det tiltaket som lånet er ytt til. Om jord o. a. som skal nyttast til nye bruk, gjeld serskilt at eigedomen straks skal stykkjast ut i bruk som fyller vilkåra for lån etter § 14, tredje og fjerde leden. Når nemnda eller kommunestyret held det turvande, skal nemnda få hjelp til dette arbeidet av utskiftingsformannen eller den som er i staden hans. Kommunen yter betaling for hjelpa etter reglane for underutskiftingar.

Bruka skal avhendast til folk som fyller vilkåra for å få lån. Prisen bør ikkje setjast høgre enn det som ein brukar kan betala når han vil sitja med eigedomen og driva han som jordbruk. Prisen må ikkje i noko høve setjast høgre enn det bruket kostar kommunen. Desse reglane gjeld på tilsvarande måte når nokon vil avhenda jord og lunnende som skal leggjast til bruk som er for små.

§ 31. Trygd, tilbakebetaling og inndraging av lån.

Til trygd for lånet skal banken, etter nærmare avgjerd av bankstyret, ha panterett i den eigedomen o. a. som lånet gjeld.

Lånet skal betalast tilbake innan den fristen bankstyret fastset, seinast innan 5 år frå tilsegn om lånet vart gjeven. I serlege høve kan bankstyret gje utsetjing med tilbakebetalinga. Salssummane for bruk, jord og lunnende som kommunen avhendar, skal gå til avdrag på lånet og straks betalast inn til banken. Får kjøparen lån kan banken ta til avdrag på lånet så mykje av brukslånet som salssummen er.

Misheld kommunane nokon skyldnad som er pålagd i § 30, kan bankstyret krevja at lånet skal betalast tilbake straks. Det same gjeld om kommunen elles misheld nokon skyldnad han har i samband med lån etter dette kapitlet.

§ 32. Ymse forskrifter. 30 oktbr.

Lån til kommune kan betalast ut straks eller etter kvart som det trengst til å oppfylla kjøpevilkåra. Til lånet er innløyst, fører nemndformannen tilsyn med at det formålet lånet er ytt til, blir stetta på fullgod måte. Det skal kvart år sendast melding til banken etter nærmare vedtak av bankstyret.

§ 33. Lån til sams beite og husbruksskog for små bruk.

Ein kommune kan få lån til å kjøpa eller til å svara vederlag i tvangsavståing etter jordlovene for:

1. Mark til sams beite for små bruk og til å byggja turvande hus på beite når det er vanskeleg på annan måte å skaffa tenleg beite til slike bruk.
2. Skog til husbruksskog i samsvar med lov frå 9 juni 1939.

Kommunen skal overlata beitet til eit beitelag og skogen til eit lag av jordbrukseigarar på vilkår som bankstyret godkjenner.

Banken skal ha kommunegaranti etter reglane i § 26 for det lånet som laget tek over.

Avdrag på låna skal vera som fastsett for bureisingslån. Vinninga av skog som blir avverka på beitet, skal gå til omframt avdrag på lånet. Det same gjeld innvunni overskot av husbruksskog dersom bankstyret ikkje samtykkjer i utbetaling til lotteigarane.

Reglane i dette kapitlet skal elles så langt det høver, gjelda på tilsvarande måte for lån til å få tak i sams beite og husbruksskog.

Kapitel 5.

Bustadlån til eindskildmenn.

§ 34. Når lån kan ytast og kva vilkår lånsøkjaren må fylla.

Norsk statsborgar, mann eller kvinne, kan få lån til å byggja opp eigen, ny bustad, til å byggja turvande nye hus i staden for eldre hus som må rivast, eller til å gjera turvande heller stor vøling på eldre bustad eller til å kjøpa grunnen når bustaden ligg på annanmanns grunn når han:

1. Er skikka sjølv til å eiga og halda ved lag eigen bustad.
2. Treng ei serleg hjelp til å byggja eller setja i stand bustaden eller til å kjøpa grunn, og midelen hans etter skattelikninga for siste året er høgst kr. 15 000, innbu ikkje medrekna.
3. Ikkje elles eig fast eigedom som har så stort verd at han saman med verdet på bustaden går over den grensa som er sett i § 35.

30 oktbr.

§ 35. Vilkår som gjeld eigedomen.

Før det kan ytast lån, må det vera haldi takst i samsvar med dei reglane som er fastsette om dette.

Låneverdet er:

Takstsummen for 1) verdet av tomta i fritt sal med tillegg for verdet av eldre hus om slike finst, men med frådrag når det gjeld leigd grunn, av ein sum som svarar til 25 gonger årsleiga for grunnen (eigedomstaksten) og 2) kostnaden med det byggjearbeidet som er planlagt (byggjetaksten).

Lån kan berre ytast til bustader som etter planen kan hysa ein eller to huslydar, i denne lova kalla ein- og tomannshus. Til bustad blir òg rekna dei uthus som trengst. Bustaden må bli bygd fullt ferdig dersom bankstyret ikkje i serlege høve etter tilråding frå nemnda og kommunen, går med på å gje utsetjing for ei vis tid med noko av byggjearbeidet.

Låneverdet utan frådrag av kapitalisert leigeavgift for grunnen må i byane og byliknande strok i bygdene ikkje vera over kr. 30 000 og i bygdene elles ikkje over kr. 25 000. Dersom eit kommunestyre søkjer om det, og bankstyret rår til, kan departementet setja opp låneverdsgrensa til kr. 40 000 i byar og byliknande strok i bygdene og til kr. 30 000 elles i bygdene når det gjeld lån til tomannshus eller til murhus som blir bygde.

Verdet av grunnen utan frådrag av kapitalisert leigeavgift må ikkje vera over kr. 6 000 i byane og byliknande strok i bygdene og ikkje over kr. 4 000 elles i bygdene. Dersom eit kommunestyre søkjer om det og bankstyret rår til, kan departementet utvida desse grensene i einskilde tilfelle.

Låneverdsgrensa kan i byliknande strok i bygdene òg setjast opp etter søknad frå bystyret i ein by som grensar innåt, når heradstyret og bankstyret rår til.

Bankstyret avgjer om eit strok skal reknast for byliknande etter reglane i denne lova.

§ 36. Nærmare om tomta og om bustader på leigd grunn.

Tomta må i regelen ikkje vera over 5 dekar dyrka jord eller dyrkingsland. I bygdene skal grunnen skyldsetjast serskilt når lånsøkjaren er eigar. I alle høve skal grensene til tomta vera tydeleg merkte.

Lån til bustad på leigd grunn kan berre ytast når leigetida er fastsett slik at ho ikkje kan gå ut i den tilbakebetalingstida som

gjeld for lånet eller at ho ikkje kan gå ut i denne tida utan sam- 30 oktbr.
tykke frå bankstyret og den kommunen som har garantert for lånet. Leigaren må òg ha rett til å løysa inn grunnen når leigetida er ute etter det verdet tomta da har, dersom eigaren ikkje vil ta over etter lovleg skjøn dei husa som er bygde på grunnen.

Det som er fastsett i andre leden, gjeld ikkje når det er staten, eit offentleg fond, ein kommune eller ein ålmenning som eig grunnen.

§ 37. Kor stort bustadlån kan vera.

Når bankstyret meiner det er forsvarleg, kan det yta lån på opp til 9/10 av låneverdet til nye bustader, men ikkje i noko høve med meir enn 9/10 av den verkelege kjøpesummen til grunnen med tillegg av byggjetaksten. Lån til turvande, heller stor vøling på eldre bustader kan like eins ytast med opp til 9/10 av byggjetaksten.

Lån som i samsvar med § 39, siste leden, blir ytt utan kommunegaranti, kan vera opp til 5/10 av låneverdet, men ikkje i noko høve høgre enn 5/10 av kjøpesummen med tillegg av byggjetaksten.

Ikkje noko lån kan vera over kr. 15 000 i byane og i byliknande strok i bygdene og ikkje over kr. 12 000 elles i bygdene. Dersom eit kommunestyre søkjer om det, og bankstyret rår til, kan departementet setja opp lånegrensa til kr. 20 000 i byar og byliknande strok i bygdene og opp til kr. 15 000 elles i bygdene når det gjeld lån til tomannshus eller murhus som blir bygde. Lånegrensa kan i byliknande strok i bygdene òg bli sett opp etter søknad frå bystyret i ein by som grensar til når heradstyret og bankstyret har rådd til.

Blir det ytt statstilskot eller stønadslån til å byggja hus, må lånet samen med statstilskotet og stønadslånet ikkje vera over dei grensene som er sette ovafor i fyrste og andre leden.

Er det pantegjeld på bustaden med prioritet føre banklånet, skal gjelda til saman ikkje vera større enn det som er fastsett ovafor i fyrste og andre leden.

§ 38. Avdrag.

Låna er avdragsfrie dei fyrste 2 åra. Dei skal deretter betalast tilbake innan 47 år i halvårsterminar og slik at rente og avdrag til saman blir om lag same summen for kvar termin.

Blir det ytt lån til ein eigedom som det før er lån på frå banken, kan banken auka avdragstida for det gamle lånet med opp til 47 år. Halvårsterminen for låna til saman må ikkje i noko tilfelle vera mindre enn terminen var for det fyrste lånet.

30 oktbr.

§ 39. Trygd.

Til trygd for bustadlån skal banken ha:

1. Panterett i eigedomen med hus og branntrygdesum. Reglane i § 19 gjeld på tilsvarande måte.
2. Kommunegaranti etter reglane i § 26.

Reglane i § 18, nr. 2, gjeld på tilsvarande måte. Kommunegarantien gjev kommunestyret på den staden bustaden ligg. Har lånsøkjaren levevegen sin i ein by, men vil byggja seg bustad i eit herad, kan bystyret garantera for lånet, når heradstyret samtykkjer.

Banken kan gje lån utan kommunegaranti når lånsøkjaren bur eller har levevegen sin i ein by, men vil byggja seg bustad i eit herad, jfr. § 37, andre leden.

§ 40. Skyldnader som lånarane har. Tilsyn.

Til lånet er innløyst har lånaren plikt til å bu på eigedomen, halda husa ved lag og trygda dei mot brann for fullt verd i ei branntrygdekasse som bankstyret godkjenner. Han har plikt til å stella forsvarleg med jorda og alt som høyrer til eigedomen.

Når serlege grunnar talar for det, kan lånaren med samtykke frå kommunen og banken flytta frå eigedomen og leiga han bort.

Nemndformannen fører tilsyn med at lånarane held skyldnadene sine. Han skal i regelen sjå over eigedomen minst ein gong kvart tredje år. Om dei meldingane nemndformannen skal gje, gjeld reglane i § 23, andre og tredje leden, på tilsvarande måte.

§ 41. Ymse forskrifter.

Dei forskriftene som er gjevne for småbrukslån i §§ 17, 20, 22, 24 og 25 skal så langt det høver, gjelda for bustadlån etter dette kapitlet. Forskriftene i § 21 skal òg gjelda, men slik at fristen etter fyrste punktum skal vera 2 år.

§ 42. Tap på utlån.

Tap på utlån ber staten med ⅔, kommunen med ⅓.

Staten betaler heile summen til banken og krev inn det som fell på kommunen.

§ 43. Serreglar for Finnmark og sume herad i Troms fylke.

For Finnmark og dei herada i Troms fylke som Kongen fastset, gjeld dette:

1. For herad eller delar av eit herad der dei økonomiske tilhøva gjer det turvande, kan Kongen etter søknad frå heradstyret og etter tilråding frå bankstyret, fastsetja at lånsøkjarar i så tronge

kår at dei ikkje kan ta lån på vanlege vilkår, skal kunna få lån etter serreglane i denne paragrafen. Nemnda og heradstyret må gje fråsegn til banken om at lånsøkjaren sit i så tronge kår som nemnt. Lån kan og ytast til å skipa bureisingsbruk. 30 oktbr.

2. Lån etter denne paragrafen kan etter vedtak av Stortinget bli ytt mot ei lægre rente enn elles fastsett for slike lån. Tomta (jordvidda) kan vera over 5 dekar dyrka jord eller dyrkingsland når verdet ikkje er større enn fastsett i § 35.
3. Lånet kan med eller utan statstilskot eller stønadslån gå opp til det fulle verdet på eigedomen når dette ikkje er over kr. 12 000. Ikkje noko lån kan vera større enn den verkelege kjøpesummen, om så er med tillegg av byggjetaksten.
4. Når heradet er serleg stort eller samferdsletilhøva gjev grunn til det, kan departementet etter søknad frå eit heradstyre og tilråding frå bankstyret samtykkja i at talet på nemndmedlemer blir auka til 12.
5. Lån etter reglane i denne paragrafen kan òg bli ytt til bureisarar som leiger grunn av staten. Departementet gjev nærmare reglar om slike lån.

Kapitel 6.

Lån til bustadlag og kommunar til å byggja bustader o. a.

§ 44. Serskilt om lån til bustadlag.

Bustadlag kan få lån til å byggja ein- og tomannshus. Vedtektene for laget og planane for bygging, sal eller bortleige av husa må vera godkjende av departementet.

Til trygd for lånet skal banken ha:

1. Panterett i dei eigedomane som lånet kviler på, etter nærmare avgjerd av bankstyret.
2. Garanti etter reglane i § 26 frå den kommunen der husa skal byggjast eller — når kommunestyret der samtykkjer — frå ein annan kommune.

§ 45. Serskilt om lån til kommunar.

Ein kommune kan få lån til å byggja ein- og tomannshus i kommunen eller utafor når formålet med lånet er å skapa eigen heim til folk som bur eller har levevegen sin der. Til same formålet kan kommunen òg få lån til kjøp (forkjøp) av fast eigedom som skal stykkjast ut i bustadtomter, og til å svara vederlag for tvangsavståing av grunn til bustader. Skal lånet brukast utafor kommunen, kan det ikkje bli gjevi før kommunestyret der bustadene skal byggjast eller eigedomen ligg, har gjevi samtykke.

30 oktbr. Planen for bygging, sal eller bortleige av husa eller for utstykking av ein eigedom i bustadtomter må vera godkjend etter kommunestyrelovene. Til trygd for lånet skal banken ha panterett i dei eigedomane som lånet gjeld, etter nærmare avgjerd av bankstyret.

§ 46. Sams reglar for lån etter dette kapitlet.

Det som er fastsett om låneverd og tomt i §§ 35 og 36, gjeld òg for bustader eller tomter som det blir ytt lån til etter dette kapitlet. Bustadene eller tomtene kan ikkje seljast eller leigast bort til andre enn folk som fyller vilkåra for å ha lån etter § 34.

Avdrag på lån skal vera som fastsett for bustadlån til einskildmann, jfr. § 38. Om serlege avdrag når bustader eller tomter blir selde, gjeld reglane i § 31, andre leden, tredje og fjerde punktum, på tilsvarande måte.

Til lånet er innløyst, har nemndformannen tilsyn med at det formålet lånet er ytt til, blir stetta på forsvarleg måte. Nemndformannen skal kvart år senda melding til banken og til kommunen når bankstyret gjer vedtak om det. Blir melding ikkje send til fastsett tid, eller blir lånet ikkje forsvarleg nytta til formålet sitt, kan bankstyret dra inn lånet.

Kapitel 7.

Ymse hjelpetiltak.

§ 47. Stønadslån.

Når det blir ytt lån etter reglane i kap. 3, 5 og 6, kan banken gje nedskrivingstilskot som rente- og avdragsfrie stønadslån når dei økonomiske tilhøva gjer det turvande for å få sett opp nye hus eller gjort heller stor turvande vøling på eldre hus.

Stønadslån må ikkje vera over kr. 5 000. Men gjeld det byggjearbeid på tomannshus eller på både stovehus og uthus på bruk, kan stønadslånet vera opp til kr. 7 000.

For stønadslån gjev lånaren eit pantebrev som til så lenge er rente- og avdragsfritt. Bankstyret kan fastsetja at heile lånet eller noko av det, seinare skal rentast og/eller betalast tilbake etter nærmare reglar som Stortinget fastset.

§ 48. Nedsett rente.

Til atterreisingsbygg og elles når banken held det turvande, kan han gje lån til ei rente som mellombels blir sett lægre enn den vanlege utlånsrenta i banken. Bankstyret kan setja opp renta til den vanlege satsen når det meiner dette er forsvarleg.

§ 49. Fordeling av utgiftene. 30 oktbr.

Utgiftene til hjelpetiltak etter §§ 47 og 48 skal staten bera med ⅔ medan ⅓ fell på den kommunen som garanterer for det ordinære lånet. Banken legg ut pengane mot refusjon etter reglar som departementet fastset. Departementet kan heilt eller i nokon mon ta fri kommunar som har det sers vanskeleg økonomisk.

Staten set årleg til rådvelde for banken dei midlane som trengst til å gjennomføra hjelpetiltak etter reglane i dette kapitlet.

§ 50. Almenne reglar.

Dei reglar som er gjevne for lån i denne lova, skal så langt det høver, gjelda for stønadslån etter dette kapitlet. Departementet kan etter framlegg frå banken fastsetja nærmare vilkår for å løyva stønadslån og lån til nedsett rente.

Kapitel 8.

§ 51. Atterreisingslån.

Lån til atterreising etter krigsskade kan ytast etter serreglar som Stortinget fastset.

Kapitel 9.

Ymse forskrifter.

§ 52. Når lån blir mishaldi eller skal dragast inn.

Når lån blir mishaldi eller skal dragast inn, kan banken frå forfallsdag til terminen blir betalt, rekna ei etterskotsrente av terminane som er høgre enn den renta som gjeld for lånet.

Blir rente og avdrag på lån som er ytt mot pant i fast eigedom, ikkje betalte i rett tid, er heile lånet forfalli til betaling. Dersom banken elles vil dra inn eit lån i samsvar med reglane i denne lova, må lånet seiast opp til innbetaling med eit varsel på 6 veker, men 6 månader når lånet blir inndregi i samsvar med § 24, nr. 3.

Blir lån som er ytt utan pant i fast eigedom, mishaldi anten slik at rente og avdrag ikkje blir betalte i rett tid, eller på annan måte, kan lånet seiast opp til innbetaling med eit varsel på 3 månader.

Ikkje noko lån som er ytt etter denne lova, må søkjast inn for mishalding, og ikkje nokon eigedom som er pantsett for lånet, må seljast frå eigaren, før den kommunen som har garantert for lånet, har fått melding.

30 oktbr.

§ 53. Melding til banken og kommunen om tvangsauksjon.

Når det blir kravt tvangsauksjon eller konkursauksjon over fast eigedom, skal namsretten røkja etter om eigedomen er pantsett til Småbruk- og Bustadbanken. Blir det overlati til ein namsmann å fremja auksjonen, varslar namsretten samstundes om eigedomen er pantsett som nemnt eller ikkje.

Er han pantsett, må den som skal styra auksjonsmøtet, i god tid gje melding til banken om auksjonen, så banken og den som har garantert for lånet, kan la nokon møta opp. Det skal stå i rettsboka om melding er gjeven.

§ 54. Sportelfritak.

Når det blir teki opp eller teki over lån i Småbruk- og Bustadbanken, skal det ikkje betalast sportlar til statskassa for tinglysing eller andre offentlege forretningar som blir gjorde i samband med dette. Overføringspapira og liknande er fritekne for stempelavgift.

For tvangsauksjon over bruk eller bustad blir det ikkje betalt sportlar til statskassa dersom auksjonen ikkje blir fremja eller ikkje fører til sal, eller dersom kjøparen er banken, den kommunen som har garantert for lånet, eller ein person som får ta over lånet. Derimot betaler vedkomande part til auksjonsstyraren slikt vederlag som lova om betaling for offentlege forretningar til kvar tid fastset.

Dersom banken eller den kommunen som har garantert for lånet tek over bruk eller bustad etter tvangsauksjon eller på annan måte for di lånet er mishaldi, blir det ikkje betalt stempelavgift på overføringspapira og liknande og heller ikkje sportlar for tinglysing eller andre forretningar som blir utførde i samband med dette.

§ 55. Byggjeteikningar.

Til å fremja helsesam og tenleg byggjemåte kan departementet etter framlegg eller fråsegn frå bankstyret gje nærmare forskrifter om byggjeteikningar og om bygging og innreiing av hus som det blir ytt lån til etter denne lova.

§ 56. Straff-føresegner.

Går tilfellet ikkje inn under strengare straffebod, blir det straffa med bøter:

1. Når ein lånar bruker lån frå Småbruk- og Bustadbanken til anna enn det lånet er ytt til.

2. Når ein nemndformann eller ein nemndmedlem med overlegg eller grovt aktlaust: 30 oktbr.
   a. gjev urette eller misvisande opplysningar til kommunestyret, banken eller departementet,
   b. set takstar som openbert er urette,
   c. ikkje fylgjer dei reglane som er sette for takseringar, eller
   d. elles ikkje utfører dei pålegg som blir gjevne i medhald av føresegnene i denne lova.

Lid kommunen eller banken eller begge til saman tap for meir enn kr. 1 000, kan det bli idømt fengselsstraff opp til 3 månader.

§ 57. Når lova tek til å gjelda.

Denne lova tek til å gjelda frå den tid Kongen fastset. Lov om småbruk- og boliglån m. v. frå 23 juli 1915 med seinare endrings- og tilleggslover held samstundes opp å gjelda.

For dei låna som er gjevne etter midlertidig lov av 14 desember 1946 om tillegg til lov av 23 juli 1915 om småbruk- og boliglån m. v. skal gjelda dei same reglane om lånevilkår og kommunegaranti som gjeld etter denne lova.

Kongelig resolusjon. 30 oktbr.

I. Fra 1 januar 1948 blir Farsund by og Farsund landsokn å skille ut fra Lista prestegjeld som eget prestegjeld.

— — — — —

Kongelig resolusjon. 30 oktbr.

Den avgjørelsesmyndighet som er lagt til Kongen i konsesjonsloven av 14 desember 1917 (nr. 16) § 5 punkt 2 (fordeling av avgifter til kommuner) og i § 23 punkt 5 (tildeling av elektrisk energi til kommuner) delegeres inntil videre til Handelsdepartementet.

Kongelig resolusjon *) om at det skal være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk (herunder sild og skalldyr) som er ilandbrakt på kyststrekningen fra svenskegrensen til Tønsberg Tønne, herunder trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann, når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskeorganisasjonen Fjordfisk S/L, hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet. 30 oktbr.

Kongelig resolusjon.*) 30 oktbr.

Kongelig resolusjon av 17 november 1933 om innførsel av kull og kongelig resolusjon av 20 oktober 1939 om innførsel av koks og sinders oppheves med virkning fra og med 1 januar 1948.

*) Kunngjort 8 november i Lovtid. 1 nr. 42.

30 oktbr. **Kongelig resolusjon.***)

Med hjemmel i lov av 17 juni 1909 om foranstaltninger mot innførsel av smittsomme sykdommer § 21 gis følgende

Forskrifter om åtgjerder mot innførsel av kolera:

1. Person som med fly ankommer til Norge fra kolerasmittet sted skal framstille seg til daglig ettersyn hos helserådet på sitt oppholdssted. Ettersynets varighet begrenses til 5 dager regnet fra avreisedagen fra kolerasmittet sted (avreisedagen ikke medregnet).
2. Person som kommer inn under punkt 1 må ikke forlate flyplassen før han har undertegnet Forpliktelse for personer under ettersyn (Skjema 7) og fått utlevert Legitimasjonskort for personer under ettersyn (Skjema 8) i utfylt stand.
3. Passkontrollen påser at bestemmelsen i punkt 2 overholdes og sørger for at skjema 7 snarest sendes helserådet på vedkommendes bestemmelsessted. Likeså utfylles Fortegnelse over personer som er kommet med flyet fra kolerasmittet sted (Skjema 6), som sendes til Helsedirektøren.
4. Disse bestemmelser trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

30 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

Kommunalbankens funksjonærforening anerkjennes som forhandlingsberettiget etter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2, jfr. § 3.

30 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

Norges geografiske oppmåling og Norges Sjøkartverk føres over fra Forsvarsdepartementets til Samferdselsdepartementets forretningsområde fra 1 juli 1948 å regne.

30 oktbr. **Kunngjøring** *) fra Sosialdepartementet, Helsedirektoratet.

Vaksinasjon mot kolera.

I medhold av § 8 i midlertidig lov av 26 januar 1940 om vaksinasjon bestemmer departementet herved at nevnte lov også skal gjelde vaksinasjon mot kolera.

30 oktbr. **Bestemmelse** *) av Sosialdepartementet, Helsedirektoratet.

Med hjemmel i § 1 i midlertidig lov av 26 januar 1940 om vaksinasjon gir Helsedirektøren herved påbud om at hele besetningen på alle norske skip som skal anløpe egyptisk havn skal

*) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 42.

vaksineres mot kolera senest 7 dager før anløpet. Unntatt fra påbudet er personer som framlegger attest for å være vaksinert mot kolera i løpet av de siste 6 måneder. 30 oktbr.

Kapiteltakster for året 1947. Oktbr.

(Fastsatt i oktober 1947 av Statens Kornforretning i henhold til lov nr. 9 av 25 juni 1937 og forskrifter fastsatt av Kirke- og undervisningsdepartementet 15 oktober 1937.)

Ett-årlige kapiteltakster for 1947.
Gjeldende for alle bispedømmer.

	Kr. pr. 100 kg	Kr. pr. hl
Hvete	47,00	35,25
Rug, 1. kvalitet	47,00	33,37
» 2. »	37,60	26,70
Bygg, 1. »	41,00	25,42
» 2. »	32,80	20,34
Havre, 1. »	35,00	17,50
» 2. »	28,00	14,00
Blandkorn, 1. »	38,00	21,46
» 2. »	30,40	17,17
Erter, 1. »	75,00	60,00
» 2. »	60,00	
Gjennomsnitt for hvete, rug og erter		42,87
Byggmalt	61,50	33,21
Havremalt	52,50	
Blandkornmalt	57,00	
Rugmel, 1. kvalitet	34,00	
» 2. »	27,20	
Byggmel, 1. »	31,00	
» 2. »	24,80	
Havremel, 1. »	41,50	18,26
» 2. »	33,20	
Blandmel, 1. »	36,25	
» 2. »	29,00	

De siste 10 og 20 års kapiteltakster i gjennomsnitt for de forskjellige bispedømmer.

Oslo bispedømme.

Landskyld og leding etter gjennomsnittet av de siste 10 års kapiteltakster.

100 kg rugmel ..... kr. 33,55
100 » byggmel ..... » 29,35
100 » havremel ..... » 35,74

Oktbr.

100	kg	blandmel	kr.	32,55
1	hl	bygg	»	18,61
1	»	havre	»	13,44

Tiendekorn etter gjennomsnittet av de siste 20 års kapiteltakster.

1	hl	i gjennomsnitt for hvete, rug og erter	kr.	24,30
1	»	bygg	»	14,68
1	»	blandkorn	»	12,44
1	»	havre	»	10,71
1	»	lettbygg	»	10,65
1	»	letthavre	»	7,85

Hamar bispedømme.

Landskyld og leding etter gjennomsnittet av de siste 10 års kapiteltakster.

100	kg	rugmel	kr.	33,55
100	»	byggmel	»	29,35
100	»	havremel	»	35,74
100	»	blandmel	»	32,55
1	hl	bygg	»	18,87
1	»	havre	»	13,44
100	kg	byggmalt	»	46,65
100	»	havremalt	»	40,30
100	»	blandkornmalt	»	42,98

Tiendekorn etter gjennomsnittet av de siste 20 års kapiteltakster.

1	hl	i gjennomsnitt for hvete, rug og erter	kr.	24,00
1	»	bygg	»	14,83
1	»	blandkorn	»	12,53
1	»	havre	»	10,77
1	»	lettbygg	»	10,61
1	»	letthavre	»	7,90

Agder bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

100	kg	bygg	kr.	30,66
1	hl	bygg	»	19,01
100	kg	havre	»	26,87

Oktbr.

Stavanger bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

100 kg	bygg	kr.	29,89
100 »	havre	»	26,87

Bjørgvin bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hl	hvete	kr.	25,58
1 »	rug	»	23,08
1 »	bygg	»	19,27
1 »	havre	»	13,44
1 »	blandkorn	»	16,35
1 »	malt	»	25,17

De siste 20 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hl	hvete	kr.	20,70
1 »	rug	»	18,09
1 »	bygg	»	15,01
1 »	havre	»	10,62
1 »	blandkorn	»	12,88
1 »	malt	»	22,10

Nidaros bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hl	såbygg	kr.	18,72
1 »	såhavre	»	13,44

Hålogaland bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hl	såbygg	kr.	19,27

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Kjøbmann I. W. Jürgensen og frue f. Christiansens legat» til stipendier til ubemidlede studenter hjemmehørende i Oslo by som vil studere ved Universitetet, opprettet ved Pauline Jürgensens testament av 29 oktober 1939. 1 novbr.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Sauherad herred, Telemark fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 1 novbr.

*) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1 nr. 43.

1 novbr. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Åmli herad, Aust-Agder fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter.

3 novbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Dypvåg herred, Aust-Agder fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

4 novbr. **Skrivelse** *) fra Fiskeridepartementet om at kongelig resolusjon 30 oktober 1947 om lovbeskyttet enerett for fiskerorganisasjonen Fjordfisk S/L til omsetningen på første hånd av fisk ilandbragt på kyststrekningen Tønsberg Tønne—Svenskegrensen skal tre i kraft 10 november 1947.

5 novbr. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Hamre herad, Hordaland fylke, skal haldas i band eller forsvarlig innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter.

6 novbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av et område nord for Ulefossvegen, (Lensmannsvegen 2 b), Skien, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

6 novbr. **Skriv** *) frå Forsyningsdepartementet om byggjevedtekter for et strok av Hjelmeland herad, Rogaland fylke.

7 novbr. **Kongelig resolusjon.**

Reglementet for aktuarembetseksamen ved Universitetet fastsatt ved kongelige resolusjoner av 25 august 1939 og 26 april 1946 skal lyde således:

§ 1. Kandidatene kan gå opp til de to avdelinger av aktuarembetseksamen i den orden de selv måtte ønske.

§ 2. Prøven i alminnelig matematikk holdes ved den alminnelige avdeling av matematisk-naturvitenskapelig embetseksamen, hvis ikke kandidaten etter søknad har fått fakultetets tillatelse til å avlegge prøven ved den spesielle avdeling.

Fordringene ved prøven svarer i det vesentlige til det som kreves ved matematisk-naturvitenskapelig embetseksamens alminnelige avdeling, dog ikke deskriptiv geometri. Det didaktiske kurs kreves ikke. Derimot kreves et kurs i funksjonsteori, svarende til 2 timer ukentlig i 1 semester.

§ 3. Prøven i aktuarmatematikk holdes en gang årlig ved slutningen av høstsemesteret. For å få adgang til å gå opp til denne prøve, må kandidaten på forhånd ha bestått prøven i alminnelig

*) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1 nr. 43.

matematikk. Dessuten må kandidaten legge fram bevitnelse for å ha deltatt i øvelsene ved Universitetets Forsikringstekniske seminar i en utstrekning svarende til 5 timer ukentlig i 2 semestre, eller på annen måte, som de oppnevnte eksaminatorer og sensorer finner tilfredsstillende, godtgjøre, at han har fått den nødvendige øving i forsikringsmatematiske og statistiske beregninger. 7 novbr.

§ 4. Ved prøven i aktuarmatematikk kreves kunnskap i teoretisk statistikk med sannsynlighetsregning og i forsikringsmatematikk med interpolasjonslære og utjamningslære i en utstrekning som svarer til hva det kan gjennomgås på 4 semestre à 6 timer ukentlig.

Undervisningen i teoretisk statistikk med sannsynlighetsregning forutsetter at studentene dessuten erverver de kunnskaper i teoretisk statistikk som kreves ved økonomisk embetseksamen.

Undervisningen i aktuarmatematikk gis ved forelesninger, eksaminatorier og øvinger.

§ 5. Prøven i aktuarmatematikk er dels skriftlig dels muntlig. Den skriftlige prøve deles på 5 dager. Til besvarelse av oppgavene har kandidatene 1 dag 6 timer, og hver av de 4 andre dager 10 timer.

§ 6. I aktuarmatematikk gis 4 karakterer, en for forsikringsmatematikk skriftlig, en for forsikringsmatematikk muntlig, en for teoretisk statistikk skriftlig og en for teoretisk statistikk muntlig. Hver av disse angis med en desimal og oppføres særskilt på testimoniet. Ved beregningen av fagenes gjennomsnittskarakterer, som føres opp med to desimaler gis karakteren for den skriftlige prøve dobbelt vekt. Ved utregningen av hovedkarakteren ved prøven i aktuarmatematikk gis gjennomsnittskarakteren i forsikringsmatematikk dobbelt vekt. Karakterer fra og med 1,00 til og med 1,50 er Utmerket godt, karakterer fra og med 1,51 til og med 2,50 Meget godt, fra og med 2,51 til og med 3,25 Godt. Hvis en av gjennomsnittskarakterene er dårligere enn 3,25 er prøven ikke bestått.

§ 7. Ved bestemmelsen av hovedkarakteren for den matematiske avdeling gis karakteren for aktuarmatematikk dobbelt vekt. Denne hovedkarakter føres også opp med to desimaler og benevnes som i § 6 angitt.

§ 8. Prøven i den sosialvitskapelige avdeling omfatter den prøve i bokholderi, som godtas som grunnlag for oppnåing av handelsbrev og av den økonomiske embetseksamen følgende:

Ved eksamens første avdeling en skriftlig oppgave i befolkningslære og en i forsikringsrett, samt en skriftlig oppgave som gis i tilknytning til et generelt innledningskurs i økonomikk.

De kandidater som avlegger denne prøve før de avlegger prøven i aktuarmatematikk, må også besvare oppgaven i teoretisk statistikk

7 novbr. ved økonomisk embetseksamen. Karakteren for denne oppgave teller ikke med ved beregningen av hovedkarakteren.

Ved eksamens annen avdeling en skriftlig oppgave i penge- og kredittlære, en i sosialforsikring og en i offentlig økonomikk. De ganger det ved økonomisk embetseksamen gis oppgaver i forsikringsrett, i sosialforsikring og i den ikke finansrettslige del av offentlig økonomikk, besvarer aktuarene disse oppgaver. De oppgaver de leverer i offentlig økonomikk må alltid være merket «avgitt av aktuarstudent». De ganger det ved økonomisk embetseksamen i offentlig økonomikk gis oppgave av finansrettslig karakter, får aktuarene en egen oppgave i offentlig økonomikk. De får særskilt oppgave i forsikringsrett og sosialforsikring de ganger økonomene i rettsvitskap og sosiallære får oppgaver som ligger på andre fagområder.

Aktuarenes muntlige prøve omfatter så vel ved første som ved annen avdeling de samme fag som de skal levere skriftlige oppgaver i.

Ved de skriftlige besvarelser veier hvert av fagene likt. Gjennomsnittskarakteren for de muntlige prøver regnes sammen med den skriftlige gjennomsnittskarakter til en hovedkarakter for den sosialvitskapelige avdeling, i det den skriftlige karakter herunder gis dobbelt vekt.

Med omsyn til selve karakterbetegnelsen gjelder de ovenfor i § 6 angitte regler, i det den ved den sosialvitskapelige avdeling oppnådde hovedkarakter herunder blir å omregne sånn at når denne karakter betegnes med x så svarer den omregnede karakter y til formelen:

$$y = 1{,}00 + 0{,}50\,(x \div 1) + 0{,}475(x \div 1)\,(x \div 2)$$

Resultatet av omregningen angis med 2 desimaler, betegnelsen fastsatt etter § 6.

Den omregnede karakter etter bestått sosialvitskapelig eksamen blir dog ikke i noe tilfelle å sette dårligere enn 3,25.

§ 9. Hovedkarakteren for hele eksamen beregnes som gjennomsnitt av de to avdelingers hovedkarakterer idet karakteren for matematisk avdeling gis dobbelt vekt. Den betegnes som Utmerket godt, Meget godt eller Godt i samhøve med reglene i § 6.

§ 10. Eksamensvitnesbyrd utstedes av Det Juridiske og Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet i forening og undertegnes av disse fakulteters dekaner. Det paraferes av en av Universitetets lærere i aktuarmatematikk.

§ 11. For anmeldelse til prøven i alminnelig matematikk og til eksamens sosialvitenskapelige avdeling gjelder hva det er bestemt

henholdsvis for matematisk-naturvitenskapelig embetseksamen og for økonomisk embetseksamen. 7 novbr.

Anmeldelse til prøven i aktuarmatematikk innsendes til Det matematisk-naturvitenskapelige fakultets sekretær innen en av vedkommende faglærere fastsatt frist.

§ 12. Dette reglement trer i kraft straks, dog således at aktuarembetseksamen også anses bestått av de aktuarkandidater som har tatt den matematiske del av eksamen med pensum etter det tidligere reglement for aktuareksamen og som har fullført den sosialvitenskapelige avdeling av eksamen etter reglene i dette reglement, eller etter regler som Det juridiske fakultet i overgangstida mellom gammel og ny ordning har godkjent for prøver ved den sosialvitenskapelige avdeling.

Dette reglement for aktuarembetseksamen trer i kraft første gang for de studenter som melder seg til prøvene for aktuarembetseksamen 2 semester 1948, og som ikke tidligere har avlagt prøven hverken i aktuarmatematikk eller ved den sosialvitenskapelige avdeling. Studenter som tidligere har avlagt en av disse prøver kan fullføre aktuarembetseksamen etter det tidligere reglement inntil 2 semester 1951.

Kongelig resolusjon. 7 novbr.

A. Aker sorenskriverembete, Aker kriminaldommerembete og Aker herredsskriverembete legges ned fra 1 januar 1948.

B. Fra samme tid opprettes:

1. Et nytt Asker og Bærum sorenskriverembete omfattende Asker og Bærum herreder, inntil videre med kontor i Oslo.
2. Et nytt skifteforvalterembete i Oslo ved siden av de to nåværende skifteforvalterembeter samme sted. Forretningene mellom skifteforvalterembetene fordeles på den måte som Justisdepartementet bestemmer.
3. Et nytt byskriverembete i Oslo ved siden av de to nåværende byskriverembeter samme sted. Forretningene mellom byskriverembetene fordeles på den måte som Justisdepartementet bestemmer.

Kongelig resolusjon. 7 novbr.

Behandlingen av de saker som ligger under den midlertidige statsadvokat for landssviksaker i Nord-Trøndelag fylke, legges fra 1 januar 1948 til den midlertidige statsadvokat for landssviksaker i Sør-Trøndelag fylke.

7 novbr. **Kongelig resolusjon.**

Punkt 2 i kongelig resolusjon av 22 august 1947 om tiltak til å fremme skogshogsten i sesongen 1947—48 blir endret slik at punktet kommer til å lyde:

2. Arbeider som av den offentlige arbeidsformidling blir formidlet til skogshogst har fri reise fram til arbeidsstedet, når befordringsutgiftene nødvendig må overstige kr. 5. Har han vært i hogstarbeid i minst 3 måneder, får han fri heimereise.

Han får også fri reise til heimstedet og tilbake til arbeidsstedet i juleferien mellom 20 desember og 10 januar hvis han har vært i hogstarbeid i minst 4 veker før jul. Denne godtgjøring blir utbetalt gjennom trygdekassa på arbeidsstedet etter tilbakekomsten og under forutsetning av at arbeideren fortsetter i hogstarbeidet.

7 novbr. **Kongelig resolusjon.**

Sosialdepartementet gis fullmakt til med hjemmel i lov om tannlægers rettigheter og plikter av 29 april 1927 med tilleggslov av 31 mai 1935, § 1 nr. 2, å gi tannlæger som ikke har underkastet seg eksamen her i riket midlertidig tillatelse til å utøve tannlægevirksomhet som assistent under tilsyn av norsk autorisert tannlæge på nærmere av departementet fastsatte vilkår.

7 novbr. **Kongelig resolusjon.**

Landbruksdepartementet bemyndiges til i henhold til § 20 i lov nr. 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v. å fastsette avgiftene for bruken av offentlig godkjente slaktehus og for bruken av handelsfjøs, torg eller plass.

7 novbr. **Skriv** *) frå Forsyningsdepartementet om regulativ for oppmålingsarbeid og handsaming av bygningssaker for Nærbø bygningskommunestyre, Rogaland fylke.

8 novbr. **Skriv** **) frå Sosialdepartementet om ny vedtekt om stengjingstid for utsalsstader i Hornnes herad, Aust-Agder fylke.

10 novbr. **Bestemmelse** ***) om endring av forskrifter om regulering av omsetningen av papir av 25 juni 1945.

(Fastsatt 10 november 1947 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

*) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1 nr. 43.
**) Kunngj. 21 november i Lovtid. 1 nr. 44.
***) Kunngj. 17 desember i Lovtid. 1 nr. 47.

I. 10 novbr.

I ovennevnte forskrifter skal § 1 lyde:

§ 1. Produsenter av papir plikter å levere sin produksjon for innenlandsk forbruk til de formål og forbrukere og i de mengder som Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet, Direktoratet for Industriforsyning eller den dette bemyndiger, bestemmer. Forhandlere av papir plikter å etterkomme pålegg fra Direktoratet for Industriforsyning eller den dette bemyndiger om levering av bestemte mengder papir til bestemte mottakere.

Direktoratet for Industriforsyning eller den det bemyndiger kan gi bestemmelser om begrensning av bruken av papir, gi pålegg om bruk av papir til bestemte formål og treffe bestemmelse om hvilke kvaliteter som kan benyttes til de forskjellige formål, og kreve avgitt de opplysninger som anses nødvendig for å kunne kontrollere gjennomføringen av slike bestemmelser.

Erverv og bruk i strid med de bestemmelser som gis er forbudt.

II.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring av § 9 i de alminnelige helseforskrifter for Holmestrand. 10 novbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven skal gjøres gjeldende for et område av Nord-Aurdal herred, Opland fylke. 10 novbr.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at brannlova skal gjelda for Vigeland i det område bygningslova gjeld og i en del av Buhølen i Sør-Audnedal herad, Vest-Agder fylke. 10 novbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningslovens §§ 115 og 129 og ny § 10 i bygningsvedtektene for Haugesund. 10 novbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av eiendommen «Fagerlia» i Trondheim Bymark, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 11 novbr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Sanitetskaptein C. F. Larsens legat» til premier for vitenskapelige medisinske, psykologiske eller antropologiske arbeider, opprettet ved fru Elise Larsens testament av 20 november 1934. 12 novbr.

*) Kunngj. 21 november i Lovtid. 1 nr. 44.

12 novbr. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Strømm herred, Vestfold fylke.

12 novbr. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Bolsøy herred, Møre og Romsdal fylke.

12 novbr. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Vegårshei herad, Aust-Agder fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter.

12 novbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring i vedtekt til bygningslovens § 13 for Raufoss, Vestre Toten herred, Opland fylke.

14 novbr. Nr. 1. **Lov** *)[1]) om endring i lov frå 28 september 1857 inneholdende nogle Forandringer i Lovgivningen angaaende Odelsretten.

I lov frå 28 september 1857 inneholdende nogle Forandringer i Lovgivningen angaaende Odelsretten, vert desse føresegnene sett til som ny.

§ 4.

1. Fra sin egen far eller mor må ingen odelsberettiget løse odelsgods før han har fylt 21 år. For de tilfelle som er nevnt i odelslovens § 16, første ledd, gjelder det som der er fastsatt. Reglene i odelslovens § 16, fjerde ledd, får tilsvarende anvendelse når en far eller mor må gi fra seg eiendommen fordi et odelsberettiget barn har nådd den alder som er fastsatt ovenfor i første punktum.
2. Når en odelsberettiget ikke kan kreve å overta eiendommen på grunn av reglene i odelslovens § 16 eller regelen ovenfor under 1, løper ingen foreldelse av hans odelsrett og heller ikke av fjernere odelsbårnes rett.

14 novbr. Nr. 2. **Lov** *)[1]) om endring i skjønslova.

I.

Desse føresegnene i lov om skjøn, ekspropriasjonssaker og odelsløsning frå 1 juni 1917 skal heretter lyda slik:

§ 66. Dommeren fastsetter tid og sted for et rettsmøte til saksforberedelse. I dette rettsmøte må saksøkeren forevise og tilby takst-

*) Kunngj. 21 november i Lovtid. 1 nr. 44.
[1]) St.vedtak 7 november. Se Ot. prp. nr. 34. Innst. O. XXIV. St.tid., forh. i Ot. s. 827—830; i Lt. s. 281.

summen med fradrag av de heftelser, som ved forliksklagens for- 14 novbr.
kynnelse hvilte på eiendommen. Hvis ikke tilbudet gjøres i rede Nr. 2.
penger eller i forfallen anvisning på Norges Bank, godkjent av banken, må det samtidig fremlegges skriftlig erklæring enten a) fra Kongeriket Norges hypotekbank eller Den norske stats småbruk- og boligbank, eller b) fra sparebank, aksjebank, kredittforening med vedtekter stadfestet av vedkommende departement, eller et forsikringsselskap, om at beløpet, med tillegg av fem prosent årlig rente til betaling skjer, vil bli betalt innen 4 uker etter at saksøkte har utstedt skjøte til saksøkeren.

Er en heftelse falt bort, kan saksøkte i dette rettsmøte forlange, at også denne heftelses beløp forevises og tilbys. Saksøkeren kan i så fall få utsettelse for å fremlegge den forhøyede løsningssum i et nytt rettsmøte. Utsettelsen bør som regel ikke være kortere enn 2 måneder og ikke lengere enn 3 måneder. Har saksøkte innfridd en panteheftelse uten skjellig grunn, kan saksøkeren kreve at heftelsen ikke skal ansees som bortfalt, men som ervervet av saksøkte. Dette gjelder dog bare forsåvidt panteheftelsen ved innfrielsen hadde sikkerhet innenfor seks tiendedeler av eiendommens verdi ifølge odelstaksten.

Er det tvist om hvorvidt saksøkeren skal overta en heftelse, avgjør dommeren i det første rettsmøte, hvilken sum saksøkeren må forevise. Hvis beløpet overstiger den sum, saksøkeren mener å være pliktig til å forevise, kan han få utsettelse for å forevise den fastsatte løsningssum i et nytt rettsmøte. Utsettelsen bør som regel ikke være kortere enn 2 måneder og ikke lengere enn 3 måneder. Saksøkeren behøver dog ikke å tilby mer enn den del, som han mener å være pliktig til å betale.

§ 68. Erklærer saksøkte at han vil ta imot den sum som er tilbudt, skal han få den utbetalt straks — eller hvor erklæring som nevnt i § 66 første ledd er fremlagt, innen 4 uker — mot at han straks utsteder skjøte til saksøkeren. Retten avsier deretter en kjennelse som pålegger saksøkte å fravike eiendommen til neste faredag, hvis ikke partene har truffet annen overenskomst.

Hvor erklæring som nevnt i § 66 første ledd under b) er fremlagt, kan saksøkte dog kreve at skjøtet ikke utleveres saksøkeren, men nedlegges i retten. Saken utsettes i så fall til et nytt rettsmøte. Utsettelsen bør ikke være kortere enn 4 uker og ikke lengere enn 6 uker. Dommeren skal på forlangende uten betaling gi saksøkeren attest for at skjøtet er nedlagt i retten. I det nye møte skal saksøkeren få skjøtet utlevert såfremt han betaler løsningssummen, eller godgjør at den er betalt til saksøkte. Retten avsier deretter fravikelseskjennelse som nevnt i første ledd. Eiendomsretten ifølge

14 novbr. Nr. 2.

skjøtet går først over til saksøkeren ved skjøtets overleverelse. Betales ikke løsningssummen, skal skjøtet tilbakeleveres saksøkte, med mindre han velger å vedstå skjøtet og holde seg til saksøkeren og erklæringsutstederen for løsningssummen.

Omkostningene ved saken og skjøtningen bærer saksøkeren.

§ 71. Dersom odelsmannen vinner saken, skal det ved dommen pålegges saksøkte å gi ham skjøte på eiendommen og fravike den, mot at odelsmannen tilsvarer de heftelser som dommen nærmere angir og betaler eller stiller sådan sikkerhet som omhandlet i § 86*) første ledd, under a), for resten av eiendommens takstverdi, hvis heftelsenes beløp er mindre.

Tiden for løsningen settes til første faredag, eller om denne ligger for nær, til neste faredag. Utgiftene ved skjøtningen skal odelsmannen tilsvare.

Godtgjør saksøkte ved løsningen, at noen del av de heftelser, som odelsmannen ifølge dommen skulle overta, er innfridd eller bortfalt, skal odelsmannen enten utrede det tilsvarende beløp i rede penger eller utstede fem prosent rentebærende gjeldsbrev for det til saksøkte med pant i eiendommen og med forfallstid 2 måneder fra løsningsdagen.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Bestemmelsen i § 66 annet ledd, fjerde punktum, kommer ikke til anvendelse på innfrielse av panteheftelse som har funnet sted før lovens ikrafttreden.

14 novbr. Nr. 3.

Lov**)[1] om ferie.**

§ 1. *Hvem loven omfatter.*

Rett til ferie etter denne lov har enhver som arbeider i annens tjeneste (arbeidstaker).

Unntatt er likevel:

1. Arbeidstakere som blir lønnet utelukkende med del av utbytte.
2. Arbeidstakere som er i slekt med arbeidsgiveren eller hans samlevende ektefelle i rett opp- eller nedstigende linje eller sidelinje så nær som søsken eller står i like nært adopsjons-, fosterskaps- eller svogerskapsforhold til dem.
3. Arbeidstakere som går inn under lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 eller er embetsmenn.

*) I følge skrivelse fra Justisdepartementet av 4 desember 1947 beror henvisningen til § 86 på en korrekturfeil: Skal være § 66.

**) Kunngj. 21 november i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 7 november. Se Ot. prp. nr. 104. Innst. O. XXII. St.tid., forh. i Ot. s. 831—839; i Lt. s. 281—298.

4. Arbeidstakere i bistillinger når forutsetningen er at arbeidsforholdet ikke skal vare ut over 3 måneder eller stillingen i regelen ikke vil føre til arbeid mer enn i alt 200 timer i ett kalenderår eller innehaveren blir lønnet utelukkende med provisjon. 14 novbr. Nr. 3.

Vedkommende departement kan bestemme at loven eller enkelte av dens føresegner ikke skal gjelde for grupper av arbeidstakere som ved regulativ eller tariffavtale er sikret ferierett som må ansees å være minst like fordelaktig som etter loven.

§ 2. *Hva det i loven er ment med uttrykkene «ferieår» og «opptjeningsår».*

I denne loven er med uttrykket ferieår ment tida fra og med 16 mai det ene kalenderåret til og med 15 mai det følgende kalenderåret. Med opptjeningsår er ment det forutgående tidsrom fra og med 16 mai til og med 15 mai.

For arbeidstakere i jordbruk og gartneri kan ferieår og opptjeningsår forskyves ved tariffavtale eller annen skriftlig avtale, dog ikke for arbeidstakere som går inn under ordningen med feriemerker (jfr. § 8).

§ 3. *Feriens lengde m. v.*

Arbeidstaker som går inn under denne loven, har hvert ferieår rett til ferie i 18 virkedager. Dette gjelder likevel ikke arbeidstaker som er tilsatt i bedriften seinere enn 14 dager etter at ferieåret er begynt.

I denne sammenheng skal søndager som faller i ferien og søndag umiddelbart før eller etter denne, ikke reknes som virkedager som fragår i nevnte dagtall. Det samme gjelder andre helgedager hvis det ikke blir avtalt annet.

Hvis en virksomhet innstiller når arbeidstakerne skal ha ferie, kan arbeidsgiveren gi alle arbeidstakere ved den virksomhet som innstiller samme ferie uansett den rett disse har til feriegodtgjøring.

§ 4. *Tida for ferien.*

Arbeidsgiveren fastsetter når ferien skal tas. Minst 12 dager av ferien skal gis i sammenheng i tidsrommet 16 mai—30 september. Resten skal gis i sammenheng innen utgangen av ferieåret.

I jordbruk og annen virksomhet der driftsmessige grunner gjør det nødvendig å holde arbeidet best mulig i gang om sommeren, kan arbeidsgiveren legge halvparten av ferien utafor tidsrommet 16 mai —30 september. Ellers gjelder reglene i første ledd tilsvarende. Departementet kan gi nærmere føresegner om hvilke virksomheter som går inn under dette ledd.

14 novbr. Nr. 3.

Reglene i første og annet ledd kan fravikes ved tariffavtale eller annen avtale. Dette gjelder dog ikke regelen om at ferien skal gis innen ferieårets slutt.

Kongen kan når vektige samfunnsmessige omsyn gjør det nødvendig, fastsette at ferien eller en del av den skal tas til annen tid enn den som følger av denne paragraf.

§ 5. *Fastsetting av ferietid m. v.*

Ferien kan ikke legges i oppsiingstid medmindre denne er minst tre måneder.

Arbeidstakeren kan kreve å få ferien utsatt til seinere i ferieåret om han før hans ferie tar til, ved erklæring fra trygdekasse godtgjør at han er arbeidsufør. Er arbeidstakeren ikke sjuketrygdet med rett til sjukepenger, godtgjøres arbeidsuførheten ved erklæring fra lege. Ny tid for ferien kan ikke kreves lagt i tidsrommet 16 mai —30 september.

Arbeidsgiveren kan, innafor rammen av det som er fastsatt i § 4 og i denne paragrafs første og annet ledd, legge ferien til tid da arbeidstakeren gjør militærtjeneste.

Arbeidsgiveren skal om ikke særlige grunner er til hinder for det, underrette arbeidstakeren om tida for hans ferie seinest en måned før den tar til.

§ 6. *Feriegodtgjøring for arbeidstaker med fast lønn.*

Arbeidstaker som for arbeid i vanlig arbeidstid har utelukkende fast års-, måneds-, veke- eller daglønn, har rett til full lønn for vanlig arbeidstid i ferien om han har hatt lønn av bedriften hele opptjeningsåret. Har han hatt lønn bare en del av opptjeningsåret, skal han ha lønn i ferien reknet i forhold til den tid han har hatt lønn i opptjeningsåret. Halv måned eller mer reknes som hel måned, men kortere tid blir ikke reknet med. Arbeidstaker som har rett til hel eller delvis kost, kan kreve et rimelig kostvederlag for de dager i ferien han ikke gjør bruk av sin rett. Derimot kan det ikke uten særlig avtale kreves tillegg for rett til fri bolig.

Ved utrekning av feriegodtgjøringen skal det ikke gjøres fradrag om arbeidstakeren i opptjeningsåret er borte fra arbeidet under

a) ferie;
b) arbeidsuførhet, opp til sammenlagt tre måneder når den skyldes ulykke eller sjukdom. Arbeidsgiveren kan kreve at arbeidsuførheten blir godtgjort ved erklæring fra trygdekasse eller, dersom arbeidstakeren ikke er sjuketrygdet med rett til sjukepenger, ved erklæring fra lege;

c) svangerskap, opp til 12 veker omkring fødselen; 14 novbr
d) pliktig militærtjeneste, opp til tre måneder. Nr. 3.

Arbeidstaker kan ikke kreve feriegodtgjøring etter dette ledd med mindre han har vært i arbeid i bedriften igjen etter fravær som nevnt.

Lønn under ferien skal utbetales siste vanlige lønningsdag før ferien.

Fratrer en arbeidstaker som går inn under denne paragraf sin tilsetting i en bedrift, skal den feriegodtgjøring han har til gode avgjøres i feriemerker som bestemt i § 8. Dette gjelder dog ikke fratreden som skyldes oppsiing etter lov om arbeidstvister av 5 mai 1927.

Feriegodtgjøring som ikke er hevet innen ferieårets utgang, tilfaller Feriefondet. Arbeidsgiveren skal innbetale slik feriegodtgjøring til fondet innen en måned etter ferieårets utgang.

§ 7. *Feriegodtgjøring for andre arbeidstakere.*

Arbeidstaker som ikke har rett til feriegodtgjøring etter § 6, har i arbeidsforhold som varer minst 6 dager, rett til feriegodtgjøring av arbeidsgiveren med 6,5 prosent av arbeidsfortjenesten. Har arbeidstakeren rett til hel eller delvis kost, skal det ved utrekningen av feriegodtgjøringen til den kontante lønn legges et rimelig kostvederlag. Derimot kan det ikke uten særlig avtale kreves tillegg for rett til fri bolig.

Rett til feriegodtgjøring etter denne paragrafs første ledd har ikke arbeidstaker som etter sine tilsettingsvilkår får full lønn i ferien. Har han rett til en del av lønna i ferien, faller retten til feriegodtgjøring etter første ledd bort for en tilsvarende del av lønna i opptjeningsåret. For slik lønn gjelder § 6 annet og fjerde ledd tilsvarende.

§ 8. *Feriefond, feriemerker og feriebøker.*

Det opprettes et offentlig feriefond (Feriefondet) som utsteder feriemerker som selges for pålydende gjennom Postverket. Fondet utsteder feriebøker som blir utlevert gjennom Postverket.

Feriegodtgjøring som fastsatt i § 7 første ledd skal avreknes ved at arbeidsgiveren lar klebe inn i arbeidstakerens feriebok feriemerker for et beløp som svarer til feriegodtgjøringen. Dette skal skje med regelmessige mellomrom og minst en gang i måneden. Arbeidsgiveren oppbevarer ferieboka. Arbeidstakeren eller hans tillitsmann skal ha høve til å kontrollere avrekningen. Ferieboka skal utleveres til arbeidstakeren når han slutter eller når ferie skal tas.

Arbeidstakeren får feriegodtgjøringen utbetalt gjennom Post-

14 novbr. Nr. 3.

verket fra og med 16 mai i ferieåret mot innlevering av sin feriebok og vitnemål fra arbeidsgiveren i ferieboka for at han skal ha ferie. Er han arbeidsløs eller av andre grunner ikke lenger i annens tjeneste, kan ferieboka etter 1 august i ferieåret bli innløyst mot erklæring fra arbeidsnemnda i kommunen om at den er kjent med at han skal ha ferie.

Feriebøker må være innløyst innen utgangen av ferieåret.

Utgiftene ved administrasjonen av feriemerkeordningen dekkes av feriefondet.

Kongen eller den han gir fullmakt, gir nærmere føresegner om ordningen med feriemerker og feriebøker, derunder også om styre og forvaltning av Feriefondet, om Postverkets vederlag for arbeid i samband med ordningen og om bruken av mulig overskott etter at alle utgifter er dekket.

§ 9. *Feriegodtgjøring for særlige grupper av arbeidstakere.*

Departementet kan fastsette at det skal betales feriegodtgjøring etter særlige føresegner til arbeidstakere som:

a) er sysselsatt med kortvarig arbeid eller arbeid for vekslende arbeidsgivere slik at det i regelen ikke oppnåes 6 dagers arbeidsforhold, jfr. § 7;
b) blir helt eller delvis lønnet av andre enn arbeidsgiveren ved drikkepenger eller på annen måte;
c) får lønn som omfatter vederlag for bruk av egne eiendeler eller råstoffer; eller
d) blir lønnet delvis med del av utbytte.

§ 10. *Unnatak fra lovens ordning av feriegodtgjøringen.*

En organisasjon av arbeidstakere kan for sine medlemmer slutte skriftlig overenskomst med arbeidsgiver eller organisasjonen av arbeidsgivere om annen ordning av feriegodtgjøringen enn fastsatt i denne lov. Slik overenskomst skal gjelde også for ikke organisert arbeidstaker hos vedkommende arbeidsgiver, når arbeidstakeren faglig tilhører en gruppe som går inn under overenskomsten. Har arbeidstaker som omfattes av slik overenskomst ikke hevet sin feriegodtgjøring innen utgangen av ferieåret, skal arbeidsgiveren innen en måned deretter innbetale feriegodtgjøringen til Feriefondet.

En arbeidsgiver kan også i andre enn de i første ledd nevnte tilfelle forvalte og utbetale feriegodtgjøringen til arbeidstakere som går inn under § 7 første ledd, når han for utbetalingen stiller garanti som er godkjent av departementet eller den det gir fullmakt. Slutter en arbeidstaker som går inn under slik garantiordning i bedriften før ferie skal tas, skal dog den feriegodtgjøring han har til

gode avgjøres ved feriemerker som bestemt i § 8. Denne paragrafs første ledd siste punktum gjelder tilsvarende. 14 novbr. Nr. 3.

Departementet kan når særlige tilhøve gir grunn til det fastsette unnatak fra lovens ordning også for andre grupper av arbeidstakere.

§ 11. *Avgifter til Feriefondet.*

Departementet kan fastsette mindre avgifter til feriefondet ved utlevering og innløysing av feriebøker og ved utbetaling av feriegodtgjøring ellers. Avgiftene kan pålegges både arbeidsgivere og arbeidstakere.

Departementet fastsetter de nærmere føresegner for betaling av avgiftene.

§ 12. *Virksomheten skifter eier.*

Rett til ferie eller feriegodtgjøring endres ikke om bedrift eller skip som arbeidstakeren er tilsatt ved, skifter eier.

§ 13. *Tap av feriegodtgjøring.*

Arbeidstaker som fratrer arbeidet uten å overholde lovlig oppsiingsfrist eller som blir avskjediget fordi han grovt forsømmer sine arbeidsplikter mot arbeidsgiveren, taper retten til den feriegodtgjøring som han har opptjent hos siste arbeidsgiver. Feriegodtgjøringen tilfaller ektefelle og barn som arbeidstakeren forsørger. Har han ingen slike forsørgede, tilfaller den Feriefondet.

For feriegodtgjøring som er avreknet i feriemerker, skal arbeidsgiveren gi opplysning om tapet av feriegodtgjøringen i arbeidstakerens feriebok når den blir utlevert, og opplysninger han måtte ha om arbeidstakerens forsørgingsbyrde. Forsørger arbeidstakeren ikke ektefelle eller barn, skal feriegodtgjøring som ikke er avreknet i feriemerker, av arbeidsgiveren innbetales til Feriefondet innen en måned etter at arbeidstakerens fratreden er fastslått. Arbeidsgiver som forvalter feriegodtgjøringen med heimel i § 10 første eller annet ledd, kan dog la innbetalingen utstå til den i nevnte paragraf satte frist for innbetaling til Feriefondet.

Departementet kan gi nærmere føresegner om betaling av feriegodtgjøring i tilfelle som går inn under denne paragraf.

§ 14. *Feriegodtgjøring ved dødsfall.*

Dør arbeidstakeren, kan ektefelle og barn han forsørget ved sin død, kreve å få utbetalt feriegodtgjøring han har til gode.

Etterlater han ikke slike forsørgede, tilfaller feriegodtgjøringen Feriefondet. Innestår feriegodtgjøringen hos arbeidsgiveren, skal

14 novbr. Nr. 3.

han innbetale feriegodtgjøringen til fondet innen en måned etter at arbeidstakerens død er fastslått.

§ 13 annet ledd siste punktum og tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 15. *Særlige føresegner for arbeidstakere på skip.*

For arbeidstakere på skip eller grupper av disse fastsetter Kongen eller den han gir fullmakt de særlige føresegner som er nødvendig på grunn av tilhøva i sjøfarten. Derunder kan føresegnene i loven fravikes, likevel ikke føresegnene om feriens lengde og feriegodtgjøringens størrelse.

§ 16. *Lovens ufravikelighet.*

Reglene i denne loven kan ikke fravikes til skade for arbeidstakerne uten i de tilfelle loven gir uttrykkelig heimel for det.

§ 17. *Rettleiing, avgjerd av tvister.*

Arbeidstilsynet gir rettleiing om gjennomføringen av denne lov, jfr. lov om arbeidervern av 19 juni 1936 §§ 41 og 42.

Tvist om en person går inn under loven kan bringes inn for det i arbeidervernlovens § 48 nevnte Arbeidstilsynsråd.

Føresegnene om taushetsplikt i arbeidervernlovens § 46 gjelder også for saker etter denne lov.

Kongen kan fastsette nærmere føresegner om Arbeidstilsynets og Arbeidstilsynsrådets virksomhet etter denne lov.

§ 18. *Opplysningsplikt.*

Departementet eller den det gir fullmakt kan kreve av enhver arbeidsgiver at han godtgjør å ha betalt på riktig måte avgifter og feriegodtgjøring som etter denne lov tilkommer Feriefondet.

§ 19. *Føresegner om straff.*

Med bøter straffes:

1. arbeidsgiver som lar utbetale feriegodtgjøring i strid med føresegnene i denne lov eller som unnlater i rett tid å innbetale feriegodtgjøring til Feriefondet slik som fastsatt i §§ 6, 10, 13 og 14 eller som unnlater å etterkomme påbud om betaling av avgifter etter § 11 eller nekter å gi opplysninger som blir krevd etter § 18,
2. arbeidstaker som overdrar eller pantsetter feriebok eller opptjente feriemerker.

§ 20. *Ikrafttreden. Overgangsføresegner.*

1. Denne lov trer i kraft 16 november 1947, likevel slik at retten til utvidet feriefritid etter § 3 først gjelder fra og med det ferie-

året som begynner i 1948. Regler om ferie i arbeidsavtaler eller tariffavtaler som er mindre gode for arbeidstakerne enn lovens ufravikelige føresegner, faller bort fra den tid nevnte føresegner tar til å gjelde. 14 novbr. Nr. 3.

2. For tidsrommet fra og med 16 november 1947 til og med 15 mai 1948 opptjenes feriegodtgjøring til ferie i det følgende ferieår
   a) av arbeidstakere som går inn under § 6, med full lønn to virkedager for hver måned de har hatt lønn i nevnte tidsrom. For øvrig skal § 6, tredje, fjerde og femte punktum samt annet, tredje, fjerde og femte ledd gjelde tilsvarende;
   b) av arbeidstakere som går inn under § 7, med 8,5 prosent av arbeidsfortjenesten.

   Denne feriegodtgjøring kommer i tillegg til den feriegodtgjøring som ved lovens ikrafttreden er opptjent på grunnlag av arbeidsavtale, tariffavtale, regulativ eller lov. En arbeidstaker kan likevel ikke på grunnlag av føresegnene i dette punkts første ledd kreve mer feriegodtgjøring i alt enn reknet etter §§ 6 og 7.
3. Føresegnene i § 8 om Statens Feriefond, feriemerker og feriebøker og påbudet i § 6, siste ledd om å avgjøre feriegodtgjøring i feriemerker, trer i kraft først fra den tid som blir fastsatt av Kongen. Departementet kan gi nærmere føresegner om utbetalingen av feriegodtgjøring etter § 7 inntil nevnte tidspunkt.
4. For Svalbard gjelder denne lov fra den tid og med de endringer Kongen fastsetter.
5. Lov om arbeidervern av 19 juni 1936 § 23 faller bort fra 16 november 1947.

Kongelig resolusjon *) om at bestemmelsene i lov av 19 juli 1946 om forlengelse av patenters varighet skal komme personer og virksomheter hjemmehørende i Danmark til gode. 14 novbr.

Kongelig resolusjon *) om anvendelsen av lov om skogvern av 12 februar 1932 for Oslo by. 14 novbr.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Tromøy herred, Aust-Agder fylke. 14 novbr.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven for Geitastrand herred, Sør-Trøndelag fylke. 14 novbr.

*) Kunngj. 21 november i Lovtid. 1 nr. 44.

14 novbr. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk § 5, jfr. § 11, fastsettes følgende bestemmelse om fredning av makrellyngel:

I. Fangst av makrell under 20 cm til annet enn menneskeføde og agn er forbudt. Lengden måles fra snutespissen til enden av halens (sporens) ytterste stråler.

II. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter. Ulovlig fangst eller dens verdi kan inndras til fordel for statskassen.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

14 novbr. **Midlertidige føresegner om forvaltning og utbetaling av feriegodtgjøring etter ferielovens § 7, jfr. § 20 punkt 2 b og § 6 fjerde ledd.**

(Fastsatt av Sosialdepartementet med heimel i lov om ferie av 14 november 1947 § 20, punkt 3.)

I. Feriegodtgjøring som blir opptjent etter ferielovens § 7, jfr. § 20 punkt 2 b, før ordningen med feriemerker blir satt i kraft, skal forvaltes av arbeidsgiveren.

Feriegodtgjøringa skal utbetales siste lønningsdag før arbeidstakeren får ferie. Blir ferien delt, skal også feriegodtgjøringa i regelen deles forholdsmessig.

Fratrer arbeidstakeren før ferie tas, skjer utbetaling ved sluttoppgjøret.

II. Fratrer en arbeidstaker som har rett til feriegodtgjøring etter ferielovens § 6 før han får ferie, utbetales feriegodtgjøring som er opptjent før feriemerkesystemet er satt i kraft ved sluttoppgjøret.

III. Det som er fastsatt under punktene I og II gjelder ikke for arbeidstakere som går inn under føresegner om ferie i tariffavtale eller regulativ. For slike arbeidstakere skal feriegodtgjøringa forvaltes og utbetales på den måten som er eller måtte bli fastsatt ved tariffavtale eller regulativ.

IV. Feriegodtgjøring som forvaltes av arbeidsgivere etter disse føresegner og som ikke er hevet innen ferieårets utgang, skal innen en måned deretter innbetales til Feriefondet.

14 novbr. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Våler herred, Hedmark fylke.

---

*) Kunngj. 21 november i Lovtid. 1 nr. 44.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feie- 15 novbr.
regulativet for tettbebyggelsen i Askim herred, Østfold fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Fjære 17 novbr.
herred, Aust-Agder fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Ullsfjord 17 novbr.
herred, Troms fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skrivelse fra Samferdselsdepartementet. 18 novbr.
Departementet har bestemt at sosialsekretærer i fengselsvesenet henføres til kl. 1 med hensyn til kostgodtgjørelse på reiser innen riket.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av 18 novbr.
feieregulativet for Aker herred, Akershus fylke.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om lukningstid for ut- 19 novbr.
salgssteder i Sel herred, Opland fylke.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om ny lukningstid for 19 novbr.
barber- og friserforretninger i Kragerø.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Grosserer Reinhold Sauers legat til Foreningen til understøttelse av trengende vanføre» opprettet ved testament av 14 februar 1942. 20 novbr.

Kronprinsregentens resolusjon. 21 novbr.

I. Sivilforsvaret organiseres midlertidig slik:

A. Ved sivilforsvarets sentrale ledelse opprettes et organisasjonskontor, et administrasjonskontor og et teknisk kontor. Sjefen for organisasjonskontoret som får sivilforsvarsinspektørs grad, er fast stedfortreder for Sjefen for sivilforsvaret. I tilknytning til organisasjonskontoret opprettes 3 stillinger som sivilforsvarsadjutanter.

B. For Østlandet, Sør- og Vestlandet, Trøndelag og Nord-Norge opprettes 4 sivilforsvarsinspektorater med standkvarter h.h.v. i Oslo, Stavanger, Trondheim og Tromsø. For hvert av inspektoratene opprettes en stilling som sivilforsvarsadjutant.

II. — — —

21 novbr. **Kronprinsregentens resolusjon.***)

I.

Med heimel i lov om arbeidervern av 19 juni 1936 § 9 blir fastsatt at arbeid med røntgen- eller radiumstråler blir ført opp på lista over særlig farlige bedrifter og arbeider som paragrafen nevner.

II.

Det fastsettes følgende føresegner om særlige tiltak til vern for arbeidere som har arbeid med røntgen- eller radiumstråler:

§ 1. Ingen må settes i stadig arbeid med røntgen- eller radiumstråler uten at han på forhånd er undersøkt av læge. Undersøkingen skal foretas etter retningslinjer og skjema fastsatt av Sjefinspektoratet for arbeidstilsynet.

Ingen bør få begynne i slikt arbeid som:

1. har eller har hatt alvorlige stråleskader,
2. har blodsjukdommer, kroniske infeksjonssjukdommer eller andre sjukdommer, hvis det er grunn til å anta at disse vil bli forverret ved slikt arbeid, eller
3. er gravid eller har gjennomgått fødsel i de siste 3 måneder.

§ 2. Arbeidere som stadig har arbeid med røntgen- eller radiumstråler, skal undersøkes av læge minst en gang i året. Undersøkingen skal foretas etter retningslinjer og skjema fastsatt av Sjefinspektoratet for arbeidstilsynet.

Blir det funnet:

1. tydelige endringer i blodet (såsom anemi eller leukopeni) — om nødvendig ved gjentatte prøver,
2. andre tegn til skader, særlig på huden, men også i andre organer, (akutt eller kronisk dermatitt, eventuelt med hyperkeratoser, abnorme pigmenteringer og kapilærforandringer, samt negleforandringer eller håravfall, eller annet) hvor en stråleskade antas å være årsaken,
3. graviditet eller nylig gjennomgått fødsel, jfr. § 1 punkt 3, eller
4. kroniske infeksjonssjukdommer eller andre alvorlige sjukdommer som nevnt under § 1, punkt 2,

bør arbeideren, når den ansvarlige læge rår til det, fjernes fra arbeidet med røntgen- eller radiumstråler en etter tilhøva passende tid.

Undersøking foretas i desember—januar og ellers når særlige grunner gjør det nødvendig. Resultatet bør bedømmes av spesialist i radiologi eller indremedisin, eventuelt også av annen spesialist.

*) Kunngj. 26 november i Lovtid. 1 nr. 45.

§ 3. Arbeid med røntgen- eller radiumstråler skal i regelen ikke 21 novbr.
overstige 7 timer om dagen. Det må ikke overstige 8 timer om dagen og 40 timer i veka.

Arbeider som har fullt arbeid med røntgen- eller radiumstråler slik som fastsatt i avsnittet ovafor, kan ikke i tillegg settes til vakttjeneste eller annet arbeid uten særlig tillatelse av Sjefinspektoratet for arbeidstilsynet.

§ 4. Arbeider som har stadig arbeid med røntgen- eller radiumstråler, har rett til feriegodtgjøring med det dobbelte av det som følger av lov om ferie av 14 november 1947. Den årlige feriefritid forlenges fra 3 veker opptil 6 veker i forhold til den feriegodtgjøring som arbeiderne har tjent opp i opptjeningsåret. Ellers gjelder føresegnene i ferieloven tilsvarende, derunder også føresegnene i § 20 punkt 2 om midlertidig auke av feriegodtgjøringa for tidsrommet 16 november 1947—15 mai 1948.

§ 5. Den som er ansvarlig for bruken av røntgen- eller radiumstråler, skal påse at disse forskrifter blir fulgt.

Det skal føres kartotek eller lister over personalet med opplysninger om de enkeltes navn, alder, tidligere og nåværende arbeid, tilsettingstid, arbeidstid, ferieforhold og de viktigste opplysninger fra helsekontrollen.

§ 6. Det skal sendes rapport til Statens Arbeidstilsyn om resultatet av den årlige kontroll. Dette kan kreve de opplysninger det anser nødvendig.

Blir det funnet tegn på skadelig strålevirkning, skal underretning straks sendes til Statens Arbeidstilsyn. Dette skal underrette Statens fysiske kontrollaboratorium.

§ 7. Omkostningene ved de nevnte undersøkinger bæres av bedriften, dersom de ikke blir betalt av sjuke- eller ulykkestrygda.

Kronprinsregentens resolusjon. 21 novbr.

1. Med heimel i § 16, første ledd, i lov av 27 juni 1947 om tiltak til å fremme sysselsetting blir det opprettet sjømannskontorer i Oslo, Tønsberg, Sandefjord, Arendal, Kristiansand S., Stavanger, Haugesund, Bergen, Ålesund, Trondheim og Narvik.

2. Sosialdepartementet får alminnelig fullmakt til å fastsette de distrikter som de enkelte sjømannskontorer skal omfatte.

Kronprinsregentens resolusjon.*) 21 novbr.

I samhøve med § 4 i millombils lov av 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. lov av 2 august 1946, blir det gitt

*) Kunngj. 26 november i Lovtid. 1 nr. 45.

21 novbr. slike føresegner om avgift på omsetningen av flesk og kjøtt av storfe, kalv og sau:

1. I tiden fra og med 1 desember 1947 og inntil videre, men ikke utover 30 november 1948, skal det svares avgift ved omsetning fra produsent av flesk og kjøtt av storfe, kalv og sau gjennom virksomhet som er pliktig til å delta i prisutjamning etter Prisdirektoratets føresegner.
2. Avgiften fastsettes til 2 øre pr. kg for flesk og kjøtt av storfe og kalv. For kjøtt av sau skal avgiften være 3 øre pr. kg.
3. Det skal ikke svares avgift av flesk og kjøtt som blir innført fra utlandet.

   Når særlige grunner taler for det, kan Omsetningsrådet i det enkelte tilfelle frita for avgift.
4. Overtredelse av disse føresegner er straffbart.

21 novbr. **Kronprinsregentens resolusjon.***)

Kongelig resolusjon av 1 desember 1939 om innførsel av salt oppheves med virkning fra og med 1 desember 1947.

21 novbr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

1. Avgiften for leie av postboks ved alle poststeder fastsettes til kr. 8 og kr. 14 pr. stk. pr. år for henholdsvis små og store postbokser.

2. Postdirektøren får fullmakt til å fastsette en lavere avgift for leie av postboks ved poststeder på landsbygden hvor leie av postboks ikke byr publikum vesentlige fordeler.

3. Avgiften for særskilt avsetting av post ved postkontorer hvor alminnelig brevombæring er innført, fastsettes til kr. 4 pr. kvartal.

4. De nye avgifter gjelder fra 1 januar 1948.

21 novbr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

Statsbankfunksjonærenes Landsforbund anerkjennes som forhandlingsberettiget i henhold til lov av 6 juli 1933 § 3, punkt 1, jfr. § 2, punkt 1.

22 novbr. **Skrivelse****) fra Sosialdepartementet om endring i §§ 1 og 2 i vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Nore herred, Buskerud fylke.

---

*) Kunngj. 26 november i Lovtid. 1 nr. 45.
**) Kunngj. 3 desember i Lovtid. 1 nr. 46.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om avgifter for bruken av Trondheim offentlige godkjente slaktehus. 25 novbr.

Skriv **) frå Landbruksdepartementet om at hund i Østre Moland herad, Aust-Agder fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter. 26 novbr.

Skriv **) frå Sosialdepartementet om at den som i Mykland herad, Aust-Agder fylke, gjer seg ei næring av å drive herbyrge, derunder vertshus, pensjonatverksemd og anna utleige av einskilde rom, eller bevertning med mat eller drykk frå 1 januar 1948 skal ha løyve til det. 27 novbr.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om endring i vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Hjørundfjord herred, Møre og Romsdal fylke. 27 novbr.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om endring i vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Mosvik herred, Nord-Trøndelag fylke. 27 novbr.

Kronprinsregentens resolusjon. **) 28 novbr.

I. I henhold til §§ 2 og 6 i lov om bruk av røntgenstråler og radium m. v. av 18 juni 1938 bemyndiges Statens Fysiske kontrollaboratorium til å forby salg og bruk av lett antennelig røntgenfilm, og til å avgjøre hva som skal regnes hertil.

II. Den i I nevnte bemyndigelse skal omfatte all røntgenfilm uten hensyn til i hvilket øyemed den brukes.

Kronprinsregentens resolusjon **) om at håndverksloven skal gjelde i Asker herred, Akershus fylke, fra 1 januar 1948. 28 novbr.

Kronprinsregentens resolusjon. 28 novbr.

Regler om skyss- og kostgodtgjørelse for tilbakereise til Norge etter endt tjeneste ved statens kontorer i utlandet, fastsatt ved kongelig resolusjon av 20 september 1946, gjøres fortsatt gjeldende inntil 1 juli 1948.

Kronprinsregentens resolusjon. 28 novbr.

1. Midlertidig reglement for tjenestemenn i Telegrafverket som går inn under lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 med tilleggslover fastsatt ved kongelig resolusjon av 27 juni 1919 oppheves.

---

*) Kunngj. 17 desember i Lovtid. 1 nr. 47.
**) Kunngj. 3 desember i Lovtid. 1 nr. 46.

28 novbr. 2. Det fastsettes reglement for tjenestemenn i Telegrafverket som går inn under lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 med tilleggslover i samsvar med et framlagt utkast

3. Reglementet trer i kraft fra den tid Samferdselsdepartementet bestemmer. Samferdselsdepartementet får fullmakt til å foreta mindre endringer i det av ikke prinsipiell art, når dette måtte vise seg nødvendig eller ønskelig.

Reglement for tjenestemenn i Telegrafverket som går inn under lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 med tilleggslover.

§ 1. Telegrafdirektøren, fagsjefer i Telegrafstyret, direktør ved Oslo og Bergen telefonanlegg og distriktssjefer ansettes (konstitueres) av Kongen, Telegrafdirektøren for et tidsrom av 6 år om gangen.

§ 2. Alle andre tjenestemenn i Telegrafverket som omfattes av loven, ansettes av Telegrafstyrets ansettelsesråd. Dette består av:

a) Telegrafdirektøren,
b) Telegrafstyrets fagsjefer,
c) en representant for personalet.

Dersom et av de medlemmer som er nevnt under a—b har forfall eller er inhabil, trer den tjenestemann som normalt fungerer som vedkommendes stedfortreder inn i rådet i hans sted.

§ 3. Som nærmeste foresatt tjenestemyndighet der skal avgi innstilling om ansettelse (konstitusjon) av tjenestemenn (tjenestemannslovens § 2, 2) regnes:

a. Telegrafdirektøren for fagsjefene i Telegrafstyret, distriktssjefene og direktørene for Oslo og Bergen telefonanlegg.
b. Fagsjefene i Telegrafstyret og distriktssjefene for de tjenestemenn som er direkte underordnet dem.
c. Direktørene for Oslo og Bergen telefonanlegg for de tjenestemenn som er underordnet dem.
d. Telegrafstyrets overingeniører og kontorsjefer, hovedkasserer, hovedbokholder, innkjøpssjef, materialforvalter, verkstedssjef, katalogredaktør, Telegrafskolens bestyrer og bestyrerne av de selvstendige stasjoner og abonnentanlegg for de tjenestemenn som er underordnet dem.

§ 4. Innstillingen skal omfatte minst tre av søkerne, dersom så mange anses kvalifisert for stillingen. Dog kan Telegrafstyret bestemme at innstillingen skal omfatte flere enn tre av søkerne.

Innstillingsmyndigheten sender i tilfelle innstillingen gjennom sin nærmeste overordnede som avgir sin uttalelse om innstillingen.

§ 5. Vil Ansettelsesrådet ansette noen som ikke er innstilt, skal uttalelse om vedkommende innhentes fra innstillingsmyndigheten. Blir han fremdeles ikke innstilt og Ansettelsesrådet fastholder sin mening, skal saken forelegges departementet til avgjørelse. 28 novbr.

§ 6. Ved en tjenestemanns ansettelse utferdiges et ansettelsesbrev. Heri skal det stå at vedkommende tjenestemann ansettes i henhold til lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 med tilleggslover og på de vilkår og med de plikter som følger av gjeldende lover, reglementer og instruksjoner.

§ 7. Etter alminnelig kunngjøring besettes stillingene som telegrafdirektør, fagsjefer i Telegrafstyret, direktør ved Oslo og Bergen telefonanlegg og kaptein på kabelskip.

Alle andre stillinger besettes som regel innen etaten etter kunngjøring i Telegrafstyrets sirkulærer. Rene opprykningsstillinger kan dog besettes uten kunngjøring idet samtlige tjenestemenn innen vedkommende avansementsområde betraktes som søkere. Dog kan enhver stilling — når administrasjonen finner det nødvendig — også kunngjøres for alminnelig konkurranse.

§ 8. Tjenestetid etter tjenestemannslovens §§ 19 og 20 omfatter all tjeneste i Telegrafverket etter fast ansettelse (eller fast konstitusjon). Har en tjenestemann vært tjenestefri uten lønn i over et år, spredt eller sammenhengende, og tjenestefriheten ikke skyldes sykdom eller svangerskap legitimert ved lægeattest, kommer den overskytende del av tjenestefriheten til fradrag ved beregning av tjenestetiden i forhold til lovens §§ 19 og 20.

§ 9. Tjenestemann som er sagt opp av ansettelsesrådet (etter tjenestemannslovens §§ 19 eller 20) kan innanke oppsigelsen for departementet. Anken må være framsatt skriftlig og være kommet inn til tjenestemannens nærmeste overordnede innen 14 dager etter at oppsigelsen skriftlig er meddelt ham.

§ 10. Følgende tjenestemenn anses å inneha ledende stillinger av den art og betydning at de i henhold til lovens § 20 andre ledd kan oppsies også etter 3 års tjenestetid:

Telegrafdirektør, fagsjefer i Telegrafstyret, distriktssjefer, direktør for Oslo og Bergen telefonanlegg og kapteiner på kabelskip.

§ 11. Ved anke over ordensstraff etter tjenestemannslovens § 21 og over avskjed etter lovens § 22, jfr. § 24, gjelder samme frist som er fastsatt i dette reglements § 9.

§ 12. Ved anke over pålegg som etter tjenestemannslovens § 27 er gitt en tjenestemann om å bli stående i tjenesten etter oppsigelsesfristens utløp, gjelder samme frist som bestemt i dette reglements § 9.

28 novbr. Ankemyndighetens avgjørelse må treffes innen 1 måned etter at anken er satt fram.

§ 13. Den myndighet som etter tjenestemannsloven er tillagt ansettelsesrådet for så vidt angår spørsmål vedkommende:

a) nektelse og overføring av ferie, (§ 5)

b) lønn under sjukdom ut over 3 (4) måneder, (§ 6)

c) lønn ut over 6 måneder på grunn av ulykke i tjenesten (§ 7)

utøves av Telegrafstyret.

Telegrafstyrets avgjørelse er endelig med mindre tjenestemannen forlanger den innbrakt for ansettelsesmyndigheten, hvilket i tilfelle må skje innen 14 dager etter at avgjørelsen er meddelt ham.

§ 14. Dette reglement trer i kraft fra den tid departementet bestemmer.

Samtidig oppheves det midlertidige reglement av 27 juni 1919.

Mulige tvil om forståelsen av reglementet avgjøres av departementet.

29 novbr. **Bruksregler** *) for Nordre Koloen statsalmenning.

29 novbr. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om at Fannrem bygnings- og branndistrikt, Orkdal herred, Sør-Trøndelag fylke, overgår til egen bygnings- og brannkommune.

29 novbr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til tinglysingsdommerne.

Tinglysing av pantebrev i fartøyer under bygging på 4—25 registertonn brutto (4—50 for seilfartøyer).

Ved tinglysing av pantebrev i fartøy under bygging har det vært reist tvil om hvilke legitimasjoner en tinglysingsdommer skulle kreve for størrelsen av fartøyet når en har regnet med at dette ville bli av målepliktig størrelse. En har antatt at slike pantebrev kan tinglyses når byggingen er kommet så langt at skroget er oppspantet, jfr. til sammenlikning for registreringspliktige fartøyer lov nr. 2 av 4 mai 1901 § 12. En viser for øvrig til Høyetseretts dom i Rettstidende for 1871, side 697. Er det tvil om fartøyet vil bli av målepliktig størrelse, vil det i disse tilfelle ikke kunne kreves målebrev, da fartøyet vanskelig kan måles før det er ferdigbygget. Det må da overlates til vedkommende tinglysingsdommer å avgjøre hvilke legitimasjoner som skal kreves for at fartøyet vil bli av måle-

*) Kunngj. 17 desember i Lovtid. 1 nr. 47.

**) Kunngj. 3 desember i Lovtid. 1 nr. 46.

pliktig størrelse. En attest om dette fra vedkommende tollmyndighet må i alminnelighet antas tilstrekkelig. For øvrig viser en til departementets rundskriv av 16 juli 1936, inntatt i Norsk lovtidend, 2. avdeling 1936 side 582. 29 novbr.

Det har videre hersket tvil om hvordan det skal forholdes ved rettsstiftelser i skip av målepliktig størrelse som bygges om til skip av registreringspliktig størrelse. I disse tilfelle antar en at fartøyet må kunne gis foreløpig folium i skipsregistret når det foreligger slik attest som skipsregisterlovens § 12 nevner.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Frøken Harriet Krüpers Minne» til småbarn inntil tiårsalderen i Strømsø og Tangens menigheter, Drammen, for å glede barna med en gave, opprettet ved disponent Krüper og konsul Georg Krüper. 29 novbr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Kjøpmann Hans Hansen og hustru Jenny født Frettems legat» til understøttelse av underordnet butikk- og kontorpersonale i Drammen, opprettet ved testament av 3 juli 1919 og 16 juni 1925. 29 novbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av en del av Sørumsand, Akershus fylke, og om utvidelse av grensene og bygningsvedtekter for Sørumsand bygningsdistrikt. 29 novbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygnings- og brannloven skal gjøres gjeldende for et område av Verran herred, Nord-Trøndelag fylke. 29 novbr.

Brannforskrifter *) m. v. for lufthavner. 1 desbr.

(Fastsatt av Forsyningsdepartementet.)

A. *Byggeforskrifter.*

1. a. Verksteder, verkstedshangarer, trafikkhangarer og lignende skal oppføres i helt ildfaste konstruksjoner. Hvor spennvidden i tak og over portene gjør det nødvendig, kan bærerne utføres av stålkonstruksjoner, men må være effektivt beskyttet mot brannskade, f. eks. sprinkleranlegg.
   b. Verksteder, kontorer og andre rom skal skilles fra hangarene ved ildsikre, selvlukkende dører, faste trådglassvinduer i jernramme eller på annen betryggende måte.
   c. Verksteder og lignende hvor det finnes ildsfarlige eller lett brennbare saker, eller arbeides med ild, gnistdannende verk-

*) Kunngj. 17 desember i Lovtid. 1 nr. 47.

1 desbr.

tøy eller foretas varmebehandling, elektriske verksteder m. v., må ikke ha direkte forbindelse med hangarene, men være skilt fra hangarene med en godt ventilert gang (brannsluse).

d. Hangarer og større verksteder for trafikkfly og alle verksteder og lignende i direkte eller indirekte forbindelse med hangarer og alle rom med direkte forbindelse til hangar skal ha passende beskyttelse mot brann — i alminnelighet hensiktsmessig sprinkleranlegg og nødvendige faste transportable slokningsapparater.

e. Så fremt det i hangarene innredes gallerier eller lignende må det sørges for at en alltid har to utgangsveger fra disse.

2. For mindre hangarer for flyklubber og private kan det tillates avikelser fra disse bestemmelser, når de plaseres i stor avstand fra de øvrige anlegg.
3. For flyfabrikker og lignende innen lufthavner kan det lempes på disse bestemmelser, så fremt det i fabrikken ikke tas inn fly for reparasjon eller lignende.
4. Andre bygninger av mur må anbringes i minst 20 meters avstand fra hangarer og større verksteder.
5. Andre bygninger av tre må anbringes i minst 30 meters avstand fra verksteder, hangarer og parkeringsplasser for fly.
6. Innen lufthavnens anlegg må det ordnes med betryggende vannforsyningsanlegg, brannvarslings- og alarmeringsanlegg.
7. Alle planer av betydning for bygninger som nevnt ovenfor bør forelegges for departementet med bygningsrådets og brannstyrets uttalelse, før endelig avgjørelse treffes.

B. *Ordens- og driftsregler.*

1. Innen lufthavnens område er røyking forbudt overalt utendørs og i alle hangarer og verksteder og dessuten i alle rom som står i direkte forbindelse med hangarer og verksteder, hvor det forekommer ildsfarlige væsker.

   Lufthavnsjefen kan dog bestemme at røyking utendørs kan tillates på bestemte områder.
2. Bruk av ild er forbudt overalt innen lufthavnens område, unntatt i verksteder og andre steder, hvor det er tatt spesielle forholdsregler med dette for øye.
3. Bensinfylling og tapping må bare finne sted i det fri og i god avstand fra bygninger og andre fly.
4. Flymotorer må ikke startes eller prøvekjøres inne i hangarene. Ved enhver start av flymotorer skal det være til stede en mann utstyrt med egnet slokningsapparat.

5. Når fly settes hen for en tid ute eller i hangar, bør bensin- 1 desbr.
tankene inneholde bensin tilsvarende 10 % av tankvolumet.
6. Hensetting av fly må bare skje innen bestemte avgrensede områder.
7. Overhaling og større reparasjonsarbeider på fly må bare finne sted i spesielle verkstedshangarer og verksteder.
8. Sprøytelakkering med ildsfarlig lakk og lignende, sveising, varmebehandling av metaller, vask med ildsfarlige væsker, trebearbeiding og tilsvarende, må ikke finne sted i hangarene, men bare i spesielle verksteder innredet for den slags, eller på nærmere angitt sted i det fri. Nærmere bestemmelser herom kan gis i det enkelte tilfelle.
9. I hangarene bør i størst mulig utstrekning brukes pneumatisk verktøy eller elektrisk verktøy med spenning under 28 V. Bevegelige elektriske ledninger bør bare tillates i den utstrekning det er absolutt påkrevd og må være best mulig beskyttet mot slitasje, f. eks. henges ned fra taket. Nærmere påbud kan gis i de enkelte tilfelle.
10. Det må alltid være uhindret adgang til alt brannmateriell.
11. Lufthavnsjefen kan i samråd med sjefen for brannvernet, hvor egen slik er ansatt, gjøre unntak fra ordens- og driftsreglene, hvor disse vil medføre særlige vansker for driften.

C. *Brannvern.*

Ved enhver lufthavn skal det være et brannvern, godkjent av departementet. Brannvernet skal ha mannskap og utstyr som gjør det skikket til å slokke brann i bygninger og fly og til å utføre redningstjeneste ved flyhavarier i og i nærheten av lufthavnen, alt avpasset etter forholdene.

Det kan gis påbud om vakthold m. v.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om avgifter for bru- 1 desbr.
ken av Egersund offentlig godkjente slaktehus.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Landvik herad, Aust-Agder fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter. 2 desbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 3 desbr.
og bebyggelsesplan for gnr. 9, bnr. 112 og 113, Sollerud, Aker herred, Akershus fylke, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

*) Kunngj. 17 desember i Lovtid. 1 nr. 47.

3 desbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at lov om bygningsvesenet og lov om brannvesenet gjøres gjeldende for hele Stor-Sula, Strongøya, Vassøya og Føllingen i Nord-Frøya herred, Sør-Trøndelag fylke.

3 desbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endringer i vedtekt til bygningslovens §§ 57 og 144 for Stokmarknes bygningskommunestyre, Nordland fylke.

4 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Putten-legatet» til trengende bosatt på Hvaler eller i Oslo, opprettet ved gave fra skipsreder O. Ditlev-Simonsen den 25 februar 1937.

4 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Knud Eie og hustru Bertine Tønnesdatters legat» til fattige og til emisærvirksomhet i Sokndal, opprettet ved Bertine Eie Ålgårds testament av 26 november 1895.

4 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Peder Tønnesen Ålgård og hustru Bertine Tønnesdatters legat» til klær for trengende barn og til emisærvirksomhet i Sokndal, opprettet ved Ane Bertine Tønnesdatters testament av 2 juli 1889.

4 desbr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om innskrenkning i adgangen til innen Jevnaker herred, Opland fylke, å slippe graokser på sambeite.

4 desbr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om innskrenkning i adgangen til innen Lunner herred, Opland fylke, å slippe graokser på sambeite.

4 desbr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om innskrenkning i adgangen til innen Gran herred, Opland fylke, å slippe graokser på sambeite.

4 desbr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om innskrenkning i adgangen til innen Brandbu herred, Opland fylke, å slippe graokser på sambeite.

4 desbr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om innskrenkning i adgangen til innen Søndre Land herred, Opland fylke, å slippe graokser på sambeite.

---

*) Kunngj. 17 desember i Lovtid. 1 nr. 47.
**) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

Lov *)[1]) om boikott. 5 desbr.

§ 1. Med boikott mener denne lov en oppfordring, avtale eller Nr. 1.
liknende tiltak som for å tvinge, skade eller straffe noen tar sikte på å hindre eller vanskeliggjøre hans økonomiske samkvem med andre.

Ervervsmessig boikott i konkurranseregulerende øyemed som går inn under lov om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk av 12 mars 1926 § 21, jfr. § 1, berøres ikke av reglene i denne lov.

§ 2. Boikott er rettsstridig:

a. når den har et rettsstridig formål eller ikke kan nå sitt mål uten å føre til et rettsbrudd;
b. når den blir foretatt eller holdt vedlike ved rettsstridige midler eller på en unødig opphissende eller krenkende måte eller ved usanne eller misvisende opplysninger;
c. når den vil skade vesentlige samfunnsinteresser eller virke utilbørlig, eller når det ikke er noe rimelig forhold mellom den interesse som skal fremmes ved boikotten og den skade som den vil føre med seg;
d. når den blir foretatt uten at den som boikotten er rettet mot har fått rimelig varsel, eller uten at det på forhånd overfor ham og dem som en boikottoppfordring er rettet til, er gjort fyllestgjørende rede for grunnen til boikotten.

§ 3. Er varsel om boikott gitt, kan søksmål reises for å få avgjort om den er lovlig.

Megling i forliksrådet er ikke nødvendig i saker om lovligheten av boikott eller om skadebot for tap som er voldt ved boikott.

Er boikott foretatt eller varslet, kan retten etter krav fra den som boikotten er rettet mot, sette midlertidig forbud mot boikotten til det er avgjort om den er lovlig. Reglene i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 kap. 15 gjelder på tilsvarende måte.

§ 4. Når retten skal fastsette skadebot for ulovlig boikott, skal den legge vekt ikke bare på størrelsen av skaden, men også på den utviste skyld og på om den skadelidende selv har vist mislig forhold. Under forhold som er særlig formildende, kan skadeboten falle helt bort.

§ 5. Den som forsettlig setter i verk boikott som er rettsstridig etter denne lov, straffes med bøter eller med fengsel opp til 3 måneder. Straffeloven av 22 mai 1902 § 222 gjelder ikke forhold som rammes av loven.

§ 6. Denne lov trer i kraft den dag Kongen fastsetter.

*) Kunngj. 17 desember i Lovtid. 1 nr. 47.
[1]) St.vedtak 21 november. Se Ot. prp. nr. 70. Innst. O. nr. 212. St.tid., forh. i Ot. s. 840; i Lt. s. 299;

5 desbr. Nr. 2. **Lov** *)[1]) om endring i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911.

I.

Følgende bestemmelse i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 skal lyde slik:

§ 116. Denne lov kommer ikke til anvendelse på gjensidig husdyrforsikrings-selskap, hvis virksomhet ikke omfatter mer enn ett fylke eller innen flere fylker ikke over 10 herreder, og som i selvstendig risikoavdeling for egen regning ikke overtar risiko over kr. 8 000 for noe medlem.

Heller ikke kommer loven til anvendelse på gjensidig selskap til forsikring av båter og mindre fartøyer, fangstredskaper eller sjøfolks utrustning, når selskapets virksomhet ikke omfatter mer enn ett fylke eller innen flere fylker ikke over 10 kommuner og det i selvstendig risikoavdeling for egen regning ikke kan overta risiko over kr. 12 000 på en kjøl.

Under særlige omstendigheter kan Kongen bestemme, at loven heller ikke kommer til anvendelse på andre gjensidige selskaper med samme formål som nevnt i nærværende paragraf første og annet ledd, når deres planer har kongelig stadfesting, og på vilkår at vedkommende selskap årlig innen en måned etter generalforsamlingens avholdelse til Forsikringsrådet innsender avskrift av sitt regnskap.

Loven kommer heller ikke til anvendelse på gjensidig brannforsikringsforening, hvis plan stadfestes av Kongen, når foreningens direkte virksomhet ikke omfatter mer enn ett fylke eller innen flere fylker ikke over 10 herreder, og dens indirekte virksomhet — utenfor det lokale virkeområde — ikke omfatter andre gjenforsikringer enn de som overføres til den gjennom en gjenforsikringsordning som Forsikringsrådet har godkjent. Summen av de gjenforsikringer som den enkelte brannforsikringsforening overtar i henhold til denne bestemmelse må ikke overstige 10 % av foreningens samlede forsikringssum.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

5 desbr. Nr. 3. **Lov** *)[2]) om midlertidige reguleringer av visse renter m. v.

§ 1. For ihendehaverobligasjoner, partialobligasjoner som lyder på navn, lån mot pant i fast eiendom og lån mot pant i fartøy over

*) Kunngj. 17 desember i Lovtid. 1 nr. 47.

[1]) St.vedtak 21 november. Se Ot. prp. nr. 107. Innst. O. nr. 219. St.tid., forh. i Ot. s. 841—842; i Lt. s. 300.

[2]) St.vedtak 21 november. Se Ot. prp. nr. 100. Innst. O. nr. 217. St.tid., forh. i Ot. s. 845; i Lt. s. 299.

4 registertonn brutto blir renter som påløper fra og med 1 juni 1940 og inntil videre å nedsette med 20 % av det beløp som pr. 8 april 1940 var kontraktsmessig vedtatt. Dog skal det rentebeløp som erlegges ikke være mer enn 4½ % og ikke mindre enn 3½ % p. a. av kapitalbeløpet. Er rentesatsen allerede tidligere 3½ % p. a. eller mindre, berøres kontrakten ikke av disse bestemmelser. 5 desbr. Nr. 3.

For låneavtaler inngått i tiden etter 8 april 1940 finner tilsvarende nedsetting sted for renter som påløper fra og med 1 juni 1940.

Vedkommende departement kan også i andre gjeldsforhold hvor rentesatsen er høyere enn 3½ % p. a. regulere det kontraktsmessige rentebeløp etter reglene i 1. ledd.

Uten vedkommende departements samtykke kan det ikke i noe tilfelle beregnes høyere rente enn 4½ % p. a.

§ 2. Festeavgifter fastsatt i 1925 eller senere i byer og bymessig bebyggede strøk og som påløper fra og med 1 juni 1940, blir på tilsvarende måte å nedsette med 20 %. Er avgiften fastsatt i annet enn penger, skal det svares samme avgift i penger som for samme tidsrom i 1939 minus 20 %.

Hvis særlige grunner taler for det, kan vedkommende departement samtykke i at avgiften ikke nedsettes eller bare delvis nedsettes.

Med festeavgift likestilles avgift i penger eller varer som er pålagt ved salg av tomt enten istedenfor kjøpesummen eller i tillegg til kjøpesummen.

§ 3. Avtalt garantiprovisjon eller annen provisjon kan regnes i tillegg til de i § 1 nevnte satser. Provisjonsbeløpet må dog ikke uten vedkommende departements samtykke overstige ½ % p. a.

§ 4. Det er forbudt å ta eller kreve ekstra godtgjørelser i noen som helst form i tillegg til de satser som er tillatt etter disse bestemmelser.

§ 5. Nedsetting av renter og provisjon etter disse bestemmelser virker også til fordel for enhver som innestår for betalingen.

§ 6. Vedkommende departement kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av disse bestemmelser.

§ 7. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer disse bestemmelser eller forskrifter gitt i medhold av § 6 straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler. På samme måte straffes forsøk.

Er handlingen foretatt under utøvingen av en ervervsvirksomhet, kan den skyldige for inntil 5 år fradømmes rett til å drive ervervsvirksomhet i den utstrekning det fastsettes i dommen.

Er overtredelsen foretatt av noen som har handlet på vegne av selskap, stiftelse eller sammenslutning, kan bøtestraff og tap av

5 desbr. Nr. 3. retten til å drive ervervsvirksomhet idømmes også den som det er handlet på vegne av.

Overtredelse anses som forseelse.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 31 desember 1950.

5 desbr. Nr. 4. **Lov** *)[1]) om endring av lov av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell.

I.

§ 14, 2. ledd i lov av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell, skal heretter lyde således:

§ 14, 2. ledd.

Fiskeridirektøren kan under særegne forhold dispensere fra bestemmelsene i denne lovs §§ 2, 3, 7 og 9, dog slik at det ikke må tillates anvendt tønner som ikke anses fullt forsvarlige ved tilvirkning og eksport.

II.

Fra ikrafttredelsen av denne lov oppheves forordning av 6 desember 1940 om forandring av lov av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell.

5 desbr. Nr. 5. **Midlertidig lov** *)[2]) om Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter.

§ 1. Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter fortsetter sin virksomhet på grunnlag av bestemmelsene i denne lov og i vedtektene for fondet.

§ 2. Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter har til oppgave å yte hel eller delvis erstatning for krigsskade på branntrygdede mineraloljeprodukter her i landet, når vedkommende produkter ikke er eller kan bli trygdet i Krigsforsikringen for varelagre, gjensidig, Krigsskadetrygden for løsøre, A/S Norsk Varekrigsforsikring av 1938 eller Statens Varekrigsforsikring.

Lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 og lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 gjelder ikke for fondet med mindre dette er særskilt bestemt.

§ 3. Som krigsskade anses i denne lov enhver materiell ødeleggelse eller skade hvis årsak er handlinger med krigsformål, uan-

*) Kunngj. 17 desember i Lovtid. 1 nr. 47.

[1]) St.vedtak 21 november. Se Ot. prp. nr. 80. Innst. O. nr. 216. St.tid., forh. i Ot. s. 847; i Lt. s. 300.

[2]) St.vedtak 21 november. Se. Ot. prp. nr. 102. Innst. O. nr. 213. St.tid., forh. i Ot. s. 842; i Lt. s. 300.

sett om skaden er voldt ved brann, sprengning, nedstyrtning, beskytning, oversvømmelse eller liknende. 5 desbr. Nr. 5.

Skade som følge av rekvisisjon fra norsk eller fremmed myndighet anses ikke som krigsskade. Når krigshandlinger i ikke uvesentlig grad har ledet til skaden, bør tapet i alminnelighet erstattes som krigsskade i den utstrekning det faller utenfor området for ordinær skadetrygd.

§ 4. Fondets midler skaffes til veie ved en prosentvis utlikning i terminer på de mineraloljeprodukter som omfattes av fondet. Nærmere regler om utligningen fastsettes i vedtektene.

Fondets krav på beløp som er liknet ut, kan drives inn hos den ansvarlige ved utpantning, og har samme fortrinsrett i konkurstilfelle m. v. som de i lov av 31 mai 1912 § 1, nr. 1 nevnte fordringer.

Beløp som er lignet ut, gir rett til fradrag i inntekten ved skattelikningen for det året da beløpet er betalt.

§ 5. Fondet ledes av et styre på inntil 5 medlemmer som oppnevnes av Sosialdepartementet.

§ 6. Vedtekter for fondet fastsettes av Sosialdepartementet.

§ 7. Fondet kan ikke ilegges formues- eller inntektsskatt.

§ 8. Denne lov får anvendelse på skader som er inntruffet etter 17 august 1943.

§ 9. Denne lov trer i kraft straks.

Midlertidig lov*)[1] om endring i lov om maskinister på dampfartøyer av handelsmarinen av 14 desember 1917 med endringer av 1 juli 1926, 25 juni 1937 og 18 juni 1938. 5 desbr. Nr. 6.

I.

I § 12 i lov om maskinister på dampfartøyer av handelsmarinen av 14 desember 1917 med endringer av 1 juli 1926, 25 juni 1937 og 18 juni 1938 tilføyes som 2net ledd:

«Kongen eller den han gir fullmakt kan bestemme at gjennomgått kurs av minst 10 måneders varighet på godkjent forskole som er opprettet spesielt for skipsmaskinistaspiranter skal regnes for å svare til praksis i 18 måneder av de første 24 måneders verkstedtid som kreves for å få maskinistsertifikat.»

II.

Denne lov trer i kraft straks.

*) Kunngj. 17 desember i Lovtid. 1 nr. 47.

[1]) St.vedtak 21 november. Se Ot. prp. nr. 101. Innst. O. nr. 214. St.tid., forh. i Ot. s. 843—845; i Lt. s. 299.

5 desbr. Nr. 7. **Midlertidig lov** *)[1]) om endring i lov om maskinister på motorfartøyer av handelsmarinen av 9 februar 1923 med endringer av 1 juli 1926, 25 juni 1937 og 18 juni 1938.

I.

I § 16 i lov om maskinister på motorfartøyer av handelsmarinen av 9 februar 1923 med endringer av 1 juli 1926, 25 juni 1937 og 18 juni 1938 tilføyes som 2net led:

«Kongen eller den han gir fullmakt kan bestemme at gjennomgått kurs av minst 10 måneders varighet på godkjent forskole som er opprettet spesielt for skipsmaskinistaspiranter skal regnes for å svare til praksis i 18 måneder av de første 24 måneders verkstedtid som kreves for å få maskinistsertifikat.»

II.

Denne lov trer i kraft straks.

5 desbr. Nr. 8. **Midlertidig lov** *)[2]) om produksjon, transport og omsetning av agn.

§ 1. Vedkommende departement kan gi bestemmelser om produksjon, transport og omsetning av agn, herunder om forbud mot å drive slik virksomhet uten godkjenning av departementet eller den dette bemyndiger. Det kan også gi bestemmelser om at omsetning av agn i det enkelte tilfelle ikke må finne sted uten særskilt samtykke fra den departementet bemyndiger.

Bestemmelsene kan begrenses til å gjelde enkelte sorter agn, enkelte distrikter eller enkelte fiskerier.

§ 2. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i medhold av denne lov, straffes med bøter.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 juli 1948.

5 desbr. Nr. 9. **Midlertidig lov** *)[3]) om salg av medisintran fra produsent.

§ 1. Kongen eller den han bemyndiger til det kan bestemme at det skal være forbudt å selge eller på annen måte overdra medisintran til andre enn kjøpere som er godkjent av vedkommende regjeringsdepartement.

*) Kunngj. 17 desember i Lovtid. 1 nr. 47.

[1]) St.vedtak 21 november. Se Ot. prp. nr. 101. Innst. O. nr. 214. St.tid., forh. i Ot. s. 843—845; i Lt. s. 299.

[2]) St.vedtak 21 november. Se Ot. prp. nr. 82. Innst. O. nr. 215. St.tid., forh. i Ot. s. 846—847; i Lt. s. 300.

[3]) St.vedtak 21 november. Se Ot. prp. nr. 93. Innst. O. nr. 221. St.tid., forh. i Ot. s. 847; i Lt. s. 300.

§ 2. Treffes beslutninger i henhold til § 1, kan vedkommende regjeringsdepartement utferdige bestemmelser om gjennomføring av beslutningene og om kontroll med at de blir overholdt. 5 desbr. Nr. 9.

§ 3. Overtredelse av bestemmelser som er gitt i medhold av denne lov straffes med bøter.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 30 juni 1948.

Kongelig resolusjon. 5 desbr.

I. Lørenskog sokn blir å skille ut fra Skedsmo prestegjeld som eget prestegjeld fra det tidspunkt Kirke- og undervisningsdepartementet bestemmer.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Kongeleg resolusjon. 5 desbr.

Frå 1 januar 1948 vert namnet på heradet, prestegjeldet, kjyrkjesoknet og lensmannsdistriktet Østre Moland i Aust-Agder fylke brigda til Austre Moland.

Kongelig resolusjon.*) 5 desbr.

I henhold til lov om Norsk Lysingsblad av 11 oktober 1946 bestemmes:

I. Det overdras til Justisdepartementet å gi de i lovens § 3 nevnte forskrifter om driften av Norsk Lysingsblad, således også reglene om hvilke lysinger som kan tas inn i bladet.

II. Det overdras til Finansdepartementet å treffe bestemmelser etter lovens § 2, 2. punktum om dispensasjon fra påbudet om at kunngjøringer om ledighet i embeter og andre statsstillinger skal tas inn i Norsk Lysingsblad.

III. Loven trer i kraft fra 1 januar 1948.

Kongelig resolusjon *) om forlengelse av fristene for patent-, varemerke- og mønsterkrav for personer og virksomheter som er hjemmehørende i Bulgaria, Italia, Romania og Ungarn, og forlengelse av patenters varighet for personer eller virksomheter som er hjemmehørende i Bulgaria, Finnland, Italia, Romania og Ungarn. 5 desbr.

Kongelig resolusjon.*) 5 desbr.

I. Bestemmelsene i kongelig resolusjon av 29 mars 1946 om tillatelse til å nytte trål til fangst av sild utenfor sjøgrensen skal gjelde inntil videre, dog ikke utover 31 desember 1948.

II. Denne resolusjon trer i kraft 1 januar 1948.

*) Kunngj. 17 desember i Lovtid. 1 nr. 47.

5 desbr. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk § 6, jfr. § 11, fastsettes følgende bestemmelser om reketrålens bruk og dimensjoner:

§ 1.

a. Reketrål må bare brukes til fangst av reker.
Fisk som herunder blir fanget, kan dog benyttes.

b. På kysten av svenskegrensen til Jærens rev må reketrål ikke brukes på grunnere vann enn 60 meter og på kysten fra Jærens rev til Grense Jakobselv ikke på grunnere vann enn 100 meter.

§ 2. I området fra Svenskegrensen til Jærens rev gjelder følgende bestemmelser for reketrålens dimensjoner:

a. Reketrålens stentelne fra øre til øre må ikke overstige 35 meter.

b. Trålposens lengde fra enden til stentelnen må ikke overstige 15 meter, målt maskerett og strakt. Posens lengde fra enden til overtelnen kan forlenges ytterligere med inntil 75 masker.

c. Trålposens omkrets regnet rundt ved stentelnens midtpunkt må ikke overstige 1 000 masker.

d. Maskene i trålposen skal være mellom 32 og 36 omfar pr. alen nytt nett. I armene kan dog nyttes 28 omfar pr. alen nytt nett.

e. I trålposen tillates innsatt en fiskepose av nett 26—28 omfar pr. alen. Denne fiskepose må ikke anbringes lenger bak i trålen enn 8—10 meter fra stentelnen.

§ 3. I området fra Jærens rev til Grense Jakobselv gjelder følgende bestemmelser for reketrålens dimensjoner:

a. Reketrålens stentelne fra øre til øre må ikke overstige 26 meter. Hvis skyggetau (sterter) nyttes, skal disse ikke være lenger enn 10 meter mellom trålvingen og skovlen.

b. Trålposens lengde fra enden til stentelnen må ikke overstige 10 meter målt maskerett og utstrakt. Posens lengde fra enden til overtelnen kan forlenges ytterligere med 50 masker.

c. Trålposens omkrets regnet rundt ved stentelnens midtpunkt må ikke overstige 500 masker.

d. Maskene i trålen skal være mellom 32 og 36 omfar pr. alen nytt nett.

e. I trålposen tillates innsatt en fiskepose av nett 26—28 omfar pr. alen. Denne fiskepose må ikke anbringes lenger bak i trålen enn 6—7 meter fra stentelnen.

§ 4. Foranstående bestemmelser gjelder også utenfor territorialgrensen (fiskerigrensen).

Bestemmelsene gjelder ikke for fiskeriundersøkelser som iverksettes av det offentlige.

*) Kunngj. 17 desember i Lovtid. 1 nr. 47.

§ 5. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter. Ulovlig fangst eller dens verdi samt ulovlig brukt redskap kan inndras til fordel for statskassen. 5 desbr.

§ 6. Denne resolusjon trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves forordning av 10 oktober 1941 om reketrålens bruk og dimensjoner.

Kongelig resolusjon. 5 desbr.

I samsvar med hva som er uttalt i St. prp. nr. 164 for 1947 og Innst. S. nr. 241 for 1947 opprettes fra 6 desember 1947 et nytt departement — Handelsdepartementet. Navnet på det nåværende Departement for handel, sjøfart, industri og håndverk endres fra samme tid til Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet.

Kongelig resolusjon. 5 desbr.

1. Det fastsettes instruks for Sjefen for Hæren, instruks for Sjefen for Sjøforsvaret og instruks for Sjefen for Luftforsvaret i samsvar med framlagte utkast.

2. Kongelig resolusjon 20 november 1930 om Instruks for Kommanderende General og Sjef for Generalstaben og kongelig resolusjon samme datum om Instruks for Kommanderende Admiral og Sjefen for Admiralstaben oppheves.

Det under punkt 1 nevnte utkast lyder slik:

Instruks for Sjefen for Hæren.

I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Sjefen for Hæren fører på Kongens vegne kommandoen over Hæren og er under Kongen og Forsvarsdepartementet øverste myndighet for Hærens forvaltning, med de begrensninger som følger av instruksene for Forsvarets sanitet, Forsvarets undervisnings- og velferdskorps, Forsvarets bygningstekniske korps og Direktoratet for samordning av Forsvarets anskaffelser.

Han leder arbeidet i Hærens overkommando og er ansvarlig for at tjenesten alltid skjer planmessig og formålstjenlig. Nærmere bestemmelser om sammensetning og organisasjon av Hærens overkommando fastsettes i «Plan for Hærens overkommando».

Sjefen for Hæren er øverste disiplinærmyndighet for Hæren og generaljurisdiksjonssjef for Hæren når den militære rettergangslov gjelder i fred.

§ 2. Sjefen for Hæren har innenfor rammen av gitte bevilgninger og gjeldende direktiver og bestemmelser ansvaret for Hærens brukbarhet i krig og fred, og for at de oppgaver Hæren skal løse

5 desbr. i krig eller når krig er å frykte, er best mulig forberedt (jfr. instruks for Sjefen for Forsvarsstaben § 3, punkt 3 og 4).

§ 3. Sjefen for Hæren skal under utøvingen av sine embetsplikter, i den utstrekning hensynet til samordning og til det samlede Forsvars interesser krever det, samrå seg med og samarbeide med Sjefen for Forsvarsstaben og de andre forsvarsgrensjefer. Han er medlem av Forsvarsrådet og Den sentrale sjefsnemnd.

§ 4. Sjefen for Hæren er Forsvarsdepartementets og Forsvarsstabens sakkyndige rådgiver på alle områder som spesielt angår Hæren.

§ 5. Sjefen for Hæren utarbeider forslag til instrukser for Hærens myndigheter som skal fastsettes ved kongelig resolusjon eller av Forsvarsdepartementet. Etter nærmere bestemmelser av Forsvarsdepartementet fastsetter han selv eller ved sine underordnede ledd de øvrige instrukser for Hærens myndigheter. Instruksene skal bygge på det grunnsyn at myndighet skal delegeres — og ansvar pålegges — høyere sjefer så langt det kan anses forsvarlig.

§ 6. Sjefen for Hæren har til plikt å ta nødvendig initiativ i alle spørsmål som gjelder sivile myndigheters samvirke med Hæren og skal med Forsvarsdepartementets samtykke søke samband med sivile myndigheter eller institusjoner om slike spørsmål.

§ 7. Sjefen for Hæren skal hvert kvartal sende Forsvarsdepartementet en rapport om utøvingen av sin virksomhet. Om mangler ved Hærens organisasjon, administrasjon, materiellutstyr, øvingsforhold eller krigsberedskap, som han ikke selv har myndighet til å rette på, skal han sende forestilling til Forsvarsdepartementet og eventuelt Forsvarsstaben.

II. Om kommandosaker.

§ 8. Sjefen for Hæren sender gjennom Forsvarsstaben til Forsvarsdepartementet de egentlige militære kommandosaker som skal fremmes ved kongelig resolusjon på kommandovei.

De egentlige militære kommandosaker omfatter:

a) Krigsoppsetningsplaner.
b) Feltutrustningsplaner.
c) Mobiliseringsregler.
d) Sammendragnings- og oppmarsjplaner.
e) Forsvarsplaner.

Sjefen for Forsvarsdepartementet kan pålegge Sjefen for Hæren å være til stede når han foredrar disse saker for Kongen.

§ 9. Sjefen for Hæren skal for hver mobiliseringstermin avgi forslag til Forsvarsdepartementet om befal som i tilfelle mobilisering skal overta stilling som sjefer for høyere kommandoer og staber.

§ 10. Sjefen for Hæren skal føre tilsyn med at Hærens personell 5 desbr.
får en effektiv utdanning og at riktige normer for personellets plikter og handlemåte i krig og fred blir dosert og håndhevd. Han skal også føre tilsyn med utdanning av Hærens avdelinger, overvåke Hærens øvinger, skoler og beredskap og lede Hærens større felttjeneste og kommandoøvinger. Han fastsetter reglementer, instrukser og direktiver for utdanning og tjeneste i Hæren og skal uttale seg om reglementer m. v. vedrørende Hæren som skal fastsettes av Forsvarsstaben, Forsvarsdepartementet eller ved kongelig resolusjon.

III. Om forvaltningssaker.

§ 11. Sjefen for Hæren sender til Forsvarsdepartementet forslag til budsjett for Hæren til de tider som fastsettes.

Når budsjettet er vedtatt av Stortinget fordeler han bevilgningene til Hærens forskjellige ledd i henhold til den hovedfordeling som Stortinget og Forsvarsdepartementet har gitt.

Sjefen for Hæren skal kontrollere at de bevilgede beløp ikke overskrides, hverken i sum for hele Hæren eller for de enkelte formål, samt at de midler som er bevilget, blir anvendt til de formål som er bestemt, og for at det vises økonomi.

Han skal videre kontrollere at de øvinger og arbeider som er bestemt av Stortinget, blir satt i verk og gjennomført.

§ 12. Sjefen for Hæren skal for øvrig:

a) Avgi innstilling om besettelse av alle stillinger i Hæren som skal besettes enten ved kongelig resolusjon eller av departementet.
b) Beskikke vernepliktig, ulønt og utskrevet befal til og med kapteins grad etter alminnelige retningslinjer fastsatt av Forsvarsdepartementet.
c) Føre faste ruller over Hærens fastlønte offiserspersonell av kapteins og høyere grad.
d) Beordre fastlønt befal i den utstrekning det er gitt bemyndigelse til det.
e) Tilsette og avskjedige sivilt personell etter nærmere regler fastsatt av Forsvarsdepartementet.
f) Oppnevne sensorer ved militære skoler og kurser etter de bestemmelser som til enhver tid er fastsatt.
g) Utdele stipendier innenfor rammen av budsjettet etter en samlet plan som departementet har godkjent.
h) Gi permisjoner etter de til enhver tid bestemte regler.
i) Gi utsetting med avtjening av pliktig militærtjeneste for vernepliktig, ulønt og utskrevet personell i samsvar med gjeldende bestemmelser.

5 desbr.

j) Gi bopelstillatelse for befal.

k) Avgi innstilling om avskjed for det personell innen Hæren hvis avskjed skal gis ved kongelig resolusjon eller av departementet.

l) Avgi forslag til Forsvarsdepartementet om utdeling av ordener og hederstegn til personell av Hæren.

§ 13. Sjefen for Hæren skal kontrollere at Hærens materiell av alle slag er til stede, regnskapsføres, oppbevares og vedlikeholdes på forsvarlig måte. Han skal sørge for at det utarbeides og utgis de instrukser, beskrivelser, håndbøker og skjemaer som er nødvendig for en rasjonell og forsvarlig materiellforvaltning. Han skal avgi uttalelse om reglementer m. v. som skal fastsettes ved kongelig resolusjon eller av departementet.

IV. Forskjellige bestemmelser.

§ 14. Sjefen for Hæren skal holde seg underrettet om utviklingen i andre land på de områder som vedrører Hæren, og til enhver tid treffe de bestemmelser, revidere de reglementer m. v. som er nødvendig for å holde Hæren på høyde med utviklingen. Han skal særskilt følge den krigstekniske utvikling og overveie de konsekvenser den tør ha for Hærens organisasjon og utrustning. Det han ikke har myndighet til å gjøre selv, skal han fremme forslag om til Forsvarsdepartementet og eventuelt Forsvarsstaben.

§ 15. Sjefen for Hæren skal innskjerpe og føre tilsyn med at opplysninger om landforsvaret og Hærens forhold som skal holdes hemmelige, ikke kommer til kunnskap for uvedkommende.

§ 16. Når Sjefen for Hæren har forfall, ekspederes de løpende forretninger av vedkommende stabssjefer. Ved lengere tids fravær beordrer Kongen en offiser til å forrette som Sjef for Hæren.

§ 17. Denne instruks gjelder i fred.

Om Sjefen for Hærens plikter og myndighetsområde i krig gjelder særskilte bestemmelser, fastsatt i instruks for Forsvarets overkommando.

Instruks for Sjefen for Sjøforsvaret.

I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Sjefen for Sjøforsvaret fører på Kongens vegne kommandoen over Sjøforsvaret og er under Kongen og Forsvarsdepartementet øverste myndighet for Sjøforsvarets forvaltning med de begrensninger som følger av instruksene for Forsvarets sanitet, Forsvarets undervisnings- og velferdskorps, Forsvarets bygningstekniske korps og Direktoratet for samordning av Forsvarets anskaffelser.

Han leder arbeidet i Sjøforsvarets overkommando og er ansvar- 5 desbr.
lig for at tjenesten alltid skjer planmessig og formålstjenlig. Nærmere bestemmelser om sammensetning og organisasjon av Sjøforsvarets overkommando fastsettes i «Plan for Sjøforsvarets overkommando».

Sjefen for Sjøforsvaret er øverste disiplinærmyndighet for Sjøforsvaret og generaljurisdiksjonssjef for Sjøforsvaret når den militære rettergangslov gjelder i fred.

§ 2. Sjefen for Sjøforsvaret har innenfor rammen av gitte bevilgninger og gjeldende direktiver og bestemmelser ansvaret for Sjøforsvarets brukbarhet i krig og fred, og for at de oppgaver Sjøforsvaret skal løse i krig eller når krig er å frykte, er best mulig forberedt (jfr. instruks for Sjefen for Forsvarsstaben, § 3, punkt 3 og 4).

§ 3. Sjefen for Sjøforsvaret skal under utøvingen av sine embetsplikter, i den utstrekning hensynet til samordning og til det samlede Forsvars interesser krever det, samrå seg med og samarbeide med Sjefen for Forsvarsstaben og de andre forsvarsgrensjefer. Han er medlem av Forsvarsrådet og Den sentrale sjefsnemnd.

§ 4. Sjefen for Sjøforsvaret er Forsvarsdepartementets og Forsvarsstabens sakkyndige rådgiver på alle områder som spesielt angår Sjøforsvaret.

§ 5. Sjefen for Sjøforsvaret utarbeider forslag til instrukser for Sjøforsvarets myndigheter som skal fastsettes ved kongelig resolusjon eller Forsvarsdepartementet. Etter nærmere bestemmelser av Forsvarsdepartementet fastsetter han selv eller ved sine underordnede ledd de øvrige instrukser for Sjøforsvarets myndigheter.

Instruksene skal bygge på det grunnsyn at myndighet skal delegeres — og ansvar pålegges — høyere sjefer så langt det kan anses forsvarlig.

§ 6. Sjefen for Sjøforsvaret har til plikt å ta nødvendig initiativ i alle spørsmål som gjelder sivile myndigheters samvirke med Sjøforsvaret og skal med Forsvarsdepartementets samtykke søke samband med sivile myndigheter eller institusjoner om slike spørsmål.

§ 7. Sjefen for Sjøforsvaret skal hvert kvartal sende Forsvarsdepartementet en rapport om utøvingen av sin virksomhet. Om mangler ved Sjøforsvarets organisasjon, administrasjon, materiellutstyr, øvingsforhold eller krigsberedskap som han ikke selv har myndighet til å rette på, skal han sende forestilling til Forsvarsdepartementet og eventuelt Forsvarsstaben.

II. Om kommandosaker.

§ 8. Sjefen for Sjøforsvaret sender gjennom Forsvarsstaben til Forsvarsdepartementet de egentlige militære kommandosaker som skal fremmes ved kongelig resolusjon på kommandovei.

5 desbr.

De egentlige militære kommandosaker omfatter:

a) Krigsoppsetningsplaner.
b) Mobiliseringsregler.
c) Fartøysfordeling.
d) Forsvarsplaner.

Sjefen for Forsvarsdepartementet kan pålegge Sjefen for Sjøforsvaret å være til stede når han foredrar disse saker for Kongen.

§ 9. Sjefen for Sjøforsvaret skal for hver mobiliseringstermin avgi forslag til Forsvarsdepartementet om befal som i tilfelle mobilisering skal overta stilling som sjefer for høyere kommandoer og staber.

§ 10. Sjefen for Sjøforsvaret skal føre tilsyn med at Sjøforsvarets personell får en effektiv utdanning og at riktige normer for personellets plikter og handlemåte i krig og fred blir dosert og håndhevd. Han skal også føre tilsyn med utdanningen innen Sjøforsvarets forskjellige ledd og overvåke Sjøforsvarets tokter, øvinger, skoler og beredskap. Han fastsetter reglementer, instrukser og direktiver for utdanning og tjeneste i Sjøforsvaret og skal uttale seg om reglementer m. v. vedrørende Sjøforsvaret som skal fastsettes av Forsvarsstaben, Forsvarsdepartementet eller ved kongelig resolusjon.

III. Om forvaltningssaker.

§ 11. Sjefen for Sjøforsvaret sender til Forsvarsdepartementet forslag til budsjett for Sjøforsvaret til de tider som fastsettes.

Når budsjettet er vedtatt av Stortinget, fordeler han bevilgningene til Sjøforsvarets forskjellige ledd i henhold til den hovedfordeling som Stortinget og Forsvarsdepartementet har gitt.

Sjefen for Sjøforsvaret skal kontrollere at de bevilgede beløp ikke overskrides, hverken i sum for hele Sjøforsvaret eller for de enkelte formål, samt at de midler som er bevilget, blir anvendt til de formål som er bestemt, og for at det vises økonomi.

Han skal videre kontrollere at de øvinger og arbeider som er bestemt av Stortinget, blir satt i verk og gjennomført.

§ 12. Sjefen for Sjøforsvaret skal for øvrig:

a) Avgi innstilling om besettelse av alle stillinger i Sjøforsvaret som skal besettes enten ved kongelig resolusjon eller av departementet.
b) Beskikke vernepliktig, ulønt og utskrevet befal til og med kapteinløytnants grad etter alminnelige retningslinjer fastsatt av Forsvarsdepartementet.
c) Beordre Sjøforsvarets offiserspersonell til tjeneste i fellesinstitusjoner med mindre beordring skal foretas av Forsvarsdepartementet eller ved kongelig resolusjon.

d) Føre ruller over og beordre sjøoffiserene, intendanturoffiserene, maskinoffiserene og spesialoffiserene til tjeneste i Sjøforsvaret med mindre beordring skal foretas av Forsvarsdepartementet eller ved kongelig resolusjon. 5 desbr.
e) Tilsette og avskjedige sivilt personell etter nærmere regler fastsatt av Forsvarsdepartementet.
f) Oppnevne sensorer ved militære skoler og kurser etter de bestemmelser som til enhver tid er fastsatt.
g) Utdele stipendier innenfor rammen av budsjettet etter en samlet plan som departementet har godkjent.
h) Gi permisjoner etter de til enhver tid bestemte regler.
i) Gi utsetting med avtjening av pliktig militærtjeneste for vernepliktig, ulønt og utskrevet personell i samsvar med gjeldende bestemmelser.
j) Gi bopelstillatelse for befal.
k) Avgi innstilling om avskjed for det personell innen Sjøforsvaret hvis avskjed skal gis ved kongelig resolusjon eller av departementet.
l) Avgi forslag til Forsvarsdepartementet om utdeling av ordener og hederstegn til personell av Sjøforsvaret.

§ 13. Sjefen for Sjøforsvaret skal kontrollere at Sjøforsvarets materiell av alle slag er til stede, regnskapsføres, oppbevares og vedlikeholdes på forsvarlig måte. Han skal sørge for at det utarbeides og utgis de instrukser, beskrivelser, håndbøker og skjemaer som er nødvendig for en rasjonell og forsvarlig materiellforvaltning. Han skal avgi uttalelse om reglementer m. v. som skal fastsettes ved kongelig resolusjon eller av departementet.

IV. Forskjellige bestemmelser.

§ 14. Sjefen for Sjøforsvaret skal holde seg underrettet om utviklingen i andre land på de områder som vedrører Sjøforsvaret, og til enhver tid treffe de bestemmelser, revidere de reglementer m. v. som er nødvendig for å holde Sjøforsvaret på høyde med utviklingen. Han skal særskilt følge den krigstekniske utvikling og overveie de konsekvenser den tør ha for Sjøforsvarets organisasjon og utrustning. Det han ikke har myndighet til å gjøre selv, skal han fremme forslag om til Forsvarsdepartementet og eventuelt Forsvarsstaben.

§ 15. Sjefen for Sjøforsvaret skal innskjerpe og føre tilsyn med at opplysninger om Sjøforsvaret som skal holdes hemmelige, ikke kommer til kunnskap for uvedkommende. Han gir samtykke etter lov 14 august 1914, § 3, nr. 1 og 3, for så vidt angår norske sjøkarter, andre publikasjoner om kystfarvannene eller kysten eller andre områder der Sjøforsvaret har sine anlegg.

5 desbr. § 16. Når Sjefen for Sjøforsvaret har forfall, ekspederes de løpende forretninger av vedkommende stabssjefer. Ved lengere tids fravær beordrer Kongen en offiser til å forrette som Sjef for Sjøforsvaret.

§ 17. Denne instruks gjelder i fred.

Om Sjefen for Sjøforsvarets plikter og myndighetsområde i krig gjelder særskilte bestemmelser fastsatt i instruks for Forsvarets overkommando.

Instruks for Sjefen for Luftforsvaret.

I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Sjefen for Luftforsvaret fører på Kongens vegne kommandoen over Luftforsvaret og er under Kongen og Forsvarsdepuartementet øverste myndighet for Luftforsvarets forvaltning med de begrensninger som følger av instruksene for Forsvarets sanitet, Forsvarets undervisnings- og velferdskorps, Forsvarets bygningstekniske korps og Direktoratet for samordning av Forsvarets anskaffelser.

Han leder arbeidet i Luftforsvarets overkommando og er ansvarlig for at tjenesten alltid skjer planmessig og formålstjenlig. Nærmere bestemmelser om sammensetning og organisasjon av Luftforsvarets overkommando fastsettes i «Plan for Luftforsvarets overkommando».

Sjefen for Luftforsvaret er øverste disiplinærmyndighet for Luftforsvaret og generaljurisdiksjonssjef for Luftforsvaret når den militære rettergangslov gjelder i fred.

§ 2. Sjefen for Luftforsvaret har innenfor rammen av gitte bevilgninger og gjeldende direktiver og bestemmelser ansvaret for Luftforsvarets brukbarhet i krig og fred, og for at de oppgaver Luftforsvaret skal løse i krig eller når krig er å frykte, er best mulig forberedt (jfr. instruks for Sjefen for Forsvarsstaben, § 3, punkt 3 og 4).

§ 3. Sjefen for Luftforsvaret skal under utøvingen av sine embetsplikter, i den utstrekning hensynet til samordning og til det samlede Forsvars interesser krever det, samrå seg med og samarbeide med Sjefen for Forsvarsstaben og de andre forsvarsgrensjefer. Han er medlem av Forsvarsrådet og Den sentrale sjefsnemnd.

§ 4. Sjefen for Luftforsvaret er Forsvarsdepartementets og Forsvarsstabens sakkyndige rådgiver på alle områder som spesielt angår Luftforsvaret.

§ 5. Sjefen for Luftforsvaret utarbeider forslag til instrukser for Luftforsvarets myndigheter som skal fastsettes ved kongelig

resolusjon eller av Forsvarsdepartementet. Etter nærmere bestem- 5 desbr.
melser av Forsvarsdepartementet fastsetter han selv eller ved sine underordnede ledd de øvrige instrukser for Luftforsvarets myndigheter. Instruksene skal bygge på det grunnsyn at myndighet skal delegeres — og ansvar pålegges — høyere sjefer så langt det kan anses forsvarlig.

§ 6. Sjefen for Luftforsvaret har til plikt å ta nødvendig initiativ i alle spørsmål som gjelder sivile myndigheters samvirke med Luftforsvaret og skal med Forsvarsdepartementets samtykke søke samband med sivile myndigheter eller institusjoner om slike spørsmål.

§ 7. Sjefen for Luftforsvaret skal hvert kvartal sende Forsvarsdepartementet en rapport om utøvingen av sin virksomhet. Om mangler ved Luftforsvarets organisasjon, administrasjon, materiellutstyr, øvingsforhold eller krigsberedskap som han ikke selv har myndighet til å rette på, skal han sende forestilling til Forsvarsdepartementet og eventuelt Forsvarsstaben.

II. Om kommandosaker.

§ 8. Sjefen for Luftforsvaret sender gjennom Forsvarsstaben til Forsvarsdepartementet de egentlige militære kommandosaker som skal fremmes ved kongelig resolusjon på kommandovei.

De egentlige militære kommandosaker omfatter:

a) Krigsoppsetningsplaner.
b) Feltutrustningsplaner.
c) Mobiliseringsregler.
d) Sammendragnings- og oppmarsjplaner.
e) Forsvarsplaner.

Sjefen for Forsvarsdepartementet kan pålegge Sjefen for Luftforsvaret å være til stede når han foredrar disse saker for Kongen.

§ 9. Sjefen for Luftforsvaret skal for hver mobiliseringstermin avgi forslag til Forsvarsdepartementet om befal som i tilfelle mobilisering skal overta stilling som sjefer for høyere kommandoer og staber.

§ 10. Sjefen for Luftforsvaret skal føre tilsyn med at Luftforsvarets personell får en effektiv utdanning og at riktige normer for personellets plikter og handlemåte i krig og fred blir dosert og håndhevd. Han skal også føre tilsyn med utdanning av Luftforsvarets avdelinger, overvåke Luftforsvarets øvinger, skoler og beredskap samt lede Luftforsvarets større øvinger. Han fastsetter reglementer, instrukser og direktiver for utdanning og tjeneste i

5 desbr. Luftforsvaret og skal uttale seg om reglementer m. v. vedrørende Luftforsvaret som skal fastsettes av Forsvarsstaben, Forsvarsdepartementet eller ved kongelig resolusjon.

III. Om forvaltningssaker.

§ 11. Sjefen for Luftforsvaret sender til Forsvarsdepartementet forslag til budsjett for Luftforsvaret til de tider som fastsettes.

Når budsjettet er vedtatt av Storinget, fordeler han bevilgningene til Luftforsvarets forskjellige ledd i henhold til den hovedfordeling som Stortinget og Forsvarsdepartementet har gitt.

Sjefen for Luftforsvaret skal kontrollere at de bevilgede beløp ikke overskrides, hverken i sum for hele Luftforsvaret eller for de enkelte formål, samt at de midler som er bevilget, blir anvendt til de formål som er bestemt, og for at det vises økonomi.

Han skal videre kontrollere at de øvinger og arbeider som er bestemt av Stortinget, blir satt i verk og gjennomført.

§ 12. Sjefen for Luftforsvaret skal for øvrig:

a) Avgi innstilling om besettelse av alle stillinger i Luftforsvaret, som skal besettes enten ved kongelig resolusjon eller av departementet.
b) Beskikke vernepliktig, ulønt og utskrevet befal til og med kapteins grad etter alminnelige retningslinjer fastsatt av Forsvarsdepartementet.
c) Føre faste ruller over Flygevåpenets offiserspersonell og beordre det til all tjeneste som ikke er gjenstand for beordring ved kongelig resolusjon eller av departementet.
d) Beordre Luftvernartilleriets befal i den utstrekning det er gitt bemyndigelse til det.
e) Tilsette og avskjedige sivilt personell etter nærmere regler fastsatt av Forsvarsdepartementet.
f) Oppnevne sensorer ved militære skoler og kurser etter de bestemmelser som til enhver tid er fastsatt.
g) Utdele stipendier innenfor rammen av budsjettet etter en samlet plan som departementet har godkjent.
h) Gi permisjoner etter de til enhver tid bestemte regler.
i) Gi utsetting med avtjening av pliktig militærtjeneste for vernepliktig, ulønt og utskrevet personell i samsvar med gjeldende bestemmelser.
j) Gi bopelstillatelse for befal.
k) Avgi innstilling om avskjed for det personell innen Luftforsvaret hvis avskjed skal gis ved kongelig resolusjon eller av departementet.
l) Avgi forslag til Forsvarsdepartementet om utdeling av ordener og hederstegn til personell av Luftforsvaret.

§ 13. Sjefen for Luftforsvaret skal kontrollere at Luftforsvarets materiell av alle slag er til stede, regnskapsføres, oppbevares og vedlikeholdes på forsvarlig måte. Han skal sørge for at det utarbeides og utgis de instrukser, beskrivelser, håndbøker og skjemaer som er nødvendig for en rasjonell og forsvarlig materiellforvaltning. Han skal avgi uttalelser om reglementer m. v. som skal fastsettes ved kongelig resolusjon eller av departementet. 5 desbr.

IV. Forskjellige bestemmelser.

§ 14. Sjefen for Luftforsvaret skal holde seg underrettet om utviklingen i andre land på de områder som vedrører Luftforsvaret, og til enhver tid treffe de bestemmelser, revidere de reglementer m. v. som er nødvendig for å holde Luftforsvaret på høyde med utviklingen. Han skal særskilt følge den krigstekniske utvikling og overveie de konsekvenser den tør ha for Luftforsvarets organisasjon og utrustning. Det han ikke har myndighet til å gjøre selv, skal han fremme forslag om til Forsvarsdepartementet og eventuelt Forsvarsstaben.

§ 15. Sjefen for Luftforsvaret skal innskjerpe og føre tilsyn med at opplysninger om Luftforsvaret og Luftforsvarets forhold som skal holdes hemmelige, ikke kommer til kunnskap for uvedkommende.

§ 16. Når Sjefen for Luftforsvaret har forfall, ekspederes de løpende forretninger av vedkommende stabssjefer. Ved lengere tids fravær beordrer Kongen en offiser til å forrette som Sjef for Luftforsvaret.

§ 17. Denne instruks gjelder i fred.

Om Sjefen for Luftforsvarets plikter og myndighetsområde i krig gjelder særskilte bestemmelser, fastsatt i instruks for Forsvarets overkommando.

Kongelig resolusjon. 5 desbr.

1. Forvaltningen av «Understøttelsesfondet for de i krigen blesserte og falnes etterlatte» føres tilbake fra Forsvarsdepartementet til den i fundas av 27 juli 1808 anordnede kommisjon.

2. Kommisjonen skal som hittil bestå av 4 medlemmer som beskikkes ved kongelige resolusjon. Kommisjonen velger selv sin formann og nestformann.

3. Nærmere regler for kommisjonens virksomhet fastsettes i samsvar med et framlagt utkast.

— — — — — — — — — —

4. Forsvarsdepartementet har som hittil overbestyrelsen av fondet.

5 desbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 59 for Oslo.

5 desbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring i vedtekt til bygningslovens § 63, 2 for Gråtenmoen og Tolnes bygningsdistrikt i Solum herred, Telemark fylke.

6 desbr. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om ny vedtekt for utsalgssteder i Bø herred, Nordland fylke.

6 desbr. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Trondenes herred, Troms fylke.

10 desbr. **Rundskrivelse** fra Samferdselsdepartementet til fylkesmennene.

Varselskilter og signaler for regulering av ferdslen på gater og veger.

Under henvisning til § 46, punkt 1, i de ved kongelig resolusjon av 27 mai 1938 fastsatte trafikkregler bestemmes — at varselskilter og signaler som settes opp til regulering av ferdselen skal være utstyrt og anbrakt som nedenfor anført.

Kl. I. Varselssignaler — faresignaler skal være utstyrt og ha betydning som angitt i pl. 1.

Dimensjonene for alle skilter i kl. I skal være: Lengde av triangelside, regnet etter spissene 70 cm (spissene avrundes). Bredde av rød bord 8 cm. Utføres skiltene av jernplater, skal platetykkelsen ikke være under 3 mm. Skiltenes bakside males grå. Stangen utføres av T-jern 60 × 60 × 7 eller av stålrør med 2½″ utv. diameter og gis sådan lengde at underkant av skiltet får en høyde over vegbanen av ca. 2 m. Stangen males helt rundt i avvekslende røde og hvite felter 30 cm høye. Hvor stangen skal innstøpes i fundamentkloss, gjøres enden umalt i ca. 30 cm lengde.

Ved nyoppsetting og ved fornyelse av skilter skal heretter den åpne trekant (skilt 7) ikke anvendes.

Varselskiltene anbringes i landdistrikt loddrett på kjøreretningen og i en avstand fra hindringen av ca. 100 m, men ikke mer enn 250 m. Hvis de stedlige forhold gjør det påkrevd, kan varselskilt anbringes nærmere hindringen enn 100 m. Det bør i så tilfelle i fornøden utstrekning treffes særlige åtgjerder ved signal eller lignende. I byer og tettbygde strøk anbringes varselskilt i minst 25 m avstand fra hindringen.

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

Skiltene bør i alminnelighet settes på høyre side av vegen, men kan også, f. eks. i høyrekurver, settes på venstre side når de derved blir bedre synlige. 10 desbr.

Til bruk for varsling av veg under utbedring nyttes skilt 6 med en rektangulær forlengelse nedad på 70 × 15 cm hvorpå ordet Reparasjon er malt i sort med stor forbokstav og for øvrig små bokstaver. Minste høyde av de små bokstaver 8 cm. Forlengelsen nedad skal ha hvit bunnfarge. Disse skilter bør anbringes så vidt lavt at de i mørke blir godt belyst av billyktene.

Kl. II. A. Forbudsskilter og B. Skilter for andre påbud skal være utstyrt og ha betydning som angitt i pl. 1 og 2.

Dimensjonene for alle skilter i kl. II skal være: Skiltenes diameter 65 cm. I byer og tettbygde strøk kan diameteren nedsettes til 50 cm. Bredde av den røde ring 7,5 cm. Platetykkelse minst 3 mm. Stangen utføres som angitt under kl. I.

Kl. III. Skilter som gir opplysning, rettledning skal være utstyrt og ha betydning som anført i pl. 2 og 3.

Skilt for parkeringsplass skal ha sidelengde 50 cm og

Skilt for skole skal ha sidelengde 65 cm — i by og tettbygde strøk 50 cm.

Platetykkelsen skal være minst 3 mm. Stangen som for kl. I malt i blå og hvite felter.

Skilt for møteplass (pl. 2) skal være kvadratisk med sidelengde 35 cm. Bokstavet M skal være 23 cm høyt. Bokstavet hvitt og bunnfargen blå. Skiltet settes opp på en tilstrekkelig høy stang som males ensfarget blå eller med avvekslende blå og hvite felter 30 cm høye. Det kan etter omstendighetene settes opp et skilt for hver ende av møteplassen eller ett skilt i midten. I sistnevnte tilfelle males bokstavet på begge sider av skiltet. Skiltet settes loddrett på kjøreretningen. I den utstrekning det er påkrevd skal avstanden til neste møteplass være angitt. Dette skjer ved at det under møteplasskiltet settes opp et skilt hvor avstanden (f. eks. 200 m) er påmalt med sorte typer på hvit bunn. Skiltets dimensjoner som angitt for vegnummerskilt.

Stedskilter: utføres rektangulære, 24 cm høye. Bunnfargen blå og påskriften hvit med bokstaver 11 og 8 cm høye. Skiltene anbringes ved bygrensen, så iøynefallende som mulig, og loddrett på kjøreretningen. De bør fortrinsvis stå på høyre side av vegen, men kan også hvor forholdene gjør det ønskelig f. eks. i høyrekurver — settes til venstre. I tettbygde strøk hvor stedskilter

10 desbr. ønskes, settes disse så hensiktsmessig som mulig hvor tettbebyggelsen begynner og uten at man behøver å ta hensyn til herredsgrenser og lignende.

Skiltene anbringes 1,5—2 m over marken og bæres oppe av en tilstrekkelig solid stolpe som males blå eller i avvekslende blå og hvite felter. Skiltets bakside males grå.

Skilt for rutebil-holdeplass utføres som angitt i pl. 2. Skiltets dimensjoner fastsettes av overgingeniøren for fylkets vegvesen — under hensyn til de stedlige forhold. Hovedregelen er at skiltet skal ha hvite typer m. v. på blå bunn, men bilruter som har særskilte farger på sitt vognmateriell m. v. kan tillates å bruke disse på holdeplasskiltene. Videre kan det tillates at ruteinnehaverens navn eller merke anbringes på skiltene. Endelig kan i særskilte tilfelle bilruteinnehavere få adgang til fortsatt å anvende skilter som allerede er satt opp, når de er tydelige og har et tiltalende utseende.

Vegviser på offentlig veg anbringes sånn at den er lett leselig for den kjøreretning den gjelder. Vegkryssets navn anbringes på vegviserstolpen. Nye vegvisere skal ha et skilt med dette navn på toppen (toppskilt).

Vegskiltene (pl. 3) skal anbringes ca. 2 m over vegbanen.

Riksveg og fylkesveg betegnes med sorte typer og sort bord på kromgul bund. Spissens vinkel 75°. Typehøyden 11 og 8 cm. Bredde av sort bord 1,2 cm. Skiltets høyde 20 cm.

Herredsveg betegnes med sorte typer og sort bord på hvit bund. Utførelse for øvrig som for riks- og fylkesveg.

Privat veg betegnes med hvite typer på blå bunn. Utførelse for øvrig som for riks- og fylkesveg, idet dog borden sløyfes.

Toppskilter utføres rektangulære med sorte typer og sort bord på kromgul bunn. Typehøyden 7 og 5 cm. Bredde av sort bord 1,0 cm. Skiltets høyde 15 cm.

Vegviserstolper utføres av 2½″ rør som males i 30 cm høye gule og sorte felter.

Orienteringstavler: utføres med sort påskrift og sort bord på kromgul bunn. Normalstørrelse 65 × 100 cm. Bredde av pil for større veg 9 cm, for mindre veg 6 cm. Høyde av stedsnavn 7 og 5 cm. Høyde av nummer 7 cm.

Andre særskilte utførelser av vegvisere kan anvendes når de er godkjent av Vegdirektøren. Sådanne særskilte utførelser avpasses etter de stedlige forhold og innen nærværende bestemmelsers ramme.

Vegnummerskilter (pl. 3) utføres rektangulære med 10 desbr.
høyde av skiltet 20 cm. Sorte tall og sort bord på kromgul bunn. Tallenes høyde 11 cm i tettbebyggelse og ellers hvor orientering er vanskelig 15 cm. Bredde av sort bord 1,2 cm. Skiltets bakside grå.

Nummerskiltene settes opp til rettledning for trafikken. Avstanden mellom skiltene bør ikke være mer enn 2 km. I mer øde strøk kan dog avstanden økes. Telegrafverket har gitt tillatelse til å sette opp disse skilter på telegrafstolpene. Skiltene må i tilfelle ikke stå fritt ut fra stolpen, men bøyet etter denne og festet i alle 4 hjørner. Vegnummerskiltene må festes så de bare kan leses fra en kjøreretning. Telegrafstyret har satt som betingelse for den nevnte tillatelse at hvis det skulle vise seg at noe skilt senere må flyttes av hensyn til telegrafverkets utnyttelse av stolpene, må sådan flytning foretas av vegvesenet enten til annet sted på stolpen eller til annen stolpe. For så vidt det skulle vise seg hensiktsmessig å anbringe skiltene på stolper tilhørende privat selskap eller person, må eierens samtykke på forhånd innhentes. Vegnummerskiltet kan også anbringes på annen hensiktsmessig måte. Vegnummerskilt kan også anbringes på vegviserstolpe og gis da form og utstyr som vegskiltene.

Vegvisere for privat veg kan anbringes innenfor 25 m's grensen fra offentlig veg. De bør som regel bekostes av den som ønsker skiltet oppsatt.

Skilt som angir forkjørsrett skal være utstyrt som angitt i pl. 3. Sidelengden skal være 35 cm. Bunnfarge hvit og bredde av den røde bord 7 cm. Stenger som angitt under kl. I.

Skilt som angir at forkjørsretten er opphevd (pl. 3) består av ovenfor nevnte 35 cm's firkant malt på en kvadratisk plate 65 × 65 cm. Bunnfarge hvit. Firkanten skal være gjennomstrøket av en 5 cm bred sort strek som danner en 30° vinkel med vertikalen. Stang som for kl. I.

Departementet godkjenner de i pl. 4 gjengitte varselskilter og signaler ved kryssing av veg og jernbane.

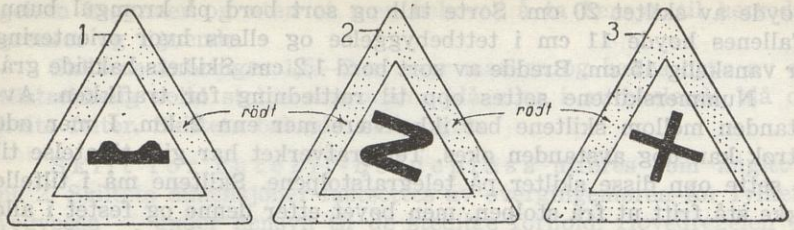
For samtlige skilter som er påført stedsnavn gjelder at skrivemåten må være overensstemmende med gjeldende bestemmelser. I tvilstilfelle må Kirkedepartementets uttalelse innhentes gjennom Vegdirektoratet.

Vegdirektøren fastsetter de fargetoner av rødt, blått og kromgult som skal anvendes.

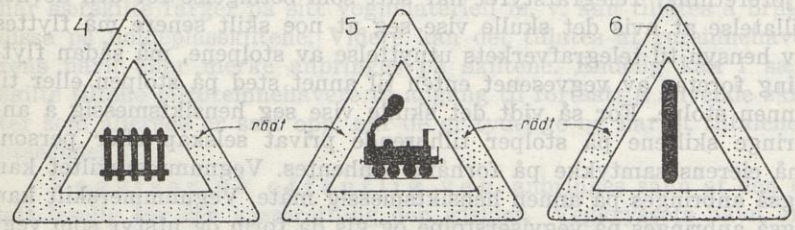
Om ønskes kan ferdige skilter med eller uten stolper bestilles gjennom Vegdirektoratet og likeledes ferdiglaget maling i bokser.

10 desbr.

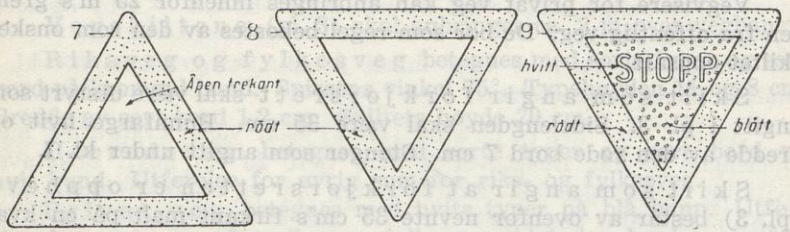
Kl. I. Varselsignaler – Faresignaler Pl. 1.

Ujevn veg, homp | Skarp sving | Vegkryss

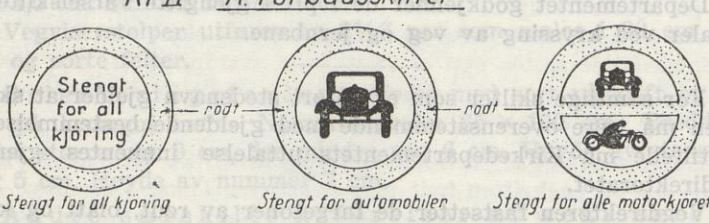

Kryss med jernbane i plan med grind | Kryss med jernbane i plan uten grind | Annen fare enn angitt ved tegn. nr. 1-5

Alminnelig faresignal uten angivelse av farens art | Trafikken på kryssende veg har forkjørsrett | Stopp. Trafikken på kryssende veg har forkjørsrett

Kl II A. Forbudsskilter

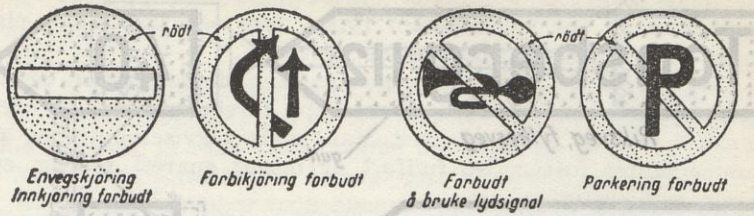

Stengt for all kjöring | Stengt for automobiler | Stengt for alle motorkjøretøyer

Vektgrense 3 tonn | Fartsgrense 30 km | Forbudt å stanse uten for av- og påstigning

Pl. 2.

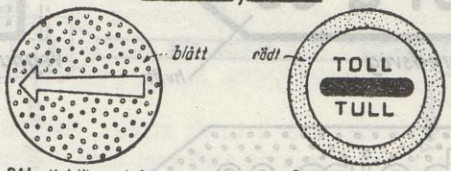
Envegskjöring
Innkjöring forbudt

Forbikjöring forbudt

Forbudt
å bruke lydsignal

Parkering forbudt

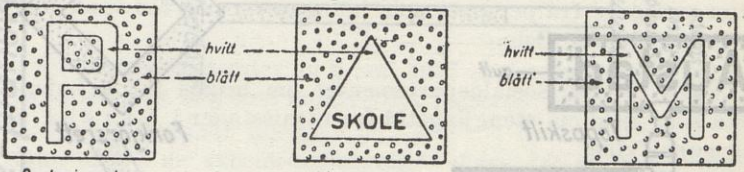
B. Andre påbud

Påbudt kjöreretning

Stans for tollstasjon

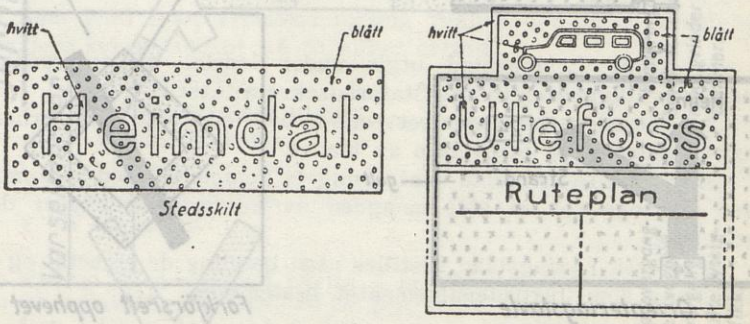
Kl. III. Tegn som gir opplysning, rettledning

Parkeringsplass

Kjör forsiktig

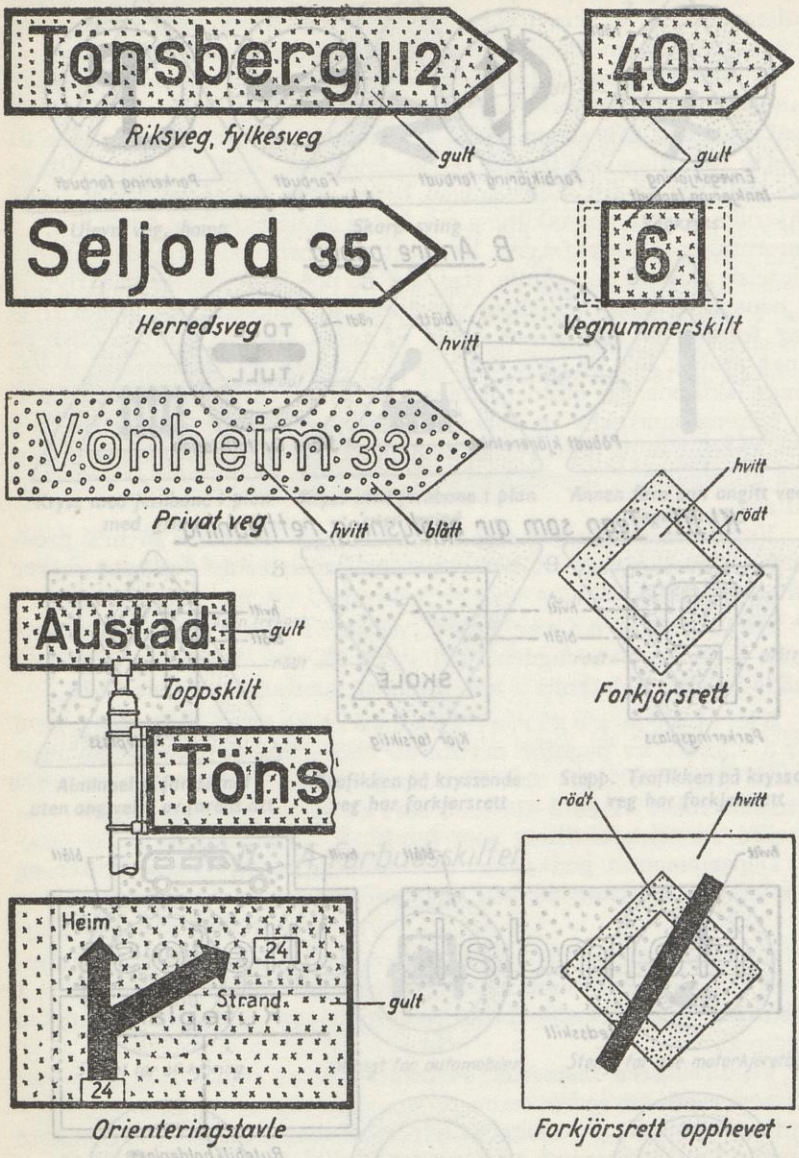
Möteplass

Stedsskilt

Rutebil-holdeplass

10 desbr. *Vegskilter* Pl. 3.

10 desbr.

Pl. 4.

Jernbane-planovergange

Varselmerker

Ubevoktet planovergang uten grinder eller vegbommer, eller planovergang utstyrt med særskilte lyssignaler for vegtrafikk.

Planovergang stadig bevoktet eller utstyrt med grinder eller vegbommer.

Lyssignal

10 desbr. Det er forutsatt at de ovenfor omhandlede skilter i landdistriktene ikke oppsettes uten etter bestemmelse eller godkjennelse av overingeniøren for vegvesenet i fylket som også fastsetter plaseringen og eventuelt avstanden fra vegbanen.

På grunn av materialsituasjonen kan de vegskilter og vegnummerskilter som allerede er satt opp foreløpig beholdes når de ommales med de riktige farger. Manglende vegviserskilter og vegnummerskilter forutsettes fullført og opsatt snarest gjørlig, etter de nye retningslinjer.

For å få gjennomført en mest mulig ensartet oppmerking med vegskilter og vegnummer anmodes vegkontorene om å utarbeide og sende til Vegdirektoratet til godkjenning en oppmerkingsplan for fylket. Vegdirektoratet vil også, når det gjelder planer for oppmerking av gjennomfartsgatene, yte byene bistand i den utstrekning det ønskes.

Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig bortfaller Arbeidsdepartementets forordning av 2 mai 1941 om varselsskilter m. v.

10 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Innflytterfondet» til stipend til ubemidlede studenter som har hjemsted utenfor Oslo og som studerer ved Universitetet i Oslo, opprettet ved gave fra personer som interesserer seg for studenter med hjemsted utenfor Oslo.

10 desbr. **Skriv** *) frå Sosialdepartementet om brigde i § 1 i den vedtekta som gjeld om stengjingstid for utsalsstader i Lårdal herad, Telemark fylke.

11 desbr. **Forskrifter** for Norsk Lysingsblad.

(Fastsatt av Justisdepartementet i medhold av lov nr. 1 av 11 oktober 1946, jfr. kongelig resolusjon av 5 desember 1947.)

I.

1. Norsk Lysingsblad utgis under ledelse av en redaktør. Redaktørstillingen er tillagt Statsrådsekretariatet.

2. Justisdepartementet bestemmer hvorledes det skal forholdes med trykkingen og utgivelsen av bladet.

3. Norsk Lysingsblad skal vanligvis komme ut med et nummer hver virkedag for så vidt mengden av kunngjøringer gjør dette nødvendig.

4. Norsk Lysingsblad tilstilles uten betaling de embets- og tjenestemenn som Justisdepartementet bestemmer.

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

5. Justisdepartementet fastsetter abonnements- og annonse- 11 desbr.
prisene for Norsk Lysingsblad.

6. Postverkets vanlige satser gjelder for omsendingen av Norsk Lysingsblad.

II.

1. Alle kunngjøringer fra offentlig myndighet kan tas inn i Norsk Lysingsblad. Når det er tvil, avgjør Justisdepartementet om en kunngjøring går inn under denne bestemmelse.

2. I Norsk Lysingsblad kan tas inn kunngjøringer om:

a. Kreditorinnkallinger vedkommende underhåndsordninger i insolvente boer.

b. Uttrekning m. v. av private selskapers ihendehaverobligasjoner.

c. Stipendier og legater.

3. Når særlige grunner gjør det ønskelig, kan Justisdepartementet bestemme at også annen kunngjøring skal kunne tas inn i bladet.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring i ved- 11 desbr.
tekt til bygningslovens § 57 for Nesodden herred, Akershus fylke.

Lov *)[1]) om endringer i lov om arbeidstvister 12 desbr.
av 5 mai 1927. Nr. 1.

I.

I lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 skal enkelte bestemmelser endres eller gå ut slik som angitt i det følgende:

§ 1 nr. 5 får slikt tillegg:

Som ledd i en arbeidsnedleggelse reknes det at vedkommende bedrift som følge av arbeidsnedleggelsen søkes sperret for arbeidskraft.

§ 1 nr. 6 får slikt tillegg:

Som ledd i en arbeidsstengning reknes det at de utestengte arbeidere søkes hindret i å få annet arbeid.

§ 1 nr. 9 oppheves.

I § 4, tredje setning, utgår:
«eller ulovlig boikott».

I § 5 utgår i overskriften: «og for ulovlig boikott» og i første setning: «eller ulovlig boikott».

§ 6 a oppheves.

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

[1]) St.vedtak 21 november. Se Ot. prp. nr. 73. Innst. O. nr. 220. St.tid., forh. i Ot. s. 841; i Lt. s. 300.

12 desbr. Nr. 1.

I 2dre kapitel, overskriften, utgår:
«og Domstolen for boikottsaker».
I § 7 nr. 2 første og andre ledd, utgår:
«jfr. § 6 a nr. 2».
§ 26 a oppheves.
§ 39 a oppheves.
§ 40 overskriften, skal lyde: «Ulovlig arbeidsnedleggelse og arbeidsstengning.»
§ 40 nr. 1 punkt c oppheves.
I § 41 nr. 1, utgår:
«eller for Domstolen for boikottsaker».
I § 45 nr. 1 utgår:
«Domstolen for boikottsaker og»
I § 46 utgår:
I nr. 1: «Domstolen for boikottsaker».
I nr. 2, tredje ledd, første setning:
«og medlemmene av Domstolen for boikottsaker».
I nr. 2, tredje ledd, andre setning:
«og av Domstolen for boikottsaker».
I nr. 3 «og av Domstolen for boikottsaker».
I nr. 4: «og ved Domstolen for boikottsaker».

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter.

12 desbr. Nr. 2.

Lov*)[1]) om endring i midlertidig lov av 18 juli 1917 om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v.

Midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og fremvisninger m. v., § 15, skal heretter lyde slik:

Av betalte inngangspenger til forestillinger og fremvisninger, såsom kinematografer, revyteatre, varietéer, kabareter, viseaftener, cirkusforestillinger, menagerier og lignende samt til offentlig dans og maskerade, hvortil adgang mot betaling er alminnelig, erlegges skatt beregnet etter inngangspengenes samlede beløp.

Unntatt er:

1. Dramatiske forestillinger, hvorunder oppførelser av operaer og operetter (dog ikke forestillinger av revy- og serveringsteatre) samt amatørforestillinger.

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.
[1]) St.vedtak 21 november. Se Ot. prp. nr. 106. Innst. O. nr. 218. St.tid., forh. i Ot. s. 846; i Lt. s. 299—300.

2. Konserter (konserter, hvorved utenlandsk kunstner medvirker, dog bare når de holdes av orkester- eller musikkforeninger, som har direkte eller indirekte støtte av stat eller kommune eller har fremme av musikklivet til formål). 12 desbr. Nr. 2.
3. Fremvisninger av levende bilder i forbindelse med foredrag, hvor dette er det vesentlige.
4. Utstillinger av kunstverker og gjenstander av vitenskapelig art.
5. Utstillinger foranstaltet av stat, kommune eller næringskorporasjoner.
6. Sportsoppvisninger, unntagen sådanne ved hvilke profesjonelle idrettsutøvere opptrer.
7. Forestillinger og fremvisninger m. v. i veldedige øyemed.
8. Dansefremvisninger (scenedans, ballett).

Også i andre tilfelle kan vedkommende regjeringsdepartement frafalle, nedsette eller helt ettergi skatt, når omstendighetene i særlig grad taler derfor.

Lov *)[1]) om deling av Oslo bispedømme. 12 desbr. Nr. 3.

Fra den tid Kongen nærmere bestemmer skal Oslo bispedømme deles slik at Buskerud og Vestfold fylker, med i alt 7 prostier går over til et nytt, Tunsberg bispedømme, med Tønsberg by som bispesete.

Fylkesmannen i Vestfold fylke trer inn som medlem av stiftsdireksjonen for bispedømmet.

Kongen gir nærmere bestemmelser om opprettingen av det nye bispedømme, herunder om endringer av grensen mellom Tunsberg bispedømme og den gjenværende del av Oslo bispedømme.

Lov *)[2]) om åtgjerder mot kjønnssykdommer. 12 desbr. Nr. 4.

§ 1. Med kjønnssykdommer menes i denne lov:

1. Syfilis.
2. Gonoré (dryppert).
3. Ulcus molle (bløt sjanker).
4. Lymfogranuloma inguinale. (Lymfopathia venereum).
5. Granuloma venereum.

Sen-syfilitiske lidelser i kar og nervesystem omfattes ikke av lovens bestemmelser.

Med kjønnssyk menes enhver som lider av kjønnssykdom.

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

[1]) St.vedtak 28 november. Se Ot. prp. nr. 60. Innst. O. XXVI. St.tid., forh. i Ot. s. 851—874; i Lt. s. 301—306.

[2]) St.vedtak 28 november. Se Ot. prp. nr. 5. Innst. O. XXV. St.tid., forh. i Ot. s. 848—851; i Lt. s. 301.

12 desbr. Nr. 4.

§ 2. Enhver som vet eller har grunn til å tro at han lider av kjønnssykdom, plikter å søke læge og underkaste seg nødvendig lægebehandling og etterkontroll. Den kjønnssyke skal rette seg etter de anvisninger lægen gir for å hindre utbredning av smitte. Han plikter å la seg behandle i sykehus hvis helserådets ordfører finner dette påkrevd.

Er en kjønnssyk mindreårig, evnesvak, sinnsyk, eller står vedkommende av annen grunn under noens omsorg, og ikke i stand til å vareta sitt tarv når det gjelder sykdommen, plikter den som har omsorgen å sørge for lægetilsyn og behandling såfremt han har kjennskap til eller mistanke om at det foreligger kjønnssykdom.

§ 3. Læge som undersøker eller behandler pasient som er eller mistenkes for å være kjønnssyk, skal straks ta alle nødvendige rådgjerder for å hindre videre utbredning av smitte. Han skal opplyse pasienten om sykdommens art og smitteforhold, og om de lovregler som gjelder.

Er den kjønnssyke en person som går inn under § 2, annet ledd, skal nødvendige opplysninger også gis foreldre, foresatte eller andre som har omsorgen for den syke, med mindre lægen finner at særlige grunner taler mot dette.

§ 4. Læge eller jordmor som undersøker svangre kvinner eller som yter fødselshjelp skal følge de bestemmelser som departementet gir om blodundersøking m. v. for å fastslå mulig kjønnssykdom hos vordende mødre og for å hindre overføring av slik sykdom på barna.

Finner jordmor under utøving av sitt yrke grunn til å anta at et nyfødt barn lider av kjønnssykdom, skal hun snarest mulig melde dette til helserådets ordfører hvis hun ikke har visshet for at barnet blir tilsett av læge.

§ 5. Den behandlende læge skal spørre den kjønnssyke om hvem smitten er overført fra og om når og på hvilken måte det er skjedd. Finner lægen opplysningen om smittekilden troverdig, skal han enten selv undersøke den oppgitte smittekilde eller sende melding om denne til helserådets ordfører, med mindre vedkommende godtgjør at han allerede er undersøkt av annen læge.

Lægen skal likeledes spørre den kjønnssyke om hvem denne kan ha overført smitten til. Godtgjøres det ikke at mulig smittede allerede er undersøkt av annen læge, skal lægen enten selv undersøke dem eller sende melding om dem til helserådets ordfører.

§ 6. Læge som har funnet kjønnssykdom hos en han undersøker eller behandler, skal gi helserådets ordfører melding om det etter forskrifter fastsatt av departementet.

Dersom den kjønnssyke ikke følger bestemmelsen i denne lov eller de forskrifter departementet gir i medhold av denne lov, skal

lægen gi helserådets ordfører melding om den kjønnssykes navn, fødselsår og datum, bopel og stilling, og om andre personlige forhold som kan være av betydning. 12 desbr. Nr. 4.

Gjør forholdene det nødvendig kan slik melding også kreves i andre tilfelle.

§ 7. Helserådets ordfører skal føre liste over de personer som er meldt til ham i medfør av §§ 4, 5, 6 og 11. Får han kjennskap til at noen som står på listen, flytter til en annen kommune før det er fastslått at vedkommende er helbredet eller ikke er kjønnssyk, skal han gi helserådets ordfører i den annen kommune melding om saken.

§ 8. Helserådets ordfører eller læge som helserådet har antatt til det, plikter å foreta gratis undersøkelse og behandling utenfor sykehus av enhver som i anledning av kjønnssykdom eller mistanke om slik sykdom henvender seg til ham i den herfor fastsatte kontortid. På steder hvor det er opprettet poliklinikk for kjønnssyke, jfr. § 12, kan dog departementet frita en helserådsordfører for denne plikt.

Overtar helserådets ordfører ikke selv behandlingen og etterkontrollen av en kjønnssyk som han, ved melding eller på annen måte, får vite ikke er under lægebehandling, skal han oppfordre den syke til straks å la seg behandle og kontrollere av læge eller å legge seg inn på sykehus hvis dette finnes nødvendig. Det samme gjelder den som helserådets ordfører, etter å ha innhentet de nødvendige opplysninger, må anta lider av smittsom kjønnssykdom.

Følger en kjønnssyk eller en formodet kjønnssyk ikke oppfordringen eller er det skjellig grunn til å frykte for at han vil smitte andre, kan helserådets ordfører la ham tvangsinnlegge på sykehus. Det samme gjelder den som ikke retter seg etter anvisning gitt i samsvar med §§ 2 og 3.

En kjønnssyk som er innlagt på sykehus i medfør av foregående ledd, må — så lenge han er smittefarlig — ikke skrives ut fra sykehuset uten samtykke av helserådets ordfører.

§ 9. Når helserådets ordfører får melding, om at en kjønnssyk ikke vil oppgi smittekilden eller de mulig smittede, eller de opplysninger han gir antas å være ufullstendige, kan helserådets ordfører innkalle den kjønnssyke for å søke å få de opplysninger som kan lede til å bringe smittekilden eller de mulig smittede på det rene.

§ 10. Helserådets ordfører kan forby kjønnssyk å utføre eller delta i arbeid eller virksomhet hvorved smitte kan overføres.

§ 11. Politiet plikter å yte bistand til gjennomføring av tiltak i henhold til denne lov når det kreves av Helsedirektøren, fylkeslægen eller helserådets ordfører.

12 desbr. Nr. 4.

Politiet skal sende melding til helserådets ordfører om tilfelle av kjønnssykdom som det har fått kjennskap til. Når politiet nærer mistanke om at en som er pågrepet eller fengslet lider av kjønnssykdom, skal vedkommende fremstilles for helserådets ordfører eller annen læge til undersøkelse.

§ 12. Departementet kan bestemme at et fylke, en by eller i særlige tilfelle et herred skal opprette behandlingssted (poliklinikk) for kjønnssyke eller anta en eller flere læger til å foreta behandlingen. Poliklinikken eller de særskilt antatte læger skal gratis behandle enhver som henvender seg dit for å bli undersøkt i anledning av kjønnssykdom eller mistanke om slik sykdom. Klinikken skal stå under tilsyn av departementet eller den departementet bemyndiger. Til dette arbeid kan kreves bistand av helserådsordføreren i den kommune hvor klinikken ligger.

Departementet kan bestemme at kommunale og fylkeskommunale sykehus skal stille det nødvendige antall plasser til rådighet for behandling av kjønnssyke personer.

§ 13. Utgifter til opprettelse og drift av poliklinikk som nevnt i § 12 utredes av den fylkes-, by- eller herredskommune som er pålagt opprettelsen. Betjener poliklinikken samtidig flere fylker eller kommuner, kan utgiftene fordeles etter regler som fastsettes av departementet. På samme måte utredes godtgjørelse til helserådsordføreren eller annen læge som er antatt til å utføre undersøkelse og behandling av kjønnssyke. Departementet kan fastsette godtgjørelsens størrelse.

Kuravgift ved kjønnssykes behandling i offentlige sykehus utredes av staten når innleggelsen formidles av eller godkjennes av helserådets ordfører. Kuravgiften må ikke settes høyere enn den som beregnes for den i fylket eller kommunen hjemmehørende befolkning.

Står vedkommende i trygdekasse eller i annen godkjent sykekasse, bærer denne utgiftene ved behandling hos privatpraktiserende læge og ved frivillig sykehusinnleggelse etter vanlige regler.

Utgifter til lægemidler som er nødvendige ved privat eller offentlig lægebehandling av kjønnssykdom utenfor sykehus, til serologiske og bakteriologiske prøver som ikke dekkes av trygdekasse eller annen godkjent sykekasse, samt andre utgifter som følger av denne lov, utredes av staten.

§ 14. Ingen må overlate kjønnssyke personer i pleie til andre uten at det i hvert enkelt tilfelle er innhentet tillatelse fra ordføreren i helserådet på pleierens bosted.

Helserådets ordfører skal rettlede den som yrkesmessig mottar kjønnnssyke personer i pleie og skal holde tilsyn med pleiestedet.

§ 15. Den som rammes av vedtak som helserådets ordfører treffer i henhold til denne lov, kan anke ordførerens avgjørelse inn for helserådet og helserådets avgjørelse inn for departementet. Anke har ikke oppsettende virkning, medmindre helserådsordføreren, helserådet eller departementet bestemmer det. 12 desbr. Nr. 4.

§ 16. Hvor intet annet er bestemt gir departementet forskrifter til gjennomføring av denne lov og fastsetter skjemaer og frister for meldinger i henhold til loven.

§ 17. Enhver som i tjenestens medfør får opplysninger i henhold til denne lov om folks sykdomsforhold, skal med de begrensninger som følger av hans tjenesteplikter, bevare taushet om det opplyste.

§ 18. Denne lov trer i kraft 1 januar 1948.

Lov *)[1]) **om endring i lov av 18 juni 1938 om Norges Tannlægehøgskole.** 12 desbr. Nr. 5.

I.

§ 17 i lov om Norges Tannlægehøgskole av 18 juni 1938 skal heretter ha følgende ordlyd:

Ved høyskolens kontorer, som står umiddelbart under rektor, skal det være en sekretær og en kasserer. Sekretæren forestår høyskolens kontorforretninger og utøver tilsynet med høyskolens daglige drift. Nærmere bestemmelser om sekretærens gjøremål fastsettes ved instruks av vedkommende regjeringsdepartement.

Kassereren forestår høyskolens samlede regnskapsstell etter de føresegner som til enhver tid er fastsatt for Statens oppebørsels- og regnskapsbetjenter.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[2]) **om midlertidig vassdragsregulering.** 12 desbr. Nr. 6.

§ 1. Kongen kan tillate midlertidig vassdragsregulering for tidsrommet inntil 1 juli 1948.

Med de avvikelser som følger av denne lov, skal reglene i lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 gjelde tilsvarende for midlertidige reguleringer. Dog skal lovens § 10, § 16, punkt 2

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

[1]) St.vedtak 2 desember. Se Ot. prp. nr. 105. Innst. O. nr. 234. St.tid., forh. i Ot. s. 876; i Lt. s. 306.

[2]) St.vedtak 2 desember. Se Ot. prp. nr. 112. Innst. O. nr. 239. St.tid., forh. i Ot. s. 876—877; i Lt. s. 306.

12 desbr. Nr. 6.

og 5, og § 17 ikke gjelde for slike reguleringer og den frist som er nevnt i § 6, punkt 1, annet punktum, skal være en uke.

I den utstrekning det i det enkelte tilfelle finnes forsvarlig og tvingende nødvendig av hensyn til å få reguleringen gjennomført så raskt som mulig, kan vedkommende departement dessuten fravike bestemmelsene i lovens § 6, punkt 2.

§ 2. Når tillatelse som nevnt i § 1 er gitt, kan vedkommende departement samtykke i at nødvendig grunn m. v. (jfr. vassdragsreguleringslovens § 16, punkt 1) skal avstås før erstatningen er fastsatt og uten frist etter skjønnslovens § 55. Tilsvarende gjelder for skade og ulempe som reguleringen kan føre med seg.

Ekspropriasjonsskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som departementet fastsetter. Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fastsatt.

Staten innestår for at erstatningen blir betalt. Departementet kan kreve at eksproprianten stiller slik sikkerhet for erstatningen som departementet fastsetter.

§ 3. I tillatelse etter § 1 kan det bestemmes at erstatning for skade og ulempe ved reguleringen skal fastsettes av en nemnd på 5 medlemmer som med varamenn oppnevnes av Justitiarius i Høyesterett når det gjelder regulering for statens regning, og ellers av vedkommende departement. Formannen og varamannen for ham må fylle vilkårene for å kunne være høyesterettsdommer.

Nemndas skjønn kan ikke prøves ved overskjønn. Anke hører under Høyesterett og kjæremål under Høyesteretts kjæremålsutvalg. Ankefristen er fire uker og kjæremålsfristen syv dager.

Betalingen til medlemmene av nemnda fastsettes av vedkommende departement.

Nemnda avgjør i hvert enkelt tilfelle i hvilken utstrekning juridisk og teknisk hjelp for de innstevnte har vært påkrevd og fastsetter under hensyn hertil godtgjøringen for slik bistand.

Det skal påses at parter med likeartede interesser som ikke står i strid, så vidt mulig nytter samme bistand.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

12 desbr. Nr. 7.

Lov *)[1] om korleis lovene om prisar og anna skal haldast oppe.

§ 1. Føresegnene 28 januar 1942 om korleis reglane om prisar, rasjonering og forsyning skal haldast oppe gjeld til så lenge men ikkje lenger enn til 1 mars 1948.

§ 2. Denne lova tek til å gjelda 31 desember 1947.

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

[1]) St.vedtak 6 desember. Se Ot. prp. nr. 83. Innst. O. nr. 240. St.tid., forh. i Ot. s. 878; i Lt. s. 307.

Lov *)[1]) **om endring i lov av 26 februar 1932 om edruelighetsnemnder og behandling av drikkfeldige.** 12 desbr. Nr. 8.

I.

I lov av 26 februar 1932 om edruelighetsnemnder og behandling av drikkfeldige skal § 2 første punktum lyde:

Nemnda skal bestå av så mange av kommunestyret for 4 år valgte kvinner og menn som dette selv fastsetter, likevel så at det skal være minst tre medlemmer.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[2]) **om fortsatt gyldighet for bestemmelser av 26 august 1944 om rasjonering av elektrisk energi.** 12 desbr. Nr. 9.

§ 1. Bestemmelser av 26 august 1944 om rasjonering av elektrisk energi gis fortsatt gyldighet inntil 30 juni 1948.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[3]) **um brigde i mellombels lov om utførsleforbod frå 13 desember 1946.** 12 desbr. Nr. 10.

I.

I mellombels lov om utførsleforbod frå 13 desember 1946 skal § 1 lyda:

Utan serskilt løyve (utførslelisens) må ingen føre ting eller varer av noko slag — her medrekna levande dyr — ut av riket. Forbodet gjeld òg utførsle til Svalbard og Jan Mayen og all levering til utlandet av varer som er vunne ved fiske eller fangst frå norske farty.

Kongen eller den han gjev fullmakt, kan gjera unnatak frå forbodet.

II.

Lova tek til å gjelda straks.

---

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

[1]) St.vedtak 6 desember. Se Ot. prp. nr. 119. Innst. O. nr. 247. St.tid., forh. i Ot. s. 882; i Lt. s. 307.

[2]) St.vedtak 6 desember. Se Ot. prp. nr. 117. Innst. O. nr. 243. St.tid., forh. i Ot. s. 879—882; i Lt. s. 307.

[3]) St.vedtak 6 desember. Se Ot. prp. nr. 110. Innst. O. nr. 248. St.tid., forh. i Ot. s. 882; i Lt. s. 307.

12 desbr. Nr. 11. Lov *)[1]) om forlenget gyldighet av og endring i midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild av 25 juni 1937 nr. 2.

§§ 5 og 7 i midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild av 25 juni 1937 nr. 2 skal heretter lyde således:

§ 5. Bestemmelser svarende til dem som gis i henhold til §§ 1 og 2, jfr. §§ 3 og 4, kan av Kongen også gjøres gjeldende for kjøp av sild og for utførsel av hermetisk nedlagt sild.

Bestemmelsen kan begrenses til å gjelde visse sorter sild.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til utgangen av år 1948.

12 desbr. Nr. 12. Lov *)[2]) om folke- og skuleboksamlingar.

Kapitel 1. Folkeboksamlingar.

§ 1. I kvar kommune skal det vera ei folkeboksamling (i tilfelle med filialar) som skal ha eit fast årleg minstetilskot frå kommunen til bøker og bibliotekarløn. Tilskotet skal vera minst 25 øre for kvar innbyggar i kommunen.

§ 2. Til folkeboksamlingar som har til føremål å arbeida for auka folkeopplysning med å låna ut bøker, gjev staten tilskot etter dei reglane som denne lova fastset.

§ 3. For at ei folkeboksamling skal ha rett til statstilskot etter denne lova, må ho fylla desse vilkåra:

a. Ein by- eller landkommune må vera eigaren.
b. Alle innbyggjarar i kommunen skal få låna bøker fritt.
c. Boksamlinga må ha ein lønt bibliotekar, som har gjennomgått eit godkjent kurs i biblioteklære eller har arbeidd ved ei godkjend boksamling.
d. Vedtektene for boksamlinga må vera godkjende av departementet.
e. Kommunen må syta for høveleg husrom på ein lagleg stad i kommunen.
f. Boksamlinga må fylgja dei føresegner departementet gjev om husrom, tilsyn, vedlikehald, løn til bibliotekaren og rekneskapsføring. Departementet kan fastsetja fleire vilkår.

---

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.
[1]) St.vedtak 6 desember. Se Ot. prp. nr. 111. Innst. O. nr. 242. St.tid., forh. i Ot. s. 878; i Lt. s. 307.
[2]) St.vedtak 11 desember. Se Ot. prp. nr. 32. Innst. O. XXIX. St.tid., forh. i Ot. s. 917—926; i Lt. s. 315—316.

§ 4. Til vanleg gjev ein berre tilskot til ei folkeboksamling i kvar kommune. Har kommunen fleire folkeboksamlingar som ville hatt rett til tilskot etter denne lova, er det eit vilkår for statstilskot at dei samarbeider etter ein plan som er godkjend av departementet. 12 desbr. Nr. 12.

§ 5. Folkeboksamlingar får tilskot etter desse reglane:

a. Har boksamlinga eit lokalt tilskot til bøker og løn på inntil kr. 400, yter staten tilsvarande tilskot.

b. Er det lokale tilskot høgre enn kr. 400 blir det ytt statstilskot etter fylgjande skala:

Til eit lokalt tilskot på			
kr.	401— 600	kjem 90 pst.	i statstilskot
»	601— 800	» 80 »	» »
»	801—1 500	» 70 »	» »
»	1 501—3 000	» 60 »	» »
over kr.	3 000	» 50 »	» »

c. Høgste statstilskot er kr. 3 000.

d. Er den løyvinga Stortinget gjev, stor nok til det, kan departementet gje større tilskot enn det som er fastsett i denne paragrafen.

§ 6. Dersom Stortinget gjev løyving til tilleggstilskot eller til andre biblioteksføremål enn dei som er nemnde i § 5, byter departementet ut løyvingane etter desse reglane:

Eit folkebibliotek i kvart fylke som tener som sentralbibliotek (ei boksamling med verkeområde i meir enn ein kommune) kan få eit tilleggstilskot på kr. 8 000 + 20 pst. av det lokale tilskotet til bøker og løn, likevel ikkje over kr. 10 000 utan at Stortinget gjer serskilt vedtak. Departementet fastset vilkåra for at ei boksamling kan bli godkjend som sentralbibliotek, og fastset verkeområdet for det.

Folkeboksamlingar som har handboksamling (boksamling på leserommet), i kommunar med under 10 000 innbyggjarar kan få eit tilleggstilskot med opptil ¼ av det lokale tilskotet, likevel ikkje over kr. 500 til ei einskild boksamling.

Folkeboksamlingar som er så godt skipa og styrde at dei kan tena som mønsterboksamlingar, eller som det er knytt studieringar eller anna opplysningsverksemd til, kan sameleis få tilleggstilskot.

Kapitel 2. Skuleboksamlingar.

§ 7. I kvar folkeskule på landet skal det vera ei skuleboksamling til bruk for borna. Skuleboksamlinga må ha eit kommunalt tilskot på minst 25 kr. årleg.

12 desbr. Nr. 12.

§ 8. Til skuleboksamlingar som har til føremål:

a. å skaffa høvelege bøker til lesnad for elevane i fritida,

b. å syta for høveleg litteratur til hjelp for undervisninga, i samsvar med normalplanen for folkeskulen,

gjev staten tilskot etter dei reglane som er sette i §§ 9 og 10.

§ 9. For at skuleboksamlingane i ein kommune skal ha rett til statstilskot etter denne lova må dei fylla desse vilkåra:

a. Kommunen skal vera eigaren.

b. Alle borna i skulen skal få låna bøker fritt.

c. Skulestyret må velja eit samstyre for alle skuleboksamlingane i kommunen.

d. Skulestyret må skaffa utstyr og tilfang til skuleboksamlingane slikt som skåp og turvande materiell. Større skular skal ha serskild lesestove.

e. Skulestyret må syta for at ein fylgjer dei føresegner departementet gjev om tilsyn, vedlikehald, rekneskapsføring og andre vilkår som departementet finn det naudsynt å setja.

§ 10. Alle skuleboksamlingar i ein landkommune som fyller desse vilkåra, får tilskot av staten svarande til det lokale tilskotet, likevel ikkje over kr. 100 om året til kvar boksamling.

§ 11. Dersom Stortinget gjev løyving kan departementet på same vilkår som nemnd i §§ 9 og 10 i denne lova gjeva tilskot etter søknad til:

a. Skuleboksamlingar ved høgre skular, ungdomsskular, framhaldsskular og yrkesskular.

b. Ei samboksamling for heile kommunen der dei einskilde skuleboksamlingar kan få låna bøker som dei ikkje har sjølve.

c. Skuleboksamlingar ved folkeskular i bykommunar med under 4 000 innbyggjarar, der folkeboksamlingane ikkje har fullnøgjande ungdomsavdeling.

Kapitel 3. Vederlag til forfattarar.

§ 12. Til eit avgiftsfond for norske forfattarar skal det kvart budsjettår leggjast opptil 5 pst. av statstilskotet til dei årlege innkjøp av nye bøker til statsstødde folke- og skuleboksamlingar. Stortinget fastset prosentsatsen. Dette fondet skal ha til oppgåve å gje nålevande norske forfattarar og enkjer etter norske forfattarar eit vederlag for utlån av bøker av desse forfattarane. Fondet blir styrt av Kyrkjedepartementet, som fastset nærmare reglar for det.

Leigeboksamlingar som låner ut bøker mot betaling eller medlemskontingent, skal kvart år betala ei avgift til dette fondet. Denne avgifta kan vera opptil 5 pst. av verdet av det samla årlege bokkjøpet og blir fastsett av Stortinget for kvart år. Avgifta kan inn-

drivast ved utpanting. Departementet gjev nærmare reglar for beta- 12 desbr.
ling og inndriving av avgifta. Nr. 12.

Kapitel 4. Ymse føresegner.

§ 13. Denne lova tek til å gjelda frå den tid Kongen fastset. Frå same tid blir «Lov um folke- og skuleboksamlingar» av 16 mai 1935 sett ut av kraft.

Lov *)[1]) om brigde i militærlovene o. a. 12 desbr.
Nr. 13.

I.

I lov frå 14 desember 1946 om tillegg til lov frå 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid skal § 1 lyde slik:

Dei sakene som er nemnde i §§ 6—9 i lov frå 29 mars 1900 om rettargangsmåten i militære straffesaker skal til året 1948 er ute førehavast etter føresegnene i nemnde lov, jfr. § 6 tridje punktum i lov frå 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid, endå om heile den væpna makta eller noko av henne er sett på fredsfot. Av reglane for krigstid i lov frå 29 mars 1900 gjeld § 19, andre leden og § 55, andre leden, men elles gjeld reglane for fredstid.

I saker som seinast 31 desember 1948 er innhavde for domstolane, gjeld § 6, andre leden, i lov frå 6 mai 1921 på tilsvarande måte.

II.

I mellombels lov frå 30 juni 1947 om å lengja frestane etter § 4 i lov frå 21 juni 1946 um avbrot av frestar i avsperringstidi skal bolk I lyde slik:

I lov frå 21 juni 1946 um avbrot av frestar i avsperringstidi § 4 vert fresten for det offentlege til å reisa straffesak, til å setja i verk ein straffedom og til å gjera vedtak om å setja den dømde i tvangsarbeid lengd til 31 desember 1948.

III.

I lov frå 21 mars 1947 om brigde i militærlovene skal bolk IV første leden lyde slik:

Denne lov trer i kraft straks. Bestemmelsene under avsnitt II faller bort ved utgangen av 1948.

IV.

Denne lova tek til å gjelda straks.

---

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

[1]) St.vedtak 11 desember. Se Ot. prp. nr. 116. Innst. O. nr. 249. St.tid., forh. i Ot. s. 883—884; i Lt. s. 308.

12 desbr. Nr. 14.

Lov *)[1]) **om endring i lov av 8 mai 1900 angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer.**

Lov angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900, jfr. lover av 5 juni 1925 nr. 2, 25 juni 1935 nr. 2 og 5 juni 1936 nr. 1, endres således:

§ 1 skal lyde:

Denne lov omfatter alle sykdommer av tuberkuløs opprinnelse.

Etter § 5 inntas følgende nye bestemmelse:

§ 5 a. I tilfelle av sykdom som nevnt i § 1 så vel som i tilfelle av smitte med tuberkelbasiller som ikke vites å ha framkalt sykdom, kan det foretas miljøundersøkelse for å bringe på det rene smittekilden og om det er andre smittede i den sykes eller smittedes omgivelser. Videre kan det foretas kontrollundersøkelse av den syke eller smittede.

Ingen kan motsette seg disse undersøkelser. Vedkommende skal etter anmodning møte der hvor undersøkelsene foretas. Foreldre og foresatte skal sørge for at mindreårige og andre som de har omsorg for, møter fram.

Nødvendige utgifter i forbindelse med frammøtet betales for ubemidlede av den bykommune hvor undersøkelsen iverksettes, for landdistrikter av fylkeskommunen.

Helserådets ordfører sørger for at undersøkelsene blir foretatt.

§ 6 skal lyde:

Finner helserådets ordfører at den sykes forhold eller forholdene i hans bolig eller på hans arbeidssted eller annet oppholdssted gir særlig grunn til fare for sykdommens overføring til andre, har han å forelegge saken for helserådet, som fatter bestemmelse om hvilke forholdsregler der skal treffes.

Dersom den syke eller hans omgivelser unnlater å følge de av helserådet gitte forskrifter, og det som følge derav viser seg umulig å skaffe den syke en til motarbeidelse av sykdommens utbredelse nødvendig pleie, kan helserådet beslutte hans innleggelse på sykehus. Medfører innleggelsen atskillelse av ektefolk, som ønsker å være forenet, kan ektefolkene begjære spørsmålet om sykehusopphold forelagt det regjeringsdepartement, som helserådet hører under.

Denne lov trer i kraft den 1 januar 1948.

Fra samme tid faller «lov» av 12 mars 1942 bort.

---

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

[1]) St.vedtak 11 desember. Se Ot. prp. nr. 94. Innst. O. nr. 222. St.tid., forh. i Ot. s. 916—917; i Lt. s. 315.

Lov *)[1]) **om røntgenundersøkelse ved skjermbilledfotografering.** 12 desbr. Nr. 15.

§ 1. Enhver plikter etter påbud gitt med hjemmel i denne lov å framstille seg til røntgenundersøkelse av lungene ved skjermbilledfotografering. Foreldre og foresatte skal sørge for at mindreårige og andre som de har omsorg for, møter fram.

§ 2. Departementet kan gi påbud om røntgenundersøkelse av lungene ved skjermbilledfotografering av hele befolkningen eller deler av denne. Departementet eller den det gir fullmakt gir nærmere regler om fritak for skjermbilledfotografering i særlige tilfelle.

§ 3. Departementet kan bestemme at det for skjermbilledfotograferingen skal erlegges en av departementet fastsatt betaling. For forsørgede er den som har omsorgen for dem, ansvarlig for betalingen.

§ 4. Den som unnlater å etterkomme påbud om frammøte til skjermbilledfotografering, skal når Departementet eller den det bemyndiger, forlanger det, framstille seg til slik spesialundersøkelse som blir bestemt. Det kan pålegges vedkommende å dekke utgiftene hermed.

§ 5. Sentralkontoret for Statens skjermbilledfotografering og helserådets ordfører kan kreve opplysninger fra folkeregistre, skoler, sykehus, arbeidskontorer, sjømannskontorer, bedrifter og andre offentlige og private institusjoner i den utstrekning det er nødvendig for å gjennomføre eller føre tilsyn med skjermbilledfotograferingen. Er tilsynet overlatt til annen læge, kan denne kreve opplysningene.

§ 6. Ved skjermbilledfotografering av befolkningen innen en kommune plikter kommunen uten betaling å stille til disposisjon egnet lokale og nødvendig skrivehjelp, og på annet vis å medvirke til gjennomføring av skjermbilledfotograferingen. Ved skjermbilledfotografering i skoler, sykehus, bedrifter eller annen offentlig eller privat institusjon av dens elever, arbeidere, funksjonærer m. v., påhviler samme plikt vedkommende institusjon.

Nødvendige utgifter i forbindelse med frammøte betales for ubemidlede av den bykommune hvor undersøkelsen iverksettes, for landdistriktene av fylkeskommunen.

§ 7. Vilkår for rekkeundersøkelse ved skjermbilledfotografering ved andre enn staten, fastsettes av departementet.

§ 8. Kongen eller den han bemyndiger gir forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 9. Denne lov trer i kraft fra 1 januar 1948.

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

[1]) St.vedtak 11 desember. Se Ot. prp. nr. 90. Innst. O. XXVIII. St.tid., forh. i Ot. s. 915—916; i Lt. s. 314.

12 desbr. Nr. 16.

Lov *)[1]) om tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose.

Enhver plikter etter påbud gitt med hjemmel i denne lov å framstille seg

a) til tuberkulinprøving og etterfølgende reaksjonskontroll,
b) til vaksinasjon mot tuberkulose og til ettersyn av anslaget og ny tuberkulinprøving.

Foreldre og foresatte plikter å sørge for at barn og andre som de har omsorg for, møter fram.

§ 2. Departementet kan gi påbud om tuberkulinprøving av

a) elever ved skoler og andre læreanstalter,
b) innrulleringspliktige og vernepliktige,
c) andre personer som på grunn av levevilkår, yrke, arbeidsforhold, boligforhold eller annen årsak kan antas å bli utsatt for tuberkuløs smitte, eller som i tilfelle av smitte kan antas særlig utsatt for å få tuberkuløs sykdom, eller som i særlig grad vil bringe andre i fare om de skulle pådra seg en smitteførende tuberkuløs sykdom,
d) alle som har bopel eller fast opphold i et nærmere angitt område.

Påbud om tuberkulinprøving som nevnt i bokstav a—c kan gjøres gjeldende for enkelte kommuner eller deler av kommuner, for enkelte landsdeler eller for hele landet.

§ 3. Departementet kan, når det finner det påkrevd, gi påbud om vaksinasjon mot tuberkulose av personer eller grupper av personer som ved tuberkulinprøving viser negativ reaksjon.

§ 4. Departementet gir nærmere regler om fritak for påbudt tuberkulinprøving og vaksinasjon i særlige tilfelle.

§ 5. Helserådets ordfører plikter å utføre tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose eller sørge for at den blir utført av annen læge, medhjelper eller hjelpevaksinatør som han antar. Helsedirektøren kan anta andre læger, medhjelpere og hjelpevaksinatører til å utføre påbudt tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose.

Helserådets ordfører fører tilsyn med all påbudt tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose i kommunen. Helsedirektøren kan overlate tilsynet til annen offentlig læge eller til læge ved offentlig diagnosestasjon.

Helserådets ordfører kan kreve opplysninger fra folkeregistre,

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.
[1]) St.vedtak 11 desember. Se Ot. prp. nr. 45. Innst. O. XXVII. St.tid. forh. i Ot. s. 903—915; i Lt. s. 314.

skoler, sykehus, arbeidskontorer, sjømannskontorer, bedrifter og andre offentlige og private institusjoner i den utstrekning det er nødvendig for å gjennomføre eller føre tilsyn med påbudt tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose. Er tilsynet overlatt til annen læge, kan denne kreve opplysningene. 12 desbr. Nr. 16.

§ 6. Påbudt tuberkulinprøving må bare utføres av læger og av dertil antatte medhjelpere.

Til medhjelpere må bare antas personer som har fått den nødvendige opplæring etter bestemmelser som Helsedirektøren fastsetter.

Helsedirektøren eller den han bemyndiger kan pålegge læger ved offentlige diagnosestasjoner, skolelæger, bedriftslæger og sykehuslæger å utføre påbudt tuberkulinprøving.

§ 7. Påbudt vaksinasjon mot tuberkulose må bare utføres av læge eller hjepevaksinatør som er godkjent til det av Helsedirektøren eller den han bemyndiger.

Helsedirektøren eller den han bemyndiger kan på nærmere vilkår pålegge helserådsordførere og andre offentlige læger, skolelæger, bedriftslæger og sykehuslæger å gjennomgå den opplæring som er nødvendig for å bli godkjent.

Godkjente læger og hjelpevaksinatører kan pålegges å utføre påbudt vaksinasjon mot tuberkulose mot fastsatt godtgjørelse, jfr. § 8.

§ 8. For utførelse av påbudt tuberkulinprøving har helserådets ordfører og dertil antatt læge eller medhjelper krav på en fastsatt godtgjørelse med mindre vedkommende etter instruks er pliktig til å foreta slik tuberkulinprøving uten særskilt godtgjørelse. Godtgjørelsen fastsettes av fylkesmannen og godkjennes av departementet.

For utførelse av påbudt vaksinasjon mot tuberkulose har vedkommende helserådsordfører og dertil antatt læge eller hjelpevaksinatør krav på en av departementet fastsatt godtgjørelse med mindre vedkommende etter instruks er pliktig til å utføre slik vaksinasjon uten særskilt godtgjørelse.

I landdistrikter hvor stedlige forhold tilsier det kan fylkesmannen fastsette et tillegg til godtgjørelsen i henhold til annet ledd.

§ 9. Ved tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose som foretas i skole, sykehus, bedrift eller annen offentlig eller privat institusjon av dennes elever, arbeidere, funksjonærer m. v. i henhold til § 2 a og c, jfr. § 3, plikter vedkommende institusjon uten betaling å stille til rådighet egnet lokale og nødvendig skrivehjelp, og på annet vis å medvirke til gjennomføring av de påbud som er gitt.

12 desbr. Nr. 16.

Ved tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose i henhold til § 2 d, jfr. § 3, påhviler samme plikt vedkommende kommune.

§ 10. Tuberkulin, adrenalinoppløsning, vaksine eller tilsvarende preparat som trengs til tuberkulinprøving eller vaksinasjon mot tuberkulose, skal kostnadsfritt utleveres til læger direkte fra laboratorium eller institutt som Helsedirektøren godkjenner.

§ 11. Staten bærer utgiftene til

a) godtgjørelse for vaksinasjon mot tuberkulose fastsatt etter § 8 annet ledd,
b) anskaffelse, framstilling og utlevering av tuberkulin og vaksine m. v. etter § 10, for så vidt disse utgifter ikke blir dekket på annen måte,
c) skjemaer, helsebøker og andre trykksaker som trengs til gjennomføring av loven,
d) opplæring som er pålagt i henhold til § 7 annet ledd.

Med mindre departementet treffer annen bestemmelse, utredes andre utgifter i forbindelse med påbudt vaksinasjon mot tuberkulose, herunder også tilleggsgodtgjørelse etter § 8 siste ledd, av den bykommune hvor vaksinasjonen foretas eller — dersom den foretas på landet — av vedkommende fylkeskommune.

Fylkes- eller bykommunen utreder godtgjørelse for tuberkulinprøving fastsatt etter § 8 første ledd, og alle andre utgifter ved påbudt tuberkulinprøving.

Departementet kan bestemme at utgiftene til tuberkulinprøving og vaksinasjon som er påbudt etter § 2 d, jfr. § 3, helt eller delvis skal overtas av staten.

Ved tuberkulinprøving og vaksinasjon påbudt i henhold til § 2 b, jfr. § 3, skal samtlige utgifter utredes av staten såframt tuberkulinprøving og vaksinasjon blir foretatt under militær tjenestegjøring eller blir foretatt av militærlæger.

§ 12. På reiser for å utføre eller føre tilsyn med påbudt tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose har læger ved offentlig diagnosestasjon, helserådsordførere og antatte læger, medhjelpere og hjelpevaksinatører krav på vanlig skyssgodtgjørelse av staten som for offentlige tjenestemenn bestemt og kostgodtgjørelse av vedkommende fylkes- eller bykommune.

§ 13. Kongen eller den han bemyndiger kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov, herunder også bestemmelser om de forholdsregler som av helsemessige grunner skal tas overfor dem som blir fritatt for eller unndrar seg påbudt tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose.

Det kan herunder treffes bestemmelse om at tuberkulinnegative eller ikke tuberkulinprøvede personer ikke må besøke, oppholde seg

eller ta arbeid i anstalter og institusjoner hvor smitteførende tuberkuløse forpleies, eller opptas i visse skoler eller tas i arbeide i visse anstalter, institusjoner, bedrifter eller yrker. 12 desbr. Nr. 16.

§ 14. Denne lov trer i kraft den 1 april 1948.

Lov *)[1]) om endring i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl. 12 desbr. Nr. 17.

I.

I lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl skal følgende føresegner lyde:

§ 3 punkt 1.

1. I de byer som den 1 januar i vedkommende kommunevalgår hadde en heimehørende folkemengde av minst fire tusen innbyggere, kan det holdes alminnelig avstemning blant kommunens stemmeberettigete innvånere, om bystyret skal gi slik bevilling som nevnt i § 2.

Ny avstemning kan holdes i 1951 og deretter med 8 års mellomrom.

§ 4 punkt 2.

2. Hvis det som følge av de i § 3 nevnte avstemninger ikke i noen by blir gitt bevilling til salg av brennevin, kan Kongen for tida etter 30 juni 1929 gi bevilling som nevnt i foregående ledd til staten eller til selskap som har rett til omsetning etter § 1. Bevillingen gjelder for 8 år og kan fornyes hver gang resultatet av seinere avstemninger blir som nevnt i foregående punktum.

§ 14 femte ledd, første punktum.

Bevilling kan for inntil 4 år om gangen gis enten til staten eller til selskap som har rett til omsetning etter § 13, dog kan bevillingen ikke gis utover 1 år fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

§ 16 andre ledd, bokstav a.

a. enten at den skal opphøre 31 desember i løpet av et tidsrom av høyst 4 år fra rettens begynnelsesdag, dog seinest 1 år fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

§ 23 punkt 1, første punktum.

1. Skjenkebevilling kan for inntil 4 år om gangen gis til staten eller til selskap som har rett til omsetning etter § 13, dog kan

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

[1]) St.vedtak 11 desember. Se Ot. prp. nr. 118. Innst. O. nr. 252. St.tid., forh. i Ot.s. 902—903; i Lt. s. 314.

12 desbr. Nr. 17.

bevillingen ikke gis utover 1 år fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

12 desbr. Nr. 18.

Lov *)[1]) om grenser for Oslo havnedistrikt.

§ 1. Grensene for Oslo havnedistrikt skal heretter være:

Mot sørvest en linje trukket fra Oslos grense mot Bærum i Lysakerelvas utløp rett til sørspissen av Store Skjærholmen og videre derfra en linje trukket rett til Oslos grense mot Oppegård i Gjersjøelvas utløp.

Mot øst og nord fastlandet.

I Akerselva sørsiden av den sørligste av de nåværende jernbanebruer over elva.

§ 2. Denne lov trer i kraft 1 januar 1948.

Fra samme tid oppheves lov av 16 juni 1927 om fastsettelse av Oslos havnedistrikts grense i Akerselven.

12 desbr. Nr. 19.

Lov *)[2]) om sams skogshusvær.

§ 1. Når herredsskogrådet finner grunn til det, skal det av eget tiltak eller etter krav fra skogeier- eller skogsarbeiderhold sørge for at det blir utarbeidet plan for anlegg av tilstrekkelig husvær for folk og hester under skogsarbeid i herredet eller deler av herredet. Planen bør utarbeides i samråd med representanter for skogeierne og skogsarbeiderne i herredet. Det må tas hensyn til allerede eksisterende husvær og til de enkelte skogeieres byggeplaner.

Planen bør så vidt mulig inneholde omkostningsoverslag og forslag til forholdsmessig fordeling av utgiftene ved iverksettelsen.

§ 2. De skogeiere som berøres, innkalles snarest mulig til et fellesmøte for å drøfte planen. Herredsskogrådet kan gi representanter for andre interesserte adgang til møtet.

På grunnlag av den foreliggende plan søkes det oppnådd enighet blant skogeierne om gjennom sams tiltak å skaffe nødvendig hus- og stallrom for skogsdriften i herredet eller deler av herredet.

§ 3. Oppnås ikke enighet, settes planen under avstemning blant de møtende skogeiere som direkte berøres av den og som forutsettes å skulle delta i utgiftene ved gjennomføringen.

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

[1]) St.vedtak 11 desember. Se Ot. prp. nr. 120. Innst. O. nr. 261. St.tid., forh. i Ot. s. 885; i Lt. s. 308.

[2]) St.vedtak 11 desember. Se Ot. prp. nr. 99. Innst. O. nr. 259. St.tid., forh. i Ot. s. 927—930; i Lt. s. 308.

Etter krav fra interesserte skogeiere som utgjør minst et fler- 12 desbr.
tall og samtidig en vesentlig overvekt i interesser, kan deretter ved- Nr. 19.
kommende departement etter at herredsskogrådet har uttalt seg, pålegge enhver interessert å bidra til å sette i verk sams bygging av skogshusvær i forhold til den nytte han vil ha av tiltaket.

§ 4. Utlikningen av bidragene foretas av herredsskogrådet hvis partene selv ikke kan bli enige om fordelingen. Bidragene kan fastsettes til en bestemt ytelse såsom avståelse av grunn til tomt, i form av materialer, arbeidsytelser eller en pengesum. Bidragets verdi i penger skal alltid angis. Når unntas grunnavståelse til tomt, kan en part alltid forlange å avgjøre sitt bidrag i penger.

De interesserte parter deltar i vedlikehold i samme forhold som fastsatt for anlegget dersom ikke herredsskogrådet finner at forholdene tilsier noe annet.

Ytes ikke utliknet bidrag til fastsatt tid, kan den fastsatte verdi i penger drives inn ved utpanting.

§ 5. Når pålegg om å sette i verk bygging av sams skogshusvær er gitt, innkaller herredsskogrådets formann de interesserte skogeiere til møte for å fastsette nærmere regler for det lag som således er opprettet og til valg av styre for laget. Oppnås ikke enighet om reglene eller styrevalget, gir herredsskogrådet de nødvendige bestemmelser.

§ 6. Herredsskogrådet kan tilplikte eier av skogshusvær å stille dette til rådighet for fellesskapets medlemmer i den utstrekning det skjønnes nødvendig for skogsdriften og i den utstrekning eieren skjønnes ikke selv å ha bruk for husværet.

Før påbud gis, skal herredsskogrådet gjennom megling søke å oppnå at partene ordner seg i minnelighet.

Gir herredsskogrådet adgang til å nytte andres skogshusvær, fastsetter det samtidig de nærmere regler og vilkår samt godtgjørelsen for bruken.

Eieren kan kreve at fellesskapet overtar skogshusvær som skal brukes også av andre enn eieren. Spørsmålet avgjøres i mangel av minnelig overenskomst av vedkommende departement. Verdsettelsen av det som fellesskapet skal overta, foretas av herredsskogrådet. Utgiftenes fordeling mellom de interesserte skjer i samsvar med reglene i § 4.

§ 7. Herredsskogrådets avgjørelser etter §§ 4, 5 og 6 kan av en interessert part innbringes for fylkesskogrådet innen en frist av 4 uker fra meddelelse om avgjørelsen på bevislig måte er sendt ham.

Fristen for ved domstolene å prøve lovligheten av avgjørelser som treffes i medhold av denne lov, er 4 uker fra meddelelse om avgjørelsen på bevislig måte er sendt vedkommende. Vedkommende

12 desbr. Nr. 19. domstol kan gi oppreising for oversittelse av fristen etter domstolslovens regler. Skjønnsmessige avgjørelser er ikke gjenstand for rettslig prøvelse.

Herredsskogrådets vedtak i henhold til §§ 4 og 6 kan ikke settes i verk før vedtaket er endelig. Endelig vedtak kan om nødvendig gjennomføres ved politiets hjelp.

§ 8. Vedkommende departement kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne lov.

12 desbr. Nr. 20. **Lov** *)[1]) **om at §§ 1, 2, 3 og 5 i føresegner frå 8 august 1941 om konserveringsverksemder for frukt, bær og grønsaker skal halda fram å gjelde.**

§ 1. §§ 1, 2, 3 og 5 i føresegner frå 8 august 1941 om konserveringsverksemder for frukt, bær og grønsaker gjeld til so lenge, likevel ikkje lenger enn til 31 desember 1948.

§ 2. Bryt nokon med vilje eller av aktløyse dei føresegnene som er nemnde i § 1 eller reglar gjevne med heimel i dei, vert han straffa med bot eller med fengsel i opptil 3 månader. Freistnad vert straffa som gjord gjerning.

Bryt noken nemnde føresegner meir enn ein gong kan han verta frådømd rett til å driva næring i opptil 5 år.

§ 3. Denne lovi tek til å gjelda straks.

12 desbr. Nr. 21. **Lov** *)[2]) **om endringer i skattelov for landet av 18 august 1911.**

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal lyde slik:

§ 37, bokstav e:

Livsforsikringspoliser blir kun å beskatte for det samlede beløp som polisene utgjør for den enkelte skattepliktige over følgende grenser:

kr. 10 000 for skattepliktige i 1. klasse
» 15 000 —»— 2. »

og høyere klasser — alt forutsatt at de er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive livsforsikringsvirksomhet i Norge.

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

[1]) St.vedtak 11 desember. Se Ot. prp. nr. 121. Innst. O. nr. 264. St.tid., forh. i Ot. s. 884; i Lt. s. 308.

[2]) St.vedtak 11 desember. Se Ot. prp. nr. 74 og 123. Innst. O. XXX. St.tid., forh. i Ot. s. 885—887; i Lt. s. 308.

I forhold hertil ansettes polisene til en brøkdel av den samlede gjenkjøpsverdi, som de etter forsikringens art faktisk har. Avtale eller forsikringsvilkår om at forsikring ikke kan kreves gjenkjøpt, er uten betydning. Er gjenkjøpsverdien ikke tilfredsstillende opplyst, fastsettes den ved skjønn. Nærmere regler herom utferdiges av vedkommende regjeringsdepartement. 12 desbr. Nr. 21.

Livsforsikringspoliser, som er tegnet til fyldestgjørelse av tvungne innskudd i pensjonskasse eller enkekasse, medregnes ikke ved formuesansettelsen. Iøvrig kan vedkommende regjeringsdepartement, når det finner det ønskelig, gi bestemmelse om at enkelte arter av livsforsikring skal være unntatt fra formuesbeskatning.

§ 44, tredje ledd:

Skattepliktig som frivillig har ervervet livsforsikring (til utbetaling ved død eller i levende live), kan ved inntektsansettelsen kreve fradratt de i inntektsåret betalte livsforsikringspremier for inntil følgende beløp:

kr.	300	for skattepliktige i	1. klasse
»	400	—»—	2. »
»	500	—»—	3. »

og høyere klasser, alt forutsatt at polisen er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet i Norge. Herunder kan også kreves fradrag for engangspremie eller avløsningspremie som er betalt til slikt selskap i de siste 10 år, når forsikringen er i kraft ved inntektsårets utgang og beløpet ikke tidligere er kommet til fradrag i inntekten. Når engangspremie for livsforsikring ikke i sin helhet betales kontant, men delvis tilveiebringes ved lån, blir renter av lånet å sidestille med forsikringspremien. For premier til frivillig sykeforsikring som er betalt i inntektsåret kan kreves fradrag i inntekten med inntil kr. 300.

§ 44, nytt siste ledd:

Det kan kreves fradrag ved inntektsansettelsen for tilskott til institutt som under medvirkning av staten driver vitenskapelig forskning eller yrkesopplæring som kan ha betydning for den skattepliktige i hans ervervsvirksomhet. Fradrag etter reglene i dette ledd kan — når tilskottet utgjør mer enn kr. 10 000 — ikke overstige 10 % av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskottet er ytet.

§ 57, nytt tredje ledd:

Skattepliktig som i selvangivelsen krever fradrag i inntekten for engangspremie, eller avløsningspremie som nevnt i § 44, tredje

12 desbr. Nr. 21. ledd, plikter i den utstrekning og på den måten som Riksskattestyret bestemmer, å gi opplysning om forsikringsforholdet, betalte premiebeløp, tidligere inntektsfradrag for premier m. v.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder første gang ved ligningen for 1948—49. Bestemmelsene i § 44, tredje ledds annet punktum, kommer bare til anvendelse på engangspremier eller avløsningspremier som er innbetalt etter 1 januar 1948.

12 desbr. Nr. 22. **Lov** *)[1]) **om endringer i skattelov for byene av 18 august 1911.**

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal lyde slik:

§ 31, bokstav d:

Livsforsikringspoliser blir kun å beskatte for det samlede beløp som polisene utgjør for den enkelte skattepliktige over følgende grenser:

kr. 10 000 for skattepliktige i 1. klasse
» 15 000 —»— 2. »

og høyere klasser — alt forutsatt at de er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive livsforsikringsvirksomhet i Norge.

I forhold hertil ansettes polisene til en brøkdel av den samlede gjenkjøpsverdi, som de etter forsikringenes art faktisk har. Avtale eller forsikringsvilkår om at forsikring ikke kan kreves gjenkjøpt, er uten betydning. Er gjenkjøpsverdien ikke tilfredsstillende opplyst, fastsettes den ved skjønn. Nærmere regler herom utferdiges av vedkommende regjeringsdepartement.

Livsforsikringspoliser, som er tegnet til fyldestgjørelse av tvungne innskudd i pensjonskasse eller enkekasse, medregnes ikke ved formuesansettelsen. Iøvrig kan vedkommende regjeringsdepartement, når det finner det ønskelig, gi bestemmelse om at enkelte arter av livsforsikring skal være unntatt fra formuesbeskatning.

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.
[1]) St.vedtak 11 desember. Se Ot. prp. nr. 74 og 123. Innst. O. XXX. St.tid., forh. i Ot. s. 885—887; i Lt. s. 308—309.

§ 38, annet ledd: 12 desbr.

Skattepliktig som frivillig har ervervet livsforsikring (til ut- Nr. 22.
betaling ved død eller i levende live), kan ved inntektsansettelsen kreve fradratt de i inntektsåret betalte livsforsikringspremier for inntil følgende beløp:

kr. 300 for skattepliktige i 1. klasse
» 400 —»— 2. »
» 500 —»— 3. »

og høyere klasser, alt forutsatt at polisen er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet i Norge. Herunder kan også kreves fradrag for engangspremie eller avløsningspremie som er betalt til slikt selskap i de siste 10 år, når forsikringen er i kraft ved inntektsårets utgang og beløpet ikke tidligere er kommet til fradrag i inntekten. Når engangspremie for livsforsikring ikke i sin helhet betales kontant, men delvis tilveiebringes ved lån, blir renter av lånet å sidestille med forsikringspremien. For premier til frivillig sykeforsikring som er betalt i inntektsåret kan kreves fradrag i inntekten med inntil kr. 300.

§ 38, nytt siste ledd:

Det kan kreves fradrag ved inntektsansettelsen for tilskott til institutt som under medvirkning av staten driver vitenskapelig forskning eller yrkesopplæring som kan ha betydning for den skattepliktige i hans ervervsvirksomhet. Fradrag etter reglene i dette ledd kan — når tilskottet utgjør mer enn kr. 10 000 — ikke overstige 10 % av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskottet er ytet.

§ 49, nytt tredje ledd:

Skattepliktig som i selvangivelsen krever fradrag i inntekten for engangspremie eller avløsningspremie som nevnt i § 38, annet ledd, plikter i den utstrekning og på den måten som Riksskattestyret bestemmer, å gi opplysning om forsikringsforholdet, betalte premiebeløp, tidligere inntektsfradrag for premier m. v.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder første gang ved ligningen for 1948—49. Bestemmelsene i § 38, annet ledds annet punktum, kommer bare til anvendelse på engangspremier eller avløsningspremier som er innbetalt etter 1 januar 1948.

12 desbr. Nr. 23.

Lov *)[1]) **om endringer i lov av 19 juli 1946 om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning.**

I.

Følgende bestemmelser i lov av 19 juli 1946 om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning skal lyde slik:

§ 1. Når etterligning i henhold til landskattelovens § 121, byskattelovens § 113, begjæres eller settes i verk i tiden inntil 1 januar 1950, nyttes særreglene i denne lov ved siden av den øvrige skattelovgivning.

§ 3. Ved etterligning skal det beregnes dobbelt skatt når vilkårene etter landskattelovens § 122, byskattelovens § 114, begges første ledd, foreligger. Tillegget kan nedsettes eller falle bort når forholdene i særlig grad taler for det.

Skjer etterligning etter den skattepliktiges død, bortfaller ikke plikten til å betale mer enn enkelt skatt ved at arvingene eller vedkommende skifteforvalter eller testamentsfullbyrder gir ligningsmyndighetene opplysninger som nevnt i landskatteloven § 122, byskatteloven § 114, begges annet ledd.

§ 8. Etter utløpet av klagefristen eller når overligningsnemnda har truffet avgjørelse vedkommende klagen, sendes straks innberetning til skatteinspektøren om etterligningen med de opplysninger som vedkommende departement bestemmer. For Oslo og Bergens vedkommende sendes innberetningen til fylkesskattestyret.

Skatteinspektøren — for Oslo og Bergens vedkommende fylkesskattestyrets formann — kan bringe etterligningen inn for fylkesskattestyret. Dette kan ikke foreta forhøyelse av formues- eller inntektsansettelse som er lagt til grunn ved etterligningen senere enn 3 år fra den dag da underretning etter § 7, første eller annet ledd, er sendt den skattepliktige.

Skattedirektøren kan bringe etterligningen inn for Riksskattestyret. Dette kan ikke foreta forhøyelse av formues- eller inntektsansettelse som er lagt til grunn ved etterligningen senere enn 5 år fra den dag da underretning som nevnt i annet ledd er sendt den skattepliktige.

Avgjørelse som ligningsrådet (ligningsutvalget) eller overligningsnemnda har truffet med hjemmel i § 3, jfr. § 7, annet ledds annet og tredje punktum, kan ikke omgjøres av fylkesskattestyret

---

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

[1]) St.vedtak 11 desember. Se Ot. prp. nr. 122. Innst. O. nr. 260. St.tid., forh. i Ot. s. 887—888; i Lt. s. 309.

eller Riksskattestyret, men kan bringes inn for kommunestyret og — når det gjelder skatt til staten — vedkommende departement. 12 desbr. Nr. 23.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Den nye bestemmelse i § 3, annet ledd, får anvendelse når arvelateren er avgått ved døden etter denne lovs ikrafttreden.

Lov *)[1]) om forlenget gyldighet av midlertidig lov av 27 desember 1945 om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin. 12 desbr. Nr. 24.

Midlertidig lov av 27 desember 1945 om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin skal gjelde inntil videre dog ikke utover 30 juni 1950.

Lov *)[2]) om forlenget gyldighet av lov av 30 juni 1947 om midlertidig lov om tillegg til lov om arbeidstvister av 5 mai 1927. 12 desbr. Nr. 25.

Lov av 30 juni 1947 om midlertidig lov om tillegg til lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 gis fortsatt gyldighet inntil videre, dog ikke utover 15 februar 1948.

Kongelig resolusjon om at visekonsulatet i Dieppe omdannes til konsulat. 12 desbr.

Kongelig resolusjon. 12 desbr.

Behandlingen av de saker som ligger under den midlertidige statsadvokat for landssviksaker i Opland fylke, legges fra 15 januar 1948 til den midlertidige statsadvokat for landssviksaker i Hedmark fylke.

Kongelig resolusjon. 12 desbr.

Behandlingen av de saker som ligger under den midlertidige statsadvokat for landssviksaker i Nordland fylke, legges fra 1 mars 1948 til den midlertidige statsadvokat for landssviksaker i Troms og Finnmark fylker.

Kongelig resolusjon*) om at håndverksloven fra 1 januar 1948 skal gjelde i Østre Toten herred, Opland fylke. 12 desbr.

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

[1]) St.vedtak 11 desember. Se Ot. prp. nr. 115. Innst. O. nr. 215. St.tid., forh. i Ot. s. 888—903; i Lt. s. 309—314.

[2]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 125. Innst. O. nr. 280. St.tid., forh. i Ot. s. 931—932; i Lt. s. 316.

12 desbr. **Kongelig resolusjon** *) om at håndverksloven fra 1 januar 1948 skal gjelde i Jevnaker herred, Opland fylke.

12 desbr. **Kongelig resolusjon.***)

I. Handelsdepartementet gis fullmakt til å utøve den myndighet som i mellombels lov om innførsleforbod av 13 desember 1946 §§ 1, 2 og 4 er tillagt Kongen eller den han bemyndiger.

II. 1) Handelsdepartementet gis fullmakt til å utøve den myndighet som i mellombels lov av 13 desember 1946 om utførsleforbod §§ 1, 2 og 4 er tillagt Kongen eller den han bemyndiger.

2) Etter nærmere bestemmelser fra Handelsdepartementet bemyndiges:

a) Hermetikkfabrikkenes Eksportutvalg til å gi utførselslisenser for hermetikk.

b) Fiskeridepartementets Fisktransport, Ålesund, til å gi utførselslisenser for fersk og frossen sild og fisk og ferske skalldyr.

III. 1) For innførselslisens betales et gebyr på 2 pro mille av de innførte varers verdi, minstegebyr 50 øre pr. lisens. Gebyret oppkreves av tollvesenet ved innførselen. Handelsdepartementet kan i det enkelte tilfelle ettergi eller nedsette gebyret.

2) For utførselslisens betales et gebyr på 2 pro mille av de utførte varers verdi. Gebyret oppkreves av tollvesenet ved utførselen. Handelsdepartementet kan i det enkelte tilfelle ettergi eller nedsette gebyret.

IV. De fullmakter som er gitt Forsynings- og gjenreisningsdepartementet vedrørende den alminnelige eksport- og importregulering ved kgl. resolusjoner av 20 juli 1945, 26 november 1945 og 17 januar 1947 bortfaller.

12 desbr. **Kongelig resolusjon** *) om at lov av 4 juli 1947 om endring av midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk av 6 mai 1938 trer i kraft fra 1 januar 1948.

12 desbr. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av § 39 i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 bestemmes for vintersildfisket 1947—48:

I. Lysing etter sild er forbudt i den tid helligdagsfredningen varer.

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

II. Hvor settegarn står ute gjelder følgende om lysing etter sild: 12 desbr.

a) Når det gjelder utpregede settegarnsfelter hvor større mengder av settegarn står ute, er det forbudt å legge seg til å lyse etter sild i mindre avstand enn 300 meter fra utkanten av setteriet, regnet fra ytterste blåse.

b) I andre tilfelle enn nevnt under a) er det forbudt å lyse etter sild i forhold til garn som er satt ut før solnedgang med mindre en ligger minst 100 meter fra nærmeste blåse og lyser på en sådan måte at hverken lyset eller not som måtte bli satt ut vil dekke det område som garna antas å dekke.

Med settegarn forstås i denne forbindelse utelukkende bunngarn.

III. Det er forbudt for snurpenotfiskere å lyse etter sild på eller utenfor det område hvor landnotlag som selv ikke lyser, har lagt seg til før solnedgang eller før vedkommende snurpenotlag la seg til å lyse.

IV. På felter hvor det i henhold til § 26 i lov nr. 20 av 25 juni 1937 er utferdiget forbud mot å bruke snurpenot til snurping, og hvor landnotlag har lagt seg til uten selv å lyse, er det forbudt for andre redskapsklasser å lyse etter sild. Det samme gjelder i en avstand av 300 meter utenfor og til siden for grenselinjen for det fredede område.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongeleg resolusjon.*) 12 desbr.

Lov om samferdsla frå 11 juli 1947 tek til å gjelda 1 januar 1948.

Kongelig resolusjon. 12 desbr.

I.

I samsvar med § 2 punkt 5 i lov av 11 juli 1947 om samferdsla fastsettes som gjeldende fra 1 januar 1948 nedennevnte regler for samferdselsrådets organisasjon og virksomhet.

II.

I samsvar med § 3 punkt 8 i lov av 11 juli 1947 om samferdsla fastsettes som gjeldende fra 1 januar 1948 nedennevnte regler for samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet.

Regler for samferdselsrådets organisasjon og virksomhet.

§ 1.

1. Samferdselsrådet er et rådgivende organ for Samferdselsdepartementet i samferdselssaker.

*) Kunngj. 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.

12 desbr. 2. Rådet skal behandle og avgi uttalelse om de saker som blir forelagt det av departementet. Rådet kan også selv ta initiativet til at samferdselsspørsmål tas opp til utredning og fremsette forslag.

§ 2. Rådet skal tilkalle representanter for de forskjellige grener av samferdselsadministrasjonen som sakene berører. Likeså kan det tilkalle representanter for de faglige organisasjoner, for yrkesorganisasjonene og andre som berøres av de forskjellige saker.

§ 3. Rådet og de representanter som er nevnt i § 2 sammenkalles med passende varsel på rådets vegne av formannen, når denne finner det nødvendig eller det forlanges av departementet eller av mer enn halvparten av medlemmene.

§ 4. Minst 4 medlemmer (varamenn) må ha møtt for at rådet skal kunne oppta sine forhandlinger.

§ 5. De tilkalte representanter etter § 2 har tale- og forslagsrett, men ikke stemmerett.

§ 6. Rådet kan med departementets godkjennelse oppnevne særutvalg til forberedende behandling av saker innen rådets arbeidsområde. Disse sammenkalles av vedkommende utvalgs formann når denne finner det nødvendig eller det forlanges av rådets formann. I tiden mellom rådets møter kan utvalgene i samsvar med rådets retningslinjer avgi tilråding direkte til departementet. Gjenpart av protokoll fra særutvalgenes møter sendes rådets medlemmer.

§ 7. Medlemmene av rådet og særutvalgene og de tilkalte representanter etter § 2 har taushetsplikt i samsvar med bestemmelsene i samferdselslovens § 4.

§ 8. Rådsmedlemmene får godtgjørelse som bestemt for medlemmer av kongelige kommisjoner. Representanter for samferdselsadministrasjonen som tilkalles etter § 2 eller oppnevnes som medlemmer av særutvalg får skyss- og kostgodtgjørelse etter regulativets klasse I.

§ 9. Departementets samferdselsavdeling er sekretariat for samferdselsrådet.

§ 10. Departementet kan gi utfyllende bestemmelser.

Regler for samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet.

I.

Samferdselsnemnda og samferdselskonsulenten.

§ 1. *Samferdselsnemndas oppgave og myndighetsområde.*

Samferdselsnemnda er et organ for ordning av samferdselen og for samordning av transportmidlene i fylket. Nemnda har avgjørende myndighet i den utstrekning det er fastsatt i lov om samferdslen av

11 juli 1947 og forskrifter gitt i medhold av denne og fungerer for 12 desbr.
øvrig som rådgivende organ for fylket og Samferdselsdepartementet, likesom den på eget initiativ tar opp og fremmer samferdselssaker som angår dens område.

§ 2. *Nemndas organisasjon.*

1. Nemnda sammensettes og velges som fastsatt i samferdselslovens § 3.
2. Valget holdes på fylkestingets første møte etter hvert kommunevalg. Medlemmenes funksjonstid løper fra 1 juli.
3. Antallet av medlemmer fra fylkets byer og fremgangsmåten ved valg av dem fastsettes av Samferdselsdepartementet.
4. Ved oppnevnelse av medlemmene skal det has for øye at hovednæringene (herunder kan regnes transportnæringen) i fylket får sine målsmenn.
5. Formannen skal innkalle til nemndas møter de av statens fagetater som sakene vedkommer.
6. Formannen varsler vedkommende fag- og yrkesorganisasjoners oppnevnte tillitsmenn på samferdselens område samt representanter fra ruteskipene om møter hvor saker behandles som er av interesse for dem, så de får anledning til å fremlegge sine synspunkter. Dessuten kan formenn for kommunikasjonsnemnder og andre gis anledning til å møte i den utstrekning sakenes art tilsier og formannen finner hensiktsmessig. Således tilkalte representanter fratrer ved sakens avgjørelse.
7. Medlemmene av nemnda og tilkalte representanter etter p. 5 og 6 har taushetsplikt i samsvar med samferdselslovens § 4.

§ 3. *Møter og vedtak.*

1. Formannen sammenkaller møter når han finner det nødvendig eller det forlanges av fylkesmannen eller mer enn halvparten av medlemmene.
2. Nemnda er vedtaksfør når mer enn halvparten av medlemmene er møtt frem. Dens vedtak er gyldig når flertallet av de møtende medlemmer har stemt for det. I tilfelle av stemmelikhet avgjøres saken ved formannens stemme.
3. Nemndas vedtak kan innankes for departementet av den vedtaket direkte angår og av nemndas medlemmer. Nemnda fastsetter ankefrist. Anken har oppsettende virkning.
4. Over nemndas forhandlinger føres protokoll. Den skal kort redegjøre for hvem som har møtt, hva saken gjelder og klart formulere det endelige vedtak som treffes. I viktigere saker eller når det ventes at vedtaket vil bli påanket, gjøres protokol-

12 desbr. leringen mer utførlig, med referat av hovedpunktene under den diskusjon som måtte ha funnet sted. Utskrift sendes nemndas medlemmer og varamenn, representantene for den lokale samferdselsadministrasjon samt departementet.

§ 4. *Samferdselskonsulenten.*

Den av Samferdselsdepartementet tilsatte samferdselskonsulent skal være sekretær for samferdselsnemnda og skal forestå den daglige ledelse av samferdselsnemndas kontor.

Nærmere instruks for samferdselskonsulenten fastsettes av departementet.

§ 5. *Samarbeid med andre samferdselsorganer.*

1. Samferdselsnemnda må samarbeide med nabonemnder og andre samferdselsnemnder i alle saker av felles interesse, slik at en så vidt mulig får en ensartet behandlingsmåte i de forskjellige samferdselssaker. I dette øyemed sendes rapporter og oppgaver til andre nemnder som antas å ha interesse av vedkommende saker. I større saker av vesentlig betydning for flere samferdselsnemnder bør det holdes fellesmøter til behandling av sakene.
2. Nenmda og de innstillende myndigheter samarbeider med statens trafikkontrollører etter nærmere regler som fastsettes av departementet.
3. Samferdselsnemnda må være orientert om det arbeid som drives av de forskjellige kommunikasjonsnemnder i fylket. I den utstrekning det finnes formålstjenlig forelegges saker til uttalelse for disse nemnder.

II.

Behandling av søknader.

§ 6. *Vedkommende samferdselsnemnd.*

1. Alle søknader etter samferdselsloven sendes vedkommende samferdselsnemnd, det vil som regel si nemnda i det fylket hvor eller hvorfra søkeren skal drive sin virksomhet.
2. Søknad om rutekonsesjon som omfatter flere fylker tilstilles de øvrige nemnder til behandling for deres område. (Se særskilte bestemmelser for skipsruter § 12.)

§ 7. *Søknad om rutekonsesjon for motorvogn.*

1. Nemnda sender mottatt søknad til overingeniøren for vegvesenet i fylket, som innhenter de foreskrevne uttalelser (jfr. p. 3) og sender saken tilbake til nemnda med sin innstilling.

Før overingeniøren avgir innstilling angående søknad fra Norges Statsbaner (N. S. B.) skal sakens dokumenter med innhentede uttalelser sendes N. S. B. til eventuelle merknader. Gjenpart av overingeniørens innstilling tilstilles N. S. B. 12 desbr.

2. Søknader som skal avgjøres av departementet behandles som foran nevnt og sendes departementet med nemndas innstilling. Nemnda sender gjenpart av sin innstilling til N. S. B. når det gjelder dennes søknader.
3. Nærmere regler for behandling av søknadene fastsettes i forskrifter etter lovens § 25.

§ 8. *Søknad om bevilling for transport uten rute med motorvogn.*

1. Søknad om bevilling sendes for landdistriktene til overingeniøren for vegvesenet i fylket og for byene (herunder ladesteder med eget kommunestyre) til politiet som avgir innstilling til nemnda.
2. Nærmere regler for behandling av søknadene fastsettes i forskrifter etter samferdselslovens § 25.

§ 9. *Søknad om godkjenning av transportsentral for motorvogn.*

1. Søknad om godkjenning av transportsentral sendes nemnda med vedlagt organisasjonsplan. Ved sin behandling av søknaden legger nemnda den av departementet vedtatte normalplan til grunn.
2. I forbindelse med godkjenningen oppnevnes et medlem av sentralens styre.
3. Under utøvelsen av nemndas myndighet til å frita bevillingshavere fra plikten til å stå tilsluttet en transportsentral, er det hensynet til praktiske vanskeligheter ved å opprettholde forbindelsen med sentralen på grunn av stor avstand og lignende som må være avgjørende. Det er dog forutsetningen at den som er fritatt i visse henseender skal sokne til en bestemt sentral, således når det gjelder oppgaver om transporten. Bevillingshaverens forhold til sentralen skal fremgå av bevillingsdokumentet.

§ 10. *Søknad om tillatelse til utleie av motorvogn uten fører.*

Nemnda sender søknader om utleietillatelser til politiet som avgir innstilling til nemnda.

§ 11. *Søknad om godkjenning av rutebilstasjon eller godssentral.*

Nemnda sender søknader om godkjenning av rutebilstasjon eller godssentral til overingeniøren for vegvesenet i fylket som avgir innstilling til nemnda. Stasjonene og sentralene står under tilsyn av overingeniøren for vegvesenet i fylket. (Om beliggenheten gjelder Trafikkreglenes § 28 p. 3 b.)

12 desbr.

§ 12. *Søknad om rutekonsesjon for fartøy.*

1. Konsesjonssøknader for fartøyer behandles først av samferdselskonsulenten, som — når det gjelder ruter som ikke strekker seg utover fylket — innhenter uttalelser fra overingeniøren for vegvesenet i fylket, kommuner, trafikanter, ruteselskaper og andre innen området i den utstrekning han anser det å være av betydning for saken, hvoretter han avgir innstilling til nemnda. Denne bestemmer om flere uttalelser skal innhentes før avgjørelse treffes.
2. Når det gjelder ruter som strekker seg inn i det ene eller begge nabofylker, men ikke utenfor disse, forholdes på samme måte som nevnt under punkt 1 med hensyn til innhenting av uttalelser, men i tillegg hertil innhentes også uttalelse fra samferdselsnemnda i vedkommende naboområde (områder). Deretter avgir samferdselskonsulenten sin innstilling til nemnda, som med sin uttalelse ekspederer saken videre til Samferdselsdepartementet (Dampskipskonsulenten).
3. Når det gjelder ruter som strekker seg lenger enn nevnt i punkt 1 og 2, oversendes søknaden til Samferdselsdepartementet (Dampskipskonsulenten) som forutsettes å innhente de nødvendige uttalelser.

§ 13. *Søknad om bevilling for fartøy til løs fraktfart.*

Søknader om bevilling for fartøy til å drive løs fraktfart behandles først av samferdselskonsulenten, som innhenter uttalelser fra kommuner, trafikanter, ruteselskaper og andre innen området, samt i tilfelle fra samferdselsnemnder i andre områder som vedkommende fart skal omfatte, for begge delers vedkommende i den utstrekning det anses å være av betydning for saken, hvoretter han avgir innstilling til nemnda. Denne bestemmer om flere uttalelser skal innhentes før avgjørelse treffes.

§ 14. *Søknad om fartstillatelse til fiskefartøy m. v. for transportvirksomhet.*

Søknader om tillatelse til transportvirksomhet med fiskefartøyer m. v. behandles på samme måte som nevnt i § 13 om bevilling for fartøy til løs fraktfart.

§ 15. *Søknad om autorisasjon for meklervirksomhet.*

Søknad om autorisasjon for meklervirksomhet i henhold til samferdselslovens § 18 oversendes departementet med nemndas innstilling.

§ 16. *Retningslinjer for nemndas avgjørelser av søknader.* 12 desbr.

Departementet kan fastsette nærmere retningslinjer til bruk ved avgjørelse av søknader.

§ 17. *Utferdigelse av konsesjons- og bevillingsdokumenter m. v.*

De dokumenter som utferdiges av nemnda underskrives av formannen og paraferes av samferdselskonsulenten. Når det gjelder konsesjon til motorvogn utferdiges dokumentene av overingeniøren for vegvesenet i fylket.

III.

Ruteområder, rutetider og takster.

§ 18. *Rute- og transportområder.*

1. Rute- og transportområder fastsettes i alminnelighet i forbindelse med tilståelse av konsesjon, bevilling eller fartstillatelse.
2. Forslag om endringer fremmes og avgjøres på samme måte som søknader.

   Mindre endringer kan for biltrafikkens vedkommende fastsettes av overingeniøren for vegvesenet i fylket som en forløpig foranstaltning. For skipstrafikken har samferdselskonsulenten tilsvarende myndighet. Innberetning sendes nemnda til endelig avgjørelse.
3. Henstillinger fra kommuner og trafikanter om trafikering av nye rutestrekninger eller forlengelse av de eksisterende, forelegges til uttalelse for kommuner og trafikanter dette måtte interessere, samt det eller de selskaper som anses nærmest til å oppta denne trafikk.

   Finner nemnda at det bør pålegges en bestemt konsesjonshaver i medhold av samferdselslovens § 21 p. 4 å oppta slike ruter, sendes begrunnet forslag herom til departementet.

§ 19. *Rutetider.*

1. Rutetider for bilruter og skipsruter skal være godkjent av de samme myndigheter som har gitt konsesjonen. For ruter hvor samferdselsnemnda har avgjørelsen kan dog overingeniøren for vegvesenet i fylket og samferdselskonsulenten — henholdsvis for bilruter og skipsruter — treffe bestemmelse om foreløpig godkjenning av endringer i rutetiden med samtidig innberetning til samferdselsnemnda som kan omgjøre bestemmelsen.
2. Samferdselskonsulenten har rett til å møte i tilsynskommisjonen for N. S. B. under behandling av rutesaker. Han kan forlange tilstillet de ruteforslag som sendes tilsynskommisjonen.

12 desbr. 3. Dersom samferdselsnemnda finner at noen av de flyruter distriktet har er uhensiktsmessige, sendes melding herom til departementet med begrunnet forslag til endringer.

§ 20. *Takster.*

Takster for transport av personer og gods med motorvogner og fartøyer fastsettes innenfor rammen av gjeldende prisforskrifter. Departementet gir nærmere regler om dette.

IV.

Varighet, fornyelse, tilbakekalling m. v.

§ 21. *Varighet for konsesjon, bevilling og fartstillatelse.*

1. Konsesjonsperioden fastsettes under hensyntagen til vedkommende foretagendes kapitalinnsats og omstendighetene ellers i det enkelte tilfelle. Den må ikke overstige 20 år, men bør vanligvis heller ikke være kortere enn 10 år med mindre særlige grunner taler for kortere periode.
2. Bevillingsperioden for motorvogner fastsettes vanligvis til 5 år. For fartøy fastsettes bevillingsperioden under hensyntagen til vedkommende fartøys størrelse og alder, vanligvis til ikke under 5 år og ikke over 10 år.
3. Fartstillatelse gis for ett år om gangen.

§ 22. *Fornyelse og tilbakekalling.*

1. Søknad om fornyelse av konsesjon, bevilling eller fartstillatelse behandles på samme måte som ny søknad.
2. Når vilkårene ikke er overholdt kan nemnda tilbakekalle konsesjon, bevilling, tillatelse og godkjenning som den selv har gitt. Sak om tilbakekalling behandles som ny søknad.
3. Mener nemnda at tilbakekalling bør skje av annen grunn enn nevnt ovenfor, sendes begrunnet forslag med innhentede uttalelser til departementet for avgjørelse etter samferdselslovens § 21 punkt 3.
4. Dersom fornyelse av konsesjon, bevilling og fartstillatelse blir avslått, skal det gis en rimelig avviklingsfrist avpasset etter forholdene.

V.

Forskjellige bestemmelser.

§ 23. *Transportkapasitet og antall bevillinger og fartstillatelser.*

Bestemmelser om fastsettelse av den samlede transportkapasitet og det samlede antall motorvogner og fartøyer, om endringer i disse

forhold og i den kapasitet de enkelte transportutøvere har, gis i 12 desbr.
forskrifter etter samferdselslovens § 25.

§ 24. *Frist for uttalelser.*

Når nemnda sender en sak til behandling eller uttalelse kan den sette tidsfrist for besvarelsen.

§ 25. *Statistikk — Rett til å kreve opplysninger.*

Det forutsettes at nemnda for sitt område utarbeider og holder à jour en fyldig samferdselsstatistikk som ved siden av annet statistisk materiale kan tjene som grunnlag for nemndas vurdering, bl. a. for å oppnå en riktig tilpasning mellom transportbehov og transportkapasitet. I den utstrekning det er nødvendig for å oppnå dette har nemnda departementets fullmakt til å kreve opplysninger innenfor sitt område i henhold til samferdselslovens § 4.

§ 26. *Kontroll.*

1. Nemnda skal påse at det føres kontroll med overholdelsen av samferdselsloven og de bestemmelser som er gitt i medhold av den.
2. Nemnda skal påse at det føres kontroll med at de avgifter som er pålagt konsesjonshavere m. v. blir betalt.

§ 27. *Skyss- og kostgodtgjørelse.*

1. Medlemmer av nemnda tilkommer skyss- og kostgodtgjørelse etter regulativets klasse I, å utrede av fylkeskassen. Dersom fylkestinget fastsetter at medlemmene av nemnda skal ha arbeidsgodtgjørelse, utredes denne av fylkeskassen.
2. Fylkeskassen har krav på refusjon fra vedkommende bykasse for sine utlegg angående byrepresentantene, jfr. bestemmelsene i departementets «Regler for valg av byrepresentanter til samferdselsnemnda», I punkt 7 og II punkt 4.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet om direkte korrespon- 12 desbr.
danse mellom norske og svenske myndigheter om r e t t s a n m o d n i n g e r o g f o r k y n n e l s e r i s i v i l e s a k e r.

Etter pålegg fra de tyske okkupasjonsmyndigheter i Norge ble det ved rundskrivelse fra Justisdepartementet av 21 juni 1941 bestemt at alle henvendelser i tjenestlige anliggender fra norske domstoler og myndigheter til svenske domstoler og myndigheter i saker som hører under Justisdepartementet i administrativ henseende, skulle sendes inn gjennom Justisdepartementet. Dette gjaldt bl. a. alle anmodninger om rettshjelp i sivile saker (herunder også for-

12 desbr. kynnelser). For så vidt det skulle komme direkte henvendelser til norske domstoler og myndigheter fra noen svensk domstol eller annen myndighet, ba man i rundskrivelsen om at sakene under enhver omstendighet måtte bli sendt tilbake gjennom Justisdepartementet.

Da grunnlaget for denne rundskrivelse er falt bort ved frigjøringen, består det ikke nå noen hindring mot at korrespondanse om rettsanmodninger og forkynnelser i sivile saker kan foregå direkte mellom norske og svenske myndigheter på samme måte som før okkupasjonen.

Anmodninger fra norske domstoler om bevisopptak i Sverige kan som før rettes direkte til vedkommende svenske domstol.

Begjæringer om utførelse av forkynnelser i Sverige bør rettes til vedkommende länsstyrelse.

I tilfelle hvor den anmodende norske myndighet ikke kjenner til hvilken svensk domstol eller länsstyrelse som i stedlig henseende er den rette, bør anmodningen eller begjæringen med nøyaktigst mulig stedsangivelse sendes til Kungl. Svenska Innrikesdepartementet, Stockholm, som vil besørge den videresendt til vedkommende svenske myndighet.

På tilsvarende måte vil svenske myndigheter ha anledning til å rette sine anmodninger og begjæringer av den omhandlede art direkte til vedkommende norske domstol, eller for så vidt den anmodende svenske myndighet ikke kjenner til hvilken norsk myndighet som har den stedlige kompetanse, til det norske Justisdepartement i Oslo.

12 desbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring i vedtekt til bygningslovens § 144 for Nesodden herred, Akershus fylke.

12 desbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 63, 1 for Gjøvik.

13 desbr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Søndeled herred, Aust-Agder fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

15 desbr. **Bestemmelser** **) om rasjonering av såpe.

(Gitt 15 desember 1947 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 nr. 5 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

*) Kunngjort 22 desember i Lovtid. 1 nr. 48.
**) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 49.

§ 1. Med såpe menes i disse bestemmelser vaskemiddel som 15 desbr.
inneholder forsåpet fett eller forsåpete fettsyrer eller begge deler, og vaskemiddel som er framstillet på basis av fettalkoholer.

Unntatt fra bestemmelsene i §§ 2—12 er de såpeslag og vaskemidler som Direktoratet for proviantering og rasjonering til enhver tid bestemmer.

§ 2. Det er forbudt i noen form å selge og kjøpe såpe som omfattes av disse bestemmelser uten mot samtidig

a) klipp av merker på rasjoneringskort eller tilleggskort,
b) levering av anvisning, eller
c) levering av attestert utførselsangivelse.

§ 3. Rasjoneringskort og tilleggskort for såpe utdeles av forsyningsnemnda.

Hvert merke gjelder for det kvantum såpe og for det tidsrom Direktoratet for proviantering og rasjonering til enhver tid bestemmer.

Rasjoneringskort og tilleggskort må for å være gyldig være stemplet av forsyningsnemnda og påført innehaverens navn og adresse.

Det er forbudt å selge eller kjøpe eller på annen måte overdra eller erverve rasjoneringskort og tilleggskort eller anvisning.

Levering mot løse merker er forbudt.

§ 4. Anvisninger utstedes av forsyningsnemnda eller av Direktoratet for proviantering og rasjonering etter skriftlig søknad med beholdningsoppgave og nødvendige legitimasjoner for forbruk og omsetning.

Anvisningen skal angi vareslag og kvantum og være stemplet av forsyningsnemnda. Skrevne anvisninger som skal utferdiges på fastsatt skjema, skal dertil være forsynt med løpenummer, dato og utstederens underskrift samt navn og adresse til den som har fått utstedt anvisningen.

Det er forbudt å bruke såpe til annet formål enn den er anvist til.

§ 5. For levering av såpe til besetning ombord på skip i utenriks fart eller til bruk ombord, må det foreligge utførselsangivelse som er godtatt av tollvesenet.

Når varen er brakt ombord, gir tollvesenet leverandøren en gjenpart av utførselsangivelsen med attestasjon herom.

§ 6. Rasjonens størrelse fastsettes av Direktoratet for proviantering og rasjonering, som også kan treffe bestemmelse om tilleggsrasjoner.

§ 7. Personer som tilhører privathusholdninger, enkeltpersoner med egen husholdning, mannskap ombord på skip i innenriks fart

15 desbr. og personer som bor fast i hoteller, pensjonater eller annet herberge, får av forsyningsnemnda utlevert rasjoneringskort for såpe.

§ 8. Anstalthusholdninger (såsom sykehus, barnehjem, gamlehjem, fengsler og lignende) får anvisning for de personer som bor der etter de fastsatte rasjoner, eventuelt med tillegg for den som kan få det etter gjeldende bestemmelser.

Sykehus og barnehjem kan få anvist større kvanta, dog ikke utover det nødvendigste behov.

Har noen av anstalthusholdningens medlemmer fått utlevert rasjoneringskort, skal disse deponeres hos anstaltens foresatte under oppholdet der, og av denne fraklippes de merker som gjelder for den tid oppholdet varer.

§ 9. Til bruk ved undervisning og til bruk i ervervsmessig virksomhet, kan de rasjonerte varer tildeles etter nærmere bestemmelser av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 10. Detaljforhandlere skal levere inn de rasjoneringsmerker de har solgt mot til forsyningsnemnda for ombytting i anvisning.

Anvisninger som de handlende har solgt mot, brukes til innkjøp av nye varer uten innlevering til forsyningsnemnda.

§ 11. Engros-forhandlere bruker de mottatte anvisninger til innkjøp av nye varer fra fabrikk.

§ 12. Har en forhandler lager i flere kommuner, regnes hvert av disse lagre i forhold til rasjoneringsbestemmelsene som egen forretning.

§ 13. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi utfyllende forskrifter og gjøre unntak fra disse bestemmelser.

§ 14. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om regulering av og kontroll med produksjon og omsetning av såpe.

§ 15. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 16. Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1948.

Samtidig oppheves forordning av 20 desember 1940 om rasjonering av såpe med senere endringer og forskrifter gitt i medhold av denne.

Bestemmelser *) om endring i forskrifter av 9 august 1945 om omsetning og bruk av norsk korn og erter. 16 desbr.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 16 desember 1947 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

I.

§ 2 i forskrifter av 9 august 1945 om omsetning og bruk av norsk korn og erter gis følgende tillegg:

Det er forbudt å bruke norskavlet hvete og rug og formalingsprodukter av disse kornslag til fôr.

Det er forbudt for produsent å bruke korn og erter til husholdningsbruk uten tilsvarende innlevering av brødmerker.

Formaling av hvete og rug for andre enn Statens Kornforretning kan bare foretas etter malingsanvisning utstedt av forsyningsnemnda i produsentens kommune.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Bestemmelser **) om visse sjødyroljer. 16 desbr.

(Gitt 16 desember 1947 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Følgende sjødyroljer omfattes av disse bestemmelser:

1) Sildolje.
2) Hvalolje, unntatt hvalleverolje, spermolje og bottlenoseolje.
3) Damptranstearin.
4) Bestanddeler av disse oljer, unntatt glyserin og raffinasjonsfettsyrer.
5) Andre sjødyroljer når de er nøytralisert og raffinert på en slik måte at de kan anvendes som eller tjene som erstatning for spiseoljer, dog er medisintran unntatt.

§ 2. Det er forbudt å selge eller på annen måte avstå eller levere sjødyrolje uten at det foreligger tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering eller andre som direktoratet har gitt myndighet til å gi slik tillatelse, med mindre annet følger av disse bestemmelser. Det kan settes vilkår for tillatelsen.

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 1 for 1948.
**) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 49.

16 desbr. Kjøp eller ervervelse på annen måte i strid med bestemmelsene i første ledd er forbudt.

§ 3. Sjødyroljer kan uten tillatelse i hvert enkelt tilfelle overdras til herdningsfabrikk eller raffineri som er godkjent av departementet. Herdningsfabrikk eller raffineri kan bare bearbeide slike oljer til spisefett og spiseolje eller herde dem til teknisk bruk, med mindre Direktoratet for proviantering og rasjonering har gitt særskilt tillatelse til annet.

§ 4. Det er forbudt for den som produserer sjødyroljer, å bearbeide eller bruke disse oljer i egen virksomhet uten tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering.

Likeledes er det forbudt for den som bearbeider disse oljer å bruke produktene i egen virksomhet uten slik tillatelse.

§ 5. Enhver som kjøper sjødyroljer for bearbeiding eller videresalg, plikter for hver kalendermåned å sende inn til Direktoratet for proviantering og rasjonering oppgaver over beholdninger, kjøp og salg.

Oppgavene gis på fastsatt skjema og må være postlagt innen 3 dager etter månedens utløp.

Som vedlegg til oppgavene skal følge salgslegitimasjoner og eventuelle spesifikasjoner over kjøp og salg som måtte bli forlangt.

§ 6. Bestemmelsene i § 5 får tilsvarende anvendelse for sildoljefabrikker og landstasjoner for hvalfangst for så vidt angår deres produksjon og forbruk av råstoffer.

§ 7. De i §§ 5 og 6 nevnte forhandlere og bedrifter skal føre bøker som til enhver tid viser deres beholdninger samt produksjon, innkjøp og salg av sjødyroljer.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan ved utsendt kontrollør kreve adgang til lagerrom for kontroll med beholdningene. Kontrolløren kan kreve seg forelagt alle bøker, også regnskapsbøker og bilag, i den utstrekning det er nødvendig for kontrollen. Han har taushetsplikt om forretnings- og driftsforhold som han blir kjent med ved utførelsen av forretningen.

§ 8. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi utfyllende forskrifter, herunder også gi regulerende pålegg om bearbeiding og bruk av sjødyroljer. Direktoratet kan også pålegge andre produsenter enn dem som er nevnt i § 6 å gi oppgaver i samsvar med bestemmelsene i § 5.

§ 9. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser eller pålegg som er gitt eller vilkår som er stillet i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre

og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a. 16 desbr.

§ 10. Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1948.

Samtidig oppheves:

1) Administrasjonsrådets vedtak av 26 april 1940 om forbud mot å bruke til teknisk bruk slike fettstoffer som enten er av spisekvalitet eller lett lar seg raffinere til spisekvalitet,
2) forordning om sjødyroljer av 12 august 1941,
3) forordning om regulering av omsetningen av fiskelever og levergrakse og av produksjon og omsetning av tran av 11 februar 1944,
4) alle forskrifter som er gitt i medhold av de under punktene 1—3 nevnte bestemmelser,
5) forskrifter om oppgaveplikt for tranprodusenter av 22 februar 1941 og forskrifter om plikt til å gi oppgaver over sjødyroljer m. v. av 18 august 1941.

Skrivelse fra Justisdepartementet til en byrett om at domstolen har adgang til å avsi uteblivelsesdom i saker som gjelder krav på underholdsbidrag til ektefelle og ektebarn. 16 desbr.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Rakkestad herred, Østfold fylke. 16 desbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av strøket Solandsbakken—Mester Gottfrieds veg—Bruvegen—bygrensen og Randabergvegen, Stavanger, samt om vedtekter til reguleringen. 16 desbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av området Randabergveien—bygrensen—Chr. Bjellandsgate, Stavanger, samt om vedtekter til reguleringen. 16 desbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om reguleringsplan for Kirkenes herred, Finnmark fylke, samt om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 16 desbr.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Arendal. 17 desbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av del av Stranden, Gyldenpris, Bergen, samt om vedtekter til reguleringen. 17 desbr.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 49.

18 desbr. **Skriv** *) frå Sosialdepartementet om ny vedtekt om stengjetid for utsalsstader i Bø herad, Telemark fylke.

18 desbr. **Skriv** **) frå Landbruksdepartementet om at hund i Gjerstad herad, Aust-Agder fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter.

18 desbr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Borge herred, Nordland fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

19 desbr. **Provisorisk anordning** **) om fjerning av kjennemerker på motorvogner som benyttes i strid med bestemmelsene om kjøretillatelser.

Benyttes motorvogn i strid med bestemmelsene om kjøretillatelser gitt i henhold til kongelig resolusjon av 13 juni 1947 med senere endringer, jfr. lov nr. 5 av 14 mai 1917, kan politiet for kortere eller lengere tid forby fortsatt ulovlig bruk av vognen, samt når det anses nødvendig for å sikre overholdelsen av forbudet fjerne vognens kjennemerker for så lang tid som det finnes påkrevd.

Politiets avgjørelse kan innankes for vedkommende departement. Inntil anken er avgjort, står avgjørelsen ved makt.

19 desbr. **Provisorisk anordning** **) om regulering av produksjon og utførsel av fisk og fiskevarer m. v.

§ 1. I den utstrekning det anses nødvendig av hensyn til varebyttet med utlandet kan Fiskeridepartementet treffe bestemmelser til regulering av produksjon og utførsel av fisk (herunder sild og skalldyr) og produkter herav.

§ 2. I henhold til § 1 kan det bl. a. bestemmes at forhandlinger om og avslutning av salg til utlandet bare kan finne sted gjennom utvalg oppnevnt av departementet. Det utferdiges nærmere instruks for hvert utvalg.

Utførselen av de i § 1 nevnte varer kan gjøres betinget av at vedkommende eksportør er medlem av en sammenslutning hvis vedtekter er godkjent av departementet.

Det kan også gis bestemmelser om leveringsplikt og kvotedeling av disse varer.

§ 3. Utgiftene ved gjennomføring av de bestemmelser som treffes etter denne anordning dekkes ved en avgift på den ekspor-

---

*) Kunngj 9 januar i Lovtid. 1 nr. 1 for 1948.
**) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 49.

terte vare. Departementet fastsetter størrelsen av avgiften. Denne kan innkreves ved utpantning. 19 desbr.

§ 4. Overtredelse eller forsøk på overtredelse av bestemmelser truffet i medhold av anordningen straffes med bøter.

§ 5. Anordningen trer i kraft 1 januar 1948.

Kongelig resolusjon. 19 desbr.

I henhold til lov nr. 3 av 13 mars 1936 § 3 overføres Laksevåg sogn av Laksevåg herred i politimessig henseende fra Hordaland til Bergen politidistrikt.

Kongelig resolusjon.*) 19 desbr.

Lov om Noregs Småbruk- og Bustadbank tar til å gjelde fra 1 januar 1948.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Vinger herred, Hedmark fylke. 19 desbr.

Kongelig resolusjon *) om bevilling for Det Norske Travselskap til veddemål ved totalisator. 19 desbr.

Kongelig resolusjon *) om bevilling for Norsk Jockeyklubb til veddemål ved totalisator. 19 desbr.

Kongelig resolusjon. 19 desbr.

Sammenslutningen av de nåværende kommuner Oslo og Aker til kjøpstaden Oslo fra 1 januar 1948 skal inntil videre ingen endring medføre for de stedlige grenser for Oslo postkontors lokalportoområde og lokalportoområdene for hvert av poststedene i det nåværende Aker herred.

Kongelig resolusjon.*) 19 desbr.

I medhold av mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd fastsettes følgende prisbestemmelser for faste eiendommer:

Kapitel I.

Regler for prisfastsettelse for fast eiendom.

§ 1. Forbud mot å ta mer enn takstpris for fast eiendom.

Ved salg av fast eiendom er det forbudt å ta høyere pris enn svarende til den takst som settes av prismyndighetene. Selgeren plikter å kreve takst.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 49.

19 desbr. Før takst er holdt, må salg bare skje med forbehold om at prisen ikke skal være høyere enn den som blir fastsatt ved taksten. Overdragelse av eiendommen må ikke finne sted før taksten er holdt og er blitt endelig, jfr. § 14. Dersom selger og kjøper er enig om at handelen skal gjennomføres selv med den reduksjon av prisen som måtte følge av taksten, kan dog overdragelse skje når takst er krevd.

Til taksten kan gjøres tillegg for takstavgift, betaling for skylddeling og målebrev og for stempelavgift, tinglysningsgebyr og i tilfelle lovlige utgifter til meklerprovisjon som er påløpet ved overdragelsen.

§ 2. Grunnregler for takseringen.

Taksten for en fast eiendom skal settes til hva eiendommen er verd ved vanlig omsetning når en går ut fra dens tilstand på taksttiden, men legger til grunn prisforholdene i distriktet for faste eiendommer i tidsrommet 1 januar—8 april 1940.

Ved takseringen må ikke regnes med verdistigning etter 8 april 1940 på grunn av forhold som ikke har endret selve eiendommen, så som befolkningstilvekst i distriktet, bedre samferdselsmidler, nye reguleringsplaner eller bedre avsetningsmuligheter eller høyere priser for produkter som kan fremstilles på eiendommen. Tillegg for kostnader til verdiøkende tiltak kan dog gjøres etter reglene i § 3, fjerde ledd.

§ 3. Tillegg for påkostninger etter 8 april 1940.

Dersom det etter 8 april 1940 er gjennomført forbedringer på eiendommen, kan gjøres rimelig tillegg til den pris som fremkommer ved vurdering etter § 2. Tillegget skal fastsettes under hensyn til de merkostnader eieren måtte ha hatt som følge av at forbedringen er utført etter 8 april 1940 istedenfor til de priser som da var gjeldende. Det regnes bare med kostnader som har vært lovlige og nødvendige for utføring av forbedringen. Likeledes gjøres fradrag for senere verdiforringelse på grunn av slit, slett vedlikehold eller andre forhold. Det samlede beløp som regnes for forbedringen ved vurdering etter § 2 og som tillegg etter denne paragraf, må ikke i noe tilfelle settes høyere enn svarende til den økte verdi forbedringen har tilført eiendommen bedømt fra kjøpersynspunkt på den tiden taksten holdes.

Består forbedringen i at det er oppført ny bygning som er av vesentlig betydning for eiendommens verdi, kan takseringen foregå slik at prisen på bygningen settes på grunnlag av de lovlige

og nødvendige byggekostnader mens eiendommen ellers verdsettes på grunnlag av prisforholdene pr. 8 april 1940. Bestemmelsene i første ledd, fjerde og femte punktum, får tilsvarende anvendelse. 19 desbr.

Den fremgangsmåte som er nevnt i foregående ledd kan også følges når det gjelder andre vesentlige forbedringer, dersom det er praktisk å foreta særskilt vurdering for forbedringen og for eiendommen slik den var før forbedringen ble foretatt.

Tillegg til den pris som fremkommer ved vurdering etter § 2 kan også fastsettes dersom eieren etter 8 april 1940 har hatt kostnader til tiltak som uten å endre selve eiendommen har økt dens verdi, så som kostnader til anlegg av vei eller opparbeiding av gate eller til utlegging av friarealer eller bygging av fellesanlegg som eiendommen har andel i. Tillegget må fastsettes under hensyn til de lovlige og nødvendige kostnader som eieren har hatt. Bestemmelsen i første ledd, fjerde og femte punktum får tilsvarende anvendelse.

§ 4. Gjenoppretting av skade etter 8 april 1940.

Bestemmelsene i § 3 gjelder tilsvarende dersom det på en eiendom etter 8 april 1940 er inntrådt vesentlig skade og denne helt eller delvis er gjenopprettet.

Ved fastsettelse av det tillegg som skal gjøres til den pris som fremkommer ved vurdering etter § 2, skal det gjøres fratrekk i kostnadene i den utstrekning eieren har fått utbetalt et erstatningsbeløp som er høyere enn svarende til den reduksjon av eiendommens salgsverdi som skaden medførte.

§ 5. Fritak for takst.

Takst trengs ikke ved salg av fast eiendom til person som er beslektet eller besvogret med eieren i rett oppstigende eller rett nedstigende linje.

Takst trengs heller ikke dersom kjøpesummen for eiendommen ikke overstiger kr. 3 000. Kontrollnemnda kan sette ned grensen for fritak.

Prisen for eiendommen må heller ikke i de tilfelle der det ikke trengs takst, settes høyere enn hva det følger av reglene i §§ 2—4.

§ 6. Kontrollregler.

Når en fast eiendom er solgt skal selger og kjøper innen en måned etter at overdragelsen har funnet sted, sende melding til kontrollnemnda.

19 desbr.

Meldingen skal inneholde opplysning om:

a) hvilken eiendom som er solgt og selgerens og kjøperens navn og adresse,
b) når og av hvilken prismyndighet eiendommen er taksert og takstens størrelse,
c) hvilken pris eiendommen er solgt for,
d) hvor stor del av prisen som er betalt kontant og når betaling har funnet sted,
e) hvor stor del av kjøpesummen som er avgjort ved overtagelse av heftelser og andre forpliktelser, med spesifisert oppgave over heftelsene og forpliktelsene,
f) hvilket vederlag kjøperen ellers har gitt, og hva dette går ut på.

Dersom det overdras andre ting eller rettigheter eller foretas ytelser i forbindelse med salg av fast eiendom, må sis fra om dette i meldingen og gis opplysninger om det vederlag som er avtalt.

Meldingen skal gis særskilt av selger og kjøper eller som en fellesmelding underskrevet av begge. Prisdirektoratet kan fastsette skjema for meldingen.

Ved salg av fast eiendom der takst ikke er nødvendig etter § 5, første ledd, behøver melding ikke sendes uten at kontrollnemnda gir pålegg om det. Kontrollnemnda kan også frita for melding i slike tilfelle som er nevnt i § 5, annet ledd.

Kapitel II.

Regler for taksering av fast eiendom.

§ 7. Takstmyndighetene.

Takst på fast eiendom skal i alminnelighet settes av kontrollnemnda i det distrikt der eiendommen ligger. Ligger eiendommen innenfor flere kontrollnemnders områder, avgjør Prisdirektoratets distriktskontor hvilken kontrollnemnd som skal sette takst. Dersom det i slike tilfelle må anses formålstjenlig eller dersom det gjelder særlig omfattende og vanskelige takstforretninger eller særlige grunner ellers tilsier det, kan Prisdirektoratet bestemme at takst i første instans skal settes av distriktskontoret eller at direktoratet selv skal overta behandlingen av saken.

Takst av kontrollnemnder i distrikter utenfor Oslo kan prøves av Prisdirektoratets distriktskontor etter reglene i §§ 11 og 12. Prisdirektoratet kan dog om det finner grunn til det, selv overta behandlingen.

Takst som er satt av et distriktskontor eller av Oslo kontrollnemnd, kan prøves av Prisdirektoratet.

De takster som hører under kontrollnemnda, utføres av den 19 desbr.
særskilte avdeling for fast eiendom. Prisdirektoratet og dets distriktskontorer oppnevner særskilte sakkyndige utvalg til å bistå ved sine takster. Prisdirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om utvalgenes organisasjon og arbeid og om medlemmenes godtgjørelse.

§ 8. Krav om takst.

Takst på fast eiendom kan kreves av eieren eller av andre som har aktuell rettslig interesse av å få fastslått den høyeste lovlige pris på eiendommen, f. eks. en panthaver som skal realisere pantet eller et konkursbo som skal selge eiendommen eller en som har kjøpt eiendommen.

Den som krever takst må før taksten holdes, betale inn til takstmyndighetene et beløp som antas tilstrekkelig til å dekke takseringsavgiften.

Takstmyndighetene kan av eget tiltak sette takst dersom en eiendom i strid med disse forskrifter er omsatt uten at takst er krevd. Den som plikter å rekvirere takst, jfr. § 1, må betale takseringsavgiften. Avgiften anses forfalt på det tidspunkt overdragelsen ble foretatt.

§ 9. Verdsetting av ting som følger med i salget av den faste eiendom.

Ved takst av fast eiendom som er solgt eller skal selges sammen med besetning, redskaper, innbo eller andre ting som er på eiendommen bør nemnda i kontrolløyemed så vidt mulig ved siden av taksten for selve eiendommen også gi uttalelse om hvilken pris den finner passende for disse ting, jfr. § 30.

§ 10. Takstforretningen.

Når kravet om takst er fremsatt etter § 8 og det beløp som skal dekke takseringsavgiften er innbetalt, skal kontrollnemnda uten ugrunnet opphold holde takstforretning. Før den treffer avgjørelse i takstsaken skal nemnda søke oplysning om de forhold som etter §§ 2—4 er av betydning for taksten. Som ledd i dette skal det foretas befaring av eiendommen, dersom den ikke fra tidligere befaring er så velkjent for nemndas medlemmer at ny befaring er åpenbart unødvendig.

Dersom eieren selv ikke er takstrekvirent skal han varsles om at takst er begjært og gis adgang til å gjøre seg kjent med de dokumenter som er lagt fram av rekvirenten. Rekvirenten og i tilfelle eieren skal varsles til befaringen. Nemnda kan også gi andre som har aktuell rettslig interesse av å få fastslått den høyeste lovlige

19 desbr. pris på eiendommen, adgang til å være til stede og til å gjøre seg kjent med de dokumenter som er lagt fram.

Taksten skal settes ved vedtak i møte. Vedtaket og begrunnelsen for det skal inntas i takstprotokollen som ellers skal inneholde de opplysninger som Prisdirektoratet bestemmer.

Takstrekvirenten og eieren skal snarest mulig gis melding om takstvedtaket i rekommandert brev eller i brev som utleveres mot datert kvittering. Takstrekvirenten og enhver annen som har aktuell rettslig interesse av å få fastsatt høyeste lovlige pris på eiendommen, har rett til å få se igjennom takstprotokollen og til å få utskrift av den. Andre enn takstrekvirenten må dog betale slik utskrift med kr. 2 pr. ark.

Kontrollnemnda skal snarest mulig sende avskrift av takstprotokollen til Prisdirektoratets distriktskontor.

Bestemmelsene i de fire første ledd i denne paragraf får tilsvarende anvendelse når Prisdirektoratets distriktskontor eller direktoratet selv setter takst i første instans. Befaring foretas av det utvalg som er oppnevnt i medhold av § 7. Utvalget gir innstilling til distriktskontoret henholdsvis til Prisdirektoratet. Utskrift av distriktskontorets takstprotokoll sendes snarest mulig til Prisdirektoratet.

§ 11. Anke til distriktskontoret.

Takst av en kontrollnemnd kan påankes av enhver som etter § 8, første ledd, har rett til å kreve takst. Anken må erklæres skriftlig til kontrollnemnda innen en måned etter at den som har rekvirert den første takst har fått melding om takstvedtaket. Innen samme frist må den som anker, betale inn til nemnda det beløp som trengs til dekning av takseringsavgiften i ankeinstansen.

Kontrollnemnda skal straks gi melding om anken til den som har rekvirert første takst og i alle tilfelle til eieren. Nemnda skal deretter snarest mulig sende sakens dokumenter til Prisdirektoratets distriktskontor med det beløp som er betalt inn til dekning av takseringsavgiften.

Distriktskontoret kan avvise en anke som finnes uberettiget uten å holde ny takst dersom det bare er anket over fremgangsmåten ved takstforretningen eller over slike forutsetninger for taksten som kontoret forsvarlig kan treffe avgjørelse om uten å foreta ny befaring.

Dersom distriktskontoret finner at den takst som det er anket over bygger på et uriktig grunnlag, eller at det er vesentlige mangler ved takstforretningen, kan kontoret istedenfor å holde anke-

takst, oppheve taksten og sende saken tilbake til kontrollnemnda til ny behandling. Distriktskontoret kan gi kontrollnemnda direktiver for den nye takst. 19 desbr.

For distriktskontorets anketakst gjelder bestemmelsene i § 10 tilsvarende.

§ 12. Distriktskontorets overprøving av eget tiltak.

Et distriktskontor kan av eget tiltak prøve en takst som er fastsatt av en kontrollnemnd dersom kontoret finner grunn til å anta at taksten er uriktig. Distriktskontoret skal varsle kontrollnemnda og enten direkte eller gjennom nemnda sende melding om overprøvingen til den som har rekvirert første takst og i alle tilfelle til eieren. Bestemmelsene i § 11, fjerde og femte ledd, får tilsvarende anvendelse. Overprøving etter denne paragraf kan finne sted også om ankefristen er utløpet, men i så fall får den nye takst bare virkning for fremtidige salg.

§ 13. Prisdirektoratets overprøving.

Dersom et distriktskontor har truffet avgjørelse i første instans, kan taksten påankes til Prisdirektoratet. Det samme gjelder for takster satt av Oslo kontrollnemnd. Bestemmelsene i § 11 får tilsvarende anvendelse.

Prisdirektoratet kan av eget tiltak prøve en takst som er satt av en kontrollnemnd eller et distriktskontor. I så fall får bestemmelsene i § 12 tilsvarende anvendelse.

§ 14. Når taksten blir endelig.

Takst som er fastsatt av kontrollnemnda eller av et distriktskontor i første instans, blir endelig når ankefristen er utløpet uten at anke er erklært.

Dersom en takst som er påanket eller tatt opp av overordnet myndighet til prøving av eget tiltak, blir sendt tilbake til ny behandling i underinstansen, løper ny ankefrist fra det tidspunkt den nye takst blir satt.

Takst som er satt av et distriktskontor i annen instans eller av Prisdirektoratet i første eller annen instans, blir straks endelig.

§ 15. Hvor lenge taksten gjelder.

En takst som er blitt endelig, gjelder som høyeste lovlige pris for eiendommen ved salg som finner sted innenfor et tidsrom av 2 år etter at takstvedtaket ble truffet. Dersom eiendommen før ut-

19 desbr. løpet av dette tidsrom forringes i verdi på grunn av inntrufne skader, slett vedlikehold, hogst eller andre forhold, må dog salg bare finne sted etter at ny takst er holdt. På den annen side kan ny takst kreves før 2 års fristen er gått dersom eiendommen er økt i verdi gjennom påkostninger som kan gi grunnlag for tillegg etter § 3.

Kapitel III.

Vederlag for bruksrett til fast eiendom.

§ 16. Leieavgift for grunn.

Ved bortleie av grunn for lengre tid enn 10 år må det ikke regnes høyere leieavgift enn den takst som fastsettes av prismyndighetene. Bestemmelsene i § 1 får tilsvarende anvendelse.

Taksten for leieavgiften skal settes til et rimelig beløp, avpasset etter det alminnelige rentenivå og eiendommens lovlige salgsverdi beregnet etter reglene i §§ 2—4. Inntil Finansdepartementet bestemmer noe annet, skal legges til grunn en årlig rente av 3 %.

Dersom eieren påtar seg særlige forpliktelser som øker den fordel leieren har av bruksretten, eller det fastsettes særlige leievilkår som minsker fordelen for leieren, settes avgiften tilsvarende høyere eller lavere. På samme måte skal avgiften settes høyere dersom eiendommens verdi vil bli forringet for eieren gjennom den bruk leieren skal gjøre av den, mens avgiften settes tilsvarende lavere dersom bruken vil øke eiendommens verdi for eieren.

Den takst som settes, skal gjelde for hele leietiden. Dog kan partene avtale at leieavgiften skal reguleres under hensyn til endringer i rentenivået eller endringer i eiendommens verdi som ikke skyldes brukeren. Slik regulering skal dog bare kunne finne sted etter utløpet av de tidsperioder som fastsettes i avtalen, og som ikke må være kortere enn 20 år. Regulering må i tilfelle fortas så vel opp som ned. Den må bare settes i verk dersom den godkjennes av vedkommende offentlige myndighet på den tiden reguleringen skjer. Dersom ingen offentlig myndighet på den tid har kompetanse til å treffe avgjørelse om slike forhold, skal avgjørelsen treffes ved voldgift.

Med leie av grunn menes tomtefeste og annen utleie av fast eiendom der grunnen må anses som den vesentlige del av verdien.

§ 17. Vederlag for annen bruksrett.

Ved stiftelse for lenger tid enn 10 år av annen bruksrett enn nevnt i § 16, må det ikke regnes høyere vederlag enn den takst

som fastsettes av prismyndighetene. Bestemmelsene i § 1 får tilsvarende anvendelse. 19 desbr.

Ved takstfastsettingen kommer bestemmelsene i § 16, annet, tredje og fjerde ledd til anvendelse i den utstrekning det må anses rimelig å sette vederlaget i forhold til eiendommens salgsverdi.

Dersom det er naturlig å verdsette bruksretten helt eller delvis uavhengig av den faste eiendoms salgsverdi, skal avgiften settes til et beløp som må anses rimelig når en går ut fra prisforholdene i distriktet for slike bruksrettigheter i tidsrommet 1 januar—8 april 1940.

§ 18. Fremgangsmåten ved taksten.

På takst etter §§ 16 og 17 får reglene i kapitel II tilsvarende anvendelse.

I begrunnelsen skal gjøres rede for det grunnlag takstfastsettelsen bygger på med opplysning om hvilken salgsverdi for eiendommen som måtte være lagt til grunn.

§ 19. Fritak for takst.

Takst trengs ikke for bruksrett:

a) som ikke skal gjelde for lenger tid enn 10 år,
b) der partene er beslektet eller besvogret i rett oppstigende eller rett nedstigende linje,
c) der avgiften ikke overstiger 100 kroner om året eller 1 000 kroner i alt. Kontrollnemnda kan fastsette lavere grense for fritak.

Vederlaget for bruksrett skal også i disse tilfelle fastsettes på grunnlag av reglene i § 16, annet og tredje ledd, og § 17, annet ledd.

§ 20. Forbud mot å forhøye vederlaget for bruksrett.

For bruksrett stiftet før 1 januar 1948 må vederlaget ikke uten samtykke av kontrollnemnda forhøyes utover det som var lovlig den 31 desember 1947.

§ 21. Overdragelse av bruksrett.

Bruksrett som er stiftet etter 31 desember 1947 for en tid av mer enn 10 år, må ikke overdras mot høyere vederlag enn svarende til takst etter §§ 16 og 17. Overdrageren plikter å kreve takst dersom takst ikke er blitt holdt før. Bestemmelsene i § 19 får tilsvarende anvendelse.

Bruksrett som det er satt takst for etter de regler som har vært gjeldende i tiden 23 oktober 1940—31 desember 1947 må ikke overdras mot høyere vederlag enn svarende til slik takst.

19 desbr. Ved overdragelse av annen bruksrett enn nevnt i de to foregående ledd, må det ikke tas høyere vederlag enn det som svarer til det vederlag som overdrageren lovlig har påtatt seg å betale.

§ 22. Unntak for særlige rettigheter.

Bestemmelsene i dette kapitel får ikke anvendelse på husleie, fiskerett, jaktrett og salg av trær på rot.

Kapitel IV.

Bestemmelser om makeskifte, tvangssalg, odelsløsning og ekspropriasjon.

§ 23. Makeskifte.

Bestemmelsene i denne kunngjøring får tilsvarende anvendelse på makeskifte. Dette gjennomføres slik at bytte skjer etter lovlig salgsverdi for den eiendom eller bruksrett som hver av partene overdrar, fastsatt i samsvar med disse forskrifter. Dersom det settes forskjellig pris på det som byttes, må mellomlaget betales, dersom ikke kontrollnemnda godkjenner en annen ordning.

§ 24. Tvangssalg.

Bestemmelsene i denne kunngjøring gjelder også for tvangssalg av fast eiendom og for tvungen stiftelse og overdragelse av bruksrett til fast eiendom. Auksjonsrekvirenter plikter å kreve takst.

§ 25. Odelsløsning.

Takst av prismyndighetene trengs ikke ved odelsløsning når løsningssummen blir fastsatt ved skjønn etter skjønnsprosessloven av 1 juni 1917. Etter prislovens § 16 må dog løsningssummen ikke settes høyere enn svarende til den lovlige salgsverdi.

§ 26. Ekspropriasjon.

Takst av prismyndighetene trengs ikke ved ekspropriasjon.

Når ekspropriasjon gjelder salgseiendom, må erstatningen for eiendommen ikke settes høyere enn til lovlig salgsverdi, fastsatt etter reglene i §§ 2—4. Erstatningen må heller ikke overstige hva eiendommen faktisk kunne ha vært solgt for etter prisforholdene i distriktet på den tiden ekspropriasjonen skjer. Med salgseiendom menes eiendom som er frembudt eller bestemt for salg eller som ikke på samfunnsmessig forsvarlig måte kan utnyttes uten gjennom salg, derunder byggetomter som eieren ikke selv skal bygge på.

Ved ekspropriasjon av fast eiendom i andre tilfelle enn nevnt i det foregående ledd, kan erstatning fastsettes ut over salgsverdien dersom eieren ellers ville lide tap enten fordi eiendommen etter

bruken av den, må anses å ha større verdi for ham enn salgsverdien, eller fordi han som følge av ekspropriasjonen må skaffe seg annen og dyrere eiendom. Det må dog ikke fastsettes større tillegg ut over salgsverdien enn det som må anses rimelig etter en samfunnsmessig vurdering av forholdet. Under dette skal en iaktta følgende: 19 desbr.

a) Ved avgjørelsen av om eiendommen etter bruken av den, må anses å ha hatt større verdi for eieren enn svarende til salgsverdien, må en bare ta hensyn til slik bruk som er samfunnsmessig forsvarlig og i samsvar med gjeldende lover og reguleringer. Det må heller ikke regnes med høyere priser eller større fortjeneste for ervervsvirksomhet på eiendommen enn tillatt etter gjeldende prisbestemmelser. I intet tilfelle skal det gjøres større tillegg av hensyn til den bruk eieren har gjort av eiendommen enn det tillegg som i tilfelle kan fastsettes for anskaffelse av annen tilsvarende eiendom, jfr. reglene under litra b.

b) Dersom eieren som følge av ekspropriasjonen må skaffe seg annen eiendom, må en ikke sette anskaffelseskostnadene høyere enn svarende til hva en lovlig må betale for en tilsvarende eiendom etter prisforholdene i distriktet. Ved ekspropriasjon av hus må således ikke regnes med kostnader for nybygg når det kan skaffes eldre hus som noenlunde svarer til det som er ekspropriert. I de tilfelle der det er nødvendig å måle ut erstatningen etter prisen for nybygg, må bare regnes med kostnader som er nødvendige og lovlige, likesom det må gjøres fradrag for den fordel eieren oppnår ved å få nytt hus istedenfor det gamle. Det må også gjøres fradrag dersom det må antas at de høye kostnader ved anskaffelse av annen eiendom vil føre til at eieren får større priser ved utleie eller for produkter som framstilles på eiendommen, enn hva han hadde på den tidligere eiendom.

Dersom det som følge av ekspropriasjonen oppstår ulemper av slik art at det kan kreves særskilt erstatning for dem ut over vederlaget for selve eiendommen, skal erstatningen utmåles etter tilsvarende regler som fastsatt i tredje ledd.

Bestemmelsene i denne paragraf får tilsvarende anvendelse ved ekspropriasjon av bruksrett.

Kapitel V.

Forskjellige bestemmelser.

§ 27. Betaling for takst.

Den som rekvirerer takst skal svare avgift til takstmyndighetene, jfr. § 8, tredje ledd. Det samme gjelder den som anker over en takst.

19 desbr. Dersom en takstmyndighet fastsetter takst uten befaring eller overinstansen aviser en anke uten å foreta ny takst, svares bare halv takseringsavgift. Opphever overinstansen underinstansens takst og sender saken tilbake til ny behandling, faller takseringsavgiften for ankeinstansen bort, likesom det heller ikke skal svares ny avgift ved den nye takstforretning som underinstansen skal holde. Takseringsavgift til overinstansen svares heller ikke dersom overinstansen av eget tiltak opptar en takst av underinstansen til prøving.

Dersom det beløp som er innbetalt ved rekvirering av takst eller ved anke over en takst viser seg utilstrekkelig til å dekke avgiften, skal restbeløpet betales senest innen en måned etter at vedkommende takstmyndighet har truffet sin avgjørelse. Avgift som ikke betales i rett tid kan inndrives ved pantning.

Takseringsavgiftene skal brukes til dekning av kostnadene ved takseringen og kontrollen med prisfastsettelsen for fast eiendom i samsvar med de nærmere forskrifter som gis av Finansdepartementet eller etter departementets fullmakt av Prisdirektoratet.

§ 28. Takseringsavgiftens størrelse.

Ved takst for salg av en fast eiendom legges takstbeløpet til grunn for takseringsavgiften.

Ved takst av kontrollnemnda er takseringsavgiften kr. 50 når takstbeløpet ikke overstiger kr. 10 000, kr. 100 når takstbeløpet er over kr. 10 000, men ikke over kr. 100 000, kr. 150 når takstbeløpet er over kr. 100 000, men ikke over kr. 200 000, med ytterligere tillegg av kr. 50 for hvert overskytende kr. 100 000 eller del derav.

Ved takst av et distriktskontor eller av Prisdirektoratet er takseringsavgiften kr. 75 når takstbeløpet ikke overstiger kr. 10 000, kr. 150 når takstbeløpet er over kr. 10 000, men ikke over kr. 100 000, kr. 225 når takstbeløpet er over kr. 100 000, men ikke over kr. 200 000, med ytterligere tillegg av kr. 75 for hvert overskytende kr. 100 000 eller del derav.

Ved taksering av bruksrett skal takseringsavgiften regnes på grunnlag av det samlede vederlag som kan kreves etter taksten for den tid avtalen skal gjelde. Det regnes dog ikke i noe tilfelle med leieavgift for mer enn 25 år. Takseringsavgiften utregnes med de samme satser som fastsatt i de to foregående ledd.

Krever takstforretningen flere dager, forhøyes avgiften i tilfelle slik at den ved takst av kontrollnemnda blir minst kr. 50 pr. dag når takstbeløpet ikke overstiger kr. 10 000 og ellers kr. 100 pr. dag. Ved takst av et distriktskontor eller av Prisdirektoratet forhøyes avgiften i tilfelle slik at den blir minst kr. 75 pr. dag når taksten ikke overstiger kr. 10 000, og ellers minst kr. 150 pr. dag.

Dersom takstforretningen medfører reiser kan takstmyndig- 19 desbr.
heten forhøye avgiften med det beløp som er nødvendig til å dekke reiseutgiftene i samsvar med de bestemmelser som gjelder om skyss- og dietgodtgjørelse for offentlige tjenestemenn av klasse I.

Når det gjelder vanskelige takstforretninger som krever særlig sakkyndighet, eller når en takstforretning ellers på grunn av spesielle forhold medfører særlig høye kostnader, kan Prisdirektoratet eller vedkommende distriktskontor forhøye avgiften i den utstrekning det er nødvendig til å dekke takseringskostnadene. Distriktskontorets vedtak om dette kan innen 14 dager etter at det er meddelt den som skal betale takstavgiften, innbringes for Prisdirektoratet.

§ 29. Overdragelse av aksjer i eiendomsselskaper.

Overdragelse av aksjer eller andre andeler i eiendomsselskaper må ikke skje til høyere kurs enn svarende til den faste eiendoms lovlige salgsverdi med tillegg av selskapets øvrige aktiva og fradrag av dets passiva. Dersom gyldig takst for eiendommen ikke foreligger, jfr. § 15, må overdragelse ikke skje før takst er holdt i samsvar med forskriftene i denne kunngjøring. Bestemmelsene i § 5 får dog tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke for overdragelse av aksjer med tilknyttet leierett til hus eller husrom. For slik overdragelse gjelder de særskilte bestemmelser som er fastsatt til enhver tid, jfr. Prisdirektoratets kunngjøring av 30 juni 1941.

§ 30. Forbud mot omgåelser.

Det er forbudt å foreta handlinger med sikte på å omgå eller motvirke bestemmelsene i denne kunngjøring.

Som omgåelser regnes mellom annet:

a) at det tas høyere pris enn rimelig for besetning, avling, redskaper, innbo eller andre ting som selges i forbindelse med eiendommen,
b) at selgeren betinger seg eller tar imot provisjon, godtgjørelse eller annen økonomisk fordel i tillegg til lovlig pris,
c) at noen med sikte på senere å overta eiendom gir pantelån ut over det eiendommen lovlig kan selges for.

§ 31. Fullmakt for Prisdirektoratet til å treffe nærmere bestemmelser.

Prisdirektoratet kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring eller utfylling av forskriftene i denne kunngjøring. Direktoratet kan også i særlige tilfelle gjøre unntak fra forskriftene.

19 desbr.

§ 32. Unntak for visse arter av overdragelser.

Bestemmelsene i denne kunngjøring gjelder ikke:

a) ved skifte mellom arvinger eller mellom ektefeller når eiendom eller bruksrett blir utlagt på loddeier,
b) ved overdragelse som skjer i forbindelse med utskifting etter lov om utskiftning av 13 mars 1882,
c) når overdragelse skjer etter reglene i lov av 22 mai 1902 om Afhendelse av Statens Jord og Grund i Finnmarkens Amts Landdistrikt,
d) når overdragelse skjer etter reglene i lov om ordning av visse jordspørsmål av 22 juni 1928 kapitel XII,
e) når overdragelse skjer etter reglene i lov om gjenreisning av krigsramte områder av 19 juli 1946, §§ 15 og 16.

§ 33. Overgangsbestemmelser.

Takst på fast eiendom eller bruksrett til fast eiendom som er fastsatt av en prisnemnd eller en prisankenemnd i medhold av Justisdepartementets forskrifter av 23 oktober 1940 eller Prisdirektoratets forskrifter av 30 juni 1947, skal bli ved å gjelde inntil utløpet av 2 år etter at taksten er blitt holdt. Vedkommende distriktskontorer eller Prisdirektoratet kan dog før dette tidspunkt oppta en slik takst til ny prøving med virkning for fremtidige salg, jfr. §§ 12 og 13, annet ledd. Likeledes får bestemmelsene i § 15 tilsvarende anvendelse.

De takstsaker som er innbrakt til en prisnemnd og som ikke er ferdigbehandlet innen 1 januar 1948, skal snarest mulig sendes over til kontrollnemnda. Prisnemnda skal også snarest mulig sende til kontrollnemnda protokoller, dokumenter og andre ting som vedkommer dets virksomhet som prisnemnd. På samme måte skal prisankenemnda sende over til distriktskontoret de takstsaker som ikke er ferdigbehandlet innen 1 januar 1948 og protokoller, dokumenter og andre ting vedkommende nemndas virksomhet.

§ 34. Når bestemmelsene trer i kraft.

Bestemmelsene i denne kunngjøring trer i kraft fra og med 1 januar 1948. Fra samme tidspunkt oppheves de prisbestemmelser for faste eiendommer som ble fastsatt ved Prisdirektoratets kunngjøring nr. 22 av 8 oktober 1940 og ved tilleggskunngjøring nr. 1029 av 30 juni 1947, Pristidende nr. 5 for 1940, side 121 flg. og Pristidende nr. 12 for 1947, side 437 flg.

Overtredelse av de regulerings- og kontrollbestemmelser som er fastsatt i denne kunngjøring — jfr. §§ 1—6, 16—17, 19—24, 29 og 30, kan medføre straff og inndragning etter reglene i kapitel IV i mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd. 19 desbr.

Kongelig resolusjon.*) 19 desbr.

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 nr. 14, jfr. lov om endring av midlertidig lov om omsetning av råfisk av 3 oktober 1947, skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre vintersild (stor- og vårsild) eller produkter av slik sild når silden ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Noregs Sildesalslag. Det er også forbudt å nytte slik sild eller produkter av slik sild i strid med det som av laget er bestemt ved kjøpet.

Noregs Sildesalslag skal følge Fiskeridepartementets anvisninger med hensyn til fordeling av fangsten til de forskjellige anvendelser og lagets vedtekter må til enhver tid være godkjent av Fiskeridepartementet.

II. Fiskeridirektøren avgjør i tvilstilfelle hvorvidt en vare er vintersild eller ikke.

III. Lagets vedtekter kan ikke godkjennes med mindre de har bestemmelser av følgende innhold:

1. Organisasjonen bygges på de i fisket deltagende fartøyer med adgang også for lottfiskere til å bli medlemmer.
2. Organisasjonen skal, hvis den ønsker å delta i eksporten, danne eget eksportlag med eget styre og selvstendig regnskap.
3. Salgsstyrets formann skal være forretningskyndig og godkjent av Fiskeridepartementet.
4. Fiskeridepartementet kan utferdige bestemmelser om en appellinstans til å behandle klager. For øvrig har departementet rett til å føre kontroll med lagets virksomhet. Utgiftene herved bæres av organisasjonen.
5. Regler for anvendelse av lagets opplagte kapital.

IV. Ved utførsel av vintersild eller produkter av slik sild skal det forelegges tollvesenet bevitnelse fra Noregs Sildesalslag for at betingelsene for utførsel i henhold til I er til stede.

V. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

VI. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre, dog ikke ut over 31 desember 1948.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 49.

19 desbr. **Bestemmelser** *) **om behandling av rasjoneringslegitimasjoner og rasjonerte varer.**

(Gitt 19 desember 1947 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Ved rasjoneringslegitimasjoner forstås i disse bestemmelser rasjoneringskort og merker derav, anvisninger, kjøpetillatelser, kjøpekort, kundekort, malingsanvisninger, slaktetillatelser, gjenkjøpsbevis, brukstillatelser, kjøretillatelser, transporttillatelser og andre dokumenter av enhver art som etter de til enhver tid gjeldende forsynings- og rasjoneringsbestemmelser er bestemt til å tjene som bevis for lovligheten av framstilling, bruk, omsetning, transport eller lagring av varer eller andre ting.

§ 2. Tjenestemenn i den offentlige forsyningstjeneste som plikter å forvalte rasjoneringslegitimasjoner eller skjemaer eller blanketter for slike legitimasjoner, skal så vidt mulig oppbevare disse under lås og lukke og for øvrig under iakttagelse av slike sikkerhetsforanstaltninger som er vanlige ved oppbevaring av penger og verdipapirer. Det samme gjelder for funksjonærer som har tilsvarende oppgave ved bedrift, anstalt eller annen institusjon som i forsynings- og rasjoneringsbestemmelsene er tillagt myndighet til å inndra, utstede eller utlevere rasjoneringslegitimasjoner.

§ 3. Det er forbudt for tjenestemann i den offentlige forsyningstjeneste å utstede eller utlevere rasjoneringslegitimasjoner eller skjemaer eller blanketter for slike legitimasjoner i strid med gjeldende forsynings- og rasjoneringsbestemmelser eller instrukser for utførelsen av tjenesten. Det samme gjelder for funksjonærer ved bedrift, anstalt eller annen institusjon av den art som er omhandlet i § 2.

§ 4. Det er forbudt å motta fra forsyningsmyndighet rasjoneringslegitimasjoner eller skjemaer eller blanketter for slike legitimasjoner som rettelig ikke skulle ha vært utstedt eller utlevert, eller å bruke slike dokumenter. De skal uten opphold leveres eller sendes tilbake til vedkommende forsyningsmyndighet.

Bestemmelsene i første ledd får tilsvarende anvendelse på rasjoneringslegitimasjoner og skjemaer og blanketter for slike legitimasjoner som utleveres av bedrift, anstalt eller annen institusjon av den art som er omhandlet i § 2.

§ 5. Forretningsdrivende som har mottatt rasjoneringslegitimasjoner eller skjemaer eller blanketter for slike legitimasjoner, skal oppbevare disse på forsvarlig måte, så vidt mulig under lås og lukke,

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 49.

og for øvrig under iakttagelse av slike sikkerhetsforanstaltninger som er vanlige ved oppbevaring av penger og verdipapirer. 19 desbr.

For øvrig plikter enhver som er i besittelse av rasjoneringslegitimasjoner eller skjemaer eller blanketter for slike legitimasjoner eller som har slike dokumenter ihende, å oppbevare og behandle dem på forsvarlig måte og å dra tilbørlig omsorg for at dokumentene ikke kommer på avveie.

§ 6. Den som sender eller leverer inn rasjoneringslegitimasjoner til forsyningsmyndighetene, plikter å påse at det samtidig gis riktige og uttømmende skriftlige opplysninger om art, type og mengde av de legitimasjoner sendingen eller leveringen omfatter. Det skal av opplysningene framgå hvilke vareslag som i tilfelle er solgt mot de forskjellige arter av legitimasjoner.

§ 7. Den som finner rasjoneringslegitimasjoner eller skjemaer eller blanketter for slike legitimasjoner, plikter uten opphold å sende eller innlevere disse til forsyningsnemnda i distriktet med opplysning om tid og sted for funnet.

§ 8. Postforsendelse av rasjoneringslegitimasjoner og skjemaer og blanketter for slike legitimasjoner skal skje som rekommandert forsendelse eller verdiforsendelse. Annen forsendelse av slike dokumenter skal skje på mest mulig betryggende måte.

Vedkommende direktorat kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne paragraf.

§ 9. Det er forbudt å overdra eller erverve rasjoneringslegitimasjoner hvis ikke annet er uttrykkelig bestemt eller utvetydig forutsatt i de til enhver tid gjeldende forsynings- og rasjoneringsbestemmelser.

§ 10. Hos produsent eller forhandler av rasjonerte varer plikter den ansvarlige leder å føre nøye tilsyn med at riktig beholdning av rasjoneringslegitimasjoner og/eller rasjonerte varer til enhver tid er til stede. Hvis slike beholdninger ikke stemmer må melding om dette uten opphold sendes til vedkommende forsyningsnemnd.

§ 11. Den som har rasjonerte varer til bearbeidelse, omsetning, transport eller lagring, plikter å oppbevare og behandle varene på forsvarlig måte og dra tilbørlig omsorg for at varene ikke kommer på avveie.

§ 12. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 8 og 8 a.

§ 13. Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1948. Samtidig oppheves bestemmelser av 18 april 1944 om behandling av rasjoneringslegitimasjoner og rasjonerte varer.

19 desbr. **Skrivelse** *) fra Fiskeridepartementet om omsetning av hele og halve tønner.

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945 har Fiskeridepartementet gitt følgende bestemmelser:

1. Salg, levering og kjøp av hele og halve tønner kan bare finne sted mot kjøpetillatelse utstedt av Fiskeridirektøren.

2. Samtykke til salg og levering fra produsent av hele og halve tønner kan bare gis til tønneprodusenter som er medlemmer av Norske Tønneprodusenters Landsforening.

3. Fiskeridirektøren kan pålegge tønneprodusenter og tønneforhandlere å gi månedlige beholdningsoppgaver.

4. Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsene i punktene 1 og 2.

5. Bestemmelsene om straff og inndragning i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917, §§ 8 og 8 a, kommer til anvendelse ved overtredelse og medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser, samt ved forsøk herpå.

6. Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1948.

20 desbr. **Bestemmelser** *) om dispensasjon fra forbudet mot å fiske med snurpenot om natten under vintersildfiskeriene, jfr. § 31 A i lov av 25 juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene.

I medhold av § 31 A i lov nr. 20 av 25 juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene har Fiskeridepartementet i dag bestemt:

§ 1. Under vintersildfiskeriene i sesongen 1948 skal det på strekningen Selbjørnfjorden—Jærens rev være tillatt for snurpenotfiskere å søke etter sild og å fiske med snurpenot også i tiden fra 2 timer etter solnedgang til 3 timer før soloppgang utenfor en grenselinje som trekkes opp slik:

Fra Slotterøy fyr til vestpynten av Kvitingen (beliggende på 59° 52,9′ N. br. og 5° 2,5′ O. lg.) — derfra til Terneskjær (beliggende på 59° 48,0′ N. br. og 5° 3,0′ O. lg.) — derfra til Boaskjær (beliggende på 59° 38,5′ N. br. og 5° 4,8′ O. lg.) — derfra til Bømmelbåt (beliggende på 59° 32,1′ N. br. og 5° 3,0′ O. lg.) — derfra til nordvestligste pynt av Utsira (beliggende på 59° 18,63′ N. br. og 4° 51,75′ O. lg.) — derfra til vestligste pynt av Utsira (beliggende på 59° 18,4′ N. br. og 4° 51,55′ O. lg.) derfra til vestligste pynt av

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 1 for 1948.

Spanholmene (beliggende på 59° 17,0′ N. br. og 4° 50,9′ O. lg.) — derfra til Lausungen (beliggende på 59° 16,3′ N. br. og 4° 51,2′ O. lg.) — derfra til Sveljeskjær (beliggende på 59° 8,4′ N. br. og 5° 10,9′ O. lg.) — derfra til vestligste tørrskjær ved Imsa (beliggende på 59° 0,45′ N. br. og 5° 22,25′ O. lg.) og derfra til et punkt beliggende på 58° 46,1′ N. br. og 5° 17,2′ O. lg., og derfra rettvisende ost til lands. 20 desbr.

Samme tillatelse gjelder for snurpenotfiske på strekningen Stad til Selbjørnfjorden regnet fra Buholmene lykt til en linje rettvisende ost-vest gjennom Slotterøy fyr.

§ 2. Unntatt fra denne bestemmelse er alle settegarnsfelter for sild og torsk hvor redskaper står ute.

§ 3. Fiskeridirektøren bemyndiges til å gi snurpenotfiskere adgang til å fiske i tiden mellom 2 timer etter soldnedgang og 3 timer før soloppgang på det sted hvor de ligger forankret. Tillatelsen kan gis for begrensete områder av fiskefeltet.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft 3 døgn etter at kunngjørelse er utferdiget.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningsloven for Kirkenes herred, Finnmark fylke. 20 desbr.

Bestemmelser *) om forbud mot snurpenotfiske på særlig viktige kastevåger og i trange fjorder og i sund hvor det er sildeinnsig under vintersildfiskeriene 1947—48. 22 desbr.

Fiskeridepartementet har i dag i medhold av § 26 i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 nr. 20 og kongelig resolusjon av 3 desember 1937 bestemt:

I det tidsrom, på de områder og innenfor de grenser som er angitt nedenfor, skal det være forbudt å bruke snurpenot til snurping når det er landnotlag til stede. Oppsnurpet sildefangst skal det dog være tillatt å slepe inn på fredet område for låssetting:

I *Sogn og Fjordane fylke* i tiden fra 20 desember 1947 til 25 mars 1948. (Fra kl. 0 20 desember 1947 til kl. 24 25 mars 1948):

1. Bremangerpollen (kart nr. 27).

Innenfor en rett linje fra jernsøyle på Indre Grotle til jernsøyle nærmest Nåvene.

2. Fugleosen med tilliggende felt i Batalden (kart nr. 27 og 26).

Området innenfor en rett linje fra sørpynten av Rusø til Værholmen lykt og derfra rett linje gjennom jernstaken til Fanø, videre

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 1 for 1948.

22 desbr. innenfor en rett linje fra vestre pynt av innløpet til Kvernhusvågen på Fanø til vestpynten av Teisthalsen. Området begrenses videre av rette linjer tvers over smaleste del av sundene mellom Teisthalsen og Skorpen og mellom Skorpen og Vevlungen.

3. Melværsund og Værøyosen (kart nr. 25).

Området innenfor en rett linje fra Blesundskjær over Drogeskjær til nordpynten av Smelboskjær, derfra videre en rett linje til Håskjæret varde og videre en rett linje til ostpynten av Nordnesholmen. I sør begrenses området av en rett linje fra sørpynten av Myrevågholmen til pynten tvers over Melværsundet.

4. Gjørøvik (Bulandet) (kart nr. 25).

Innenfor en rett linje fra nordpynten av Lakseskjæret til Gyrines.

5. Langøysund—Olderkalven (kart nr. 25).

Området begrenses i vest av en rett linje fra vestpynten av Langø til nordpynten av Gildreholmen, derfra en rett linje til vestpynten av Kjenholmen og videre en rett linje fra sørpynten av Kjenholmen til nærmeste pynt på Olderøen. I Nordost begrenses området av en rett linje trukket tvers over Langøysundet fra nordpynten av Olderkalv til Langø. I sørost av en linje trukket tvers over smaleste del av sundet mellom Olderkalv og Olderøen.

6. Lågøyvågen (kart nr. 25).

Innenfor en rett linje fra nordpynten av Egholmen over jernsøyle på Sandholmboen til nærmeste vestlige pynt av Lågø.

7. Kolgrov (kart nr. 24).

Området innenfor en rett linje fra Meviknes til varden, derfra en rett linje til Dragskjær, derfra en rett linje til Legø lykt og videre en rett linje over sørpynten av Lyngø til land.

8. Koksøy (kart nr. 24).

Området innenfor en rett linje fra holmen vest for Grønø over Småkråkene til nordvestpynten av Koksø, herfra en rett linje gjennom ostligste pynt av Grimsholmen til Bårø. I øst begrenses området av en linje fra Grimenøs nordostpynt til sørostpynten av Koksø ytterst i Kokssundet.

9. Byrknesøyene (ytre) (kart nr. 24).

Området innenfor en rett linje fra Åskaboen til nordpynten av Sandholmen, videre fra ostpynten av Sandholmen til Storjohansø. I sør innenfor en linje fra Lillebeist over Dyreskjær til Røvlenapene.

I *Hordaland fylke* i tiden fra 20 desember 1947 til 20 mars 1948. (Fra kl. 0 20 desember 1947 til kl. 24 20 mars 1948):

10. Kløfta-Makrellvåg (kart nr. 23). 22 desbr.

Innenfor en rett linje fra sørvestpynten av Børilden langs ostsiden av Kalven til Fosenøy. På ostsiden begrenses området av en linje fra sørostpynten av Børilden langs ostsiden av Ærholmen til Fosenøy.

11. Algrøysanden (kart nr. 22).

Området innenfor en rett linje fra Tendskjær til Flatskjær, derfra videre rett linje langs ostpynten av Kjendøen til Kårviknes på Algrøy. I ost begrenses området av en rett linje tvers over sundet vestenfor Knutholmen.

12. Vestre Møkstervåg (kart nr. 21).

Innenfor en rett linje fra Rørvikskaget i vestlig retning over vågen til ytterste pynt på vestsiden.

13. Lindøyosen (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra Johanhammeren (ca. 500 meter innenfor Odenæs) o. s. o. til nærmeste pynt på Lindøyen.

14. Grutlefjord (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra Bekkeneset til pynten på nordsiden av innløpet til Grutlefjorden.

15. Vestbøstadvåg (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra pynt til pynt ytterst i innløpet til Vestbøstadvågen.

16. Bømmelhavn og Grotvik (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra Fliistangen langs yttersiden av Havneholmen til sørpynten av østre innløp til Bømmelhavn.

17. Langevåg (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra Uretangsflua til Rundøtåen.

18. Vorlandsvåg (kart nr. 19).

Innenfor en linje fra Rundøtåen til nordre Hågardsholmen derfra til Hattsteinen.

I *Rogaland fylke* i tiden fra 1 februar til 20 mars 1948. (Fra kl. 0 1 februar 1948 til kl. 24 20 mars 1948):

19. Sælen—Vågavåg (kart nr. 17).

Området innenfor en rett linje fra Krokneset på Fosenøy til Smørstakk lykt, videre en rett linje fra sørpynten av Smørstakk til sørpynten av Lauvøy.

Mot ost begrenses området av en rett linje fra nordpynten av Sauøy til nærmeste pynt mot nord.

22 desbr. 20. Trosnavåg (kart nr. 17).
Innenfor en rett linje fra Trosnavågneset over vestkanten av Skruholmen og videre til lands.

21. Grønnestadvåg (kart nr. 17).
Innenfor en rett linje fra varden til Nebbeskjær.

22. Indre Røksund (kart nr. 18).
Innenfor en rett linje fra Lindøytåna til nærmeste pynt mot nordvest.

23. Høvring (kart nr. 17).
Innenfor en linje fra nordpynten av Kråkholmen til sørpynten av Straumsholmen og videre fra ostpynten av Straumsholmen til ostpynten av Høvring.

24. Aurvik (Kvitsøy) (kart nr. 17).
Innenfor en linje fra nordpynten av Nordholmen til ytterste pynt på ostsiden.

25. Vedavåg (kart nr. 17).
Området innenfor en linje fra Vedavåg lykt til båken på andre siden av vågen.

26. Nordvikvågen (kart nr. 17).
Innenfor en linje fra Perleneset på vestsiden til ytterste pynt på ostsiden av vågen.

22 desbr. **Bestemmelser** *) om fett og olje til spisebruk.

(Gitt 22 desember 1947 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Disse bestemmelser omfatter:

a) Smør, margarin samt fast og flytende matfett. Med matfett forstås også rå og ubearbeidet vegetabilsk fett og olje når disse kan bearbeides til spisebruk, dog unntatt linolje.

b) Fettemulsjoner og enhver blanding av fett og andre stoffer.

§ 2. Med de unntak som er nevnt særskilt i disse bestemmelser, er det forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra eller få overdratt varer som nevnt i § 1, uten mot samtidig

a) klipp av merker på rasjoneringskort, eller

b) levering av anvisning, eller

c) levering av attestert utførselsangivelse.

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 1 for 1948.

§ 3. Rasjoneringskort utdeles av forsyningsnemnda. 22 desbr.

Hvert merke på rasjoneringskortene gjelder for kjøp av enten 250 gr smør eller margarin eller 200 gr matfett.

Hvert merke gjelder i den tid Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer.

Rasjoneringskort må for å være gyldig være stemplet av forsyningsnemnda og påført innehaverens navn og adresse.

Det er forbudt å overdra og få overdratt rasjoneringskort.

Løse merker gjelder ikke.

§ 4. Anvisninger utstedes av forsyningsnemnda eller av Direktoratet for proviantering og rasjonering, etter skriftlig søknad med beholdningsopgave og nødvendige legitimasjoner for omsetning eller forbruk. Når ikke annet er sagt, utstedes anvisning av forsyningsnemnda.

Anvisningen skal være påført:

a) kvantum, med tall og bokstaver,
b) vareslag,
c) navn og adresse til den som anvisningen utstedes til,
d) utstederens stempel og underskrift og løpenummer for anvisningen.

Anvisningen er ugyldig:

a) når de foran nevnte formalia ikke er i orden,
b) når det er foretatt rettelser og overstrykninger som ikke er attestert av utstederen,
c) utenfor den tidsfrist som er påført anvisningen.

Det kvantum anvisningen lyder på, må tas ut under ett.

Ubrukte og ugyldige anvisninger skal sendes tilbake til utstederen.

Anvisning gis i henhold til søknad for et bestemt formål. Det kan settes vilkår i det enkelte tilfelle for kjøpet og bruken av den anviste vare. Det er forbudt å nytte de anviste varer i strid med formålet eller vilkåret.

Det er forbudt å overdra eller få overdratt anvisninger.

§ 5. Ved salg til restaurant eller besetning ombord på norsk skip i utenriks fart, må det foreligge utførselsangivelse som er godtatt av tollvesenet. Når varen er brakt ombord, gir tollvesenet leverandøren en gjenpart av utførselsangivelsen med attestasjon herom.

§ 6. Rasjonens størrelse fastsettes av Direktoratet for proviantering og rasjonering som også kan treffe bestemmelse om tilleggsrasjoner til barn, syke og personer med særlig krevende arbeid.

22 desbr.

§ 7. Med de unntak som er nevnt i § 8, skal personer som tilhører privathusholdninger, enkeltpersoner med egen husholdning, mannskap ombord på skip i innenriks fart og personer som bor fast i hotell, pensjonat eller annet herberge, ha rasjoneringskort for fett.

§ 8. Melkeprodusent som produserer smør har etter skriftlig søknad til forsyningsnemnda krav på å få utlevert fettkort i den utstrekning han ikke dekker sin rasjon i kortperioden ved egen produksjon eller med den del av denne som han beholder etter bevislig å ha solgt smør av egen produksjon.

Melkeprodusent (smørprodusent) som produserer smør, skal selge det smør han etter bestemmelsene ikke selv kan disponere til meieri, meieriorganisasjon, godkjent smørlag eller til annen godkjent mottaker.

§ 9. Anstalthusholdninger (så som sykehus, gamlehjem, barnehjem, asyler, fengsler og lignende) kan bare få kjøpt de i § 1 nevnte rasjonerte varer mot anvisning fra forsyningsnemnda. Har noen av anstalthusholdningens medlemmer fått utdelt rasjoneringskort, skal disse deponeres hos anstaltens foresatte under oppholdet der, og av denne fraklippes de merker som gjelder for den tid oppholdet varer.

§ 10. Til bruk ved undervisning og til bruk i ervervsmessig virksomhet kan de i § 1 nevnte rasjonerte varer tildeles etter nærmere bestemmelse av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 11. Forhandler som selger de rasjonerte varer i detalj, skal minst en gang i måneden sende inn til forsyningsnemnda alle merker og alle anvisninger han har mottatt ved salg, og legge ved beholdningsoppgave. Nye anvisninger for innkjøp utstedes av nemnda på grunnlag av de merker og anvisninger som er innlevert.

Det er forbudt for detaljforhandler å nytte løse merker eller anvisninger som er mottatt ved salg, til innkjøp av nye varer.

§ 12. Forhandler som selger de rasjonerte varer en gros, skal ved hver måneds utgang sende til Direktoratet for proviantering og rasjonering oppgave som viser beholdninger, kjøp og salg, og legge ved de anvisninger som det er solgt mot i månedens løp.

Anvisning på kjøp av nye varer skjer fra direktoratet etter særskilt søknad.

Engros-forhandler som samtidig driver detaljhandel, kan ikke overføre varer til detaljhandelen uten etter anvisning fra forsyningsnemnda.

§ 13. Levering av smør fra melkeprodusent (smørprodusent) til meieri, meieriorganisasjon eller smørlag kan foregå uten anvisning.

§ 14. Levering av smør fra meieri eller smørlag til annet meieri 22 desbr.
eller smørlag, kan bare foregå mot anvisning.

Meieri og smørlag skal på samme måte som detaljforhandlere innlevere de merker og anvisninger det er solgt mot i månedens løp.

§ 11, annet ledd, får tilsvarende anvendelse for meieriers og smørlags detaljsalg.

§ 15. Når en melkeprodusent (smørprodusent) har fått tillatelse til levering av fjell- og gårdssmør til annen mottaker enn nevnt i § 13, jfr. § 8 annet ledd, kan levering fra produsenten til denne mottaker foregå uten anvisning.

§ 16. Levering av smør fra meieri eller smørlag til Norske Meieriers Salgssentral kan foregå uten anvisning.

Som legitimasjon for leveringen må meieriet eller smørlaget sende til forsyningsnemnda, Salgssentralens kvitteringer for mottakelsen av forsendelsen.

§ 17. Levering av smør fra Norske Meieriers Salgssentral til engros-forhandler og til margarinfabrikk kan foregå uten anvisning.

Salgssentralen sender hver måned oppgave til Direktoratet for proviantering og rasjonering over beholdninger, mottak og salg i månedens løp.

§ 18. Utlevering av margarinråstoffer som går inn under § 1 fra herdningsfabrikker, oljemøller og raffinerier til margarinfabrikker, kan foregå uten anvisning for hver enkelt levering.

Herdningsfabrikker, oljemøller og raffinerier skal hver måned sende inn til Direktoratet for proviantering og rasjonering oppgave over beholdninger og leveranser av margarinråstoffer i månedens løp.

§ 19. Det er forbudt for andre enn margarinfabrikker å framstille margarin eller andre produkter til erstatning for smør eller margarin.

Det er forbudt for fabrikker for framstilling av margarin, og andre produkter som går inn under disse bestemmelser å bruke råstoffer som går inn under § 1 på annen måte enn til produksjon av de nevnte varer.

Margarinfabrikkene kan levere avfallsfett, herunder ferdige produkter som ikke kan anses egnet til spisebruk eller som ikke kan raffineres til spisebruk, til godkjent såpefabrikk uten anvisning, men mot kvittering og erklæring om at fettet bare skal brukes til framstilling av såpe.

Margarinfabrikker skal hver måned sende inn til Direktoratet for proviantering og rasjonering oppgaver på fastsatt skjema over produksjon og salg og sende inn de merker, anvisninger og utførselsangivelser som det er solgt mot i månedens løp.

22 desbr. § 20. Direktoratet for proviantering og rasjonering fastsetter nærmere forskrifter om omsetning av fettemulsjoner.

§ 21. Bedrifter som smelter talg for salg til andre, kan levere talg som ikke kan anses egnet til spisebruk eller som ikke kan raffineres til spisebruk til godkjent såpefabrikk uten anvisning, men mot kvittering med erklæring om at talgen bare skal brukes til framstilling av såpe.

Bedrifter som smelter talg for salg til andre, skal ved utgangen av hver måned sende forsyningsnemnda oppgaver over beholdning, produksjon og salg, og legge ved merker, anvisninger og kvitteringer for salget i måneden.

§ 22. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra disse bestemmelsene og gi utfyllende regler.

§ 23. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 24. Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1948. Samtidig oppheves forordning av 1 mai 1942 om fett og olje til spisebruk med senere endringer og forskrifter som er gitt i medhold av denne og av Administrasjonsrådets bestemmelser av 22 juni 1940.

22 desbr. **Bestemmelser** *) om tekstilfabrikkers leiearbeid for private forbrukere.

(Gitt 22 desember 1947 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Det er forbudt for tekstilfabrikker å utføre leiearbeid for private forbrukere uten tillatelse av Direktoratet for Industriforsyning, unntatt tilvirkning av ullgarn eller vevde eller strikkede ullvarer eller ulltypevarer for ullprodusenter i samsvar med reglene i § 6 i Forsynings- og gjenreisningsdepartementets bestemmelser av 27 juni 1947 om omsetning av norsk ull.

Det er forbudt for private forbrukere å innlevere råstoffer til tekstilfabrikker til leiebearbeidelse i strid med bestemmelsene i første ledd.

Alt leiearbeid må skje innenfor de kvoter som måtte være fastsatt av Direktoratet for Industriforsyning for den enkelte bedrift

*) Kunngj. 19 januar i Lovtid. 1 nr. 2 for 1948.

og i samsvar med de av Direktoratet for Industriforsyning fastsatte framstillingsforskrifter. 22 desbr.

§ 2. Direktoratet for Industriforsyning kan fastsette regler for den mengde ull og filler pr. m, kg eller stk. vare som ullprodusenter skal levere til ullvarefabrikk for å få levert de forskjellige varekvaliteter som leiearbeid. Bedriftene plikter å utarbeide sine priskuranter for leiearbeid i samsvar med disse bestemmelser.

§ 3. Ved leiebearbeidelse av innleverte råstoffer i henhold til § 1 i disse bestemmelser er det forbudt for fabrikkene selv å legge til ull eller filler. Det er dog tillatt å bytte om ull eller filler som er innlevert, med ull eller filler fra fabrikkens egen beholdning.

§ 4. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre alminnelige og særlige unntak fra disse bestemmelser.

§ 5. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 6. Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1948. Samtidig bortfaller forskrifter om leiearbeid for private forbrukere av 5 april 1943.

Bestemmelser*) om omsetning av tamrein og slakt av tamrein. 24 desbr.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 24 desember 1947 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Forsyningsdepartementets bestemmelser av 2 september 1947 om omsetning av hest, storfe, gris, sau og geit og slakt av disse dyr, skal med de i §§ 2—3 nevnte unntak gjelde også for omsetning av tamrein og slakt av tamrein.

§ 2. Salg av livdyr kan foregå uten at det sendes melding til forsyningsnemnda. Forsyningsnemndene fører ikke register over tamrein.

§ 3. Bestemmelsene av 2 september 1947 §§ 5—6 om slakting til eget bruk m. v. gjelder bare for levering til de produsenter og arbeidere som er direkte beskjeftiget med reinsdriften.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1948.

Samtidig oppheves forordning av 18 september 1941 om slakting og omsetning av rein og om bruk og omsetning av kjøtt av rein, elg og hjort.

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 1 for 1948.

24 desbr. **Skriv** *) frå Sosialdepartementet om ny vedtekt om stengjetid for utsalsstader i Sand herad, Rogaland fylke.

30 desbr. **Kongelig resolusjon.** **)

I medhold av mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd fastsettes følgende bestemmelser om hvilke lønnskostnader som kan legges til grunn for fastsettelse av priser for varer og ytelser som de ervervsdrivende etter spesielle prisbestemmelser kan prisberegne på grunnlag av kostnadene uten særskilt godkjenning av prismyndighetene.

§ 1. Ved fastsettelse av priser for varer og ytelser som de ervervsdrivende etter spesielle prisbestemmelser kan prisberegne på grunnlag av kostnadene uten særskilt godkjenning av prismyndighetene, må det ikke regnes med høyere lønnskostnader enn svarende til de lønninger som faktisk er betalt. Heller ikke må det ved prisfastsettelsen regnes med høyere lønnskostnader enn tillatt etter §§ 2 og 3, jevnfør §§ 4 og 5.

§ 2. For arbeid som er utført etter tidlønn (time-, uke-, månedseller årslønn) må de ervervsdrivende ikke regne med høyere lønn enn fastsatt i tariffavtale mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon som gjelder på vedkommende sted.

Er lønnssatsene i slik tariffavtale fastsatt som minstelønn, kan det i tillegg til denne minstelønn regnes med de personlige tillegg som er gitt de enkelte arbeidere eller funksjonærer i samsvar med fast og påviselig praksis innen vedkommende yrke og bransje på stedet. Det kan dog ikke regnes med høyere beløp enn det som var lovlig ved utgangen av 1947 innenfor vedkommende yrkesgruppe ved bedriften.

Foreligger det ikke slik tariffavtale som nevnt i første ledd, må de ervervsdrivende ikke regne med høyere lønn enn fastsatt i tariffavtale mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon for tilsvarende arbeid på sammenlignbart sted. Foreligger det ikke tariffavtale på stedet, må det ikke i noe tilfelle regnes med høyere lønn enn lovlig ved utgangen av 1947.

§ 3. For arbeid som er utført i akkord må de ervervsdrivende ikke regne med høyere lønn enn bestemt i fast akkordtariff på stedet for medlemmer av Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon.

Foreligger det ikke slik fast akkordtariff på stedet, må det

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 1 for 1948.
**) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 49.

ikke regnes med akkordbetaling som har gitt et urimelig høyt akkordoverskudd, når hensyn tas til det arbeid som er utført. Akkordbetaling regnes som urimelig høy når den ligger over det som betales etter de faste akkordtariffer mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon for tilsvarende arbeid på annet sammenlignbart sted. 30 desbr.

§ 4. Kjennelser av Lønnsnemnda likestilles med tariffavtaler mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon.

§ 5. Prisdirektoratet kan gjøre unntak fra disse bestemmelser og kan fastsette nærmere forskrifter om hvilke lønnskostnader de ervervsdrivende kan regne med ved fastsettelsen av prisene for de forskjellige slags varer og ytelser.

§ 6. Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1948.

Overtredelse av bestemmelsene kan medføre straff og inndragning etter §§ 12 og 14 i mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Stavern. 30 desbr.

---

*) Kunngj. 19 januar i Lovtid. 1 nr. 2 for 1948.

Tillegg.*)

1938

29 april. **Handels- og Sjøfartstraktat** med sluttprotokoll mellom Norge og Colombia. Bogotá 29 april 1938.**)

1945

11 juni. **Rundskrivelse*****) fra Finansdepartementet til samtlige fylkesmenn om nye bestemmelser om valutakontroll m. m.

Ved kongelig resolusjon av 10 november 1944 er utferdiget følgende

Provisorisk anordning om bemyndigelse for Finansdepartementet til å utferdige bestemmelser om valutakontroll m. v. †)

— — — — —

— — — — —

Finansdepartementet har med hjemmel i anordningens § 1, 2. ledd bestemt at de valutaforretninger m. m. som er nevnt under litra a.—d. bare kan gjennomføres med samtykke av Norges Bank på den måte som bankens direksjon måtte bestemme.

I anledning av litra e. er det videre bestemt at enhver innlending skal ha plikt til, i den utstrekning og på den måte som Norges Bank bestemmer, å gi opplysninger om sine utenlandske betalingsmidler, verdipapirer og fordringer, samt om sin gjeld til utlandet.

Det vil senere bli truffet bestemmelse om oppnevnelse av en rådgivende komité, som nevnt i anordningens § 1, 4. ledd.

26 juni. **Rundskrivelse*****) fra Finansdepartementet til samtlige fylkesmenn om nye bestemmelser om valutakontroll m. v.

Rundskrivelse nr. 2: Bestemmelser fra Finansdepartementet om betalinger til og fra utlandet. Foreløpig meddelelse fra Norges Bank om gjennomføringen av valutakontrollen.

Ifølge provisorisk anordning av 10 november 1944 †) om bemyndigelse for Finansdepartementet til å utferdige bestemmelser

*) Det herunder inntatte har ikke kunnet innordnes etter datum ved trykningen av vedkommende kvartalshefte.

**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1947 s. 291—296.

***) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1 nr. 32.

†) Inntatt i Norsk Lovtidend, «Londonutgaven» (1940—45) s. 325—327. Anordningen er senere avløst av likelydende lov av 19 juli 1946 nr. 1.

om valutakontroll m. v., § 1, skal betalinger av enhver art fra Norge til utlandet eller fra utlandet til Norge utelukkende skje gjennom Norges Bank eller den Finansdepartementet bestemmer. 1945 26 juni.

I henhold hertil bestemmer Finansdepartementet:

«Banker og andre som ønsker å ha anledning til å foreta betalinger til utlandet eller motta betalinger fra utlandet, må søke Finansdepartementet herom gjennom Norges Bank.

De som får slik tillatelse, vil på dette område ha å følge de forskrifter som Norges Bank gir.

De banker, forsikringsselskaper, patentbyråer og reisebyråer som har fått fullmakt av Norges Bank til å foreta betalinger til utlandet og motta betalinger fra utlandet, kan fortsette hermed til 31 juli 1945 etter de regler som tidligere er fastsatt av Norges Bank.»

Fra Norges Bank er det i anledning av Finansdepartementets rundskrivelse av 11 juni 1945 og nærværende rundskrivelse utstedt følgende meddelelse:

«Inntil mer detaljerte regler kan fastsettes gjør Norges Bank oppmerksom på:

Det er forbudt uten Norges Banks tillatelse å selge eller på annen måte å forføye over utenlandske betalingsmidler, utenlandske verdipapirer og utenlandske fordringer (valuta). Slike verdier kan derfor heller ikke overdras som lån, gave eller bytte, og omplasering kan ikke finne sted uten Norges Banks tillatelse.

Over norske verdipapirer og betalingsmidler som befinner seg i utlandet kan det ikke forføyes uten Norges Banks tillatelse.

Kjøp av utenlandsk valuta kan bare skje hvor tillatelse foreligger fra Norges Bank.

Innførselslisens meddelt av Forsyningsdepartementet, gir importøren tillatelse til kjøp av den valuta lisensen lyder på.

Innlending må ikke oppta kreditt eller lån i utlandet eller stille garanti herfor uten Norges Banks samtykke. Det kreves også tillatelse av Norges Bank til enhver annen økonomisk eller finansiell forføyning som kan medføre plikt til betaling fra Norge til utlandet.

Det kan følgelig ikke uten tillatelse av Norges Bank inngås kontrakter med utlending (f. eks. angående rett til fabrikasjon, utgivelse av bøker o. l.) som vil medføre plikt til betalinger overfor utlandet.

Partsforhandlinger og avtaler med utlending må alltid skje med forbehold av at det oppnås innførselstillatelse (jfr. foran) eller — når det ikke gjelder import — tillatelse fra Norges Bank til å inngå forpliktelsen.

1945 26 juni.

Enhver omsetning av utenlandsk valuta kan bare skje til de kurser som Norges Bank bestemmer. De viktigste av disse vil bli notert på Oslo børs.

Utførsel og innførsel av betalingsmidler og verdipapirer kan bare skje med Norges Banks tillatelse.

Ved inn- og utreise er det anledning til:

for reisende til utlandet

å medbringe norske betalingsmidler til en samlet verdi av høyst norske kr. 50 pr. reisende pr. kalendermåned,

for utlending å medbringe norske eller utenlandske betalingsmidler som vedkommende utlending ved innreise medbrakte fra utlandet og når betalingsmidlene er oppført av tollkontrollen på en bevitnelse som skal avleveres ved utreisen. Slik utførsel må dog finne sted innen 3 måneder etter at innreisen fant sted,

for reisende fra utlandet

å medbringe utenlandske betalingsmidler under forutsetning av at den reisende ikke disponerer over de medbrakte utenlandske betalingsmidler på annen måte enn ved salg til Norges Bank eller andre som har fått tillatelse hertil,

å medbringe norske sedler eller skillemynt til et samlet beløp av høyst norske kr. 50 pr. reisende pr. kalendermåned,

å medbringe til dekning av reiseutgifter i Norge: reisesjekker og reiseakkreditiver, trukket av utenlandske banker på norske banker.

Det vil senere bli gitt mer detaljerte regler om i hvilken utstrekning Norges Bank vil kunne gi generelle tillatelser til å foreta de i anordningen nevnte transaksjoner.

Inntil 31 juli d. å. gjelder om kjøp og salg av valuta gjennom valutabanker og andre (jfr. Finansdepartementets rundskrivelse) de bestemmelser som disse tidligere har fått i meddelelser fra Norges Bank.

Søknader om tillatelse til å foreta de her omhandlede transaksjoner må sendes til Norges Bank gjennom vedkommendes bankforbindelse på de fastsatte skjemaer. Søknaden skal underskrives personlig, av prokurist eller i henhold til spesiell fullmakt. Den som skriver under påtar seg det fulle ansvar for de opplysninger som gis i søknaden. Innvilgede søknader utløper 3 måneder fra utstedelsen hvis intet annet framgår av tillatelsen. En tillatelse kan bare benyttes av den som har fått den innvilget og bare til det angitte formål.

Som det sees av Finansdepartementets rundskrivelse er det bestemt at enhver innlending skal ha plikt til i den utstrekning og på den måte som Norges Bank bestemmer å gi opplysninger om sine

utenlandske betalingsmidler, verdipapirer og fordringer samt sin gjeld til utlandet. Bestemmelser herom vil av Norges Bank bli kunngjort senere.» 1945 23 juni.

Rundskrivelse *) fra Finansdepartementet til samtlige fylkesmenn om nye bestemmelser om valutakontroll m. v. 17 novbr

Rundskrivelse nr. 3: Bestemmelser fra Finansdepartementet om avståelse av norske tilgodehavender i utlandet.

Ifølge provisorisk anordning av 10 november 1944**) om bemyndigelse for Finansdepartementet til å utferdige bestemmelser om valutakontroll m. v. § 1 punkt e kan Finansdepartementet bestemme at utenlandske betalingsmidler, verdipapirer og fordringer skal avståes mot betaling i norske kroner. Ved rundskrivelse herfra av 11 juni 1945 er i den anledning pålagt enhver innlending plikt til, i den utstrekning og på den måte som Norges Bank bestemmer, å gi opplysninger om sine utenlandske betalingsmidler, verdipapirer og fordringer, samt om sin gjeld til utlandet. Norges Bank har nå henstillet til departementet å treffe vedtak i samsvar med § 1 punkt e i ovennevnte provisoriske anordning. Finansdepartementet finner å burde etterkomme denne henstilling og har bestemt at utenlandske betalingsmidler, verdipapirer og fordringer i den utstrekning Norges Bank bestemmer skal avståes til Norges Bank mot betaling i norske kroner.

1947

Avtale om utveksling av postpakker mellom Norge og Sambandet av Sosialistiske Rådsrepublikker. ***) 11 febr.

Avtale om opprettelse av telegraf- og telefonsamband mellom Norge og Sambandet av sosialistiske Rådsrepublikker. †) 11 febr.

Skrivelse ††) fra Sosialdepartementet. 15 febr.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 20 september 1929 gjør departementet herved følgende midlertidige tilføyelser til kongelig plakat av samme dag om handel med gifter og apotekervarer og en del andre varer:

*) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1 nr. 32.
**) Inntatt i Norsk Lovtidend, «Londonutgaven» (1940—45) s. 325—327. Anordningen er senere avløst av likelydende lov av 19 juli 1946 nr. 1.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1947 s. 296—305.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1947 s. 305—309.
††) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 42.

15 febr. I Avd. C I, 13, tilføyes:

«Cyclopropan — På stålflasker når varen skal nyttes til narkose. Til salg ved kjøpmenn av denne vare kreves departementets tillatelse.»

«Helium — På stålflasker når varen skal nyttes til medisinsk bruk. Til salg ved kjøpmenn av denne vare kreves departementets tillatelse.»

«Kullsyre — På stålflasker når varen skal nyttes til medisinsk bruk. Til salg ved kjøpmenn av denne vare kreves departementets tillatelse. Kontrollprøvning skal finne sted for fabrikantens, respektive importørens regning etter departementets nærmere bestemmelse.»

«Kvelstoffoxydull — På stålflasker når varen skal nyttes som sløringsmiddel. Til salg ved kjøpmenn av denne vare kreves departementets tillatelse. Kontrollprøvning skal finne sted for fabrikantens, respektive importørens regning etter departementets nærmere bestemmelse.»

«Surstoff — På flasker når varen skal nyttes til medisinsk bruk. Til salg ved kjøpmenn av denne vare kreves departementets tillatelse. Kontrollprøvning skal finne sted for fabrikantens respektive importørens regning etter departementets nærmere bestemmelse.»

19 mars. **Skrivelse** *) fra Utenriksdepartementet om at Frankrike 8 januar 1947 har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende Internasjonal overenskomst om undertrykkelse av handelen med myndige kvinner, Genève 11 oktober 1933.**)

19 mars. **Skrivelse** *) fra Utenriksdepartementet om at Guatemala 27 januar 1947 har deponert sin erklæring om godkjennelse av De Forente Nasjoners Pakt, vedtektene for den mellomfolkelige domstol i samsvar med art. 36, punkt 2 og 3, som bindende overfor enhver annen stat som påtar seg den samme forpliktelse.

25 aug. **Rundskrivelse** ***) fra Sosialdepartementet.

Med hjemmel i Forskrifter om innførsel, omsetning, sending, gjennomførsel, utførsel og tilvirkning av opium m. v. fastsatt ved plakat av 30 desember 1930 (senere endring av 8 desember 1933) § 1 g fritar hermed departementet papaverin og dets salter fra bestemmelsene i lov om opium m. v. av 1 juni 1928.

---

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1947 s. 310.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1935 s. 527 flg.
***) Kunngj. 3 desember i Lovtid. 1 nr. 46.

Bestemmelse av Norges bank. 18 sept.

Avståelse av utenlandske fordringer og utenlandske verdipapirer.

Med hjemmel i lov av 19 juli 1946 har Finansdepartementet bestemt at utenlandske betalingsmidler, utenlandske verdipapirer og utenlandske fordringer tilhørende innlendinger i den utstrekning Norges bank bestemmer skal avstås til Norges bank mot betaling i norske kroner.

Norges bank har tidligere bestemt at all valuta opptjent etter 17 juli 1940 skal avstås til Norges bank eller norsk valutabank. Meddelelse herom er gitt ved kunngjøringer av 7 desember 1945, 5 mars 1946 og 23 juni 1947. Disse bestemmelser står fremdeles ved makt.

Det er nå bestemt at alle disponible utenlandske fordringer lydende på U. S. A.-dollar, pund sterling og belgiske francs (herunder innskudd i utenlandske banker, fordringer hos meglere og andre i utlandet) skal avstås straks.

Plikten til å avstå slike fordringer gjelder uavhengig av når og på hvilken måte de er ervervet.

Den som heretter erverver fordringer lydende på U. S. A.-dollar, pund sterling og belgiske francs, skal avstå disse innen en uke etter at han får dem til rådighet.

Omregning til norske kroner vil skje etter gjeldende kjøpskurser, og salget skjer til Norges bank eller norsk valutabank.

Det kan søkes om dispensasjon fra avståelsesplikten, men dispensasjonen vil bare bli gitt unntagelsesvis når særlig viktige grunner foreligger.

Det er også bestemt at utenlandske verdipapirer skal avstås. Nærmere beskjed herom vil bli gitt senere ved alminnelig kunngjøring eller ved henvendelse på annen måte til eierne.

Omplasering av utenlandske verdipapirer beroende i utlandet kan kun skje med spesiell tillatelse fra Norges bank. Salg kan dog finne sted gjennom autorisert fonds- og aksjemegler, men de utenlandske fordringer som derved oppstår, blir å avgi i samsvar med det som er bestemt ovenfor.

Depotbiblioteket
h080 19 637

Norsk Lovtidend

2 nen Avdeling

1947

Kontoret for
Byggings-Reg.
og Brannvesen